

နတ်တရောင်ရွယ်

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

... နတ်တရောင်ရွယ်...
fatigon
 ဓာတ်ငွန်

နယော တယ ဘဂဝတော ဒဂဟင်တော ဘဟ္မာဘပျူဒ္ဓဘ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်

BURMESE CLASSIC

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ မ ဂ္ဂ စင်း

နက္ခတ္တဇရာဇ်ဥပုသ်

လောကီပညာရပ်သင်္ချာမဂ္ဂဇင်း

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ ဘောင်နိုင်

M.B.B.S (Ygn)

ဒ-ဘ-ဝ(တိုင်ဂျင်ဆေး)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A, A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvadic

Medicine(India)

သာသနာ့ကာကွယ်ဆောင်
ကောလောသ ဆရာအောင်

တိုင်ဂျင်ဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်ဂျင်ဆွေ

B.Set(Bot),Dip.T.Med.

ဦးထင်ထိန်ကျော်

B.A(Philos),Dip.T.Med.,

T.L.R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုးကွယ်မောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဒေဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

ဘောင်စ(L.L.B)ကိုးမိုးသိန်း။

သန်းထွန်း(ဘားဒော်)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

* ဦးစံတင့်

(စတုရိကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရာ၊ ဓမ္မာစရိယ)

* ဦးသန်းအောင်ဌ

(ဓမ္မာစရိယ (မဟာဝဂ္ဂါဒါ မြန်မာ့ဂုဏ်ထူး)

ဒီဃဘာဏက-ဒီဃနိကာယကောဝိဒ

(နိကာယဝိပလ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A(Myanmar), H.G.P.R.L(Advocate)

ပန်းချီပညာရှင်

ကိုတင်ဦး။

တင်တင်စွယ်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ

ဩတ်မင်းဟန်

မြန်ချီကျေးမျိုး

ယဉ်ကျေးဝေ

ကွန်ပျူတာစာပီ

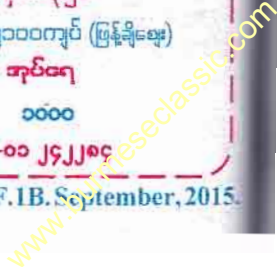
ပါဂုမီ ကွန်ပျူတာစာပီလုပ်ငန်း

ရွှေတောင်ကုန်းခေတ်အနိယု
ထူးခြားညောင်ပင်ကြီး၏
ညောင်ပင်သာ သစ်တံခါးကြီးမှာ
- စာ-၉၂

ထုတ်ဝေသူ
ဦးစံမောင်(ခ)ဦးကျော်မိုးသိန်း(၀၀၃၃၉)
နက္ခတ္တဇရာဇ်ဥပုသ်မဂ္ဂဇင်းတိုက်၊
၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
ကပ္ပင်နှင့် ဖျက်နား(ဆိပ်ကမ်း)
ဦးကျော်မင်းစိန်(၀၃၃၄၆) ဦးမေတ္တာ(၀၃၃၄၆)တို့တော်၊
ဓမ္မဒေဝ ၁၇/၈၁ ၅၆-လမ်း ၂-ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်ရှိ
နတ်စာပေ
ရွှေတောင်ကုန်း မြန်ချီကျေး
မိလန်နာစာပေ (တောင်ခြေ)
၀၀၆၆၀၀ မြန်ချီကျေး(တောင်ခြေ)
မြန်ချီညောင်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြန်ချီကျေး
ကျော်ကျော်စာပေ(မော်လမြိုင်)
မြန်ချီကျေး
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ၊ ၂၀၉ ၂၉ လမ်း ရန်ကုန်မြို့၊
ဇ- ၀၁ ၂၄၂၂၈၄

ကြော်ငြာဌာနမှူး - ကိုတင်မောင်ဌေး
မင်္ဂလာ ဒီဃားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အမှတ် ၃၅၀
တန်ဖိုး - ၂၀၀၀ကျပ် (မြန်ချီကျေး)
အုပ်စု
၁၀၀၀
ဇ-၀၁ ၂၄၂၂၈၄

BURMESE CLASSIC .com

ဤနိမိတပုဒ္ဂလိပ်ပွားတော်၏ ဦးခေါင်းတော်မှ ကိုယ်တော်အား ချစ်ပွားတော်ပါင်း (၃၃၃)ချပ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ပြီး... ၈-၉

ထူးခြားသည့် ဤကျောက်ခွက်တုံးအား ရှိသည့်နေရာက ရုံးဝရွှေပြောင်းပစ်ဟု ဆိုသည်... ၈-၃၀

★ ရွှေတံဆိပ်ရောင်းချခြင်း ★

အကြောအနိတု မြန်မာတိုင်းရင်းသမားတော်ကြီး ဦးမင်းအောင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း [ကသာသင်းမွေး] ၂၀၁
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သယ်နီးကျွန်းမြို့နယ်၊
သုဝဏ္ဏမြို့ သရဖူတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း
ဆရာမခေါ်အေးမူ (တဆ-၀၃၃၄၅)၏ အဆုတ်ရောဂါ
ကာကွယ် စောင့်ရှောက်နည်းများ
[မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်] ၂၀၉

❖ ပညာပေးရောင်းချခြင်း ❖

နဝလောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာတော်ကြီး၏ မြွေမှော်ပညာနှင့်
အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း(၂)
[ရဲရဲထွန်း-ဟင်္သာတ] ၂၁၂
မိတ်ဆွေဖြစ်သွားမည့် ဖဲချပ်များ(၅) [ဟန်ဝင်းနိုင်] ၂၁၄

🌀 လက္ခဏာရောင်းချခြင်း 🌀

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ [သန်းပညာ] ၁၅
လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်ကမဲ့များ
[ဦးကိုကိုအေး-ကြို့ပင်ကောက်] ၁၈၁
ပြည်ပနိုင်ငံခြားမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင် အကျိုးပေး
နိုင်သော သင်္ကေတ
[ဆရာကြီး ဦးအောင်ခြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့] ၁၈၉
လက္ခဏာပဟေဠိ အဖြေညိုကြမို့ ၁၉၃
ချစ်မှုဇရာ လက္ခဏာ [ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာတ] ၁၉၉

❖ ဝမ်းပျက်ရောင်းချခြင်း ❖

မြို့ဟောင်းအတွင်းမှ မြစ်ဝါးတောင်သာသနာ့နယ်မြေ
[အရဟံ ဆရာသိန်း-လပုတ္တ] ၃၃
မြို့နယ်မောက်မှ ဖူးမဝနိုင်သည့် ရွှေနှုတ်ကယ်(၀)
[သန်းသန်းဆင့်-ပျဉ်းမနား] ၁၁၃
ထိုင်းနိုင်ငံရှိ နာမည်ကြီးမြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၁၂၁
သံပုရာခုံကျေးရွာမှာ မြွေမှော်ပညာသင်လိုလျှင်
[စိုးလင်းအောင်-မြန်အောင်] ၁၄၀
သတင်းပေးလိုက်မည် ညာတင်ကုတ်ဓာတ်စစ်
တစ်ဆူရှိသည် [ခင်ခင်ဝင်း-မောရဝတီ] ၁၆၁
နက္ခတ္တရောင်းခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၃

○ အထူးကျမ်းဂန်များဖြည့်ဖြည့် ○

ဆရာတော် ဦးကောသရနှင့် ဝင်းစိန်တောရ
သာသနာ့မြေ(၁) [နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး] ၂၅
ကျောက်ဆည်နယ် အရှေ့ခြမ်းမှ ဓာတ်တော်တောင်
လိုက်ဂူနန်းသို့ (၂) [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၁
ကျိုက်သန်လန်စေတီ တောင်ဘက်စောင်းမှ
ထူးခြားသော ရတနာတံမြင့်ကျောင်းတော်(၂)
[စံထွန်းသာ] ၅၇

ကျောက်ဖြူမြို့ ကျက်သရေဆောင်
ကျောက်တစ်လုံးဘုရား(၂) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၆၅
ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ပိုင်းမှ
နတ်သျှင်တောင် သာသနာစခန်းသို့(၅) [စံထွန်းသာ] ၇၃
မော်လမြိုင်နယ်မှ ကွမ်းလင်းအရှင်နှင့်
တောင်ပင်လယ် ဘုရားဖူးခရီးစဉ်(၃) [ဟုဂျင်စီ] ၁၁၃
ရွှေဂါးမဟာဇောစိစေတီနှင့် ဆရာတော်
အရှင်သုန္ဒရအား ကြည်ညိုဖွယ် ပူဇော်မှုခရီး(၂)
[ဘုန်းကျော်စွာ-ဦးဂါးတက္ကသိုလ်] ၁၂၉

★ ဖျိမ်းဖျေမှုများဖြည့်ဖြည့် ★

ထူးတာတွေ့တော့ ပြောပြချင် [ရဟန္တာနှင့် တွေ့သော်
လည်း ရဟန္တာမှန်းမသိ] [မောင်ကံ-တံဘားရွာ] ၃၀
ကျွန်တော် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသော အင်းစိန်ဆရာကြီး
[ဦးစိန်-ဆွေ့ မြတ်] ၂၃၃

ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်းဘဝ အတွေ့အကြုံများ
[ကံကြမ္မာဆိုးနှင့် ကြုံခဲ့ရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏
ထူးခြားထန်းကြယ်သော ဆုတောင်း] [နေဇော်-နဂါး] ၂၄၆
တေးဆို၍မအိပ် ပရိတ်ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်မှ အိပ်ဖျော်
သည့် ကလေးတစ်ဦး [သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး] ၂၆၂
တစ်ခါတ [သီလ-ရေတံခွန်တောင်] ၂၉၄

* ကျင့်စဉ်များဖြည့်ဖြည့် *

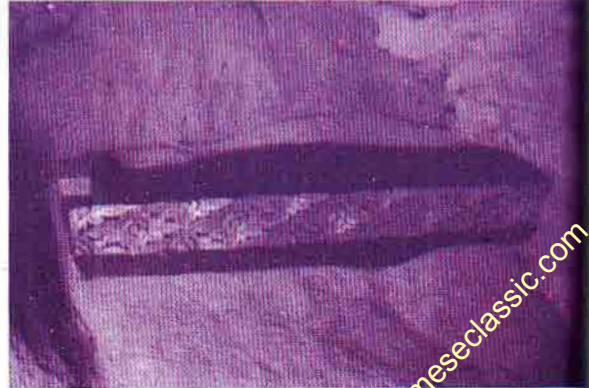
အောင်အိုးကို တည်လေ အောင်နိမိတ်ကိုထွန်းစေ
[အောင်လှသန်း-မင်းဘူး] ၂၂
လာဘ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ရာ
[အောင်နန္ဒ-ကျိုက်လတ်] ၁၇၇

၄ နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်ဖော်တောင် ဖျိမ်းဖျေမှု
ကျောက်စတုရန်းနှင့် ဝေပီဇက်ပျံ ဂျိမ်းဖျေမှု
ဆန်းဖြယ်စွာ တွေ့ရသည် ... ၈-၄၅

နှစ်သျှင်တောင် သာသနာစခန်း
ဆိုးဖျိမ်းဖျေမှု
ကျောက်သလွန်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည် ... ၈-၇၃

မြိုင်နယ်ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော်ဥပ္ပကေသ

သက်တော်(၉၄)နှစ်

ဘင်ကြောင်းရှိလို့ ဖြစ်ရတဲ့ သင်္ခါရပုန် သဖျ
ပျက်ခြင်းသင်္ဘောစိုတယ်
အားလုံးကို ကယ်လို ရဟမဟုတ်ဘူး... ၈-၂၅

ထောင်တော် သော့တွင်းဟုခေါ်သည်
လောကဝံသဘိုးထူးများ ကြုံတွေ့၍
သစ်စပျောက်နေပါက ဤသော့တွင်းတွင် တိုင်တည်၍...
၈-၃၆

● အစီအမူရင်ဆောင်ခြင်း ●

ကျိကျိစိစိလယ်ဘုရားမှ ဆေးဖက်ဝင် ပုံသကဲ့ရေ [စံထွန်းသာ] ၁၇
သွားရည်ကျနေသော ကလေးများအတွက် [ချစ်ဆိုင်း] ၂၁
စတီနည်းတစ်နည်း [ချစ်ဆိုင်း] ၂၁
မဟာဘုတ်ဆိုနီနှင့်လက်ဆောင်ယဉ္ဇာ(၅) [သန်းပညာ] ၇၁
အတွက်တိုးဖို့ စပါးပင် လင်ပေးစားကြဖို့နှင့် [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၉၅
စိုက်ခင်းလုံခြုံဖို့ စပါးလင်နှင့် စီရင်ကြဖို့ [ဦးစိန်-တိုးချောင်ကြီး] ၉၅
ရှားစောင်းနှစ်အစီအရင် [စံထွန်းသာ] ၁၂၅
အနိဋ္ဌနှင့်ဣဋ္ဌတို့၏သဘော ကိုယ်တွေ့နှင့်ပြောပါရစေ [ညွန့်ဝင်း-နတ်တလင်း] ၁၆၅

□ အဖိုဖုတ်ရောင်ခြင်း □

မင်းလေးပါးကျွေးနည်း [တင်လှ-ဆမ(ဗြိမ်း)၊ ပုသိမ်မြို့] ၁၂၄
အာဟာရနုတ်သူဝှါ(သို့မဟုတ်) [သမ္မုဂ္ဂ] ၁၈၃
ဆားဓာတ်တန်ဖိုးအမျိုးမျိုး [သမ္မုဂ္ဂ] ၁၈၃
ပိဋကတ်ပြောသည့် တစ်ပင်လုံးပြခြင်း [ရဲမျိုးသူ-မောစီမြိုင်] ၁၈၆
ပြခြင်းဓာတ်ကို ချုပ်သတ်နိုင်သည့် [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၉၄
နဝင်းဆေးကြီး ကောက်ယူပုံနှင့် ဖော်စပ်ပုံ [အောင်သန်း-ပုသိမ်ကြီး] ၁၉၄

* ဝါထာစွန့်ရောင်ခြင်း *

စက္ကပါလအဘသုံးဦးမန္တန်တော် [လှယ်ကောင်းအောင်] ၅၅
ဆေးစွမ်းပိုထက်မြတ်စေသည့် ဆေးကြားဂါထာတော်ကြီး [ဗြိမ်းသော်တာ] ၁၆၆
ကကြီး-ခန္ဓေ ခေါ် ဗျည်း(၃၃)လုံး ဘုရားရှိခိုး [ရွှေဘုန်း-မုန့်လုံး] ၂၀၇

* ဆေးမှည်းဟိုရောင်ခြင်း *

ကွမ်းရွက်ရဲ့ ဆေးစွမ်း [မနှင်းဆီ-နေပြည်တော်] ၈၆
မို့အဆိပ်တောက်သော် [နတ်မောက် ကောင်းမွန်မြင့်] ၁၈၂
ဆီးကျောက်တည်ရောက်အတွက် တရော်ရည် [တင်အောင်မိုး-ကသ-၄၄ သစ်တောကျောင်း] ၁၇၆
သွေးတိုးအတွက် သပြေရွက် [တင်အောင်မိုး-ကသ-၄၄ သစ်တောကျောင်း] ၁၉၈

◆ ဆေးဝေဒရောင်ခြင်း ◆

မျက်စိဖက်ရာထိခိုက်မိလျှင် [သန်းဆွေ-ရွှေဘို] ၂၃
အကျိတ်အဖုများအတွက် ဆေးတစ်လက် [မြင့်ပိုင်မင်း] ၁၆၈
ရာသီပေါ်သီးနဲ့ ပိလောပိနဲ့နှင့် အဆိပ်သင့်မှု [ဦးမင်းဝင်း-ရွှေနဝင်း] ၁၇၂
အန္တရာယ်နှင့် စားသုံးနည်း [ရွှေစိုင်းဝမ်း] ၂၂၂
ဆေးနာနတ်သီး ဖော်စပ်စားသုံးနည်း [ရွှေစိုင်းဝမ်း] ၂၂၂

www.burmeseclassic.com

* ဝဋ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံ့ညံ့ *

ထူးဆန်းသော ဘယက်တွင်း [မင်းနန္ဒီရိန်] ၂၂၀
အိပ်မက်ဆန်းနှင့် ကလေးစား(၂) [ဝသုန် သက်လွင်] ၂၄၉
ထူးထွေးဆန်းပြားသော မင်္ဂလာသံသရာဓမ္မရာထီမှ
ကျွန်းနံ့သာ [မောင်လင်းနိုင်] ၂၅၉

★ စိတ်စွမ်းအင်များ၏ ခြံ့ညံ့ ★

သူရိယနေမင်းနှင့် စိတ်မှ ဖြစ်သော စိတ်စက်တွင်း
[ရဲမျိုးသု-ဟောစီမြိုင်] ၄၆

† ဖူးခြားသစ်ဝင်များ၏ ခြံ့ညံ့ †

ဂမုန်းနိမိတ် ကောင်းကွဲဟိတ် [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၆၄

✽ မဟာသုတများ၏ ခြံ့ညံ့ ✽

သရက်သီးနှင့် ဖူးရင်းသီး ပုည့်ပုည့်စားရအောင် [ခင်ထွန်း] ၂၅၆

† ဖူးခြားပစ္စည်းများ၏ ခြံ့ညံ့ †

ထူးခြားသည့် ကျောက်ဆူးကျောက်မောင်းခွက်တုံး
[ကိုသက်ရှည်] ၃၈
ထူးဆန်းသည့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းတလီစာ
[သာထက်စော်-မကျော်] ၁၃၇
ဂန္ထီရကျောက်တဏန်း [မျိုးမျိုး-မွန်] ၃၀၁

* ဖုတ်များ၏ ခြံ့ညံ့ *

လေဖြတ်ခံထားရသူများအတွက် လက်နှင့်ခြေ
လှေကွင်းခန်းများ(၂) [တင်ထွန်းအောင်-ရေခဲရောင်း] ၇၈

* အမျိုးသမီးအဖူးများ၏ ခြံ့ညံ့ *

ဗန်းမော်ငါးချဉ် ပြုလုပ်နည်း [အောင်ဆန်းလင်း-ဘီအေ] ၁၇၀
သင်္ဘောဖိပ္ပင် မခါးအောင်ပြုတ်နည်း
[စင်ကျိုက်တောင်တန်း-မောင်လွမ်းဝေ] ၂၄၀

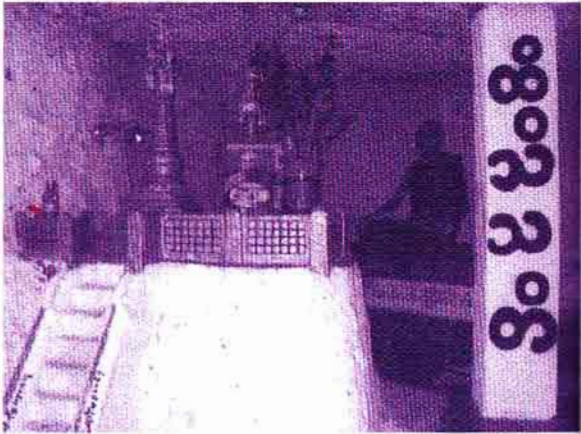
○ သူတော်များ၏ ခြံ့ညံ့ ○

အုန်းပင်အောက်မှာ ပိန်းပန်းပင်ရှိနေရင်
[မောင်ရင်ထွေး-မအူပင်] ၆၉
အိပ်နေရင်း လမ်းထလျှောက်သူနှင့် သူ့ပဟေဠိ
အခြေညီပေးကြပါရန် [ထီလာကျော်] ၁၆၉
မိသားစုထဲမှာ ဩဇာအရှိဆုံးဟူသော အယူအဆ
[မောင်မဟိန်း-အင်းတော်] ၁၇၄

○ မြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးမြစ်များ၏ ခြံ့ညံ့ ○

ပြည်ခြံနိမာခြောက်ဖျား ပူတာအိုဒေသမှ မရွှေ့ခေါ်
အဆိပ်ခြေဆေးနှင့် သူ့အစီအရင် [မောင်ရွယ်သန်း] ၁၄၅
ထောင်သိင်္ဂါတို့ တပင်ရွှေထီး [ဘိုဘိုအောင်-သိမ်ရေပိ] ၁၇၉
ချင်းစိမ်းနှင့် မိသလင် ဆေးဖက်ကယ်ဝင်
[ဦးမင်းစင်-ရွှေစဝင်း] ၁၉၆

၆ နက္ခတ္တများ၏ ခြံ့ညံ့ပုဂ္ဂိုလ်:

စွန်းလွန်းသောတော်ကြီး ဦးကပ်
တရားကျင့်စွမ်းကျင့်ကြံ့အားထုတ်ရာ
မြေလိုက်ဂူကို ...

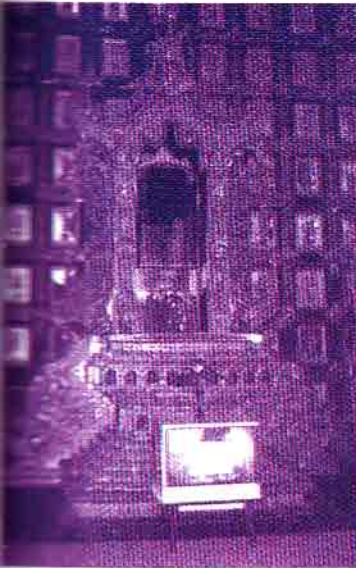
→ စာ-၅၁

သံကောက်ဒား ပူးထွေစဉ်က
အင်္ဂါနည်းနဲ့ အားထုတ်ပါသလို
မေးကျောက်သောအခါ ...

→ စာ-၁၂၉

www.burmeseclassic.com

ဤ
ပလ္လင်
ပေါ်
သို့
မည်သည့်
အကြောင်း
နှင့်မျှ
တက်ရောက်ခြင်း
မပြုရဟု...
‡ ၈၁-၅၈

ကျမ်းမင်း
အရှင်
ကျောင်းတော်
အာဇာနည်မှ
ပသန့အရ
နတ်မင်း
ရွှေပိတု
မြစ်သည်...
‡ ၈၁-၁၁၃

ကျိုက္ကမိ
ဆံတော်စွင်က
ပုံသကု
သောက်တော်ရေ
လှပင့်တက်ပါ
ဘိုးဘေး
အဆက်ဆက်
သမားစဉ်
ဆေးတစ်လက်ပါ...
‡ ၈၁-၁၅

* တိရစ္ဆာန်ရောင်ခြည် *

ကွဲစွာများ အနာပိက္ခလျှင် [ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ] ၁၅၀

✦ ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည် ✦

နို့ဖို့တတစ်ထောင်ဘုရားသို့ [နိုင်မင်းညို] ၉

* အောင်မြေရောင်ခြည် *

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သမိုင်းဝင်စေတီများ၏
အောင်မြေနှင့် နို့ပူဇော် ဂါထာတော်များ(၃၀)
[စိပ်ပုတီးကျောင်းတောင် ရေသွန်းရွှေတောင်ကုန်းဘုရား]
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၈၉
စပါးတောင်နို့ သာသနာ့အောင်မြေ ဖုပုံတောင်(၁)
[မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်] ၉၇

✦ ထိမ်းဆေးရောင်ခြည် ✦

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင် ထိဆူကြီးများ
ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့ [ထက်မင်းကျော်စွာ] ၂၇၂
၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ထိအတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝဏန်း [ဆရာ ရဲထက်-သုတေသီ] ၃၀၂

✦ စိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည် ✦

ရောင်စုံပွင့်သည့် နှင်းဆီပင်လေးများ စိုက်ကြည့်ပါ
[မိုးကျော်ကျော်-ရတနာမြေ၊ ရောင်ကြီး] ၂၈၈

✦ ဆင်းစေးရောင်ခြည် ✦

စွယ်စုံအစွမ်းထက်သည့် သရဏဂုံစေတီ
[အောင်ပေါင်-ဓမ္မပိယ] ၁၁၀
ဓမ္မပဒေသာ ဈေးခေါ်အင်း [ဆရာမင်းရဲလူ] ၁၄၉

✦ ဓုပျိုက်ထူးရောင်ခြည် ✦

ခွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝက
ကျေးညိုနောင် မြစ်ခဲသည့် သတိပဋ္ဌာန်ဆရာတော်
ဦးလောကတိက္က၏ ဘဝပုံရိပ်များ(၅)
[ထက်မင်းကျော်စွာ] ၄၉
စိပါမြေဆရာတော် အရှင်နန္ဒာသိရီနှင့်
ကုသိုလ်တော်စေတီနှစ်ဆူ(၂) [ခရီးသည် သုတေသီ] ၈၁

✦ ထူးခြားဆန်းကြယ်ရောင်ခြည် ✦

ကချင်ပြည်နယ် ရှမ်းစွတ် ရွှေမှော်က မြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်
[ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်] ၂၂၅
ထူးဆန်းသောစိတ်မက်နှင့် မြစ်ရပ်ဆန်းများ[ဆရာစော-မော] ၂၃၇
ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်နှင့် ထူးခြားသောစိုးကလေး(၁)
[စလင်း ဦးကျော်] ၂၆၅
ရွှေရောင်ဓာတ်လုံးလေး၏နောက်ဆုံးနေ့ [ဖြူလေးကျော်] ၂၆၅
တောကြီးအတွင်းမှ အလင်းရောင်ထွက်နေသော
ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးများ[ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်] ၂၇၈

၀ အပေးအခြေရောင်ခြည် ၀

သစ်ညီနောင်များနှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိလှူထုတော်သီဝညာ
ရှင်များမှ ပြေးကြားပေးကြပါရန် [နတ်မောက် လှမြင့်သစ်] ၁၈၅
သုအရပ် သူ့ဒေသမှာ ဖိဆရာကြီးများ ခြံကြပါသည်
သိရှိသူများ၊ အနွယ်တော်များမှ ဆက်လက်
ဖော်ထုတ်ပေးစေချင် [ကန့်ရွာခွေးမွှေးတိုက်ဆရာကြီး
ဦးဘိုးဆော့] [တင်လှ-ဆမ(ငြိမ်း)] ၁၉၀

❖ မေ့စဉ်သုံး ဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ❖

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ ကံကြမ္မာ [ဟုဂျင်းစီ] ၁၄၃
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
လာတ်လာဘရွှင်လန်းစေဖို့ [နက္ခတ္တသုတေသီ] ၁၈၄
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်ပါ [သူ့စေ့စံ-ကျိုက်လတ်] ၂၀၀
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ခုနစ်ရက်သားသမီး ဟောစာတမ်း [ဆရာ ရောင်ခြည်] ၂၂၀

◆ မြန်မာ့ရိုးရာပညာရောင်ခြည် ◆

မြန်မာ့ပေခင်နှင့် မြွေကိုက်ခြင်းအဟော
[မောင်ဟောဝန်-ဆင်ဖြူကျွန်း] ၁၀၃
ခရီးသွားရှောင်ရန် ဖိလာရက်တွက်နည်း
[ကောင်းခန့်-သခွတ်မြေ ဝက်လက်] ၁၉၂

◆ ကျန်းမာရေး ဓာတ်စာရောင်ခြည် ◆

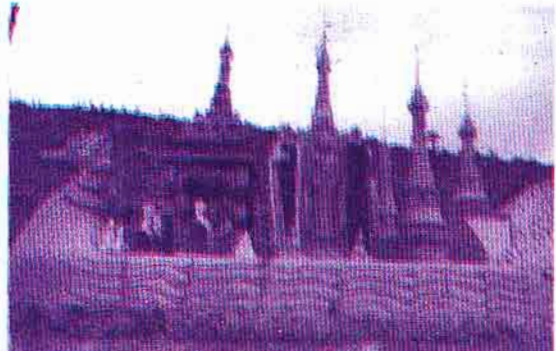
၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက်
ကျန်းမာရေးအကြံပေးချက်များ [ဆေးသုတေသီ] ၂၆၄

❖ ဝိဇ္ဇာပရေရောင်ခြည် ❖

ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ(၁)
[အောင်ရွှေမြတ်-စစ်ကိုင်းတောင်] ၁၅၃
ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန် ဦးဝိဇ္ဇာစေရ
[ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း] ၂၁၇

● ပရဟေတရောင်ခြည် ●

စိုက်ခင်းထဲက နာနာဘာဝ
[ဒဏ္ဍာရီ-စက်မှုလယ်ယာ ဆင်ဖြူကျွန်း] ၂၄၁
လူကြားထဲ၌ အထင်ကရနေသော သိုက်နန်းမှ
ပရဟေတကသား [မျိုးတင့်-ညောင်လေးပင်] ၂၅၇
လောကီကြီးမှဥစ္စာစောင့်တို့အကြောင်း[စောမိသွင်-ရန်ကုန်] ၂၇၃
မှတ်စုစောင့် တော်ချင်ဦး [ဦးစိုး-မတ္တရာ] ၂၈၁
ဧည့်စောင့်စောင့်သော ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်
[ညီလေးငယ်-လယ်တော်] ၂၈၅
နာနာဘာဝဆိုတာ ကြောက်စရာလား၊ ခိုင်းစရာလား
[မိုးဇော်အောင်] ၂၉၇
နတ်ဂုဏ်ခံခဲ့ရသည့် မြစ်ရပ်ဆန်း [အောင်-ကယားမြေ] ၃၀၃
မ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရွှေခင်းကယ်တောင်ပေါ်ရှိ
မောင်တော်ဦးဘုရားကို
ဤသို့ ထူးခြားစွာ မူးတွေ့ရသည့်... ၈၁-၁၀၅

မိကျောင်းဘုရားဝေဝီ အနောက်ဘက်ပုဒ်
ထိုင်တော်မူဘုရား၏ အရှေ့ပျောက် ကြယ်သုံးပြောင်ပေါ်တွင်
(၁၈) ပေခန့်ရှိသော မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင်ကို... ၈၁-၉၉

နတ်ထွေ
အများကြီးပဲ
စောင့်ပေး
နေကြတာ...
၈၁-၁၅၃

နိဗ္ဗိတတစ်ထောင်ဘုရား

သို့...

နိဗ္ဗိတ

ဘုရားပေါ်ပြီး တစ်လခန့်အကြာမှ နိဗ္ဗိတဘုရားတစ်ထောင် တစ်ဆူပေါ် တော်မူကြောင်း သိခဲ့ရပါတယ်။ သွား မယ်လို့ ကြိုးစားတိုင်း အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် မရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါ။

ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခေါက်တော့ ရုံးချုပ် က ပေးအပ်လိုက်တဲ့တာဝန်က ညောင်ရွှေမြို့နယ်ထဲဆိုတော့ ဘုရား ပေါ်တဲ့အရပ်နဲ့ နီးကပ်တာမို့ မရောက် ရောက်အောင် သွားဖူးမယ်ဆိုပြီး သန္နိဋ္ဌာန်ချလို့ အရောက်သွားဖြစ်ခဲ့တာ ပါ။

ဘုရားတည်ရှိရာ အရပ်ကတော့ ရှမ်းပြည်နယ် တောင်ပိုင်းက ညောင်ရွှေမြို့နယ် အရှေ့ဘက်ကမ်း ကုန်းလမ်းအတိုင်းသွားသွား၊ မော် တော်ဆိပ်ကနေ စက်လှေနဲ့သွားသွား ကုန်းလမ်း၊ ရေလမ်း၊ နှစ်လမ်းသွားရင် ရောက်တဲ့ နောင်တောကျေးရွာအုပ်စု နောင်တောရွာမှာလို့ သိရတယ်။

ညောင်ရွှေမြို့ကနေ (၁၈)မိုင်ခန့် ကွာဝေးတယ်လို့ ဆိုတယ်။ ရေမိုင်ဆို ရင်တော့ (၁၉)မိုင်ခန့် သွားရပါတယ်။

စာရေးသူကတော့ စီးတော်ယာဉ် ဖြစ်တဲ့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ အရောက် သွားခဲ့ပါတယ်။ လမ်းတစ်လျှောက် ကျေးရွာများအလိုက်မှာတော့ အောင် မြင်ဖြစ်ထွန်းနေတဲ့ နဂါးမောက် စိုက်ခင်းများ၊ သားတိုးကြက်တွေ မွေး တဲ့ရွာ၊ မှိုမွေးမြူရေးလုပ်ကိုင်တဲ့ရွာ၊ ပရဟိတ အခမဲ့ ပညာသင်ကျောင်း ဖွင့်လှစ်တဲ့ရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ပညာ သင်ကျောင်းရှိတဲ့ရွာ၊ အင်းလေးကန်

• နိဗ္ဗိတတစ်ထောင် ဆင်တူဟော်

ကြီးကို အမှီပြုလို့ အထင်ကရဖြစ် ခဲ့ညားနေတဲ့ ဟိုတယ်ဇန်ကြီးနဲ့ ဆောက်လက်စပုံစံမျိုးစုံ ဟိုတယ်တွေ ကိုပါ စာချစ်သူတို့ မြင်ကြရမှာဖြစ်ပါ တယ်။

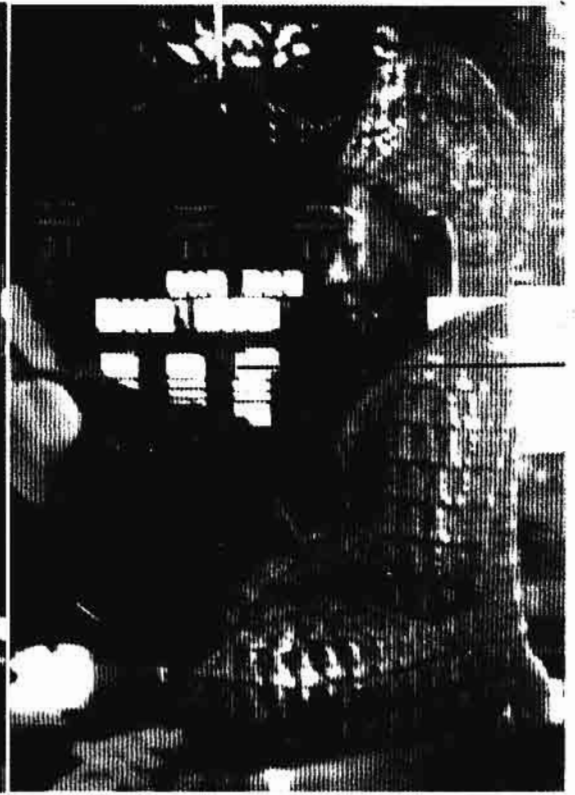
ကတ္တရာခင်း ကျောက်ချောလမ်း

အဆုံး ဆက်သွားရင် အင်းတောင် ဘက်က ရှေးသမိုင်းဝင် စေတီများစွာနဲ့ နာမည်ကြီး စံကားအင်းကြီးဆီ ရောက် ပါလိမ့်မယ်။ စံကားအင်းပေါ်ကနေ မှော်ဘီတံတားဆိုတာ ရှိပါတယ်။

အဲဒီကနေမှတစ်ဆင့် တောင်ကြီး

▲ နိဗ္ဗိတတရား လက်ယာခြမ်း

▲ လက်ဝဲဘက်မှ ရိုက်ကူးချက်

ကျောက်တလုံးကြီး၊ ဆီဆိုင်၊ ပင်လောင်း၊ ဖယ်ခုံအင်း၊ လျှိုင်ကော်နဲ့ ရွှေမြို့တော် နေပြည်တော်ဆီ လှမ်းနိုင်တဲ့ လမ်းခွဲတွေ အများကြီးရှိတာပါ။

စံကားမရောက်ခင် လမ်းအနောက်ဘက် လေးဖာလုံခန့် ဝင်လိုက်ရင် ရှေးမိရိုးဖလာ လက်မှုပညာတွေ များစွာရှိပြီး ငါးရက်တစ်ဈေးနဲ့ နာမည်ကျော်ကြားတဲ့ နန်းပန်ဈေးကို ရောက်ပါလိမ့်မယ်။

နန်းပန်ဈေးရောက်မှ တောင်ဘက် မိုင်ဝက်ခန့်ဝေးတဲ့ နောင်တောရွာကို ဆက်သွားရတာပါ။

နောင်တောကျေးရွာအုပ်စုက ရွာပေါင်း (၂၄)ရွာရှိပြီး နောင်တောရွာဆိုတာ အင်းကြီး(၄)ရပ်မှာ တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

၁၈ နတ္ထတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အင်းလေးကန်ကြီးရဲ့ အဓိကအရပ်လေးမျက်နှာကို ဆိုလိုရင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအရပ်ကြီးတွေကတော့ နောင်တောရပ်၊ ရွာမရပ်၊ နန်းပန်ရပ်နဲ့ ရွာကြီးရေသာရပ်များ ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားဂေါပက လူကြီးများက ရှင်းပြလို့ ဗဟုသုတအဖြစ် သိခဲ့ရတယ်။

စာရေးသူ ရောက်သွားချိန်မှာ ရန်ကုန်နဲ့ တောင်ကြီးက ဘုရားဖူးရဟန်းသံဃာများနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမများ ရောက်နေခိုက်မို့ လိုအပ်မယ့် ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းလေးတွေ လိုက်ရိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို စူးစမ်းလေ့လာ ဖြစ်ပါတယ်။

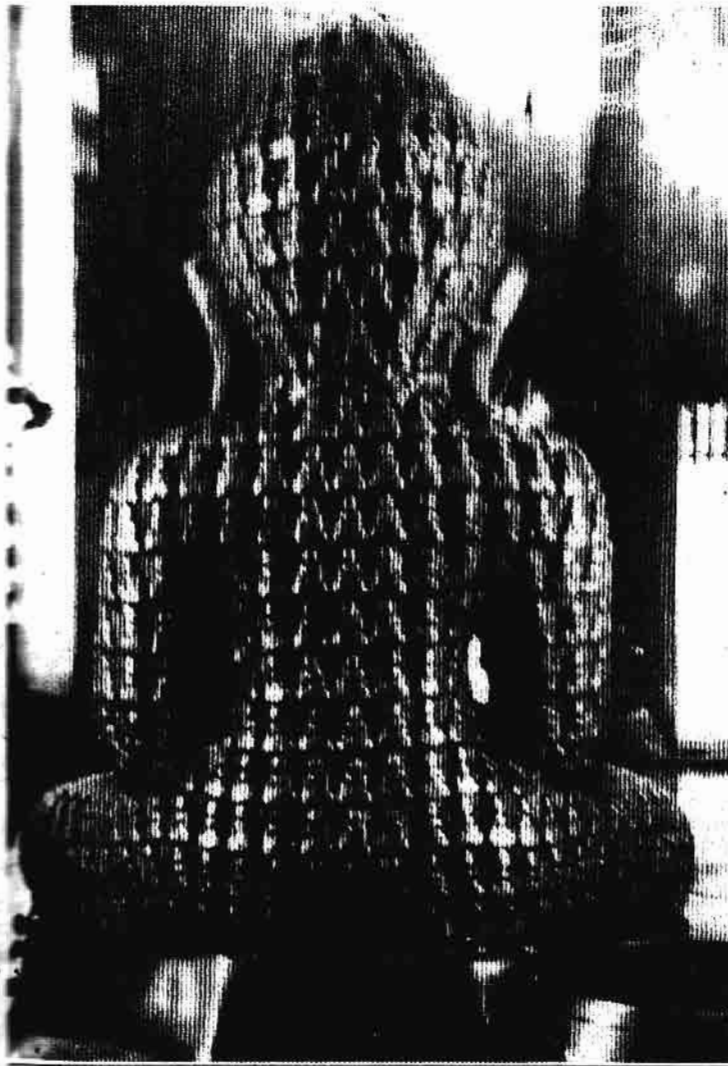
ဧည့်ပါးပြီဆိုမှ ဆရာတော်ဆီ ဝတ်ဖြည့်ရင်း လာရင်း လျှောက်လိုက်ပါတယ်။ လက်ရှိကျောင်းထိုင် ဆရာတော်

ကြီးရဲ့ ဘွဲ့အမည်ကတော့ ဘဒ္ဒန္တပညာသီရိဖြစ်ပြီး သက်တော်(၆၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၂၉)ဝါရှိကြောင်း သိရပြီး ခမည်းတော်ဦးမြင့်၊ မယ်တော် ဒေါ်မယ်နစ်ဦးလုံး ကေလာကျေးရွာ ဇာတိတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမဥပဇ္ဈာယ် ဆရာတော်ကတော့ ရွာကြီးရေသာ၊ ဘုရားကျိန်းကျောင်းက အရှင်အာစရဖြစ်ကာ၊ ဒုတိယဆရာတော်ကတော့ ကေလာဆရာတော်ကြီး ဦးဖေနဖြစ်ကြောင်း မြွက်ကြားပါတယ်။

စာရေးသူလဲ အချိန်ရခိုက် လက်ရှိဖူးတွေ့နေရတဲ့ နိဗ္ဗိတတစ်ထောင်ရုပ်ပွားတော် ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ရောက်လာပြီး ယခုလို နောင်တောဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ကိန်းအောင်း

ကျောက်တော်တော်

ရိုးတော်တော်တော်တော်... အများပင်ခွဲ

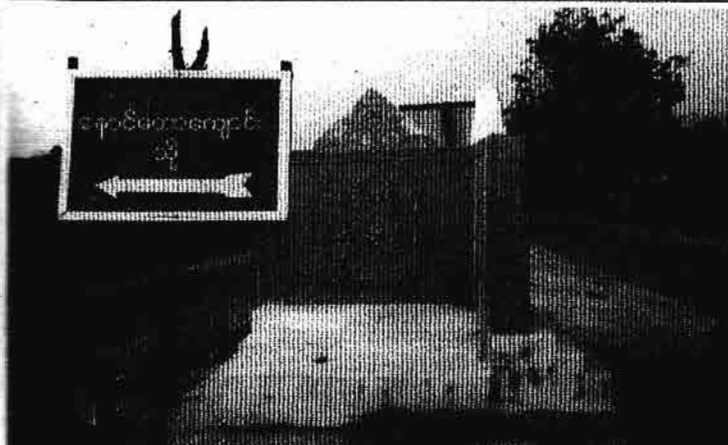
မွေ့လျော် စံမြန်းနေတယ်ဆိုတာကို မေးလျှောက်လိုက်ပါတယ်။

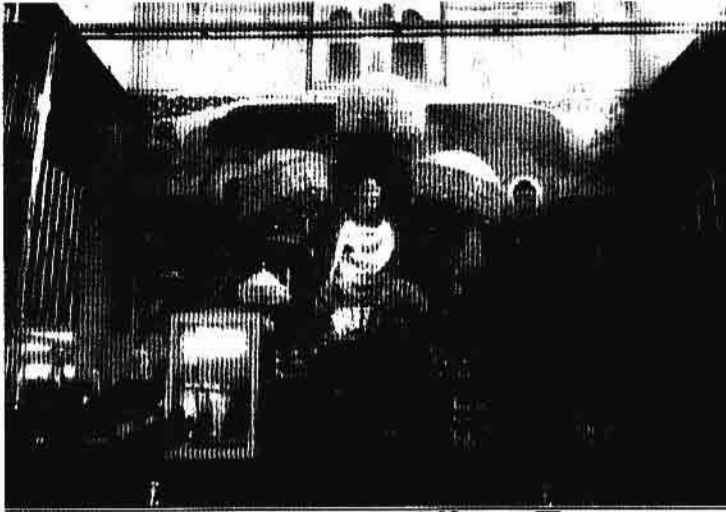
ဆရာတော်ကြီးမှ လွန်ခဲ့တဲ့ နယုန်လဆန်း(၂)ရက်နေ့ သောကြာနေ့၊ နေ့လယ်(၁၂)နာရီလောက်မှာ ကယားပြည်နယ်၊ အနောက်ဘက်တောင်တန်းကြီးပေါ်မှ ပဒေါင်တိုင်းရင်းသားတစ်ဦးနဲ့ ပဒေါင်းတိုင်းရင်းသားတစ်ဦး၊ ကျောင်းပေါ်တက်လာပြီး အဝတ်ထုပ်တစ်ထုပ်ကို လာရောက် ဆက်ကပ်တယ်လို့ မိန့်ပါတယ်။

ဒါနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက အသာအယာ ဖြေကြည့်တော့မှ ရွံ့မြေ့အလူးလူး ကပ်ငြိနေတဲ့ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ ဖြစ်နေတာ တွေ့ရတယ်လို့ ဆိုတယ်။

ဒါနဲ့ ဘေးနားက ဂေါပကတွေကို ရေခဲစင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောရိုင်းလိုက်မှ ကြည့်ညိုဖွယ်ရာ ဆင်းတုတော်တစ်ဆူဖြစ်နေပြီး အဆိုပါ ဆင်းတုတော်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပတ်ပတ်လည် တစ်ခုလုံးမှာ လက်မဝက်ခန့်ရှိတဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်လေးများ အဆူဆူကို တစ်ပါတည်း ထွင်းထုပူဇော်ထားကြောင်း အံ့သြဖွယ် တွေ့ကြရတယ်။

သေသေချာချာ စစ်ဆေးတိုင်းထွာကြည့်တော့မှ ဆင်းတုတော်ရဲ့ အရွယ်အစားတော်မှာ ဉာဏ်တော်အမြင့်(၁၂)လက်မရှိကာ အောက်ခြေ ခန္ဓာကိုယ်အလျားတော်၊ ဒူးတော်တစ်ဖက်တစ်ချက်မှာ (၁၅)လက်မရှိကြောင်း တွေ့ရပြီး အဆိုပါ နိမ္မိတဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပြတ်ရဲ့ ဦးခေါင်းတော်မှ ကိုယ်တော်အနံ့ အရွယ်အစားသေးငယ်၍ တူညီသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်စုစုပေါင်း (၉၉၉)ဆူဖြင့် တန်ဆာဆင်

ရခိုင်ပြည်နယ် ရေထဲမှ ရခိုင်ပြည် ရိုးရာတရားကြီး
တရားရုံးထိုင်ဆရာတော်ကြီး

စံတရားတော်အထူးပြင်ကြွင်း

၁၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

ပူဇော်ထားသဖြင့် ပင်ကိုမူလ ရုပ်ပွား
တော်နဲ့ထည့်ပြီး ရေတွက်ပါမူ အဆူရေ
ပေါင်း (၁၀၀၀)တိတိရှိကြောင်း ဖူးတွေ့
ကြရတယ်။

အဆိုပါ ဆင်းတုတော်ကဲ့သို့ပင် ပုံစံ
အားဖြင့် တူညီမှုရှိပြီး ဉာဏ်တော်အမြင့်
ကွာခြားသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်တစ်ဆူ
ကို ညောင်ရွှေမြို့နယ် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး
မိသားစုမှ ယခုနောင်တောဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်း၌ပင် အပူဇော်ခံထား
ကြောင်း ဖူးတွေ့ရပါတယ်။

ထိုနိမ့်တရုပ်ပွားတော် ချိတ်တော်မူ
သည်မှာလည်း ယခုလိုပင် ထူးဆန်းလှ
တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ရခိုင်ပြည်နယ်
တွင် ငါးဖမ်းလုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေး
တဲ့ တံငါသည်တစ်ဦးမှ ပိုက်ကွန်ပစ်ရာ
မှ ကွန်နဲငြိုပြီး သပ္ပာယ်လှစွာသော
စကြာမုန်ရုပ်ပွားတော်ကို ရေထဲမှ ရရှိခဲ့
ကြောင်း သိရပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်း
တဲ့အကြောင်းအရာတစ်ခုကို ထပ်ပြီး
တွေ့ပြန်တာပါ။ အဲဒါကတော့ စာနေ
သူ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်
(၃၄၁) စာမျက်နှာ (၂၅)မှာ ဖော်ပြခဲ့ဖူး
တဲ့ အံ့မခန်း ထူးဆန်းဖွယ် ရှေးဟောင်း
ဂန္တီရုဗလားတစ်လုံး အကြောင်း
ဆောင်းပါးနဲ့ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ်(၃၄၄) စာ
မျက်နှာ(၁၂၉)မှာ ဆရာမ သီတာဆန်း
(မော်လမြိုင်)ရဲ့ ကျိုက်ထီးခိုးမှာ တွေ့ခဲ့
ရတဲ့ "သံစဉ်ထူးခြား ဂန္တီရုဗလားရှင်
အဘိုး" ဆောင်းပါးမှာ ပါရှိတဲ့ ကြေး
ဖလားလို ပုံစံတူတစ်လုံးကိုပါ နိမ့်ဝ
တစ်ထောင် ရုပ်ပွားတော်နဲ့ ဇာစ်ပီ
တည်း တွေ့ခဲ့ရတာပါ။

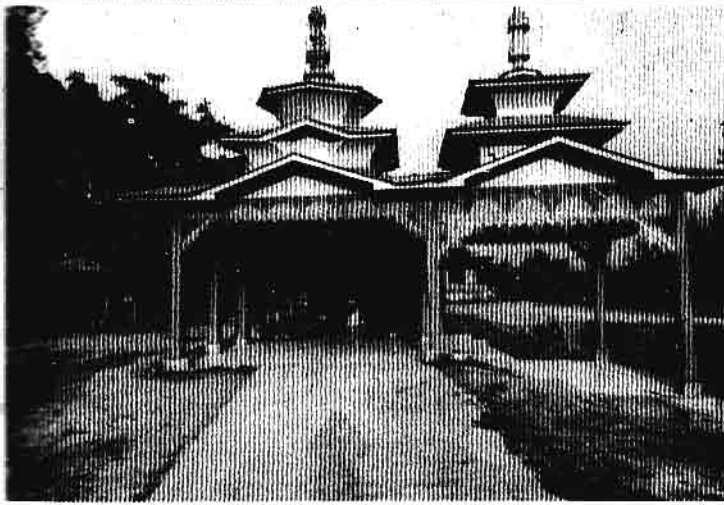
ဒီနေရာမှာ စာရေးသူ တစ်ခု
စဉ်းစားမိပါတယ်။ ဒီလို ကြေးဖလား

www.burmeseclassic.com

◀ စံကျောင်းတော်ကြီးအတွင်း

◀ အင်္ဂလိပ်ကန်ကြီး ခြင်္သေ့ အစကန်ကြီးအောက်မှ ခြင်္သေ့ညို ဘုရားရှိခိုးအတွင်း

လေးတွေ စာရေးသူတို့ တိုင်းပြည်မှာ အရေအတွက် ဘယ်လောက်တောင် နှိုင်းလဲ။ ဘယ်ကနေ ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ။ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်ကာလ၊ ဘယ်သူ့လက်ထက်မှာ အထူး ရေပန်းစားခဲ့တာလဲ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ် ခြတ်တွေက ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သွန်းလုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုပါ။ ဒီကိစ္စကို အချိန်များရခဲ့ရင်ဖြင့် ရေဆုံးရေဖျား လိုက်ကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်မိပါတယ်။

ယခုလက်ရှိ နောင်တော် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာလဲ အဆိုပါ ကြေးသပိတ်

တော်ရဲ့အသံကို ကြားရသူတချို့က ပဋ္ဌာန်းဆက်များကို တစ်ခဲတဲ သတိရ ပူဆွေးကြောင်း ပြောပြတာကို ကြားခဲ့ရပါတယ်။

နေရာဒေသ အနှံ့အပြားမှ ရာထောင်ချီသော ဘုရားဖူး ဧည့်သည်များ ရောက်ရှိဖူးမြော် ကြည့်ညိုလျက် ရှိရာ ပဋ္ဌာန်းဆက်နီးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့နေရကြောင်း၊ ဤသည်မှာလဲ ကြေးသပိတ်တော်ရဲ့ ထူးခြားချက်တစ်ခုပင် ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်မှ မြွက်ကြားပါတယ်။

ထူးခြားစွာဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ အဖြစ်အပျက်များကတော့ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၅)ရက်နေ့ ညောင်ရွှေ မြို့နယ်၊ စံကားအင်းကျေးရွာမှ ဇနီးမောင်နှံနဲ့ ဘုရားဖူးဧည့်သည်တစ်စုတို့ ပါလာတဲ့ ကင်မရာနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ယူပြီး ဘုရားဆင်းတုတော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ ကွန့်မြူးတာကို လူအများ မျက်ဝါးထင်ထင် ဖူးတွေ့ရကြောင်းအပြင် ပြီးခဲ့တဲ့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ ၂၀၁၅ ခုနှစ် မတ်လ (၄)ရက်နေ့မှာတော့ ထူးခြားတဲ့ အဖြစ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ သိရတယ်။

တောင်ကြီးက ဘုရားဖူးဧည့်သည် မိသားတစ်စုမှ နိဗ္ဗိတတစ်ထောင် ရုပ်ပွားတော်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူအပြီး ပြန်အကြည့်မှာ ဆင်းတုတော်ရဲ့ လက်ယာဘက် ရင်ဘတ်တော်မှာ ရဟန္တာကိုယ်တော်တစ်ပါး ပုံတော်ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

နံဘေးနားဆီမှာ ဆင်းတုတော်အပေါ် ရောင်ပြန်ဟပ်စေမယ့် မည်သည့် ဓာတ်ပုံ၊ မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ မရှိကြောင်းကို ဘုရားဂေါပကမှ ပြောပြပါတယ်။

နိဗ္ဗိတစံကျောင်းတော်ကို တန်ခိုးကြီး ဘုရားများဖြစ်တဲ့ ဖောင်တော်ဦးဘုရားများ နှစ်စဉ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁)ရက်၊ နံနက်(၇)နာရီ မိုင်းပျိုးဘုရားစံဌာနမှ ကြွချီလာကာ တစ်ရက်နဲ့တစ်ည ကိန်းဝပ်စံပယ်တဲ့ စံကျောင်းတော်ကြီးအနီးမှာ ကပ်လျက် တည်ရှိနေတာကိုပါ လာရောက် လေ့လာရင် တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုအခါမှာတော့ ရုပ်ပွားတော် မြတ်ကို သီးသန့်စံကျောင်းတော် ဆောက်လုပ်ပူဇော်လျက်ရှိရာ ၃၀နီး ရပ်ဝေးမှ အလှူရှင်များ နိုင်ငံတော်

• ယာဉ်ထောက်ဦးစီးဌာနနှင့်တပ်မဟာတော်များ ဘဏ္ဍာရေးရုံးတော်

• ယာဉ်ထောက်ဦးစီးဌာန၏ စံကျောင်းတော်

ဩဝါဒါစရိယ သံဃာ့ဝန်ဆောင် ဆရာတော်ကြီးများ ဗြူနယ်နဲ့ ကျေးရွာအုပ်စု ဆရာတော်ထေရ် အရှင်မြတ်ကြီးများရဲ့ ဩဝါဒကို ခံယူလျက် စံကျောင်းတော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပူဇော်လျက် ရှိနေတာကို မြင်တွေ့ခဲ့ရတယ်။

ဒီလို ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေနဲ့ ဆန်းကြယ်နေတဲ့ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်းညောင်ရွှေဗြူနယ်၊ နောင်တောကျေးရွာအုပ်စု နောင်တောရွာက နိမ္မိတတစ်ထောင်ရပ်ပွားတော်ကို ပူးမြော်ကန်တော့ရင်း စံကျောင်းအနောက်ဘက် အင်းလေးကန်ကြီးထဲ တောင်မြောက်ဥဒဟို ပြေးလွှားခုတ်မောင်းနေတဲ့ စက်လှေလေးများရဲ့ တတုတ်တုတ်အသံလေးများကို လှပတဲ့ ကျေးလက်ဂီတသံစဉ်လေးများအဖြစ် အတူနား

ထောင်ခံစားကြည့်ကြရင်း ဘဝအမေတွေ ခေတ္တခဏ ပြေပျောက်ဖို့ အလည်တစ်ခေါက် လာရောက်လှည့်ပါလို့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာချစ်သူ

အားလုံးကို ဖိတ်ခေါ်ရင်း ဒီခရီးသွားဆောင်းပါးကို နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

နိဂုံးမင်းညို

သူ့ ဘယ်လိုလူစား

ကြည့်ပါ။

● အင်္ဂါဂြိုဟ်နံကစတဲ့ ဉာဏ်လမ်း
ကြောင်းကို တွေ့ရတယ်။ (က)
ဒါကတော့...

စိတ်ဓာတ်ပိုင်ဆိုင်ရာ ခံစားမှု ပြင်းထန်မှုကို
ပြတယ်။ လက်ရုံးကို အားကိုးပယ်။ သည်းခံ
နိုင်စွမ်းနည်းပြီး ခက်ထန်တဲ့ အပြုအမူတွေ
ဖြစ်လွယ်တယ်။ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပြုမှု
တတ်တဲ့ အကျင့်စရိုက်တွေ ရှိနေမယ်။

● လက်သန်းရဲ့ ထိပ်ပိုင်း(အဖျား)
သည် အတွင်းဘက်သို့ ယိမ်းယိုင်
နေတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့...

စိတ်ခံစားမှုကို ထင်ထင်ရှားရှား ပေးပြ
ပါတဲ့။ သူသည် တယ်လိုစိတ်မျိုးရှိနေသလို
ဆိုတာ ပြောရခက်မယ့် အခြေအနေမျိုးပါ။
အနေအေးသလိုမျိုး တွေ့တတ်ပေမယ့်
ပွင့်လင်းမယ့် သရုပ်သတ္တုစွန်းကို ထင်ထင်
ရှားရှား

မတွေ့နိုင်ပါဘူး။

သက်ဆံ့ရေး

ကောင်းသယောင်

တွေ့ရပေမယ့်

အတွေးသည် အခြေ

အနေအရ ပြောင်းလဲ

နိုင်တဲ့အတွက် ခန့်မှန်းရ

ခက်တဲ့စိတ်ကို ပိုင်ဆိုင်

ထားကြောင်းပါ။

ကဲ ဒါဆိုရင်...

သူ... ဘယ်လိုလူစား

ထဲဆိုတာ သိနိုင်လောက်ပါပြီ။

တကယ်တော့ သူသည်...

'အပြင်ပန်းကြည့်ရှင် အနေအေး

သယောင်ထင်ရပေမယ့် ပေါက်ကွဲ

ထွယ်တဲ့သူတစ်ဦးပါ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

ကျန်းမာပါဝေဆေးတိုက်မှမြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများ ထုတ်လုပ်မြန်ချိလျက်ရှိပါသည်။

အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး၏ ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝင်းလေး၏ ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

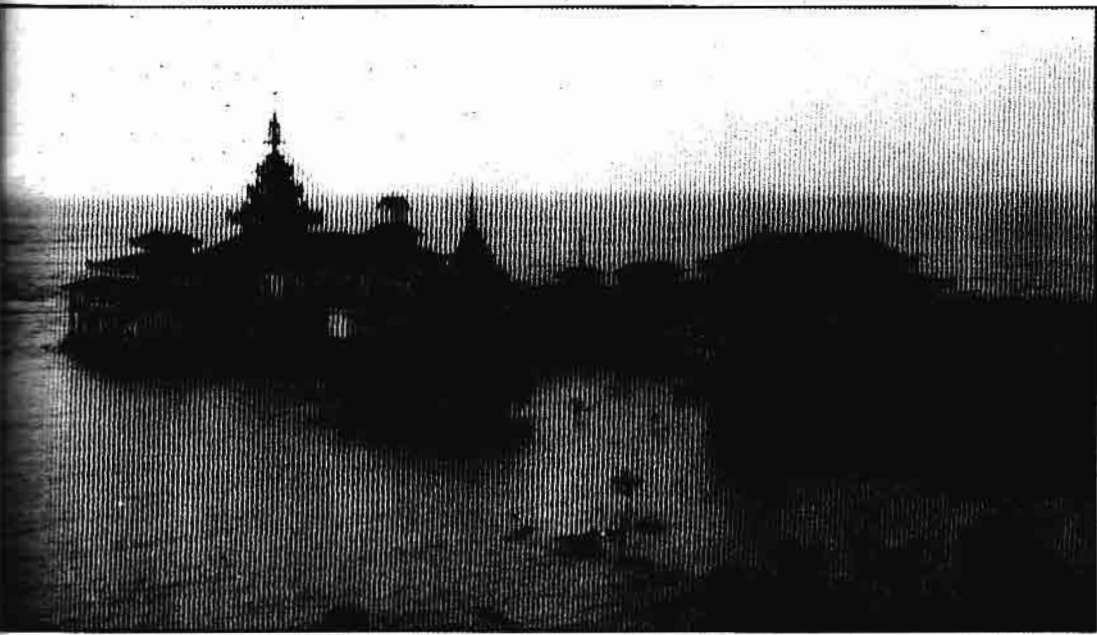
ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ
အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ

ကျွမ်းကျင်စွမ်းရည်များ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆေးများသည် ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်းပေးရန်အတွက် အထူးပြုလုပ်ထားပြီး နေရာဒေသအလိုက် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ အခြေအနေအထားများကို ထည့်သွင်းစဉ်းစားထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။

• ကျိုက္ကွမိရေလယ်ဘုရား အထပ်ပြင်ကွင်း

ခံယူနေသာ

ကျိုက္ကွမိရေလယ်ဘုရားမှ

သေးမာကံဝင် ဖွံ့ဖြိုးသောကဏ္ဍရေ

ခေါင်ရေ(အမြင့်ဆုံးဒီရေ) ကျစအချိန် ခြေထောက်သော်လည်း ကျိုက္ကွမိဆံတော်ရှင် ရေလယ်ဘုရားဝန်းကျင်တွင် ရေအမြင့် မှီမောက်ဝန်းရံနေကာ ရင်ပြင်တော် မှု ချိုင့်ခွက်၍ ရေမတင် ပကတိ ခြောက်သွေ့သန့်ရှင်းစွာ တည်ရှိနေ သည်။

အထက်ပတ်လမ်း တံတားပေါ်တွင် ခြေထောက်စီမံရုံရှိသော ရေပြင်ကို ခြောက်ကာ ကုန်းတော်ရင်ပြင်သို့ တက် ရောက်ပြီးနောက် တောင်ဘက်အရပ် မှ ဆီမီးနဲ့သာတိုင် ဆက်ကပ်လျက် မှီမောက်တော်မြတ်အား ပူဇော်ကန်တော့ သည်။

မူလက တောင်ဘက်မျက်နှာပြုကာ ခြံရံပွားတော်အား အရပ်ရှစ်မျက်နှာ F.3A. September, 2015.

မည်မျှပင်ထား၍ ပူဇော်စေကာမူ တောင်ဘက်သို့ လှည့်မြဲ မူးတွေ့ရ သဖြင့် ပတ်လည်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားရှစ်ဆူပြည့်အောင် ထပ်မံသွန်း လုပ် ပူဇော်ထားကြောင်း ဘုရားသမိုင်း မှတ်တမ်းအရ သိရှိရသည်။

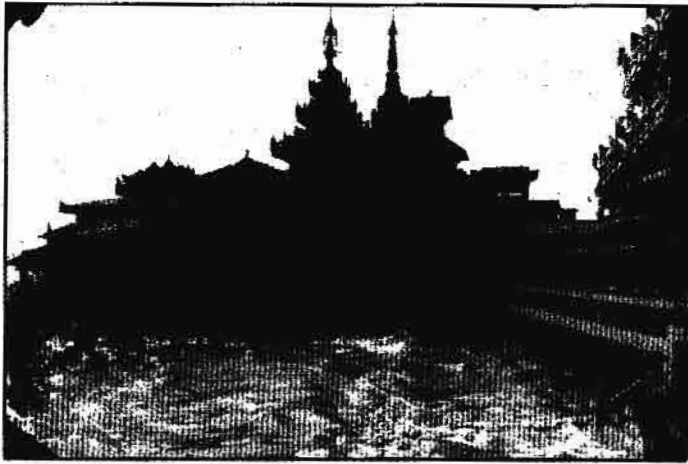
တောင်ဘက်အရပ်ရှိ ထားထယ်ရှင်မုန့်၊ ရှမ်းမောက်ဆီသို့ တူးမြစ်ရှိ ရှင်မုန့်၊ ရှမ်းမောက်ဆီသည့်လည်း ကျိုက္ကွမိဘက် မြောက်အရပ်ဘက်သို့ မျက်နှာတူပြု လုပ်ကိုင် နိုင်သည်ဆိုပါသည်။

သီလယူ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်းပြီး နောက် ရင်ပြင်တော်ကို လက်ယာရစ် လှည့်ကာ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်များပွားများ လျက် ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း သည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်းသော် ဝေနေယျ အားလုံးသို့ အမျှဝေ မေတ္တာပို့ ရှင်တော်

မြတ်အား ပူဇော်ကန်တော့သည်။ ထို့နောက် ကျိုက္ကွမိရေလယ်ဘုရား ကမ်းခြေနေဝင်ချိန်ရှုခင်း (Sun Set)ကို ခံစား၍ အမျိုးသားအဆောင် အနောက်ဘက်စက်ကြံသို့ ထွက်ခဲ့သည်။ (အမျိုးသမီးများ ဝတ်ပြုဆောင်မှလည်း နေဝင်ချိန်ကို ကောင်းစွာ ရှုမြင်နိုင်ပါ သည်။)

ယင်းတွင် ကိုကျော်တင့်ကို မမျှော် လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့ရသည်။ မွန်ပြည်နယ်၊ မြို့နယ် မြို့တစ်မြို့တွင် တိုင်းရင်းဆေး တိုက်ကြီးဖွင့်လှစ်ကာ အောင်မြင် နေသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်အတူ (၆၀)တန်း ဝင်အရွယ်များဖြစ်ကြသည်။

‘ဘယ်ကနေ မျက်စိလည်ပြီး

◆ နေရာမှာ ကျွဲကွဲပိတ်ကုန်းတော်

ကျွဲကွဲပိတ်ကုန်းတော်ရင်းပွားတော် ◆

ရောက်လာတာလဲ၊ မတွေ့ကြတာ (၁၅)နှစ်လောက်ရှိပြီနော်'

'ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်း ဆရာတော်အကြောင်း ဆောင်းပါးရေးဖို့ ရောက်နေတာပါ။ ကြုံတုန်း ကျွဲကွဲပိတ်နောင်ချိန်(Sun Set)ကလေးလဲ တွေ့ဖူးရအောင် လာကြည့်တာလေ၊ ဆရာကော ဘုရားဖူးရုံပဲလား'

'ဘုရားလဲ ဖူးရင်း လိပ်ဥလဲ တူးရင်းပေါ့ ဆရာရယ်'

'လိပ်ဥလဲ တူးရင်းဆိုတော့ တတိယအရွယ်ရဲ့ ပထမဝေဒနာများလား'

'မဟုတ်ရပါဘူး၊ နှလုံးသားချယ်ပြန်တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွဲကွဲပိတ်ဆံ့ထက်ရှက်ကပုံသကူသောက်တော်ရေ လာပင့်တာပါ။ ဘိုးဘေးအဆက်ဆက် သားစဉ် သေးတစ်လက်ပါ'

[ကိုကျော်တင့်သည် သမားတော် ဖျိုးချိန်ဖြစ်၍ မင်းတုန်းမင်း လက်ထက် နန်းတွင်းသမားတော် တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆရာခဲ၏ "တီ"တော်စပ်၏ (၁၇)၏ အဘိုးဆရာကြိုင်သည် ဆရာခဲ၏ မြေး ဖြစ်သည်။] ၁၅၅၀ ပြည့်တွန့် နှစ်များတွင် ဆရာဦးထင်ညွန့် (နီးပဒေါ်)ထံ ဖွန်ရွေးဟောင်းပေမှုလာ

၁၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဂါထာမန္တန်များ လေ့လာသင်ယူရာ၌ ဆိုစဉ်းရာမှ ဝင်မင်ရင်းနီးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။]

အာပေါသရုပ်မှ ဆေးအာဂ္ဂ

ဤအစီအစဉ်မှာ အာပေါဓာတ်၏ သရုပ်ကို အထောက်အပံ့ယူထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အာပေါဓာတ် အကူအပံ့ရရှိခြင်းသည် အေးချမ်းသာယာခြင်း၊ ဆေးဝါးကုသမှု ထက်မြက်ထိရောက်ခြင်း၊ မင်္ဂလာအခါပေးခြင်း၊ အပဓာတ် ရိုက်ခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း၊ စည်းလုံးခြင်း၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့အတွက် အထူးအကျိုးပေးကြောင်း ဗေဒတ္တနယကျမ်းတွင် ဖွင့်ဆိုထား၏။

ကျွဲကွဲပိတ်ရေလယ် ဆံတော်ရှင်စေတီကား ရေပတ်လည်ဝန်းရံ၍ အာပေါသရုပ် ပြည့်ဝကောင်းမွန်သော ဌာန၌ ကိန်းစပ်တော်မူသည့်အပြင် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင် နေသနွဲ့စင်တော်မူခဲ့သည့် နေရာဌာနဖြစ်သည်။

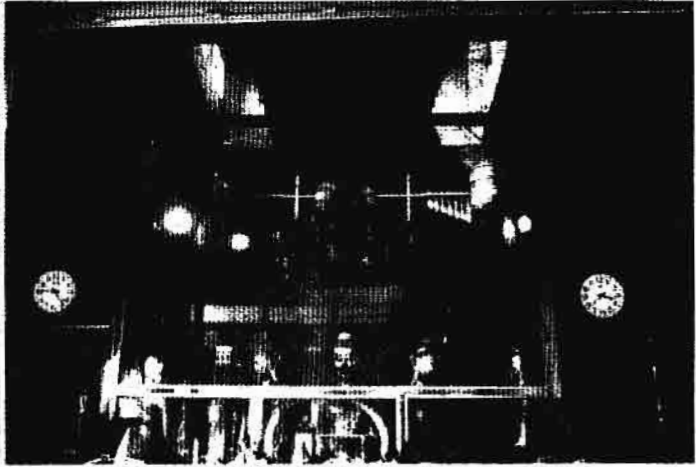
ထိုနှစ်တွင်ပင် ကပ္ပိလရသေ့နှင့် ကြာပိတင်းမင်းသား(၁၀)ပါးတို့ ရရှိသော ဆံတော်(၁၁)ဆူကို ဌာပနာပြု၍ စေတီ

တည်ခဲ့သဖြင့် "ကေဒဿဆံတော် ချစ်"စေတီဟု ဘွဲ့မည်တွင်ခဲ့သည်။ (၁၁)မီးငြိမ်းစေရန် ကောင်းမွန် ထူးကဲလှသော နိမိတ်ဖြစ်သည်။

သာသနာ ၂၃၃ ခုနှစ်တွင် ဒေဝါနိပိယတိဿမင်းကြီး သီဟိုဠ်ကျွန်း(သီရိလင်္ကာ) သက်န်းသား ရုပ်ပွားတော်(၄)ဆူကို အဓိဌာန်ဖြင့် ပျော့လိုက်ရာ တစ်ဆူမှာ ကျွဲကွဲပိတ်ရေလယ်ဘုရား ဂန္ဓကုဋီကျောင်းဆောင်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ရပ်တန့်နေတော်မူ၏။

အကျင့်သီလနှင့် ပြည့်စုံသော မုဆိုးမတစ်ဦးက ချည်မျှင်ဖြင့် ရစ်ပတ်လျက် အဓိဌာန်ပြု ပင့်ဆောင်ရာ ထိုရေလယ်သဖြင့် ဂန္ဓကုဋီကျောင်းဆောင်၌ ပူဇော်ထား၏။

ထိုရုပ်ပွားတော်သည် အခြားဘဝများသို့ မျက်နှာလှည့်ထားသော်လည်း တောင်ဘက်သို့သာ ပြိုလည်မျက်နှာမူမြဲဖြစ်သော မူလရုပ်ပွားထပ်ဖြစ်လေသည်။

◀ အချို့သမီးတော်ပြုစောင့်မှ ဖုန်းကြိုသော တစ်ဦးတို့အလယ်အရာမှ

◄ ကပ်လှူထားသည့် သောက်တော်အရာမှ

အထက်ပါ အကြောင်းများကြောင့် ဆောက်ပြည်ဝသော ကျိက္ခမိဝံတော် နှင့်အား ကပ်လှူထားသည့် သောက် တော်ရေ (ရေသန့်ဘူး)များကို စွန့်ယူ ထား ဆေးဖော်၊ ဆေးတိုက်ရာတွင် ထည့်သွင်း အသုံးပြုခြင်းဖြင့် ပိုမို၍ ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကာ ကုသမှု အောင်မြင်ကြောင်း ကိုကျော်တင့်က ခြောက်ပြသည်။

စွန့်ယူခြင်း

သောက်တော်ရေ၊ ရေသန့်ဘူးများ တို့ ယောင်းတိုင်၊ အဖွေးတိုင်၊ တံခွန် ကတ္တား မုလေးပွားများနှင့် တွဲဖက်ကာ ဖုတ်ဖွယ်ပစ္စည်းအဖြစ် ကုန်းတော်ရှိ ဆိုင်တွင် ရောင်းချလျက်ရှိရာ ဘုရားဖူး မှုအား လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူကပ် ချ ကုသိုလ်ပြုတတ်ကြသည်။
ပြန်လည်စွန့်ယူမှု ရှိသကဲ့သို့ ဘုရား နှင့်အား ရည်မှန်းကာ အပြီးအပိုင်း ထပ်လှူသွားကြသည်လည်း ရှိကြ၏။

ထိုသို့ အပြီးအပိုင်း ကပ်လှူသွား သော ရေသန့်ဘူးများကို ဘုရားရှင် အား တိုင်တည်ပြီးနောက် ဂေါပက အဖွဲ့ထံ ခွင့်တောင်းကာ စွန့်ယူနိုင်ပါ သည်။

‘ကိုယ်လဲအားနဲ့ ကိုယ် ဖွင့်လေ့နဲ့ ဆရာ ကုန်းတော်အနဲ့ စောင့်ကြည့်ကပ်ရာတွေ တပ်ထားတာပို့ ဒို့မှ မြစ်သွားလိမ့်မယ်။ တောင်းယူရင် ပေးကြပါတယ်’

ဟု ကိုကျော်တင့်က အဖော် သဘော ပြောကြားသတိပေး၏။

‘အေးဗျ... ကျွန်တော်လဲ ရေငတ် သလိုရှိတာနဲ့ ရေတစ်ဘူးလောက် စွန့် ယူမလိုဘဲ။ နောက်ဘက် လှည့်ကြည့် လိုက်တော့ “ဘုရားဖူးများသောက် ရန်” စာတန်းနဲ့ ရေအိုးစင်တွေ တာနဲ့ သွားသောက်ဖြစ်တယ်။

ရေအိုးစင်နားမှာ ကုန်းတော်အနဲ့ ရှောင်ကြားမကျန် တီဗွီပြင်ကွင်းအစုံ မြင်ရတော့မှ “တော်ပါသေးရဲ့” လို့ သက်ပြင်းချမိပါတယ်။ ရေသန့်ဘူးတွေ ကိုယ်တိုင် ဝယ်ကပ်ပြီး ပြန်စွန့်လိုကော မရဘူးလား’

‘ဟုတ်က... အဲဒါက အတ္တအကျိုးပါ

တယ်။ တာအကျိုးမှ မပျော်ကိုဘဲ ဘုရား ကပ်သွားတဲ့ ပုံသကဲ့ရေတူက ပိုပြီး သန့်စင် တာပေါ့’

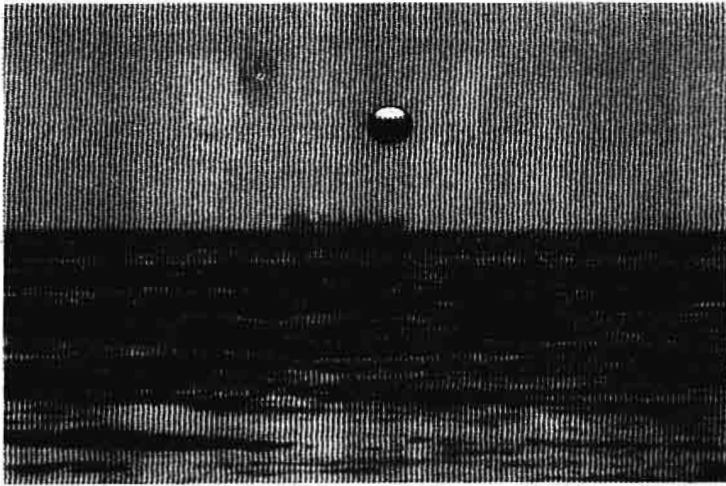
‘ဘယ်နေ့မဆို စွန့်ယူလို့ရသလား ဆရာ’

‘ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အကူအပံ့

◄ နဂါးမင်းတော်နှင့်တူ

နဂါးမင်းတော်နှင့်တူ နဂါးမင်း ချစ်ခြင်း ချစ်ခြင်း

အနောက်ကျွန်းသို့ ဇနလုံး တောင်ဆင်တောက်ချိန်

ကုန်းတော်စောင့် ဘိုးဘိုးရင်ဘာ့

အစီအစဉ်ကလေးတွေ ဆောင်ရွက်ရင်
ပိုကောင်းတာပေါ့'

အကူအညီ အစီအစဉ်

ဝိဇ္ဇာဝေရနယ ဆေးပညာမှာ ဘယ်
နေရာမှ မကျန်ရစ်ရအောင် "အရှေ့
နေထွက်၊ အနောက်နေဝင်၊ မြောက်
ရပ်၊ တောင်ထိငါ့ကွန်အတွင်း ရှိရှိ
သမျှ လှုံ့လှည့်သဟာ ပယောဂ အလုံး
စုံ" လို့ ဆိုကြတယ် မဟုတ်လား။
လောကတစ်ခု ခြေပြင်အနှံ့လို့ ဆိုတာ
ပါပဲ။ ဒီတော့...

တောင်တော်စောင့်အစီအစဉ်တွင် တံငါ
ကျွန်းကြီးပျံချိန်မှာ မှော်ဘာတူပြုစုတဲ့
ကုန်းတော်စောင့်အစီအစဉ်မှာ ဇနလုံးရက်
သားသမီး ကျန်းမာစေကြောင်း ထု
တောင်းရပါတယ်။ ကိုယ့်အတွက်၊ သူ
တစ်ပါးအတွက်ဆိုရင် ထောင့်ရှင်၊
ဇနလုံးကို ထုတ်ဖော်ပျောက်ထားပေးပါ။

မြောက်အရပ်ကတော့ ဘုရားရှင်ရဲ့
နောက်ကျောဘက်မှာ ရှိတာကြောင့်
အနန္တဘုန်းဆိုပိုပြီး အထူးပြု ရည်ညွှန်း
စရာ မလိုတော့ပါဘူး။ ပြီးရင် ကုန်း
တော်စောင့် ဘိုးဘိုးကို ဂုဏ်ဝယ်
အလေးထားပြီး ဂါရဝပြု အမျှဝေ
မေတ္တာပို့ပေးရပါတယ်။

နောက်ပြီး တောင်အရပ်၊ အမျိုး
သမီး ဝတ်ပြုဆောင်မှာရှိတဲ့ **အတ္ထဝါ
စောင့် နန်းမယ်တော်**ကိုလဲ ဒီအတိုင်း
ဂါရဝပြု အမျှဝေ မေတ္တာပို့မေတ္တာခံယူ
ပါတယ်။ ဒါဆိုရင် တောင်မြောက်
အရပ်ညွှန်း (Vertical) အတွက် အစီ
အစဉ် ပြီးပါပြီ။

အရှေ့အနောက် Horizontal
အရပ်ညွှန်းအတွက်ကတော့...

အရှေ့မှနေထွက် အနောက်နေဝင်
ဆိုတဲ့အတိုင်း နေလုံးကြီးဟာ အရှေ့
အရပ်ကစလို့ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်
လာပြီး ဖွန်းတည့်တာနဲ့ ပြန်ကျလာ
မယ်။ နောက်ဆုံးမှာ အနောက်ဂေါယာ
ကျွန်းဆီဝင်ပြီး စုံးစုံးမြုပ်ပျောက်ကွယ်
သွားမယ်။ ဒီလိုပဲ...

ရောဂါဝေဒနာ စတင်စွဲကပ်ပြီး ဆေး
မတွေ့ရင် တဖြည်းဖြည်း ရင့်လာမယ်။
အဲဒီလို စွဲကပ်လာတဲ့ ရောဂါ ဝေဒနာ
တွေ နေလုံးကြီး စုံးစုံးမြုပ်သွားသလို
ပျောက်ကင်းသွားအောင် ရည်မှန်းပြီး
နေဝင်ချိန်ကို စောင့်ရပါတယ်။

နောက်ပြီး ရေကိုအမှီပြုရတဲ့
ကုမုဒြာကြာ နေဝင်သွားချိန်ကစလို့

အားယူပြီး လရောင်ဆန်းချိန် (လထွက်
ချိန်) မှာ ပွင့်လန်းရသလို...

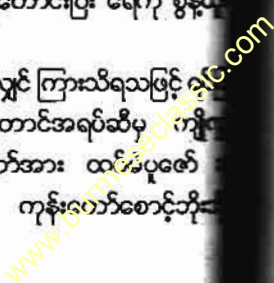
ရေကို အမှီပြုရတဲ့ ဒီအစီအစဉ်မှာ
လဲ နေဝင်ချိန်ကို အသုံးပြုရပါတယ်။
ဒါကြောင့် နေဝင်လထွက်တဲ့ လပြည့်
နေ့လို အချိန်မျိုးမှာ ပြုလုပ်ရင်
ပြီး သင့်လျော်ပါတယ်။

နေလုံးကြီး အနောက်စွန်းမှာ နေ
တင်နေချိန်ကစပြီး ဘုရားဂုဏ်ထောက်
တွေ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရပါတယ်။
ပြီးရင်...

"ဒီနေလုံးကြီး စုံးစုံးမြုပ်ပျောက်ကွယ်
သွားသလို ကာယကံရှင်ဆီမှာ စွဲကပ်ဆဲ
နေတဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေဟာလဲ ထို
ပျောက်ကင်းသွားပါစေ"

လို့ ဆုတောင်းပြီး ရေကို စွန့်ထု
တယ်'

ဤသို့လျှင် ကြားသိရသဖြင့် နေဝင်
တော် တောင်အရပ်ဆီမှ ကျွန်ုပ်
ရုပ်ပွားတော်အား ထင်မိပူဇော်
တောင်း၍ ကုန်းလောက်စောင့်ဘိုး

နဂါးမယ်တော်တို့အားလည်း သွားရောက်ဂါရဝပြု မေတ္တာတို့ အမျှဝေခဲ့သည်။

ယင်းနောက်တွင် ကိုကျော်တင့်နှင့် အတူ အနောက်ဘက် ပင်လယ်ပြင်အတွင်းရှိ မီးပြကျွန်းသို့ နေဝန်းမေးတင်ကာ ငုပ်လျှိုးသွားသည်အထိ မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သည်။

နေလုံး ကွယ်ပျောက်သွားသော အခါ...

'အန္တိမေတ္တာရှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်၏ ယာကရုဏာတော် အဟုန်ကြောင့်

ဤရေစင်ကို သုံးဆောင်ရယူထံတွင် ခံစားဖို့နေသည့် (စွဲ)ပြာသော ဆေးနာတို့သည် ယ်လယ်ချေပြင်အောက်သို့ စုံစုံမျှပ်သွားသည့် နေဝန်းယာ ကင်စင်ပပျောက်ပါစေသာ'

ဟူ၍ ဆုတောင်းဖြစ်သည်။

ယင်းနောက်တွင် ဂေါပကအဖွဲ့ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းတစ်ဦးအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသောအခါ သိမ်းဆည်းထားသော ရေသန့်ဘူးငယ် သုံးဘူးကို ယူပေးသည်။ ပူဇော်ငွေကို လက်မခံပါဟုပြောရာ အလှူခံသေတ္တာတွင်သို့ ထည့်သွားပါဟု ဆိုလေသည်။

အခွင့်ကြံကြိုက်၍ ကျိက္ခမိဆံတော်ရှင် ရေလယ်ဘုရားမှ ရောက်ခဲ့ပါလျှင် ငိုအတွက်သော်လည်းကောင်း၊ ငိုသားစုဝင် သို့မဟုတ် မိတ်ဆွေများအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ခြင်း (အာယုဒါယ) ကုသိုလ်ပြုနိုင်ကြစေရန် ရည်သန်တင်ပြရပါသည်။

[တိုင်းရင်းဆေးဆရာ ကိုကျော်တင့်အား ကျေးဇူးတင်ဖို့ပါသည်။]

ပန်းတောင်း၊ ဖြူနယ်၊ ဆင်တဲရွာတွင် ဆိုက်ကားနင်းနေသော လူတစ်ယောက်၏ ကလေးမှာ သရေ(သွားရည်)များ ကျနေသည်မှာ အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြီးတစ်ခုလုံး စိုချွဲနေ၏။ မြင်မကောင်းအောင်ကိုပင် စိုချွဲနေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ အဆိုပါ ဆိုက်ကားဆရာလင်မယားနှင့် အတူ ကလေးကိုပါခေါ်ပြီး ကျွန်ုပ်နေအိမ်သို့ ရောက်လာ၏။ ရောက်လာပြီးလျှင် ဤကဲ့သို့ ကလေးများ သရေ(သွားရည်) ကျနေလျှင် ဘယ်လို ကုသရမလဲဟု လာပြီး အကြံဉာဏ်တောင်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ဆေးဆရာမဟုတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က မသိပါကြောင်း၊ သို့သော် တတ်ကျွမ်းနားလည်သူများအား စုံစမ်းပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြော၍ ပြန်လွှတ်လိုက်ပါသည်။

သို့ဖြင့် ကိုယ့်ထမင်းကိုယ်စားပြီး သူများအပေါ် ကူညီလိုသော စိတ်ရင်း စေတနာဖြင့် ဟိုမေးဒီမေးဖြင့် လိုက်လံ စုံစမ်းခဲ့ရာ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော ကစ(၁၆)ဆင်တဲ၏ အလုပ်ရုံတွင် ညစောင့်တာဝန် ယူထားသူ ဦးတင်စိုးအား မေးမြန်းမိရာ သူက...

'ပျာစွဲထားတဲ့ သစ်ကိုင်းများ၊ အဲဒီအကိုင်းနဲ့ သစ်သားစက်လျှော့ပြီး ပါးတစ်လျှောက် လှပေးပါ။ ပြီးရင် အဲဒီသစ်ကိုင်းနဲ့ သစ်သားစက်စက်ကို ကလေးနဲ့ လည်ပင်းမှာ ဆွဲထားပေးပါ။ လက်တစ်ဆစ် လောက်ဆိုရင် ရပြီ'

ဟု ပြောလေသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အဆိုပါ ဆိုက်ကားဆရာအား သွားပြီး ပြောပြခဲ့ပါသည်။

သုံးလခန့်ကြာပြီးနောက် ဆိုက်ကားဆရာအား အခြေအနေကို မေးမြန်းရာ ယခုထိ ရှာမရသေးဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အားမလိုအားမရ ဖြစ်လာကာ...

သရေ(သွားရည်)ကျနေသော

ကလေးများသရေ

စိတ်နှည်းတစ်နှည်း

'ခင်ဗျားကလဲဗျာ ခင်ဗျားလောက် တစ်နေ့ကုန်တစ်နေ့ခန်း လမ်းလျှောက်သွားနေတဲ့သူ ရှိသေးရဲ့လား၊ အပေါင်းအသင်းတွေကလဲ ထောင်သောင်း ချီနေတာပဲ'

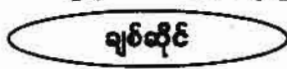

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆိုက်ကားဆရာလည်း 'မကြာခင် ရတော့မှာပါဗျာ'ဟု ပြောလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အဆိုပါ ကလေးသူငယ်များ ယခုကဲ့သို့ သရေ (သွားရည်)ကျနေပါက ဦးတင်စိုးပြောပြသော ဆေးနှင့် အစီအရင်များအပြင် သိရှိသူများက မည်ကဲ့သို့သော လောကီဂန္တီရ အစီအရင်များဖြင့် ပြုလုပ်ပေးသင့်ကြောင်းကို စေတနာရှေ့ထားပြီး ရေးသားဖော်ထုတ်ပေးကြပါရန် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ဆိုက်ကားဆရာ၏ အမည်ကို ရန်လှုပ်ထားခဲ့ပါကြောင်း...

စာဖတ်သူများအား လေးစားစွာဖြင့်...

အောင်အိုးကိုတည်လေ

အောင်အိုးကို ထွန်းစေ

အောင်အိုးသန့်
(မင်းဘူး)

လောကီနယ်ပယ် လူ့လောက၌ လူအမျိုးမျိုး စိတ်အထွေထွေ ရှိကြပါသည်။

သို့သော် ကျန်းမာရေးနယ်ပယ်၊ စီးပွားရေးနယ်ပယ်တို့၌ အောင်မြင်လို စိတ်ကား အတူတူပါ။

အောင်မြင်လိုသူသည် လိုချင်တာကိုယူ ထိုက်ထိုက်တန်တန်ပေး။ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ အားထုတ်မှုကို ပေးရတော့မည်။

ဉာဏ်တူလျှင် ကံကို ကူပေးမည်။ ကံကို ကူမည်ဆိုလျှင် အောင်အိုးကို တည်ရပေမည်။

မှတ်မိပါသေးသည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ကျော်ကာလက ဗိုလ်ကြီး တင်ဝင်း (အငြိမ်းစား)နှင့် ကျွန်တော် တို့ တွန်းသင်္ဘောပိုင်ရှင်တစ်ဦးမှ သူ၏ တွန်းသင်္ဘော မင်းဘူးဆိပ်ကမ်း၌ ဆိုက်ကပ်ရပ်နားနေစဉ် ညနေစာ ထမင်းစား ဖိတ်ပါသဖြင့် တွန်းသင်္ဘော လေးပေါ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

ဝါဆိုဝါခေါင် ရေကြီးချိန်ဖြစ်၍ တွန်းသင်္ဘောလေးသည် လှိုင်းနှင့်အတူ တဖြည်းဖြည်းနှင့်...။

ရေယာဉ်ဦးဆန်၌ ကျွန်တော်တို့အား ဧည့်ခံပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အား ဧည့်ခံသော ဦးဆန်အမြင့်စင်ပေါ်တွင် မြတ်စွာဘုရားချုပ်ပွားတော် သီတင်း သုံးနေသော ကျောင်းဆောင်နှင့် ပန်းစုံ လှူဒါန်းထားသော ပန်းအိုးတစ်လုံးကို တွေ့မြင်ရသည်။

တွန်းသင်္ဘော ပိုင်ရှင်မှ...
'ကျွန်တော် အောင်အိုး တည်ထားတယ်။ အောင်အိုးကို စွဲစွဲမြဲမြဲ တည်တဲ့အတွက် ကျွန်တော် တွန်းသင်္ဘောလေးတစ်စီးကနေ အခုဆိုလျှင် နှစ်စီပိုင်လာပြီ။ ကျွန်တော် ဘဝ သင်္ဘောအကု စာရလောက် ခန့်တော့ ပါ။ ပိုင်ကြီးတို့ကိုလဲ အောင်အိုး တည်စေ ချင်ပါတယ်'

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်တော်မှ...
'အောင်အိုး လှူဒါန်းထားတဲ့ ပန်း တွေက ဘာပန်းတွေလဲဗျာ'
ဟု မေးလျှင် တွန်းသင်္ဘောလေး ပိုင်ရှင်မှ အောင်အိုးကို စင်ပေါ်မှချတဲ့ ငြီး...

'ဟောဒါက သပြေညွန့်ပါ။ ဒါက ပြေတ ပါ။ ဒါက မာလကာညွန့် ဩတညွန့်ပါ။ ဒါက ဇီ(ဆီ)ညွန့်ပါ'

ဟု ရှင်းပြပါလေသည်။
ကျွန်တော်လည်း အောင်အိုး လှူဒါန်းထားသော ပန်းတို့ကို ဉာဏ်မီ သလောက် အတွေးကို ဆန့်ကြည့်မိပါ သည်။

၁။ သပြေ
ပြေသောအသီးဖြစ်၍ သီးပြေပင် ဟုခေါ်သည်။ အောင်ပေါစေ သပြေညို ဆိုတဲ့ပန်းရယ်နဲ့ ရေချမ်းကိုလောင်း အလင်္ကာစာစုသည် အောင်မြင်လိုသူ အတွက် လမ်းညွှန်ချက်ဖြစ်သည်။ သပြေသည် အောင်စေယူတုနဲ့

ထုတ်မက်လာတည်ရန် ဧဗ္ဗူဒီပါ လက်ယာတောင်ကျွန်းမှာ အောင် နိဗိတ်ကို ထွန်းစေပါသည်ဟု...။

၂။ မြေဇာ
ကမ္ဘာဦးအစက ပေါ်လာသော ရေမှော်ပင်မျိုးပါ။ အလွန်မာကြောပါ သည်။ နေပူလေပူဒဏ်ကို ခံနိုင်ရည် ရှိပါသည်။

လူသား၏ ဖွားနေ့များကို ကြည့်ပါ ဦး။ တနင်္ဂနွေမှ စနေထိ နေ့(၇)နေ့ ရှိပါသည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ မွန်း တည့်နောက်ပိုင်း ဖွားမြင်သူကို ရာဟု ဖွားဟု သတ်မှတ်ကောက်ယူပါသည်။ ထိုအခါ လူသားကို ရာဟုဖွားပါ ထည့်သွင်းရေတွက်ပါက နေ့(၈)နေ့ ဖွား သဘောသက်ရောက်ပါသည်။

မြေဇာကို အကွရာပညတ်၊ သင်္ဂရာ ပညတ်ကောက်ပါက(မြေ ၅ + စာ ၃) (၈)ဂဏန်းရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြေဇာသည် (၈)နေ့ဖွား လူသားတို့ ကိုယ်စားပြုပါသည်ဟု...။

တစ်နှစ် (၁၂)လကို နေ့(၆)နေ့နှင့် မြောက်ပါက (၉၆)ရပါသည်။ ဒါကို (၉၆)ပါးရောက်ဟု ရည်အံ။

www.burmeseclassic.com

(ဇွန်)ပါးရောဂါဆိုသည်မှာ ကံကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ (၃၂)ပါး စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါ (၃၂)ပါး၊ (ဥတု+အာဟာရ)ကြောင့် ဖြစ်သော ရောဂါ (၃၂)ပါး ပေါင်း (ဇွန်)ပါးဖြစ်၍ လူသားကိုယ်စားပြု (၈)ဂဏန်းမြေစာသည် အကြွင်းမရှိ ချေဖျက်နိုင်သည်ဟု...။

၃။ ဩဇာ
ကမ္ဘာဦးအစ ဗြဟ္မာကြီးများ ကိုယ်ရောင်ကွယ်ပသွားသောအခါ နေထွက်ပေါ်လာ၏။

နေကို တနင်္ဂနွေ ပညတ်ပြီး အက္ခရာအားဖြင့် (အ)ဂဏန်း၊ သင်္ချာအားဖြင့် (၁)ဂြိုဟ်စဉ်ကား ဂဠုန်ဟု ပညတ်ဖွဲ့ပါသည်။ [အအာက္ခရာဉာဏ်ဖြင့်]

သရ(၈)လုံးရှိရာ (အ)အသုံးအဆုံးပေဟု ကျမ်းလာစကားအရ ဩဇာဓာတ်သည် အကြွင်းမဲ့အဆုံးအောင်ဓာတ်ကို ဖွင့်လန်းစေသည်ဟု...။

၄။ မာလာကာညွန့်
မင်္ဂလာညွန့်ဟု ပညတ်ယူပါသည်။ မာလာကာကို အက္ခရာပညတ်စဉ် ဓာတ်အစဉ်ကောက်ပါကကြာသပတေး ၅+ ဗုဒ္ဓဟူး ၄ တနင်္လာ ၂ ရ၍ (တနင်္လာ-ကြာသပတေး) ဂဠုန်မြေဓာတ် (ဗုဒ္ဓဟူး ဝံသေ)ရေဓာတ်ရပါသည် အောင်အိုးတည်သူအား မြေခံရေခံ ခိုင်မာစေသည်ဟု...။

၅။ ဇီး(ဆီး)ညွန့်
ဇီးဆူး ဇီးချွန်သကဲ့သို့ အောင်အိုး

တည်သူ၏ ကံကိုချွန်စေရန်ဟု ယူဆရသော် (ဤနေရာ၌ ဆူးထည်းစောင်း၍ ငြိစွန်းသည်ဟု မယူဆပါရန်)

ကျွန်တော် အထက်ပါ အောင်အိုးကိုတည်၍ ဂုဏ်တော်အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် ဝင်ပြီး မေတ္တာပို့ အမျှစေ သူတစ်ပါး၏ ကုသိုလ်ပုညသင်္ခါရကို အလေးထား၍ သာဓုခေါ် ကျင့်စဉ်ဝင်ခဲ့၍ အောင်ဘာလေထီဆု(၂)ကြိမ် ပေါက်ခဲ့ဖူးပါသည်ဟု ငယ်စဉ်က အတွေ့အကြုံတစ်ခုကို တင်ပြလျက်...

(ဓာတ်ကို စောင့်ရှောက်သူအား ဓာတ်က ပြန်လည်စောင့်ရှောက်ပါသည်။)

အောင်ထူးသန်း (မင်းဆူး)

လူတို့တွင် မျက်စိသည် တန်ဖိုးအရှိဆုံး/ အသုံးဝင်ဆုံး ဖြစ်သည်။ ထိုမျက်စိသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ထောင်မှတ် မမှော်လင့်ဘဲ ဒဏ်ရာအနာတရ ဖြစ်တတ်ကြသည်။

ကျွန်တော်သည် မူလတန်းကျောင်းအုပ်တစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ နေ့လယ်ကျောင်းဆင်းချိန်တွင် ကျောင်းမှ ကလေးသူငယ်များသည် ကျောင်းနံဘေးကန်မှ ရွှံ့ပျော့များဆူးကာ ဆစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပစ်ခတ်ကစားကြရာမှ ကျောင်းသားတစ်ဦး၏ မျက်စိကိုထိမှန်ပြီး လက်သန်း လက်သည်းခွဲအရွယ် သွေးနီကွက် ဖြစ်သွားပါသည်။

ယင်းကို မည်ကဲ့သို့ ကုသရမည်ကို စဉ်းစားသောအခါ အဘိုးအဘွားများ ပြောခဲ့သောနည်းတစ်နည်းကို သတိရပါသည်။ ယင်းမှာ ကျွဲဇိဦးချိုဖြစ်ပါသည်။

ကျွဲချိုကို ရေနှင့် ကျောက်ပျဉ်ပေါ်တွင်သွေး ရှိ တစ်နေ့လျှင် သုံးခါ ယောက် မျက်စိပေါ်မှ ကွင်း၍ လိမ်းပေးရပါသည်။ မျက်စိအတွင်းသို့ ယက်ရပါ။

ထိုကဲ့သို့ လိမ်းပေးသောအခါ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်အကြာတွင် သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ရွာတစ်ရွာမှ လှည့်ဖြင့် ခရီးသွားစဉ် ဝါးကိုင်းအသေးဖြင့်

ထိခိုက်မိလျှင်

ရိုက်မိ၍ တစ်နှစ်မျှ ဒဏ်ရာရနေသူကိုလည်း ဤနည်းဖြင့် ကုပေးခဲ့ပါသည်။
ယခုအခါတွင် ကျွဲချိုမှာ ဝယ်၍ပင် မလွယ်ကူပါ။ စာရေးသူငယ်စဉ်က ကျွဲချိုဘတ် ခွလေးခွတို့ ပေါ်လှပါသည်။
ယင်းမရပါက ကျွဲချိုဆီ၊ ကျွဲချိုဆံထိုးတို့ကို ရှာဖွေ၍ လိမ်းပေးပါက ပျောက်ကင်းပါသည်။
ဒဏ်ကြေသွားသည်ဟု ပြောရမလားမသိပါ။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မိမိလက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားသူ၏ လက်ဖြင့်သော်လည်းကောင်း ထိခိုက်မိသော် ယင်းကဲ့သို့ ကုသနိုင်ပါသည်။
ရှေးဘိုးဘွားများ ပြောပြထားခဲ့သောနည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာဖတ်သူများ မျက်စိထိခိုက်ခြင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ...

သန်းဆွေ (ရွှေဘို)

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသော

အမှတ်အိမ်

ထိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/စာထုထု/တိုး(၀၃၇၂)

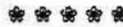
“ထိုမင်းဝေပါလား... မရွှင်လေန်းနဲ့ စိတ်ဝင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေတဲ့အထိ”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒပြည့်စုံနေတာ... ပွင့်ပွင့်ထင်ထင်ပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့ထုသရင်ကောင်းမယ့်ဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါထိမှတော့ဆေးဖို့ပါတယ် ထိုမင်းဝေ... တွန့်တော်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်ထ... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ) လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းသေခြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးထုသရော့ဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျား သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျားရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျားပါမှ ဝိုတောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အစုပဲသွားကြရအောင်”

“ထိုမင်းမြတ်စောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ ထင်ရနေတာ... ဧည့်သည်ထဲပါလာတာလား၊ ထဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ တွန့်တော်မိတ်ဆွေ ဓာရေးဆရာ ထိုမင်းဝေပါ၊ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ထဲ... ထိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲနိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... တွန့်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ထိုက်ညီမှုရှိစေဖို့မှ ဝိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်စုလှည့်တံလှည့်၊ (၂) သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ဆေးကုသမှုပြုသူများ၊ (၃) တုန်ခန်းသွားသောသူတို့မှာ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ဖြန့်သည့်မြေညှိဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) ဖြစ်ကြောက်နာဖို့သူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ခေါင်းဆုံးသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ဓမ္မာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်ထန်းပူမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညှစ်ညှစ်ခိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တရုတ်လျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း တွေလွယ်တူတွေဖြစ်နေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ထိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကုသတဲ့ ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးဝလာနဲ့ ထုသသွားမယ်ဆိုရင် ထိုမင်းဝေခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်တင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသတဲ့ သက်သေရောဂါတွေ သက်သာပျောက်တင်းပေးပါလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးကုသတဲ့ အိပ်နေစဉ် သုတ်သွတ်ခြင်း၊ သုတ်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွယ်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန်စွမ်းပူမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ ရှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်ပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည့်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်တင်းပေးပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေထဲတော့...”

<p>ငေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရှင်း အမှတ် (၂၅၁၉/ခ) ဗညားဒေသလမ်း၊ (၃၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁) ကျိုက္ကလံသုတေသနအထောက်အကူ သင်္ဃန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့</p>
--	--

ဆရာတော် ဦးကောသရနှင့်

ဝင်းစိန်တောရ

သာသနာမြေ (၁)

နယ်လှည့် စာသမားတစ်ဦး

'အစ်ကိုကြီးရေ... ထိုင်းနှစ်ကောင် ဝင်းစိန် ဆရာတော်ကြီးတော့ နေ့ခင်း (၂)နာရီ (၅၅)မိနစ်မှာ ပုံတော်ပုထိုးပြီး ရာပုန အမ်းအနားအတွက် ဆရာတော်ကြီးတွေနဲ့ ထိုင်ပင်နေတုန်းပဲ'

ဝင်းစိန်တောရတွင် အမြဲနေထိုင်၍ ဆရာတော်ကြီးအား ဝေယျာဝစ္စ ကုသိုလ်ပြုနေသည့် မိတ်ဆွေ ဦးကြူ အောင်က ၂၆-၄-၂၀၁၅ နေ့ညတွင် သတင်းပေးအကြောင်း ကြားလာခြင်း ဖြစ်၏။

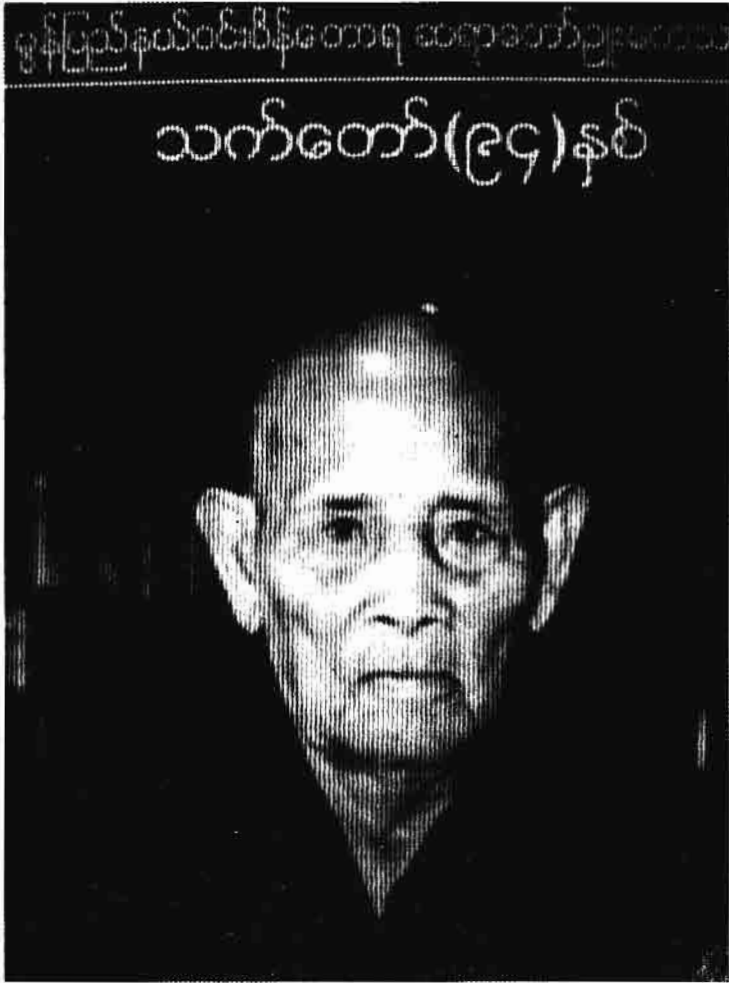
ဆရာတော်ကြီးအား (၁၀-၅-၂၀၁၅)ရက်နေ့တွင် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ မဟာ ဇ္ဈလာလောကဌာန်း ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှ သာသနာပြုဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ ဆက်ကပ်ရန်ရှိကြောင်း ထည်း ပြောပြသည်။

ကျောက်တစ်လုံးဆရာတော် သို့ ဟုတ် သုသာန်ဆရာတော်ဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြသည်။ မုဒုံမြို့နယ်၊ မြိုင် တုန်းကျေးရွာအနီး ဗျိုင်းနှစ်ကောင် နှစ်ဝနှင့် ဝင်းစိန်တောရတွင် သီတင်း ဆုံးနေတော်မူသော ဆရာတော်ကြီး ဦးကောသရသည် သက်တော်(၉၄)နှစ် အဝင် (ဝါတော် ၄၄ ဝါ)တွင် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ လက်ဆောင်

၁၃၄၂ ခုနှစ်ခန့်တွင် မုဒုံမြို့နယ်၊ ကျောက်တစ်လုံးတောင် ငွေလိုဏ်ဂူ တွင် သီတင်းသုံးတော်မူသော ဆရာ တော် ဦးကောသရထံမှ မျက်စိတစ်လုံး အုန်းမှုတ်ခွဲ လက်နှစ်လုံးခန့်ကို စွန့်လှူ ရရှိခဲ့သည်။

"မင်း လိုရာသုံး"ဟု မိန့်တော်မူ သဖြင့် ကိုယ်နှင့်မကွာ ဆောင်ထားရာ F.4A. September, 2015.

ပုံတော်နယ်၊ မြိုင်ဂူသော ဆရာတော် ဦးကောသရ

နှစ်အတန်ကြာ၍ စစ်ကိုင်းမြို့၊ စိန်ကုန်း ရပ်နေ ခြေခဏာဆရာမ ဒေါ်ခင်ဌေး မြင့်နှင့် တွေ့ဆုံစဉ် မေးမြန်းကြည့်၏။ 'ဗုတင်ဆောင် တောရဆရာတော် တစ်ပါး စွန့်လှူတာပါ။ ဘာကောင်း သလဲ၊ ဘယ်လို သုံးရသလဲဆိုတာ တော့ မသိရပါဘူး' 'ဘေးအန္တရာယ်ကင်းတယ်၊ ကာယ ကောင်းတယ်၊ အဲဒီအတွက် သက် ဆိုင်ရာ အစီအရင်တွေရှိပါရဲ့၊ ငေးမှာ နာမဂ္ဂရာဇာင်ခြေညီမဂ္ဂဇာင်း ၂၅

www.burmeseclassic.com

တရားအဆောင် ရှိပြီးသားမှီ ဆောင်လဲ
ရတယ်။ မဆောင်လဲ ဘာမှ ဖြစ်စရာ
မရှိဘူး'

ဗုဒ္ဓါနုဿတိကမ္မဋ္ဌာန်းကြောင့် ဘေး
အန္တရာယ်ကြီးမားစွာ ကြုံဆိုရဖွယ်မရှိ
ဟု ဆိုလိုခြင်းဖြစ်ဟန် တူပါသည်။
သို့နှင့် ထူးဆန်းပစ္စည်းများကို စိတ်ဝင်
စားသည့် မိတ်ဆွေရင်းတစ်ဦးအား
ပေးလှူဖြစ်ခဲ့သည်။

မျက်စိတစ်လုံးအုန်းမှာ ယခုအခါ
မိမိထံတွင် မရှိတော့သော်လည်း ယင်း
နှင့်အတူ စွန့်လှူသော လက်ဆောင်
တစ်ခုကား ယခုတိုင် မပျောက်မပျက်
တည်ရှိဆဲဖြစ်သည်။ ထိုလက်ဆောင်
ကား...

'ဟိုပုဂ္ဂိုလ် ရှိလျှင် ရှိ၏
ပျက်ပျားများ ထိုတရားကို ပတ်သားနာယု
သတိပုလေး၊
အာရုံပသေတာ ပြို့ကျမှာ
ရုပ်သေတော့ သုသာန်
နာမ်သေမှ နိဗ္ဗာန်၊
စိတ်ကို ဝိင်္ဃု ရုပ်ကို နိုင်ပညာ၊
တရားရှိလျှင် အပူမရှိ၊ အပူရှိလျှင် တရား
မရှိ၊
ကိုယ်သာလျှင် ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ပဲ့ကိုင်၊
ဒေဝင်္ဂါနိဗ္ဗိတိ တွေအတတ်ကြည့် ပြုအောင်
ကိုင် ဟအောင်ထူး
တစ်ယောက်ဆို တရား၊ နှစ်ယောက်ဆို
စကား၊ သုံးယောက်ဆိုရင် အလကား'
ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

ဆရာတော်သည် ကျောက်တစ်လုံး
တောင်ခေါ် နဂါးမောက်တောင်အနီး
တွင် ကျောက်ထုတ်လုပ်ငန်းမှ မိုင်းခွဲ
လေ့ရှိသဖြင့် ဆူဆူညံညံ ရှိလေရာ
တိတ်ဆိတ်၍ လူသူအရောက်
အပေါက်နည်းသော မြိုင်ကုန်းရွာ
အရှေ့ နှစ်မိုင်ခန့်အကွာရှိ ဘဲလူး
တောင်ကြားသို့ သွားရောက်၍ တရားရှု

မှတ်လေ့ရှိ၏။
ထိုနေရာ၌ ထုံးပုတ်သော ထုံးစိုများ
သာရှိ၍ လူသူပြတ်လပ်လှသဖြင့်
တစ်ဖက်နိုင်ငံသို့ ခွားကုန်ကူးလေ့ရှိ
သည့် ခွားမှောင်ခိုသမားတို့သာ တစ်ခါ
တစ်ရံ ဖြတ်သန်းသွားတတ်ကြလေ
သည်။

ဆရာတော်သည် ညအခါတွင်
ဝန်းကျင် ကျေးရွာများရှိ သုသာန်များ
၌ ဝုတင်ဆောက်တည်လေ့ရှိရာ မုဒုံ
မြို့နယ်နေ ကိုထွန်းက ညမှောင်စပြု
ချိန်တွင် စက်ဘီးနောက်ခုံတွင် တင်
ကာ သွားလိုရာ သုသာန်များအနီးသို့
ပို့ဆောင် ကုသိုလ်ယူလေသည်။

ဘဲလူးတောင်မှာ တစ်ညတာ

တစ်ညနေတွင် ဘဲလူးတောင်ကြား
သို့ ကိုထွန်းနှင့်အတူ ဆရာတော်အား
သွားရောက်ဂါရဝပြုသည်။ နေဝင်၍
မှောင်စပျိုးသည်အထိ ဆရာတော်က
နေရာမှမထဘဲ စကားပြောဆိုနေပြီး
နောက်...

'ဒီနေ့ သင်္ချိုင်းမသွားတော့ဘူး ဒီမှာ လုပ်
စရာရှိတယ်။ ယင်းတို့လဲ ဒီမှာပဲ အိမ်သွား
ကြပေါ့။ မနက်လင်းမှ ပြန်ကြ'
ဟု မိန့်တော်မူသည်။

ခြောက်သွေ့သော တပေါင်း တန်ခူး
ကာလဖြစ်လေရာ မြေညီကွက်လပ်၌
ပင် ထင်းတုံး ခေါင်းအုံး၍ အိပ်ကြ
သည်။ ဆရာတော်က သင်္ကန်း
တစ်ထည် လွှမ်းပေးလျက် "ဘယ်မှ
မသွားကြနဲ့" ဟု မှာကြားထွက်ခွာ
သွားသည်။

ထိုစဉ်က မြိုင်ကုန်းရွာမှ ထိုနေရာသို့
လမ်းမပေါက်ပါ။ ထုံးစိုများကို ကွေ့ဝိုက်
ကာဖြင့် ကျင်းချိုင့်ကုမုများအား ကျော်
ဖြတ်သွားရသည်။ အပင်မရှိ၊ ထုံးငွေ့
များကိုသာ ရှုရှိုက်ရသဖြင့် နေပူပူတွင်

အတန်ငယ် ပင်ပန်းရ၏။
သို့ဖြစ်ရာ ခရီးပန်းသည်နှင့်အတူ
ညနေက တစ်ပါတည်း သယ်ဆောင်
လာသော ကောက်ညှင်းကျည်တောက်
များ၏ တန်ခိုးကြောင့် အိပ်ပျော်သွား
ရာနှိုးစင်စင်လင်းမှပင် နိုးကြတော့သည်။

နှစ်ဦးသား လူးလဲထက သင်္ကန်း
ခေါက်ရန်ပြင်စဉ် ဝန်းကျင်မှ သွေးသံ
တရဲရဲနှင့် လူတစ်စုကို မြင်ရသဖြင့်
အံ့ဩစွာ မေးမြန်းကြည့်သည်။

'ခပ်ဗျာဟိုနယ် ဒီလောက် ဆူလှည့်ညံ
ထုထောင်းရိုက်နှက်နေတာ မကြားဘူး
လား'

ညအိပ်စခန်းချသော ခွားကုန်
သည်တို့အား ဓားပြများက ရိုက်နှက်
ညှင်းပန်းကာ ခွားများနှင့် ငွေကြေးများ
လုယက်ယူသွားကြကြောင်း သိရ
သည်။

ယခင်ကာလများက ဆရာတော်ထံ
တွင် အိပ်စက်ဖူးကြသော်လည်း
တော်ရာချောင်တွင် အဆင်ပြေသလို
မိမိတို့ ဘာသာကျေးကြသည်သာ ဖြစ်
၏။ ယခုမှာမူ သင်္ကန်းခြုံလွှဲခိုးကာ
တခုတ်တရ မိန့်ကြားသည်ကို သတိပြု
မိတော့သည်။

ဆရာတော်သည် ဤဖြစ်စဉ်ကို
ကြုံမြင်၍ ကာကွယ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပေ
မည်။ သို့သော် ထိုလူစုမှာ သနားစရာ
ဟု တွေး၍ လျှောက်ထားကြည့်သော
အခါ...

'ဟဲ့ အပေါင်(ပေါင်ပြည့်) ဒကာဟု ဆိုလိုခြင်း
ဖြစ်သည်) အကြောင်းရင်းရှိလို့ ဖြစ်ရတဲ့
သင်္ဂါရုနဲ့သမ္မု ပျက်ခြင်းသေတာ ရှိတယ်။
အားလုံးကို ကယ်လို့တာမဟုတ်ဘူး'
ဟု မိန့်ပြောတော်မူလေသည်။

ဝင်းစိန်တောင်ရမ္မာ ဒကာတာရဒါန

ယင်းနောက်တွင် ဘဲလူးတောင်ကြား

“ဝင်းစိန်တောရ”ဟူ၍ အမည်
ဆောင်ကာ စေတီပုထိုးသာသနိက
ဆောက်အံ့များဖြင့် စည်ကား
ထင်တယ်အောင် ဆောင်ရွက်တော်မူ
သည်။ မိမိကား မိရိုးဖလာ ဈေးသည်
အဖြစ် အစဉ်အမြဲ မရောက်ဖြစ်သော်
လည်း တစ်လတစ်ခါ၊ နှစ်လတစ်ခါ
ဆိုသလို မကြာခဏတော့ ရောက်ဖြစ်
သည်။

တစ်နေ့တွင် နေ့လယ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
ချိန်၌ ရောက်သွားသဖြင့် ရှိခိုးဦးချ
ထွက် အခြားဒါယကာ ပရိသတ်နှင့်
အတူ ထိုင်နေလိုက်သည်။

ရဟန်းအိုတစ်ပါးက ဟင်းခွက်တွင်
စွန်းဖြင့် တို့ကာနွဲကာ စူးစမ်းနေသည်
တို့ တွေ့ရသော ဆရာတော်က
“ဘုန်းကြီးဆိုတာ လှူတာ စားရ
ထယ်”ဆိုလျက် ဇတ်ကနဲနို့ကကာ
ထိုရဟန်း၏ ဆွမ်းထမင်းပန်းကန်သို့
လောင်းထည့်ပေးလိုက်သည်။

ဆရာတော်သည် သက်သတ်လွတ်
စားသူ မဟုတ်သော်လည်း ဆွမ်းဟင်း
ကောင်းမကောင်း ဝေဖန်မိန့်ကြားလေ့
မရှိပါ။

သပိတ်တစ်လုံး သင်္ကန်းသုံးထည်
သာ ကိုယ်ပိုင်ထား၍ ဆွမ်း၊ ထမင်း၊
ဟင်းအစ သိုလှောင်သိမ်းဆည်းထား
ခြင်း မရှိဘဲ ရောက်လာသူတို့အား
အကုန် စွန့်လှူပစ်သည်သာဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က သာမညဆရာတော်ကြီး
က သက်သတ်လွတ်ဟင်းလျာဖြင့်
လာသမျှ ပရိသတ်ကို အလှူပယ်
ကျွေးမွေးစွန့်လှူသကဲ့သို့ ဝင်းစိန်
ဆရာတော်ကြီးသည်လည်း လာသမျှ
ပရိသတ်ကို သားငါးဟင်းလျာစုံဖြင့်
စုံစေလောက်အောင် စွန့်လှူကျွေးမွေး
တော်မူရာ ပျံတော်မူချိန် ကာလအထိ
ပင် ဖြစ်၏။

◆ စောင် ဆာထွက်စဉ်က စာရင်ကေသာ

မိမိ၏ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ဝင်းစိန်
တောရသို့ လစဉ် ဝက်သားပိသောချိန်
(၈၀၀) ပေးပို့လှူဒါန်းကြောင်း သိရှိရ
၏။

ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ ပူဇော်ပွဲကို
နှစ်စဉ် ပြာသိုလဆုတ်(၁၀)ရက်နေ့တွင်
ကျင်းပလေ့ရှိရာ တပည့် ဒါယကာများ
က မဏ္ဍပ်များထိုးကာ သားငါးဟင်း
လျာစုံဖြင့် လာသမျှပရိသတ်ကို ထမင်း
ကျွေးမွေးလှူဒါန်းကြရာ စတုဒိသာ
မဏ္ဍပ်ပေါင်း (၂၀)ဝန်းကျင်မျှ ရှိသည်
ကို တွေ့ရလေသည်။

ထမင်း၊ ဟင်းသာမက မုန့်ဟင်းခါး၊
ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ကြာဆံကြော်၊ ရေခဲ
မုန့်၊ ဖာလူဒါ၊ သကြန်ထမင်း (သရက်
သီးစိမ်းနှင့် ငါးခြောက်ထောင်းကြော်)
စသည်တို့လည်း ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ကျွေး
မွေးကြသည်။

နံနက်(၉)နာရီကျော် (၁၀)နာရီခန့်
ဆရာတော်ကြီး သိမ်တက်၊ သိက္ခာထပ်
မင်္ဂလာပြုပြီးချိန်မှ စတင်ကာ ညနေ
စောင်းသည်အထိ အဆက်မပြတ်
ကျွေးမွေးကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အရိယာဆွမ်းကပ်လှူပွဲ

ဆရာတော်၏မွေးနေ့ နံနက်စော
စောအချိန်၌ ဓမ္မာရုံကြီးအတွင်း ဘုရား
ဆောင်အနီး၌ စားပွဲဝိုင်းများ အပြည့်
ခင်းကာ ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောစဉ် ချိုချဉ်
ရသာများ ဖျော်ရည်များ ပြင်ဆင်
တည်ခင်း၍ အရိယာဆွမ်း ကပ်ကြ
သည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ သာသနာ
ပြုလုပ်ငန်းတွင် ပါဝင်ကူညီကြသည့်
အထူးထူးသော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်း၊ နတ်
ဒေဝတာ သိကြားမြဟာ အပေါင်းတို့
အား ဆွမ်းကပ်လှူခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဆွမ်း
ဝိုင်းများအနီးတွင် သီတင်းသုံး ထိုင်
တော်မူကာ စောင့်ကြပ်ပေးသည်။

ရုပ်ခြပ် ထင်ရှားမမြင်ရသော်ငြား
လည်း ခဲဖွယ်ဘောစဉ် သစ်သီး စသည်
တို့မှာ တစ်စုံတစ်ဦးက ယူငင်စားသုံး
ဘုဉ်းပေးသကဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်း လျော့
ပါးသွားသည်ကို မြင်ရသည်ဟု ကပ္ပိယ
တစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးပုဇောင်က ပြောပြခဲ့
သည်။

သိက္ခာထပ် မင်္ဂလာ

အရိယာဆွမ်းကပ်ပွဲ ပြီးသောအခါ
ကောင်းကင်နဂါးအဖွဲ့ ဂါဝရပြုခြင်း
(ပေါင်မြို့ ကြန့်တိတ်ဘုံဘုရား
ကျောင်းမှ ဂါဝရပြုသည်။) ကျောင်း
သူလေးများ၏ ပန်းပွားအကနှင့်
ဘင်ခရာအဖွဲ့ ဂါဝရပြုခြင်း
(မော်လမြိုင်မြို့ အထက်တန်းကျောင်း
များမှ ဂါဝရပြုသည်။) စသည်တို့ကို
ခံယူ၍ အဆောင်မင်္ဂလာငွေကြေး
(အန်ပေါင်း)များ စွန့်လှူတော်မူသည်။

ယင်းနောက်တွင် ဖွန်ပြည့်နယ်ဖွား
သရုပ်ဆောင်အချို့ ခြံရံလိုက်ပုံ၍
ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ သီးသင်းသုံး

သမုတ်တော်မူခဲ့သည့် ခဏ္ဍသိမ်သို့ ကြွရောက်လေသည်။(မွေးနေ့ ပွဲတော်တွင် ဒေသခံ ပိုးကရင် နှုံးယိမ်းအဖွဲ့များ ခုတ်ခွင်ခွီဒီယို သရုပ်ဆောင်များလည်း လာရောက် ဂါရဝပြုပူဇော်လေ့ ရှိကြသည်။)

ခဏ္ဍသိမ်၌ သိက္ခာထပ်မံလာပြုသောအခါ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မြန်မာနိုင်ငံတလွှားမှ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များသာမက ထိုင်းနိုင်ငံမှ လုပ်ငန်းရှင်များလည်း ကုသိုလ်ပြုလာရောက်ကြသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပေသည်။ သိမ်မှ ပြန်အကြွတွင် အာဟာဒါန လှူဒါန်းပွဲကြီးကို ကျင်းပ လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းနေ့တွင် ဘုန်းကြီးကျောင်း (၁၀၀)မှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်များအား ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းနှင့် လှူဖွယ် ပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်ခြင်း၊ သံဃာ၊ သီလရှင် အပါး(၁၀၀၀)ကျော်အား လှူဒါန်းခြင်း၊ စာသင်တိုက်များသို့ ဆန်အိတ်ပေါင်း(၉၀၀)ကျော် ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခြင်း...

သက်ကြီးဘိုးဘွားများအား ဝတ္ထုငွေ (အသက်အရွယ်အရ ငါးသောင်း၊ တစ်သိန်း စသည်ဖြင့်) ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခြင်း၊ ကြွလာသော ပရိသတ်အား ငွေစက္ကူ(ငါးထောင်တန်း၊ တစ်သောင်းတန်း)များ ဖြန့်ကြဲ၍ ရွှေမိုးငွေမိုးရွာသွန်းခြင်း စသည့် ဒါနများလည်း ပြုတော်မူသည်။

စတုဒိသာမဏ္ဍပ်များမှ ကျွေးမွေးသည့်အပြင် ဝင်းစိန်တောရ ဂေါပကအဖွဲ့မှလည်း ထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်းများကို ဖော့ဘူးဖြင့် ထုပ်ပိုးကာ လှူဒါန်းဝေငှပေးလေ့ရှိရာ နှစ်စဉ် ဆန်တင်းတစ်ရာခန့် ချက်ပြုတ်ရကြောင်း သိရှိပေသည်။

ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော်ကြီး ဦးကေသရအား ရှေးဦးယခင် တပည့်ဒါယကာတစ်ဦးအဖြစ် လည်းကောင်း၊ ပေါင်မြို့ ကြန့်တိတ်ဘုံဘုရားကျောင်း ဘာသာရေး တာဝန်ခံအဖြစ်လည်းကောင်း တွေ့ဆုံ ဂါရဝပြုပူဇော်ခဲ့ရသည်များအနက် အချို့ကို မိတ်ဆက်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့ဆက်၍ ဆရာတော်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်အချို့ကို ကြည့်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနိုင်ကြစေရန် တင်ပြပါမည်။

ရှေးဦးစွာ သုသာန်ဆရာတော်ဟု ခေါ်တွင်ထင်ရှားလာခြင်းနှင့် နေရာအနှံ့ကြွရောက်ပါရမီဖြည့်စဉ်က ဖြစ်စဉ်အချို့ကို အချိုးသဘောဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

ဆရာတော်သည် အသက်(၅၀)အရွယ်တွင် မော်လမြိုင်၊ ရေဖူးကြီးရပ်၊ ဇောတိကာရုံကျောင်း၌ ရဟန်းဝတ်ခဲ့သည်။

သုသာန်ဆရာတော်

ရဟန်းဖြစ်စ တစ်ပါအတွင်း ဇောတိကာရာမကျောင်းဝင်း သိမ်အနီးရှိ တစ်ပါးစာ တဲကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးကာ သုသာန်ဓုတင် ဆောင်တော်မူသဖြင့် သုသာန်ဆရာတော်ဟု ခေါ်တွင်ကြ၏။ ထင်ရှားကျော်ကြားမှု မရှိသေးပေ။

ထိုစဉ် ဇောတိကာရာမကျောင်း၏ ဒါယကာရင်း ဦးကွန်ဘက ငွေသိန်း(၄၀)ကျပ် အလိမ်ခံရမှုကို လာရောက်လျှောက်ထားရာ သနားကရုဏာသက်မိသဖြင့် စာရေးကြီးကုန်းသုသာန်တွင် ဓုတင်ဆောင်၍ သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား စူးစိုက်မေတ္တာ ပို့သပေးသည်။

မကြာမီတွင် ဦးကွန်ဘက အလိမ်ခံ

ရသော ငွေများ ပြန်လည်ရရှိပေရာ သုသာန်ဆရာတော်ဟု လူသိများကျော်ကြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဝါရမီဖြည့်စဉ်

ဇောတိကာရာမတွင် တစ်ဝါနေပြီးနောက် မုယောင်းသုသာန်၌ နှစ်ဝါ သီတင်းသုံးကျင့်ကြံရာ ပရလောကသားများ နှောင့်ယှက်မှုများစွာ ခံရကာ မေတ္တာဖြင့်သာ အောင်နိုင်လျက် သူတို့၏ အကူအညီများကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က ဒါယိကာမ ဒေါ်အေးသီက ဆွမ်းဝေယျာဝစ္စတာဝန် ယူခဲ့သော်လည်း ထိုမှထွက်ကာ နေရာအနှံ့ခြေကျင့်ကြံ၍ သုသာန်များတွင် ကျင့်ကြံအားထုတ်ရာ၌ ဆွမ်းမရသဖြင့် ဇင်ပွန်းရွက်များကိုသာ အားပြုခဲ့ရသည်။

တိစီဝရီက ဂူတင်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ကာ စွန့်ပစ်ထားသော သက်နှီးလည်း မတွေ့ရသဖြင့် စုတ်ပြတ်ညစ်ပေနေသော သက်နှီးဝတ်ရုံဖြင့် ဆရာတော်အား ဆွမ်းလောင်းသူ မှီခဲ့ပေ။

သထုံမြို့တွင်မူ ယင်ကောင်များ အုံခဲနေသည့် မုန့်ခွက်တစ်ခု ရသဖြင့် ခရီးစဉ်တစ်လျှောက် အကောင်းဆုံး ဆွမ်းအာဟာရ ဖြစ်ခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးဌာနဖြစ်သော ဘီလူးကျွန်းတွင် အားထုတ်စဉ်ကလည်း သစ်ရွက်သစ်ညွန့်များသာ ဘုဉ်းပေးရကာ မော်လမြိုင်သို့ ပြန်ခါနီးတွင် ရွာအစွန် အိမ်တစ်အိမ်မှ လောင်းထူသော ဆွမ်းထမင်း အနည်းငယ် ကြိုတင်မကျက်တကျက် ကန်စွန်းရွက်ကြောင့် ယနေ့တိုင် အမှတ်ရကြောင်း မကြာခဏ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

ဝတ္ထုငွေကြေးလို့ ကိုင်ဆောင်

သာယာမှု မရှိသည်ဖြစ်၍ မော်လမြိုင် သို့ အကူးတွင်လည်း ဒုက္ခတွေ့ရ၏။ ခြေကျင်လျှောက်၍ မရသော မြစ်ပြင် တွယ်ကို သဘောဖြင့်သာ ကူးရမည် တွင် သဘောမ ရရှိသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

ကြရာမရသည့်အဆုံးတွင် နတ်မှော် သဘောဆိပ်ရှိ မုန့်ဟင်းခါးဆိုင်၌ အလှူခံရာ (၁၅)ပြားရသဖြင့် စီးနင်းခွင့် ရလေသည်။ (သဘောမမှာ ထိုစဉ်က (၁၀)ပြား ဖြစ်သည်။)

ဆရာတော် မကြာခဏ ပြောပြလေ့ နှိသည်ကို အချိုးဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ ဆက်လက်၍ ထေရုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းကို ကြည့်ညိုကြပါစို့။

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

ဆရာတော်လောင်းလျှောက် မွန်ပြည် နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ လက်တက်ကျေးရွာ နေ ဦးနိုင်ဖေ+ဒေါ်တရုတ်မတို့မှ မြန်မာ အတ္ထုဇာတ် ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလ ဆုတ်(၁၀)ရက် တနင်္လာနေ့ ည(၉) နာရီ၌ မွေးဖွားခဲ့၏။

မွေးဖွားချိန်သည် ခြောက်သွေ့သော ဆောင်းရာသီ ဖြစ်သော်လည်း ကောင်းကင်တစ်ခွင် ထစ်ချွန်း၍ ထွက်စီးများလက်ကာ မိုးကြီးလေကြီး နှုတ်သွန်းတိုက်ခတ်ခဲ့သည်။

အချင်းစလွယ်သိုင်းလျှက် မွေးဖွား ထာရာ မြေပြင်သို့ လွတ်ကျ၍ ခန္ဓာ နီယံတစ်ခြမ်း ပိန်သွား၏။ ထို့ကြောင့် "မောင်ပိန်" ဟုလည်း ချစ်စနိုးခေါ် ကြ၍ ငယ်မည်မှာ မောင်ချစ်သိန်းဖြစ် ၏။ မွေးချင်း(၈)ဦးအနက် တတိယ ခြောက်ဖြစ်သည်။

အသက်(၁၃)နှစ် အရွယ်တွင် ဆက်တက်ရွာ ကျောင်းသစ်၌ သာမဏေပြုသည်။ သုံးဝါနေ၍ ရှင်လိင်

◆ ဝင်းစိန်တောအောင် မြိုင်နှစ်ကောင်မုန့်ဦး

ပြန်သည်။ ရပ်ရွာကိစ္စများ၌ တက်ကြွ စွာ ပါဝင်၍ ရပ်ကွက်အငြိမ့်တွင် လူကြိုက်များသည့် လူ့ရွှင်တော် ဖြစ်ခဲ့ သည်။

ဖက်ဆစ်ဂျပန် ခေတ်ကာလတွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ကို အားပေး ထောက်ပံ့၍ အပျော်တမ်းကာကွယ် ရေးတပ်ဖွဲ့ဝင် ဖြစ်ခဲ့သည်။

အသက်(၂၃)နှစ် အရွယ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်၍ မုဒုံမြို့ သိမ်ကျောင်း စာသင်တိုက်၌ ပရိယတ္တိ စာပေများ သင်ယူသည်။

ထိုအချိန်တွင် သွားလေသူ ဖခင် ကိုယ်စားဦးစီးရသော အစ်ကိုကြီး ဦးဖိုးရိန်မှာ လယ်ယာလုပ်ငန်းကို မလုပ်ကိုင်နိုင်တော့သဖြင့် ပရိသုဒ္ဓါပြု ကာ လယ်ယာလုပ်ကိုင်ရသည်။

အသက်(၃၀)နှစ် အရွယ်တွင် လက်တက်ရွာသူ ဒေါ်ချစ်တော်နှင့် အကြောင်းပါ၍ သားသမီး(၅)ဦး ထွန်းကားသည်။ သမီးနှစ်ဦး မွေးပြီး နောက် မော်လမြိုင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ မြင်းလှည်းအိမ်၊ ရေစည်တွန်းလှည်း စသည်ပြုလုပ်ရသော လက်သမား အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသည်။

သားအထွေးဆုံး မောင်ဘိုဆန်းကို မွေးပြီးနောက် အသက်(၅၀) အရွယ် တွင် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြိုရပ် ဇောတိကာရာမကျောင်း ခဏ္ဍာသိမ်၌ ဆရာတော် ဦးသောဘိတကို ဥပဇ္ဈာယ် ပြု၍ ရဟန်းဘောင်သို့ ရောက်၏။

ရဟန်းဖြစ်ပြီး (၇)ရက်ပြည့်သော အခါ သိမ်အနီး တစ်ပါးစာ တဲကျောင်း ကလေးဖြင့် သီတင်းသုံးကာ သုသာန် ဝုတင် ဆောက်တည်ခဲ့သည်။

အနီးဝန်းကျင်ရှိ ရပ်ကွက်ကျေးရွာ သုသာန်များတွင် ကျင့်ကြံ၍ တစ်ဝါ ပြည့်သောအခါ မော်လမြိုင်- ကျိုက်မရော ကားလမ်းရှိ မုယောင်း သုသာန်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံး သည်။

ထိုတွင် နှစ်ဝါနေပြီးနောက် မြန်မာ နိုင်ငံအောက်ပိုင်းအစွန်း ကော့သောင် မြို့မှ အထက်ဆီသို့ မကွေးတိုင်းဒေသ ကြီး၊ မင်းလှမြို့တိုင်အောင် ခြေကျင် ကြ၍ တရားကျင့်ကြသည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

နယ်လှည့်စာသမားတစ်ဦး

စုပေါင်းစာအုပ်

ပြောရင်ပြန်

မောင်ကံ
(တံတားရွာ)

ကျွန်တော်သည် ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် ချင်းပြည်နယ်၊ ဟားခါးမြို့၌ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင်ပါသည်။

ဟားခါးမြို့တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း(၂)ကျောင်းရှိရာ မြို့ဟောင်းရပ်ကွက်၊ မြေနိမ့်ပိုင်းတွင်ရှိသော ကျောင်းကို အောက်ကျောင်းဟု ခေါ်ပြီး ပြည်တော်သာရပ်ကွက်၊ တောင်ကုန်းထိပ်တွင်ရှိသော ကျောင်းကို အပေါ်ကျောင်းဟု ခေါ်ပါသည်။

အပေါ်ကျောင်းတွင် စာသင်တိုက်ရှိကာ စာသင်သား သံဃာအပါး(၂၀) ခန့် ရှိပါသည်။ အောက်ကျောင်းတွင်မူ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ခန်းနေသံဃာ(၁)ပါး၊ ကိုရင်(၂)ပါးသာ ရှိပါသည်။

ဟု မိန့်ပါသည်။
ထိုအခါ ဆွမ်းဒကာက...
'ရှိပါလျှင် မည့်သည့်နေရာ၌ ရှိပါသနည်း'

မေးရာ မထေရ်မြတ်က...
'ရဟန္တာတို့မည်သည် ဖိရိယာဖြစ်သည်ဟု ပြောရိုးမရှိ၊ ဥပမာ ရဟန္တာနဲ့ စကားပြောနေသပင် ဖိရိယာစကားပြောနေသူဟု ရဟန္တာပီတကား'
ဟု မသိနိုင်ဟု မိန့်တော်မူရာ ဆွမ်းဒကာ သဘောမပေါက်သည်ကို သိသည့် မထေရ်မြတ်ကြီးက...

'အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရဟန္တာနောက်မှ သပိတ်ကို ပိုက်၍ လိုက်နေသော်လည်း ဝါးရွှေပွားနေသူသည် ရဟန္တာပီတကား' ဟု မသိနိုင်ဟု မိန့်ပါသည်။ ထိုသို့ မိန့်သော်လည်း ဆွမ်းဒကာသည် သဘောမပေါက်ပါ။
ထိုနည်းတူ ကျွန်တော်သည်ကား...

* * *

ရဟန္တာနှင့် တွေ့သော်လည်း

ရဟန္တာမှန်းမသိ

တစ်ခါက ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကို ဒကာ(၁)ဦးက ကျောင်းတော်သို့ လာရောက်၍ ဆွမ်းစားပင့်ရာ မထေရ်မြတ်က ခွင့်ပြုတော်မူပြီး ဆွမ်းစားပင့်သူကို သပိတ်ကိုထမ်းစေပြီး ဆွမ်းကပ်မည့် နေရာသို့ လမ်းလျှောက်လာကြပါသည်။

ဆွမ်းစားပင့်သူ ဒကာသည် လွန်စွာ ရိုးသားသူဖြစ်ကာ မထေရ်မြတ်၏ နောက်မှလိုက်၍ လမ်းလျှောက်လာရင်း မထေရ်မြတ်ကြီးအား...

'အရှင်ဘုရား ဤလောကတွင် ရဟန္တာဆိုသည်မှာ ရှိပါသလား' ဟု မေးရာ မထေရ်မြတ်က...
'ရှိပါသည် ဒကာ'

www.burmeseclassic.com

ခြင်းလုံးဝ မရှိပါ။
 ဘာသာရေး ပွဲတော်နှင့် ပတ်သက်
 ကျွန်တော်က စိတ်ကျေနပ်မှုမရှိ
 ဘွဲ့ ဌာနဆိုင်ရာများ။ ရ-ယ-ကများ
 ဆူညံသည့်အခါ ဆရာတော်ကြီးက...
 'အာရယ် သူတို့လဲ တစ်နိုင်သလောက်
 ထပ်ကြတာပါ။ အပြစ်ပျက်ပါ။ ဒေါသဟာ
 ထက် အကျိုးပေးပါဘူး'
 ဟု ဆိုဆုံးမသဖြင့် လိုက်နာခဲ့ရပါ
 သည်။
 ကျွန်တော် ဟားခါးမြို့တွင် (၃)နှစ်
 တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကာလ
 ဆရာတော်ကြီးနှင့်ပတ်သက်
 ထူးခြားမှု တစ်စုံတစ်ရာ မတွေ့
 ခဲ့ပါ။ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက်သည်ဟု
 သိရပြီး မထင်ခဲ့ပါ။
 ကျွန်တော် ဟားခါးမြို့မှ အခြား
 ဘာသာသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန် ထမ်း
 ဆောင်နေချိန်တွင် ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း
 ဟားခါးမြို့ အောက်ကျောင်း
 ဆရာတော်ကြီး ပျံလွန်တော်မူ၍
 သိပ္ပံပညာရှင်တို့ ဓာတ်တော်များ
 ထုတ်ကြောင်း။ ဆရာတော်ကြီးမှာ
 အန္တရာတ်ဖြစ်နေကြောင်း ဖတ်ရှုရသည်
 ကျွန်တော်သည် ရဟန္တာနှင့်
 အတန်ကြာ တွေ့ခဲ့ပါလျက် ရဟန္တာ
 သိမ်းဆည်းခဲ့ပါလားဟု စိတ်မကောင်း
 ဖြစ်ရပါသည်။
 ဒီထဲမှာအကြိမ် ရဟန္တာနှင့် တွေ့ပုံ
 ချစ်သိပ်ပါသည်။ ကျွန်တော်လျှင်ကော်
 ၂၀၀၈ ခုနှစ်၌ တာဝန်ထမ်း
 ဆောင်နေစဉ် လျှင်ကော်မြို့တောင်
 ဆန် ငွေတောင်ရွာ၏ နောက်
 ရွာတွင် ထီးပွင့်ကန်ဟူသော
 ရေကန်သည် ရေကန်(၁)ကန် ရှိပါ
 သည်။
 ရေကန်ထဲမှာ သဲများသည် ထီး
 သို့မဟုတ် အပွင့်များ ပွင့်နေကြပါ သည်။

အပွင့် ၀ ငယ် လေး ဖြစ် ရာ မှ
 တဖြည်းဖြည်းကြီးလာရာ လင်ပန်း
 အကြီးစားခန့်အထိ ဖြစ်လာပါသည်။
 အကြီးအသေး (၁)နှစ်ပတ်လုံး ရှိပါ
 သည်။ ရပ်မြင်သံကြား၊ အစီအစဉ်တွင်
 လည်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။
 ထိုရေကန်လေးဘေးတွင် တောရ
 ကျောင်းဆောက်တည် သီတင်းသုံးနေ
 သော သက်တော်(၆၀)ကျော်အရွယ်
 ဆရာတော်(၁)ပါး ရှိပါသည်။
 ကျွန်တော် ထီးပွင့်ကန်သို့သွားတိုင်း
 ဆရာတော်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပါ
 သည်။
 ဆရာတော်သည် စကားများများ
 မပြော။ တရားအမှတ်ဖြင့်သာ သီတင်း
 သုံးနေကြောင်း တွေ့ရပါသည်။
 ကျွန်တော်နှင့်တကွ ဆရာတော်ထံ
 ရောက်ဖူးသူအားလုံး ဆရာတော်
 ရဟန်းကိစ္စ ပြီးမြောက်ပြီဟု မသိခဲ့
 ကြပါ။
 ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီး
 နောက် မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြပါသည်။ မီး
 သင်္ဂြိုဟ်ပြီး မီးလောင်ပြင်ကိုကြည့်ရာ
 ဓာတ်တော်များ အရွယ်အစားမျိုးစုံ
 ကျနေသည်ကို တွေ့ရမှသာ တပည့်
 အပေါင်းတို့သည် ဆရာတော်
 ရဟန္တာ ဖြစ်နေကြောင်း သိရပါတော့
 သည်။
 ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်ကြီး
 ပိန္နဲကြားသကဲ့သို့ ရဟန္တာနှင့် စကား
 ပြောနေသော်လည်း ရဟန္တာဟုမသိနိုင်
 ဆိုသည်မှာ လွန်စွာမှ မှန်လှပါသည်။
 နိုင်ငံတော်အတွင်း တပည့်ဒါယကာ
 များ မသိနိုင်သည့် ရဟန္တာ အများ
 အပြား ရှိနေမည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

မောင်ကံ(တံတားရွာ)

စဉ်
 ရ
 မ
 ဆို
 မိ
 စိ
 ရေးထား
 ရုပ်ပါသည်
 တပည့်လိုတ
 ဦးကျော်စိုးထိန်း
 စာတည်းရှင်
 နက္ခတ္တဓမ္မာဓိဗြည့်မဂ္ဂဇင်း
 အမှတ် ၂၀၉ (စုစည်း)
 ၂၀-၁၀-၂၀၀၈
 ပန်သီထန်းမာတိုက်ရန်ကင်းမြို့
 ၉၅-၀၀-၂၅၂၀၄

မြို့ဟောင်းတောင် သာသနာ့ပျံဖြေ

• တနင်္ဂနွေလက်ရုံးများနှင့် တန်ဆောင်တော်ကြီး

မြို့ဟောင်းတော်ကြီး

“ဘုရားနီ” သို့ လမ်းညွှန်ဆိုင်း
တပ်ထားသော လမ်းခွဲမှသွား
မြစ်မ်းတောင် သာသနာ့ပျံဖြေသို့
ဆင်းခြစ်သည်ဆို၏။ လပတ္တိ
သွားသော ဘုရားဖူးကားများ၊
ကယ်များ ဤလမ်းမှ အသွားများ
ထိုကုန်းကို ဘုရားနီကုန်းဟု
ခေါ်ဆို၏။

နတ်တော်တွင် တည်လက်စ စေတီ
တည်ဆောက်နေသည်။ ကပ်ကာ
ခြစ်သည်ဆို၏။ တတိယကမ္ဘာ
တည် တား၍မရနိုင် မထိခိုက်ရန်
အာရုံစိုက်အတွက် ကပ်ကာ
တော်အဖြစ် တည်ဆောက်သည်ဟု
ဆိုကြသည်။

နတ်တော်တွင် ဘုရား
ဆောင်းများ ဆောက်လုပ်လျှင်၊
ဆိုသည်။ ထိုကပ်စေတီတော်မှ
ဆက်သွားကြသည်။ ဘုရား

စေတီများနှင့် ဘိုးတော်
သိကြား နတ်နန်းတော်ကြီးမှာ
တွေ့ရသည်။

ပြည်လုံးချမ်းသာ ရပ်တော်မူ ဘုရား
တန်ဆောင်းတော်ကြီးကိုလည်း တွေ့ရ
သည်။ ထိုတစ်ဝိုက်တွင် ပေ(၂၀၀)
တန်ဆောင်းတော်ကြီးသည်ကား မပြီး
သေး။ မြို့ဟောင်း၏ မင်းဆက်(၈၄)
ဆက်တို့အား ပွဲများပေးပြီး ခင်းကျင်း
ရန် ဤပေ(၂၀၀)တန်ဆောင်းကို
ရည်ရွယ်တည်ဆောက်သည်ဆို၏။

လောက်ဖျားမင်း အပါအဝင်
မင်းပေါင်း(၈၄)ဆက်နှင့် ပတ်သက်
သော အဆောက်အအုံ နောက်တစ်လုံး
မှာလည်း ကြီးကြာတန်ဆောင်းဖြစ်
သည်။ ဤတန်ဆောင်းများ၊ ဘုရား
များတို့မှာ သမိုင်းကြောင်းအရ လိုက်၍
တည်ဆောက်ထားကြပုံရသည်။ အနီး
ကပ်ရွာ မရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဤဘုရားများ၊ တန်ဆောင်းများနှင့်
(၂)ဖာလုံခန့် ရှေ့ဆက်သွားလျှင်
နန်းတော်ကုန်းသို့ ရောက်သည်။
နန်းတော်ကုန်းညီလာခံ ပလ္လင်နေရာ
တွင် (ကုန်းအမှတ်-၁) ယဉ်ကျေးမှု
ဝန်ကြီးဌာန၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန
ဦးစီးဌာနမှ ဆိုင်းဘုတ်ထုထားပြီး
စည်းကားထားသည်။ ပလ္လင်နေရာတွင်
အနည်းငယ် တူးထားပြီး အုတ်ချပ်
များ ပေါ်နေသည်။

မြို့ဟောင်းနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်
သည် ကုန်းသာကျေးရွာအုပ်စုတွင်
ပါဝင်သည်။ တောင်ကုန်းများ၊ တောင်
ကုန်းများ အလွန်များသည်။ ရှေ့ဆက်
သွားရာ ပုဂံဆောင် တန်ဆောင်းတော်
ကြီးမှာလည်း အလွန်ခွဲခြားစွာ တည်

• သက်ဆက်(၉၁)နှစ်ထိဆက်(၇၃)ပါ သက်ဆက်ရှည်
မြစ်မီးတောင်ဆရာတော်ကြီး

ကျောင်းတော်တော်အစီအစဉ် အကျင့်အစဉ်အတိုင်း

• အုပ်ချုပ်ရေးမှူး အုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့

ဆောက်ထားသည်။ ဘေးတွင် ကျောင်းဆောင် တစ်ဆောင်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

မြို့ဟောင်း ပတ်ဝန်းကျင်သည် ကျယ်ပြန့်ပုံရသည်။ ဘုရားဟောင်းများလည်း ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ထားသည်။

နေရာအနှံ့တွင် ဘုရားစေတီများ အလွန်များသည်။ နေရာဒေသ အဆောက်အအုံ တန်ဆောင်းများမှာ

လည်း အလွန်များသည်။ အောက်ဒေသ မှ အောက်ပုဂံဟု ခေါ်လောက်သည် ထင်သည်။

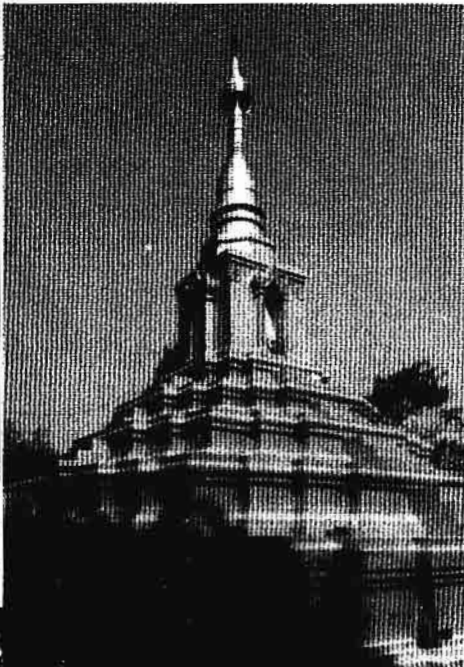
ကားဖြင့် ရှေ့ဆက်သွားကြရာ မြစ်မီးတောင် သာသနာ့နယ်မြေနှင့် နီးလာကြောင်း သိရသည်။ မြတ်စုံ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား အဝေးမှ လှမ်းမျှော်၍ ဖူးမြင်ရသည်။ သာသနာ့ နယ်မြေအဝင်တွင် မြစ်မီးတောင် သာသနာ့နယ်မြေမုခ်ဦးအား ခွံညားစွာ

တွေ့ရသည်။

ဘုရားဖူးကားများ ဆိုင်ကယ်များ ဝင်ထွက်နေကြသည်။ ရောက်ရှိသူနှင့် ပြန်သူ တဖွဲဖွဲ စည်ကားနေသည် မုခ်ဦးအနီးတွင် နဂါးဘုရားကို ဖူးတွေ့ ရသည်။ တစ်ဖက်တွင် တန်းစီဆောင်ထား၍သော နတ်နန်းဆောင် အများအပြားကို တွေ့ရသည်။

ကုန်းတော်ရောက်လျှင် ဘုရားဆောင်များ၊ တန်ဆောင်များ၊ နတ်နန်းဆောင်များ၊ စေတီများကို နေရာအနှံ့ တွေ့ရသည်။ သာသနာ့ ဖွံ့ဖြိုးစည်ထောင် နေသော မြောင်းမြမြို့ မြစ်မီးတောင် သာသနာ့နယ်မြေတွင် ဘုရားဖူးများ နေ့စဉ် စည်ကားနေသည်။

မြတ်စုံစေတီတော်အနီးတွင် ကားရပ်သည်။ စေတီတော်အား ဖူးမြင်ကြည့်လိုကြသည်။ ဆက်၍ မြစ်မီးတောင်ဆရာတော်ကြီး သီးသန့်သော ကျောင်းဆောင်သို့ သွားရောက်ပြီး စေတီတော်ကြီးအ

► မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းတို့၏ ဘုရားတော်များ

ထူးထူးတော်များ

► သမိုင်းဝင် ထူးထူးတော်များ

ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်လိုကြသည်။
 ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်
 ၉၀ နှစ် ဝါတော်(၇၀)ဝါရှိပြီ ဖြစ်သည်။
 သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်
 သည့် ဆရာတော်ကြီးမှာထိုင်၍ စကား
 ပြောနေနိုင်သော်လည်း အောက်စီဂျင်
 မရှိဘဲ အကူတပ်၍ အသက်ရှူနေရ
 သည်။ အစားအစာ မစား။ အရည်
 မသောက်ရပါ။
 သို့သော် သာသနာ့ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ
 ကြည့်တူ မျက်နှာတော် ကြည်လင်

သည်။ စကားပြော မပြတ်ပြောနိုင်
 သည်။ အေးအေးချမ်းချမ်းထိုင်၍
 စကားပြောနိုင်သည်။
 ဆရာတော်ကြီးအား ဖူးမြော်
 ကြည့်လိုကြသူအများမှာ ကြည့်လို
 ခြင်း။ လေးစားရှိသေခြင်းနှင့်အတူ
 ဝမ်းနည်းသလို ခံစားရသည်။
 သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေဟု
 ဆုတောင်းမိကြသည်။ ဘုရားဖူးသူများ
 ဘုရားဖူးပြီး ဆရာတော်အား လာ
 ရောက်ဖူးမြော်သူများ မပြတ်တမ်း

စည်ကားလှသည်။
 ကုန်းတော်တစ်ဝိုက်တွင် ဘုရား
 တန်ဆောင်းများ၊ စေတီများ နေရာ
 တိုင်း စည်ကားနေသည်။ မြတ်ဂုံစေတီ
 တော်ကြီးအား ခြံဝန်း၍ ထပ်မံတည်မည့်
 အစီအစဉ်ရှိကြောင်း ပြောပြသည်။
 အနီးတစ်ဝိုက် တန်ဆောင်းများနှင့်
 မလွတ်သဖြင့် ဖျက်ပေးရမည်ဖြစ်
 ကြောင်း သိရသည်။

ဤစေတီတော်ကြီးအား ခြံဝန်း၍
 တည်ပြီးက အဝေးမိုင်တော်တော်
 များများမှပင် လှမ်း၍ ဖူးတွေ့နိုင်မည်
 ဖြစ်သည်။

ဘုရားကုန်းတော် တစ်ဝိုက်တွင်
 စက်ယန္တရား သံချိုသံကွေး RCတိုင်
 ကြီးများ ပြုလုပ်နေပြီဖြစ်သည်။ မြေ
 သယ်ယာဉ်များ အရန်သင့် ရှိနေပြီ
 ဖြစ်သည်။

စေတီတော်ကြီးတည်ရန် အုတ်များ
 သိန်းသန်းချီပြီး ဖိုက်ထုတ်နေကြသည်။
 စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်စွာ

◆ ဇရာယောင်ဘုရား

◆ ရပ်တော်မူဘုရားကြီး

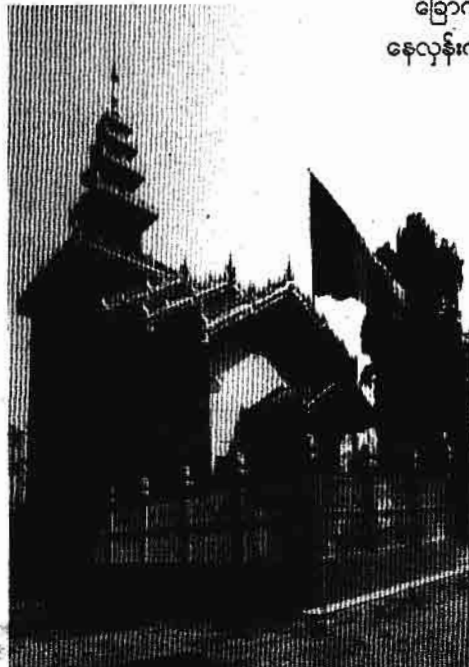

◆ ဇရာယောင်ကျန်းတော်ဘုရား

လုပ်အားအလှူ ပြုနေကြသူ အများ အပြားကိုလည်း တွေ့ရသည်။
စက်ဖြင့် ရိုက်ထုတ်ရာတွင် ခရီး တွင်လှသည်။ တစ်ဖက်က စက်ဖြင့် ညှစ်ထုတ်လိုက်သော မြေတောင့် မြေတုံးအား တစ်ချက်တွန်းထုတ်လိုက်

လျှင် အုတ်(၁၀)ချပ် ထွက်သည်။
တွန်းထုတ်လိုက်သော ရွံ့အုတ်များ ကို လက်တွန်းလှည်းဖြင့် သယ်ပြီး အရိပ်အောက်မှ ထုတ်၍ နေပူတွင် လှန်းရသည်။ နေလှန်းကွက်သို့ တွန်း လှည်းဖြင့် ပို့ပြီးလှမ်းရသည်။
ခြောက်သွားသော အုတ်များကို နေလှန်းကွက်မှ လှည်းဖြင့် မီးကျွေးရန်

မီးဖိုကွက်သို့ သယ်ရသည်။ မီးဖိုတွင် အုတ်ဖိုများဖို၍ မီးထိုးရသည့် သတ်မှတ်ထားသောရက် မီးကျွေး မီးဖြင့် ကျက်စေပြီးမှ အနီအုတ်ချပ် ဖြစ်သွားတော့သည်။
အုတ်စက်မောင်း အုတ်ရိုက်စက် မြေအုတ်သယ် အရိပ်တွင် လှန်း နောက် နေပူတွင် လှမ်းရသည်။

၃၆ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ဘုံကိုဆင့်ဇရာယောင်၊ တန်ဆောင်တော်ကြီး
◆ နဂါးမယ်တော်ကြီး၊ ကန်တော်

အုတ်ဖိုသို့ အုတ်ဖိုမီးထုတ်ခြင်း စသော အလုပ်များ လုပ်ကိုင်နေကြသူ လူငယ် မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေးများ ကိုရင်များ၊ သီလရှင်များ အားလုံးတို့ သည် လုပ်အားအလှူရှင်များဖြစ် ကြောင်း သိရသည်။

နေ့စား၊ လခစား၊ အလုပ်သမား များမပါ အားလုံး စေတနာလုပ်အား ပေးသူများဖြစ်သည်။ နေလှန်းထား သော လယ်ကွင်းတွင် သိန်းပေါင်းများ စွာ အုတ်ချပ်များကို တစ်မျှော်တစ်ခေါ် လှန်းထားသည်။

ဤသာသနာ့နယ်မြေသို့ ရောက်သူ တော်တော်များများ လုပ်အားဝင်လှူ ကြသည်။ နေ့စဉ် အချိန်နှင့် ထမင်း အာဟာရ ကျွေးမွေးသည်။

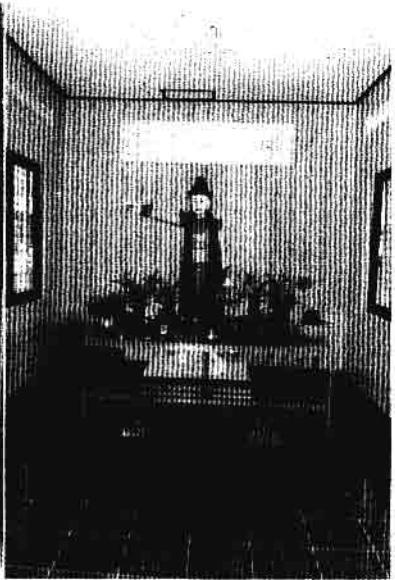
တစ်ဖက် တောင်ကြောများတွင် စေတီများ၊ တန်ဆောင်များ၊ နတ်နန်း များ စုံလင်လှသည်။ သိဒ္ဓိအမျိုးမျိုးကို အောင်နိုင်သော နာဂရဒေဝီသူဇာ နဂါးမယ်တော်ကြီး နန်းဆောင်ကြီးမှာ လည်း ခွံညားလှပါသည်။ အနီးတွင် နဂါးကန်တော်ရှိသည်။ ကန်တွင် နဂါး ရုပ်နှစ်ရုပ်ကို တွေ့ရသည်။

ဘုရားကျောင်းဆောင်များ၊ တန် ဆောင်းများ၊ ဇရပ်များအပြင် နတ် ကွန်းနတ်နန်းများ စုံလင်လှသည်။ အရပ်လေးမျက်နှာ ကြည့်လိုက်တိုင်း ဘုရားကျောင်းကန် စေတီပုထိုးများ ပြည့်နေသည်။

ဆောက်လက်စ အဆောက်အအုံ များတွင် အလွန် လက်ရာမြောက်လှ သော အနုပညာအနုစိတ် အမြောက် အမြားဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော တန်ဆောင်းတော်ကြီးကိုလည်း တွေ့ ရသည်။ မြစ်မ်းတောင် ဘိုးဘိုကြီး နတ်နန်း၊ မြစ်မ်းရောင်မယ်တော်ကြီး

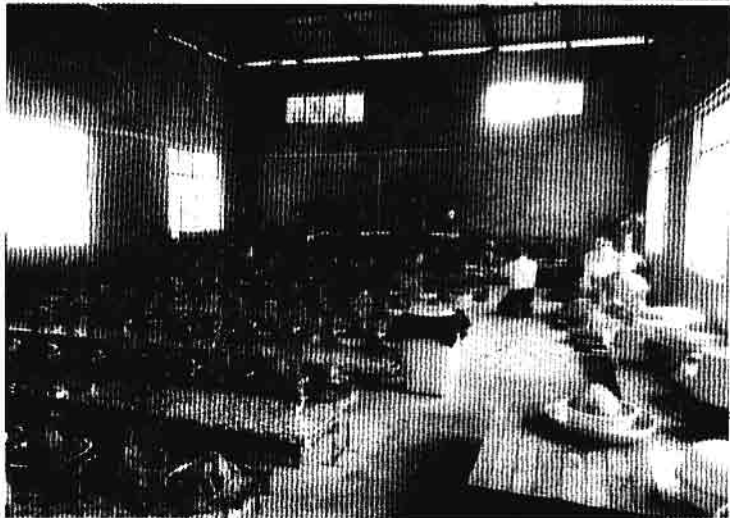

◀ ဘိုးတော်သိကြား နတ်နန်း

◀ မြစ်မ်းတောင် ဘိုးဘိုကြီးနတ်နန်း

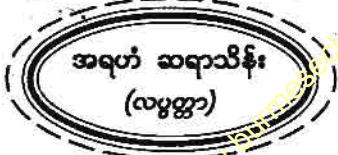
◀ ဘိုးတော်သိကြား နတ်နန်းမှ ဖွဲ့သထားပုံ

နန်း စုံလှသည်။

ရွှေစည်းခုံစေတီတော်၊ အမွရက္ခ သရက်ပင်တော်၊ ကမ္ဘာအလင်း ရောင်တန်ဆောင်းကြီးတို့နှင့် အလွန် စုံလင်ပြည့်စုံသော မြစ်မ်းတောင် သာသနာ့နယ်မြေသည် ဘုရားဖူး အပန်းဖြေ လေ့လာသူများအတွက် သမိုင်းဝင် အောက်ပုဂံဒေသအဖြစ်

ပေါ်ထွန်းနေပြီ ဖြစ်သည်။ ဘုရားဖူး ကားများ မပြတ်တမ်း စည်ကားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်း လမ်းညွှန်လိုက်ရပါ သည်။

ထူးခြားသည့်

ကျောက်ဆူး ကျောက်ဖောင်ခွက်ဖုံး

ကျွန်တော် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှာ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်ရပ်ဆန်း ဖြစ်ရပ်မှန်တို့အား စာရေးသားနေသည် ကို ကိုညိုချော သိနေသည်။ သို့နှင့် တစ်နေ့ နေ့လယ်ခင်း အိမ်လည်လာ ရင်း ကိုညိုချောက...

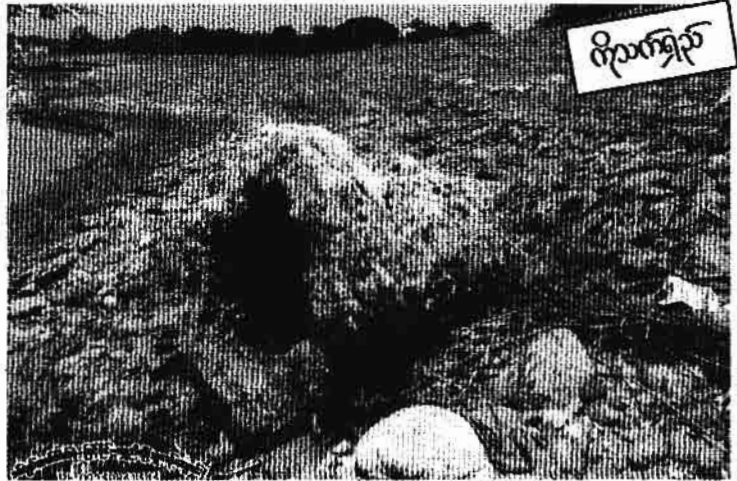
'ကြပ်စု ကျပ်ခမူကြီးတောင်ဘက် နားက ကျောက်ခွက်ကြီးသွားပြီး လေ့လာပါလား။ ထူးခြားတာ တစ်ခု တော့ တွေ့ရလိမ့်မယ်' ဟု ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်က...

'ကျောက်ခွက်ကြီးက ဘာတွေ ထူးခြားနေလိမ့်လဲ၊ ကျပ်ခမူကြီးကို ပြော တာလား။ အဲဒီကျပ်ခမူကြီးတ ချေ တိုက်စားလို့ ပဲ့ကုန်ပြီ မဟုတ်လား' 'မဟုတ်ဘူး။ ကျပ်ခမူ တောင်ဘက် ကျောက်တန်းပေါ်မှာရှိနေတာ ငါက အဲဒီကျောက်ခွက်ကြီး အိမ်သယ်ယူပြီး သောက်ရေအိုးတင်ဖို့ ယူမယ် စိတ်ကူး နေတာ...

အဲဒီ ကျောက်ခွက်ကြီးကို ငါလဲ အိမ်သယ်ဖို့ မောင်ရဲမောင်ကို ပြောမိ တော့ ဒီကျောက်ခွက်တုံးကို သူလဲ အိမ်သယ်ယူမယ် စိတ်ကူးရှိလို့ သယ်ဖို့ လုပ်တာ အသယ်မခံဘူးတဲ့'

'မင်းပြောတာ အဲဒီကျောက်ခွက်တုံး သေချာရဲ့လားကွာ။ သူက ဥယျာဉ်ခြံထဲ က ကျောက်ပြားကိုလဲ အိမ်သယ်ယူဖို့ ကြိုးစားဖူးတယ်။ အခုပြောတဲ့ ကမ်း နားက ကျောက်ခွက်တုံးကိုလဲ သယ်ဖို့ လုပ်ဖူးတယ်ပြောတယ်'

'ဥယျာဉ်ခြံက ကျောက်ပြားက ဝိုင်းထမ်း

▲ မြစ်ကမ်းစပ်အနီး ကျောက်ဆူး ကျောက်ဖောင်ခွက်တုံး

တော့ ကြံတော့ ကြံတယ်။ ဝေးဝေး သယ် မရတာ။ ဒီကျောက်ခွက်က ရွှေလိုက်ရတာ' ဟု ပြောပါသည်။ ကိုရဲမောင်က...

သူ မသေခင်က ကျပ်ခမူ အရှေ့ဘက် မြစ်ကမ်းပါးအား တူးဖွိုကာ ဗြဲကဒု တစ်ထွာ တစ်ခိုက်ရှိသည့် ကျောက်ဖျာ ချပ်ကြီးများအား သံတူးရွင်းနှင့်တူး ချိုး ဖဲ့ကာ အိမ်ရောက် လှည်းနှင့်တစ်မျိုး တလိမ့်တုံးထိုးကာ သယ်ယူထားသည့် ကျောက်ပြားအများပင် ရှိသည်။

အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုစံမောင်အား တူး ပေးသည့် ကျောက်ဖျာကြီးများမှာ လှည်းနှင့်ပင် မတင်နိုင်၊ နွားတစ်ရှဉ်း ကြီးနှင့် ခက်ချီကာ ကျောက်ပြား အောက် တလိမ့်တုံးထိုးကာ အိမ်ရောက် ဆွဲယူရသည့် ကျောက်ပြား(၂)ချပ်၊ (၃)ချပ် တွေ့ရသည်။

ကိုရဲမောင်ကတော့ ကျောက်ပြား ကျောက်ခဲချောချော ကောင်းကောင်း

တွေ့လိုကတော့ မြစ်ကမ်းစပ်တွေ့လည်း အိမ်ရောက်အောင် သယ်ယူသည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခုနောက်ပိုင်း ကမ်းပါးထိပ် ယာ ရှင်က ကျောက်လွှာအား ယူက ကမ်း ပါးပြိုမည်ဖြစ်၍ လုံးဝ အယူမခံတော့။ ကျောက်လွှာက မြစ်ကမ်းစပ် မြေ အောက်တွင် အလွှာလိုက် ရှိနေသည် ကို တွေ့ရသည်။

ကျောက်ခွက်တုံးရှိသည့် နေရာ ကလည်း အရင် ကျောက်ဖျာကြီးများ တူးသည့် ကမ်းပါးနှင့် မဝေးလှ၊ ဖေ (၂၀၀)ပဲရှိမည်။ ကျောက်ခွက်တုံးက ဆောင်းနေရာသီ ရောဝတီမြစ်ရေနည်း ချိန် တပေါင်းတကူး၊ ကဆုန်လတို့မှာ မြင်တွေ့နိုင်ပြီး မြစ်ရေကြီးချိန် ဒါဆို ဝါခေါင်လ ကျောက်တုံးရှိရာ နေရာမှာ ရေအနက် (၁၀)တောင်၊ (၁၂)ပေဟင် အနက်ရှိသည်။

ကျောက်အား ကျွန်လော် ကိုယ်တို့

www.burmeseclassic.com

သွားရောက်လေ့လာ တတ်ပုံရိုက်ယူ
ရင်း လေ့လာကြည့်မိပါသည်။

ထိုကျောက်ခွက်တုံးတွင် အခြား
ကျောက်ခဲများထက် အရွယ်အစား
ကြီးမားသည်ကို တွေ့ရသည်။ တစ်တုံး
ထည်း ထီးထီးမြင်တွေ့ရသလို တည်ရှိ
သည်နေရာက ကျပ်တာပြင် ကျောက်
တန်းပေါ်တွင် မူလသဘာဝက ကျပ်တာ
မြင်အား ရေတိုက်စားကာ ကျောက်
ဩပေါ် နောက်ထပ် ရေတိုက်စားပြီး
ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျောက်ခွက်တုံးကား ချောချော
မွေမွေ မဟုတ်ဘဲ ထိပ်ဝကားလျက်
ခွက်နေသည်။ အပေါ်ဘက်မျက်နှာပြင်
မှာ လုံးပတ်ပို၍ ကြီးကာ အောက်
ဘက်ရောက်လျှင် လုံးပတ်ကား
ထစ်ထွာ တစ်ပေနီးပါး သွယ်လျလျက်
မြင်တွေ့ရသည်။

ကျောက်တုံး ပတ်ပတ်လည်မှာက
ကျောက်တက်ကျောက်ရ အချွန်
အတက်တို့ ထုလပျစ်နှင့် မတော်တဆ
ထိမိတိုက်မိလျက်ပင် ထိလွယ်ရှလွယ်
ဦးလွယ်သည့် ကျောက်အမျိုးအစား၊
အခိုက်အမျက်များသည်။ ကျောက်ရ
ကျောက်ဆူးချွန်အတက်တို့ အထပ်
ထပ် တွေ့ရသည်။

ကျောက်ခွက်တုံးအား သယ်ယူဖို့
မဆိုထားနှင့် အနီးအနား ဖြတ်သွား
ဖြတ်လာရင်းနှင့် ထိမိတိုက်မိလျှင်ပင်
အနာတရ ဖြစ်နိုင်သည်။ မြစ်ရေထဲ
နစ်မြုပ်နေချိန် ပိုက်၊ လက်ပစ်ကွန်တို့
ဆိုကျောက်တုံးအား ပစ်မိငြိမိလျှင်
ထည်း ပိုက်ကွန်တို့ စုတ်ပြဲကာ သွားနိုင်
သည်။

အနီးနားမှာ လှေသင်္ဘောတို့ ဆိုက်
ထပ်လို့ မရ။ ကျောက်ချွန်ကျောက်
ထက်များရှိ၍ ထိမိတိုက်မိလျှင် လှေ
သင်္ဘောတို့ နစ်မြုပ်နိုင်သည် နေရာ

ဖြစ်သည်။
သို့သော် ထိုနေရာအနီး သွားလာ
ကြသည့် လှေသင်္ဘော တစ်စင်း
တလေမှပင် ယခင်ထိခိုက်နစ်မြုပ်တာ
တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မကြုံတွေ့ရသေးပါ။

ကျောက်တုံးမှာ ကျောက်ချွန်
ကျောက်တက် ကျောက်ရ အမျိုးအစား
ဖြစ်ကာ ရောဝတီမြစ်ကမ်းစပ်တွင်
တည်ရှိကာ မြစ်ရေကြီးချိန် ရေအောက်
နစ်မြုပ်လိုက်၊ မြစ်ရေနည်းချိန် နွေရေ
ဆောင်းရေကာလ ကုန်းပေါ် ပေါ်လိုက်
နှင့် ရှေးနှစ်ပေါင်းပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်ချိန်
ကပင် ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကျောက်တုံး
တစ်တုံးလည်းဖြစ်သည်။

မြစ်ရေကြောင်း ရေစားလာသည်နှင့်
ကျောက်တုံးမှာ ထီးထီး မြင်တွေ့နေရ
ခြင်းဖြစ်ကာ နွေကာလ၊ ဆောင်းကာလ
မြစ်တွင်း လှေသင်္ဘောပေါ်မှ လှမ်းကြည့်
လျှင်ပင် မြင်တွေ့နိုင်သည်။ ကမ်းစပ်နှင့်
အကွာဝေးမှာ ၄ တောင်၊ ၅ တောင်
အကွာတွင် တွေ့ရသည်။

ကျောက်ခွက်တုံးမှာ အခြား
ကျောက်တုံးကျောက်ခဲများနှင့် မတူ
ထူးခြားစွာ မြင်တွေ့ရသလို မြေ
အောက်ဘုဒ္ဓရုပ်၊ ရေအောက်ဘုဒ္ဓရုပ်
အစောင့်အရှောက် အခြားသော အစွဲ
တစ်ခုခု ကျောက်တုံးတွင် ရှိနေမည်
ကား မလွဲပင်ဖြစ်သည်။

ကိုရ်မောင် အိမ်တိုက်ယူမည် ဆို
သည့်အချိန်က ကျောက်တုံးမှာ ရွှေဖွဲ့
မဆိုထားနှင့် နေရာကပင် မရွေ့ရလို့
နောက်လည်း ယူဖို့သယ်ဖို့ လက်လျှော့
ခဲ့ရသည့် ကျောက်တုံးဖြစ်သည်။

ကျောက်ခွက်တုံး အရှည်နှစ်တောင်
နီးပါးရှိကာ ထိပ်ဝ လှေတစ်ဖက်ခွဲစာ
ကျယ်၍ အရင်းဘက်မှာ လူလက်
နှစ်ဘက် တစ်ပတ်စာ သွယ်လျက်ရှိ
သည်။

ကျောက်ခွက်တုံးအား သယ်ယူဖို့
မဆိုထားနှင့် မျက်မြင်ပစ္စက္ခ အမြင်
ကျောက်တုံး အနီးနားတစ်ပိုက် လက်
ပစ်ကွန် မျှောပိုက် ငါးဖျားတံတို့ ပစ်မိငြိ
မိလျှင်ပင် ပိုက်ကွန်တို့ စုတ်ပြဲကျန်
ရစ်မည့် ကျောက်ရ အချွန်အတက်တို့
နှင့် ထိမိ ငြိမိကာ ပေါက်ပြဲ စုတ်ပြဲနိုင်
သည့် ကျောက်တုံး ဖြစ်သည်။

ကျောက်တုံး ဘေးပတ်ပတ်လည်
မှာ ကျောက်ချွန်ကျောက်ရ ဆူးအတက်
တို့နှင့် မညီမညာ မြင်တွေ့ရသည်။
ကျောက်ခွက် မျက်နှာပြင်မှာလည်း
ကျောက်ရ အချွန်အတက်တို့နှင့် မညီ
မညာ မောင်းခွက်တုံးသဏ္ဍာန်
ကျောက်ခွက်အဝအားမြင်တွေ့ရသည်။

ကိုညိုချောက အိမ်သယ်ယူပြီး
သောက်ရေအိုးစင် တင်ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့
သည်ကလည်း ကျောက်ခွက်အဝ
လည်း သောက်ရေအိုးတစ်လုံးစာ ခွက်
လျက်ရှိနေသောကြောင့်လည်း ဖြစ်
သည်။ ထူးခြားသည့် ကျောက်ခွက်
တုံးအား နေရာက လုံးဝရွေ့ပြောင်း
မခံဟု ဆိုသည်။

ကျောက်တုံးကျောက်ခွက် မျက်နှာ
ပြင်တို့မှာ ကျောက်ချွန်ကျောက်တက်
ကျောက်ရတို့နှင့် မညီမညာ မြင်တွေ့ရ
သော်လည်း ကျောက်တုံးမှာ မောင်း
ခွက်တုံး တစ်တုံးသဏ္ဍာန် မြင်တွေ့ရ
သောကြောင့် ကျောက်မောင်းခွက်
တုံးဟု အမည် ကင်မွန်းတပ် လိုက်ရပါ
တော့သည်။

ကျောက်မောင်းခွက်တုံး တည်ရှိ
သည့်နေရာမှာ ကြပ်စုရွာ မြစ်ရေချိုး
ဆိပ်မှ တောင်ဘက် တစ်ဖာလုံ
အကွာ မြစ်ကမ်းစပ်တွင် ဆောင်းနေ
မြစ်ရေကျချိန် မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံ၊ ဇူလိုင်လ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၅ ရက်၊ ၂၀၁၅ ခုနှစ် (၁၃၂)

မုံရွာဆရာမိုး

အမှတ်တံဆိပ်

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

ဆရာကိုယ့်တင့်နဲ့ တွေ့ရင်တော့ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်များ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယ့်တင့်က တိုင်းရင်းဆေး သူတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မှုတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် ဖွတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဒေဝဇီတောက်လောင်ပြီး နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညမပြတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပတ်နုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်ပမာန်ခြင်း၊ လက်သည်းများပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုင်းမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးစက်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်တွေ။

ကိုယ့်တင့် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗူး။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ပိုင်းရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးပါဦး။
သားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေး သောက်ရင် ကိုချစ်တွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်ပယ်ပျား ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကိုချစ်တွေ နားထောင်ပြောပြပါ။ အညွှန်းက နုလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်ခြင်း၊ ရှေးရွှံအောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ရန် မောပန်းနှမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲမမှန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်ပိုမိုပျား၍ အိပ်မပျော်၊ စားမလဲ၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယ့်တင့် ညွှန်ပြပေးတဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗူး၊ အိမ်ဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း ပုန်စေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး၊ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသိပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းစရာမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး ခုအသစ်တဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုချစ်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကင်းမြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိဝေဒနာပါပြီ။

ပင်ရင်း

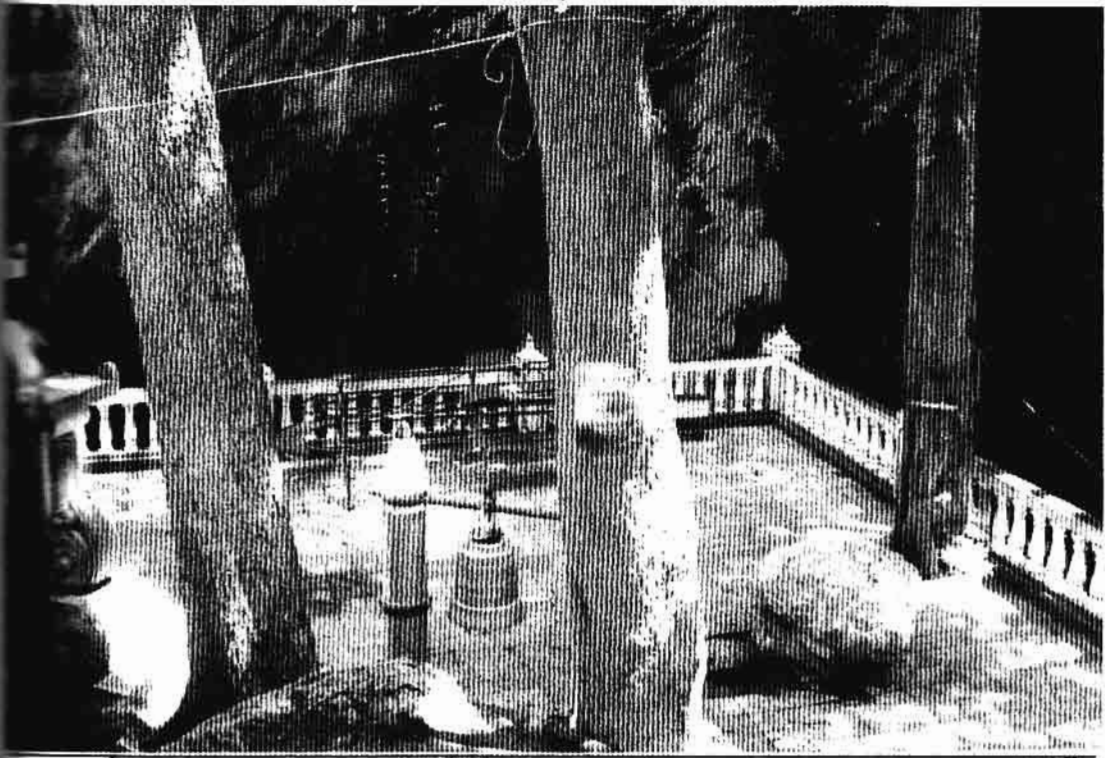
မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ် - (၅/၃၅) ငမာလမ်းကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာန်မြို့နယ်

ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်းသာ - ၆၉၀၇၉၊ ၀၉ - ၅၃၀၀၆၃

ဖြင့်ဖြဲ ဆော်ယူတင့်

◆ လိုက်ကာ ဝေလာဆောင်

ကျောက်ဆည်နယ် အရှေ့ခြမ်းမှ

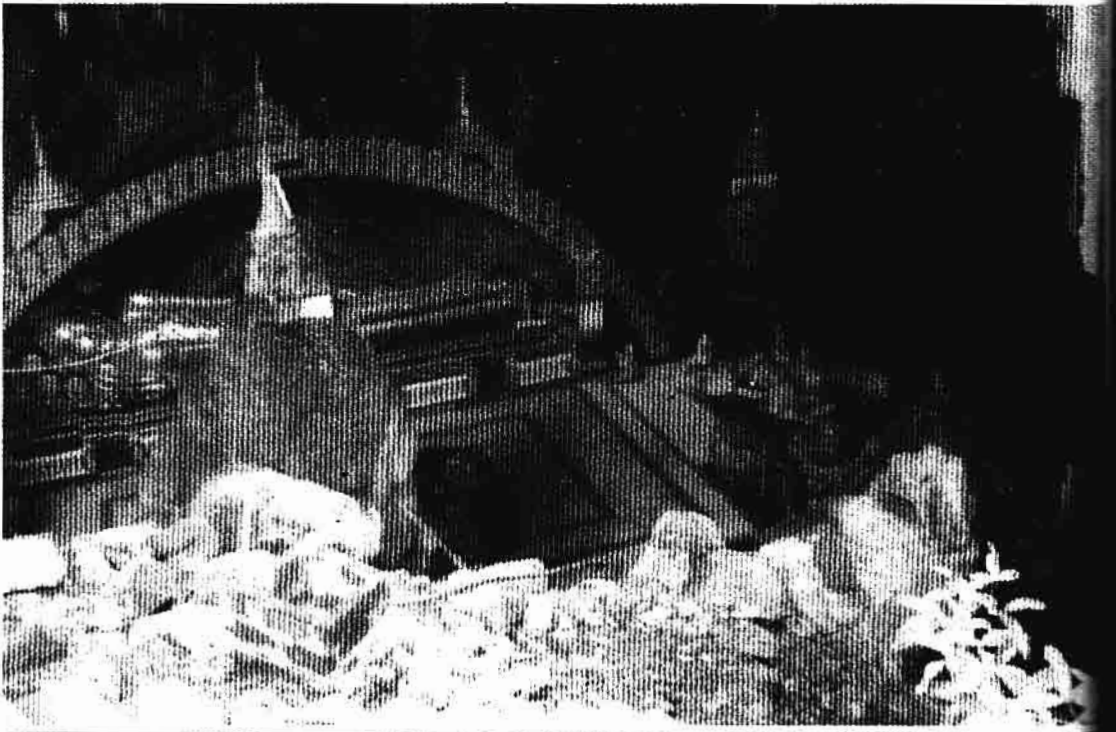
ထက်မင်းကျော်စွာ

တစ်တစ်တစ်တစ်တစ်တစ် ဆိုက်ကုန်ဆွဲ

ယခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဆက်
ဆင်းနောက်တွင် ဝန်းကျင်ကျေးရွာများမှာ ဒါယကာများ၊ တပ်မတော်သားများ၊ ဝန်ထမ်းများ၊ ကျောင်းဆရာများနှင့် ရုပ်ဝေးဒါယကာများအဆင်းကုသိုလ်ပြုသဖြင့် ကျောင်း၊ ကန်၊ ရေပ်၊ ဓမ္မာရုံ၊ သိမ်တော်များသည် သာသနိက အဆောက်အအုံများ တစ်စတစ်စ တိုးတက်လာသည်။ ထို့ပြင် ဂူတွင်းရှိ ပျက်စီးလျောင်းဆတ်မှု ရုပ်ပွားတော်ကြီးကိုလည်း

အသစ်တစ်ဖန် မွမ်းမံပူဇော်ခဲ့ကြသဖြင့် သပ္ပာယ်ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပွင့်ထွန်းတော်မူလာလေသည်။
သောက်သုံးရေကိုလည်း တောင်ခြေ ကတိုးရေထွက်(ရေစိမ့်စမ်း)မှ ရေလိုက်သွယ်တန်းကာ အင်ဂျင်ဖြင့် နှစ်ဆင့်မောင်း၍ တောင်ပေါ်အရောက် တင်ယူ သိုလှောင်ထားနိုင်ခဲ့သည်။
ယခုအခါ ဆရာတော် ဦးအာစိဏ္ဍသည် သက်တော်(၆၀)အတွင်းသို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်လာပြီဖြစ်ကာ

ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းမှုကြောင့် မန္တလေးသို့ ကြွရောက်ကာ ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူနေကြောင်း ကြားသိရပေသည်။
ဓာတ်တော်လိုဏ်ဂူသို့
ဦးတေဇောသာရ ဦးဆောင်မှုဖြင့် လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဓာတ်တော်လိုဏ်ဂူသို့ သွားရောက်ကြည့်ညို့ ဖူးမြော်ကြသည်။
တောင်တော်၏ အနောက်ဘက် တောင်မကြီး၏ ခါးပန်းတွင် လိုဏ်ဂူ

◆ လိုက်တွင်းဆို ဖိနပ်မြိုင်ရင်

တည်ရှိသည်။ အတက်လှေကားအဆုံး လိုက်ဂူဝဌ် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ရံထားသည်။

ခြင်္သေ့များကို ကျော်ဖြတ်သွားသော အခါ လိုက်ဂူအဝင်အတွင်း တစ်ဆင့် နိုင်၍ လိုက်တွင်းမြိုင်ကွင်းကို စီးပိုးရှုမြိုင်နိုင်သည့် လေသာဆောင်သဖွယ် မြေညီအင်္ဂါတေ ခင်းထားသည်။

ထိုမှ အရှေ့ဘက် တောင်ထိပ်တွင် မှန်ပြစေတီကို ထုံးသက်န်းအပွေးသားဖြင့် ဖူးမြိုင်နိုင်သည်။

လေသာဆောင်တွင် ပြင်ပလေတဖြူးဖြူးနှင့် လိုက်အတွင်း အအေးဓာတ်တို့ ရိုက်ခတ်၍ ပင်ပင်ပန်းပန်း တက်လှမ်းခဲ့ရသမျှ ဒုက္ခများကို မေ့ပျောက်စေပါသည်။

လေသာဆောင် အစွန်းတစ်နေရာ၌ အပါယ်ဘေးမှ ကင်းဝေးစေသော ဆုံးမစာ သြဝါဒပါတိမောက် မေ့စေတီ
၄၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ ပါတိမောက်မေ့စေတီ

ကို အင်္ဂလိပ်၊ မြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် စိုက်ထူပူဇော်ထားသည်။

အနုစိတ်ချုပ်အနေဖြင့် မကောင်းမှု ရှောင် ကောင်းမှုဆောင်၊ စင်အောင် စိတ်ကိုထား ဗုဒ္ဓတိုင်းသာ မိန့်ခဲ့တာ

သုံးဖြာဤစကား။

ခန္တီမူလ၊ မာန်ကိုချ၊ ဒေါသကိုထုတ် မေတ္တာလွယ်၊ မကောင်းမှုများ ရှောင်ပယ်ခွာ။ ကောင်းမှုအပေါင်း စုဆောင်းကြပါ။ မိမိစိတ်ရင်း သန့်ရှင်းစေ

ကျောက်စက်ရိုးအမျိုးအစား

ဤသုံးပါး ဘုရားသာသနာဟူ၍
 ညည်းကောင်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်...
 OVĀ DA PĀTIMOKKHA GĀ
 THĀ DHAMMACETIYA STONE
 INSCRIPTION OF EXHORTAION
 VERSES
 (BRIEF SUMMARY OF BUDDHISM)
 ဟူ၍ ခေါင်းစီး တပ်ထားလေသည်။
 လေသာဆောင်မှ အောက်ခြေ
 ထိုထံဂူအတွင်းသို့ လှမ်းကြည့်ပါက

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ
 လုံးကို လွှမ်းပြုဖူးမြော်ရသည်။
 လက်ယာဘက်ရှိ ကျောက်
 လှေကားထစ်များအတိုင်း ဆင်းသွား
 သောအခါ အေးစိမ့်သော ခံစားမှုကို
 သိသာစွာ ရရှိသည်။
 လိုဏ်ဂူအမိုးတွင် ကျောက်စက်
 ပန်းဆွဲများမှ ကျောက်စက်ရေများ
 အစက်စက် ကျဆင်းနေသည်ကို တွေ့
 ရသည်။

ထူးခြားသည်ကား လိုဏ်အထက်
 တောင်မကြီးပေါ်သို့ မိုးရေဖြိုင်ဖြိုင်
 သွန်ဖြီးရွာချသော မိုးရာသီကာလများ
 တွင် ကျောက်စက်ရေ ကျဆင်းမှု
 သာမန်မျှသာ ရှိသော်လည်း မိုးရေ
 ပြတ်လတ်သော ဆောင်းနှင့် နွေရာသီ
 ကာလများတွင်ကား ကျောက်စက်ရေ
 များ ပိုမို ကျဆင်းလေ့ရှိကြောင်း သိရ
 ပေသည်။

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်မှာ
 မြောက်အရပ်သို့ ခေါင်းပြုနေသည်။
 ပရိနိဗ္ဗာန (သို့မဟုတ်) ကုသိနာရုံ
 လျောင်းတော်မူဖြစ်သည်။ မျက်လုံး
 တော်များဖွင့်လျက်ရှိရာ သမ္မာပတ်
 ဝင်စားရန် ရည်ညွှန်းပူဇော်ခြင်းဖြစ်ဖွယ်
 ရှိလေသည်။

နောက်ခံဖြစ်စဉ်တော်

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် (၄၅)ဝါတိုင်
 တိုင် ကျွတ်ထိုက်ကုန်သော ဝေနေယျ
 တို့ကို ကိုယ်တော်တိုင် အပင်ပန်းခံ
 တော်မူ၍ အမြို့မြို့သော အရပ်သို့
 ဒေသစာရီ ကြွသွားတော်မူရာ ဂန္ဓာလ
 ရာဇ်အရပ်မှသည် မြင်စိုင်းအရပ်သို့
 ကြွတော်မူပြီးလျှင် ဓာတ်တော်တောင်၌
 သီတင်းသုံးတော်မူလေသည်။

ခိုမင်း၊ ကျေးမင်း၊ ဆင်မင်း၊ ဝိုင်ငယ်
 ညီနောင် စသည်တို့က ပန်းသစ်သီးများ
 ပူဇော်ကြသကဲ့သို့ ထိုအရပ်နေ ပျူကမ်း
 ရန် လူမျိုးများလည်း ဖူးမြော်၍ တရား
 တော်နာယူကြရသည်။

ဂေါတမဘုရားရှင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်
 တော်မူသောအခါ အဇာတသတ်မင်း
 ကို အမှီပြု၍ အရှင်မဟာကဿပ
 အမှူးရှိသော ရဟန္တာ(၅၀၀)တို့ ပထမ
 သင်္ဂါယနာတင် ကြားပြီးနောက် ဇေယျဒိတ်
 ကျွန်းသို့ သာသနာတော် စည်ပင်
 ပြန့်ပွားစေရန် ဘုရားရှင်ဒေသစာရီ

မြင်းရင်းတိုင်း

ထင်ရှားတိုင်းနှင့်စတီ

ထိုအရပ်တွင် မြေပြင်မှ ရေများ စိမ့်ထွက်မြဲ ရှိနေရာ ကုတာနတ်နဂါး ဖန်တီးသည်။ ကုတာရေထွက်မှ ယခုအခါ ကတိုးရေထွက်ဟု ခေါ်ဝေါ်လျှင် ရှိ၏။

(ရှင်မဟာကဿပ စိုက်ပျိုးသော စရည်းပင်သည် လိုဏ်ရတုတွင် တည်ရှိခဲ့ရာ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် မြောက်သွေ့ပြုလဲသွားသည် ဆို၏။ ထိုစရည်းပင် နေရာလေသာဆောင်နှင့် ပါတီမောက်စေတီကို တည်ထားကြောင်း သိရှိ၏။)

မာယာနတ်နဂါးမ ဖန်တီးသည့် ရေထွက်မှာ ယခုအခါ သပြေနေ့မှတစ်ဆင့် ဟု ခေါ်တွင်၍ ရေထွက်(ခေတ်စဉ်အပေါ်မှ စေတီတည်လားလေသည့် တောစောင့် တောင်စောင့် အာကာသ

ကြွတော်မူခဲ့ရာ အရပ်တိုင်း၌ ဝါကပ်တော်မူကြ၏။

ဓာတ်တော်တောင်သို့ ဝါကပ်ဆိုရန် ရောက်လာသော အရှင်မဟာကဿပသည် သလွန်တော်ပေါ်၌ လက်ယာနံတောင်ဖြင့် မြောက်သို့ ခေါင်းပြုကာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ဟန် ရုပ်ပွားတော်ကို ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့ တန်ခိုးဖြင့် ဖန်ဆင်း၍ နန္ဒာလိုဏ်ကဲ့သို့ တင့်တယ်စေရန် နတ်သိကြားတို့ အကူအညီဖြင့်

ပြုလုပ်စေသည်။

ဂူအဝတွင် စရည်းပင်ကို စိုက်၍ နတ်ပန်းသက္ကမဥူဟု ခေါ်တွင်စေ၏။ ကုတာနှင့် မာယာအမည်ရှိ နတ်နဂါးမောင်နှံလည်း လာရောက်ကြကာ ရဟန္တာမထေရ်မြတ်များထံ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ကြကာ မြတ်ဘုရား ရုပ်ပွားတော်အား ထာဝရ ကြည်ညိုစွာ ပူးတွေနိုင်စေရန် နဂါးပြည်မှ ဥမင်ပြုကာ ရေကြောကို ဖန်တီးကြ၏။

www.burmeseclassic.com

• ကျောက်မူရင်

နတ်များ၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ၊ နတ်သိကြား အပေါင်းကလည်း ဘုရားရှင် ကြွတော်မူ၍ ရေသပ္ပယ်သော ရေကန်ကို သာသနာငါးထောင်ပတ်လုံး တည်တဲ့ ဝေရန် ရတနာစိခြယ်၍ ဖန်ဆင်းမွမ်းမံထားလေရာ လိုဏ်ဂူအထက် တောင်ထိပ်တွင် ယခုတိုင် တည်ရှိ၏။
(ဦးတေဇာသာရအား မေးလျှောက်ရာ အတက်ခရီး ခဲကတ်လှသည်။ ဒေသခံများပင် လူတိုင်း ချောက်ဖူးကြပေ။ မိုးလေကင်း

သော ရာသီကာလတွင် ဆိုင်းကြိုးများဖြင့် တက်ရောက်ပါမှ ထိုရေကန်သို့ ရောက်နိုင်သည်ဟု မိန့်ကြားတော်မူသည်။)

ပုဂံဥမင်

ထို့နောက်တွင် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးရန် အချိန်သင့်နေသဖြင့် ဦးပွင်းက ဆွမ်းစားကျောင်းသို့ ပြန်ဆင်းသွားသည်။

လျောင်းတော်မူ ရုပ်ပွားတော်၏

ခြေရင်း မနီးမဝေးတွင် ပုဂံဥမင်အဝရှိကြောင်း ညွှန်ပြတော်မူခဲ့သည့် အတိုင်း သွားရောက်လေ့လာကြည့်သည်။

ဂူဝကို မမြင်ရ။ ကျောက်တုံးကြီးများအကြား အနည်းငယ် လစ်ဟာနေသည်ကိုသာ တွေ့ရ၏။ ပြောင်ချောနေသည့် ကျောက်စောင်းများအရ ဥမင်အဝကို မှန်းဆလျှိုဝင်ရသည်။

ခြေနှစ်ချောင်းဖြင့် စတင် ဝင်ရောက်ရသည်။ ကိုယ်လုံး ပိန်လျသည့် ဆိုင်ကယ်လုလင်က ဦးစွာဆင်း၍ ကင်မရာအိတ်ကို လက်ဆင့်ကမ်းကာ မိမိက နောက်မှဝင်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်ကို လူးလွန်၍ ကွေ့ဝိုက်နေသော လမ်းအတိုင်း လူနှစ်ရပ်မျှ ဆင်းမိသောအခါ ကျောက်စွန်းကြားမှ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသမျှ ဖူးမြော်ရသည်။ (အလင်း ရောင်မရှိပါ။ လက်နှိပ်ဓာတ်စီး ဆောင်သွားရ၏။) ဉာဏ်တော်(၂) ပေခန့် ရှိပေသည်။

'ဦးလေး အောက်ထိ မရောက်သေးဘူး။ ပြန်တက်မှ ကောင်းမယ် ထင်တယ်။ အသက်ရှူ ကျပ်လာသလိုပဲ'

'အေး ငါလဲ အသက်ရှူမဝသလို ဖြစ်တယ်။ အိပ်ရေးကြောင့်လို့ ထင်နေတာ။ ဒါဆိုရင်လဲ ပြန်တက်ကြတာပေါ့'

အတက်ခရီးတွင်လည်း ခြေလက်များဖြင့် ထောက်ကာကန်ကာ ဦးခေါင်းဖြင့် ပြန်တက်ခဲ့ရသည်။ ဆိုင်ကယ်လုလင်မှာ မကြာခဏ အသံပြုရသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

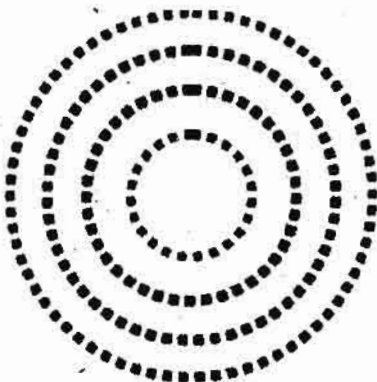
ထက်မင်းကျော်စွာ

သုဂ္ဂိုလ်သုခမင်းနှင့်

စိတ်မှဖြစ်သော

စိတ်စိတ်ကွင်း

ရဲမျိုးသူ
(ဇောဗိဒ္ဓါ)

လူ့ဘဝဝယ် ကြုံရဆုံးရနိုင်ခြင်း လူတိုင်းတွင်ရှိသည်။ အကြောင်းအရင်း ခံ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်၏။ လောကီ အတတ်ပညာဟုလည်း ပြောနိုင်၏။ စိတ်မှဖြစ်သော စိတ်စွမ်းအားကို အသိဉာဏ်ရှိသူတိုင်း မျှော်လင့်ကြပေ သည်။ မမြင်ရသော အရာကို မြင်ချင် ကြရာဝယ် ကောင်းကင်စကြဝဠာ အတွင်း အရောင်အဆင်း အလင်းတန်း တို့ကို မြင်သောသူတို့ ရှိသလို၊ မမြင် သောသူတို့ ရှိပြန်၏။

အကြောင်းရင်းခံကား သမထ အတတ်သာလျှင် ဖြစ်၏။ စာပေ ဗဟုသုတတစ်ခု ဆိုရသော် လူတို့၏ ဦးနှောက် ဉာဏ်ဖွံ့ဖြိုးခြင်းအတွက် နေမှလာသော မျှတသော အပူနှင့် အလင်းကို စနစ်တကျ အကျိုးရှိစွာ အသုံးချခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

အတုမရှိသော ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ပင်လျှင် သမထ ဝိပဿနာ တရားမြတ်တို့ကို ကျင့်ကြံခဲ့သည် ဖြစ်ပေသည်။ ဂုဏ် တော်အနန္တ၊ တန်ခိုးတော်အနန္တ အကြောင်းအစုံ ပြီးပြည့်စုံခဲ့ရသည်မှာ လည်း သမထအကျင့်မြတ်ကြောင့် လည်းပါ၏။

တန်ခိုးဆိုသော အရာသည် ဖုံးကွယ် ဝှက်၍ ပညာအရာသာ ဖော်ထုတ်အပ် ကြောင်း ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာ ဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်ကြီး ဆိုဆုံးမ ဩဝါဒကို နာယူမှတ်သားဖူးသည်။

ပညာရှိ မည်သူတို့သည် တတ်သိ လိမ္မာခြင်းဖြင့် လျှို့ဝှက်ဖုံးကွယ်ခဲ့သော အသိပညာတို့ ရှိခဲ့ပေသည်။ မဟာပြုရပါ မှု ဝိဒေဒါရာဇမင်းကြီးနှင့် ပညာရှိ သုခမိန်(၅)ဦးတို့ အသိဉာဏ်နှိုင်းယှဉ် သကဲ့သို့ ရှိ၏။ ထိုပညာရှိ (၅)ဦးကား ဘုရားအလောင်း မဟော်သဒါ၊

ပက္ကသအမတ်၊ ကာမိန္ဒအမတ်၊ ဒေဝိန္ဒ အမတ်၊ သေနကအမတ်တို့သာ ဖြစ်ပေ သည်။

အသိကြီးခြင်း တူသော်လည်း ဉာဏ်ပညာကြီးခြင်း ကွာခြားလှ၏။ လူတို့၏သဘော တတ်သိလိမ္မာခြင်းကို ထင်မြင်စေလိုခြင်းလည်းဖြစ်၏။ ထို့ ကြောင့် အမေးပုစ္ဆာပြု၏။

အဖြေရှာထုတ်ခြင်းတွင် အမှားနှင့် အမှန် ဝေဖန်စိစစ်ခြင်း မတူညီနိုင် ခြင်းကို သိရှိနားလည်ပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ဆက်စပ်မှုက အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

လူ့ဘဝ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ဘဝ နတ်ချမ်းသာ ဆိုသော ဆုတို့ကို လက်ရှိ လူသားများ တညီတညွတ်တည်း လို ချင်သောစိတ် ရှိကြပေသည်။ သို့သော် ပါရမီဆိုသော အကြောင်းခံ ရှိသူတို့

အဖို့ လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာထက် ပါရမီဆုကို ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်ကြပေ သည်။

ကျင့်စဉ်မှန်၊ စိတ်ထားမှန်ဖြင့် နိဗ္ဗာန် ဆုကိုသာ လို၏။ လောဘ၊ ဒေါသ မောဟ ထူပြောလှသည့် လူ့ဘဝ၊ နတ် ဘဝ၊ တိရစ္ဆာန်ဘဝတို့အား ထူးဆန်းစွာ ရေးရပါသော် နတ်ပြည်နှင့် လူ့ပြည် ကွာခြင်းကဲ့သို့ရှိ၏။

ဆန်းပြားခြင်းကား လူ့သဘော လူမနော တိကျခြင်း မရှိသော်လည်း နတ်တို့၏ အသိအမြင်က အတိအကျ ရှိ၏။ ထိုသို့ ကွာခြားရသော အာရုံ ခံစားမှုသည် အဘယ်ကြောင့်ဖြစ် သနည်း။ ပုံမှန်အသိဉာဏ်ရှင်တို့က ရှာမှီးကြသော်လည်း တွေ့ကြုံရန် ခက်ခဲလေပေသည်။

အမျိုးမျိုး အသိယှဉ်၍ နှိုင်းဆချိန် ထိုး၏။ ပူးပေါင်းကာ ကြံဆ၏။ သို့သော် အဖြေက ဝေးသူဝေး နီးသူနီး ဖြစ်နေ ပြန်၏။ လမ်းမှန် လမ်းမှား ခွဲကား သည်တွင် အမှန်မမြင်သူတို့က ဒုနှင့် ဒေး။

စိတ်မှဖြစ်သော စိတ်စိတ်ကွင်းက

www.burmeseclassic.com

စိတ်အသိ၏ နိဒါန်းဖြစ်၏။ သို့သော် ထိုနိဒါန်းက လက်ရှိ လောကီလူသား တို့အတွက် အလွန် အသုံးဝင်လှသည် ဟု ယူဆနိုင်ပေသည်။ ထိုစိတ်စက် ကွင်း ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရကြောင့် ဖြစ်တည်သော လူသားတို့အဖို့ နေမှ ရရှိသော မျှတသော အပူနှင့် အလင်း ဖတ်ကို မျက်စိအာရုံဖြင့် စုပ်ယူကာ အလင်းစက်ကွင်း ဖြစ်လာခြင်းပင်ဖြစ် ပေသည်။

အတွေးအခေါ် ပညာရှင်ကြီးတို့က သီအိုရီသမ္ပယံ၊ အလင်းမှ စွမ်းအင် ထုတ်ပေးခြင်းဖြင့် လူ၏ ဦးနှောက် အာရုံကို နှိုးဆွကာ အတွေးအမြင်များ တို့ တိုးတက်စေခြင်း ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုပေသည်။ ထို့ကြောင့် အသိဉာဏ် တိုးတက်လိုသူတိုင်း လေ့ကျင့်အပ်ပါ သည်။

ကျင့်ကြံခြင်း

လူသားသဘာဝ စိုးရိမ်စိတ်၊ ထိတ်လန့်စိတ် ကန့်သတ်ချက်တို့ ရှိနေ ဆတ်သဖြင့် ပေါ့ပါးလွယ်ကူသော နည်းကို ဖော်ပြရပါမူ လူသားသဘာဝ အမျိုးမျိုး ကျင့်လည်ရန်ကန်ရခြင်း နှိုင်းနှိုင်း၍ မိမိအားလပ်ချိန်ကို မှတည် တာ နေထွက်ချိန်၊ နေဝင်ချိန် မျှတ သော အချိန်တွင် သက်သာသော တိုယ်နေဟန်ထားဖြင့် နေမင်းကြီး အား မျက်စိမှိတ်လျက်ဖြစ်စေ၊ မျက်စိဖွင့်လျက်ဖြစ်စေ မိမိအားလပ် ချိန်တိုင်း နေ့စဉ်ပုံမှန်မပြတ် ကြည့် ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြိုတင်သိရန်ကား အလင်းဝင် ရောက်ခြင်းတွင် ဝင်ချင်သလိုဝင်၊ ထွက်ချင်သလိုထွက် ထိန်းချုပ်ရန် ခက်ခဲနေပေလိမ့်မည်။ အကျင့်မှအသိ

အသိမှအတတ် ကူးပြောင်းရန် တဖြည်းဖြည်းချင်း စိတ်စက်ကွင်း ပိုင်ဆိုင်လာပေလိမ့်မည်။

လူ့လောက၏ သဘောသဘာဝ အရ ကျောက်သင်ပုန်း၊ ကျောက်တံ ဖြင့် ခြစ်ချင်သလိုခြစ်သော ကလေး ငယ်မှ ပညာရှင်ကြီး ဖြစ်လာသည့်နယ် သက်သာသော အနေအထားမှ အလင်း၏ သဘောတရားကို ကြိမ်ဖန် များစွာ ကျင့်ကြံလာသဖြင့် ကသိုဏ်း ဝန်း တည်ဆောက်နိုင်သော မျက်စိဖြစ် လာသည်။

ထို့အတူ မျက်စိနှင့် အာရုံတို့ တွဲဖက် ကာ ငြိမ်သက်မှု ဖြစ်စေရန်အတွက် တင်ပျဉ်ခွေ အနေအထားဖြင့် ဉာဏ် အသိအရ တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲ ပေလိမ့်မည်။

အလင်းရောင် ဖြိုးဖြိုးလက်ကာ ထိန်းသိမ်းရန် ခက်နေရာမှ အလင်း စုပ်ယူမှုကို စနစ်တကျ ပဲ့ကိုင်နိုင်လာ ၏။ ထိုပဲ့ကိုင်ခြင်းမှသည် လည်ပတ် နေသော အလင်းစိတ်စက်ကွင်းကို တည်ဆောက်နိုင်ခြင်းလည်းဖြစ်၏။

ရှုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အမြင်သဘောအရ ကိုယ်တိုင်မြင်ရ၏။ တစ်ပါးသူ မမြင်ရ။ မြင်နိုင်သူ၊ သိနိုင်သူတို့က သမထ အတတ် တတ်သော ကသိုဏ်းရှင်များ သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအဆင့် ရရှိသူ၏ စိတ်သဏ္ဍာန် ဝယ် နေဝင်နေထွက် မိမိမျက်စိနှင့် ဆုံရသော နေမင်း၏ အလင်းရောင် သည် အပြာနုရောင် ပြောင်းကာ မိမိစိတ်ဝယ် နေလုံးကြီး လည်ပတ် နေသည်ကို တွေ့ရပေလိမ့်မည်။

ထိုအဆင့်မှ တဖြည်းဖြည်း သင်ယူ ခြင်းဖြင့် ထိုင်လျက်၊ ထလျက်၊ လမ်း လျှောက်လျက်၊ အိပ်လျက် ကသိုဏ်း

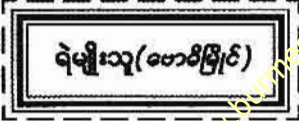
စိတ် စက်ဝန်းကို ပိုင်ဆိုင်ရတော့ပေ သည်။ ယုံကြည်ခြင်း၊ အာရုံစိုက်ခြင်း၊ ပုံမှန်လေ့ကျင့်ခြင်းတို့အတွက် ရလဒ် ကောင်းရမည်က မလွဲကောက် ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။

တိုးတက်သော အသိဉာဏ်နှင့် လိုက်မီသူ

လောကီလူသားတို့အတွက် မဖြစ် မနေ လိုအပ်သည်က ဆရာသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဉာဏ်စဉ် နုခြင်း၊ ရင့် ခြင်း အသိတို့လည်း ဖြစ်လာနိုင်၏။ ထိပေါက်၍ ထိလက်မှတ်ပျောက်ခြင်း၊ ဥပမာအရဆိုပါလျှင် ပါရမီပါသူ အတွက် လမ်းဖွင့်ပေးခြင်းလည်း ဖြစ် သည်။

အချို့က ပါရမီပါသော်လည်း လူ့ ဘဝ ကုန်ဆုံးသည်အထိ မသိ။ ဉာဏ် ၏ သဘောအရ အလိုလို ထိုးဖောက် ကာ ဉာဏ်သွားသူတို့ မည်မျှတောင် ရှိနေမည်နည်း။ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ဆက်စပ်နေမှု အတိတ်ဘဝဉာဏ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ဉာဏ် ချိတ်ဆက်နေသူတို့အဖို့ ကား အကျိုးအနန္တ။

ထိုစိတ်စက်ကွင်း (ခ) အလင်းစက် ကွင်းကား စိတ်အာရုံနှင့် မျက်စိအာရုံ ဝယ် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းမှ အဆင့်ဆင့် တက် လှမ်းကာ ဆရာရှင်တို့၏ နည်းလမ်းကို ရရှိခဲ့ပါမူ တိုးတက်ခြင်းသည် ဤဘဝ သာမက သံသရာအထိ အကျိုး ကျေးဇူး ကြီးမည်ကား အမှန်ပင် ဖြစ် လေသည်။

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမိထုံ

သမားဘိုဆေးပိုက်

ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ ဖြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကွန်နစ်၊ ကမာပွန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင် ဆရာဝန် (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဝန်၊ ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်ရင်သမားတော် ဦးသန်းဇော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်ထွေးတို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားဘိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားဘို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီး

[တိုင်ရင်ဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၉၅]

[လိုဏ်ခင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၀)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရုတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။

ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားဘို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဖက်ထုံး၊ ခေါင်းအုံး၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နာစေ၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွှဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပပ်ခြင်း၊ အသားကွဲခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိမ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာထဲချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ဖြူစု ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်၊ ကျွီကယ်၊ ရှေးတောင်၊ ပုပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေးအကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားပူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သမားဘို လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်ရင်ဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၂]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် များခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေစစ်သစ်မှည့် (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုက်သိရှိနိုင်ပေသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန်းစစ်ချက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးစီးယပ်တက်များ မြေဗွားစစ်ချက် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့် ဆေးဆေးများ သမားဘို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ထားစေထားပါသည်။

သမားဘိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဖက်များ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုတစ်ခဲနှင့်ပြီး တရားထိုင်သူများ၊ ယာဉ်မောင်းသူများ၊ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေပုန်ကန်ခြင်း ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

သမားဘို နှလုံးရောဂါနှင့် ဉာဏ်ကောင်းဆေး

[တိုင်ရင်ဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကူးခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးရက်လွန်ခြင်း၊ ဖောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်းစွာ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထံ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းကျောင်းသားများနှင့် ခုနစ်ဆယ်စု အရှင်မြတ်များ စာပေပွန်းဆေးအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းဇော် (တ-၀၂၉၁)၊ ဝန်-၀၉-၄၉၂၆၄၄၀၃ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်ပါသည်။

သမားဘိုဆေးတိုက်
 အမှတ်(၇)၊ (၁၀)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်အနီး၊
 မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 မြန်း ၂၉၀၃၀ အမြို့ပြုရှိ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

◆ အောင်လှိုင်သာအောင်

စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီးနှင့် အတိတ်ဘဝ ကျေးဇူးနှောင်ဖြစ်ခဲ့သည့်

သင်္ဂြိုဟ်နက္ခတ်ဇာတိ

ဒွါရဝေဏီ

ထက်ဝက်ကျော်

အောင်လှိုင်သာအောင်

၏ ဘဝပိုင်းများ (၅)

ပတ္တာနမောဒနာသာဝ ခေါ်ဆိုရသော ညီငယ်ကျေးသည် ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား သာသနာတွင် ဦးလောကတိဏ္ဍ ဖြစ်လာ၍ နောင်တော်ကျေးမှာ စွန်းလွန်း ဆရာတော်ဦးကဝိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။
(*ဖြတ်ထေရ်ရွှန်၏ ဘဝဖြစ်ပေါ်စာများမှာ ၅၂၊ ၅၀၊ ၅၃*)

ထို့ကြောင့် ဤစေတီကို တည်ဆောက်၍ ၁၃၄၁ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်

မုန်းလပြည့်နေ့ (၃-၁၁-၇၉)နေ့တွင် ထီးတော်တင်လှူ ပြီးစီးခဲ့သည်။ ထိုနှစ် သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင် ဦးလောကတိဏ္ဍနှင့် တပည့် ယောဂီ များသည် စွန်းလွန်းဆရာတော် ရုပ်ကလာပ်အား ပူဇော်ကန်တော့ လှက် တပည့်များကို ဆရာတော်ကြီး ၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား မ၊ ချီခိုင်းရာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း

နက္ခတ်ဇာတိမြေညီမဂ္ဂဇင်း ၄၉

အထူးအလှူများနှင့်အညီ ဒေသစာရိတ္တ နှင့် ဆရာတော်မူလာရာ ဤကုန်းတော် မှုတော်တွင် ကျေးသားခေါင်းဆောင် နှင့် ဆရာတော်ကျေးက သစ်သီးခိုင်ကို နှစ်သီလ ဆက်ကပ်ခဲ့သည်။ ဆရာတော် လက်ခံတော်မူသောအခါ နှင့် ဆောင်ညီတော်ကျေးထံ ပုံသန်း အလှူကို အမျှဝေပေးသည်။

သီရိမင်္ဂလာစေတီ

ရွာသားမှ ဆရာတော်ရုပ်တု တန်ဆောင်း

သောင်းထိုက်ကုန်း

သစ္စာဖလစေတီအား ဖူးမြော်ပြီးနောက် ချောင်းကူးတံတားအတိုင်း တစ်ဖက်ကမ်းသို့ သွားရောက်ကြသည်။ ဦးလောကတိဏ္ဍမောင်ရင်ပေါ်ချောက်သို့ ရောက်ရှိခါစတွင် အာရုံတွင် ပေါ်လာသည့် အတိုင်း သောင်းထိုက်ကုန်းဟု မှည့်ခေါ်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

တံတားအဆုံး ချောင်းကမ်းနဖူးတွင် “ရှုခင်းသာ” ဟု ကမ္မည်းထိုးကာ တောင်ဝှေးကိုင် မတ်ရပ်ရဟန်းတော် ရုပ်တု သွန်းလုပ်ထားသည်။

ဦးလောကတိဏ္ဍပုံတော် ဖြစ်သည်ဆို၏။ ယင်းရုပ်တုနှင့်အတူ မော်ကွန်းကျောက်စာတိုင် စိုက်ထူထားသည်ဟု “မြတ်ထေရ်မိဗ္ဗန် စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၅၁” တွင် ဖော်ပြထားသော်လည်း ကျောက်စာကို မတွေ့ခဲ့ရပေ။

ကျောက်စာတိုင်နှင့် ဤပုံတော်ကို ၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆန်း (၁၄) ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် စိုက်ထူခဲ့ကြောင်း ရေးသားထားလေသည်။

ရွာခင်းသာမှ အရှေ့ယွန်းယွန်းသို့

ထွက်ခွာလာရာ ဦးဘသောင်း၊ ဒေါ်ညွန့်ကောင်းမှ အောင်ချမ်းသာနှင့် ပရမာလူ၊ လက်ချမ်းကောင်း “သီရိမင်္ဂလာစေတီ” တို့ကို ဖူးရ၏။

ဤစေတီနှစ်ဆူကို ၁၃၂၅ ခုတွင် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ထုဆောက် ထီးတင်လှူခဲ့သည်ဟု သိသည်။

ဤစေတီနှစ်ဆူ ပွင့်ထွန်းသော ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍစွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး ဦးသည် ၁၂၈၂ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်ဆုတ်(၁၃)ရက် အင်္ဂါနေ့ည(၁၀) အချိန်တွင် ဝိပဿနာ ပြီးစီးဆွမ်းမြင်ခဲ့ရာ နတ်ဒေဝတာအစုံ သောင်းထိုက်စကြဝဠာမှ ရောက်ရှိလာ၍ ဖူးမြော်ပူဇော်ကြိုက်ကုန်းတော်ဖြစ်ကြောင်း ပိန်လေလေသည်။ (မြတ်ထေရ်မော်၊ စာ...

သီရိမင်္ဂလာစေတီတော် ခါးမောင်နံသည် ကောင်းမှု ရှေးကတည်းက တွင် သူတို့ဆန္ဒဖြစ်သော ပြည်ပြန်ချမ်းကို အောင်မြင်စွာ သွားဆောင်နိုင်ခဲ့သည်ဟု သိရသည်။

ခါးတော်မှ ချိုး၍ရအောင် ပျော့ပျောင်းနေကာ ခါးတော်အောက်မှ ရဟန္တာဓာတ်တော်တစ်ဆူ ရရှိခဲ့၏။

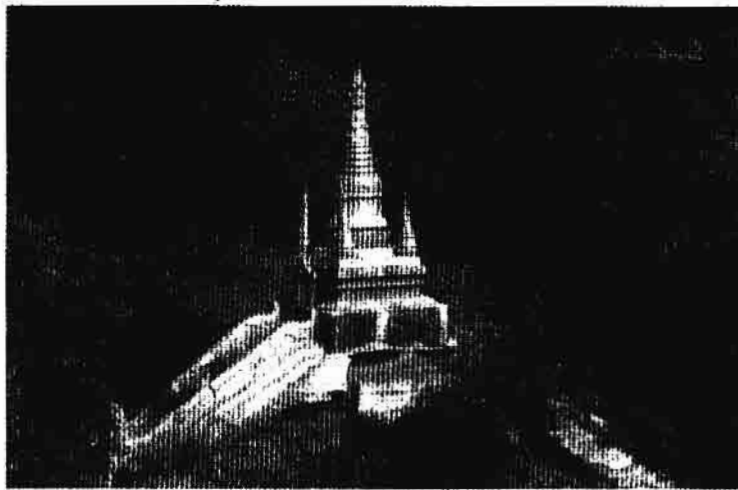
ထိုဓာတ်တော်အား ဤသစ္စာဖလစေတီတွင် ဌာပနာပြု ပူဇော်ခဲ့သည်။ (မြတ်ထေရ်မိဗ္ဗန်၏ ဘဝဖြစ်စဉ် စာမျက်နှာ ၅၂)

စေတီထီးတော်တင်ပွဲတွင် ကျေးကြက်တူရွေးအရှင် ကိုးကောင်ကို ဘေးမဲ့လွှတ်စေခဲ့သည်။ ထိုနေ့မတိုင်မီ ညကပင် ကျေးပေါင်းများစွာသည် စေတီအနီး သစ်ပင်များတွင် ခိုနားအိပ်စက်ကြ၏။

ကြက်တူရွေး ရှားပါးသော မြင်းခြံဒေသတွင် ဤသို့ မြင်ကြရသဖြင့် ဦးလောကတိဏ္ဍက...

‘ဪ... ကျေးသားတွေလဲ ထီးစာပွဲရောက်လာကြသကဲ့သို့ ဓာတ်ထက်ဝင်တာကြောင့် ပိဿယ ပြုတာပဲ’ ဟု မိန့်တော်မူလေသည်။

ဆိုရင်လောစေတီ ကုန်းတော်မှ
 ဆင်တစ်ဖက်ရှိ သစ္စာကျူးရင့်စေတီ
 ဆင်ရှားစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ အနီး
 နေပြည်တော် ချုံနွယ်များ ကာဆီး
 သဖြင့် ဤနေရာမှသာ မှတ်တမ်း
 ဖန်တီးကူးဖြစ်သည်။
 ဆိုကုန်းမြင့်ထက်တွင် ရပ်တည်
 ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍ
 မောင်ရင်ပေါ်ရောက်၍ သာသနာ
 အတွက် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုခဲ့ခြင်း
 ဖြင့် “သစ္စာကျူးရင့်စေတီ” တွင်
 “သစ္စာရင်ခေါ် လေးရာဘက်
 ဆီ” ဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြောင်း
 ဖြစ်သည်။

• သစ္စာကျူးရင့်စေတီအထပ်မြင့်တွင်

• ထာဝရတော်ဦးကရိ တရားထူး ဖေါက်မြောက်ရာလိုရာ

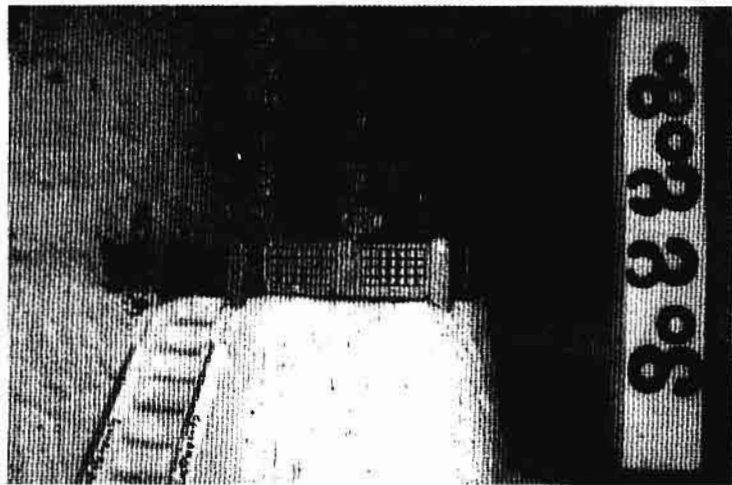
ဦးလှိုင်ဆရာတော်ကြီး၏

ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုက်သူ

ဆင်းနောက်တွင် မောင်ရင်ပေါ်
 ရောက်သို့ ပြန်လာကာ “သစ္စာဝေ
 ဆီ” အနီးရှိ ကုန်ကရစ်လမ်း
 အတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ရာ
 အနောက်အထားသည် ပြင်စည်နှင့်
 ဘာကြားရှိ ရွှေမင်းဝံစေတီ
 တော်နှင့် ဆင်တူနေသည်ကို
 ခံရသည်။

ထွက်နိုင်မဟာတံတိုင်း အစိတ်
 တစ်ခုပမာ ခံစားရသည်။ လမ်း
 တံတားငယ်တစ်ဖက်တွင်
 လက်လက်စ အုတ်တန်ဆောင်း
 ဆောင်နှင့် မြေလိုက်ရုံအဝင်
 ကို မြင်ရသည်။

ဦးလှိုင်ဆရာတော်ကြီး ဦးကရိ
ကမ္မဋ္ဌာန်း ကျင့်ကြံအားထုတ်
ခြေလိုက်ကို အင်တေများဖြင့်
ထိုးဖမ်းကာ ကြာရှည်တည်တံ့
ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဖြစ်သည်။
 အလှူရှင် ဦးအေး ဒေါ်ထွေးစိန်
 တာလကြာရှည် ယိုယွင်းမှုအရ

ထပ်မံပြုပြင်ကြသော ဦးလှိုင်အောင်၊
 ဒေါ်ရည်မွန်တို့၏ အလှူမှတ်တမ်း
 ကမ္မဋ္ဌာန်းများ တွေ့ရသည်။

အတွင်းသို့ ငုံ့လျှိုးဝင်ရသည်။ ဆရာ
 တော်ကြီး ဦးကရိသည် ဤလိုက်ရုံ
 တွင် တရားထူး ရရှိတော်မူခဲ့သော
 အောင်မြေဌာနဖြစ်သည်။ ကြမ်းပြင်ကို
 ပျဉ်ပြားခင်းထား၍ အဝင်ဝတ်ခါးပေါက်
 လက်ဝဲဘက်တွင် ကုန်းမို့ထက် စေတီ
 တစ်ဆူနှင့် ဆရာတော်ဦးကရိ၏
 ဓာတ်ပုံတို့ကို ပူဇော်ထားသည်။

ဂူနံရံတွင် ခြံလမ်းကြောင်းများစွာ

တွေ့ရသော်လည်း ပျဉ်ကြမ်းခင်းမှာ
 ယိုယွင်းပျက်စီးမှုမရှိ တောင့်တင်း
 ခိုင်မာဆဲဖြစ်သည်။ ဂူတွင်း၌ လေဝင်
 လေထွက် မျှတ၍ အေးသောရာသီ
 တွင် နွေးထွေး၍ ပူသောရာသီ ဥတု
 တွင် အေးမြမှုရှိကြောင်း သိရသည်။
 မြန်မာတွင်မက ကမ္ဘာကပါ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် လေးစားကြည်ညိုကြ
 သော ဆရာတော်ကြီး ဦးကရိ တရား
 ထူး ပေါက်မြောက်အောင်မြင်သော
 နေရာပေတကာဟူ၍ ဝမ်းမြောက်
 ကြည်နူးစွာဖြင့် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း

ဆရာတော်ကြီး၏ ကမ္ဘာ့ဇာတိ အနိဂိုဏ်း

ကမ္ဘာ့ဇာတိ

ကို စီးဖြန်းပြီးနောက် မေတ္တာပို့ အမျှပေး
ဝေဖြစ်ခဲ့သည်။

လောကတိတ္ထအမတ လွမ်းစေတီ

လိုဏ်ဂူအောင်မြေမှ ကျောင်းသို့
ပြန်လာရာ ဆရာတော် ဦးဝါယမက
နံနက်စာ ထမင်း တည်ခင်းကျွေးမွေး
ရန် ကပ္ပိယများအား မိန့်ကြားသည်။

ယင်းနောက်တွင် ဆရာတော်အား
နှုတ်ဆက်ကန်တော့ရာ ဦးလောက
တိတ္ထလွမ်းစေတီနှင့် မိမိအတွက် ကြို
တင်ဆောက်လုပ်ထားသာ ပြာသာဒ်
ဆောင်အား ကြည်ညိုလေ့လာသွားရန်
မိန့်တော်မူသည်။

မောင်ရင်ပေါ်ချောက် အဝင်မုခ်ဦး
အနီး လက်ဝဲဘက်တွင် “လောက
တိတ္ထအမတလွမ်းစေတီ” ရှိသည်။
ဦးလောကတိတ္ထသည် ၁၃၆၁ ခုနှစ်၊
တပေါင်းလဆုတ်(၁၂)ရက် ည(၁၀)
နာရီတွင် သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်း၌ ပျံလွန်
တော်မူခဲ့သည်။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို (၅)ရက်ကြာ
ပူဇော်ထားကာ မောင်ရင်ပေါ် ချောက်
သို့ ပင့်ဆောင် ဂူသွင်းစဉ် မြေငလျှင်
သုံးကြိမ်လှုပ်ခတ်ခဲ့သည်။

၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဂ္ဂစင်း

ရုပ်ကလာပ်ကို ဂူသွင်း၍ စေတီ
တည်ထားရန် ဆရာတော် ရှိစဉ်ကပင်
ကြိုတင် မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
အကြောင်းအမျိုးကြောင့် မိမိအပေါ်
ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ဖြင့်
ပြစ်မှားကျူးလွန်မိပါက ဝန်ချတောင်းပန်
ပါလျှင် ပြေပျောက်နိုင်သည်။

ထိုသို့ ဝန်ချတောင်းပန်နိုင်ရန် မိမိ၏
ရုပ်ကလာပ်စေတီကို စီစဉ်ရကြောင်း
မိန့်ကြားခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သမထအား
ကောင်း၍ အနာဂတ်၌ ဖြစ်ပျက်မည့်
ကိစ္စများကို ကြိုတင် သိမြင်တော်မူ
သည်။

ရတနာသီရိကျောင်းတွင် သီတင်း
ခဲ့ဖူးသည့် ရတနာသီရိဆရာတော်
ဦးပဏ္ဍဝက...

‘ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထဟာ သမထ
သိသိသိအား အပြင်သိသိအား’
ဟု မိန့်ကြားခဲ့သည်။ သမထအာရုံ
အမြင်ဖြင့် မိန့်ကြားသည်များကို တပည့်
ဒါယကာအများ ပြစ်မှားမိတတ်ကြ
သည်။

ဆရာတော် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်...
‘ငါ အရင်ဘဝက ပန်ထာဘူရင်(မ) အား

အထာရုဆုံစည်ကြိုကို ထိုဟောက်ဖွဲ့
ဖူးတယ်။ အဲဒီအပြစ်ကြောင့် ဝါဟာ ဦး
မှာ တပည့်အကျိုးပေး နည်းရတယ်’
ဟု မိန့်ကြားဖူးလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ လောကတီ
အမတစေတီကို ဦးနာရဒနှင့် ဦးဝါ
တို့ ဦးဆောင်၍ ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ တပေါင်း
လဆုတ်(၁၁) ရက်နေ့တွင် ထ
ဆောက်ထီးတင်နိုင်ခဲ့သည်။

စေတီတည်ဆဲ တပေါင်းလပြည့်
ည(၈)နာရီအချိန်တွင် စေတီမှ အထ
တန်းများထွက်ပေါ်၍ သတိပဋ္ဌာ
ကျောင်းနှင့် ကူးလူးယှက်သန်
သည်ကို မြင်ကြရသည်ဆို၏။

လွမ်းစေတီမှာ သတိပဋ္ဌာန်ကျေး
ဝင်းရှိ ပန်းပေါင်းစေတီနှင့် ပုံစံတူ
ပထမပစ္စယံအခြေ၌ အဝင်ထပ်
မျက်နှာမူထားသော မြတ်စွာဘုရား
ကျေးသားတို့ကို မြင်တွေ့ရသည်။
ဆရာတော်ဦးကဝိကို ရည်
ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ လိုဏ်အ

www.burmeseclassic.com

◆ ဝိယမလုံ့လ အမတ်ကြီးသစ်

◆ ဇော်ရင်ပေါ်ချောက် ထာရာထက် ဦးဝိယမ(သက်တော်-၉၀)နှစ်

သည်။

ဦးစန္ဒောဘာသ၏

အတွေ့အကြုံ

အလယ်ဗဟိုတွင် ဆရာတော်၏ အုတ်ဂူရှိ၍ နံရံတွင် ဩဝါဒများ ကမ္မည်း တင်ထားလေသည်။

ဤစေတီ၏ လက်ဝဲဘက်တွင် မောင်ရင်ပေါ်ချောက် ဆရာတော် ဦးဝိယမ ကြိုတင် ပြင်ဆင်ထားသည့် "ဝိယမလုံ့လ အမတ်ကြီးသစ်" ကို ကမ္မည်းနှင့်တကွ တွေ့ရသည်။

"အသက်မကုန်သေးတော့ အလုပ် ထဲ မကုန်သေးဘူး" ဟူသော ဆရာ တော်၏ မိန့်ကြားသံကို ကြားယောင် မိပေသည်။

ယင်းနောက်တွင် မနီးမဝေးခန်း ဆောင်ရှိ ဦးကဝိ၊ ဦးလောကတိဏ္ဍ၊ ဦးဝိယမ ဆရာတော်သုံးပါး ရုပ်တုများ အား ဂါရဝပြုကာ မောင်ရင်ပေါ်ချောက် မှ ပြန်ခဲ့လေသည်။

မြင်းခြံမြို့ အနီးတစ်ဝိုက်ရှိ ဆရာ တော်ဦးလောကတိဏ္ဍနှင့် ဆက်စပ် သော နေရာအချို့ကို မှတ်တမ်းပြု တင်ပြပြီး၍ နိဂုံးအဖြစ် ဆရာတော်၏ ထူးခြားမှုအချို့ကို တင်ပြပေးလိုက်ပါ

၁၃၄၀ ပြည့်နှစ်၊ နယုန်လတွင် လားရှိုးမြို့၌ စွန်းလွန်းဝိပဿနာရိပ်သာ ဖွင့်လှစ်ရန်ကိစ္စအတွက် ဦးစန္ဒော ဘာသ ဦးဆောင်၍ မြင်းခြံ၊ သတိ ပဋ္ဌာန်ကျောင်းသို့ ရောက်လာကြသည်။

တစ်နေ့တွင် ဦးစန္ဒောဘာသသည် ဆရာတော် ဦးလောကတိဏ္ဍနှင့်အတူ ဒေါ်ကွန်းကျောင်းတိုက်အတွင်း ရှင်း လင်းရာ သေတ္တာငယ်အတွင်းမှ ဆရာ တော်ကိုယ်တိုင် လက်နိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်ထားသော စာရွက်တစ်ရွက်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုစာရွက်တွင်...

* ၁၃၁၅ ခုနှစ် ပထမဝါဆိုလပြည့် ကျော် (၂)ရက်၊ တနင်္လာနေ့မှ စတင်၍ တရားအားထုတ်ခဲ့ရာ (၁၈)ရက်ပြည့်မြောက်သည်။

* ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆို လဆန်း(၄)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ပထမစခန်းပြီးသည်။

* ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်

ကျော်(၁)ရက်၊ တနင်္လာနေ့က ဒုတိယစခန်း ပြီးသည်။

* ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့် ကျော်(၁၃)ရက်၊ စနေနေ့ တတိယ စခန်း ပြီးသည်။

* ၁၃၁၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း (၁၀)ရက် ကြာသပတေးနေ့ စတုတ္ထစခန်း ပြီးသည်။

ဟု တွေ့ရသဖြင့် အံ့သကိုဋ် အိတ် ကပ်တွင်းထည့်မည်ပြုစဉ် ဆရာတော် က...

"ဦးပဉ္စင်း အဲဒီစာရွက် ပြန်ပေးဦး၊ အခုပေးထားလို့ မဖြစ်သေးဘူး" ဟု ဆို၍ ပြန်လည် သိမ်းဆည်းလေသည်။ နံနက်အရုဏ်ဆွမ်း ခေါက်ဆွဲပြုတ် ဘုဉ်းပေးသောအခါ ဆရာတော်၏ ပါးစပ်မှ တစ်ခါတစ်ရံ မြည်သံများ ကြားရသဖြင့် ဦးစန္ဒောဘာသက "သေခါယနဲ့ထဲ မညီဘူး" ဟု စိတ် တွင်းမှ ကဲ့ရဲ့မိသည်။

ဆရာတော်က ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးသော အခါ ဦးစန္ဒောဘာသဘက်သို့ လှည့် ၍ "ဦးပဉ္စင်း ဆွမ်းဘုဉ်းရထဲ ဒုက္ခဥ မဟုတ်လား၊ တပည့်တော်ကတော့ ဘာရယ်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊ နိုက်ထဲ

◆ ပြာသာဒ်အောင်

မြန်မြန်ရောက်သွား ပြီးတာပဲဆိုပြီး ဘုဦးပေးလိုက်တာ” ဟု မိန့်လေသည်။ ဦးစန္ဒောဘာသာ ချက်ချင်းပင် သဘောပေါက်၍ ရိုသီးတောင်းပန်ရလေသည်။ (မြတ်ထေရ်မှန် စာ-၁၂၄)

ဦးသန်းအောင် ကြိုတင်မိန့်ကြားခြင်း

၁၃၁၇ ခုနှစ်တွင် ဆရာတော်သည် တောင်ငူမြို့တွင် တရားဟောပြီးနောက် ရွှေတိဂုံဘုရားဖူးရန် ရန်ကုန် ရွှေတောင်တန်းလမ်း၊ သင်္ဂဟပွဲရုံပိုင်ရှင် နေအိမ်တွင် ခေတ္တ သီတင်းသုံးခိုက် ယောဂီများကို သင်ကြားပြသပေးသည်။

ထိုစဉ်အခါ ပွဲရုံပိုင်ရှင်နှင့်အတူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးလည်း ဆရာတော်ကို ဖူးမြော်ရန် လိုက်ပါလာသည်။ ပဋိသန္ဓာရစကားဆိုရင်း ထိုဒါယကာ၏ အမည်ကို မေးရာ...

‘တပည့်တော် မောင်သန်းပါ’

‘ဘာများ လုပ်သလဲ’

‘တပည့်တော် ကုန်သည်ကြီးများ အသင်းဥက္ကဋ္ဌပါ ဘုရား’

‘အဘကြီး မကုန်သေးဘူး ဒီထက်ကြီးတာတွေ သယ်ရဦးပယ်၊ ကမ္ဘာနှိုင်း သယ်ရဦးပယ်၊ ချန်ပထားနဲ့နော်၊ ကုန်အောင်သယ်

ကုန်အောင်သယ်’ ဟု မိန့်တော်မူခဲ့သည်။ နောင်သော် ဦးသန်းသည် ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂဥက္ကဋ္ဌအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရလေသည်။

နက္ခတ်ဖမ်းပွဲ

၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် မြင်းခြံ သတိပဋ္ဌာန်ကျောင်းဝင်းအတွင်း၊ ပိဋ္ဌာဇော်ကျီမဟီဒွီရှင်အပေါင်းနှင့် လှယောဂီတို့ နက္ခတ်သဘင်ဆင်ယင် ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော် ဦးဩဘာသာက ဦးလောကတိတ္ထကို ကြိုတင်လျှောက်ထားသည်။ တန်ဆောင်းမုန်းလပြည့်နေ့ည(၁၁) နာရီအချိန်တွင် နက္ခတ်သဘင် စတင်ကျင်းပသည်။ ကျောင်းဝင်းအတွင်း နက္ခတ်ဖမ်းမည့် နေရာ၌ သံဖြူခင်း၍ ရာဇမတ် ကာထားသည်။

ငှက်ပျောပင်တစ်ပင်ကို စိုက်ထူထားကာ ယောဂီအမျိုးသမီးနှစ်ဦးက ပိတ်ဖြူဖြင့် ဆွဲထားပေးရသည်။ ငှက်ပျောပင်ခြေရင်းတွင် မဲလေပိုးများကို

ဖက်စိမ်းဖြင့်ထုပ်၍ ထားရှိသည်။ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော် ဓာတ်စီးမည့် ယောဂီဦးအေးကို မျက်နှာတွင် အဝတ်ဖြင့် ပိတ်စည်းပြီးလျှင် ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ဆေးစားကို ကိုင်စေသည်။ ငှက်ပျောပင်အနီးတွင် ရေဇလုံတစ်လုံး ရေဖြည့်၍ ချထားသည်။

အချိန်ရောက်သောအခါ မျက်နှာစည်းထားသည့် ဓာတ်စည်း ပုဂ္ဂိုလ်သည် အရှေ့ကောင်းကင်မှ ပေါ်လာသော (ဝိသာခါနက္ခတ်) ကြယ်တစ်လုံးကို လက်ညှိုးထိုး၍ ရေဇလုံ ၌ ကြယ်ရိပ်ပေါ်လာသောအခါ “(ဝိသာခါနက္ခတ်)၍ကြယ်ကို ဖမ်းပြပါတော့မယ်” ဆိုလျက် ဝါးစားကို ငှက်ပျောပင်၌ ထိုးစိုက်လိုက်သည်။

ရေဇလုံတွင် အပ်ချည်မျှင်တန်းထားသောနေရာ၌ ဝိသာခါနက္ခတ် ရပ်တန့်သွား၏။ ခဏအကြာတွင် “ပြန်လွှတ်ပါတော့မယ်” ဆိုကာ ဝါးစားကို ငှက်ပျောပင်မှ ပြန်ဆွဲထုတ်သည်။ ကြယ်ကလေးလည်း ပြန်လည် ရွေ့လျား၍ ရေဇလုံတွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

ထို့နောက် နောက်ထပ် နက္ခတ်နှစ်လုံး စုစုပေါင်း သုံးလုံးကို သုံးကြိမ်တိတိ ဖမ်းပြပြီးနောက် ဝါးစားဖြင့် ငှက်ပျောပင်ကို ထိုးဖြတ်သည်။ ပိတ်ဖြူဆွဲထားသော ယောဂီအမျိုးသမီးနှစ်ဦးက ငှက်ပျောပင်ကို မြေမကျအောင် ဖမ်း၍ ဆရာတော်အား ကပ်လှူသည်။ ဆေးဝါးအဖြစ် သုံးစွဲရန် ဖြစ်သည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျွမ်းကျင် အားလုံး

မန္တလေး

'မင်း ဘာလုပ်ချင်လဲ'

ပထမ သူရာရည်သောက်ပြီးတော့ ပျော်ပါးနေကြသည့် နတ်သမီး၊ နတ်သားပုံတွေကို ပြ၏။

ဒုတိယ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ပုံကို ပြ၏။ တတိယ ရသေ့ပုံကို ပြ၏။ စတုတ္ထ ရဟန်းဝတ်ပုံနှင့် ပြ၏။ စတုတ္ထပုံကို သူ သဘောတူလိုက်၏။

အဲဒီနောက် သူက အရက်ဖြတ်သောအခါ အရက်ကြောင်ကာ မူးသွပ်သွားခဲ့၏။ လမ်းတွေပေါ် (၁)လခွဲလောက် ခြေကျင်လျှောက်သွားနေ၏။ ယူနီဖောင်းဝတ်ကြီးနှင့် ဖြစ်၏။ နောက် အလုပ်ထွက်ခဲ့၏။

သာဝတ္ထိစမတောင်အနီးကို ရောက်သွားခဲ့သည်။ ကိုရင်ကြီးဝတ်နှင့် (၂)ဝါနေခဲ့သည်။ တရားအလုပ် လုပ်သည်။ ပုတီးစိပ်သည်။

ထိုစဉ်က အောင်မင်္ဂလာတောင်တော်မှာ ရဟန်းသင်္ဃာများ၊ ရဟန်းဘီလူးကြီးများစွာ မြင်ခဲ့ရသည်။

ထိုတောင်သည် နဂါးသိုက်များရှိ၏။ လပြည့်လကွယ်ညများတွင် ကန်တော်မှာ ရေထဲ ပျော်ဖြူးကြတာ တွေ့ခဲ့ရသည်။ ထိုနေရာ ကောင်းကောင်းမနေပါက ကြာကြာမနေနိုင်ကြပေ။

ထိုနေရာများသည် ပျူခေတ်ကတည်းက လူတွေ နေလာကြသည့် လက္ခဏာတွေ ရှိခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ် အိပ်မက်ထဲမှ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရသေ့ဝတ်ဒေါက်ခြာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်က လာ၍ နတ်တိုက်ချထားပေးခဲ့သည်။

ပြောပါ...

ဂေါ်ဒေါ်ဒေါ် အဂေါ်ဒေါ်
ဂေါ်ဒေါ်ဒေါ် ဂေါ်ဒေါ်

ပြုံး...
ဂေါ်ဒေါ်ဒေါ် ဂေါ်ဒေါ်
အဂေါ်ဒေါ် သဂေါ်ဒေါ်
နဂေါ် ဒုဂေါ် တဂေါ်
ဒဂေါ်ဒေါ်ဒေါ်

ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် တောင်ဝှေးကို ဝှေ့ယမ်းကာ ဂါထာကို ချပေးနေ၏။ လွယ်အိတ်အညိုရောင်ကိုလည်း လွယ်ထား၏။

"ဘာလဲ" ဟု မေးသောအခါ "ကျွမ်းကျင်(ဘာဘာသို့)၏ နတ်ကပါဠိတော် ဂါထာတော်ကြီး" ဟု ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။

သူကတော့ ထိုဂါထာကို ဘယ်တော့မှ မမေ့တော့ပေ။ အမြဲ ရနေပါတော့သည်။

"ဘာဘာသို့" ဤပုဂ္ဂိုလ်သည် နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့၏ အရှေ့တောင်ထောင့် ရွှေကြက်တောင်မှာ သာသနာပြုနေ၏။

တန်ခူးလတွင် ထိုတောင်သည် ဒုလ္လဘစခန်းပွဲများရှိနေ၏။ မိုးကုတ်ဆရာတော်နည်းအတိုင်း ပြသနေသည့် တရားစခန်းပွဲများပါ ရှိနေပါသည်။ ဘာဘာသို့၏ ဝူလည်း ရှိနေပါသည်။

ဂါထာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ပါက အကြားအမြင် ရပါသည်။ လာဘ်လာဘပေါ့ပါသည်။ အန္တရာယ်ကင်းပါသည်။

ထိုဂါထာတော်လေးကို ရရန် အင်းတော်ကြီးဒေသထိ ရောက်ခဲ့ရပါသည်။ လမ်းစရိတ်ပြတ်နေ၏။ ပြန်စရိတ်ကို မရှာရဘဲ အသိမဟုတ်သည့် သူက လာပေးလာ၏။ နောက်တွင် ခမောက်တောင်ကို ရောက်ခဲ့ရပြန်သည်။

မှတ်ချက်။ ဦးပဏ္ဍိတ ဦးသောဘိတ ရမည်းသင်းမှ ဖြောင့်ပြပါသည်။ ရဲကြီး ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသည်။

၇
လွယ်ကောင်းအောင်
၆

အင်းတော်ကြီးဒေသကို သွားရန် အကြောင်းဖန်လာ၏။ သွားစရာ အကြောင်းက မည်မည်ရရ မရှိပေ။ သွားဆိုတော့ သွားရတော့မည်။ ခရီးသည်ပို့ သင့်တော်ရာမှာ နားခိုရင်း ဦးပဏ္ဍိတတစ်ပါးနှင့် ဆုံရ၏။

ထို့ဘဝက အရင်တုန်းက ရဲဝန်ထမ်း။ အရက်သမားဘဝ ရောက်ခဲ့ရသူဟု ပွင့်လင်းရင်းနီးစွာ ပြောပြနေ၏။

အချစ်ရေး ကံမကောင်း၍ အရက်စွဲရသူ။ သူက ရမည်းသင်းဇာတိ။ ဒုသီတင်းသုံးနေတာကလည်း ရမည်းသင်းမြို့။

ဝန်ထမ်းဘဝ တောင်သာနယ် နှဲခင်ကြီးရဲစခန်း ဘုရားကြို ဘုရားပျက်တွေကြားမှာ တာဝန်ကျနေသည်။ နူးဖူးနှင့် အိပ်ပျော်နေစဉ် နဖူးကို တောင်ဝှေးနှင့် လာခေါက်ကာ...

'မင်း လူ့ဘဝနဲ့ နေရပ်တော့ ဘာကျူးရတော့မှာ'

သည်စကားကြောင့် သူ တုန်လှုပ်သွား၏။

အိပ်မက်ထဲက ပုဂ္ဂိုလ်၏ပုံက ရသေ့ဝတ် ဒေါက်ခြာဆောင်ထား၏။ အသားညိုညို ကျောက်ပေါက်မာပါ၏။ ဆက်ခြံ...

နှလုံးရောဂါနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်

တန်ခိုးရှင် နှလုံးအားလျှော့ပေးသော ဆေးဝါး

ကျွေးအောင်မှု

[တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်
၀၃၀၆ Y ၀၆၆၅၇၃
လိုင်စင်-၃/၂၀၀၄၊
တဆထလ (၁၂၅၁)]

မြောက်ဥက္ကလာပ ဗြူနယ်၊
ရောက်တဲ့အခါ “နှလုံးရောဂါနှင့်
ပတ်သက်လာရင် တန်ခိုးရှင်
နှလုံးအားလျှော့ပေးသောဆေးဝါး
ရွာ” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်စာတန်းတစ်ခု
ကို စတွေ့စဉ်ကဖတ်ပြီး ပြုံးခဲ့မိပါ
တယ်။

အလေးအနက် မထားမိရိုး
အမှန်ပါ။ ဒါပေမယ့် ပန်းသတင်း
လေညင်းဆောင်ဆိုသလို တန်ခိုး
ရှင် နှလုံးအားလျှော့ပေးသော

တို့ဟာ သီတနဲ့ထူ ဝိရောဓိပစ္စယ
ကြောင့် ဖြစ်လာရခြင်းပါ။ အချို့
အဆီခံ အဆီးအစားများသော
အစာအာဟာရများ လွန်ကျွေးစွာ
စားသုံးခြင်း၊ အရက်အမျိုးမျိုး
ဆေးလိမ်း၊ စီးကရက်တို့ သောက်
သုံးခြင်း၊ စိုးရိမ် ပူပန်မှုများခြင်း၊
စိတ်ခံမှုများခြင်း၊ ကိုယ်လက်လှုပ်
ရှားမှုနည်းခြင်း၊ နေပူ မီးပူပြီး
ရေချိုးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေ
အေးစက်တို့တွင် နေထိုင်မှုများ
ခြင်း စတဲ့ အကြောင်းအချက်များ
ဟာ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားလာရ
ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်များ ဖြစ်ပါ
တယ်။

ပြီး နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားကြတဲ့
သတင်းကို တစ်ဆင့်စကားတစ်ဆင့်နားနဲ့ ကြားရဖန် များလာတဲ့အခါ
စိတ်ဝင်တစား ရှိလာပါတယ်။

နှလုံးရောဂါအကြောင်းကိုလည်း သေသေချာချာ လေ့လာမိပြီး
အဖြူဖြူ အနယ်နယ်မှာ ရှိတဲ့ နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ သိရှိနိုင်ဖို့
အကျိုးမျှော် နှိုးဆော်တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အဖြစ်များသော ရောဂါများအနက် နှလုံးရောဂါ
လဲ အပါအဝင်ဖြစ်ပါတယ်။ နှလုံးဟာ ဟဒယဝတ္ထုရုပ် ဖြစ်ပါတယ်။
လူခန္ဓာကိုယ် ရင်ခေါ် အတွင်းသားမြတ်နှစ်ခု အလယ် ပဒုမ္မာကြောင့်
သတ္တန်တည်ရှိပါတယ်။ လူခန္ဓာကိုယ် တည်ဆောက်မှုမှာ ဟဒယ
ခေါ် နှလုံးဟာ အဓိကအကျဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။

နှလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး
နေ့ညမပြတ် အလုပ်လုပ်နေရတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်
စက်ယန္တရားတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာရှိတဲ့ လှည့်
ပတ်နေတဲ့သွေးများကို သွေးဟောင်းက သွေးသစ်ဖြစ်အောင် ပြု
လုပ်ပေးနေရပြီး တစ်ကိုယ်လုံးရှိ သွေးကြောအားလုံးကို ပို့ဆောင်
ဆက်သွယ်ပေးနေရတဲ့ စက်တစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

နှလုံးသွေး ပုံမှန်လည်ပတ်စေဖို့ အဓိက အချက်ကတော့ **ဝမ်း
တွင်းမှာရှိတဲ့ ထေ(ဝါယော)ဟာ အဓိကကျပါတယ်။** လေအား
နည်းရင် သွေးအားပုံမှန်တွန်းပို့နိုင်တဲ့အတွက် နှလုံးသွေးဟာ
ပျစ်ခဲပြီး နှလုံးသွေးလည်ပတ်မှု အားနည်းလာပါတယ်။

အဲဒီအခါ **ထေးဖက်နား ထေငန်းလေဖြစ်ရောဂါများ** နောက်
ဆက်တွဲ ဖြစ်ပွားလာနိုင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှလုံးရောဂါဟာ
ဘယ်လောက် အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သိခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။
နှလုံးတုန်ခြင်း၊ နှလုံးအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်ခြင်း၊ မောခြင်း၊ ကျပ်ခြင်း

အဲဒီ နှလုံးရောဂါကို လျှင်မြန်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့
ဆေးကတော့ တန်ခိုးရှင်နှလုံးအားလျှော့ပေးပါပဲ။ ဘယ်လိုရောဂါ
တွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်တယ်ဆိုတော့ နှလုံးသွေးကြော
ကျဉ်းခြင်း/ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်နှုန်းမြန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊
အချိန်ပြည့် သွေးတိုးနေခြင်း၊ စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာ
လှုပ်ရှားမှုကြောင့် မောပန်းခြင်း၊ အိပ်မပျော် စားမဝခြင်း၊ သွေးအား
နည်းခြင်း၊ ရင်တုန်ပူပူဝေခြင်း။

ကျောရင်ညှပ်အောင့်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍
အောင့်ခြင်း၊ မီးယပ်ထိမ်၊ မီးယပ်ကျန်၊ မီးယပ်ငုပ်ခြင်း စသည့်
ရောဂါများအတွက် ရေလဲအမျိုးမျိုးဖြင့် သောက်သုံးနိုင်ပြီး ကလေး
ငယ်မှအစ ကျား/မ အရွယ်မရွေး သောက်သုံးပါက ဆီး၊ ဝမ်း
လေ မှန်ကန်၍ အိပ်ပျော်စားဝင် အားအင်ပြည့်ဝပြီး လန်းဆန်းစေ
ပါတယ်။ ဤဆေးကို နေ့စဉ် သောက်သုံးခြင်းဖြင့် ဘာကြောင့်
မောမော အမောပြေစေပါတယ်။

အဖြူဖြူ အနယ်နယ်ရှိ နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်
တကူ ဝယ်ယူ သောက်သုံးနိုင်ရန် တန်ခိုးရှင်ဆေးတိုက်မှ မြန်မာ
ပြည်တစ်ဝန်း ဖြန့်ချိ ရောင်းချလျက်ရှိကြောင်း မဂ်လာသတင်း
ကောင်း ပါးလိုက်ပါတယ်။

ပင်လင်း
တန်ခိုးရှင် ဆေးတိုက်
အမှတ်-(၁၉၂) ရောဂါလမ်း၊ (ည)ရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပဗြူနယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဇန်နဝါရီ ၁၉၇၅

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်လှင့်

www.burmeseclassic.com

ကျိုက်သန်လန်စေတီ တောင်ဘက်စောင်းမှ ထူးခြားသော

ရတနာသုံးဖြင့်ကျောင်းတော် (၂)

ခံလွန်းသော

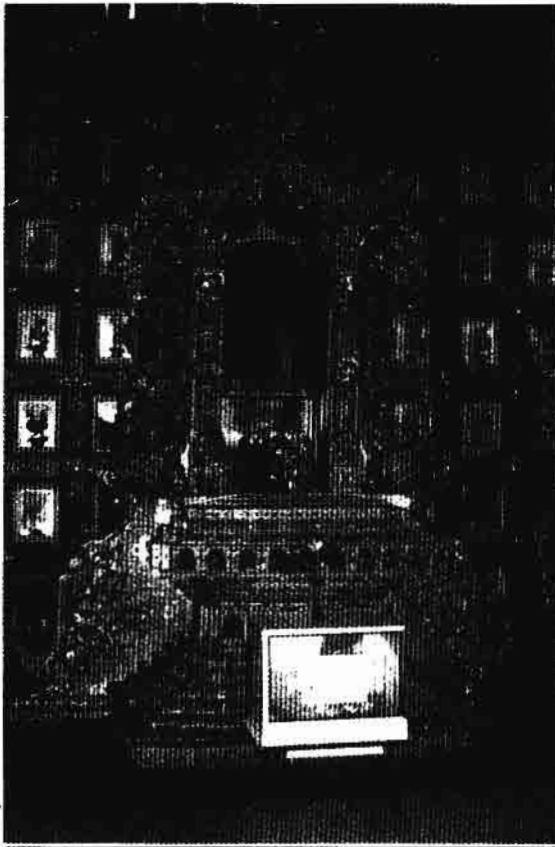
ယခင်ပထမအပိုင်း

ဘုရားဆန်းကြမ်းပြင်တွင် ထု
 ကောက်မခန့်ရှိသည့် ပန်းဖော်မှန်ချပ်
 စီစင်းထားသည်။ အတွေ့အမြင်
 နှစ်သက်စွာမျိုးဖြစ်သည့် ရှေးဟောင်း
 မှန်ချပ်များဖြစ်ကာ ဆက်ခံ
 ဆရာတော် သံဃာတော်များ
 စောင့်ရှောက်မှုကြောင့်
 ပကတိအခြေအနေ
 လေ့လာ မြင်တွေ့နိုင်လေ
 သောအခါအတွက်
 သီဟာသန
 ပလ္လင်တံကို ပလ္လင်တံကဲ့သို့
 နတ်ရုပ်များ အပြည့်တန်ဆာ
 သော နံရံနှင့်တကွ ခင်းနားစွာ
 တွေ့ရသည်။ ပလ္လင်အခြေတွင်
 မြတ်တော်မြတ် အလှူခံသော သေတ္တာ
 သွားရောက်၍ အလှူငွေထည့်ဝင်
 ပလ္လင်တံကံထိပ်မှ ခြူးသံ တချွင်ချွင်
 နေသည်ကို ကြားရသည်။
 မြတ်တော်ခန်းမအတွင်း ခြေချသည်
 ခြည်လျက်ရှိသဖြင့် တိတ်ဆိတ်
 ဝင်ရောက်ခြင်း မပြုနိုင်စေရန်
 လိုခြုံရေးအချက်ပေး
 ကြောင်း ကျောင်းသားဘဝက
 နည်းပြ ဦးမျိုးသိန်းက ပြောပြ
 သေးသည်။
 မြတ်တော်မြတ်အား ခိုသေစွာ
 ကန်တော့လျက် မိမိတို့အလို
 လောကီ လောကုတ္တရာ ဆုတောင်း
 တိုင်တည်ဆုတောင်း၍ လှူဒါန်း

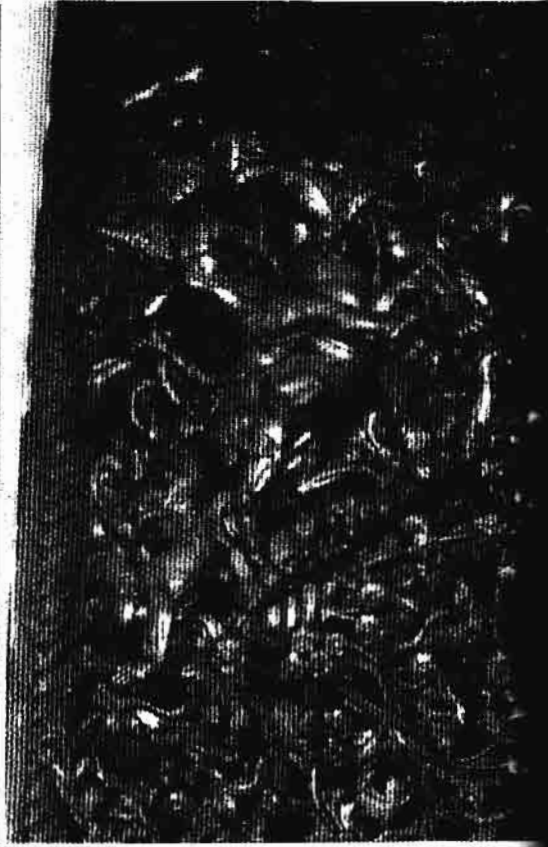

တံခါးမှ နတ်ရုပ်

www.burmeseclassic.com

◆ သီဟသူပုလ္လင်

◆ ယုတ္တကန် ဝိရတံကရင်ကြွ

လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

အမျိုးသမီးများမှာကား ဤသို့ လှူဒါန်းပြီးနောက် ကျောင်းဝင်း အရှေ့ တောင်ထောင့်ရှိ မိဖုရားတက်လှေကား သို့ သွားရောက်ကာ ဘဝအခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားစေရန် တိုင်တည် အဓိဋ္ဌာန်လေ့ရှိသည်။ စိန်တုံးမိဖုရား အသုံးပြုခဲ့သည့် တော်သုံးလှေကား ဖြစ်လေရာ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ကြသည် ဆို ကြသည်။

ပုလ္လင်နောက်ခံနံရံရှိ တံခါးရွက်တွင် ထွင်းထားသော သူငယ်ရုပ်များမှာ အတောင်များ တပ်ဆင်ထားသဖြင့် လူပုံတော်ဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ ဤရုပ်တု များတွင်မူ လက်ဝဲဘက်မှ လူပုံရုပ်မှာ မျက်နှာဖော်ထား၍ လက်ယာဘက်

၅၀ နားပြာရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း

◆ မိဖုရားတက်လှေကား

တွင် မျက်နှာဖုံးထားလေသည်။
ဤပုလ္လင်အပေါ် မည်သည့် အကြောင်းကြောင့်မှ တက်ဆုတ်ခြင်း မပြုရဟု သိရသည်။

ထွန်းသော သားထောင်သံများ ထိန်းသိမ်းလျက် ပုလ္လင်အပေါ်ရှိ အစိုက်အနှစ်များ သန့်ရှင်းကြောင့် မျက်နှာ ဝင် ဝါးနု၍ ဝါးနုတောင် အစိလည်

▶ မင်တိုမင်နှင့် မိတ်မိနုရ

▶ မိတ်မိလှိုင်

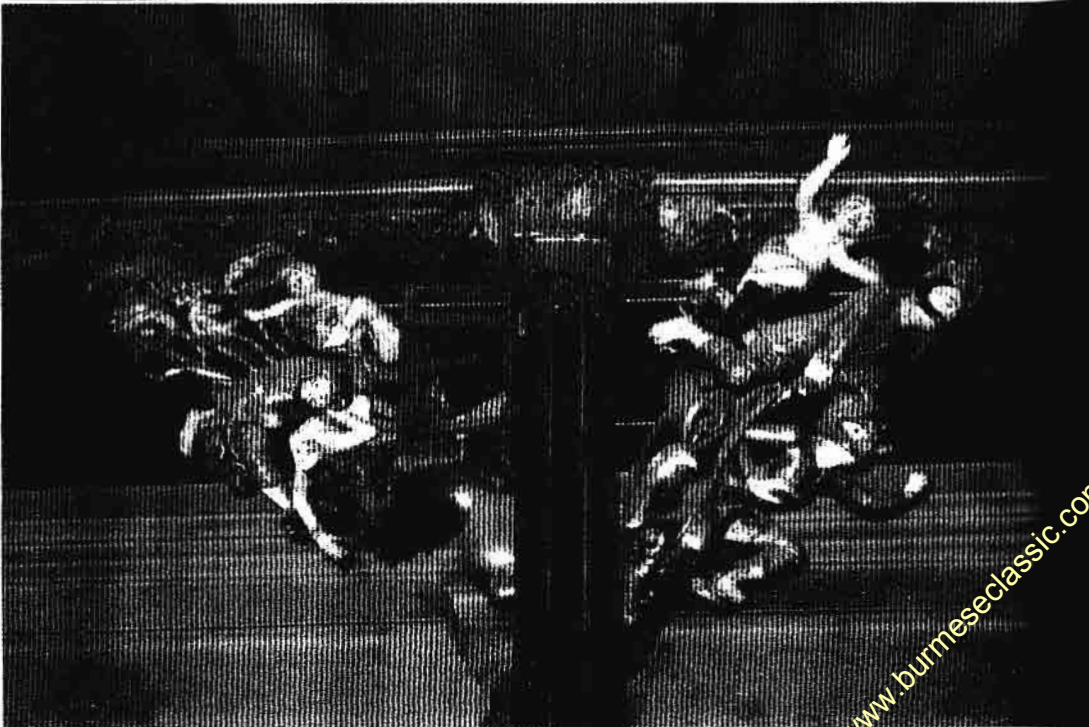
◆ ဟလှိုင်အိမ်မှ လှိုင်တင်အိမ်

◆ တက္ကသိုလ်တိုက်မှ ထွက်ခွာလာသော သူတို့

◆ အလယ်တိုက်ရပ်ကြွားတိုက်

သုံးထက်ခြင် ရုပ်တူကား

(အားနည်း) လူ့ပိုင်းကြောင့် ဆို
ထည့်။
ပလ္လင်ခန်းမနံရံ၌ မင်းတုန်းမင်းနှင့်
မိန်းတုံးမိဖုရား ပန်းချီပုံများ ချိတ်ဆွဲထား
သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မှတ်တမ်းပြု
ဆော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။
ခန်းမနှင့် ဘုရားဆောင်ကြား
အဝင်ဝတွင် လက်ရာမြောက်သော

သစ်ထွင်းတံကဲတစ်ခုရှိကာ ဇာတ်တော်
များ သရုပ်ဖော်ထားသည်။ ပခုက္ကူမြို့
သီဟိုဠ်ရှင်တံကဲ ရွှေတန်တစ်တံကဲများ
ကဲ့သို့ လက်ရာမြောက်လှသဖြင့် နိုင်ငံ
ခြားသားခရီးသွားများ လာရောက်
လေ့လာလေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။
ထိုတံကဲမှ ဝိသုဒ္ဓိဇာတ်တော်လာ
မြင်းစီးပုဏ္ဏကနှင့် ဝိသုဒ္ဓိအမတ် ရုပ်ကြွပုံ

ကို ရိုက်ကူးဖော်ပြထားပါသည်။

စကြိုမှ ရုပ်လုံးများ

ထို့နောက် ခန်းမအပြင်ဘက် စကြို
ပတ်လည်ရှိ ရုပ်လုံးများကို လေ့လာကြ
သည်။ တိုင်ထိပ် အမိုးတန်းထောင့်တွင်
ခြူးပန်းခြူးခွယ်များနှင့် မြန်မာမှု
လက်ရာပန်းပုလုံးများ တန်ဆာဆင်
ထားသည်။ ဇာတ်တော် သရုပ်ဖော်ပုံ
များအပြင် “မရွှေဥက္ကာချီခန်း” ကဲ့သို့
မြန်မာ့ဒဏ္ဍာရီ သရုပ်ဖော်ပုံများလည်း
ပါဝင်သည်။

ရုပ်လုံးများမှာ ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ်
မျက်စိပသာဒ ဖြစ်သည့်အပြင် ကိုယ်
အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်းများကို အချိုးကျ
ပေါ်လွင်အောင် ထုဆစ်ထားသဖြင့်
နိုင်ငံခြားညွှန်သည်များ အထူးပင် စိတ်
ဝင်စား နှစ်ခြိုက်ကြသည်ဟု သိရှိရ
သည်။

ခန်းမအပြင်ဘက်မှ မြင်ရသော
တံခါးရွက်နှစ်ခုတွင် အထက်၌
လောကနတ်ရုပ်၊ အလယ်တွင် လူပျံရုပ်
နှင့် အောက်တွင် ဝိဇ္ဇာရုပ်များ နှစ်ခုစီ
ထွင်းလုပ်ထားလေသည်။

ဂျော့ဂန္ထရဒီနီ သန္ဓေတည်ရာ

ကျောင်းတော်

၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် လယ်တီ ဆရာ
တော်ကြီးသည် ကျိုက်သန်လန်
ကုန်းတော်တောင်ဘက် အလံတိုင်
ဘုရားအနီးရှိ ဝါဆိုကျောင်းတွင်
သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် မြန်မာနိုင်ငံ
တစ်ဝန်း ပလိပ်ရောဂါကြောင့် သတ္တဝါ
များ ဆင်းရဲရဲပြီဟူသော သတင်းစကား
ကို ကြားသိရလျှင် မိမိ သီတင်းသုံးရာ
ဝါဆိုကျောင်း၏ မြောက်ဘက် မလေးသု
သော ကျိုက်သန်လန် လောင်ခြေ
ရတနာဘုံမြင့်ကျောင်းသို့ သွားကာ

တံတိုင်းအကြီးမှ ထုတ်ရသော အရင်းများ

ဝဇီရာ၊ ရာမဆရာတော် အရှင်ပညာ သီရိအား ဖူးမြော်သည်။

အရှင်ပညာသီရိသည် လယ်တီ ဆရာတော်ထက် (၁၆)နှစ် ကြီးရင့် သည်ဖြစ်ရာ မိမိထက် သက်တော် ဝါတော်ကြီးရင့်၍ အတွေ့အကြုံ ဗဟု သုတ များပြားလှသော ဆရာတော်ကြီး

အရှင်ပညာသီရိထံ ချဉ်းကပ်ကာ ပလိပ် ရောဂါ ပျက်သုဉ်းရေးအတွက် အားကိုး အားထားပြုလျက် လျှောက်ထား တိုင်ပင်တော်မူခဲ့သည်။

ဆရာတော်နှစ်ပါး တိုင်ပင်ပြီးနောက် ပလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါတို့မှ လျှော့ ကွာ ပျောက်ငြိမ်းစေတတ်သော ပရိတ်

တော် ဂါထာစသည်တို့ကို ထည့် သွင်းလျက် အခန်း(၁၃)ခန်းပါရှိ သည့် **ရောဂန္တရဒီပနီကျမ်း**ကို လယ်တီဆရာတော်က တာဝန်ခံ ယူ ရေးသားသည်။

လယ်တီဆရာတော်သည်ဝါဆို ကျောင်းတွင် ဝါကပ်ဆိုကာ ၁၂၇၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် (၁)ရက်နေ့တွင် ရောဂန္တရဒီပနီ ကျမ်းကို ရေးသား ပြီးစီးခဲ့သည်။ **(လယ်တီဆရာတော် ဘဝဖြစ်တော် စဉ်၊ ဦးအောင်မွန်ရေး စာမျက်နှာ- ၆၁၅ မှ ၆၁၈)**

တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်

ရတနာဘုံမြင့် ကျောင်းသည် ကား သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးခါစ ၁၂၄၈ ခုနှစ်ကာလမြန်မာ့ဗိသုကာ ပညာအဆင့်အတန်းကို မူလအခြေ အနေအတိုင်း လေ့လာနိုင်သည်။

ထို့ပြင် ရောဂန္တရကပ်ဘေး လွတ်မြောက်စေခဲ့သည့် ရောဂန္တရ ဒီပနီကျမ်း သန္တေတည်ရာထူးမြတ် သော ဌာနလည်း ဖြစ်သည့်အပြင် မော်လမြိုင်ဒေသ၏ သမားရိုးကျ ပုံစံမဟုတ်ဘဲ ထီးဟန်နန်းဟန်နှင့် အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာ များထူခြားပေါ်လွင်အောင်ဆောက် လုပ်ထားသည်ဖြစ်ရာ မော်လမြိုင် သို့ရောက်ပါက ဝါယမစိုက်ထုတ် သွားရောက်သင့်ကြောင်း တိုက် တွန်းအပ်ပါသည်။

(အကြံပေးတော်မူသည့် အရှင် ပဏ္ဍိတနှင့် ကူညီရင်းပြပေးသော အရှင်နေမိန္ဒတို့အား ကျေးဇူးတင် စွာဖြင့် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။ အရှင် တို့ဘုရား...)

စံထွန်းသာ

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေပြီး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

ပျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ နှစ်ကုန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ အသိုက်နည်းစာမူ ရေးသားနေစဉ် "ဟာ စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား" ဆိုသော အသံရှင်ကြောင့် ရေးလက်စ ဇာတ်ကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ခြံ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

"ဪ... ကိုမျိုးမြင့်ပါလား၊ လာဗျာ" စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ အသံအချိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ဖြစ်စာရေးစာဖတ် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော်" "ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ"

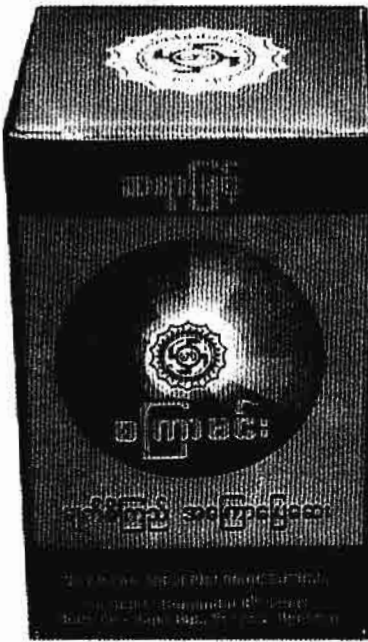
"ဟဲ... ဟဲ လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး နဲ့ အခု စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ မောင်ချင်လို့ဗျ"

"ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်" ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အပြင်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာတို့ အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆိုတဲ့နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ ဖြစ်တယ် မျက်နှာ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် နာဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ ခေါင်းထိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံတိုင်းမှိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ခြေထိမိ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆွဲဆွဲလဲဆိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ မောင်တာ"

"ညီသည်ဆိုလို့ ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကို။ မောင်လေး သုံးဆောင်ပါဦး"

"ဟော့နုပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး မောင်နှံကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၀၁၀၀၀၀(စာနယ်ဇင်း) ၅၅၅/၀၅၁၃

သူတွေမြီလား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ' 'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံ့ခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိုင်းပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

'ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျပြီး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြောင့်ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ။ ဘာဆေးလဲ' ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ။ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိမပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ။ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

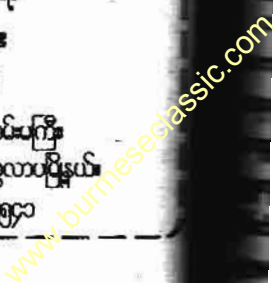
သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိပူနီဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းနှိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေး၍ မျက်ရိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲ၍ ဖတ်ိ မသာ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နွဲခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ရောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ် ဝမ်းကျန် စမြင်းခံခြင်း၊ လေချုပ်လေပွဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ခိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ ခွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို ညက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေကာ အပူဖဲအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

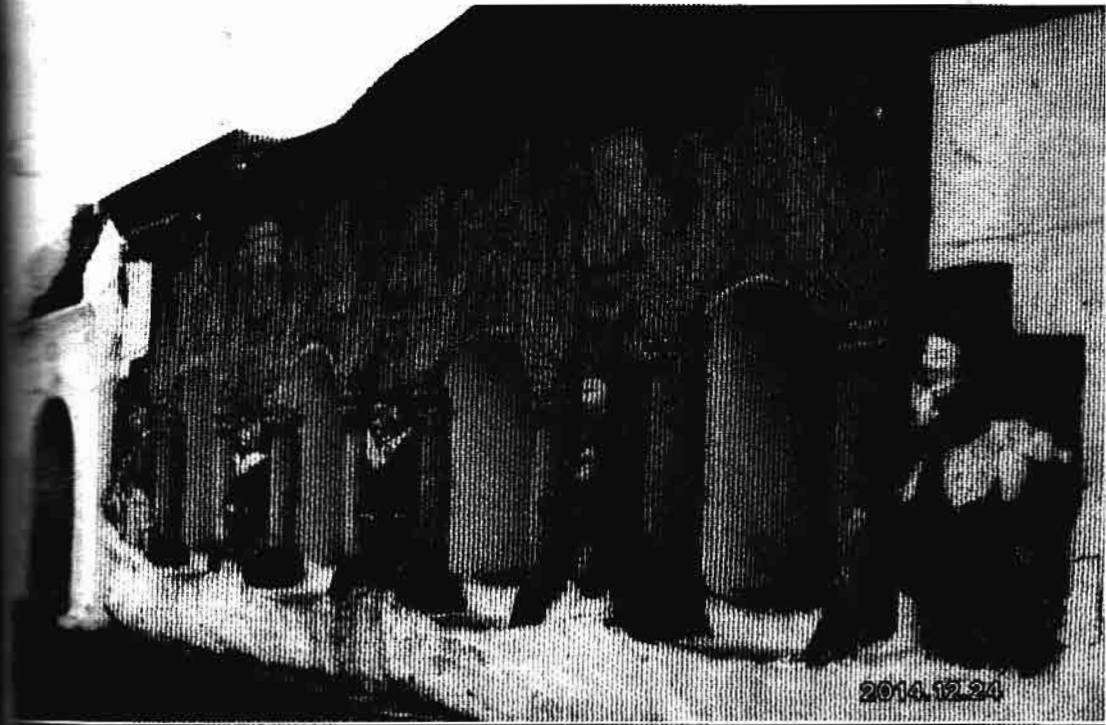
'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရင်း ဇယားတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းတွေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်ပြီး ခေါင်းမခဲဘဲ ပွဲဖြူးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာရေး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အဖော် ကောင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-ခြန့်ဦးရေး
စကြာမင်း
 ကိုင်းရွင်းဆေးထိတ်
 အမှတ်စ/၆၆၆ သာယာလမ်းပျက်၊
 သန္တာပုတ်တိုင်အနီး၊ ခြောက်ဥက္ကာလာပြန့်ယ်၊
 ဖုန်းဝင်၆၉၀၀၉၀ ၀၂၂၅၅၁

2014.12.24

► ဥပင်တင်စာအုပ်မှ လူ့နတ်တို့လူနတ်တို့များ

ကျောက်ဖြူမြို့ ကျက်သရေဆောင်

ခရီးသင်္ဘောတော်

ကျောက်တစ်လုံးဘုရား (၂)

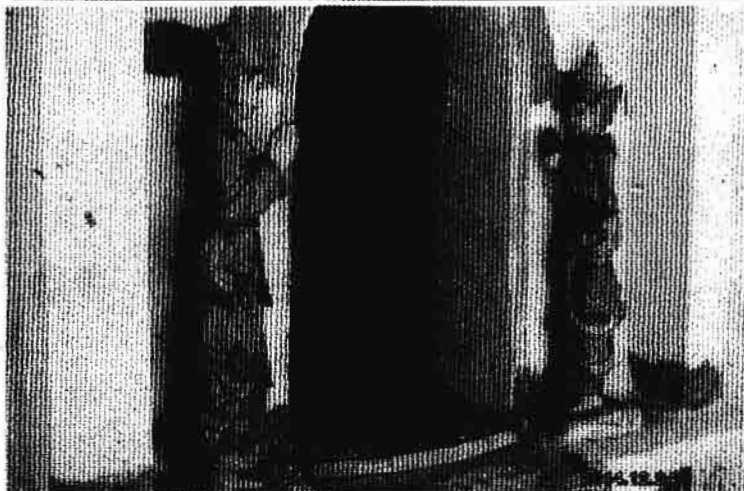
ယခင်က အာဆာဂီ

ကျန်းတော်ထက်ဝယ်

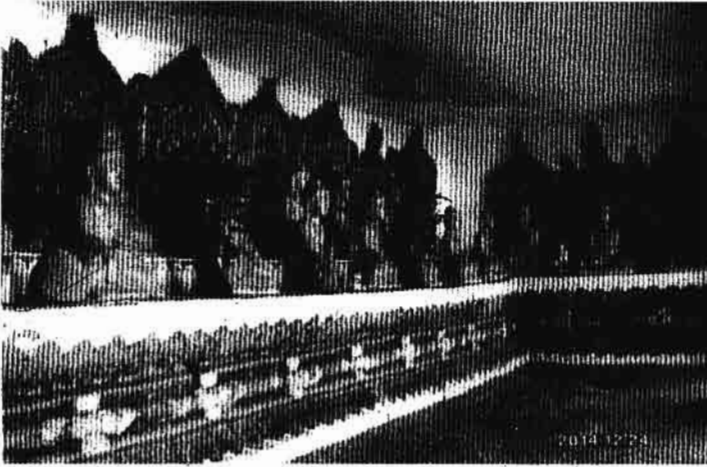
ကျောက်တစ်လုံးဘုရားဟု ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းက သိထားသော မုခ်ဦးအတွင်း ဝင်ထက်သွားသောအခါ လက်ယာဘက်တွင် ကျောက်တန်းရှည်ကြီးနှင့် အရံတံတိုင်းရှည်တို့ကို မြင်ရ

ထက်ယာဘက်အစွန်၌ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရံ စောင်းတန်းလှေကားရှိ၍ ထိုကားအဆုံး ရင်ပြင်ထက်၌ ကျောက်နံရံကို ထွင်းထားသည့် နတ်တို့တော်နှင့် လှပသည့် နတ်တို့ ပန်းတမော့လက်ရာများကို

► ဥပင်တင်စာအုပ်မှ နတ်လှုပ်များ

လှုပ်မြင်ရသည်။ အထက် ပြာသာဒ်သို့ တင်ထားသော လိုဏ်ဂူအဝ နှစ်ပေါက်နှင့် ဂန္ဓကုဋိုလိုဏ် မျက်နှာကြက် နှစ်ဖက်

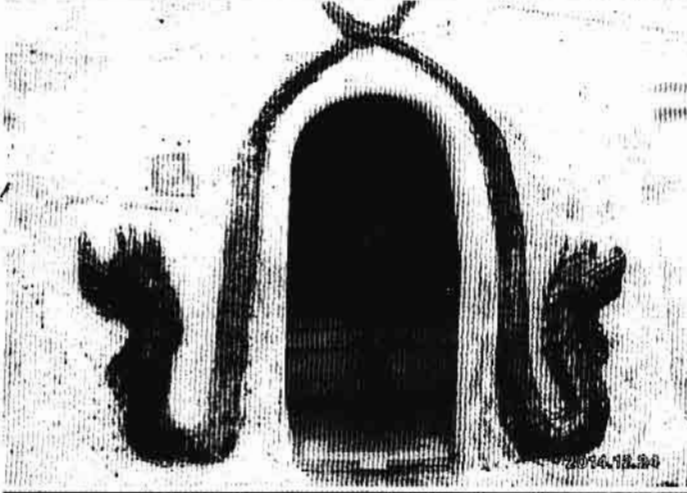

◆ လိုက်ခိုက်ကျယ်တင်ထူး ရုပ်ပွားထောင်များ
◆ ဥပဿာဓယ နဂါးရုပ်များ

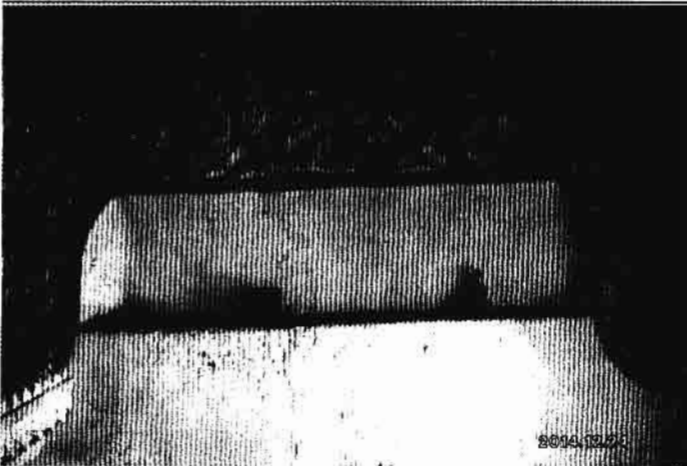

◆ တင်ညိုထွက်ပွားနှင့်
ပိထဝတီများ

◆ ထည့်ထွက်ရုပ်

◆ ရိုင်းတိုင်ရုပ်သားရိရာ ယဉ်တော်လက်ရာတစ်ခု

www.burmeseclassic.com

◆ လျှောက်ဆောင်မှု ရုပ်ပွားနှင့်
ပိတောက်

◆ မင်တော်ဘုရား
တစ်ဆူ

◆ နဂါးရုံရုပ်ပွား
တစ်ဆူ

“ဗုဒ္ဓသာသနာ စီရင်တို့တု”

၁၂၄၇ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၃)ရက် နေ့ ကျောက်ဖြူမြို့၊ ပိုက်ဆိတ်ရပ်နေ ဘုရားတကာ ကိုသေအောင်လှ၊ ဘုရား ဒကာမ မိမာန်းလှခို မောင်နှံနှစ်ယောက် တို့သည် ကိုးကွယ်ထားအပ်သော ဥဒ္ဓိဿစေတီတော်မြတ်၏ ကောင်းမှု သည် အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက် အောင် ရွက်ဆောင်သည် ဖြစ်စေ သတည်း။

သီပေါမင်း ပါတော်မမူမီ သုံးလခန့် အလိုတွင် တည်ထား ကုသိုလ်ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းအနီးတွင် မုခ်ဝ(၄)ခု နှင့် လိုဏ်ဂူ(၁)ခုရှိကာ မုခ်ဝင်တံခါး၊ ပုဏ္ဏားကွယ်များ၌ ဇော်ဂျီရုပ်၊ နတ်ရုပ်၊ ဘီလူးခေါင်းဆောင်းရုပ်၊ နဂါးခေါင်း ဆောင်းရုပ်များ အစီအရင် ထွင်းထု ထား၏။

လိုဏ်အတွင်း လေးထောင့်အုတ် ဖိနပ်နှင့် လေးထောင့်ပစ္စယံ နှစ်ဆင့်ခံ ခေါင်းလောင်းမှောက် စေတီငယ် တစ်ဆူ စံပယ်တော်မူသည်။

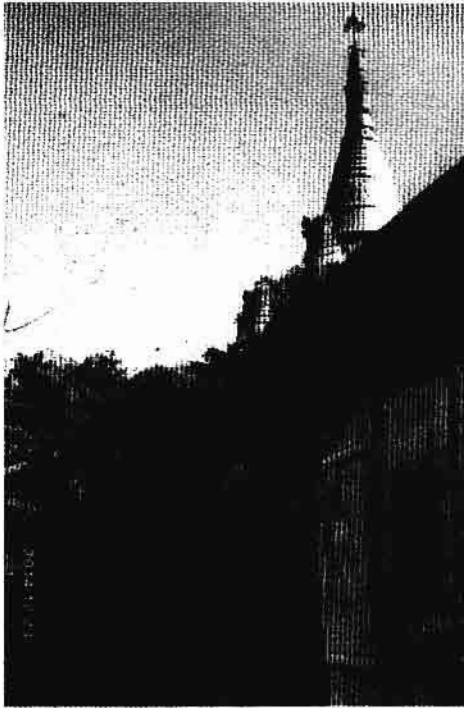
လိုဏ်ဂူနံရံပတ်လည်တွင် တင်ပျဉ် ခွေရုပ်ပွားတော်များနှင့် မတ်ရပ်တော် များ စီတန်းပူဇော်ထားသည်။ ထုလုပ် မှုလက်ရာမှာ ရတနာပုံခေတ် လက်ရာ ဟန်နှင့် ဆင်တူသည်ကို တွေ့ရလေ သည်။

ကျောက်ဆောင် တစ်လျှောက် ထွင်းထုထားသော လိုဏ်ဂူများ၏ မျက်နှာစာတွင် လျှောက်လမ်းစကြိုခင်း ထားရာ လက်ယာဘက်မှ တဖြည်း ဖြည်း မြင့်တက်လာကာ လက်ဝဲဘက် တွင် ညီညာပြေပြစ်သည်။

လက်ယာဘက်အစွန်းရှိ မင်းဗာ ဘုရင်ကောင်းမှု လိုဏ်ဂူမှ လက်ဝဲဆီ သို့ တဖြည်းဖြည်း မြင့်တက်လာသော လျှောက်လမ်းတစ်လျှောက် နှောင်း ခေတ် ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ လိုဏ်ဂူများ နေရာမလပ် အစေ့အစပ် ရှိနေခြင်းက ထွန်းလင်းစည်ပင်လာသည့် သာသနာ တော်၏ပြယုဂ် ဖြစ်နေပေသည်။

လိုဏ်ဥမင်အဝ တစ်ဖက်တစ်ချက် ဖြစ် တံခါးစောင့်ရှုပ်များ

...လှူဒါန်းပေးကာ...
...သက္ကရာဇ် ၈၉၈ ခု...
...ကမ္ဘာ့...
...တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်...
...ဖူးတွေ့ရကာ ရုပ်ပွားပလ္လင်တို့...
...လကျောက်ဆောင်နှင့် တဆက်...
...တည်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိရ...
...
...ဘုရင် ကုသိုလ်ပြုစဉ်က ဤ...
...တစ်ခုသာ ဖြစ်သော်လည်း...
...ဆတ် ကုသိုလ်ရှင်များက...
...တောင်ကြီး၏ ကျန်သော...
...အပိုင်းတွင် အသီးသီး ထွင်း...
...ကြရာ ယခုအခါ ကျောက်...
...အပြည့် ရုပ်ပွားလိုဏ်ဂူများ...
...ဖူးတွေ့နိုင်ပေသည်။
...မှာ ၁၂၀၀ ပြည့်နှစ် အလွန်...
...ဇော်ထားကြခြင်းဖြစ်ကြောင်း...
...သည်။ လိုဏ်ဂူနံရံရှိ ကမ္ဘာ့...
...တစ်ခုမှာ အောက်ပါအတိုင်း...
...သည်။

◆ နေရာတန်လျောင်းတော်မှ ရုပ်ပွားတော်ဆွ

◆ ကျောက်ဆောင်ထက် ထေတီထည်

ထုလုပ်ထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရကာ လူရုပ်၊ နတ်ရုပ်၊ ဘီလူးခေါင်းဆောင်း၊ နဂါးခေါင်းဆောင်း စသည် စုံလင်စွာ မြင်တွေ့ရသကဲ့သို့ မြေနဂါးနှစ်ကောင် အပြီးယှက်၍ တစ်ဖက်စီရံထားသော မုခ်တံခါးဝများလည်း တွေ့ရသည်။

လက်ဝဲဘက်အစွန်း မရောက်မီတွင် ကျောက်ဆောင် (လိုဏ်ဂူအမိုး)ထက် ခြင်္သေ့နှစ်ကောင်ရံသော စေတီငယ် တစ်ဆူကို တည်ဆောက်ပူဇော်ထား သည်။ ရှေးနှစ်တစ်ရာကျော်ခန့်ကာလ က ကောင်းမှုဖြစ်သည် ဆိုပေသည်။

လိုဏ်ဂူများအတွင်း၌ မကိုဋ်စလွယ် ဆင်မင်းဝတ်ဘုရား၊ မုစလီန္ဒာနဂါးရုံ ဘုရား၊ ယာလက်ဝါးတွင် ခေါင်းတင် ၍ သက်သောင့်သက်သာ စံပယ်တော် မူသော နေရာတန်လျောင်းတော်မှ ရုပ်ပွားတော်(ရွှေတော်မှောက်တွင် ရွှင်သာရီပုတ္တရာနှင့် ရွှင်မောက္ခလာန် အက္ခရာဝကနှစ်ပါး ရုပ်တုတော်များ

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

လည်း တွေ့ရ၏။) ခြေတော် ရာ ပါစေတီများ (လျောင်း တော်မှ ရုပ်ပွားတော်နှင့် လည်းကောင်း၊ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်နှင့်လည်း၊ ယှဉ်တွဲဖူး တွေ့ရတတ်သည်။) စသည် စုံလင်စွာ ဖူးမြော်နိုင်သည်။

စစ်ကိုင်းဥမင်သုံးဆယ် ရုပ်ပွားတော် များပမာ လိုဏ်ခန်းကျယ်တွင် အစီအရီ ပူဇော်ထားသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား တော်များလည်း တွေ့ရ၏။

ယင်းအပြင် ဖွားတော်မူခန်း၊ တော ထွက်ခန်း၊ ဘုရားဖြစ်ခန်း၊ တရားဦး ဟောခန်း၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခန်း စသည့် ဗုဒ္ဓဝင်ရုပ်လုံးများလည်း တွေ့မြင်နိုင်၍ လိုဏ်ခန်းနံရံ၌ ဝဿနရေနှုတ်သားရုပ်၊ နဂါးခေါင်းဆောင်းရုပ်၊ သိကြားရေသွန်း ရုပ် စသည်တို့ကိုလည်း မုခ်ငယ်ထွင်း၍ သရုပ်ဖော်ထားသည်။

ရုပ်တုရုပ်ပွား မရှိတော့သော ပလ္လင် ရှည်တစ်ခု၏ နောက်ခံ တံကဲမှာ ရခိုင် တိုင်းရင်းသားရိုးရာ ပန်းတော့လက်ရာ အဖြစ် လေ့လာနိုင်သဖြင့် မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ကျောက်ဖြူမြို့မှ ကျောက်တစ် ဘုရားသည် မင်းဗာဘုရင် ဘေးကင်းရန်ကျော် ကုသိုလ်ထေ ဖြစ်သည်သာမက ဆက်လက်ခွမ်း ကြသော ကုသိုလ်များက ဆေး အဆက်ဆက် ဝတ်စားဆင်ယင် နေထိုင်မှု၊ ထုံးစံလေ့ အသုံးအဆောင် များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိသည်။

သို့ဖြစ်ရာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း လေးရာကျော် သက္ကရာဇ် ၈၉၂ ခုနှစ် စတင်သော ရခိုင်တိုင်းရင်းသေ ဝေလေ့ဆိုင်ရာ ပြတိုက်ကလေးသို့ ဖြစ်တည်နေပေသည်။

ထို့ကြောင့် ရခိုင်ပြည်နယ် ကျောက်ဖြူမြို့သို့ ရောက်ခဲ့ပါက မြို့ဦးရှိ ကျက်သရေဆောင် ကျေး တစ်လုံးဘုရားသို့ သွားရောက်ကြည့် ကုသိုလ်ပြုနိုင်ကြစေရန် တိုက်ထွ တင်ပြရပါသည်။

ဘုန်းပင်စေတီကျာ

ပိန်းပန်းဝင်း ပို့နေရင်

မောင်မြင့်လွင်
(မအူပင်)

'ဘုန်း ခွမ်'

'ကျန်ပါပြီတော် ကျွန်မ ပိန်းပန်းပင်

အုန်းသီးကြွေကျသံ ပန်းအိုးကွဲသံ
အုန်းသီးကြွေကျသံ ပန်းအိုးကွဲသံ
အုန်းသီးကြွေကျသံ ပန်းအိုးကွဲသံ
အုန်းသီးကြွေကျသံ ပန်းအိုးကွဲသံ

ထိုကဲ့သို့ အုန်းသီးများ ပိန်းပန်းပင်
အုန်းသီးများပေါ်သို့ ကြွေကျနေသည်မှာ
အကြိမ်မနည်းတော့ပြီ ဖြစ်

ထိုအုန်းပင်မှ အုန်းသီးတို့ ကြွေကျ
အုန်းသီးတို့ကို ကောက်ယူ

အုန်းသီးများက ခြောက်၍ ရင့်မှည့်
အုန်းသီးများက ခြောက်၍ ရင့်မှည့်
အုန်းသီးများက ခြောက်၍ ရင့်မှည့်

အုန်းသီးများက ခြောက်၍ ရင့်မှည့်
အုန်းသီးများက ခြောက်၍ ရင့်မှည့်

ထိုအုန်းပင်မှ အုန်းသီးနှင့် ပိန်းပန်း
အုန်းသီးနှင့် ပိန်းပန်းပင်တို့

ထိုအုန်းပင်နှင့် ပိန်းပန်းပင်တွေက
အုန်းပင်နှင့် ပိန်းပန်းပင်တွေက

ခြံစပ်တွင်လည်း ထိုအုန်းပင်နှင့်အရွယ်
တူ အသီးများတင်နေသော အုန်းပင်
တစ်ပင်လည်း ရှိပါသည်။

ထူးခြားသည်က အိမ်ရှေ့ရှိ အုန်းပင်
မှ အုန်းသီးများက ပိန်းပန်းပင်များပေါ်
သို့ တဘုန်းဘုန်း တဒိုင်းဒိုင်း ကြွေကျ
နေသော်လည်း အိမ်နောက်ရှိ အုန်းပင်
မှ အုန်းသီးများက အချိန်မတန်မီ
ကြွေကျခြင်းမရှိဘဲ ခူးယူစားသောက်
ရောင်းချချိန်တန်မှ ရောင်းချရပါ
သည်။

တစ်နေ့ နေ့လယ် ကျွန်တော် အလုပ်
နားရက်၌ ကျွန်တော်နှင့် ဝါသနာတူ
လောကီပညာ လိုက်စားသော
ကိုအောင်မင်း ကျွန်တော့်အိမ်သို့
ရောက်ရှိနေချိန်၌ "ဘုန်း ဘုန်း ခွမ်" ဟု
မြည်သံနှင့် အုန်းသီးနှစ်လုံး ဆင့်၍
ပန်းအိုးပေါ် ကျသွားပါသည်။

ကျွန်တော်က အုန်းသီးကြွေကျပြီး
ပန်းအိုးကွဲသွားခြင်းကို ဂရုမစိုက်သော်
လည်း ကိုအောင်မင်းက အိမ်ပေါ်မှ
ခေါင်းထောင် ကြည့်နေသောကြောင့်
ကျွန်တော်က ကိုအောင်မင်းကို...

'ကိုအောင်မင်းရေ အဲဒီအုန်းပင်က
အုန်းသီးကြွေကျတာ ထုံးစံလို ဖြစ်နေ
ပြီ။ သုံးလေးနှစ်ရှိပြီဗျ။ ဒီအုန်းပင်က
အုန်းသီးကို ခူးမစားရ ခူးမရောင်းရနဲ့
ပန်းအိုးတွေ ကွဲတာလဲ မနည်းတော့
ဘူး။ ဒီအုန်းပင်ကို ခုတ်ပစ်ဖို့တောင်
ကျွန်တော် စဉ်းစားထားတယ်'

ကျွန်တော့်စကား ဆုံးသည်နှင့်

ကိုအောင်မင်းက ကျွန်တော့်ကို အိမ်
ပေါ်မှ အောက်သို့ ခေါ်ဆင်းလာပြီး
အုန်းသီးကြွေကျသော အုန်းပင်
အောက်သို့သွားကာ ကြွေကျသော
အုန်းသီးတို့ကို ကောက်ယူကြည့်ပြီး...

'ကိုအောင်မင်းရေ ဆံပွား အုန်းသီးတွေက
ထူးဆန်းတယ်ဗျ။ ခြောက်လို့ ကြွေတာလဲ
မဟုတ်၊ ကြက်နဲ့ အခြားစားရတာတွေ
ကိုက်ပြတ်ဖျက်ဆီးလို့ ကြွေတာလဲ မဟုတ်
ဘူးဗျ။ အညာကနေကျတိုင်း ကြွေကျတာ
ဗျ'

'ဟုတ်တယ် ကိုအောင်မင်းရေ
ကျွန်တော်လဲ အဲဒါကိုပဲ စဉ်းစားမရ
ဖြစ်နေတာဗျ'

ကျွန်တော်လည်း ကိုအောင်မင်း
စကားကို ထောက်ခံပြီး ထိုဖြစ်ရပ်ကို
စဉ်းစားမရကြောင်း ပြောလိုက်၍
ကိုအောင်မင်းက အုန်းပင်ပေါ်မှ အုန်း
သီးများကိုကြည့်လိုက် အုန်းပင်
အောက်ရှိ ပိန်းပန်းပင်များကို ကြည့်
လိုက် လုပ်နေရင်းမှ...

'ဟုတ်ပြီ ကိုအောင်မင်းရေ အုန်းပင်က
အုန်းသီးတွေ အချိန်မတန်မီ ကြွေကျတာ
တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဆံပွား၊
အုန်းသီးတွေက ပိတ်တတ်အလိုက်ခဲနေရ

လို့ပဲဗျ'

'ကျွန်တော့်အုန်းသီးတွေက မိတ်
ဓာတ် အလိုက်ခံနေရလို့ ကြွေကျတာ
ဟုတ်လား၊ ကိုအောင်မင်း ခဉ်းစား
ပြောပါဦးဗျာ၊ အခုဖြစ်ပျက်နေတာက
သတ္တဝါ မဟုတ်ဘူး၊ အပင်ဗျ အပင်'
ကိုအောင်မင်း၏ ပြောစကားကို
ကျွန်တော်က ငြင်းဆန်လိုက်၍
ကိုအောင်မင်းက ကျွန်တော့်ကို...

'ဒါ့က ကိုကံရှိန် ခင်ဗျား သိမှာပါ၊ ကျွန်တော်
တို့ လေ့လာလိုက်စားနေတဲ့ လောကီပညာ
မှာ ရန်ဓာတ် မိတ်ဓာတ်တို့ ဆိုတာတွေလေ
ခင်ဗျား အုန်းသီးတွေ ပိန်းပန်းပင်ပေါ် ကြွေကျ
နေတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျုပ် မိတ်ဓာတ်
လက်ကံစစ်ခု ရွတ်ပြလိုက်ရင် ခင်ဗျား
ရှင်းသွားမှာပါ။

တခြားတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ "အောင်-ပ
ကု-လား၊ ဆွေ-သား၊ ဓား-ရင်း၊ မိတ်ဖက်
ခြင်း" ဆိုတဲ့ အဆိုပေါ့၊ ခင်ဗျားရဲ့အုန်းပင်နဲ့
ပိန်းပန်းပင်က အောင်-ပဆိုတဲ့ မိတ်ဓာတ်
ကျနေတယ်။

အကြောင့် အုန်းပင်ပေါ်က အုန်းသီး
တနှစ်နှော့ကို ပိန်းပန်းပင် ကြာဿတော့နံက
မိတ်ဓာတ်နဲ့ ညှိဝင်ထားလို့ ခင်ဗျားအုန်းသီး
တွေ အချိန်မတန်မီ ကြွေကျရတာပဲဗျ၊ အဲဒီ
တော့ ပိန်းပန်းပင်တွေကို နေရာ ရွေ့လိုက်ပါ
ဗျ'

ကိုအောင်မင်း ရှင်းပြချက်ကို
ဒီတစ်ကြိမ်တွင် လောကီပညာ လိုက်
စားနေသော ကျွန်တော့်အဖို့ ငြင်းဆန်
စရာအကြောင်း မရှိ၍ ခေါင်းညိတ်
လက်ခံလိုက်ရပါတော့သည်။

ကိုအောင်မင်း ယူဆပြောဆို ရှင်းပြ
ပြီးနောက် အုန်းသီးများ တဘုန်းဘုန်း
တဒိုင်းဒိုင်း ကြွေကျသော အုန်းပင်
အောက်ရှိ ပိန်းပန်းပင်များကို အခြား
နေရာတွင် ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက်ပါ
သည်။

ယခုတော့ အုန်းသီးကြွေကျသံ၊
ပန်းအိုးကွဲသံနှင့် ကျွန်တော်အမျိုး
သမီး၏ အလန့်တကြားအော်သံတို့ကို
မကြားရတော့ဘဲ ပိန်းပန်းပင် လာဝယ်
သူနှင့် အုန်းသီး လာဝယ်သူတို့ကို
ကျွန်တော်အိမ်၌ မကြာကြာ တွေ့နေရ
ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မောင်ရင်ထွေး(မအူပင်)

စာမျက်နှာ (၇၀) မှ အဆက်

		၃	
၅		၁	၄
၂	၆		၀

၆-ကြွင်း မဟာဘုတ်

- ၀-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...
- ❖ ခံပေါက်ထမင်း
  - ❖ ထောပတ်ထမင်း
  - ❖ နို့ထမင်း
- စသည်တို့ကို အာဟာရဒါန
လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးလိုက်ပါ။
- ***
အေးပါစေ အောင်ပါစေ

သန်းပညာ

စကားချစ်

လက်ဆောင်ယကြော(၅)သည် ဘစ်
ဆိမ်ရုံ ဂြိုဟ်ခွဲနံ့သင့် မညီသည့်
ပစ္စည်းကိုမဆို ကြံစာယူပြီး ပေးနိုင်
ပါတယ်။

သို့ရာတွင် ဤစာရကို ပြုရာ၌
အစီအစဉ်တကျ ဖြစ်စေရန်နှင့်
အလို့ငှာ ယကြောများကို စားသောက်
ဖွယ်ရာများဖြင့် ပေးပြထားခြင်း၊ ဖြစ်
ပြီး ဥပမာပေးနည်း၊ ပေးထားခြင်း
ဖြစ်ပါကြောင်း...။

		၄	
၆		၂	၅
၃	၀		၁

၀-ကြွင်း မဟာဘုတ်

စာ

စာအုပ်အုပ်စု

အုပ်စုအမျိုးအမည်

နက္ခတ္တဓာတ်ပုံပြင်စာအုပ်
အုပ်စု ၂၀၆-မြို့နယ်
၂၅-သန်း(အထက်)
မိုးဆန်းစာအုပ်ကုမ္ပဏီ
ပုဂံ-၀၀၂၄

www.burmeseclassic.com

မဟာဘုတ်ချိန်ခွင်နှင့်

လက်ဆောင်ယတြာ(၅)

သန်းပညာ

မဟာဘုတ်အရ...

လက်ဆောင်ယတြာ (၅)သည် အညံ့တပန်း၊ လက်အောက်ငယ် အားများအတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ မဟာဘုတ်ထက်ပို၍ နံ့သင့်ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို လက်ဆောင်ပေးရမှာဖြစ်ပါသည်။

၁-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ

❖ အုန်းထမင်း

❖ အုန်းပြန်ပေါင်း

စသည်တို့ဖြင့်

အာဟာရဒါန

လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၅	
၀	၃	၆
၄	၁	၂

၁-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၂-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ ခေါက်ဆွဲကြော်

❖ ကြာဆံကြော်

❖ ကန်စွန်းရွက်ကြော်

စသည်တို့ကို

အာဟာရဒါန

လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၆	
၁	၄	၀
၅	၂	၃

၂-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၃-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ ဆီထမင်း

❖ ဆန်ပြုတ်

❖ အစိမ်းကြော်

စသည်တို့ကို

အာဟာရဒါန

လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၀	
၂	၅	၁
၆	၃	၄

၃-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၄-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ လက်ဖက်ထမင်း

❖ မျှစ်ကြော်

❖ ရှမ်းခေါက်ဆွဲ

	၁	
၃	၆	၂
၀	၄	၅

၄-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ ပဲထမင်း

❖ ပဲသီးကြော်

❖ ဖရုံသီးဟင်း

စသည်တို့ဖြင့်

အာဟာရဒါန

လက်ဆောင်ပေးပါ။

	၂	
၄	၀	၃
၁	၅	၆

၅-ကြွင်း မဟာဘုတ်

၆-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ...

❖ သီးစုံဟင်း

❖ သခွားသီးသုင်

❖ အသုပ်စုံ

စသည်တို့ကို

အာဟာရဒါနအဖြစ်

လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

ORGANIC PRODUCTS
FROM KANDARAWADDY ORGANIC HERB FARM

ထုတ်လုပ်ခွင့်ထိုင်ခပ်အမှတ် ၂/၂၀၁၂၀၁၈၈၈၈/ထို(၁၀၂၅)

ဝင်ရင်း ကိစ္စရုံ အမှတ်တံဆိပ် ကမ္ဘာ့စုတော်စေးတိုက် အမှတ်-၇၄၁၊ ဓနသိဒ္ဓိလမ်း၊ (၁)ရပ်ကွက်
မရန်းတန်းမြို့နယ်၊ရန်ကင်းမြို့၊ ပုန်း ၀၉ ၅၀၄၀၃၀၉၊ ၀၉ ၄၂၀၀၀၄၀၅

ကြက်လည်ဆံ ဆီးစေးပြား
အပြား ၁၀၀ပါ ဖူးကြီး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

ကြက်လည်ဆံ ဆီးစေးပြား
အပြား ၄၀ပါ ဖူးငယ်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 007860 (1114)

မင်းမကိုင် ဓမ္မာစိန်
ဓမ္မာစိန်၊ ဆီးစိန်ကျစေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012254(0916)

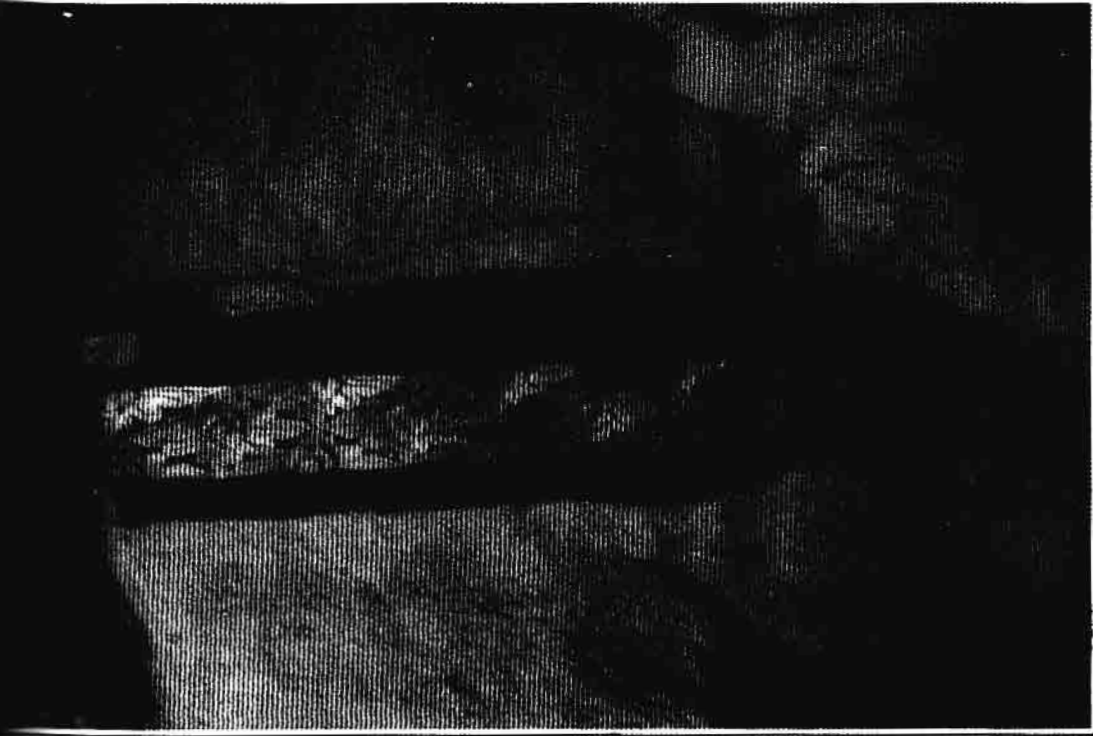

ရင်ငြိမ်းစား
နှလုံးစေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်
TMR 012014(0516)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်စင်း) ၆၇/၆၆၁၃

• ကောက်သရုပ်

ကောလင်းမြို့ အနောက်တောင်ခွင်မှ

ခံလွန်းသာ

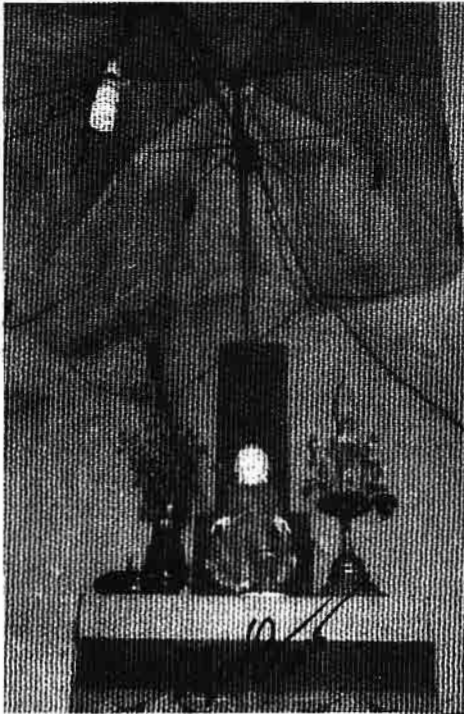
နတ်သျှင်တောင် သာသာနာစာနန်းသို့ (၅)

ယခင်ပညာ အဆတ်
...ကို ပေါ်လွင်စေသည်။
...မြေမထိ၊ ရေမထိ အောင်မြေ
...ညွှန်းဆိုချက်နှင့် လျှောက်ကန်စွာ
...ဖြစ်သည်။
...အာဟာန်ရှုပ်ပွားတော်ကို ထု
...ကွယ်သူသည် အဝတ်၊ ပုဆိုး
...ဆန်အမျိုးမျိုး ပေါများ
...၍ ယင်းတို့ကို ပိုးမွှား၊ ခြပုန်း
...အမျိုးမျိုး အဖျက်အဆီးမှ
...စေသည်။

အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်နှင့် ဝိနယပိဋက
များ၌ ဟောကြားတော်မူသည့် သင်္ကန်း
အလှူ။ ကထိန်လျာအလှူ၏ အကျိုး
များကိုလည်း ခံစားနိုင်သည်။ ဥပ္ပာဒန္တိ
ဇာတကတွင် အဝတ်ပုဆိုးလှူသည့်
အကျိုးကြောင့် ဆုတောင်းသမျှ ပြည့်ဝ
ကြောင်းပါရှိ၏။
နေရာကျဉ်း၍ မြင့်သော ကျောက်
တောင်ထွတ်၌ ရှိသဖြင့် ပုံသဏ္ဍာန်
ပေါ်ရုံမျှ ကြီးစားရိုက်ကူး တင်ပြလိုက်ပါ
သည်။ မိုးဒဏ်၊ နေဒဏ်၊ လေဒဏ်
ကင်းဝေးစွာဖြင့် အားထုတ်နိုင်သော

အောင်မြေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းလိုက်စု ဖြစ်ပေ
သည်။
မှန်ရာကို သစ္စာဆိုကာ သာသနာ
ကုသိုလ် မွှားများခြင်းဖြင့် ဝိသေတင်မင်း
ယော အောင်မြင်ကြီးပွားခြင်း ရာဇမာတ်ကို
ရရှိကြသည်။
သော့တွင်း
အဝိဋ္ဌာန်အောင်မြေ ကျောက်
တောင်မှ ပြန်လည် ဆင်းသက်ကာ
မြောက်ဘက်တောင်ကုန်းဆီသို့ ခရီး
ဆက်ခဲ့ရာ ဦးအောင်ဆန်းက ကုန်း
တော်အဝင် ကျောက်လှေကားအားပိုး

www.burmeseclassic.com

◆ အောင်မြင်ဖန် ဘုရား
သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန်
◆ အောင်မြင်လိုက်

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တစ်နေရာကို လက်ညှိုးညွှန်
ပြသည်။
ကျောက်တုံးပေါ်၌ သော
တွင်း သော့ပေါက်သဏ္ဍာန်
အနက်တစ်ထွာခန့် ချိုင့်
ခွက်နေသည်။ “တောင်
တော် သော့တွင်း” ဟု ခေါ်
ကြသည်။ လောက မျက်နှာ
စာအသီးသီး၌ လောကဝံ
အဆိုးတရားများ ကြုံတွေ့

ရင်ဆိုင်နေရကာ ဖြေရှင်းရန်အတွက်
လမ်းစပျောက်နေပါက ဤသော့
တွင်း တောင်တော်ပိုင် ဘိုး
အမတော်အား တိုင်တည်၍ သ
ဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့
သည်။
အသက်အောင်၌ (၉)ခေါက်
ရသည်။ (၉)ခေါက် မတော်နှင့်
(၃)ခေါက်စီ (၃)ကြိမ်ခွဲ၍ ရွတ်
သည်။

◆ ဘုရားတော်မှ ရုပ်ပွားတော်

သော့တွင်း (သောကြာ + စနေ = ၂၁ + ၁၀ = ၃၁) ပညတ်အရပြုပြီးသမျှကုသိုလ် အဖို့ကို (၃၁)ဘုံသားတို့အား အမျှဝေ မေတ္တာပို့သခြင်းဖြင့် ကြုံဆုံရသော ပြဿနာ အခက်အခဲတို့ ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းသော့ချက်ကို တွေ့ ရှိနိုင်ကြသည်ဟု မှတ်သားရ သည်။

ဆေးကျောက်ပျဉ်

သော့ချက် ကျောက်တုံး ၏ အနောက်ဘက် အနည်း ငယ်မြင့်သော နေရာတွင် ဆေးကျောက်ပျဉ် ရှိသည်။ နတ်သျှင်တောင်သည်အထက် ပုပိုးတောင်ဟု ခေါ်ဝေါ်၍ ရှေးအခါက ဝိဇ္ဇာဇော်တို့တပည့်

◆ ဘုရားတော် ဘိုးတော်ရုပ်တု

◆ ဘုရားတော် ဘိုးတော်ရုပ်

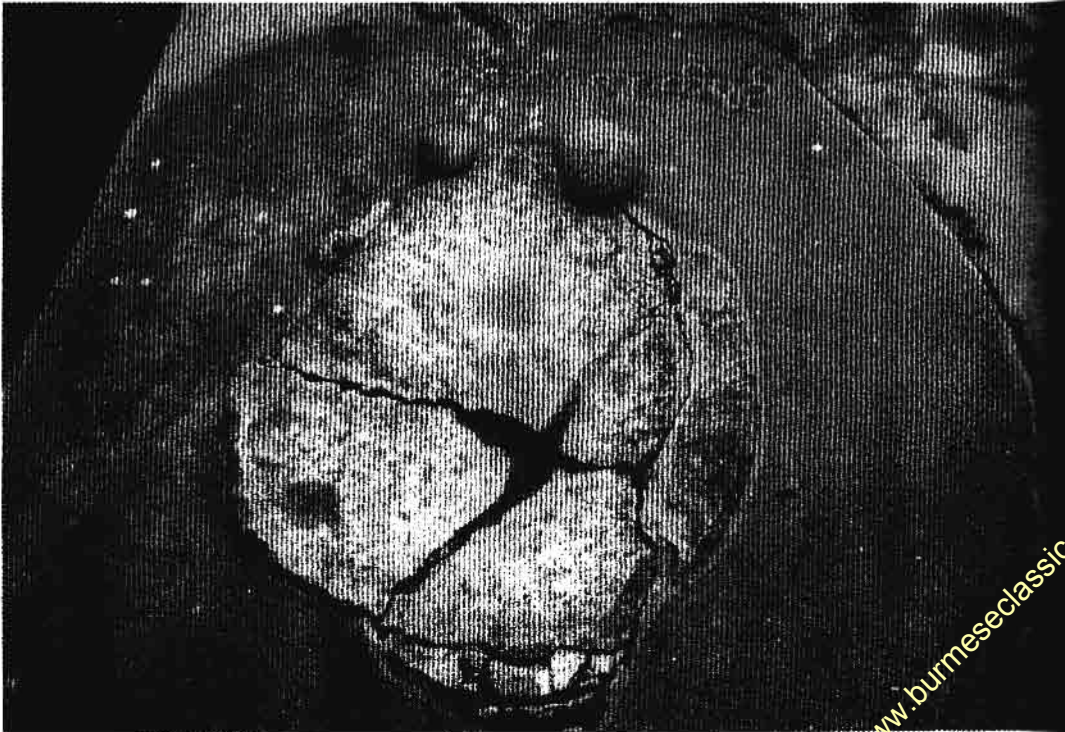

www.burmeseclassic.com

◆ သာဓုဗွင်

◆ သောဓုဗွင်

ရုပ် နှစ်ဖက်ရောင်ခြည်ပစ္စည်း

• ဘိုးတော်၏ ကျောက်လယ်ကွက်များ

တို့ ဆေးကြူ။ ဆေးရှာ၊ ဆေးကြိတ် ခဲ့ကြသည်။

ယခုတိုင်လည်း အစွမ်းထက်မြက်သော ဆေးပင်များစွာ ရှိသည်။ အထူး ဖိယမစိုက်ထုတ်၍ ရှာဖွေနိုင်က လုပ်ရတ်ဝင် ရှားပါးမုန်းများလည်း တွေ့ရှိနိုင်ကြသည်ဆို၏။

ဤဆေးကျောက်ပျဉ်ကား ပိဇ္ဇာဇော်ဂျီတို့ ဆေးကြူ။ ဆေးကြိတ်သော ကျောက်ပျဉ်ဖြစ်သည်။

စားကောင်းသော (စား၍ရသော) သစ်ရွက်၊ သစ်ညွန့်၊ သစ်ဥများ မိမိ သောက်သုံးနေကျ ဆေးဝါးများကို ဤကျောက်ပျဉ်ပေါ်တင်ကာ ဆေးစွမ်း ထက်မြက်စေရန် နတ်ဒေဝတာတို့အား တိုင်တည်သုံးစွဲပါက ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာ ပျောက်ကင်းသည်ဟု ယုံကြည်ကြပေသည်။

ကျောက်လယ်ကွက်များ

ဆေးကျောက်ပျဉ်မှ မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းသို့ အုတ်လှေကားအတိုင်း တက်ခဲ့ကြရာ တောင်ထိပ်အရောက် တွင် အနောက်မြောက်ထောင့်ဆီသို့ နိမ့်လျှောသွားသည့် ကျောက်ဖျာကြီး ပေါ်၌ လယ်ကန်သင်းများကဲ့သို့ အကွက်၊ အကန့်များ ဖြစ်တည်နေ သည်ကို တွေ့ရသည်။ “ဘိုးတော် နတ်မင်း၏ လယ်တော်မင်္ဂလာ ကုန်း တော်” ဟု အမည်ပေးထားသည်။

နတ်သျှင်တောင်ဝန်းကျင်ရှိ တောင် သူလယ်သမားတို့သည် မိုးခေါင်ရေရှား ရာသီဥတု ဖောက်ပြန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်စေ၊ ပျက်စီးခြင်းကြုံရပါလျှင်ဖြစ်စေ ဤနေရာသို့ လာရောက်ကာ ဘိုးတော် နတ်မင်းအား တိုင်တည် ဆုတောင်းကြ သည်။

ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ဒါန ကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်တို့ ပွားများကြသည်။ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ဘိုးတော်၏ ကရုဏာတော်တို့ကြောင့် လယ်ယာ သီးနှံ ဖြစ်ထွန်းနိုင်ကြသည် ဆိုလေ သည်။

ကျောက်လယ်ကွက်များကို ထုံး ကျောက်တောင် လိုဏ်ဥမင်များ အတွင်း၌လည်း တွေ့ရတတ်သည်။ နတ်ထွင်းသည့် ကန်သင်းပမာ အကွက်လိုက်၊ အကန့်လိုက်ဖြင့် ပကတိ လယ်ကွက်နှင့်တူလှသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

လေဖြတ်ခံထားရသူများ အတွက်

လေဖြတ်ခံထားရသူများ အတွက်

ပန်းအတွင်း/အပြင်

လှည့်လည်ခြင်း

- ❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လေ့ကျင့်ပါ။
- ❖ (၁၀)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

* * *

လေ့ကျင့်ခန်း

- ၁။ လေဖြတ်ထားသောလက်မှ လက်မကိုအပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းချင်းယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။
- လေဖြတ်သော လက်ကို ထိန်းမထားရန် သင်၏ကောင်းသောလက်ကို လက်ကောက်ဝတ်မှ မထားပါ။
- ၂။ တံတောင်ဆစ်အား (၉၀)ဒီဂရီ ကွေးညွတ်လျက် သင်၏ လေဖြတ်သော လက်အား သင်၏နံဘေးဘက်တွင်ထားပါ။
- ၃။ တစ်ဖိုက်ပေါ်မှဖြတ်လျက် သင်၏ လက်ဖျံကို ဖြည်းဖြည်းရွေ့ယူပါ။
- ၄။ သင်၏ လက်ဖျံကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ဝေးရာသို့ ဖြည်းဖြည်း ရွေ့ဆွဲယူပါ။ သင်၏ တံတောင်ဆစ်ကတော့

လက်နှင့်မြေ လေ့ကျင့်ခန်းများ (၂)

သင်၏ ဘေးဘက်ပဲမှာ ရှိပါစေ။

တံတောင်ဆစ်ကွေးခြင်း/ဆန့်ခြင်း

- ❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လေ့ကျင့်ပါ။
  - ❖ (၁၀)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။
- လေ့ကျင့်ခန်း

- ၁။ ❖ လေဖြတ်ထားသော လက်မှ လက်မကို အပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းများယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။
- ◆ လေဖြတ်သောလက်ကို ထိန်းမထားရန် သင်၏ ကောင်းသော လက်ကို လက်ကောက်ဝတ်မှ မထားပါ။
- ၂။ သင်၏ လက်မောင်းများအား စတင်၍ ဖြောင့်ဖြောင့်ထားလိုက်ပါ။
- ၃။ ထို့နောက် သင်၏ တံတောင်ဆစ်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်းကွေးပါ။ ပြီးလျှင် သင်၏ တံတောင်ဆစ်များကို တန်းတန်းဖြောင့်ဖြောင့် ပြန်ချပါ။

* * *

တင်လွန်းစွာ (ရှေ့နံဘေး)

လက်ဖဝါး မှောက်ခြင်း၊ လွန်ခြင်း

- ❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လေ့ကျင့်ပါ။
  - ❖ (၁၀)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။
- လေ့ကျင့်ခန်း

- ၁။ ၀ လေဖြတ်ထားသော လက်မှ လက်မကိုအပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းချင်းယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။
- ၀ လေဖြတ်သောလက်ကို ထိန်းမထားရန် သင်၏ ကောင်းသော လက်ကို လက်ကောက်ဝတ်မှ မထားပါ။
- ၂။ လေဖြတ်သော လက်ကို ကောင်းသော လက်ဖဝါးဖြင့် မျက်နှာချင်း ဆိုင်အပ်၍ ထောင်လိုက်ထားပါ။
- ၃။ လေဖြတ်သော လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကောင်းသော လက်ဖဝါးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း လှဲချပါ။
- ၄။ ထို့နောက် လေဖြတ်သော လက်ကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် ကောင်းသော လက်ဖဝါးကို ထောင်လိုက်ပြန် ထောင်ပါ။

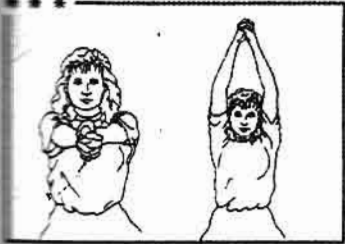

ဆုပ်ကိုင်ထားသော လက်တို့ကို ထောင်(ဒေါင်)လိုက် ထောင်လိုက်၊ ပြန်လှဲလိုက်ဖြင့် (၁၀)ကြိမ် လှေ့ကျင့်ပါ။

ပခုံးအနေအထား

❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လှေ့ကျင့်ပါ။
❖ (၁၀)ကြိမ် ပြုလုပ်ပါ။

လှေ့ကျင့်ခန်း

❖ လေဖြတ်ထားသော လက်မှ လက်မကို အပေါ်၊ လက်သန်းကို အောက်တွင်ထား၍ လက်နှစ်ဖက်မှ လက်ချောင်းချင်းယှက်ပြီး ဆုပ်ကိုင်ပါ။

❖ လေဖြတ်သောလက်ကို ထိန်းမ၊ ထားရန် သင်၏ ကောင်းသော လက်ကို လက်ကောက်ဝတ်မှ မ၊ထားပါ။

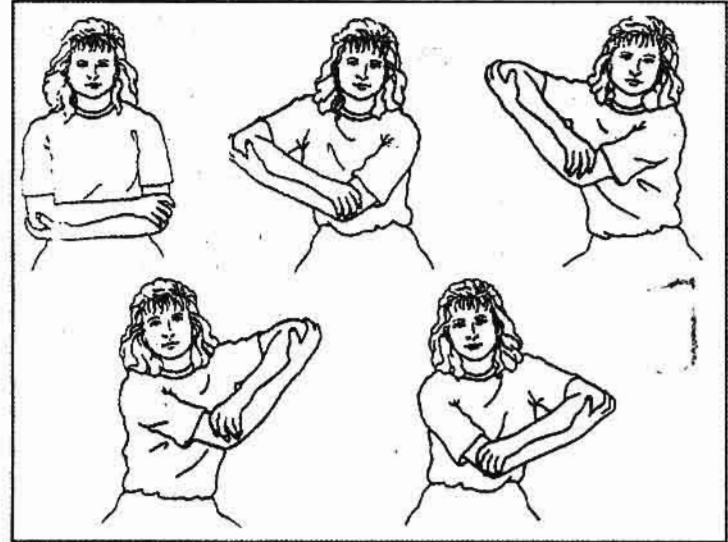
❖ သင်၏ လက်မောင်းများကို ရှေ့ဘက်သို့ ဆွဲထုတ်၍ အပေါ်ဘက် မျက်နှာကြက်ဆီသို့ မြှောက်ပါ။ တံတောင်ဆစ်များကို ဖြောင့်ပါစေ။ လက်မများကို ထောင်ပါစေ။

❖ မူလ အနေအထားသို့ လက်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်၍ နှိမ်ချပါ။

ပခုံးကို ဆန့်ထုတ်ခြင်း၊ ဆွဲယူခြင်း

❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့် လှေ့ကျင့်ပါ။
လှေ့ကျင့်ခန်း

***

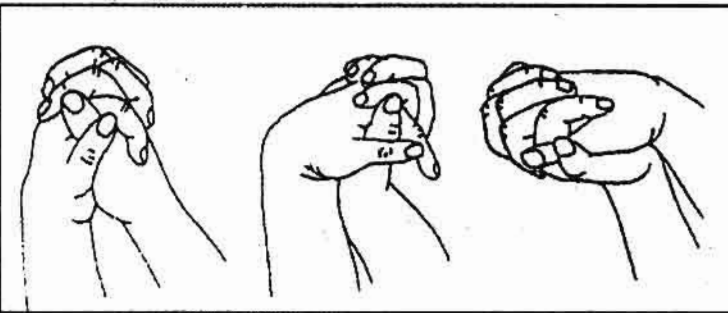

၁။ သင်၏ တံတောင်ဆစ်၊ လက်ဖျံ၊ လက်ကောက်ဝတ်တို့၏ ထောက်ကန်အားဖြင့် ကလေးငယ်ကို ပိုက်၍ လွှဲသိပ်သကဲ့သို့ လေဖြတ်သော လက်ကို မ၊၍ ပိုက်ထားပါ။

ချင်း လွှဲပါ။ (၁၀-ကြိမ် လွှဲပါ)

လက်ကောက်ဝတ်အား ကြွေးခြင်း၊ ဆန့်ခြင်း
❖ ပုံစံအနေအထား (၃)မျိုးဖြင့်

လှေ့ကျင့်ပါ။
❖ (၁၀-ကြိမ်) လှေ့ကျင့်ပါ။
လှေ့ကျင့်ခန်း
***

၂။ သင်၏ လက်မောင်းများကို ခန္ဓာကိုယ်မှ ဝေးရာသို့ ပခုံးအမြင့်အထိ ဖြည်းဖြည်းချင်း တွန်းရွှေ့ပါ။
၃။ ခန္ဓာကိုယ် လွင့်မသွားစေရန် ထိန်းလျက် သင်၏ လက်မောင်းများကို တစ်ဖက်မှ တစ်ဖက်သို့ ဖြည်းဖြည်း

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
တင်ထွန်းအောင် (ရန်ချောင်း)

注册

商標

ရိပ်- ကျားရတနာဆေးသည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ် ဝေကျာစီမင်း

နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။

龍鳳膏

ရိပ်- အမျိုးသားအားဆေး ကျားရတနာဆေး

မြန်မာ့တိုင်းရင်းသားဆေးတော်မြတ်တို့တွင် ဝယ်ယူရန်နိုင်ပါသည်။

နဂါးစာမထီရတနာ (လုံစုံနိုင်ပါသည်)

(ယောက်ျားသုံးဆေးပြင်ဆင်အားဆေး) မုတ်ပုံတင်အမှတ် TMR-009365 (1014)

ရိပ်- ကျားရတနာဆေး (မှလအမည်း၊ နဂါးကျားအားဆေးဆေးသုံး)သည် တရုတ်ပြည် ရှေးခေတ်ဝေကျာစီမင်း နန်းတွင်းတွင် အသုံးပြုသော ဆေးတော်မြတ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် ဘုရင်မှ မောင်းမိထံသံများ၊ ဈေးမောလှပသည် မိဖုရားတို့နှင့် ကာမပျော်ပါးရာတွင် သီးသန့်အသုံးချရန် ဖြစ်သည်။

ဤလျှို့ဝှက်ဆေးသည် ယခုအထိ စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်ခံလာသည်မှာ အနှစ်(၄၀၀)ကျော်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး လူလောက၏ နတ်သိကြားဆေးဟု တင်စားခြင်းခံရပေသည်။ ဤဆေးကို ရေရှည်မိဝံ့သုံးပြုပါက အသက်ရှည်၍ အစဉ်ကျယ်စေမည်။ မန်ချေးမင်းဆက် ဝေကျာစီချွန်ထံသည် ကာမစည်းစိမ်ပျော်ရွှင်၍ အသက်(၉၉)နှစ်အထိ နေထိုင်နိုင်ခဲ့ခြင်းမှာ ရိပ်-ကျားရတနာဆေးကို ရေရှည်မိဝံ့သုံးပြုခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

အဓိကကျသမျှ ၊ ယောက်ျား ကျောက်ကပ်အားချို့တဲ့၍ သက်ရှည်နည်းခြင်း၊ ပန်းညှိုး၍ ဖထိန်နိုင်ဘဲ သက်လွတ်စောခြင်း။

အာနိသင် ၊ ကာမရာဂ်စိတ် ပိုစေ၍ နုပျိုလာစေမည်။ ကျောက်ကပ်အားပေး၍ လူသန်စွမ်းကာ အသက်ရှည်စေသည်။
 ဖြန့်ချိခြင်း - ဦးမြင့်ရွှေခေါင်းသားများ - မြန်မာဆေးဗဟိုတိုင်း C-264(D) ရှိ ပြေအောက်ထပ် သိမ်ကြီးစေ့၊ ဖုန်း-၂၅၄၂၅၅ ဝဥစေ့၊ နိုင်အမှတ်(၂) စေ့ကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း- ၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ နိုင်အထွတ်စိတ်-အမှတ်(၆၅၅) တရုတ်တန်း၊ မြည့်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ မိဗူးရိတ်မြန်မာဆေးဆိုင်- (၂၅)လမ်းနှင့်(၈၄)လမ်းထောင့်၊ ပုသိမ်၊ မြန်မာ့ဆေးဆိုင်-အမှတ်(၁၀) မင်းလမ်း၊ ဝိုင်းဂန်းတောင်၊ ပဲခူးမြို့၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ နိုင်အမျိုးဆေးဆိုင်- ၄/ကျောင်းလမ်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ ကန်တော်ရုံး အမှတ်(၈၁/၈၃) လားရှိုးမြို့၊ မရမ်း၊ ဖုန်း-၀၈၂-၂၂၁၁၆၊ နိုင်အကျယ်ဆေးတိုက်-(၆)လမ်း၊ တောင်ငူမြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၂၀၈၅၉၊ နိုင်အခန်း(၈) အဝေးပြေးကတ်ဝင်း၊ ကင်မလင်းကျွန်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ နိုင်အသိန်းရွှေ-အမှတ်(၁၈၈) ရွှေပြည်သာစေ့၊ ပုသိမ်မြို့၊ နိုင်ရွှေစံပြုစိတ်-အိုင်စိန်ရိပ်(၃၁/အ) ကန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၄၂၁၊ နိုင်အရာဇ်-အမှတ်(၅၂/၈) ကန်သည်လမ်း၊ ပုသိမ်မြို့၊ နိုင်အစံထွန်း-၂၃/၁၀၀၀ ဦးကြီးခမ်းလော်လမ်း၊ ဦးကြီးခမ်း၊ တောင်ကြီးမြို့၊ ဖုန်း-၀၈၁-၂၃၀၂၅၊ နိုင်အမှတ်(၁၂၂) ရာဇာလမ်း၊ ဝိန်းကန်ရွာ၊ ခရမ်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၂၄၄၀၄၊ နိုင်အကားဝါအေးနှင့် ဆေးပစ္စည်းဆိုင်-အမှတ်(၁) မြင်းခြံမြို့၊ ဖုန်း-၀၆၆-၂၁၄၄၁၊ နိုင်အတပင်ရိပ်- လားရှိုးလမ်း(နာရီစင်အနီး) မြင်းခြံလမ်း၊ ဖုန်း-၀၈၅-၂၁၂၆၂၊ နိုင်အိုင်ဆယ်ဆေးတိုက်-အမှတ်(၆၅၅) တရုတ်တန်း၊ မြည့်မြို့၊ ဖုန်း-၂၁၂၆၂၊ ၀၈၅-၂၁၂၅၆၊ နိုင်အိုင်ဆယ်ဆေးဆိုင်-အမှတ်(၄/၂၂)၊ ဘုဏ္ဍတောင်ဘက်လမ်း၊ အရှေ့မြင်ရပ်၊ မိတ္ထီလာ-ဖုန်း-၂၂၀၄၂၊ တက်စေ့စမ်းမြန်မာဆေးလုပ်ငန်း-ရွှေအရှေ့ဘက်၊ နေပြည်တော်လမ်း၊ စိန်ကိုင်-ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၀၀၀၊ ထွန်းသောင်စိတ်-ဖုန်း-၂၀၆၅၄၊ ဆောင်မဟာမာန်ဆေးပစ္စည်း ဗြဟ္မာ ဗိသု အင်တာကလပ်၊ မြစ်ကြီးနား၊ ဖုန်း-၂၂၁၀၆၊ နိုင်အပျဉ်းမနားမြို့၊ ပွဲကတော်ဆေးဆိုင် အမှတ်(၁၁၁)၊ (၇)လမ်း၊ မင်္ဂလာဒုံကွက်-ဦးထင်ဦး+အေါမြသန်း၊ နိုင်အကျော် ကွန်ပျူတာဆိုင်-ခိုင်လှိုင်လမ်း၊ ဝမ်ကောင်းရပ်၊ တာချီလိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၅၃၂၂၀၊ ပဲခူးတိုင်း၊ သာယာဝတီမြို့၊ ရှေးအတွင်း-ဒုညီနောင်ဆေးဆိုင်၊ နိုင်အကုသောဆေးဆိုင်-၃၂/အားကားအိုင်၊ သထုံစံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၂၇၃၃၊ နိုင်အရာထွန်းစိတ်-မြန်မာဆေးချိမ်းနှင့်အလှကုန်ဆိုင်(ခ)၊ လှိုင်း(အေ)၊ နိုင်အိုင်အမှတ်-(၂) ရှေးကြီး၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၂-၂၃၁၁၄၊ နိုင်အိုင်ဆယ် (ဆေးတိုက်) ထုံတိုလမ်း၊ ဆိပ်ငယ်ရပ်၊ မြိတ်မြို့၊ ဖုန်း-၀၃၆-၄၁၆၀၄

ပင်ရင်းဖြန့်ချိခြင်း - ရိပ်ဆေးတိုက်အမှတ်(၁၄) ပထမထပ်၊ ထီးတန်း(၂)လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်း၊ သီရိပင်လာစေ့ဆန်း၊ ဟုန်းလမ်း၊ ပဲခူးတိုင်း၊ ကြည့်ခြင်တိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း-၀၅၄-၃၃၀၂၅၊ ၀၅၄-၅၀၅ ၈၁၀၈၊ ၀၅၄-၅၀၀ ၁၀၅၄

အပါအဝင် ဆရာတော်

ဆူနုဒီနှင့် ကုသိုလ်တော် ဝေတီနှစ်ဆူ (၂)

ခရီးသွားကုတော်

ယခင်လူမှု အဆက်

ထူးတောင်တွင် အဘအောင်မင်း
 နှင့် တွေ့ဆုံရုံများလည်း ပါဝင်
 မရှိပေ။ ထို စာအုပ်စာတမ်းများ
 ထားထုတ်ဝေစဉ်က အခွင့်မသာ၍
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
 ဆက်ရှိဆရာတော် ဦးတေထေည
 ယင်းအချိန်ကာလကို မသိ
 မြင့် မိန့်ကြားနိုင်ခြင်း မရှိချေ။
 ဒီပါမြေဆရာတော်အဖြစ်
 အယူရစဉ် အကြောင်းကိစ္စ ရှိပါက
 ဦးနန္ဒသီရိအား အိပ်မက်
 မြင်ရလျက် မိန့်ကြား လင်းညွှန်
 တော်မူသည်ဟု သိရလေသည်။

▲ ယောထောင်ချောက်မိန့် အဘအောင်မင်းထံနှင့် ဦးနန္ဒသီရိတို့ပုံ

ဦးနန္ဒသီရိ၏ ထေဂျပုတ္တိအကျဉ်း
 ဆရာတော်လောင်းလျှာကို စစ်ကိုင်း
 မြောင်မြို့နယ်၊ ပေါက်ချောင်း
 ရွာနေ ဦးဘိုးရှောင်၊ ဒေါ်ချင်းတို့
 မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၇၈ ခုနှစ်၊
 တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၂)ရက်
 နေ့နံနက်တွင် ဖွားမြင်သည်။
 (၆)ဦးအနက် စတုတ္ထသား
 ငယ်မည် မောင်ပေါဟု တွင်

ခေါက်ချောင်း ကျေးရွာသည်
 နန်းမင်း လက်ထက်က
 ဘတ်အရာတွင် နေလအသွင်
 ရွာတော်မူသည့် အဂ္ဂဓမ္မာ
 ကဝိဝေ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ
 ရာဇဝတ်တော်ရ သင်္ဂဇာ
 တော်ကြီး၏ မွေးဖွားရာ

ဖြစ်လေသည်။)
 မောင်ပေါ အသက်(၇)နှစ်အရွယ်
 တွင် ပေါက်ချောင်းရွာ ဖောင်တော်ဦး
 ကျောင်း ဆရာတော် ဦးကေလာသထံ
 ပညာ စတင်သင်ယူသည်။ (၁၄)နှစ်
 အရွယ်တွင် ရှင်သာမဏေဝတ်ရာ
 ရှင်နန္ဒသီရိ ဘွဲ့မည်ရ၏။

သာမဏေဖြစ်ပြီးနောက် စာသင်
 စာချ နာမည်ကြီးသော စစ်ကိုင်းတောင်
 ရိုး ရတနာရုံသီ ရေကန်ချောင်းဆရာ
 တော် အရှင်ညဉ့်ဇာတိဝံသထံ
 ပိဋကတ်ကျမ်းများ သင်ယူတော်မူ
 သည်။
 သာမဏေဘဝကပင်လျှင် ဂိုယ်
 နက္ခတ္တပျော်ခြေညီမဟုတ်မီ ၈၁

www.burmeseclassic.com

ကျင့်သီလ ကောင်းမွန်၍ သည်းခံခြင်း၊
ခန္တီဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံခဲ့သည်။

၁၂၉၈ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင်
ရတနာသီရိရေကန်ချောင်း ခဏ္ဍာသိမ်၌
ဆရာတော် အရှင်ဉာဏိန္ဒာဘိဝံသအား
ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိသည်။

ရဟန်း (၂) ဝါရချိန်တွင် ရေကန်
ချောင်းဆရာတော်၏ မိန့်ကြားချက်အရ
မန္တလေးမြို့၊ အနောက်ပြင်ရှိ ချမ်းသာ
ကြီး အနောက်တိုက်ဆရာတော်
ဦးလက္ခဏထံတွင် ဋီကာကျော် စာပါ
လိုက်ခဲ့သည်။

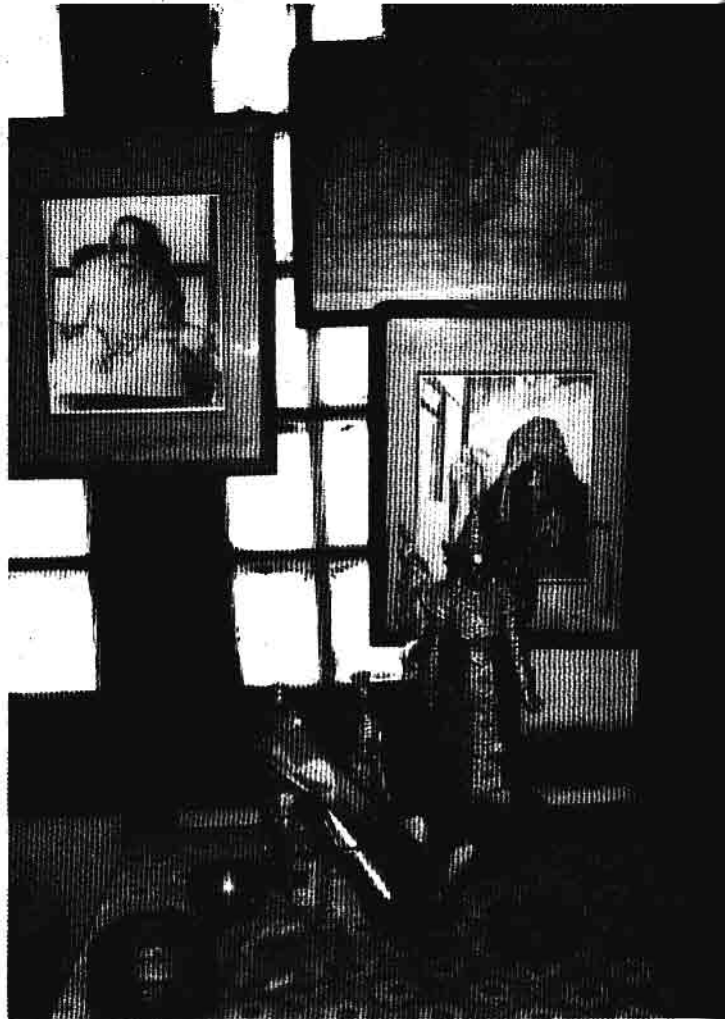
ဒုတိယကမ္ဘာစစ် ဖြစ်ချိန်တွင်
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးသို့ ပြန်လာကာ
ထိုစဉ်က ပြုပျက်နေသည့် ရှင်ဖြူရှင်လှ
ဘုရားငုတ်တို၏ အနောက်မြောက်
ထောင့် ကမ်းပါးယံကို ရှင်းလင်း၍
ချောင်သစ် တည်သည်။

မန္တလေးမြို့မှ ပွဲစားကြီးဒေါ်မြိုင်နှင့်
မောင်ဖြစ်သူ ပွဲစား ဦးလှမောင်၊
ဒေါ်သန်းဌေး မိသားစုတို့က ဆောက်
လုပ် လှူဒါန်းကြသည်။ လေးကျွန်းဒီပါ
တစ်ကမ္ဘာလုံး ငြိမ်းချမ်းသာယာစေရန်
ရည်ရွယ်ချက် “ဒီပါမြေချောင်” ဟု
ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်၍
ကမ္မည်းစာတိုင် စိုက်ထူခဲ့သည်။

ဒီပါမြေချောင် ဆရာတော်ကလေး
ဦးနန္ဒာသီရိသည် ထိုစဉ်က သက်တော်
ငယ်ရွယ် နုပျိုသော်လည်း အရွယ်နှင့်
မမျှအောင် နာယကဂုဏ် ခြောက်ပါးနှင့်
ပြည့်စုံခြင်း၊ ကျွန်ုပ်သံဝေရသီလရှိခြင်း၊
ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများနှင့် ဆက်ဆံ
ရာတွင် အဂတိလေးပါး မလိုက်စား
ခြင်း...

အချိန်ကို အလဟဿ မဖြစ်စေဘဲ
စာပေလေ့လာခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်
တည်ခြင်း၊ စေတီယင်္ဂဏဝတ်ပြုခြင်း

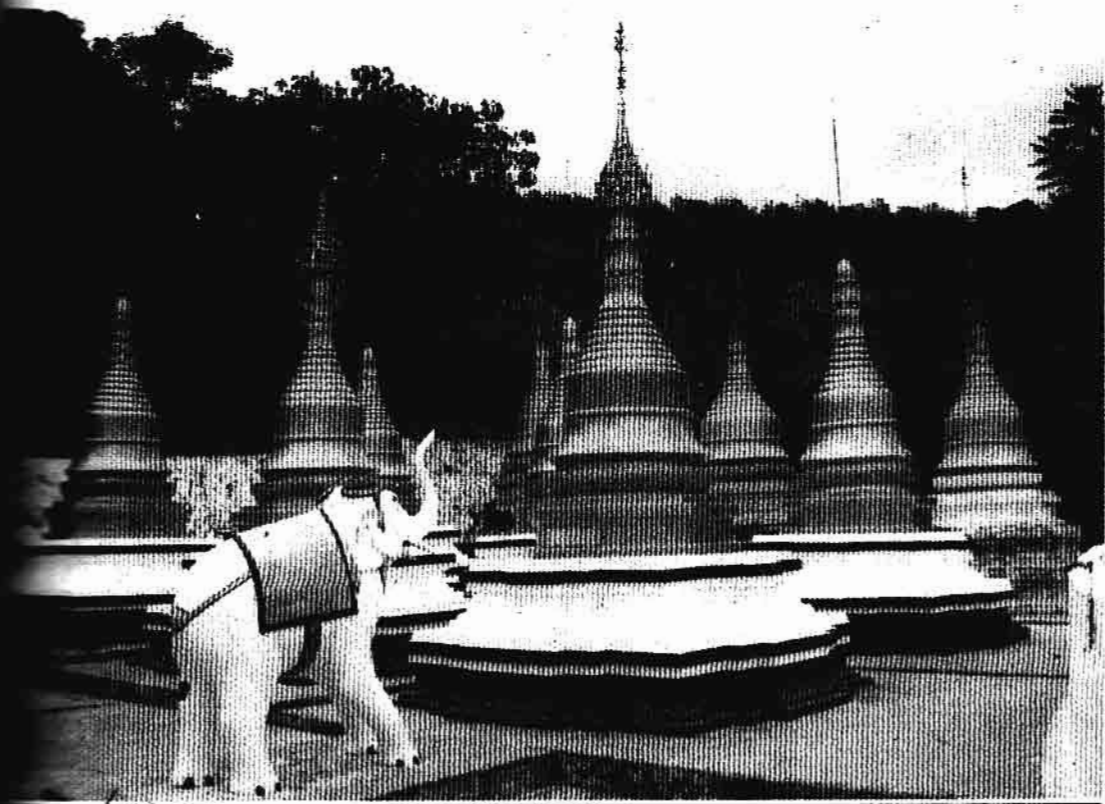
၈၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော်၏ အချိန်ပုံစံ

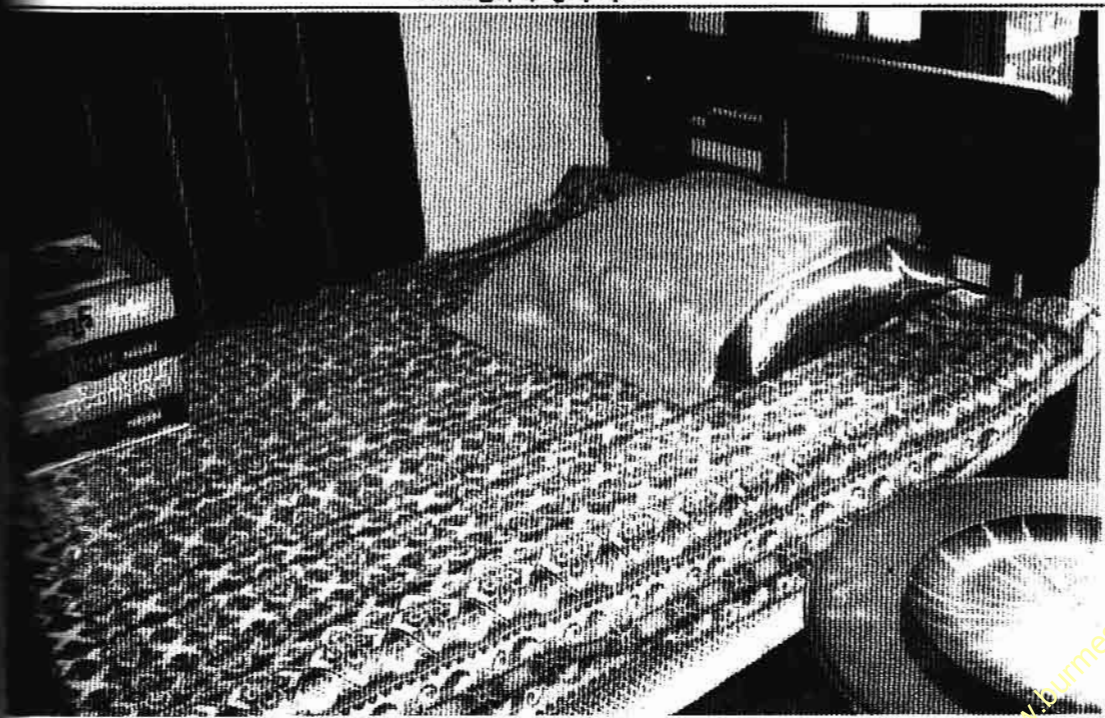
ပရိသတ်ပူဇော်၊ မေတ္တာပို့ခြင်းတို့ကို
အချိန်ဇယားလိုက် ဖြည့်ဆည်း နေထိုင်
တော်မူသဖြင့် ရဟန်းရှင်လူ အများ
ကြည့်ညို သဒ္ဓါပွား လေးစားခြင်း ခံရ၏။
၁၃၀၄ ခုနှစ်တွင် ဒီပါမြေချောင်ကို
စာသင်တိုက်အဖြစ် ဖွင့်လှစ်သည်။
စာသင်တိုက်ဖွင့်ပြီး (၄)နှစ်အကြာတွင်
စာသင်တိုက်ကို ညီတော် ဦးသုဇာတ
နှင့် သီတင်းသုံးဖော်တို့အား လွှဲအပ်၍
ပခုက္ကူစာသင်တိုက်ကြီးများသို့ သွား
ကာ ပရိယတ္တိစာပေများ ဆက်လက်
ဆည်းပူးသည်။

ပခုက္ကူ၌ လေးနှစ်ကြာ စာပေ
ယူပြီးနောက် ဒီပါမြေချောင်သို့ ပြန်
၍ ရဟန်းငယ်၊ သာမဏေတို့အား စာ
ပို့ချတော်မူသည်။
ဒီပါမြေစာသင်တိုက်သည်
အောင်သံယာ အများဆုံး အောင်ဆု
အကောင်းဆုံးဟု ကျော်ကြား
အစိုးရ ပထမပြန် ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး
မိတ္တူစရိယများ ပေါ်ထွန်းစေခဲ့လေ
ဆရာတော် ဦးနန္ဒာသီရိသည်
ရဟန်းသိက္ခာ (၂၆) ဝါအေးရာ ၁၃၂၄ ခု
၁၃၄၅ ခုနှစ်အထိ ဘုရားအို ကျော်

◀ ကိုးသောင်းဝေဝေများ

◀ အင်္ဂုလိန်တွင်းမှ ရတင်

ပျက် သာသနိက အဆောက်အအုံများကို ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် အသစ်တစ်ဖန် ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့သော ဘုရားစေတီများမှာ ရှင်ဖြူရှင်လှဘုရားမှ အစပြုကာ စစ်ကိုင်းနှင့် အင်းဝတို့တွင် (၁၄)ဆူ ရှိသည်။

ထို့အပြင် စစ်ကိုင်း၊ အမရပူရ၊ ရန်ကင်းတောင်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ ကယားပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည်နယ်တို့ရှိ စေတီ အများအပြားကိုလည်း ရွှေထီးတော် တင်လှူပူဇော်ခဲ့သည်။

ဤသို့ သာသနပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေဆဲ ၁၃၄၇ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၁)ရက်နေ့ နံနက်(၁၀)နာရီ (၅၅)မိနစ်တွင် တစ်ဘဝ ခန္ဓာဝန်ချုပ်ငြိမ်းတော်မူသည်။

ဆရာတော် သက်ဆက်ထင်ရှား ရှိကြောင့် မြည်စရိပ် သုံးထပ်မြို့အကျောက်ရှိ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှ သာသနာပြုဆရာတော် အရှင်ရွှေကမည်း ဒီပဲမြေကျောင်းသို့ လာအောက်ကာ ဦးနန္ဒသီရိထံ တပည့်နှင့် ဖညာသင်ယူခဲ့ကြောင်း မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ မှတ်တမ်းများအရ သိရလေသည်။

တရားကျင့်မှုနှင့် စင်္ကြံဆောင်

ဆရာတော်ဦးတေက ကျောင်းအောက်ထပ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားကာ ဆရာတော် ဦးနန္ဒသီရိ တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့သည့် လိုဏ်ဂူကို ညွှန်ပြပေးသည်။

တောင်နံရံကို ထွင်းဖောက်ထားသောဂူဖြစ်၍ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားငယ်တစ်ဆူနှင့် ကြေးသောက်တော်ရေခွက်များ တွေ့မြင်ရသည်။ ဆိတ်ငြိမ်၍ နွေးထွေးသော လိုဏ်ဂူဖြစ်သည်။

ယင်းအနီးတွင် ဆရာတော်ကြီး စင်္ကြံလျှောက်လေ့ရှိသည့် စင်္ကြံဆောင် ရှည်ကြီးရှိသည်။

• ဒီပဲမြေဆရာတော် ဦးနန္ဒသီရိ၏ ထံတော်များ

သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွင် အကျော်ကြားသော ကိစ္စများ ကြုံတွေ့ရပါက ဤလိုဏ်ဂူတွင် အခြောက်ထင်ကာ ဣဒါယာပုတ် မှာအစောန် စင်္ကြံလျှောက်ကြောင်း သိရသည်။

ဗိမာန်စံကျောင်း

ထို့နောက် ဒီပဲမြေချောင်မှ ထွက်ကာ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီ မှန်ဦးအနီးရှိ လှေကားမှတက်၍ ဆရာတော်ဦးနန္ဒသီရိ၏ ရုပ်ကလာပ်တော် ပူဇော်ထားသည့် ဗိမာန်စံကျောင်းသို့ သွားရောက်

ဂါရဝပြု ပူးမြော်သည်။ စံကျောင်းအတွင်း မှန်စီအုတ်ထူအထက်၌ ဆရာတော်၏ မပုပ်မသေသော ရုပ်ကလာပ်တော်ကို မှန်ခွင်း ပူဇော်ထားသည်။

မှန်ခေါင်းမှာ အမိုးဖွင့်ထား၍ နံရံမှ မှန်ခန်းတစ်ထပ် ကာရံထားသော ဦးတေက မှန်ခန်းတံခါးကို ဖွင့်လှစ်၍ ခြေတော်ရင်းမှ မှတ်တမ်းပြု ပူဇော်ပေးသည်။

www.burmeseclassic.com

◀ ဒီပဲခဲင်(တော့)ဆရာတော် ဦးတော

ဆရာတော်ဦးနန္ဒသီရိ ပျံလွန်တော် မူပြီးနောက် ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရုပ် ကလာပ်တော်သည်...

- ဆေးစိပ် စိပ်ထားခြင်း မရှိဘဲ ပုပ်ပျက်ခြင်း မရှိ
- သွားတော်များ ယခုတိုင်ပင် တည်ရှိ၏
- ဆံတော်များ ရှည်ထွက်၏
- မြေသည်း လက်သည်းများလည်း ရှည်ထွက် ၏

● အသိဌာန်ပြု၍ လုပ်ငန်းကိစ္စ အကြံအစည်များ ဆောင်ရွက်ပါက ထူးခြားစွာ အောင်မြင်မှု ရှိကြောင်း သိရလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စစ်ကိုင်း ထူပါရုံစေတီကို ပြုပြင်တည်ဆောက်ဆဲ ကာလ ၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ထူပါရုံ စေတီအနီးရှိ အင်းဝခေတ် ပိဋကတ် အကျော် ဆရာတော် အရှင်မဟာရဋ္ဌ သာရ သီတင်းသုံးခဲ့သည့် ရတနာဗိမာန်

ရွှေကျောင်းတော် မြေနေရာကြီးကို ပြည်ထဲရေးနှင့် သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာနက ဆရာတော်ကြီးအား သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နိုင်ရန် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

ဆရာတော်က ယင်းနေရာကို ပြုပြင်ရှင်းလင်း၍ ပရိယတ္တိ စာသင်တိုက်ကြီး ထူထောင်ကာ တပည့်ရင်းဖြစ်သူ မွှောစရိယ အရှင်ဉာဏောဘာသအား ကြီးကြပ်စေခဲ့သည်။

ဆရာတော်ဦးနန္ဒသီရိသည် ထို ရတနာဗိမာန် ရွှေကျောင်းတော်တွင် သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် ၁၃၄၇ ခုနှစ်တွင် ပျံလွန်တော်မူရာ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ဤစံကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

စံကျောင်းအတွင်း ရုပ်ကလာပ်တော် ခြေရင်း၌ ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်တုတော်ကို ပူဇော်ထားသည်။

ဗိမာန်စံကျောင်း၏ နောက်ကျောဘက်တွင် ကိုးဆူတန်းစေတီများ ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည်။ ဆရာတော်ကြီး တည်ဆောက်ပူဇော်သည့် စေတီများအား နဝင်းကျေ နဝင်း ကိုက်စေရန် စီစဉ်ပူဇော်လေ့ရှိကြောင်း သိရသည်။

ကိုးဆူတန်းစေတီများ အနီး၌ ဒုတိယ ဒီပဲခဲင်ဆရာတော် ဦးသုဇာတ၏ အရိုးစေတီ တည်ရှိသည်။

ပထမ ဒီပဲခဲင်မြေဆရာတော် ဦးနန္ဒသီရိပြီးနောက် ဦးသုဇာတ၊ ဦးကောဝိဒ တို့က ဒုတိယနှင့် တတိယ ဆရာတော်များအဖြစ် ထိန်းသိမ်းတာဝန်ယူတော်မူခဲ့ကြသည်ဟု သိရပေသည်။

ရွှေလ ဆက်တော်ပါရန်

ခရီးသည်သုတေသန

ကွမ်းရွက်ကို ဆေးစွမ်း

ဈေးရောင်းသော မိတ်ဆွေ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် အင်္ကျီလက်ပြတ်ဝတ်ထားသည့်အတွက် သူ၏ ချိုင်းကြားထဲမှ အနာက ပန်းသီးလုံးအသေးစားကဲ့သို့ နီရဲ့ စူထွက်နေသည်ကို စာရေးသူ အမှတ်တမဲ့ မြင်လိုက်ရပါသည်။

စာရေးသူက...

‘ပန်းဌေးရဲ့ လက်ဖောင်ရင်းက အနာက အညှော်ပိလို နန်းပန်းတွေတက်ပြီး ယောင်နေတာပို့လား’

လို့ မေးလိုက်တော့...

‘ဟုတ်တယ်အစ်မရေ ဆေးထိုးရမလား။ ဘာလုပ်ရမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ လူကလဲ ဖျားချင်နေပြီ’

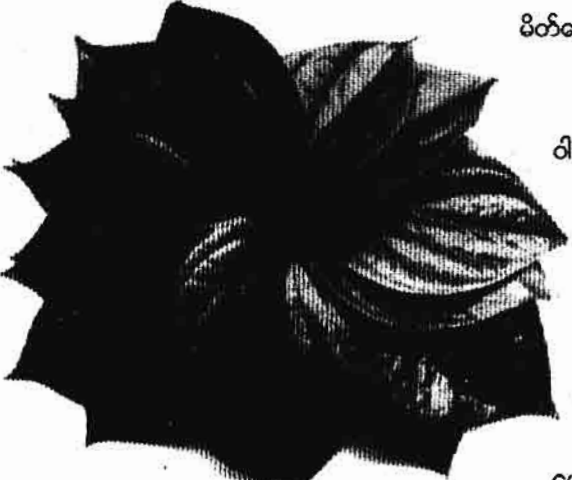
လို့ ပြန်ဖြေပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆေးနည်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ပေးလိုက်တဲ့ဆေးနည်းက ကွမ်းရွက်ကို ညက်အောင်ဝါးပြီး အနာဝမှာ အုံထားလိုက်ပါ။ ညအိပ်ရင်ပြတ်မကျအောင် ပတ်တီးနဲ့ စည်းပြီးထားပါ။ နောက်တစ်နေ့ နံနက်လင်းတာနဲ့ အဲဒီကွမ်းဝါးပြီး အုံထားတဲ့ အနာပေါ်က ကွမ်းဖတ်တွေက ကျွတ်ကျွတ် ခြောက်သွားပြီး အနာရင့်ရင့် ပြည့်ထွက်လာကာ အရောင်လျော့သွားလိမ့်မယ်လို့ ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

နောက်(၃)ရက်လောက် ကြာတော့ စာရေးသူ သူ့ဆိုင်ကို ဈေးဝယ်သွားတဲ့အခါ မစန်းဌေးက ‘‘အစ်မပြောတာ ဟုတ်တယ် အစ်မရေ၊ ကျွန်မ လက်ဖောင်းရင်းက အနာက ကွမ်းရွက်ဝါးအုံတာနဲ့ ဆေးမထိုးရဘဲ ပျောက်သွားတယ်လေ’’ လို့ ပြောပါတယ်။

တစ်ခါတလေ နည်းမသိတော့ ခက်ခဲပြီး ပေါက်ဆိန်နဲ့ ပေါက်ထုတ်ရမလို့ဖြစ်နေတဲ့ အနေအထားမျိုးကို

၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နည်းသိရင် အလွယ်လေး အပ်နဲ့ ထွင်လို့ ရတဲ့အခြေအနေကို ပြောင်းလို့ ရသလိုပါပဲ။

ဆေးနည်းတိုနဲ့လဲ လူ့အသက်ကို ကယ်လို့ ရပါတယ်။ လူတချို့က ရောဂါဖြစ်လာရင် ငွေကုန်မှ ပျောက်မယ်လို့ ထင်ထားတတ်ကြပါတယ်။

စာရေးသူကိုယ်တိုင် သွားဖုံးတွေ ယောင်သလိုဖြစ်ပြီး အစာဝါးတဲ့အခါတိုင်း သွားတွေ နာနေတာနဲ့ အစားမစားချင်လောက်အောင် ဒုက္ခရောက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ တစ်ဆက်တည်း ဝိုးစားခံထားရတဲ့ သွားပေါက်ရှိနေတဲ့ သွားတွေကလဲ အစာဝင်သွားတာနဲ့ ကျင်ကိုက်လာပါတယ်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က...

‘အညှော်ပိလို သွားဖုံးယောင်တာ ကွမ်းရွက်စားလိုက်၊ ကွမ်းယာမစားချင်ရင် ကွမ်းရွက်တစ်ဖျီးတည်းကိုပဲ ဝါးစားလိုက်’ လို့ ပြောပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ မိတ်ဆွေပြောတဲ့အတိုင်း ဘာမှမပါဘဲ ကွမ်းရွက်ချည်း ဝါးစားလိုက်ပါတယ်။ စပ်ရှားရှားနဲ့ အရသာမကောင်းပေမယ့် (၃)ခါလောက် စားလိုက်တော့ သွားဖုံးယောင်တာ သွားကိုက်တာက ပျောက်သွားပါတယ်။

အဲဒီနောက်ကို သွားနာတဲ့ရောဂါပေါ်လာမယ့် အခြေအနေဖြစ်လာရင် ကွမ်းရွက်ကို ကြိုပြီး ဝါးထားလိုက်ပါတယ်။ သွားကိုက်တဲ့ရောဂါ လုံးဝမဖြစ်တော့ပါဘူး။

စာရေးသူတို့ရုံးက ဒေါ်ပပဝင်းက သွားတွေ မကြာခဏကိုက်ပြီး သွားနုတ်ရတဲ့ အခြေအနေရောက်နေတော့ အဲဒီနည်းကို ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒေါ်ပပဝင်းက...

‘သွားကိုက်တော့ ပျောက်ပါတယ် အန်တီရေ... ဒီပေယံ ကွမ်းယာစွဲလို့ ဖြစ်နေပြီလို့ ပြောပါတယ်’

ကွမ်းမစွဲအောင် ကွမ်းရွက်ချည်းစားရင်ရပါတယ်။ ကွမ်းရွက်အသုံးဝင်ပုံကို ရေးရရင် စာရှည်သွားမှာစိုးလို့ စာရေးသူရဲ့ကိုယ်တွေ့ ဆေးနည်းနဲ့ မိတ်ဆွေပေးတဲ့ ဆေးနည်းလေးကို စာဖတ်သူတို့ထံ လက်ဆင့်ကမ်းလိုက်ရပါတယ်။

မနင်းသီ(နေပြည်တော်)

www.burmeseclassic.com

အသိကျ အလှပို ဆီးဝမ်း မှန်စေလိုလျှင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို မှီဝဲပါ

ကျွန်မတို့လို မိန်းမသားတွေဟာ အမျိုးသားတွေ ထက် အနာရောဂါပိုပြီး ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ အထူးအလေးပေး ဂရုတစိုက်ရှိတာကတော့ ဓမ္မတာ ဆီ လစဉ် ၂၈ ရက်တစ်ကြိမ် ဆင်းသက်လာတဲ့ သွေးသား ဝါးပါ။ အဲဒီသွေးသား ဓမ္မတာမမှန်ကန်ဖောက်ပြန်ခြင်း ကြောင့် ရောဂါပေါင်းမြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရသလို သွေးသားမှန်ကန်နေရင်လည်း အသားအရေ စိုပြေဝင်းပ ညွှန်းမာပြီး လှပတင့်တယ်လို့နေပြန်ပါတယ်ရှင်။

ယနေ့ခေတ်မှာ ခေတ်မီသော အမျိုးသမီးများအတွက် ဝမ်းမှန်ဆေးတွေ သုံးစွဲခြင်းကြောင့်လည်း ရောဂါတစ်ခု ဆိုက်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတယ်လို့ သမားတော်ကြီး ဆရာမြင့်မှ ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။ အလွန်မှန်ကန်တဲ့ ကျန်း မာရေးပညာပေးစကားဖြစ်ပါတယ်။ ယင်းပဋိသန္ဓေတားဆေး ဆေး သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ၂၈ ရက် တစ်ကြိမ် သွေးဖွားရမည့် ဝမ်းမှန် နှစ်ကျော်တဲ့အထိ ဓမ္မတာသွေးဟာ ဖွားခြင်းဆင်း ခြင်းဖြစ်တဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွင်း ခိုအောင်းနေတတ်ကြပါတယ်။

ဒီလို သွေးဟောင်းလည်း မဆင်း၊ သွေးသစ်လည်း မဝ၊ လနစ်ကြာလာသော် ကျွန်မတို့လို အမျိုးသမီးများမှာ အသားအရေ မကြည်လင်တော့၊ ပွယောင်ယောင်နှင့် ညို ညိုရောင်သန်းလာပြီး ဗိုက်ခေါက်ထူကာ ဝ၊သထက် ဝ၊ လာ ကြပါတော့တယ်။ ခန္ဓာကိုယ် ဝ၊လာတာနှင့်အမျှ ရောဂါ ဆာလည်း ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုးနဲ့ အမျိုးမျိုးဖြစ်လာ တော့တာပေါ့ရှင်။

ကြာတော့ လူလည်း အလှပျက်၊ အသားအရေလည်း မကြည်လင်၊ ဗိုက်ပူနံ့ကား ငါးစိပူခါးလို့ ပုံကပျက်၊ ရောဂါက ဆတ်တော့ စိတ်ပျက်ရတော့တာပေါ့။ ဒီလိုနဲ့ သင့်တော်မယ့် ဆေးကို ရှာမိပါတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ သမားတော်ဆရာမြင့်ထံ ဆရာတံသွားပါတယ်။ ဆရာ့ကို ဖြစ်ပျက်ခံစားနေရတာတွေ အကုန်ပြောပြဆွေးနွေးမိတော့ ဆရာက-

“မကေသီအောင်ရေ အခုခေတ်မှာတော့ အများစု မဟာ အမျိုးသမီးတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားတွေ့ကြုံနေရတဲ့ ခေတ်မီရောဂါပေါ့ဗျာ” တဲ့လေ. . .

“ဆရာရယ် ဘယ်လိုကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ရတာလည်း” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်ရေ မကေသီအောင် ပြောသလို ပဋိ သန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် ပါသလို နေ့စဉ် စားသောက်နေ ရတဲ့ အစားအသောက်တွေကြောင့်လည်း ပါပါတယ်။ ပြီး တော့ လူနေထိုင်မှုပုံစံ၊ နောက် ပတ်ဝန်းကျင်စတဲ့ အ ကြောင်းတွေကြောင့်လည်း ဒီလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မတို့လို အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ အနေနဲ့ မကင်းနိုင်တဲ့ ပဋိသန္ဓေတားဆေးတွေကြောင့် လစဉ်ဓမ္မတာ မလာတာကနေစပြီး အမျိုးသမီးတွေ ဝ၊လာတယ်၊ ရောဂါ တွေ ပိုထူပြောလာတယ်လို့ ခံစားရပါတယ် ဆရာ၊ အဲဒါကို ဘယ်လိုကုသပြီး ဘယ်လိုဆေးမျိုးတွေ သုံးစွဲသင့်ပါလဲ ဆရာ” ဆိုတော့ -

“မကေသီအောင်မေးတဲ့ မေးခွန်းက ကောင်းပါတယ်။ အမျိုးသားတွေနဲ့ အမျိုးသမီးတွေရဲ့ စွန့်ထုတ်ပစ္စည်းမလ ကွာခြားချက်က ဓမ္မတာသွေးသားပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျန်တာ ကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး တွေဟာ အမျိုးသားရော အမျိုးသမီးပါ တူညီနေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ”

“ဒီတော့ အမျိုးသမီးအနေနဲ့ အထူးသဖြင့် ပဋိ သန္ဓေ တားဆေးတွေ သုံးလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အစားအသောက် အနေအ ထိုင်တွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓမ္မတာမမှန် ထိန်ကျန်ချုပ် ငုပ်နေ တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ ရောဂါတစ်ခု မဟုတ်တစ်ခုတော့ စွဲကပ်လာပါတယ်။ ဒီလိုအခါမျိုးမှာ တားဆေးတွေကြောင့် ဓမ္မတာမပေါ်တာကို ကုစားဖို့လိုပါမယ်”

“ဘယ်လိုများ ကုစားရမလဲဆရာ”

“စောစောက ဆရာပြောခဲ့သလိုပေါ့ လူသားတွေ အ နေနဲ့ နေ့စဉ်စွန့်ထုတ် ဖယ်ရှားပေးရမယ့် မလအဆိပ် ဓာတ် တွေရှိပါတယ်။ ဒါတွေကတော့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေး ပြီးတော့ အမျိုးသမီးတွေလစဉ်စွန့်ပေးရတဲ့ သွေးသားဓမ္မတာပေါ့။ သွေးသားဓမ္မတာကတော့ တားဆေးတွေကြောင့် ဖြစ်ဖြစ်၊ အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်ဖြစ် လစဉ်မပေါ်ဘူးဆိုရင် ကျန်တဲ့ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေဖို့လိုပါတယ်။ ဒီ မလလေးမျိုးထဲက ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကဖြစ်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း မှန်စေရန် ဂရုတစိုက် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါ မယ်။ အဲဒီလိုတားဆေးသုံးသူတွေရော၊ တားဆေးသုံးသူတွေ

ပါ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထန်တဲ့ ဗိုက်ပူခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်တွေထူလာခြင်း၊ အဆီတွေ ဝမ်းဗိုက်ပြင်မှာ စုလာခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်မှု မရှိခြင်း၊ ကြည်လင်တောက်ပဝင်းလက်မှုမရှိခြင်း၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ လေးလံထိုင်းမှိုင်းခြင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ပေါ့ပါးသွက်လက်မှု မရှိခြင်း၊ ဆီးချို သွေးတိုး အသည်းအဆိဖုံး၊ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်း စတဲ့ ရောဂါများနဲ့ အမျိုးသမီးရောဂါများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ချွေးတို့ကို မှန်မှန်စွန့်ထုတ်နိုင်စေရန် နေထိုင်စားသောက်ရပါမယ်။ အကယ်၍ ကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပ အချိုးအစားကျတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ဆီးနဲ့ဝမ်းကိုတော့ မှန်ကို မှန်နေအောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရပါမယ် မကေသီအောင်”

“ဒါဆို တားဆေးတွေကြောင့် သွေးသားမပေါ်ရင် ဆီး၊ ဝမ်းမှန်အောင် ပြုပြင်ပေးရင် အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ပူခြင်း၊ အသားအရေညစ်ထေခြင်း၊ အကြောတက်ညောင်းညာခြင်းများနဲ့အတူ အခြားသောရောဂါတွေပါ ဖြစ်ပွားမလာအောင် တားဆီးနိုင်တာပေါ့ နော်... ဆရာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ...”

မြန်မာ့မိန အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေး

“အဲဒါဆို ဘာဆေးသောက်မလဲ ဆရာ”
“ဆရာဆီလာတော့လဲ ဟောဒီ မြင့်မြန်မာ တောရှောင်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကိုပဲ ညွှန်ရမှာပဲဗျ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲဆရာ”

“ဘာတွေကောင်းလဲဆိုတော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခဲခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဗူလာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ်၊ ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေပွဲခြောက်ခြင်း၊ အဖုအပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်နံခြင်း၊ ကိုယ်နံ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ကို ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျခြင်း၊ လျှာ၊ နှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဆီးဝါ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံမှည့်ခြောက်ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလီအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေကာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ ထေညီညွတ်မှန်ကန်စေပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လို သုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ရာထဲ ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက်ကင်းသက်သာပြီး ပြေသေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီးသားဖြစ်စေပါတယ်” (ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းမှန်ဆေးမဟုတ်ဘဲ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေရရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့်ဆေးပါ ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာ့ကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗဏ္ဍလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ၊ ဇုန်း - ၀၁၆၉၁၀၉၁၊ ၀၉၇၃၁၉၇၁

www.burmeseclassic.com

စစ်ကိုင်းတစ်ခွင် သပိင်မင်းစေတီများ

၆ အောင်မြင် ဦးပုလဲဂါထာတော်များ (၃၁)

အောင်မြင်
တောင်

◆ ရွှေတောင်ကုန်း တည်ရှိရာ ညောင်ပင်သာ ဦးပုလဲ
တောင်တော်ရာ အဝင်မုခ်

ရွှေတောင်ကုန်းစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြင်ရစဉ်

စိပ်ပုလဲကျောင်းတောင်
 ကုန်းရွှေတောင်ကုန်းဘုရား
 ဦးပုလဲ ဂါထာတော်
 အာတဿ ဘဂဝတော အရဟ
 သဗ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
 [၃-ကြိမ် ခွတ်ဆိုပါ။]
 သီတံ အဝဒေဝိယာ
 ရွှေတောင်ကုန်းဝယ် စေတီယံ
 သဗ္ဗညု ဓတု သံယုတ္တံ
 အသံ ဝနာပိ အာဒရံ
 ညောင်ပင်သာ ပါဠိအသံထွက်
 သဗ္ဗညု = သပ်ပင်ညု
 သံယုတ္တံ = သံယုတ်တံ
 ဝနာပိ = ဝန်ဒါပိ

သော။
 သဗ္ဗညုဓာတုသံယုတ္တံ၊
 မြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏
 ဓာတ်တော်များနှင့် ဝါ သဗ္ဗညုတ
 မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ဓမ္မတော် ဓာတ်တော်
 များ ပါဝင်သော။
 ရွှေတောင်ကုန်းဝယ် စေတီယံ၊
 ရွှေတောင်ကုန်း ဘွဲ့အမည်ရှိသော
 စေတီတော်မြတ်ကို။
 အဟံ။ “.....”ဟု နာမသမုတ်
 အကျွန်ုပ်သည်။
 [မှတ်ချက် ။ “.....”နေရာတွင်
 ခွတ်ဆိုကန်တော့သူ၏အမည် ထည့်
 ပါ။]
 အာဒရံ၊ လေးမြတ်ကြည်ညို ရိုသေ
 လှစွာ။
 ဝနာပိ၊ ဘယ လာဘ စသည်
 အဖြစ် မညစ်မညူး ကြည်နူးသဒ္ဓါ ရှိခိုး
 ဦးချ ကန်တော့ပါ၏ ဘုရား။

ဘုရားတည်နှစ်
 သက္ကရာဇ် ၁၀၆၀ ပြည့်နှစ်။
 ဘုရားဒကာ
 သီရိမဟာသုရ သုဓမ္မရာဇာဘွဲ့ခံ
 စနေမင်း၏ မိဖုရားကြီး မင်းထိပ်ပန်း။
 တည်နေရာ
 စစ်ကိုင်းမြို့ ရောဝတီမြစ်ကမ်းအနီး
 မြေဝတီရပ်ကွက် ညောင်ပင်သာ
 ကျောင်းတော်ဝင်းအတွင်း။
 ပွဲတော်ရက်
 နှစ်စဉ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့။
 အောင်မြင်
 ရွှေဘုံသာဆုတောင်းပြည့် လိုက်
 အတွင်း ရုပ်ပွားတော်ရှေ့တည်ကည့်။

◆ ထွေတောင်တုန်းထေရီထော်မြတ်၏ရှေ့ထော်၍ တည်ရှိသော ထွေတံသာ
ထုထောင်ပြည့်ထေရီထော်နှင့် ထွေခံကာလုံတော်

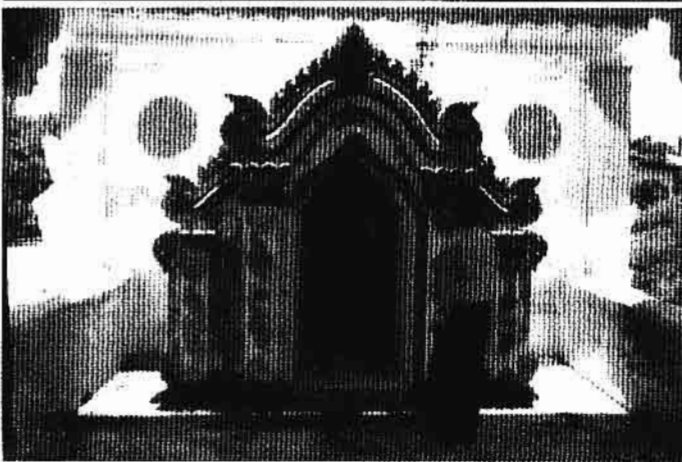
◆ ထွေတံသာထုထောင်ပြည့်ထေရီထော်
မြတ်၏ လိုက်စာတွင်းမှ ထုထောင်
ဘင်ထေရီ လှမ်းပွားတော်

◆ ထွေတံသာထုထောင်ပြည့်ထေရီထော်
ထိုင်ခုံဖွတ်စွာကွက်၍ နံတံထေးထုထောင်

◆ ထွေတံသာထုထောင်ပြည့်ထေရီထော်
လင်လွန်းထေရီထိုင်

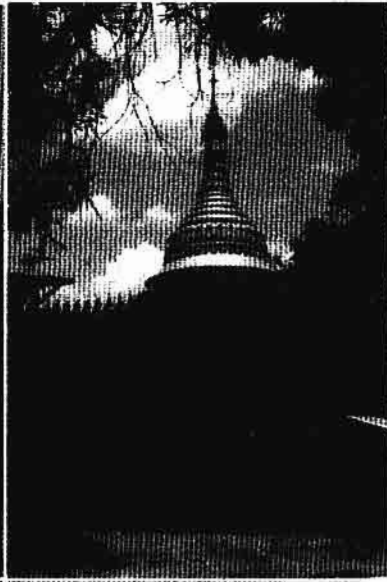

◆ ထွေတံသာမြတ်စွာဘုရား ဗံယံထော်နှင့်
ထွေတံသာထုထောင်ပြည့်ထေရီ မှန်စာဝင်

၉၀ နဂျာဗ္ဗာရောင်ခြည်ဗုဒ္ဓလင်း

◆ မိင်္ဂလာတောင်အောက်ကျောင်းတော်ကျောင်းတော်

◆ မိင်္ဂလာတောင်အောက်ကျောင်းတော်ကျောင်းတော်

◆ ညောင်ပင်သာကျောင်းတော်ကျောင်းတော်

အောင်အောင်ကျောင်း
တော်တော်ရင်းရင်းများ။

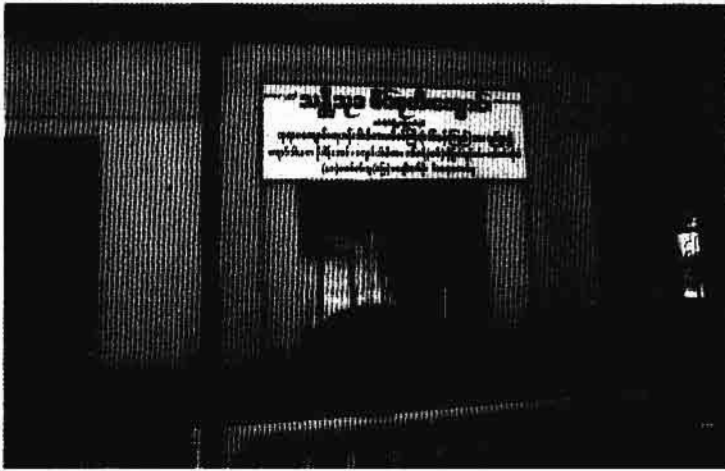
အောင်အောင်ကျောင်း
တော်တော်ရင်းရင်းများ။

အောင်အောင်ကျောင်း
တော်တော်ရင်းရင်းများ။

အောင်အောင်ကျောင်း
တော်တော်ရင်းရင်းများ။

အောင်အောင်ကျောင်း
တော်တော်ရင်းရင်းများ။

◆ စတုရန်းကျောင်းတော်ကျောင်းတော်

ရပ်ကွက်နေ ဦးရွှေအောင်၊ ဒေါ်လှောက်
တို့က ညောင်ပင်သာကျောင်းတော်
ကြီးကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပေ
သည်။

ညောင်ပင်သာ ကျောင်းတော်ကြီး
သည် ညောင်ပင်ကြီးရာ ဝိုင်းပတ်
ပေါက်ရောက်နေလေရာ ဥယျာဉ်ကြီး
သဖွယ် ဖြစ်နေခြင်း...

စစ်ကိုင်းမြို့ သမိုင်းဝင် ညောင်ကိုး
ညောင်စာရင်းဝင် ဖြစ်နေခြင်း...

စာသင်သား တပည့်ပေါင်းများစွာ
အား စာပေပို့ချခဲ့လေရာ စာချ အလွန်
တောင်းခြင်း...

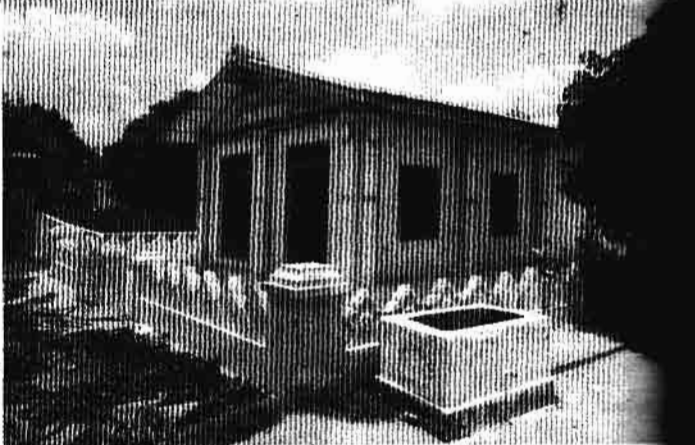
မှတ်တမ်းဝင် တေးထမ်း၊ ကဗျာ၊
လင်္ကာများ ရေးသားခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့်
ညောင်ပင်သာ ဦးပုညဟု ကျော်စောခဲ့
လေသည်။

ထိုကျောင်းဝင်းအတွင်းဝယ် အင်းဝ
မိဖုရားကြီး မင်းထိပ်ပန်းက စေတီ
တော်နှင့်အတူ ကျောင်းတော်ကြီး

◀ သွတောင်ကျွန်းစေတီ အနီးမှ ထုငြားညောင်ကြီး၏
ညောင်သော သစ်တံခါးကြီးဖြစ်ပေါ်နေပုံ
◀ ညောင်သောညိုညိုကျွန်းစေတီအနီးမှ အရဟံသိမ်စေတီ

ညောင်သောကျွန်းစေတီအတွင်းမှ
ကုသိုလ်ရှင်မှူး၏ နားခုံမြတ်စွာဘုရား
တစ်ပြိုင်တည်း လှူဒါန်းခဲ့သောကြောင့်
လည်း ကျောင်းနှင့်စေတီ ဘွဲ့မည်
တွဲလျက် ရှိနေခဲ့လေ၏။
ထိုစဉ်က “ရေသွန်းဘုရားနှင့်
ရေသွန်းကျောင်း” ဟု တွဲဆက်ခေါ်ခဲ့
လေ့ရှိခဲ့ရာမှ စိပ်ပုတီးကျောင်းဟူ၍
◀ သွတောင်ကျွန်းစေတီတော်မြတ်အား
မြဲမြံစောင့်ရှောက်လှူတန်းပေး
စိပ်ပုတီးကျွန်းစေတီတော်
အရှင်ဦးစောက

◀ ညောင်သောကျွန်းစေတီမှ အရဟံစေတီတော် မြို့ရပ်ထွေပြည်ဘုရား

ဥျ နက္ခတ္တရောင်မြဲဉ်မဂ္ဂဇင်း

◆ တွာ်ညာ သုတောင်ပြည်စေတီတော်မှ အစောင့်အရှောက်များ

ရှမ်းများမှာစေတီတော်မှ အစောင့်အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များ

◆ တွာ်ညာသုတောင်ပြည်စေတီတော်၏ အစောင့်အရှောက်များအဖြစ်

ထင်ရှားသော မောင်တော်၊ နှမတော်များ

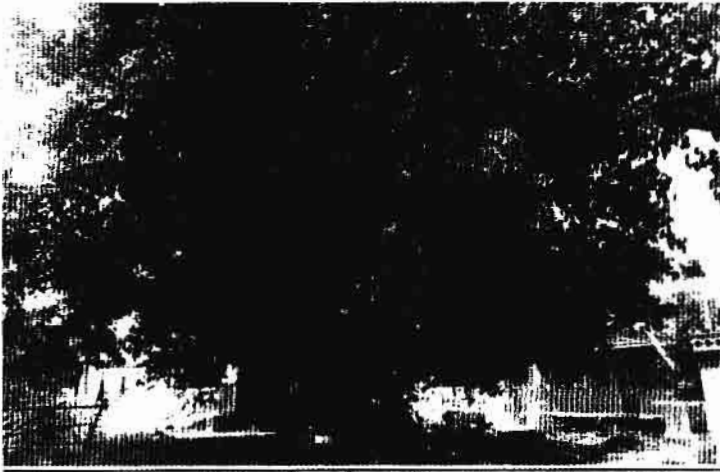

ထည်းကောင်း၊ ရေသွန်းဘုရားအား ရွှေတောင်ကုန်းဘုရားဟု လည်းကောင်း ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။ ယခုအခါ နှစ်ပေါင်း(၃၂၀)ခန့် ရှိပြီ ဖြစ်လေရာ ညောင်ပင်သာကျောင်းတော်ကြီးသည်လည်း နေရာမျှသာ နှိုလေတော့သည်။ ကာလ ကြာညောင်းသောအခါ စိပ်ပုတီးဘုရားဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြ ပြန်လေ၏။ ယနေ့တိုင် အချို့သော အသခံများက “စိပ်ပုတီးဘုရား။

စိပ်ပုတီးကျောင်း”ဟူ၍ ခေါ်ဆိုနေဆဲ ရှိလေသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၄၄ ခုနှစ်တွင် ပဲခူးကြီး ဦးရွှေတောင်က ပြန်လည် မွမ်းမံ ပြင်ဆင်ခဲ့သောကြောင့် “ရွှေတောင် ကုန်းစေတီ”အမည်သာ တွင်ခဲ့လေ သည်။ အင်းဝမိဖုရား မင်းထိပ်ပန်း တည် ထားကိုးကွယ်ခဲ့စဉ် ညောင်ရေသွန်း လောင်းရာဌာန ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ရေသွန်းဘုရားနှင့် ရေသွန်းကျောင်းဟု

အမည်တွင်ခဲ့ပြီး နောင်အခါ၌ စိပ်ပုတီး ကျောင်းဟု အမည်ပြောင်းလဲခဲ့လေ၏။ “ဘာကြောင့် ပြောင်းလဲရကြောင်း မသိရပါ”ဟု ဆရာကြီးစစ်ကိုင်းသူရ က မှတ်ချက်ပြုထားပါသည်။ ပဲခူးကြီး ဦးရွှေတောင် ပြန်လည် ပြုပြင်မွမ်းမံသောအခါ ရွှေတောင်ကုန်း စေတီတော်ဟု ယနေ့တိုင် အမည်တွင် နေကြောင်း ညောင်ပင်သာ ဦးပုညက တေးထပ်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားလေ သည်။ ရွှေတောင်ကုန်း စေတီတော်၏ ပုံဟန်မှာ ဖိနပ်တော်အထက်မှ စတင်၍ ခရေသီးတိုင်အောင် ရှစ်မြှောင့်ချိုးဖြင့် တည်ဆောက်စီမံထားလေသည်။ အုပ်ဖိနပ် စတုရန်းပေါ်တွင် ပစ္စယာ (၃)ဆင့် တည်ထားလေ၏။ ခါးစည်း (၃)ထပ်ဖြင့် ခေါင်းလောင်း မှောက်ကို ဆင့်ထားပုံမှာ တင့်တယ်လှ ပေသည်။ ခေါင်းလောင်းတော်၏ အထက်တွင်

ညောင်ပင်သာ ဦးညောင် ကျောင်းတော်ရံအတွင်း၌ မုတ်ခါညောင်ပင်ကြီးနှင့် ဘုရားဦးတော်

ရှစ်မြောင့် ဖောင်းရစ်ကိုးရစ်ဖြင့် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို ညွှန်းဆိုလျက် ရှိလေသည်။

ယခုအချိန်တွင် မှန်စီရွှေချ အဆင်အယင်မှာ ခရေသီးမှာသာ ကျန်ရှိလေ၏။

ရှစ်မြောင့်ခရေသီး၏ အထက်တွင် ရွှေထီးတော် အထွတ်တင်ထားလေသည်။

ဖိနပ်တော်၏ ပါပထောင့်များတွင် ကလသာအိုးများ၊ ရွှေအရံစေတီများ၊

ခြင်္သေ့ရုပ်များ၊ မနုဿိဟရုပ်များ မပါရှိဘဲ ရိုးရှင်းစွာ စိမံထားရှိသောကြောင့် တစ်မူထူးခြားလျက် ရှိလေသည်။

ရွှေတောင်ကုန်း၊ စေတီတော်၏ အရှေ့ဘက်အနီးကပ်လျက် ရွှေဘုံသာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော် တည်ရှိလေသည်။

ရွှေဘုံသာဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်၏ လိုဏ်အတွင်း အင်းဝခေတ် ပုံဟန် စကျင်ရှင်ပွားတော်မြတ်ကြီးမှာ တန်ခိုး အလွန်ကြီးမားကြောင်း အထူး

ကျော်ကြားလှ၏။

အောင်မြေနေရာတော်လည်း ဖြစ်သောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်နေရာထူး ဖြစ်လေသည်။ လိုဏ်အတွင်း နံရံများနှင့် ပေါင်းမိုးအပြည့် ရှေးဟောင်းနံရံဆေးရေးပန်းချီများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားလေရာ စိပ်ပုတီးကျောင်းဆရာတော် အရှင်ဦးသေကမု အထူးစောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းထားလေသည်။

စိပ်ပုတီးကျောင်း၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကြိုတိုင်းအောင်စေတီနှင့် ဆောင်တိုင်းမြောက် စေတီတော်နှစ်ဆူမှာ အထူးကြည်ညိုဖွယ်ရာ ပုံဟန်နှင့် ဘွဲ့မည်ဂုဏ်ဟိတ် ကြီးမားသောကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်တင် အားထုတ်ရမည့် ဌာနတစ်ခု ဖြစ်လေသည်။

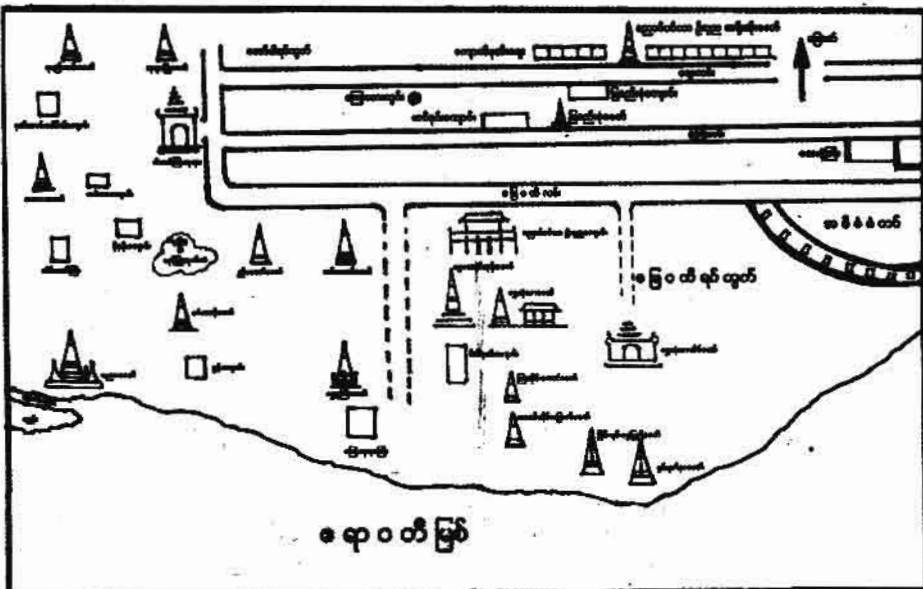
ဣန္ဒာဓိဋ္ဌာနတော်နှင့်ဆိုင် ကျောင်းကပ် ဇံပယ်တော်များဖြင့် မုတ်ခါညောင်ပင်ကြီး၏ သင်္ဘောတံ၊ ဖြစ်ပေါ်နေပုံမှာ ထူးခြားလှပပေသည်။

လုံခြုံစိတ်ချခြင်း၊ အေးချမ်းသာယာခြင်း၊ သမာဓိရလွယ်ခြင်း၊ အစောင့်အရှောက်ကောင်းတို့၏ မေတ္တာကို ခံယူ၍ အားထုတ်သင့်သော အောင်မြင်

ဖြစ်လေသည်။

ညောင်ပင်သာကျောင်းတော် ရာရှိ ရွှေတောင်ကုန်း စေတီတော် မြတ်ကြီးကား သာသနာအောင်မြေတစ်ခု ဖြစ်ပါကြောင်း ညွှန် လိုက်ရပါသည်။

အောင်မြေမြတ် (စစ်တမ်းအောင်)

ဧရာဝတီမြစ်

အထွက်တိုးဖို့ စပါးဝင် လင်ပေးစားကြစို့နှင့် စိုက်ခင်း လှုံ့ချဖို့

စပါးလင်နှင့် မဟုတ်ဘူး

လာမည့်မိုးရာသီနှင့် သက်ဆိုင်သော ဆောင်းပါးရေးဖို့ စဉ်းစားလိုက်တော့ ငယ်သူငယ်ချင်းမျိုးဝေ (တွယ်လွန်)မှ ပြောကြားခဲ့သော စပါးအထွက်တိုးရေးအတွက် ဂန္တီရ-ထစ်ဆင့် ကြားစကားလေးကို စဉ်းစားဖို့လိုက်တယ်။

စာရေးသူတို့ သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် ယခုလို ပုအိုက်တဲ့ နွေရာသီကာလ ခု ညဦးပိုင်းမှာ မျိုးဝေတို့အိမ်ခေါင်း ခင်းက ကွင်းပြင်ထဲမှာထိုင်ပြီး ထွေရာလေးပါးစကားတွေ ပြောဖြစ်ကြတယ်။

ပုအိုက်တဲ့ တပေါင်းလရာသီရဲ့ ညဦးပိုင်းမှာက လေပြည့်လေညင်းလေးတွေ ထိုက်ခတ်တော့ နေ့ဘက်က ခံစားခဲ့ရတဲ့ အပူဒဏ်တွေပျောက်ပြီ။ အင်မတန်မှ စိတ်ကြည်နူး အေးမြချမ်းကြတယ်။

ထွေရာလေးပါး စကားတွေထဲမှာ စိတ်ပျက်စီးနေပုံတတ်သက်ပြီး တစ်ဆင့် ကြားစကားလေးတွေလဲ ပါလာတာ ခု။ သူငယ်ချင်းမျိုးဝေက ရန်ကုန် ဆိပ်ကမ်းအုပ်ချုပ်ရေးရုံးက အထက်ဆန်းစာရေးတစ်ဦးပါ။

ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်း ပင်လယ်ကူး ဆောင်ရွက်ပေး ကုန်တင်ကုန်ချ နှုတ်စာ တာဝန်ကျတယ်။ အဲဒီဌာနမှာ က ရန်ကုန်အနီးတစ်ဝိုက်က ကာယ၊ ညဏ၊ လုပ်သားဝန်ထမ်းတွေရော မြစ်ဝကျွန်းပေါ်နဲ့ အညာဒေသမှ လာ ဆောက်လုပ်ကိုင်နေကြသော ကာယ ညဏ လုပ်သားဝန်ထမ်းတွေပါ စုံနေတာပဲတဲ့။

တစ်နေ့တော့ အလုပ် ခေတ္တနားချိန် ဝေ ဝေပေါင်းပြီး အပန်းဖြေနေစဉ် နေထမ်းတစ်ဦးက စိုက်ပျိုးရေးနဲ့ပတ်သက်လို့ ဆွေးနွေးပြောဆိုကြတယ်။

‘တို့အရပ်ဒေသမှာ ငှက်ပျောပင်နဲ့ ဆိုင်တွေစိုက်တဲ့ တောင်သူတွေရှိ တယ်။ ငှက်ပျောနဲ့ ဖရဲပင်တွေကို ဧက နှီး စိုက်ပျိုးကြတာပေါ့။

ငှက်ပျောခိုင်တွေ သီးမှည့်လို့ ခုတ် ရမည့်အချိန်တွေမှာ ဘယ် သူခိုးမှ ဝင် မခိုးရဲဘူး’

‘လူအစောင့် ချထားလို့လား’

‘လူအစောင့်တော့ မထားဘူး။ ဒါပေမယ့် စပါးလင်ပင်ကို အစောင့် အနေနဲ့ ချထားတယ်’

‘ဘယ်လိုပါလိမ့် ရှင်းပြပါဦးဗျာ’

‘ဒီလိုဗျာ ကိုယ်ပိုင်တဲ့ စိုက်ပျိုးထား တဲ့ ငှက်ပျောတောနဲ့ ဖရဲခင်းတွေရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ စပါးလင်ပင် တွေကိုစိုက်ပြီး အမိန့်ပေးခဲ့တယ်။

“ဝိုင်းတဲ့ ငှက်ပျောတောနဲ့ ဖရဲခင်းထဲက စိုက်ပျိုးထားတာတွေ သီးမှည့်ရင် ဘယ်သူမှ ဝင်မခိုးစေနဲ့”

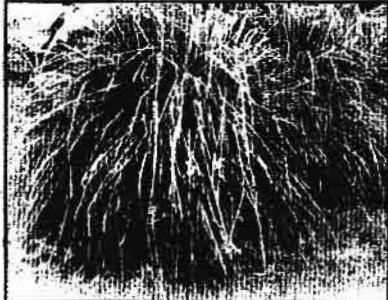
လို့ အမိန့်ပေးထားတယ်။ တစ်ချို့ က အစာကျွေးကြတယ်။ တချို့က တော့ မကျွေးဘူး’

‘တကယ်လို့ ဝင်ခိုးရင် ဘာဖြစ်သွား လဲ’

‘ဖရဲခင်းထဲဝင်ပြီး စားချင်တဲ့ အလုံး ကို အဝ၊ ထိုင်စား။ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ပိုင်ရှင်မသိဘဲ အိမ်ကိုတော့ ယူမသွား နဲ့ အဲဒါ ခိုးတာပဲ။ အိမ်ရောက်လို့ ရှိရင်တော့ ယားယံတာ အော့အန်တာ တွေ ဖြစ်ကုန်ရောဗျို့’

လုပ်သားများအားလုံးက သဘော ကျစွာ ဝိုင်း၍ ရယ်မောကြပါသည်။ အဲဒီအချိန်တွင် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဘက်မှ ကရင်တိုင်းရင်းသားကြီးတစ်ဦးမှ ဝင် ရောက် ထောက်ခံလိုက်ပုံက...

‘သူပြောတာတွေ ဟုတ်တယ်ဟေ့။ စပါးလင်ပင်ကို အမျိုးမျိုးစီရင်ပြီး သုံး တတ်ကြတာရှိတယ်။ ထိုအရပ်ဒေသ ကတော့ စပါးအစိုက်များကြတယ်။ တချို့လယ်သမားတွေက ယုံကြည်

ကြတယ်။ တချို့ကတော့ မယုံကြည် ကြဘူး။ မလုပ်ကြဘူး’

‘ဘယ်လိုစီရင်တယ်ဆိုတာ ရှင်းပြ ခြီးမပေါ့ ဖထီးရဲ့’

‘အေး ဟုတ်သားပဲ။ ငါက စကား ပြောချင်တာ စောသွားလို့ပါ။ လုပ်ပုံ စီရင်ပုံက စပါးပင် လင်ပေးစားကြ တာပေါ့’

ဖထီးရဲ့ စကားကိုကြားတော့ အား လုံးက ဝိုင်းဟားကြပါတယ်။ လုပ်သား တစ်ဦးက...

‘ကဲ ဖထီးရယ် လုပ်ပုံလေးရှင်းပြ ပါဦး’

‘စောစောက သူပြောသလိုပဲ ကိုယ်စိုက် ထားတဲ့ စပါးခင်းရဲ့ ထောင့်လေးထောင့်မှာ စပါးလင်ပင်တွေကို စိုက်ပေးလိုက်ပေါ့ကွာ။ စပါးလင်ဆိုတာက စပါးလင်လို အပိုပယ် ကောက်ပြီး စပါးပင် လင်ပေးစားတဲ့ ဣရိ သဘောပေါ့။

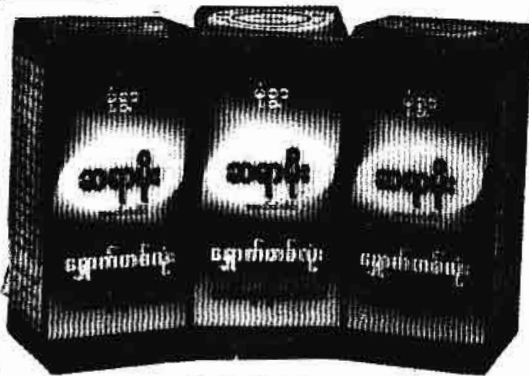
ငါ့အမိုးရဲ့လယ်တွေမှာ အဲဒီလို စိုက်ပေးလိုက်တာ သူတစ်ပါးလယ်ကွက် တွေထက် အထွက်တိုးတယ်ဟေ့ ကိုယ်တွေ့ပဲ’

မြန်မာတို့ရဲ့ ဂန္တီရပညာဟာ စွမ်း တယ်နော်။ ကဲ ဒီမိုးမှာ အထွက်တိုးဖို့ စပါးပင် လင်ပေးစားလိုက်ကြစို့ လား...

ဦးစိန်(တိုးရောင်ကြို့)

တိုင်းရင်းသားဝါဒပုဂ္ဂိုလ်တို့အား 0412 YR 004687
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တာဆထလ (တိုး)-၁၃၁၂

အဆီကျအကြောပြေ ဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ **မုံရွာ ဆရာမိုးရဲ့** **ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး**

ကြေးမြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်စာဆောင် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၁၁၀၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရုံရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝေးတာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာသာ။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမုပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်းခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဝိုက်နာ၊ ဝိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမွန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်မိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနံ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနို့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံ့နေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်နေ့မက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာတင်ကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးတော်တစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ တွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီဖျား အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်မိုင်း၊ ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့ ဖော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေဆဲ။

ပင်ရင်း - **မုံရွာ-ဆရာမိုး** တိုင်းရင်းသားဝါဒထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၀၇၊ ၀၉-၅၁-၀၉၀၅၀၇

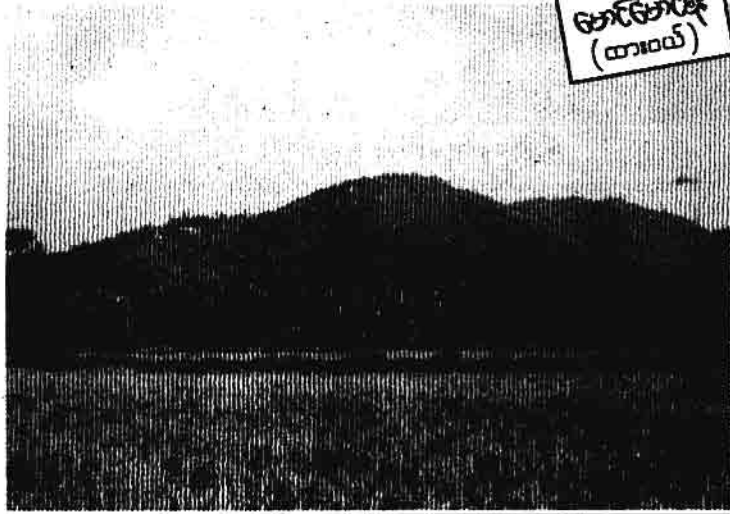
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

စပါးတောင်မိုး

သာသနာ့အောင်မြေ စုပုံစောင် (၁)

မောင်မောင်
(ထားဝယ်)

◆ စပါးတောင်ကြီးကို ထားဝယ်မြို့အထွက်ခြောက်လမ်းပေါ်မှ လှမ်းမြင်တွေ့ရသော မြေပုံပုံစံ

◆ ထင်ထင်တောင် အရှေ့ဘက်အောင် ထောင့် ထောက်တန်းတောင်ထိပ်၌ မြင်းခြင်တောင်ထိုင်တန်းကြီးကို တွေ့ရမည်

နေ့ဟောင်း ထားဝယ်သမိုင်းများနှင့် ဆက်စပ်လျက်ရှိသော ထားဝယ်ဒေသ မြို့တောင်များ၌ မြန်မာမှုလက်ရာများ ဖြစ်ပေါ်စေတီဘုရားများကို တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

စေတီ၊ ပုထိုးတည်ထားကိုးကွယ် သည့်အစဉ်အလာသည် ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်တွင် သာဓက ရှေးရှေးသော ဘုရားရှင်တို့ ၏ သာသနာတော်၌ကတည်းက ရှိခဲ့ သည်။

စေတီဟူသော ဝေါဟာရကို သက္ကတ ဘာသာအားဖြင့် “စဲတျဉ္ဇပ” ဟုခေါ် သည်။ ပါဠိဘာသာအားဖြင့် “စေတီယ” ဟု ခေါ်သည်။

စေတီယ သဒ္ဒါအနက်မှာလည်း ‘ အမြတ်တရား ကိုးကွယ်ရာ’ ဟူသော အနက် အဓိပ္ပာယ်ကိုဆောင်သည်။

စေတီဟူသည် အရှိအသေ အလေး အမြတ်ပြု၍ ပူဇော်အပ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ကောင်း၊ အုတ်၊ ကျောက်စသည် ဖြင့် ဝိသုဒ္ဓိအပ်သောကြောင့် လည်း ဖြစ်ပေါ်ကောင်း...

“မြတ်ရှင်စော် ဘုရားစေတီ အစည်၏” ဟု ဥဒ္ဒကပါဠိအဋ္ဌကထာ အဋ္ဌကထာတို့၌ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆို ထားသည်ဟု သိရှိရလေသည်။

စေတီ၊ ပုထိုးများ၊ သာသနာတော် စည်စင်ရာ အရပ်ဒေသ အောင်မြေ သာဓကအဓိဋ္ဌာန်တို့တည်ရာ စပါးတောင် မြေပုံ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊ ထားဝယ်ခရိုင် ထားဝယ်မြို့၏ အရှေ့တောင်ဘက် (၃)မိုင်ခန့်ခန့် အထွက်တွင် ထားဝယ်-မြိတ် အထမ်းမကြီး၏ အရှေ့ဘက်တွင် တည်ရှိ၏။

ပေါက်တိုင်းတံတား အလွန် အထွက်ရပ်လမ်းဆုံမှ အရှေ့ဘက်သို့

www.burmeseclassic.com

◆ မိကျောင်းဘုရားသိမ်းကား မြင်ရစဉ်

◆ မိကျောင်းဘုရားတောင်ကုန်းထိပ်မှ ဝဋ်ကန်ဘက် ထိပ်တောင်ရှိမြင်ကွင်း

◆ မိကျောင်းဘုရားတောင်ကို လှမ်း၍ မှုတ်မြင်ရစဉ်

◆ မိကျောင်းထမ်း အထောက်အပံ့ကို ထွေ့ရစဉ်

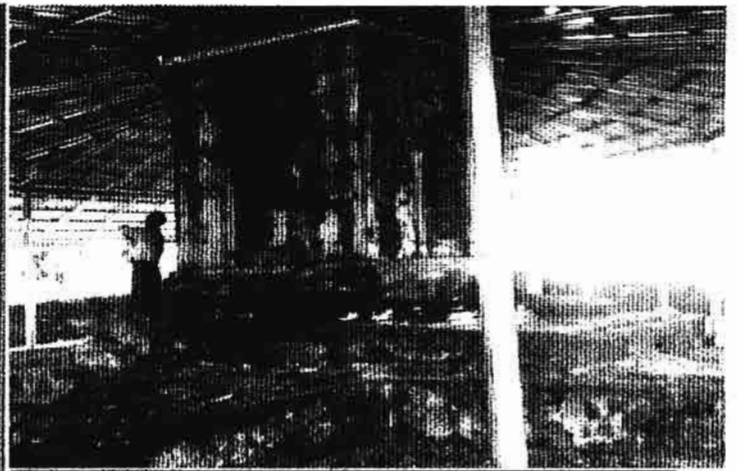

ဦးတည်သွားလျှင် ကျောက်ခေါင်
ပေါက်တိုင်။ ရှုမူတွင်းရွာလမ်းဆုံအထိ
ရှိ တောင်ပွားကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်
ရှိ၏။

တောင်ပွား ကျောင်းတိုက်ရှိ
အရပ်မှ တောင်ဘက်သို့ ဦးတည်
ဆိုင်ကယ်ဖြင့် တောင်တက်ခရီး
စတင်ရလေသည်။

စပါးတောင်၏ သာသနာပြု
ပထမပဟိဋ္ဌာနမှာ တောင်ပွားကျောင်း
တွင်ထားရှိပြီး ဒုတိယပဟိဋ္ဌာနမှာ
ဆင်ခေါင်းတောင်တောရ ဂဏဝိနည်း
ကျေးတို့ မွှာလက်ကရကဝိဇေ၏
တော်ရ ဣန္ဒာသယ မဟာဂုဏိသ
တိုက်ကျောင်း၌ ထားရှိကြောင်း သိ
သည်။

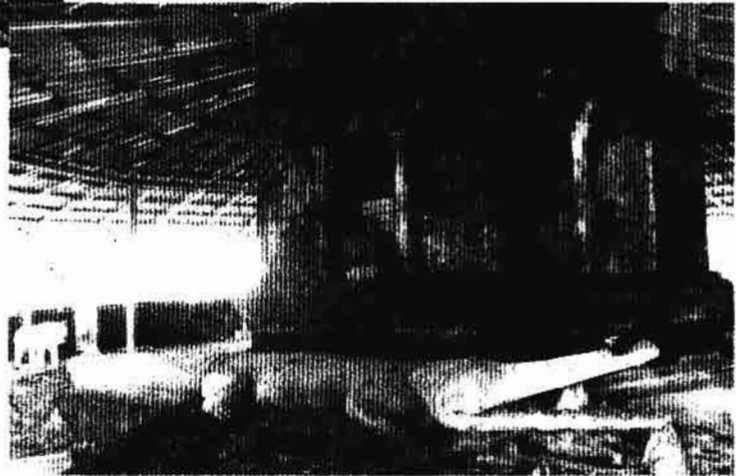
စပါးတောင်ရိုး တစ်လျှောက်တွင်
တောင်ငယ်၊ တောင်ပူစာတွေ့ရှိ၏။

• အကျောက်ဆိုင် ထိုင်ထားသူများ၏ အကျောက်ကြည်သုံးမြှုပ်ဆိုင်း (၁၈)လေ့ရှိသော မိကျောင်းကြီး တစ်ကောင် မြင်ရစဉ်

• မိကျောင်းဘုရားဝေတီအား တောင်ဘက်အောက်ဘက်မှ ဖူးမြင်ရစဉ်

• မိကျောင်းဘုရားဝေတီ အောက်ဘက်အောက် ထိုင်ထားသူများ၏ အကျောက်ကြည်သုံးမြှုပ်ဆိုင်း (၁၈)လေ့ရှိသော မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် မြင်ရစဉ်

- ဆောင်မကြီးပေါ်ရှိ တောင်အမည်များ
- ဤသို့ ခေါ်ဆိုမှုရှိကြပြန်ပါသည်။
- ဆင်ခေါင်းတောင်
- စုပုံတောင်
- နတ်ရေကန်တောင်
- နောင်တော်တောင်
- နေပထဝီဆင်ပင်းတောင်
- ဇာတိလာတောင်
- ကျောက်ပြတောင်
- ကြောတောင်
- မြစ်ဝရောင်တောင်တို့ ဖြစ်၏။

တောင်ပေါ်က လှမ်းမြင်ရသည့် အဆူဘက် တောင်တန်းတွေကို ဆက်ညှိုးထိုးပြရ၏။ အနောက်ဘက်ရှိ ဆေးဝယ်မြစ်ကို ဆရာဦးကြည်ရှိန်က ဖော်ပြနေသည်။ မမြင်ရသော်လည်း နေထဲကူးရသည်က လွမ်းလောက်သည်။

တဖြည်းဖြည်း ဆိုင်ကယ်စီး၍ တစ်ဆောင်တက်၊ တစ်တောင်ဆင်း ကျော်ဖြတ်ကာ ခရီးနှင့်လာရာ ဆင်ခေါင်း

တောင်တောရဟူသော စပါးတောင် တောင်ခုလတ်သို့ ရောက်ရှိလာ၏။ ဆင်ခေါင်းတောင် အနောက်ဘက် တောင်ကမ်းပါးယံပတ် ကားလမ်း အတိုင်း စပါးတောင်ရှိ တောင်ဘက် တစ်လျှောက် ဆိုင်ကယ်စီး၍ လာခဲ့ပြန်ရာ ကိုက်(၁၀၀)ခန့်အရောက်တွင် ဆင်ခေါင်းတောင် အရှေ့တောင်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းစောင်းထိပ်၌ အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း မြင်းဖြူရှင်တောင်

ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးကို တွေ့ရ၏။ မြင်းဖြူရှင် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး၏ အဆောက်အအုံတည်ရှိရာ အနောက်တောင်ဘက် ကိုက်(၁၀၀)ခန့်၌ ကားလမ်းမကြီး၏ အနောက်ဘက်ခြမ်းတွင် သစ်ပင်ချုံနွယ် မြက်တောအတွင်း အစိမ်းရောင် သွပ်မိုးထားသော အဆောက်အအုံတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ထူးခြားမှု၊ ဆန်းပြားမှုကို လှမ်းလှို

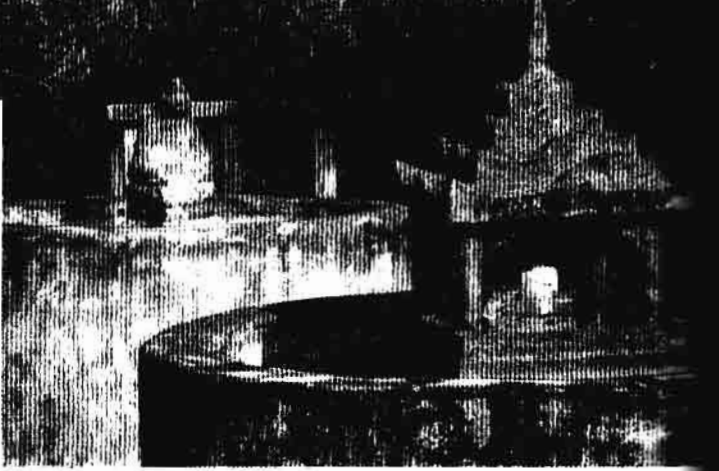
◆ ထောင်ကြော(၁၀၈)နင်း ထောင်တော်မှတရားများသား မှုဖြင့်ရည်
‡ ထင်တော် ဦးသုဒဿန၏ ရုပ်တော်ကို ဖူးရည်
◆ နဂါးရုံတရားနှင့် ရှင်ဥပုတ္တမထင်မြင်သား ဖူးရည်

စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာ၍ အဆောက်အအုံ
အတွင်း ဝင်ရောက်ကြည့်မိ၏။
ပုဆိုးကွက်ကြားနှင့် လူတစ်ဦး
မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် ထမ်းလျက်
နိမိတ်ထင်ဟပ် အမြင်ထူးခြားစွာ တွေ့
လိုက်ရ၏။

တစ်ခါက ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ
မိန့်ကြားပြောပြခဲ့ဖူးသော ဆရာတော်
ဦးသုဒဿန၏ အင်္ဂုရတ်ဖိုထိုးစဉ်
နိမိတ်ထင်ဟပ် ဖြစ်ပေါ်လာမှု ဖြစ်စဉ်ကို
သတိတရ ရှိလာရပြန်ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒက...

နုပတောင်ခေတီ စုပုံတောင် ခေတီပြုပြင်ပြီး
နောက်ပိုင်းမှာ ဆရာတော်ဦးသုဒဿနသည်
တောင်ပွားကျောင်းတောင်၌ အင်္ဂုရတ်ဖိုထိုး
ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်လေ့ရှိကြောင်း ပီသွေး
(၄,၅)အုပ်ဆွဲခဲ့ကြောင်း တစ်ခါတလေ
ပိုကြီးလွတ်ပြီး အိမ်ပျော်လျက် ရှိခဲ့ကြောင်း
ဆရာတော်ဦးကောဝိဒသည် ကျောင်းသား
ဘဝက ဖိဆွဲယာအလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ရ
ကြောင်း ဆိုပါသည်။

တစ်နေ့မှာ တောင်ပွားကျောင်း၌
ဆရာတော်ဦးသုဒဿနသည် အင်္ဂုရတ်
ဖိုထိုးနေ၏။ ပုဆိုးကွက်ကြား ဝတ်ဆင်
ထားသော အဘိုးအိုတစ်ဦး မိကျောင်း
တစ်ကောင် ထမ်းပြီးလာသည်ကို
နိမိတ်အာရုံထဲတွင် ထပ်ဟပ်ပေါ်ပေါက်
မြင်တွေ့လာ၏။

စိတ်အာရုံဖြစ်ပေါ်မှုဖြင့် အလှူ
ဒကာလှူသည့် မိကျောင်းကို လက်ခံ
ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းအပြင်ဘက်တွင်
ထားရစ်ခဲ့ရန် မိန့်ကြားမိ၏။

ဆရာတော်ဦးသုဒဿနသည် ဖိုထိုး

ပြီး ဘုန်းကြီးကျောင်းအပြင်ဘက်
ထွက်၍ ကြည့်မိသော
မိကျောင်းတစ်ကောင် ထူးဆန်းစွာ
နေသည်ကို တွေ့ရ၍ အံ့ဩမုတ်
သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုမိကျောင်းသည် တဖြည်းဖြည်း
ကြီး၍ ကြီး၍ ဖြစ်လာကာ
တောင်ပေါ်သို့ တွားသွား၍ တက်
သွား၏။ ဆရာတော်ဦးသုဒဿန
ဘုရားတည်မည့်နေရာမှာ ရပ်နား
လျက်ရှိချေ၏။

ဆရာတော် ဦးသုဒဿန

• ရုပ်တော်ဆူ(၁၀၀)ထုနှင့် ဓမ္မပတိဆင်တော်အား ဖွဲ့စည်းကြည့်လိုက်
မိကျောင်းတော်၊ အကျောက်ရုံးအဖွဲ့၊ မြောက်ဥပဒေ၊ ထိုင်းအကျောက်ရုံး

ကျောင်း ရုပ်နား ဝပ်တွားနေသည့်
ဆရာတွင် သပြေပင်၊ ထားဝယ်အခေါ်
ပင်(မြန်မာအခေါ် ချင်းပင်)၊ ရေ
ဆန်းပင်တို့ရှိကြောင်း အာရုံနိမိတ်
ဆိုင် ထင်ဟပ်သည့်နေရာ အမှတ်
ဆောက်အတိုင်း မှတ်သားထားလိုက်

ဆရာတော် ဦးသုဒဿနသည်
မိတ်အာရုံအရ ဒကာတွေကို တောင်
ဆီတွင် ထိုအမှတ်အသားရှိမည့်
ဆရာကို ရှာဖွေခိုင်း၏။ ရေသဖန်းပင်
ဆိုင် ချင်းပင်သာ တွေ့ရှိရ၏။ သပြေပင်
ကို ရှာမတွေ့ပါ။

ထိုတောင်ကုန်းနေရာ မှားနေ
ကြောင်း ဆရာတော်၏ အာရုံထဲ နိမိတ်
ထားပေး၏။ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင်
ဆောင်ပေါ် ကြွရောက်ပြီး သူ၏ မျက်စိ
အာရုံထဲ မြင်သည့်အတိုင်း ဒကာများ
ကို တောရှင်း ဆောင်ရွက်ကြရသည်။

ထို့နောက် ဆရာတော်ဦးသုဒဿန
သပြေပင်ရှိမည့်နေရာကို လက်ညှိုး
ညွှန်ပြ၏။ တောင်ကုန်း၏ အနောက်
ဘက်တွင် သပြေပင်တစ်ပင် တွေ့ရ၏။
ထောင်ကုန်းစောင်း နေရာဖြစ်၍
သဘာဝအတိုင်း အကျယ်အဝန်း

ရအောင် ရွာသူရွာသားများ၏
လုပ်အားဒါနဖြင့် နေ့ရောညပါ တော
ရှင်း မီးရှို့ပြီး ဘုရားကုန်းအဖြစ် ဆောင်
ရွက်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤအကြောင်း ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို
နှောင်းလူများ သိရှိထားရန် ဆရာတော်
ဦးသုဒဿနသည် ပုဆိုးကွက်ကြား
ဝတ်ဆင်ထားသော အဘိုးအိုတစ်ဦး၊
မိကျောင်းတစ်ကောင် ထမ်းလာ
သည့်ဟန်ရုပ်တုကို မိုးလုံလေလုံ
အဆောက်အအုံအတွင်း သီးသန့်ထား
ရှိသည်ကို ယနေ့တိုင် တွေ့မြင်နေရ
ဆဲပင်။ *

အတွေးနယ်ချဲ့လွန်ခြင်းကို ရပ်တန့်
စေပြီး ထိုအဆောက်အအုံမှ ထွက်ခွာ
လာသည်။ ထို့နောက် စပါးတောင်ရိုး
ကားလမ်းမကြီးအတိုင်း တောင်ဘက်
သို့ ဦးတည်လျက်ပင် မော်တော်
ဆိုင်ကယ်စီးလျက် ရှေ့ရှုလာခဲ့ကြ
သည်။

ရှေ့ကိုက် (၁၅၀)ခန့် ခရီးအရောက်
တွင် တောင်ကုန်းမြင့်တစ်ခုကို လှမ်း၍
မြင်နေရသည်။ ထိုတောင်ကုန်းမြင့်ကို
အောင်စကြာစခန်းနေရာဟု ခေါ်
ကြောင်း သိရသည်။

ကားလမ်းမကြီး၏ အနောက်ဘက်
တွင် မိကျောင်းဘုရားစေတီကို လည်း
လှမ်း၍ တစ်ဖုထူးခြား ကြည်နူးကြည်
ညိုဖွယ် ပူးမြော်ရ၏။

မိကျောင်းဘုရားစေတီ၏ အောက်
ခြေသည် တခြားစေတီများနှင့် မတူဘဲ
ထူးခြားစွာ ခြောက်မြောင့်ကြယ်ပုံစံ
ခြောက်ထောင့်ရှိ၏။

မိကျောင်းတော်တည်စဉ်က ကြယ်
ငါးမြောင့်အောက်ခြေနှင့် တည်ရာ
မအောင်မြင်ကြောင်း သိရ၏။ ခြောက်မြောင့်
ကြယ် အောက်ခြေနှင့် တည်ရာ
အောင်မြင်ပြီးခြောက်သည်ဟု အဆိုရှိပါ၏။

ခြောက်မြောင့်ကြယ် ထောင့်
ခြောက်ထောင့်ပေါ်၌ မှန်ခြောက်မှန်
ရှိ၏။ မှန်ခြောက်မှန်အတွင်း၌လည်း
ထိုင်တော်မူဘုရားတစ်ဆူစီ ကိန်းဝပ်
လျက် ရှိ၏။

ထိုမှန်ခြောက်မှန်၏ အပေါ်၌ စေတီ
တည်ထား၏။ စေတီတော်၏ ပစ္စယံ
ခြောက်ထောင့်၌လည်း ထူးခြားစွာ
မနုဿီဟာ ခြင်္သေ့ခြောက်ကောင်ကို
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပေးရင်း ၁၀၀

◆ မိကျောင်းထမ်း အထောက်အပံ့အတွင်း ပုဏ္ဏားကြီးတစ်ကောင် မိကျောင်းကြီးတစ်ကောင် ထမ်းထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို တွေ့ရစဉ်

◆ အထောက်အပံ့အတွင်း မိကျောင်းကြီး၏ အထောက်အပံ့ကြီး နန်းကြီးတစ်ကောင် မြင်တွေ့ရစဉ်

သည်း မြင်ရ၏။
 မိကျောင်းဘုရား စေတီအောက်ခြေ အရှေ့ဘက်မှန်ဝ ဘုရား၏ ရှေ့မှောက် ဌ(၁၈)ပေခန့်ရှည်လျားသော မိကျောင်း ကြီးတစ်ကောင်သည် ကြယ်သုံး မြှောင့်ပေါ်တွင် တောင်ဘက်သို့ ဦးခေါင်းပြုကာ ပါးစပ်ဟ ဝပ်တွား လျက်ရှိနေ၏။
 ထိုမိကျောင်းကြီး၏ အရှေ့ မျက်နှာစာတွင် အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ တရား အားထုတ်တော်မူ နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ရုပ်တုကို ဖူးရ၏။ ထိုရုပ်တုသည် ဆရာတော် ဦးသုဒဿန၏ ရုပ်တုတော်ဖြစ် ကြောင်း သိရှိရသည်။
 အနောက်ဘက် မျက်နှာစာမှန်ဝ ဘုရား၏ ရှေ့မှောက်တွင်လည်း (၁၈) ပေခန့်အလျားရှိသော မိကျောင်းကြီး တစ်ကောင်သည် ကြယ်သုံးမြှောင့် ထောင့်သုံးထောင့်ပေါ်တွင် တောင်

ဘက်အရပ်သို့ပင် ဦးခေါင်းပြုကာ ပါးစပ်ဟပြီး ဝပ်တွားလျက် ရှိနေပြန်ပါ သည်။
 ထိုမိကျောင်းကြီး အနောက်ဘက် ရှိ အဆောက်အအုံတစ်ခုအတွင်း အရှေ့ဘက်ကို မျက်နှာမူ၍ ရပ်လျက် ရှိသော ဘိုးဘိုအောင်ရုပ်တုနှင့် အမောက်ထောင် ဖာန်ဝင့်လျက်ရှိ သော နန်းကြီးတစ်ကောင်လည်း ရှိ၏။
 တောင်ဘက်မှန် ဘုရားရှေ့မှောက် တွင် မြောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ ရပ်လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ ရုပ်တုကို တွေ့ရ၏။ ထိုရုပ်တု၏ အရှေ့ဘက်တွင်လည်း စီးတော် ခြင်္သေ့တစ်ကောင် ရပ်လျက်ရှိသော ရုပ်တုကို မြင်ရ၏။
 မြောက်ဘက်မျက်နှာစာတွင် ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးသည်လည်း စီးတော်ကျား တစ်ကောင်နှင့်အတူ ရပ်လျက်ရှိ

သော ရုပ်တုတို့ကို တွေ့ရပြန်ပါသည်။
 စီးတော်ခြင်္သေ့နှင့် စီးတော်ကျားတို့ ဖြင့် အတူတကွရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည် ဆရာတော်ဦးသုဒဿနအား စောင့်ရှောက်ပေးနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ဦးကောဝိဒက မိန့်ကြားပြောဆိုပါ၏။
 ဆရာတော်ဦးသုဒဿန လက် ထက်တွင် မိကျောင်းဘုရားစေတီနှင့် ရုပ်တုတော်များကို ပေါက်တိုင်းရွာ ဇာတိ ပန်းပုဆရာကြီးဦးသန်းလှိုင် ထုလုပ်ခဲ့သော လက်ရာများဖြစ် ကြောင်း သားဖြစ်သူ ဆရာဦးကြည်ရှိ က ပြောပြသည်။

ဆရာတော်ဦးသုဒဿနသည် မိ ကျောင်းကြီး၏ နိမိတ်အာရုံ ထင်ဟပ်လာမှုအခေါ် အာရုံပြု၍ ဤစေတီကို တည်ထား ခြင်းဖြစ်၏။
 မိကျောင်းဘုရား စေတီတည် ပြီးစီးသောအခါ နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် (ဟောင်း)ဦးဗဆွေက ထီးဒကာအဖြစ် လျှောက်ခံမှုပြုပြီး ထီးတော်တင်ပူစေ ကြောင်း သိရှိရသည်။
 ညနေစောင်း နေညိုညို အလယ် ရောင်ခြည် အနောက်ဘက် ရပ်ဝန်း တရွေ့ရွေ့ ရွေ့လျားသွားနေ၏။ အပူရှိန် ကလွန်းလှ၏။ တောင်စောင့် ကုန်းမြင့်နေရာသည် ကျဉ်းမြောင်းစွာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းရိုက်ကူးရာ ဆူ တွေ့ကြားပေါ် ဖိနှပ်ပေါ် ခြေစုံနှင့် ဆူ ရပ်လျက် ခက်ခဲစွာ ဓာတ်ပုံများ ရိုက် ခဲ့၏။

ရွှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်
 မောင်မောင်စိုး (တစ်ဝယ်)

ရေမြန်မာ ပညာရှင်များသည် မြန်မာမှုနယ်ပယ်ကို လွန်စွာကျယ်ပြန့်အောင် ကြံဆောင်ခဲ့ကြပါသည်။ ထိုသည်တို့အနက်မှတစ်ခုမှာ မြွေကိုကိုင်ခံရသောနေ့ကိုကြည့်ပြီး လည်းကောင်း၊ လက်ဝဲလက်ယာကြည့်၍ ထည်းကောင်း မြွေမှန်ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် ပြင်ပယောဂကြောင့် ဖြစ်သည်တို့ကို မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဇာတ်ဖြင့် သိရှိနိုင်ကြောင်း ထိုမျှသာမက အသက်အန္တရာယ် ရှိသည်ဆိုသည်ကိုပင် ချင့်တွက်နိုင်ပါသည်။ ဤအကြောင်းကို စာရေးသူ ဆရာလောကဲ့သောလင်္ကာများဖြင့် ဖော်ပြပါမည်။

မြွေကိုကိုင်ခံရသော လူနာတစ်ဦး နှင်း၏ မြွေခဲခံရသောနေ့၊ မြွေခဲခံရသော လက်ဝဲ၊ လက်ယာကိုလိုက်၍ ဟောပြောရမည်ဖြစ်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးနှင့် စနေနေ့တို့တွင် လက်ယာဘက် မြွေခဲမှု မြွေမှန်ဖြစ်၏။ ဤသို့မဟုတ် လက်ယာဘက်၌ မြွေခဲမှု ပြင်ပယောဂကြောင့် ခဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု

သောကြာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် တနင်္လာ နေ့တို့တွင် လက်ဝဲဘက်၌ မြွေခဲမှု မြွေမှန်ဖြစ်သည်။ ဤသို့မဟုတ် မှတ်ယာဘက်၌ မြွေခဲမှု ပြင်ပယောဂကြောင့် ခဲခြင်းဖြစ်သည်ဟု

ထို့ကြောင့် မြွေကိုကိုင်ခြင်းအတွက် မြွေမှန်ဖြစ်ကြောင်းသိရန် ဥဒေါင်းညိုခြား လက်ယာကခဲ သားရွှေခဲ ဆတ်ဝဲကဟု စာချိုးဖြင့် မှတ်သားနိုင်ပါသည်။

ကိုက်သောမြွေသည် မြွေဖိုဖြစ်သည်။ မြွေမဖြစ်သည်တို့ကို ခွဲခြားရာတွင် အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

မြန်မာ့အေဒင်နှင့် မြွေကိုကိုင်ခြင်းအယာဂ

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေးနှင့် သောကြာနေ့တို့တွင် မြွေကိုကိုင်မှု မြွေဖိုကိုကိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ **တနင်္လာနေ့၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် စနေနေ့တို့တွင်** မြွေကိုကိုင်ခံရမှု မြွေမဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြွေဖို၊ မြွေမခွဲခြားရန် အတွက် အောင်စံမြတ်သူ မြွေဖိုယု၊ ကျော်လှရဲတင် မြွေမ၊ မုတ်ဟု မုတ်သားနိုင်ပါသည်။ ဖယားဖြင့် ဖော်ပြရလျှင်...

လစဉ်လဆုတ်ရက်များတွင် အမျိုးသားတစ်ဦးကို မြွေမက လက်ဝဲဘက်မှခဲသော် ချမ်းသာမရဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့အတူ အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို မြွေမက လက်ယာဘက်မှခဲသော်

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
ယာ	ဝဲ	ယာ	ဝဲ	ယာ	ဝဲ	ယာ
ဖို	မ	ဖို	မ	ဖို	ဖို	မ

အထက်ပါဖယားတွင် ကိုက်သော နေ့နှင့် အကိုက်ခံရသောဖက်တို့ကို ကြည့်ပြီး မြွေဖိုမြွေမခွဲခြားနိုင်၍

ချမ်းသာမရ ဖြစ်တတ်သည်ဟု မှတ်ယူရပါမည်။ ယင်းကို အောက်ပါဖယားတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။

လဆန်း	လက်ဝဲ	ဖို	ယောက်ျား	ချမ်းသာမရဖြစ်တတ်သည်
	လက်ယာ	ဖို	မိန်းမ	ချမ်းသာမရဖြစ်တတ်သည်
လဆုတ်	လက်ဝဲ	မ	ယောက်ျား	ချမ်းသာမရဖြစ်တတ်သည်
	လက်ယာ	မ	မိန်းမ	ချမ်းသာမရဖြစ်တတ်သည်

အသက်အန္တရာယ်ရှိ မရှိ သိနိုင်ပါသည်။

အသက်အန္တရာယ် ရှိမရှိသိစေနိုင်သောနည်းမှာ...

လစဉ် လဆန်းရက်များတွင် အမျိုးသားတစ်ဦးကို မြွေဖိုက လက်ဝဲဘက်ကိုခဲသော် ချမ်းသာမရ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ဤနည်းဖြင့် ကိုက်သောမြွေသည် မြွေဖိုဖြစ်သည်။ မြွေမဖြစ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အသက်အန္တရာယ်ရှိသည်၊ မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း တွက်ချက်သိရှိနိုင်ပါသည်။

**ကာယ၊ စိတ္တသုခနစ်ဖြာ
ပြည့်စုံကြပါစေ...**

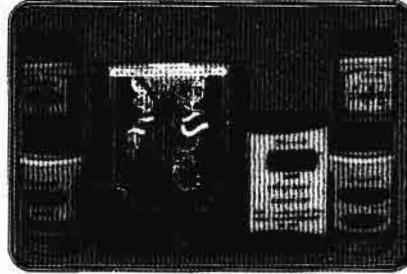

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း၊ အကြားမရှိတဲ့

သမားတို့ဆေးတို့က်

မှတစ်လှုပ်သော အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ပေးပြီး၊
ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အခြေကျော်လေဆေးပျောက်ဆေး

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး
ဦးပန္န၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊
မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်း
ဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး
ဦးရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍
ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း
သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း

တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်
၏မြေး၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/
ငိုလ်ကြီး) ဇနီးဒေါ်ကျင်သိန်းသိသာရာ (သမားအို
ဆေးတို့က်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက်
သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း
ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက်
ရှိပါသည်။

ဦးစိန်စောင်း၏
သမားအို အမှတ်တံဆိပ်
ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး
၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၃၅

ဤဆေးသည် ငှက်ဖျား
အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုး
ထိရောက်စွာ သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ချွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်မပတ်စေ
အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သို့
အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အ
ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင်
ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အ
နာစေခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နား

ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ဇော်စင်စင်ဇွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၃၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ
ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန်
စသည် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြည့်ကဲသော
အစားအစာကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခံသော်
လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ
ပါစကဝမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့်၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို့၌ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ်
ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း စသည့်
အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း
စေပါသည်။

ဇော်စေးစေးစွ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ပေး ၀၅၁၂ Y၀၀၉၆၅၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကူးပြောင်း၍ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး
ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း
ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊
လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွရွတက်ဖြစ်နေခြင်း၊
တစ်ချို့ပြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ
လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ်
ငုံနေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ
လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့်
မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို
တော်များ၊ စာပေသင်ကြားပို့ချနေသူများ၊ အသံဖြင့် အသက်မွေး
ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား
ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဇော်နန်းနန်းခြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၃၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဗ္ဗယ် ယားယံမှု
လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချိန်၊ အဆိမ့် အရသာများ လွန်စွာ
စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် ညည်း
အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း၊
တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝက်သို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်၍
ပူစပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအပိမ့်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါ
ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်
သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါ

ဦးသန်းစော်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အခြေကျော်ထေဆေးပျောက်ဆေး ၀၃၁၁ Y၀၀၉၀၃၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်
အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်
ဖူးဝေအော့အန်ဝမ်းကျခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်
ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းအိမ်နာမှ တတ်
ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေ
သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်
အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်
ပေါက်ခြင်း၊ အစားနာ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးခံ၍ ဖျားခြင်း၊ နေ
ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါး
စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေ
ဆေးသုံးစွဲသူ ဝေဒနာရှင်များအနေဖြင့် ဆရာ ဦးသန်းစော် (၁၉
၀၂၉၁) ဇူလိုင်-၁၉၀၅ ဇူလိုင် ၁၉၀၅ သို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်နိုင်

သမားအိုဆေးတို့က်

အမှတ်(၄)၊ (၁၀၀)လမ်း၊ ဟံသာရေအနီး၊ ဟံသာတော်လှန်ရေး
ရန်ကင်း၊ ဇူလိုင် ၁၉၀၅ အမျိုးမျိုး မြန်မာ့ဆေးတို့က်မှ ထွက် ရရှိနိုင်

မြို့တော်စောက်မှ ဖူးစေနိုင်သည်

ရွှေဘိုတော်မူ

(၁)

သနားသနားဆင်
(ပုဂံ၊ မန္တလေး)

◆ သာသနာ့ဦးတော်မူ

◆ ကြီးကြီးစိန်စိန်

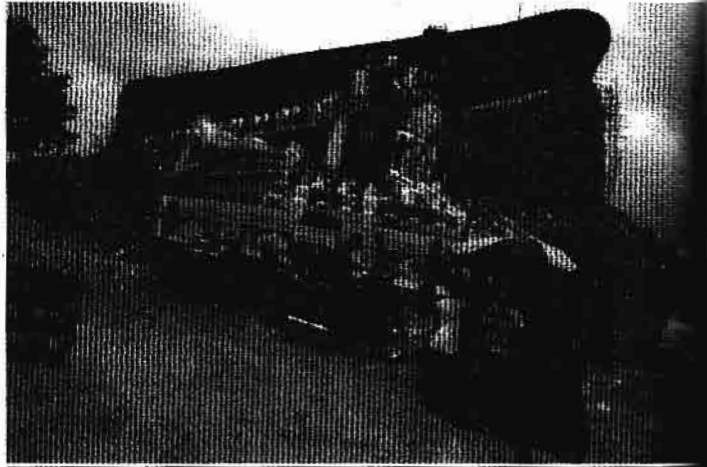
◆ ကမ္ဘာ့အထက်တန်း

စေတီများအပြင် လျောင်းတော်မူ ဘုရားများကိုလည်း တည်ထား ကိုးကွယ်ကြပါသည်။ လျောင်းတော်မူ ဘုရားများဖြစ်သည့် ပဲခူး ရွှေသာလျောင်း၊ ငွေသာလျောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ခြောက်ထပ်ကြီးဘုရား၊ မုံရွာ ဗောဓိတစ်ထောင်အနီးရှိ လျောင်းတော်မူဘုရား၊ တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီးရှိ ထားဝယ်မြို့ရှိ လျောင်းတော်မူဘုရားနှင့် မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်ရှိ ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော်ကြီး တည်ထားတော်မူသည့် ဝင်းစိန်တောရ လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးမှာ ယခင်က ကမ္ဘာ

မြန်မာနိုင်ငံတစ်လွှား တန်ခိုးကြီး ဘုရားများ များစွာ ဖူးမြော် ကြည်ညို ချစ်ခင်တည်ထားသည့် စေတီဘုရား အလွန်ပေါများပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ့အဖွဲ့အစည်းများမှ သူတော်စင်တို့သည်

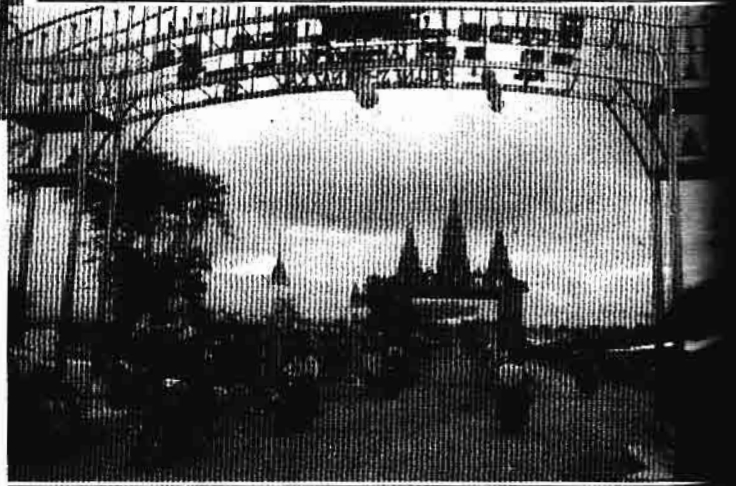
အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ ဆိုသည့် အတိုင်း ရက်ရက်ရောရော လှူဒါန်းကြပါသည်။ သာသနာ့ပြုကြသည်မှာ အံ့ဖွယ်လိလိ ဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် အထင်ကရ ဘုရား

◀ အဝင်ပြေးဝါသက်ပုံကြမ်း

↓ ဆင်တန်း

◀ အဝင်ပုလိ

◀ တွန့်ကယ်တောင် နတ်ယုန်ဦး

တွင် အကြီးဆုံးဟု သမုတ်ခဲ့ပါသည်။
သို့သော် ယခုအခါ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ နတ်မောက်မြို့နယ်ရှိ ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်ကြီး တည်နေသည့် လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးမှာ ပေ(၁၅၀)အမြင့်ရှိ ရွှေနတ်ကယ်တောင်တော်ပေါ်တွင် ဦးခေါင်းတော်မှ ခြေဖဝါးတော်အထိပေ(၁၅၀၀) ကျော်မှာ ဖြစ်၍ ကမ္ဘာတွင် အကြီးဆုံး လျောင်းတော်မူဘုရားကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။

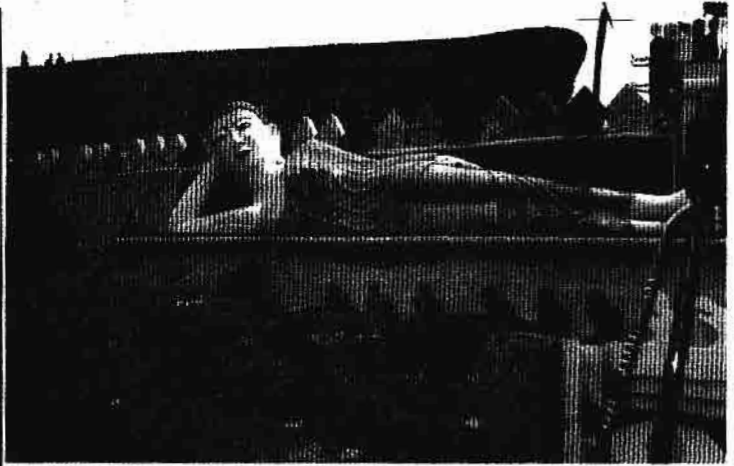
ရွှေနတ်ကယ်တောင် သာသနာ့နယ်မြေသည် မကွေးတိုင်းဒေသကြီးအတွင်းရှိ နတ်မောက်မြို့၏ အရှေ့ဘက် ဖျော်ဘွယ်သွား ကားလမ်းဘေးတွင် တည်ရှိသဖြင့် သွားလာရေးလွယ်ကူပါသည်။ နတ်မောက်မြို့နှင့် (၂၈)မိုင်ခန့်သာ ကွာဝေးပါသည်။

နေပြည်တော်မှလည်း တောင်တွင်း-နတ်မောက် လမ်းအတိုင်း သွား၍ ရပါသည်။ ရွှေနတ်ကယ်

၁၀၆ နက္ခတ္တဗျေဒနာဗိမ္ဗူရီ

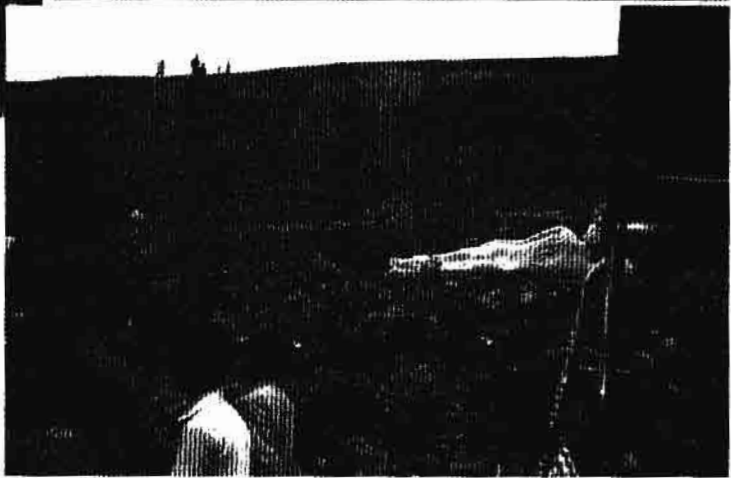
www.burmeseclassic.com

◆ လျှင်တော်မူတရားကြီး၏ နံ့ဝယ်

◆ စိက္ခာကံအောင်ထံရှိ ဓမ္မပတ်တရားကြီး

◆ လျှင်တော်မူတရားကြီးတည်မည့် ဓမ္မပတ်ကယ်တောင်တော်

ဆောင် သာသနာ့နယ်မြေသည် ငါးမိုင်
အထိလည် ကျယ်ဝန်းပါသည်။ ထိုငါးမိုင်
အထိလည်တွင် လက်ညှိုးထိုးမလွဲ
သနားစေတီ မြောက်မြားစွာကိုလည်း
ဆရာတော်ကြီးက တည်ထားပါ
သည်။

ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဒေသသည်
အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်က သရက်
ချောင်းဆိုသည့်ရွာ၌ ဘုန်းတော်ကြီး
ဆောင်း ကောင်းကောင်း မရှိသေးချေ။
အနာသားတို့သည် မိမိတို့ရပ်ရွာ
အတွက် ပဲခူးမြို့၊ ကြာခတ်ဝိုင်း
ဆောင်းတော်မှ ရွှေနတ်ကယ်
ဆောင် ဆရာတော်ဖြစ်လာမည့်
ရွှေနတ်ပီပီမလဖုဒ္ဓိကို ပင့်ဆောင်၍
သရက်ချောင်းရွာတွင် သီတင်းသုံးစေ
ခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် သရက်ချောင်းရွာ
၌ ရောက်ရှိချိန်မှစ၍ သာသနာကို
အထူးပြုခဲ့သည်။ ဆရာတော်၏
အားဖြင့် ကြောင့် နှစ်အနည်းငယ်

အတွင်း ထိုကျေးရွာပတ်ဝန်းကျင်ရှိ
တောင်ပေါ်များတွင် စေတီငယ်လေး
များ တည်ထားရာမှ သာသနာ့နယ်မြေ
အဖြစ် ကျော်ကြားလာပါသည်။
ပုဂံခေတ် ရှင်အရဟံသည် ပင်းမြို့
၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သာသနာပြုစခဲ့
သည်ဟု သိခဲ့ရပါသည်။ ရွှေနတ်ကယ်
တောင်ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နဘူးတောင်
(သို့မဟုတ်) ယက္ကန်းစင်တောင်၊
တောင်ဖြူဝင်း၊ နသတ်တောင် (သို့
မဟုတ်)လွင်းစေတီတောင်များပေါ်တွင်
လည်း စေတီများ တည်ခဲ့သည်ဟု

သိရပါသည်။
ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေနတ်ကယ်
တောင်တစ်ဝိုက်၌ နေ့စဉ် အသံမစဲ
ဓမ္မဓန္ဒာပေါင်း တရားတော်ကို နှစ်ပေါင်း
များစွာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လျက် ရှိသည်
ဟု သိရပါသည်။
ရွှေနတ်ကယ်တောင် ဆရာတော်
ကြီးကို ဘုရားဖူးလာ ညဉ့်ပရိသတ်များ
က ဖူးမြော်၍ ဆရာတော်ကြီးကို မေး
လျှောက်လျှင် ဆရာတော်ကြီးက...
'အင်း...တို့ပူဇော် အထွေအထူး မေး
စရာမရှိတူး ပြင်ပြင်ယူ အနိစ္စပဲ'
နတ္ထရာဇာဓိဒါနိသီလင်္ဂါး ၁၀၀

www.burmeseclassic.com

◆ ယာယီဆောင်ရွက်ရန် ဘုရားဆင်တီများ
◆ နဂါးရုံဘုရား

◆ ယောပိယဆောင်ရွက်ခြင်း

◆ ယောက်လက်စ တောင်ဆောက်ခြင်း

ဟု တစ်လုံးတည်းသာ ဟောပြော
သည်။ အရာရာတွင် မမြဲသည့်သဘော
ကို သိစေချင်သည့် ဆရာတော်ကြီး
စကားသည် တရားရမ္မာ ဖြစ်
သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဆွမ်း
အသားငါးများကို မဘုဉ်းပေးပါ။ အ
အရွက်နှင့် အခြားဘောဇုံ အချို့
သာ ဘုဉ်းပေးသည်ဟု သိရပါသည်။
ဆရာတော်သည် ကျန်းမာသန်စွမ်း
ဒုတိယဆရာတော် ဦးမာနိတနှင့်အ
သာသနာပြုလျက် ရှိပါသည်။

ရွှေနတ်ကယ်တောင်သည် ဦးမာ
ရေရှားအရပ်ဖြစ်၍ ရေအခက်အခဲ
သည်။ သို့သော်လည်း ဒုတိယ ဆရာ
တော်ဦးမာနိတ၏ ကြိုးပမ်းမှုနှင့် ဘ
ရှင်များ၏ သဒ္ဓါယိုဖိတ် လှူဒါန်းမှု
စက်ရေတွင်းကို တူးလှာ အောင်မြင်
သဖြင့် ရေများလုံလောက်စွာ အသုံး

www.burmeseclassic.com

ရွှေနတ်ကယ်တောင်တန်းပေါ်ရှိ စေတီများကို

အထူး ဖူးမြော်ရန်

၄ တောင်ပင်အောင်ခြေ

သံ အသံပြုနိုင်သည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ရသည်။

ရွှေနတ်ကယ်တောင် မှန်ဦးအဝမှ ခြံ မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရဟန္တာများ နှစ်ဆကြည့်ရုံသာ ရုပ်လုံးများ စတင် ဖူးမြော်ရသည်။ မှန်ဦးကို နှစ်မျိုးပြုလုပ်ထားသည်။

ကားလမ်းဘေးအနီးတွင် သံထည် ခြံဖြင့် ရွှေနတ်ကယ်တောင် မှန်ဦးဖြင့် အတွင်းထဲတွင် အင်္ဂုတေရုပ်လုံးရုပ်ကြွ ခြံဖြင့် မှန်ဦးကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ ဒုတိယမှန်ဦး၏ အတွင်းဘက် သံဘက်တွင်ရှိသော ကျောင်းတော် ခြံများတွင် ဇော်ဂျီရုပ်တုများကို တွေ့ရသည်။ ထို့နောက် ကျောက်ဖို၊ ဆွာကံမစေတီကို ကားရပ်နားသည့် နေရာတွင် ဖူးတွေ့ရပါသည်။

နေ့စဉ် ပရိသတ်များ ရာနှင့်ချီ၍ ထာရောက် ဖူးမြော်ရင်း လှုပ်အားပေး ခြည်သည်ဟု သိရသည်။ လာသမျှ လူ

အားလုံးကို သက်သတ်လွတ် ထမင်းဟင်းကို ထမင်းစားဆောင် တွင် ကျွေးမွေးပါသည်။ တစ်နေ့ ဆန်သုံးဒိတ်ခန့် ကျွေးရကြောင်း ထမင်းစားဆောင် တာဝန်ခံက ပြောပြ ပါသည်။

ကျွန်မတို့သွားသည့် ဝါဆိုလပြည့် နေ့က ဆန်မည်မျှကုန်ကြောင်း မသိ ရသေးကြောင်းပြောပြပါသည်။ ဘုရား ဖူးညော်ပရိသတ်မှာ အလွန် များပြား လှပေသည်။

ကျွန်မတို့လည်း ယခုနှစ် ဝါဆို လပြည့်နေ့က ဝါဆိုသက်န်းကပ်ပြီး နေ့ချင်းပြန် ပျဉ်းမနားမြို့မှ ရွှေနတ် ကယ်တောင်သို့ ဘုရားဖူးသွားခဲ့ကြပါ သည်။ ရွှေနတ်ကယ်တောင်၌ ကြက်ပျံ မကျ စည်ကားလှသည်။ ရုပ်နီးရပ်ဝေး မှ ကားများ ဆိုင်ကယ်များ၊ ခွားလှည်း များဖြင့် ဘုရားဖူးများ စည်ကားလှပါ သည်။

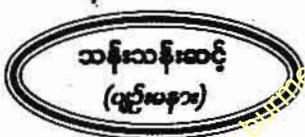
ကျွန်မတို့ သွားသည့်နေ့က ဆရာ တော်သည် ဇီးကွက်ရုပ်များဖြင့် နံရံ ပြုလုပ်ထားသော ကျောင်းတော်ထဲ

တွင် သီတင်းသုံးနေသဖြင့် ထိုကျောင်း တော်ထဲသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ရာ လူများ ပြည့်ကျပ်နေ၍ တန်းစီ၍ အလှည့်ကျ ဖူးမြော်ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်မတို့ကို “ရောက်ဖူးသလား” ဟု မေးပါသည်။ ကျွန်မတို့ကလည်း မရောက်ဘူးပါ ကြောင်း၊ ယခု အသိတစ်ယောက် ပြောပြ၍ လာရောက်ဖူးမြော်ကြောင်း လျှောက်တင်ပါသည်။

ထိုကျောင်းတော်ထဲ ဝင်ရောက် ဖူးမြော်သူများကို တစ်ဖွဲ့ပြီး တစ်ဖွဲ့ ကိုးပါးသီလပေးပါသည်။ ကျွန်မတို့ အဖွဲ့လည်း ကိုးပါးသီလဆောက်တည် ပြီး အလှူငွေများ ကပ်လှူပါသည်။ အကျိုးဆောင် ဆရာတော်တစ်ပါးက ဘုရားဖူးအဖွဲ့များအား ပရိတ်ကြီးများ ပေးပါသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

စွယ်စုံအစွမ်းထက်သည်

သရက်ကုသပေးအင်း

စောင့်ရှပ်စံ
(ဓမ္မဇီယ)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မတ်လထုတ် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပါရှိ သော ဆရာနေဝန်းနီရဲ့ စောဖြူတောင် တန်း(အဝိဋ္ဌာန်စခန်း) ဆောင်းပါးပါ အိပ်မက်မှ ဘရသေ့ကြီး ချီးမြှင့်ပေး သော သဗ္ဗိသဒ္ဓိအင်းအကြောင်းကို လေ့လာ မှတ်သားရပါသည်။

ဆရာတို့ သိရှိလိုသော ဆန္ဒရှိသလို အင်းပညာရှင်တွေ ဖော်ထုတ်ရှင်းပြမှု ကို ကျွန်တော်လည်း မှတ်သားသိရှိလို သည့် ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်နေပါသည်။ ကျွန်တော်ဖခင် **အဘသောင်း (ဓမ္မသူရိယ)** မိန့်မှာကြားဖူးပါသည်။

အင်းကောင်းတော့ တစ်ကွက်၊ ဆေးကောင်းတော့ သန်းခေါင်း ငှါသား အင်းဆိုတာ လေးနက်ပြီး လျှို့ဝှက် ချက်တွေများတယ်။ တချို့အင်းတွေဆို ကျမ်းဂန်တွေထဲမှာတောင် မတွေ့နိုင် ဘူး။

ပုံဖော်ကျူးရင့်ရတဲ့ ဗျည်းစမနဲ့ အကွက်ချမျှည်းများနဲ့ ရေးသွင်းရတဲ့ အကွရာစမတွေဟာ ခက်ခဲနက်နဲ တယ်။ ဥပဒေသတွေလဲ များတယ်။ ဆောင်ရွက်ချင်တိုင်း ချက်ချင်းလုပ်လို မရဘူး။ မျှင်းသားတာ စမသွင်းတာက အစ ငါထာကို ကျူးရင့်ရတာ တစ်ထိုင် တည်း အပြီးချတာတွေ၊ တံတွေးမမျှီရ တာတွေလဲ ပါတယ်။

အကွရာတစ်လုံး ဘုရားတစ်ဆူမို့ ဗျည်းအကွရာတွေကို ပေါင်းခြင်း အတွက် ဘုရားတည်ခြင်း တစ်နည်း သာသနာပြုတယ်လို့လဲ ဆိုနိုင်တာ ပေါ့။

အင်းပိဋ္ဌာတွေ၊ ပညာရှင်တွေကလဲ သူတို့ရဲ့ သီလ၊ သမာဓိ စတဲ့ ပိဋ္ဌာ ပညာရပ်တွေနဲ့ (၇)ရက်သားသမီး တွေကို ဒုက္ခမှကင်းဝေးစေခြင်း၊ စီးပွား လာဘ်လာဘ အဆင်ပြေချောမွေ့စေ လိုခြင်း အင်းဆိုတဲ့ ပညာရပ်တွေနဲ့ အထောက်အပံ့ဖြစ်စေဖို့ ဆောင်ရွက် ကြတာပါပဲ။

ထိုက်တန်လို့ ချီးမြှင့်တာလဲ ဖြစ် တယ်။ အသုံးပြုသူ ဆောင်ရွက်သူတွေ ကလဲ လောကုတ္တရာ လောကီရေးမှာ လဲ အများကြီး အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေတာ မို့ ပေါ့ပေါ့တန်တန် မယူဆနဲ့၊ အသုံး မပြုနဲ့။

ဟု လေးလေးနက်နက် မှာကြား သွန်သင်ပါသည်။

အဘသောင်း(ဓမ္မသူရိယ)၏ ဆရာ တစ်ဆူဖြစ်သော **ပန္နလေးမြို့မ ဆရာ တော် ဦးအာစာရထံ**မှ ပညာများ လိုက်စားမှုများမှ အင်းကျမ်း(ပုရပိုက်) မှ ကျင့်စဉ်တက်စဉ်များ ပွဲတက်ခြင်းနှင့် အခြားသော ကိစ္စများကိုပါ ပါရမီ ဖြည့်ကြရပေသည်။

ဖခင်ကြီး သက်ရှိထင်ရှားရှိစဉ်က ကျွန်တော် တစ်နှစ်အလုပ်အကြွေးပြု ပြုရခြင်းဖြင့် ပညာအမွေရော ပစ္စည်း မွေပါ ဆက်ခံရပါသည်။

ဖခင်ကြီး မှတ်စုစာအုပ်များနှင့် နတ်တိုက်လက်တွေ့ သင်ကြားပေးကာ မရှင်းလင်းသည်ကို တစ်ခါတည်းရှင်း ပါသည်။ ယခုလည်း ဖခင်တစ်ဦးလို ဆရာတစ်ဦးလို တစ်ချိန်တည်း တစ်ထိုင်တည်းဖြင့် စာပေမှ သင်ကြား

နာယူမှတ်သားနိုင်သည်မှာ နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကြီး၏ ကျေးဇူး လျှင် မမှားပါခင်ဗျား။ အလွန်လည်း ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ယခု ဆရာနေဝန်းနီ၏ ဆောင်းပါး မှ သဗ္ဗသိဒ္ဓိအင်းနှင့် ဆင်ဆင်တူညီ သရဏဂုံကို မဏ္ဍိုင်ပြုကာ အချုပ်ပု-ဒီ-အာနှင့်ချုပ်ပြီး အာကို နံသွင် ထားသော်လည်း ကျွန်တော် ဖော် မည့် အင်းကား မဏ္ဍိုင်တူသော်လည်း အချုပ်ကို အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနှင့် ချုပ်ပြီး နံကို လောကီကိစ္စအတွက် အစီအရင်ဖြင့် ဖော်ပြပါရှိပါသည်။

အင်းဆန်သွင်း(နံ)ဗျည်း လေးထပ် ဖြစ်ပြီး ပေါင်းစပ် စမသိုက်သွင်းသော အခါ အလိုရှိရာ အကျိုးများကို ရရှိစေ ပါသည်။ အောက်တွင် အမှတ်စဉ်ဖြင့် အကျိုးများကို ဖော်ပါသည်။

၁။ **ဩဇာအာဏာ [ရာထူးထိုး ကောင်းသောနေရာ]** အတွက် အင်းဆန် ဗျည်းစမများမှာ...

- * **ပုဒ် သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၏ နံကွက်တွင် "ဝ" ကို လည်းကောင်း**
  - * **ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၏နံကွက်တွင် "န" ကို လည်းကောင်း**
  - * **နိဗ္ဗာန် သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၏နံကွက်တွင် "ဒ" ကို လည်းကောင်း**
  - * **အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ နံကွက်တွင် "အ" ကို လည်းကောင်း**
- အစဉ်အတိုင်း လက်ယာရစ်ထည့် သွင်းသွားရပါမည်။

ဦးစိန်ဥစ္စာတိုး (စီးပွားရေး)
 အတွက် [သ-ဝ-ဂ-န] ကို အထက်
 အတိုင်း ထည့်သွင်းပါ။
 ညောင်ပညာကြီး (ကျောင်းသား/သူ)
 အတွက် [အ-ည-တ-ဝ] ကို
 အထက်ပါအတိုင်း သွင်းပါ။
 အောင်သာ (အရောင်းအဝယ်)
 အတွက် အစီအရင်မှာ [ဝ-ရ-
 ခ-န] စမများကို အထက်ပါ
 အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်ပါ
 သည်။ စီရင်သူ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
 ညောင်ပညာလို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။
 ကျွန်တော်ဖခင်ကြီး မှာကြားခဲ့သော
 အတွက်တော့ နက္ခတ်နှင့် ခါပါဒ်
 ဆန်းလက်များ မကြိုသော်လည်း
 ခေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၊
 ခေါင်လပြည့်များနှင့် တန်ခူးလ
 နှင့် သင်္ကြန်ရက်မှာ ပို၍ကောင်း
 ပြောင်း...

သရဏဂုံ(၃)ပါးမှ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ
 နိဗ္ဗာန်အား သင်္ကြန်အကျနေ့တွင်
 အထက်တည်းကိုသာ ရေးသွင်းပြီး
 သရဏဂုံသုံးဆယ်ကို ပွားများရပါမည်။
 သွင်းရသေး။

ခဲတိယနေ့ (သင်္ကြန်အကြတ်နေ့)
 နှင့် မွေ့ သရဏံ ဂစ္ဆာမိကို ရေးသွင်း
 ပြောင်းပါ။
 တတိယနေ့ (သင်္ကြန်အတက်နေ့)
 နှင့် သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိကို ရေး
 သွင်းပါ။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်နေ့မှာ အနိစ္စ၊
 အတ္တ၊ အနတ္တကို စက်လေးလုံး အချိန်
 နှစ်ခုနှင့် အပြီးစီရင်ရပါသည်။
 သင်္ကြန်ရက်ထပ်ရက် ဖြစ်လျှင်
 နှစ်ဆန်းတစ်ရက်မှ သိဒ္ဓိတင်
 အတွက်လုပ်ဖို့ အချိန်ပိုရသည်။
 နံကိုလည်း အလိုရှိရာ အသုံးလိုရာ
 အကျင့်အကျင့်ကို ထည့်သွင်းရပါမည်။

ပြီးသည်နှင့် သိဒ္ဓိတင်ခြင်း၊ အသက်
 သွင်းခြင်း၊ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
 အပ်နှံခြင်းကိစ္စတို့အား ဆောင်ရွက်ကြ
 ရပါသည်။

အခါရက်(သင်္ကြန်) မဟုတ်လျှင်
 တစ်ရက်တည်း အပြီးစီရင်ရပါသည်။
 စမသိုက်များအတွင်း ဗျည်းအက္ခရာတို့
 ရေးသွင်းတိုင်း သရဏဂုံ(၃)ကို မမေ့ဖို့
 လိုပါသည်။

စီရင်အပ်သော လူပုဂ္ဂိုလ်ဆရာတို့
 ကလည်း အကျင့်သီလ သမာဓိရှိပြီး
 အရည်အချင်းရှိသောသူဖြစ်ဖို့ လိုသလို
 ဆောင်လိုသူတို့ကလည်း စောင့်ထိန်းရ
 မည့် စည်းကမ်းများကို လိုက်နာရပါ
 မည်။

ဆရာကောင်း တပည့်ကောင်းမှ
 သာလျှင် အချိန်တိုတိုနှင့် ပြီးမြောက်
 အောင်မြင် တိုးတက်ကြီးပွားနိုင်ပါ
 သည်။ တစ်ဆက်တည်း အထက်ဖော်
 ပြခဲ့သော ဗျည်းစမတို့၏ ဂုဏ်သတ္တိနှင့်
 စွမ်းအင်များကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။
 က = ပထဝီမြေကြီးနှင့်တူ၏။ ဣဒ္ဓိပါဒ်
 နှင့် ပြည့်စုံ၏။

ဂ = သိကြားမင်းနှင့်တူသော ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို တွေ့ရ၏။

ည = နဂါး၊ ဂဠုန်တို့ကို နိုင်စေနိုင်၏။

တ = မိမိတို့၏ မျိုးတူများအပေါ် လွှမ်း
 မိုးနိုင်၏။

ဒ = အမျိုးမျိုးသော လက်နက်တို့ကို
 နိုင်စေနိုင်၏။

န = ငီးတောက်မီးလျှံ အမျိုးမျိုးတို့ကို
 နိုင်စေနိုင်၏။

ရ = မိုးကြိုးသည်းထန်စွာ ရွာသွန်း
 စေနိုင်၏။

ဝ = စိတ်နှလုံးကို ကြည်ရွှင်စေ၏။

သ = လေကိုနိုင်၏။ လေမုန်တိုင်းကို
 နိုင်၏။

အ = အခြံအရံ ပြည့်စုံ၏။ ရုပ်ကို

ပြောင်းလဲစေ၏။
 ထိုဗျည်းစမတို့သည် တစ်လုံးစီ၏
 ဂုဏ်သတ္တိစွမ်းရည်များကို ကျမ်းဌာ
 ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ကျွန်တော် သိဒ္ဓိပုဂ္ဂိုလ်တို့
 ဗျည်းစမတို့ကို အတွဲလိုက် နံသွင်းမိ
 သောအခါ အံ့ဩရွယ်ရာ များစွာကို
 တွေ့ရသဖြင့် ဘာကြောင့် အတူ များစွာ
 ဖြစ်ရသည့် လျှို့ဝှက်ချက် နှင့် ဝေဖန်(၁
 ၂ ၃) ထည့်တို့၏ ကိုယ်စားပြု အဓိပ္ပါယ်
 သတ်မှတ်ချက်များကို ထောက်ပံ့တော်
 ရှင်းလင်းထားလေ့ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် တင်ပြ(ဖော်ပြ)လိုသော
 အင်းမှာအောက်ပါအတိုင်းတွေ့ရပါမည်။

နမူနာပုံ ။ ။ ဉာဏ်ပညာကြီး
 (ကျောင်းသား/သူ စာမေးပွဲ အင်တာဗျူး
 စသည်)

၃	၇	၅	၁	၇	၅
၆	အ	၂	၉	ည	၂
၃	၆	၅	၁	၆	၅
၅	၃	၆	၁	၇	၅
၆	၀	၂	၆	တ	၂
၅	၅	၅	၃	၆	၅

အထက်ပါ အင်းပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။
 အလိုရှိရာ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဆရာသမားများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
 ဝေနေယျများအတွက် သရဏဂုံစမ
 အင်းဖြင့် သာသနာပြု ကမ္ဘာပြု ပုဂ္ဂိုလ်
 တူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ အမြန်ဆုံး ထွန်း
 လင်းပေါ်ပေါက်ပါစေသတည်း။

တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေသော
 အင်းကောင်းများ ပြန်လည်ဖော်
 ထုတ် အကျိုးပြုနိုင်ပါစေရန် ရည်
 သန်၍ ဖခင် အဘသောင်းအား
 ဦးထိပ်ပန်ဆင်လျက်...

အောင်ပေါင်(ဓမ္မဝါယ) ။
 နက္ခတ္တဗေဒင်ခြေခံများအား ၁၁၁

‘ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း လုပ်နေတာလားဗျ’

‘အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ ယုတ်ဘူး။ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ’

‘ကဲ ဆိုစမ်းပါဦး။ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ’

‘ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့ ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်မှာ အမျိုးသားအား နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ’

‘ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား’

‘သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး ကိုဘုန်းရ’

‘ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့ ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့် (စကြာမင်း) နေသားပြုစုထားတဲ့ “အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ” ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက် ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။ အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်ပြည်ပဲဗျ’

‘ဆေးရဲ့ အစွမ်းအာနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ’

‘ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊ ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး နိုင်တယ်။

ပန်းသေ၊ ပန်းညှို့ဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ် အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွှတ်ပြန်ခြင်း၊ အိမ်နေစဉ်အလိုလို သုက် လွှတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်မိမီးပူများခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊ ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံခြုံ စိတ်ဓာတ်အား၊ ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း နိုင်သော ရသာယနဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မျှတစေ ပါတယ်’

‘ကျွန်တော်လဲ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေးကို

သေပု နက္ခတ္တဓာတ်မြို့ပါပုဂ္ဂလင်း

အမျိုးသားများ အားအင်တုန်ခန်း စိတ်ရွှင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၄၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

စကြာမြေခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူး။ ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ’

‘မကပ်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြိုင် လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ဆီ မြေးပြီးဝယ်ပေတော့’

ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောဂါပင်လုံး လန်းဆန်းတက်ကြွ တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။

အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေ့စဉ် အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း စိတ်ပျိုကိုယ်နု အားတိုးဆေးအစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးစွဲကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။

အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ထောက်
 အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းပျဉ်း သွတ္တပုထိုးတိုင်းအနီး
 (၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူရွာလမ်းပျဉ်း၊ ရန်ပူမြို့၊ ၀၁၂၅၀၁

ကိုကြီးကောင်း

www.burmeseclassic.com

ခေါ်ဝေါ်ခြင်းနယ်မှ

ကျမ်းပယ်အရှင်နှင့်

တောင်ဝင်လယ်ဘုရားဗူးသိုးစဉ် (၃)

ဟုဂ်ဇီ
(Hu Jin Zhi)

ဝယ်ခင်ပုမ အာဆော်

(ဆရာတော်ပေတွင် ပိုင်းဝန်း
တက်ညီလက်ညီဟူသော
အာရကို (𑜀𑜂𑜆𑜇) ရှိ (Xié) ဟု
အားပြောဆို၏။ (𑜀𑜂𑜆𑜇) လှပုံ
ဇာန်နှင့် (𑜀𑜂𑜆𑜇) အားသုံးခု
စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။)

အထူးပုဇော်ဖွယ်

ကျမ်းပယ်အရှင်နှင့် စပ်လျဉ်းသော
အာရကိုတော့ပွဲများတွင် အသားမပါ
မုန့်နှင့်အတူ 'အန်ကူး' မုန့်
အောင်း (Hóng Gāw) ဟု ခေါ်ကြ
မုန့်နီပေါင်းကို အဓိက ပါဝင်
ထွင်းကြသည်။

အာရကိုညှင်းမုန့်နှစ်ကို (စားဖွယ်
အတွက်သုံးသော) ဆေးအနီဆိုး
ထဲသို့ ဌာပနာသွတ်ထားသည့်မုန့်
ဖြစ်သည်။ ပုံသဏ္ဍာန်မှာ ဘဲဥပုံဖြစ်

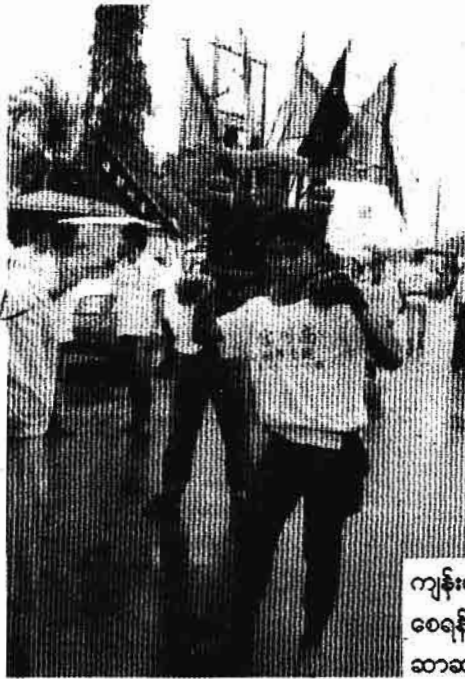
ယန် မျဉ်းတိုမျဉ်းရှည်များဖြင့်
ထွင်းထားသော အဋ္ဌသမုဋ္ဌာန် ပါကွာ
ပုံစံ ဝန်းရံကာ အလယ်တွင်
ရှို့ (Shòu) စာလုံး ထွင်းထား
သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းဟု
ဆိုရသည်။

အာရကိုလှီး လိုလားတော့တအပ်
သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်း မင်္ဂလာ
တော်ဖြစ်သည်။ ပဲယိုဌာပနာထား
မုန့်နီကို ယင်းပုံစံခွက်တွင် ပုံနှိပ်
အရနွေးငွေ့ဖြင့် ပေါင်းထားသည့်
ဖြစ်သည်။

• ထူးဆန်းစွာ ဖတ်ဖတ်ရင်တော့

မုန့်နှစ်ပြုလုပ်သော ကောက်ညှင်း အောင်နိုင်သည်။
သည် မြေဓာတ်သရုပ်ဖြစ်သည်။ ပဲကား အရောင်ကား အနီရောင်ဖြစ်သည်။
ရေဓာတ်ပိုင်၏။ မြေဓာတ်က ရေဓာတ် လာဘ်လာဘာနှင့် ပျော်ရွှင်ခြင်းကို
ကို ခဲယိုင်း (Ke Xing) ဖြင့် ထိန်းကွပ် ညွှန်းသည်။ မီးဓာတ်ပိုင်ဆိုင်သည်။

နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစံများ ၁၃၃

• အကျဉ်းထောင်တစ်ခု

• သယံဇာတကုန်သွယ်ရေး

ရေတော်က မီးတော်ကို ခွဲယှဉ်ဖြင့် ထိန်းကွပ်အောင်နိုင်ပြန်သည်။

ခွဲယှဉ်ဟူသော သမ္မန္တ(ဆက်သွယ်မှု)သဘောသည် ငွေကြေးအစုအပုံလိုက်ကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။

ထို့ကြောင့် သမ္မန္တနှစ်ထပ်ရှိသော မုန့်နီပေါင်း(အန်ကူးမုန့်)သည် သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းနှင့် ငွေကြေးအစုအပုံလိုက်(ငွေကြေးလာဘ်လာဘ်)ကို မျှော်လင့်နိုင်သော ပူဇော်ဖွယ်မုန့် ဖြစ်လေသည်။

သားသမီးမွေးဖွား၍ တစ်နှစ်ပြည့် မြောက်သောအခါ အထိမ်းအမှတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပလေ့ရှိရာ ကွမ်းယင်းအရှင်အား မုန့်နီပေါင်း(အန်ကူးမုန့်) (၁၂)ခု ထည့်သွင်းကန်တော့ကြသည်။

တရုတ်ခေလေအရ အရွယ်ငါးပါးတွင် ပထမအရွယ်ဖြစ်သော မွေးဖွားခြင်းအရွယ် ပြည့်မြောက်၍ ကြီးပြင်းခြင်းအရွယ် စသည်အချိန်ဖြစ်သည်။

ဤကန်တော့ပွဲတွင် သူငယ်အတွက် ၁၁၄ နဂါးရောင်ခြည်ပရုဇ်း

ကျန်းမာစွာ ကြီးပြင်း၍ အသက်ရှည်စေရန် စီးပွားလာဘ်လာဘ် ဝေဝေဆာဆာ ရှိစေရန် ရည်မှန်းကန်တော့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနှင့်အတူ ကစားစရာ၊ စာအုပ်၊ ခဲတံ၊ ဓား၊ သေနတ် စသည်တို့ကိုလည်း ထားပေးသည်။ မတ်တတ် လျှောက်တတ်ခါစကလေးငယ်သည် ကွမ်းယင်းကန်တော့ပွဲမှ ပူဇော်ဖွယ်များအနက် စာအုပ်ကို ဆွဲယူဆော့ကစားပါက ပညာရှင်၊ ဓားစသည် ဆွဲယူပါက စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ၊ ကစားစရာကိုသာ ဆွဲယူလျှင် အပျော်အပါး နှစ်သက်သူ၊ မုန့်ကို ဆွဲယူလျှင် အစားအသောက်မက်သူ စသည် ဖြစ်လာမည်ဟု ခန့်မှန်းလေ့ရှိကြသည်။

ကလေးသူငယ် မွေးဖွား၍ (၆)လပြည့်ချိန်တွင် ကွမ်းယင်းပူဇော်ကန်တော့ပွဲ ပြုလုပ်ပူဇော်သော်လည်း မုန့်နီပေါင်းမှာ သစ်သီးသဏ္ဍာန်ပုံစံခွက်ဖြင့် ပုံဖော်ရသည်။

ယင်းပုံစံကို “ထို” Tõuဟု ခေါ်သည်။ ဒေဝတာပုရာဇာဏ်လာ ရှားပါးမက်မွန်သီး ဖြစ်သည်။ နှစ်တစ်ထောင်

တွင်မှ တစ်ကြိမ်သီး၏။ ထိုမက်မွန်သီးတစ်လုံးကို စားနှစ်(၅၀၀) အသက်ရှည်၏။ သို့နှင့်လုံးထက် ပို၍ မစားရပေ။ စားရုံရိုင်း အသက်များ ယုတ်လေ့သည်ဆိုလေသည်။

ကြီးပြင်းခြင်း အရွယ်ရောက်ထက်ဝက်ဖြစ်သော (၆)လအကလေးငယ်ကို ပထမမှတ်တိုင်(အဖြစ်သည် ကြီးပြင်းခြင်း တစ်နှစ်အသို့ ရောက်သည်အထိ ကျန်းမာစွာရှိစေရန် ရောဂါဘယနှင့် အခြားဘေးအန္တရာယ်များမှ ကျော်လွှားရန် ရည်ရွယ်ခြင်းဖြစ်သည်။

မက်မွန်သီးသဏ္ဍာန် ထုအလယ်၌ (平安) “ပိန်အ Ping An အေးချမ်းသာယာဟူသော စာလုံးကို ကမ္ပည်းထိုးသည်။ (အန်ကူးမုန့်)အစားထည့်သွင်း ပူဇော်ရခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဗုဒ္ဓပူဇော်ဓမ္မပေး

ကွမ်းယင်းအရှင်ကိုယ်စား ကိုဆံတော်ရှင်အား ပူဇော်ဖွယ်များ

နောက် ဝတ်ရွတ်အဖွဲ့က ဗုဒ္ဓပူဇော်များဖြင့် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လေ့ရှိသည်။

တရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ၊ ဂုဏ်တော်များကို စာလုံးစပ်စပ် လက်သွား (တရုတ်ဘာ)ဖြင့် ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတေးအဆုံးပိုဒ်တွင် နာမော်ထော်ရယ်၊ နာမော်တာမော်ရယ်၊ နာမော်ကျာရယ် = နမောဗုဒ္ဓဿ၊ နမောသံဃဿ ဟူ၍ သံသတ် ရှိရှိ ပူဇော်ရလေသည်။

ထူးခြားသည့် ကုန်းတော်

ထူးခြားမှုများဖြင့် အတ္ထဝါပြင်မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဟု ထင်ရှားသည့် "ပူဇော်" ဘာသာကိုသို့ပင် ရေပတ်လည်ပိုင်း တွေ့ကွဲမိဆံတော်ရှင် ကုန်းတော် ဘာသာသည် ထူးခြားမှုများစွာဖြင့် ကိန်းတော်မှုပါသည်။

ဘာသာဘက်ရှိ မူလရုပ်ပွားတော်သည် သည်သည်အရပ်သို့ လှည့်ထားကာ မူတောင်အရပ်သို့သာ ပြန်၍ ဆရာနေခြင်း၊ ရေတက်ချိန်၌ ရေအပြင် မြင့်မားလာသော်လည်း ဘာသာဝန်ကျင့်၌ ဒယ်အိုးပမာ ချိုင့်မြင့် ကုန်းတော်ကို မလွှမ်းခြင်း၊ မြင့်မယ်သို့ အမျိုးသမီးများ တက်လာခြင်းမရှိခြင်း...

ထူးခြားသမီးများ တက်ရောက်ပါက မြင့်မား မိုးမှောင်ကျကာ လေပြင်းတိုက်များ တိုက်ခတ်သဖြင့် ကုန်းတော်နှင့်နတ်များကို အနူးအညွတ်တတ်စွာ နှစ်ရကြောင်း သိရ၏။

ထူးခြားကိန်းတော်ကြီးတွေ့ရသည်မှာ ခုနစ်က ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံတော်ပိုင်း ဒေသကောလိပ်တစ်ခုမှ ထူးခြားရေးအဖွဲ့ လာရောက် ဖူးမြော်

▲ ကွမ်းသင်္ဘောနှင့် အမှတ်ခံကြွလာစဉ်
● သံဖြူတော်မြို့တွင် လှည့်လာစဉ်

စဉ် ကျောင်းသူနှစ်ဦးက ဘောင်းဘီ၊ အပြင်အင်္ကျီများဖြင့် ယောက်ျားလေး သဏ္ဍာန်ဝတ်ဆင်ကာ ကုန်းပေါ် တက်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကုန်းပေါ်မှဆင်း၍ မဝေးလှသော ကြက်သွန်ကျွန်းသို့ မော်တော်ဘုတ်ဖြင့် သွားကြရာ အပြန်ခရီးတွင် မော်တော်တိုင်းမှောက်သည်။ ပင်လယ်ရေတိမ်တိမ်တွင် ဘောင်းဘီဝတ်ထိုကျောင်းသူနှစ်ဦးသာ ရေနှစ်ပျက်စီးခဲ့လေသည်။

ဘုရားဈေးသည်များ ပြောပြသဖြင့် သိရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဈေးသည်များ ရိပ်မိ သိရှိကာ တားမြစ်သော်လည်း

နာယူခြင်းမရှိခဲ့ဟု ဆို၏။)

ပင်လယ်ပြင်မှ နဂါးများ လာရောက် ဖူးမြော်လေ့ရှိခြင်း (၁၉၈၄ ခုနှစ်က ကမ်းခြေမှ တစ်မိုင်ခန့်အကွာ ရေပြင်တွင် စေတီတော်သို့ ဦးတည်နေသော နဂါးဦးခေါင်းကို တွေ့မြင်ရာ ထိုအကွာ အဝေးမှပင်လျှင် စပါးပုပ် ပမာဏခန့် ရှိကြောင်း သံဖြူတော်မြို့နယ် တရားရုံးမှ ဘီလစ်စာရေးကြီး ဦးမြင့်သိန်းက ပြောပြသည်ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာမျက်နှာများ၌ ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။)

ဘုရားဖူးအချို့က ပင်လယ်ကမ်းစပ်

အပူဇော်ခံယူနေသည့် နတ်မင်းတစ်ပါး။

နတ်မင်းတစ်ပါး။

ရေပြင်သို့ အမှိုက်များ စွန့်ပစ်သကဲ့သို့ ပင်လယ်တွင်း၌ အမှိုက်သမိုက်ခိုက်ပင်၊ ရေသတ္တဝါအညစ်အကြေး၊ အစိတ်အပိုင်း စသည်တို့လည်း ကမ်းစပ်တွင် ကျန်ရစ်လေ့ရှိသော်လည်း ကုန်းတော်ဝန်းကျင်၌ အမှိုက်သမိုက် ကင်းစင်ခြင်း သစ္စာတိုင် ဆုတောင်းပါက ဆုတောင်းပြည့်စုံခြင်း စသည့် ထူးခြားချက်များ ပြည့်စုံသော အဏ္ဏဝါတွင်းမှ ဗုဒ္ဓနိုင်ငံတော်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ထူးခြားသော ကုန်းတော်သို့ တောင်ပင်လယ် ဘုရားဖူးခရီးကို သုံးနှစ်တစ်ကြိမ် ဆင်နွှဲလေ့ရှိခြင်းက “စန်းသင် နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း”

စန်းပူကျင့် - သုံးနှင့် သုံးပေါင်းလျှင် မဝေးတော့ပြီ”ဟူသော တရုတ်ဂဏိတဗေဒဆိုရိုးအရ ခရီးပေါက်မြောက်ခြင်း၊ ပြုလုပ်ဖွယ် ကိစ္စအဝဝ လွယ်ကူစွာ အောင်မြင် အထမြောက်ခြင်း၊ အခက်အခဲပြဿနာများ ပြေလည်ပပျောက်ခြင်း နိမိတ်ကောင်းဆောင်လေသည်။

မင်းညီနောင်(၁၁)ပါး ပူဇော်ခွင့်ရသော မြတ်စွာဘုရားဆံတော်(၁၁)ဆူကို ဌာပနာပြု ပူဇော်ထားခြင်းကလည်း ထူးခြားသော နိမိတ်တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ကွမ်းယင်းကို “**ရွှီဖုန်းကွမ်းယင်း=**

အရပ်ဆယ်မျက်နှာ ကွမ်းယင်း”လည်း တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ကွမ်းယင်းသည် သဗ္ဗတ္ထ ဒဿနိလောကေ အရပ်ဆယ်မျက်နှာထံ တည်တော်မူလျက် သတ္တဝါအပေါင်းကယ်တင် စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။

ဝန်းကျင် အရပ်ရှစ်မျက်နှာ အထက်အောက် နှစ်မျက်နှာပေါ် အရပ်ဆယ်မျက်နှာဆို၏။ “ဖုန်းခေါ် ဘူမိကြန် အယူအဆအရ အဆယ်မျက်နှာတွင် အလယ်ဗဟို ရပ်တည်ရာ အရပ်လည်း ပါဝင်၍ ပေါင်း အရပ်(၁၁)မျက်နှာ ရှိလေသည်။

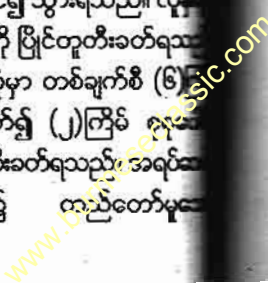
သို့ဖြစ်လေရာ ကွမ်းယင်းအရှင် ဒဿ ဆံတော်ရှင်စေတီအား ဖူးမြော်ခရီးသည် ဂဏန်းခြေတို့ ဂုဏ်တူ၍ အမြတ်ပြုနေ၏။

စိတ်အား၊ ငွေအား၊ လူအား ပါဝင်ကြသူ ကုသိုလ်ရှင်အားလုံး မြသော သုခအဖုံဖုံ ပြည့်စုံခြင်းအကျိုးခံစားရနိုင်ကြပေသည်။

အပူဇော်ခံယူခြင်း

ကွမ်းယင်းအရှင်၏ ဝေဒဿတော်ရှင်ဘုရားဖူး အစီအစဉ် ပြီးသောအခါ ကျိုက္ခမိကုန်းတော်မှ လည်ပင့်ဆောင်ကာ ကျိုက္ခမိမြို့ထဲသို့ နောက်ပါ နတ်မင်းများနှင့်အတူ အပူဇော်ခံယူရန်လှည့်လည်ကြွရောက်တော်မူသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ကွမ်းယင်း၏ ကျက်သမာဓိဆောင် ရောင်စုံအလံနှင့် မောင်းထွက် ဦးဆောင်၍ သွားရသည်။ လူနာက မောင်းကို ပြိုင်တူတီးခတ်ရသည့် တီးခတ်ပုံမှာ တစ်ချက်စီ (၆)ကြိမ် နှစ်ချက်ဆက်၍ (၂)ကြိမ် နှုတ်ဆက် (၁၀)ချက် တီးခတ်ရသည်။ အရပ်ဆယ်မျက်နှာလုံး၌ တည်တော်မူ

ကွမ်းယင်းအရှင် (အဝလောကီ ထောသရ) ကြွရောက်တော်မူလာပြီဟု ကြေညာ မောင်းခတ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ကွမ်းယင်းအရှင် မပါဝင်သော နတ် မင်းများသာ လှည့်လည် အပူဇော်ခံ ထူသည့်ပွဲ ဖြစ်ပါက တစ်ချက်စီ (၄) ကြိမ် နှစ်ချက်ဆက်၍ (၂)ကြိမ် စုစုပေါင်း (၈)ချက် တီးခတ်ရသည်။ အရပ်ရှစ် နောက်နာသာ ညွှန်းသည်။ ကွမ်းယင်း ဘေမိသတ္တထက် တန်ခိုးအာနဘော် လောနည်းမှုကို ပြဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကျက်သရေဆောင် ရောင်စုံအလံ တို့ ဆိုင်ချီး (Cai Qi)(彩旗) ဟုခေါ်၏။ ဂုဏ်သရေရှိ အရာရှိမင်း၊ နယ်စား၊ မျိုးမတ်၊ ဘုရင် စသည်တို့၏ ခမ်းနားထည်ဝါမှုကို ကိုယ်စားပြုသော အဆောင်အယောင်ဖြစ်သည်။

ကွမ်းယင်းအလံတော်တွင် (清 道) ချိုင်းတောက် (Qing Dao)ဟူသော ကမ္ဘည်းစာ ရေးထိုးထား၏။ ယေဘုယျ အားဖြင့် ဤဝေါဟာရသည် လမ်းကို တံမြက် လှည်းခြင်း၊ လမ်းကို ရှင်းလင်း ခြင်း၊ လမ်းပေါ်မှ လူသူများကို ဖယ် ခွားခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော်လည်း ဤတွင်မူ ပိုမို၍ နက်နဲသော အဓိပ္ပာယ်ကို ရည်ညွှန်းပါသည်။

ချိုင်း(Qing)သည် ကြည်လင်သော အပြစ်ကင်းသောဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိ၍ တောက်(Dao)သည် "တရားဓမ္မ" ဖြစ်သည်။ (မြတ်စွာဘုရား၏ နှုတ်တော်မှ မြက်ဟတော်မူသော) အပြစ် မရှိ ဖြူစင်လှသော တရားတော်သည် အလိုရှိတိုင်း အကျိုးကို ပြီးစေ၏။

သို့မဟုတ် အလိုရှိတိုင်း အကျိုးကို ပြည့်စုံစေသည့် အပြစ်မရှိ ဖြူစင်လှ သော တရားတော်ဟူ၍ အလေးအမြတ် ပူဇော်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ကွမ်းယင်းသည် ဘုရားရှင်တစ်ဆူ

• မင်္ဂလာ ဝါပုဏ္ဏ ပုဏ္ဏားများ

• မင်္ဂလာ ကုန်တံဘုရားထောင်

နှင့် တစ်ဆူအကြားကာလ၌ ဘုရားရှင် ကိုယ်စား သတ္တဝါများကို ကယ်တင် စောင့်ရှောက်ရသည်ဖြစ်ရာ ဘုရားနှင့် ထပ်တူလေးစားကြည်ညိုစွာ ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်ပင် ကွမ်းယင်းဟောမိသတ္တ (ကွမ်းယင်းဖူရှား)ဟု ခေါ်ဝေါ်သည့် အပြင် "ကွမ်းယင်းဖောဇူ"ဟုလည်း တင်စားခေါ်ဝေါ်သည်။

ဖောဇူ(Fó Zū)(佛 主)ဝေါဟာရ တွင် ဖော(Fó)သည် ဗုဒ္ဓဖြစ်၍ ဇူ(Zū)သည် ဘိုးဘွားဘီဘင် အလွန် အလွန် လေးစား ကြည်ညိုထိုက်သူ

အရှင်ဘုရား ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ် များ ရရှိလေသည်။

ဗုဒ္ဓပူဇာ စာချွန်တော်

ကွမ်းယင်းအရှင် လှည့်လည်၍ အပူ အဇော် ခံယူပွဲတွင် ကုသိုလ်ရှင်တို့၏ နေအိမ်တွင် အဆောင်အကာဖြင့် ချိတ် ဆွဲနိုင်သော အမိန့်စာချွန်ကို (ဂေါပက အဖွဲ့က ပုံနှိပ်၍) ချီးမြှင့်လေ့ ရှိသည်။

တရုတ်ထုံးစံလေ့တွင် ဗုဒ္ဓဘာသာ မရောက်မီကပင် ရှိရင်းဖြစ်သော ကွန် ဖြူးရှပ်ဝါဒနှင့် တာအို(တောက်)၊ ဝါဒ တို့အရ ဖူ(Fú) (福)ဟုခေါ်သည့်

၂၇၇ မြန်မာ့အလင်း

အဆောင်အကာ ယန္တရားရှိပြီး ဖြစ်သည်။

အနှောင့်ပယောဂနှင့် အဖျက်အဆီးများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သည့် ယျှိုဟွားစီခေါ် ကျောက်စိမ်းပန်းအချုပ် အဆောင်အကာသည် အလွန်ထင်ရှားအံ့သုံးများကြသည်။

ယင်းအပြင် ကလေးသူငယ် အန္တရာယ်ကင်းအဆောင် မီးဖိုချောင် အန္တရာယ်ကင်းအဆောင်၊ ကောင်းကင် အမင်္ဂလာနိမိတ် (၄က် စသည်တို့ အညစ်အကြေးစွန့်ခြင်း) အကာလက်ဖွဲ့၊ မီးနေအဆောင်၊ ရေကြောင်း အကာလက်ဖွဲ့ အတိုက် အခိုက်အကာလက်ဖွဲ့၊ ဇနီးမောင်နှံ ခိုင်မြဲစေသော အဆောင်...

အဝတ်တန်ဆာ အခိုက်ပြေ အဆောင် (အဝတ်အစားကို ကြက်၊ ပိုးမွှားကိုက်ခဲခြင်း၊ မီးလောင်ခြင်း၊ ဆူးငြိစုတ်ပြုတို့သည် အခိုက်အပျက် နိမိတ်ဟု ယူဆခြင်းဖြစ်သည်။) စသည်ဖြင့် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အဆောင်အကာ အင်းစမများလည်း ရှိကြသည်။

သို့သော် ဗုဒ္ဓပူဇော်ယဉ်တော်နှင့် ကွမ်းယင်းပူဇော်ပွဲများတွင် ဖြန့်ဝေလေ့ရှိ

သော အဆောင်အကာမှာ အမြင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်သည်။

လောကတွင် မည်သည့် အဖျက်အမှောက် အနှောင့်အယှက်မှ တားမြစ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော အဆောင်အကာ ဖြစ်သည်။ ယင်းကား "ဗုဒ္ဓပူဇာ စာချွန်တော်" ဖြစ်လေသည်။

ကွမ်းယင်းအမိန့် စာချွန်တော်ကို ကြည့်ပါ။ အထက်မှအောက်သို့ ပုံနှိပ်ထားသော စာလုံးများကို ဝဲမှ ယာသို့ အင်အစဉ်အတိုင်း ဖော်ပြပါမည်။

佛，南無觀音佛祖
Fo, Ná Mó Guān Yīn Fó Zǔ
ဖော နာ မော ကွမ်း ယင်း ဖော ကျ။

ဗုဒ္ဓ၊ နမော ကွမ်းယင်း အရှင်ဘုရား။
(𑄎𑄚) F6 ဗုဒ္ဓကို ထိပ်တွင်ထား၍ "ကွမ်းယင်း အရှင်မြတ်ဘုရားအား ရှိခိုးပါ၏" ဟူသော ကမ္မည်းကို နောက်တွင် (အောက်တွင်) ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

(南無) သည် "နန်းဝူ" ဟုလည်း အသံထွက်နိုင်၍ "တောင်အရပ်၊ မရှိ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဤနေရာတွင် "နာမော" Ná Mó "ရှိခိုးပါ၏"

ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် နမောကို အသံလှယ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားကို အမှူးထား၍ ကိုယ်စားတော် ကွမ်းယင်းအရှင်မြတ်အား ရှိခိုးပါ၏ဟူ၍ အနက်ဆောင်သည်။

ဗုဒ္ဓပူဇာ စာချွန်တော်ကို နေအိမ်၏ အဓိက ဝင်ပေါက် တံခါးမအထက်တွင် (အထက်တံခါးပေါင်၏ အလယ်တွင်) ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြင့် ဤအိမ်ဂေဟာသည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏ အရိပ်အာဝါသအောက်တွင် တည်ရှိနေပါသည်ဟု လောကတစ်ခုလုံးသို့ ကြေညာခြင်းဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ဗုဒ္ဓအမိန့်စာချွန်တော်ကိုလည်း ပူဇော်ဖြန့်ဝေလေ့ရှိကြသည်။

ဗုဒ္ဓအမိန့်စာချွန်တော်

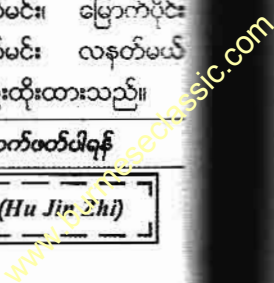
ဤစာချွန်တော်ကို နှစ်သစ်ကူး ဆုတောင်းပွဲများတွင် တစ်နှစ်တာ ပတ်လုံး အေးချမ်းစေရန် ရည်ရွယ် ပူဇော်တတ်ကြသည်။

ကွမ်းယင်းဗောဓိသတ်နှင့် လောကကို စောင့်ရှောက်ကြသော သမ္မာဒေဝကျ၊ရှင်း (Zheng Shen) တို့ ရပ်ရွာတွင်း လှည့်သောအခါတွင်လည်း ပူဇော်ဖြန့်ဝေလေ့ရှိသည်။

ထိုစာချွန်တော်၌ ဗုဒ္ဓအမိန့်တော်ဟူသော စာလုံးနှင့် ဝဲယာတွင် နေနှင့် လ အောက်တွင် လောကကြီးကို ကိုယ်စားပြု ပါးကွာခေါ် သမုဋ္ဌာန်ရှစ်ပါးနှင့် ဝဲယာ၌ နေနတ်မင်း တောင်ပိုင်း ကြယ်တာရာနတ်မင်း၊ မြောက်ပိုင်း ကြယ်တာရာနတ်မင်း လနတ်မယ်တော်တို့ ကမ္မည်းထိုးထားသည်။

ရွှေလ ဆက်ဝတ်ပါရန်

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jie Zhi)

ကျေးဇူးတင်အောင်ပေးပါ။

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မန်းဂျာလာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

တိုင်းရင်းသေ-ဝါး ပုတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၃၃ \ ၀၁၀၆၇၂ (တဆ၀က(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၇/၀၂၀၂)

ဦးအိုက်စီ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်အပြိုင်လိုက်၍ ထူးထွေဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူစွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး လုံးဝပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ ရောဂါကို ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများလည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အပြိုင် ဆန်းပြားထွေလာသောရောဂါများအနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့အချိန်အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်းနိုင်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏ဝမ်းဗိုက်အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံမှ အောင့်နာသည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများစားချင်သောက်ချင်စိတ်မရှိ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ တက်ပျံ့ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့်အသားအရေများ ဝါပျော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူဝမ်းကဲ့သို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်နည်းလာ၏။ အိမ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက်၊ အအိပ်ပျက်ကာ မိန့်ခြူးလာ၏။ လူကသာပိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်ကလေးတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါတစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့ အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော အထူးကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို နှစ်လကျော်ကျော်နှိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုးဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာခြောက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင် ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော့်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ

သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။ အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့် B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားရပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနီးနီး၊ သည်ဆရာသည်ဆေးကောင်းနီးနီးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသမှုမပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက် ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှုကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေသကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့ လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက “ကျွန်တော်က အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေးနေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျီးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်းရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်ဖျင်း
ဖျင်းနှင့် အောင်နားနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝပြုံးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂါးအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ ဖိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေ။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကို အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ။ ကျွန်တော်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လို့ပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ။ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါ့မယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာ့စိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

ကံ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာစာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားထိ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင်နားနေခြင်း၊ ဖျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာစာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာစာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဖြစ်
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

**ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။**

**ယင်ရင်း-မန်းရာစာတိုင်းရင်းဆေးထိထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(၁၀/၁၆၀) ၂၂၄၄(၈)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပရိယာယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ရုံး-တစ်လှည့်လုံး၊ ၀၉၇၅၂ ၄၇၀၄**

**ရန်ပြည်နယ်မြို့နယ်-
အမှတ်(၂၃/၉) ၅၇၀လမ်း၊ ရန်ကင်း-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ရုံး-၀၈၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉၇၅၂ ၂၂၄၄**

ထိုင်းနိုင်ငံရှိ နာမည်ကြီး

ကောင်မွန်မြတ်စွာ

မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

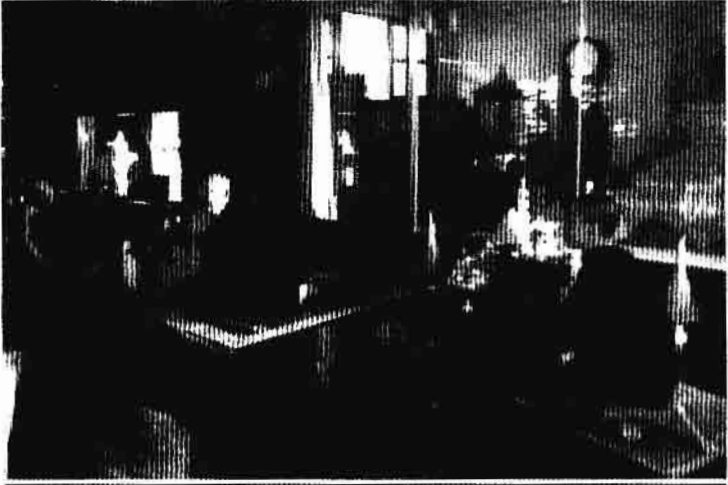
ကျွန်တော်ဟာ (၇-၁၀-၁၄) နံနက် ၈ နာရီခွဲခန့်က ထိုင်းနိုင်ငံ၊ လမ်းပန်း(Lampang)မြို့ရှိ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ မပျော်လင့်ခဲ ရောက်ရှိခဲ့ပါတယ်။ “ဝတ်ထုအစိုး”ကျောင်းလို့ ခေါ်တွင်ပါတယ်။ ဘိဝံသသာစကား (ဝတ်ထုမအိုး)မှာ မြန်မာလို (ကျွဲကောသီး)လို့ အဓိပ္ပါယ်ကြောင်း သိရပါတယ်။

ဆူးနှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်က မြန်မာသစ်ကုန်သည်များ စခန်းချ နေရာဖြစ်ခဲ့ကြောင်း၊ ဘွဲ့ကာသီပင်များ ပေါက်ရောက်ကြောင်း၊ ထိုနေရာတွင် မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တည်ထောင်ခဲ့ကြောင်း ဆရာတော်လေး အရှင်ခေမာစာရက ပြောခဲ့ပါတယ်။ အရှင်ခေမာစာရဟာ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီး မြန်မာလူမျိုး ချစ်သူ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါတယ်။

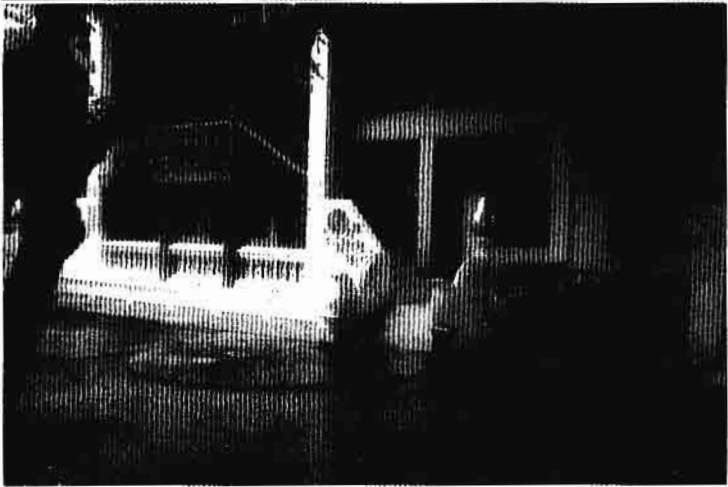
ဆရာတော်လေး အရှင်ခေမာစာရ ဆက်လက် မိန့်ကြားပါတယ်။

ဒီဘုန်းကြီးကျောင်းကို နှစ်ပေါင်း တစ်ရာကျော်ပြီလို့ ပြောနိုင်တာ အတော့ အခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ရဲ့ အရှင်က မြန်မာကျောင်း ဆရာတော် “လေးဆက်” ရှိခဲ့လို့ အခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ရဲ့ ဘွဲ့တော်က အရှင်ဂန္ဓသာရ ခေါ်တယ်။ ထိုင်းလူမျိုးပါ။

ဒီအတိုင်ခင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်က မြန်မာလူမျိုးဖြစ်တယ်။ ဘွဲ့တော်က အရှင်ဓမ္မာနန္ဒလို့ ခေါ်တွင်ခဲ့

◆ လက်ရှိဆရာတော် အရှင်ဂန္ဓသာရ(ထိုင်း)
◆ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း

ပါတယ်။ အဲဒီဆရာတော်ကြီးဟာ နှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော် သာသနာ ပြုသွားခဲ့ပါတယ်။ အရှင်အရှင်က မြန်မာ ဆရာတော်ကြီးတွေဟာလဲ ဒီလိုပဲ နှစ်ပေါင်းများစွာ သာသနာပြု ခဲ့ကြလို့ ဒီနေ့ထိ ဒီကျောင်းကြီးဟာ ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အထင်ကရ ဖြစ်နေတာ

ပါ။ ပါဠိစာပေနဲ့ ပတ်သက်ရင် ထိုင်းနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးမှာ နာမည်ကြီးပါတယ်။ ထိုင်းနိုင်ငံက အခြားဘုန်းကြီးကျောင်း တွေက မသိတာ၊ မရှင်းတာတွေ မေးရင် ဖြေရှင်းပေးရလေ့ ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဟာ လူပေါင်း ၁၂ ယောက်

မြို့မတန်းကြီး (ယခင်ကျောင်းတိုက်အဖြစ်) အလှူပေးပို့ရန်အတွက်
(ကြာရှည်ခံထောက်ပံ့မှု မှန်ဆီသို့ ဘဏ်တန်ဖိုး ပို့ဆောင်ပေးပို့)

ကျောင်းတန်းကြီး (မြို့မတန်းကြီး)

မြို့မတန်းကြီးတိုက်အစိုးရက ပို့ဆောင်ပေးပို့ရန်အတွက်

လေးဆယ်လောက် ရှိပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆရာတော်လေး
အရှင်ခေမာစာရကို နဝကမ္မဝတ္ထုငွေ
များ လှူဒါန်းကြပါတယ်။ ဆရာတော်
လေးက...

'ကဲ...ကဲ ဆရာတော်ကြီးကို သွား
ဖူးကြရအောင် ဘုန်းကြီးနောက်က
လိုက်ခဲ့ကြ'

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ဆရာတော်
လေးနောက်က လိုက်ပါသွားကြပါ
တယ်။ အလွန် သပ်ရပ်ခမ်းနားသော
ကျောင်းကြီးပေါ်တက်သွားပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ဟာ ကျောင်းနံရံများ
မှာ တွေ့ရတဲ့ ဓာတ်ပုံများ၊ ပန်းချီ(ပုဒ္ဒ
ဝင်)ကားများကို ငေးမောမိ၊ လေ့လာ
မိကြပါတယ်။ ကျောင်းဒကာဓာတ်ပုံနဲ့
ပုဒ္ဒဝင်ပန်းချီကားအချို့ကို ဓာတ်ပုံ
မှတ်တမ်းယူခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်
လေးဟာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ခဏ
စောင့်ခိုင်းပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ပျံ နုပျံပျံဆရာတော်

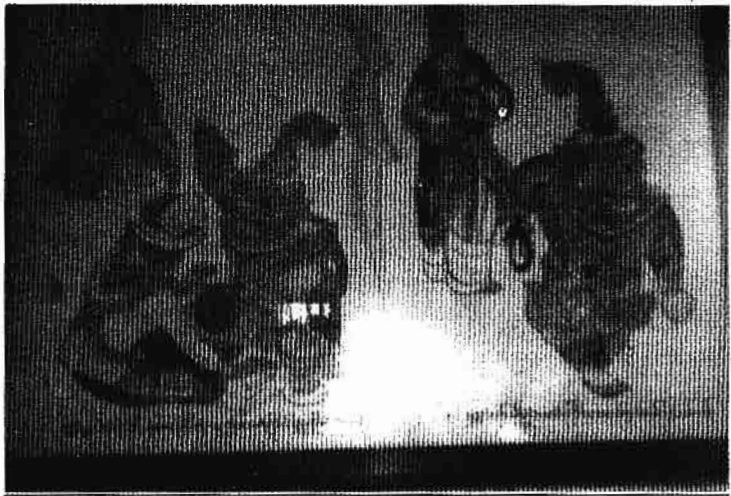
ကို သွားပင့်ပါတယ်။
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးမှာ
ထိုင်းလူမျိုးဖြစ်ကြောင်း အရှင်ခေမာ
စာရက ပြောပြခဲ့ပါတယ်။ ဆရာတော်
ကြီး အရှင်ဂန္ဓသာရဟာ မြန်မာနိုင်ငံမှာ
ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူခဲ့ပါ
တယ်။ ပြည်မြို့မှာ (၇)နှစ်၊ မန္တလေးမြို့
မှာ (၃)နှစ် စာသင်ခဲ့ကြောင်း ဆရာ
တော်ကြီးက မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။

(သကျသီဟပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တော်နှင့်
စေတီယင်္ဂဏ ပဏ္ဍိတဘွဲ့တော်
များ)ရရှိတော်မူခဲ့ကြောင်းလဲ ဆရာ
တော်လေး အရှင်ခေမာစာရက မိန့်ကြား
ခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ဟော... ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ကြီး ကြွလာပါပြီ။
ကျောင်းထိုင် ဆရာတော်ကြီးမှာ
ဖြူဖြူသန့်သန့် ကြည့်ကြည့်လင်ပြင်

ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းလှပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဟာ ဆရာတော်ကြီးတို့ ရိုနှိုးကန်တော့ကြတယ်။ ဆရာတော်က မေတ္တာပို့ ဆုပေးတော်မူပါစေ။

ဒီအခါ ကျွန်တော် အံ့သြဝမ်းသာမိ ပြန်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ထိုင်းဆရာတော်က မြန်မာစကားကို မြန်မာသံပီပီနဲ့ မိန့်ကြားနေလို့ပါပဲ။ ဆရာတော်ဟာ သက်တော်အလွန်ကြီးပေးပါ။ (၅၄)နှစ်မျှသာ ရှိပါသေးစေ။

◆ ဗုဒ္ဓင်္ဂုဏ်နိဗ္ဗာ

◆ လက်ရှိတောင်ထိုင်ဆရာတော် အရှင်ဗုဒ္ဓသာရ တို့ဘက် ဆရာတော်အဖွဲ့ အရှင်သောစာတို့နှင့် အမှတ်တရ

ဆရာတော်ကြီးက... 'ဆရာတော်တို့ ကျောင်းက ဖရိယတ္တိ စာပေထင်ပေးတယ်။ မဟာစည်တရား နိဂါဟလဲ ရှိတယ်။ အခါအားလျော်စွာ တရားဆန်း ဖွင့်ပေးတယ်။ မြန်မာ၊ လာအို ထိုင်းသာမဏေတွေ ရဟန်းတွေကို ပါဠိ စာပေပို့ ချပေးနေပါတယ်။ ပီယသနာ တရား အာစာတိုက်လိုသူ ဘယ်သူမဆို လက်ခံ တရားပြပေးပါတယ်။ လာပြီတော့လဲ တည်ရှိနိုင်ပါတယ်'

ပြီးတော့ ဆရာတော်ကြီးက ဆောင်းရဲ့ရာဇဝင်ကို ရှင်းပြပါသေးစေ။ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီဆောင်းပါးမှာ ဆရာပြပေးရန် မပြည့်စုံသေးလို့ ချန်လှပ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာတော်က ထိုင်းသာသနာတော်နဲ့ မြန်မာသာသနာ အနေအထားကိုလဲ ဒီလို နှိုင်းယှဉ်ပြပါသေးတယ်။

ဒီထိုင်နိုင်မှာ ဖရိယတ္တိစာပေ(၉)ဆင့်ရှိပါတယ်။ အာဂုံကျက်မြေရပါတယ်။ အလွန်ခက်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံမှာကျတော့ အာဂုံကျက်ရုံကတဲ အနက်အဓိပ္ပါယ်တွေပါ မြေရတယ်။ ဒါကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဖရိယတ္တိစာပေစာပေပွဲတွေက ပိုခက်ခဲစေတယ်။ အလွန် အဆင်အတန်း မြင့်တယ်။

ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် မြန်မာနိုင်ငံမှာ အလွန်ကို ကြိုးစားပြီး မြေခွဲရတယ်' ဆရာတော်ကြီးက အလွန် မှတ်သားဖွယ်ကောင်းတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို အမှတ်မထင် မိန့်ကြားခဲ့ပါတယ်။ 'ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်တွေကို အဆင့်မြင့်မြင့် သိလာတဲ့အခါကျတော့ ဆရာတော်တို့မှာ လူမျိုးရယ်၊ ဘာသာရယ်လို့ မခွဲခြားတော့ဘူး။ အားလုံးဟာ အတူတူပဲ။ အားလုံးကို ကျောသားရင်သား မခွဲခြားတော့ဘူး။ (ဗုဒ္ဓဟောခဲ့တဲ့

တရားတွေနဲ့အညီ ကျင့်သုံးနေထိုင်လာတာနဲ့အမျှ အားလုံးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းကျအောင် နေတတ်လာတယ်။) ဘယ်သူမဆို ဆရာတော်တို့ ကျောင်းကို လာပါ။ တည်းပါ။ တရားရိပ်မှာနေပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါတယ်' အဲဒီနောက် ဆရာတော်ကြီးဟာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို ယခင်မြန်မာကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဓမ္မာနန္ဒရဲ့ ရုပ်ကလာပ်တော်ခံရာ ကျောင်းတော်ဆီကို ခေါ်သွားပါတယ်။

ထိုင်းလူမျိုး ဆရာတော်ကြီးအရှင် ဂန္ဓသာရဟာ(သူ့ဆရာ)ကို အလွန် ရိုသေလှစွာ ဦးချ ကန်တော့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆရာတော်ရဲ့ ရုပ်ကလာပ် တော်အကြောင်း ရှင်းပြပါတယ်။

ရုပ်ကလာပ်တော်ကို ကြာရှည်ခံ အောင် ဆေးထိုးပေးထားကြောင်း စာပည့်များက စံကျောင်းတော်မှာ အထူး ရှင်းပြပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး အရှင်ဓမ္မာနန္ဒဟာ မြန်မာနိုင်ငံတော် အစိုးရက လှူဒါန်းသော အဂ္ဂမဟာ ပဏ္ဍိတ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၄)ရက်မှာ အလှူခံ ရရှိတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ယခုလက်ရှိ ကျောင်းထိုင် ဆရာ တော် အရှင်ဂန္ဓသာရဟာ စာချပေးရုံ မက ပါဠိကျမ်းစာအုပ်များစွာကိုလဲ ပြုစု ခဲ့ကြောင်း၊ ပြုစုရေးသားနေဆဲလဲ ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဆရာ

တော်ထံမှာ ခွင့်တောင်းပြီး ဆရာတော် ပြုစုတော်မူခဲ့သော ကျမ်းစာအုပ် အမည်များကို မေးလျှောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါမှာ ဆရာတော်က အောက်ပါ အတိုင်း ရေးပေးခဲ့ပါတယ်။

- ၁။ ပဒဂ္ဂပသိဒ္ဓိနိဿယ
- ၂။ ဗာလာထာရနိဿယ
- ၃။ ကင်္ခါဝိတရဏီနိဿယ
- ၄။ ရက္ခတ္တဒယနိဿယ
- ၅။ သုဘာဗာယနိဿယ
- ၆။ နတ္ထိနိဿယ

ဆရာတော်ကြီးက ရေးနေစဉ်မှာ ကျွန်တော်တို့ လေ့လာရေးအဖွဲ့ ကားများ စတင် ထွက်ခွာနေကြလို့...

'ကဲ... ဒကာကြီး ဆရာတော်ပြုစု တဲ့ ကျမ်းစာအုပ်တွေကတော့ အတော် များနေပြီ။ ဒီလောက်ပဲ မှတ်သွားတော့'

'တင်ပါ့ဘုရား၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘုရား၊ တပည့်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား'

'ဟုတ်ပြီလေ ဒကာ' ကျွန်တော်ဟာ ဆရာသမားကို အလွန် ရိုသေတဲ့၊ ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေ ကို လက်တွေ့ ကျင့်ကြံအားထုတ် ဖြန့်ဝေနေတဲ့၊ အလွန် ကြည်ညိုဖွယ် ကောင်းတဲ့ ထိုင်းလူမျိုး ဆရာတော် ထို ရိုသေကျိုးနွံလှစွာ ရှိခိုး ကန်တော့ ပါတယ်။

[[(၆-၁၀-၁၄)နဲ့ (၇-၁၀-၁၄) တွင် ထာချီလိတ်မြို့ မင်းခေတ်သံ သတ္တုတူးဖော်ရေးကုမ္ပဏီမှ စီမံ သော ထိုင်းနိုင်ငံ၊ လမ်းပန်းဆိုင် လမ်းပန်းဗဟိုနယ်ရှိ မယ်မော့ ကျောက် မီးသွေးပိုင်နှင့် ကျောက်မီးသွေးချ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားပေးစက်ရုံလှေထု ရေးခရီးစဉ်မှာ လေ့လာမှတ်သား ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။]

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ရှင်မထီးဘိုးဇာဂရ+ဦးမင်းရေး အပိုရတ်ကျမ်း အလို အရ "မပျောက်သောရုပ်ကိုတည်၍ နာမ်နှင့် မြောက် ဆိုသည်မှာ(ဓာတ်လုံး မလျော့တော့လျှင် မင်းလေးပါး ဝင်အောင်ကျွေးပါ။)

မင်းလေးပါးကျွေးပြီး မင်းလေးပါးဒဏ် ခံနိုင်ပါက လိုအပ်သလို ဆက်တက်ပါ။ မကျွေးတတ်က မင်းလေးပါး မဝင်ပါ။

- ၁။ စိန်နီ (၃+၇) = ၁၀ တစ်ပတ်သား
  - ၂။ ဆေးဒန်း (၃+၇) = ၁၀ တစ်ပတ်သား
  - ၃။ ကန်(ဆီးဖြူကန်) = ၁၀ တစ်ပတ်သား
  - ၄။ ဟင်းရိုင်း (၆+၄) = ၁၀ တစ်ပတ်သား
- စုစုပေါင်း တစ်ကျပ်သား

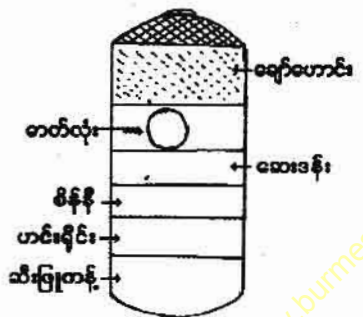
အားလုံးကို တစ်ခုချင်း အမှန်ပြု အောက်ပုံပါအတိုင်း ထည့်ပါ။

* * *
မီးကြွင်းမီးကျန်တွင် (၁)နာရီခန့်ထား၍ မီးစီးထိုးပါ။ မင်းလေးပါးဝင်ပြီး ဒဏ်ခံနိုင်ပါက ဓာတ်လုံးကို ကျွေး

မင်းလေးပါး ကျွေးနည်း

ခန့်၊ မွေးခန်း ဆက်တက်ပါ။

တင်လှ(ဆ-မ-ဖြို) ပုသိမ်ကြီး

ရှားစောင်းနှင့် အပီအူင်

ခံတွင်းသာ

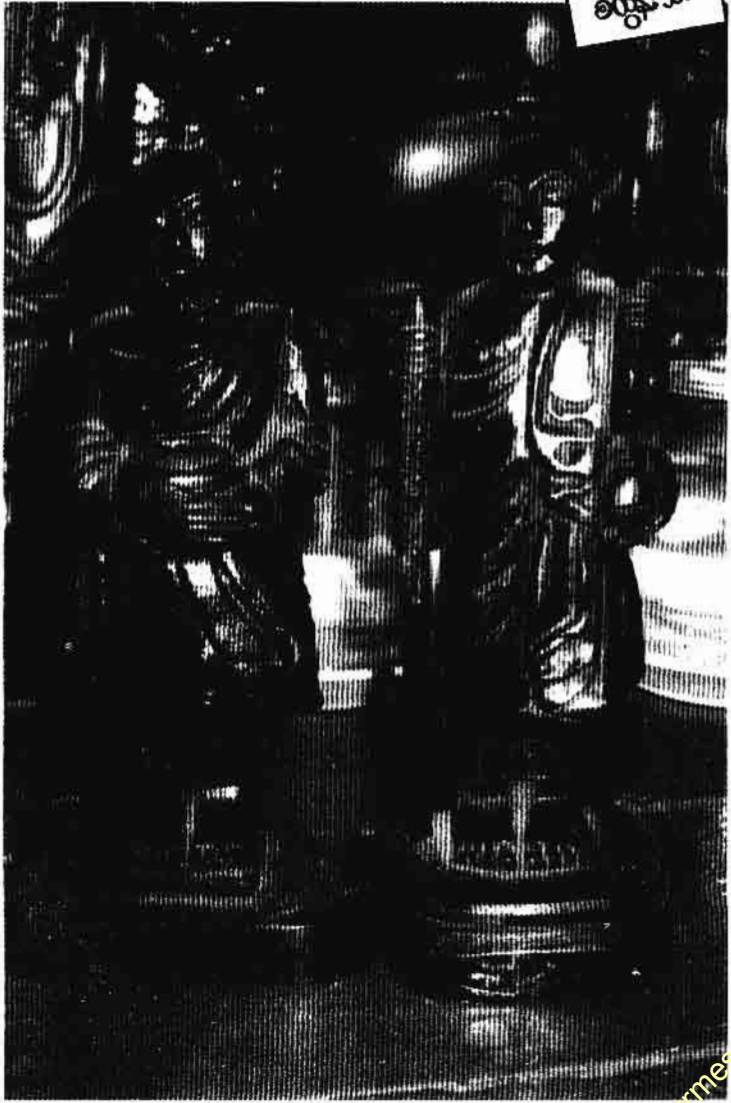
ရှားစောင်းအနှစ် လက်လေးသစ် ဆိုကြ၏။ ရှားစောင်းကြီးပင်သည် ဆော်ာပင်ကဲ့သို့ ခေါင်းပွ အူချောင်း ခင်သည်မျိုးရှိ၍ အနှစ်မရှိကြပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ ရှားစောင်းပင်စည် အခြေအတွင်းဘက်၌ အနှစ်သားကို ကံထူးစွာ တွေ့ရှိနိုင်သည်။ အပင် ခင်ထောင်တွင် တစ်ပင်၊ တစ် သောင်းတွင် တစ်ပင်မျှ တွေ့ရခဲသော အမြဲတေဖြစ်သည်။ အလွန်မာကျော

ရွှေတိုခရိုင် ဝက်လက်မြို့သို့ ရောက် နှင့်က ကိုမျိုးမြင့်သန်း၏ မွေပိတ်ဆွေ ခင်ဦး လက်ဆောင်ပေးသဖြင့် ရှား စောင်းနှစ်တစ်ညှို့ (လက်လေးသစ်) နှစ်ကို ရရှိခဲ့၏။

တောင်လျှောက် ရဟန်းတော်(လူနေ ခင်ခြေစဉ်ကားရာ ဖြူရွာဒေသများ ဝါ ရှောင်ကွင်း၍ တောတောင်များ၌ သာ လှည့်လည်ကျင့်ကြံ သီတင်းသုံး ဆက်မူသောသံဃာ) ဦးညာဏော သာသ အား ဆက်ကပ်ရာတွင် ဆိတ် ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်လက်ခံကြောင်း ခင်ရလျက် အလွန် ဝမ်းမြောက်မိရ သည်။

သီလရှင်မယ်တော်ကြီးဒေါ်သုမင်္ဂလ ခင်ကိုင်းရွှေမင်းဝံတောင် ဖိုးညင်း ဆောင်တွင်ရှိစဉ် နောက်ဆုံးကာလများ တ ကျောင်းနံဘေးမြေပြင်တွင် လဲ ဆောင်းနေသည့် ခြစားထင်းတုံးကြီး ဝါ ညွှန်ပြပြောဆို၏။

'လူလေး မင်းလိုချင်ရင် ကြိုက်သ ဆောက်ယူသွား' အကြောင်းထူး ရှိပေမည်ဟု သဘောပိုက်၍ ခြစားထင်းတုံးအား ဆောင်းချစားဖြင့်ခြစ်ကြည့်ရာ နီညို ဆောင် မာကျောသော သစ်သား

ရှားစောင်းနှင့် ရှင်ပီပီပိတ်တူများ

အနှစ်တုံးဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။
'နှစ်ပေါင်း (၆၀)ကျော်ပြီ ဒီနေရာမှာရှိနေ
တာ သက်ယူ ဂူပျံတုံး၊ ဘယ်သူမှ
ယူကြတာ၊ နှစ်တို သိတာတဲ့ ရှားစောင်းနှစ်
လက်လေးသစ်ဆိုတာ ပုင်းလိုက်တာ'

**အလျား(၆)ပေခန့်ရှိသော ရှား
စောင်းနှစ်အတုံးကြီး ဖြစ်သည်။**
အရင်းပိုင်းတွင် အချင်း(၆)လက်မခန့်
အထိရှိသည်။ လက်ယာရစ် လိမ်လှည့်
နေကာ မာကျောလှသည်ဖြစ်ရာ ထွင်း
ထုရန်ခက်ခဲသော ပန်းပုငိုသစ်မျိုး
ဖြစ်လေသည်။

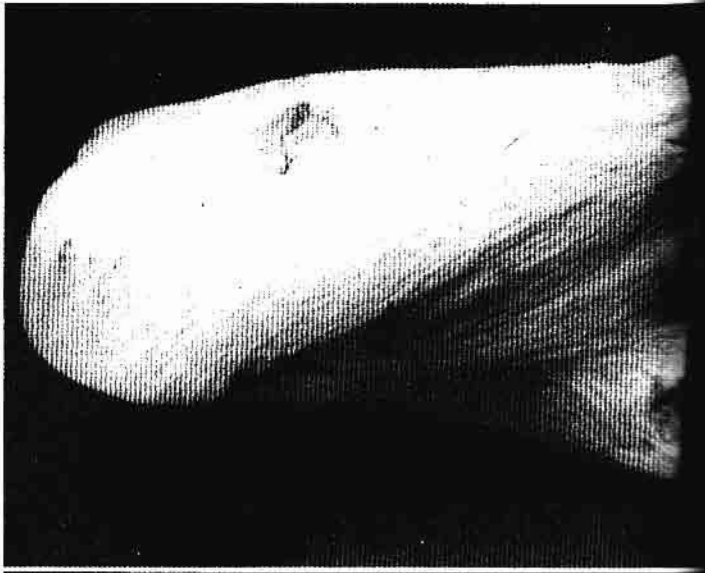
ဥပုသ်နေ့ဖြစ်၍ ဥပုသ်သည်အချို့
လည်းရှိနေရာ ယင်းတို့အနက် ညောင်
ကုန်းရွာမှ လက်သမားဆရာ "ကိုရွှန်း"
ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် အရင်းပိုင်း
တစ်ထွာခန့် ဖြတ်တောက်ပေးရန်
အကူအညီ တောင်းရသည်။ သူက
စွမ်းကောင်းဈေးမှ သံဖြတ်လွှာတစ်ချောင်း
ဝယ်ယူကာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ကြိုးစား
ဖြတ်တောက်ပေးသည်။

ကျွန်သစ်တုံးမှ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွား
တစ်ဆူ၊ ရှင်သီဝလီပြည်ဝင်ရုပ်တု
တစ်ခု၊ ပြည်ထွက်ရုပ်တုတစ်ခု ထုလုပ်
ပေးရန် အပ်နှံခဲ့သည်။ အမေက ဆို၏။

'ပန်းပုထုခ ငါပေးလိုက်မယ်။
မောင်ချွန် ငါ့ဆီမှာ လာယူလှည့်'

'သစ်ရော၊ လက်သမားခပါပေး
လိုက်ရင် ကျွန်တော့်အတွက် မကျန်
တော့ဘူးပေါ့။ လက်သမားခကိုတော့
ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ ပေးပါရစေ
အမေ၊ ရုပ်တုတွေထုပြီးရင် အမေ့ဆီ
မှာပဲ အပ်ထားပေးပါ။ ကျွန်တော်
နောက်တစ်ခေါက်ရောက်မှ ယူတော့
မယ်'

သုံးလခန့်အကြာတွင် လမ်းသင့် ၍
အမေဒေါ်သုမင်္ဂလထံ ဝင်ရောက်
ဖူးမြော်ဖြစ်ရာ ရှားစောင်းနှစ်တုံးကြီး
၁၂၆ နားရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှားစောင်းနှစ်တုံးကြီး

မှာ မရှိတော့ပါ။
'အမေ ရှားစောင်းနှစ်တုံးကြီး
ကော'

'မင်းကိုငါ ပြောသားပဲ။ ကြိုက်သ
လောက်ယူလို့။ သတင်းကြားတာနဲ့
တစ်ယောက်တစ်ပုံစီယူကြလို့ ကုန်ပြီ
ပေါ့ကွယ်'

'ထပ်လိုချင်လို့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။
မတွေ့တာနဲ့ မေးကြည့်တာပါ။ ပူဇော်
စရာ ရှားစောင်းနှစ်ရုပ်ပွားတော်ရပြီပဲ'
ထူးခြားရှားပါးသော ပစ္စည်းဖြစ်ရာ
ဘုရားရုပ်ပွားတော် ထုလုပ်ပူဇော်ခြင်း၊
ရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်ထုဆစ် ပူဇော်
ခြင်းကို ပြုလုပ်ကိုးကွယ်ပါက လောကီ၊
လောကုတ္တရာ လိုရာ အကျိုးထူးများ
စွာ ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ရှားစောင်းနှစ် အဓိအာရင်

ရှားစောင်းနှစ်ကို ခြင်္သေ့ရုပ်တု ထု
လုပ်ပြီးလျှင် ကလထိ(ပန်းကန်ငြား)ပေါ်
တွင် "သန္တာ" ကျောက်နှင့်အတူတင်၍
ဘုရားရှင်အား ကင်လျှုလျက်အောက်
ပါဂါထာ (၃၇)အုပ် စုပုံရသည်။

သုကိတ္တိယာ သုဘာစာရေး
သုသီလဝါ သုဘာစာ
ယသသဿိမာ ဝဇေဝိရာ
ကေသရာဝါ အဆွိတော၊
ခက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်
သုကိတ္တိယာ = သုကိတ်တိယာ
ယသသဿိမာ = ယတ်သသိမာ
အဆွိတော = အဆင်တိတော
အနက်

သုကိတ္တိယာ၊ ကောင်းသော
သတင်းကျော်စေခြင်းဖြင့်။ သု
စာရေး၊ ကောင်းမြတ်သောအ
ရှိတော်မူ၏။ သုသီလဝါ၊ ကောင်း
ဆောက်တည်အပ်သော သီလနှင့်
သုဘာစာတော၊ တင့်တယ်ခြင်း
ရောက်တော်မူ၏။ ယသသဿိ
အခြံအရံပြည့်စုံ၏။ ဝဇေဝိ
ပြောဆိုတော်မူရာ၌ တည်ကြည်
မူ၏။ ကေသရာဝါ၊ ကေသရာဝါ
ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ အဆွိတော
ကြောက်ရွံ့လျက် ကိုယ်ခက်တ
ဖြစ်ခြင်း (ကိုယ်ခန္ဓာ တောင့်တင်ခြင်း)

ခါးနီနက္ခတ်ပေါ်ချိန်တွင် ပြုလုပ်ရသည်။ အဆောင်အကာအဖြစ် သုံးနိုင်သည်။ ဘေးဥပဒ် ရန်အန္တရာယ်ကင်းစေသည်။ ရန်သူမျိုးငါးပါး (ရေ၊ မင်း၊ ခိုးသူ၊ မချစ်မနှစ်သက်သူ) မျက်ကွယ်ဖြစ်စေသည်။ (ရန်သူ ဖြစ်သည့် ရှောင်ကွင်းသွားစေ၏။)

ဂြိုဟ် အထိမ်းအမှတ် ကျောက်မျက်
(ဖြစ်သည်။)

လောကုတ္တရာ
အပ္ပားစည်းအထွက်
ကိုးကွယ်ခြင်း

ရှားစောင်းနှစ်ကို ရုပ်တု၊ ရုပ်ပွား၊ ဘုရား၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ထုလုပ်

နဒ္ဒါ = နတ်ဝါ
ဧက = အေက
ခန္ဓာနု = ခန်ဝါနု
ရူပသုည = ရူပသုနုည
နိဝိတ္တံ = နိဝိတ်တံ
နိဗ္ဗိတ = နိမ်ဗိတ
ခန္ဓာဗုဒ္ဓေါ = ခန်ဝါဗုတ်ဝေါ
သုညဗုဒ္ဓေါ = သုနုညဗုတ်ဝေါ

ခြင်္သေ့ရုပ်ကိုအဆောင်ပြုစဉ် ရွတ်ရန်ဂါထာ

သံဝရိပိစ သတ္ထာနော၊ သမာပဇ္ဇနသိကော၊
စတုရိသ သမာပတ္တိ၊ ကောဋိသတသဟသသကံ။

[၇-ခါက်ရွတ်၍ ဆောင်ပါ]

သီလမြဲအောင်ထိန်းပါက ကောင်းကျိုး မြန်မကြာ ခံစားရရှိစေသည်ဟု ဆရာအရှင် ပညာဒီပ (ဘုရားကြီးကျောင်းတိုက်)က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

သတ္ထာနော = သတ်ထာနော
သမာပဇ္ဇန = သမာပစ်န
သမာပတ္တိ = သမာပတ်တိ
ကောဋိသတ = ကောတိသတ
သဟသသကံ = သဟတ်သကံ

ပူဇော်ခြင်းဖြစ်ပါက ချမ်းသာသုခကို အလိုရှိခြင်း၊ စားရေရိက္ခာမူလုံလောက်ငှခြင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တည်မြဲခြင်း၊ တရားထူးပေါက်မြောက် သိမြင်ခြင်း စသည်တို့အတွက် ရည်မြော်ကာ အောက်ပါဈာန်ငါးပါးဂါထာကို နေ့စဉ် ပိမိသက်စေ့ သို့မဟုတ် (၁၀၈)ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရသည်။

ရှားစောင်းနှစ်ကို ရုပ်တုရုပ်ပွားထုလုပ်ခြင်းမရှိသော်လည်း မူလအသားအတိုင်း ဆောင်ထားရုံဖြင့်အိမ်တွင်းရေးအေးချမ်း၍ စားနပ်ရိက္ခာမူလုံစေကြောင်း သိရှိရပေသည်။

(ရှားစောင်းနှစ် သစ်သားအတိုင်း ဆောင်၍ အထက်ပါ ဈာန်ငါးပါးဂါထာ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရန်ဖြစ်သည်။ "ရာဇာ" အတွင်းရန်ဂြိုဟ်တို့ဖြစ်၍

နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံဝရိပိစ၊ ညဉ့်အခါ၌ သက်လည်း။ စတုရိသ သမာပတ္တိ၊ ဘာဠိသတသဟသသကံ၊ နှစ်ကုဋေ သန်းရှိသော သမာပတ်အပေါင်းတို့ သမာပဇ္ဇနဝသိကော၊ ဝင်စားနေတော်မူလေ့ရှိ၏။

***

ပထမဈာန်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ နဒ္ဓေါနု ဩ နဒ္ဓိ ပထမာတိ ဗုဒ္ဓေါ ဧက ခန္ဓာနု ရူပသုည နိဝိတ္တံ၊
ဒုတိယဈာန်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ နဒ္ဓေါနု ဩ နဒ္ဓိ နိဗ္ဗိတ ဗုဒ္ဓေါ ဧက ခန္ဓာနု၊ ဧက ခန္ဓာနု ရူပသုည နိဝိတ္တံ၊
တတိယဈာန်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ နဒ္ဓေါနု ဩ နဒ္ဓိ ခန္ဓာဗုဒ္ဓေါ ဧက ခန္ဓာနု၊ ဧက ခန္ဓာနု ရူပသုည နိဝိတ္တံ၊
စတုတ္ထဈာန်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ နဒ္ဓေါနု ဩ နဒ္ဓိ ကာယဗုဒ္ဓေါ ဧက ခန္ဓာနု၊ ဧက ခန္ဓာနု ရူပသုည နိဝိတ္တံ၊
ပဉ္စမဈာန်ဂါထာ
ဗုဒ္ဓေါ နဒ္ဓေါနု ဩ နဒ္ဓိ သုညဗုဒ္ဓေါ ဧက ခန္ဓာနု၊ ဧက ခန္ဓာနု ရူပသုည နိဝိတ္တံ၊

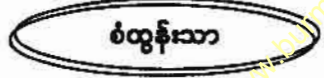
[ဤဂါထာထော် ပါဠိအနက်ကို ကတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီပဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာဆရာကြီး ဦးသန်းဆောင်ရွှေ၊ မွှားစရိယ(မဟာဝဂ္ဂါဒိဋ္ဌိနိမာဏ်ထူး)၊ ဒီယဘာထက-ဒီယနိကာယဘာဝိဒ(နိကာယပိပုလ)မှ မြန်ဆိုပေးသည်။]

အရေးကြီးသောကိစ္စ ရှိပါက "သန္တာ" ကျောက်ကိုပါ ယှဉ်တွဲဆောင်ရသည်။ (သန္တာသည် အင်္ဂါ

ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်

ဗုဒ္ဓေါ = ဗုတ်ဒ္ဓေါ
နဒ္ဓေါနု = နတ်ဝေါနု
ဩ = အော

ရန်ဂြိုဟ်ရှာကာ အိမ်တွင်းဥစ္စာ တည်မြဲခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိမှတ်ရ၏။)

အာရှကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

ကြောပင်း အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်ရှင်ဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၂၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ'

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး'

ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ။ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီး အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလိုလို နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ'

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်'

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ'

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရှကြောအားတွေ့ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ'

အာရှကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ'

အာရှကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကုသလို ခံစားရခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လှုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရှကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်ခိုင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေးဖြန့်၊ လေးဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်'

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ'

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရှကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ ခိုပဲပါ'

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ'

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရှကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း။

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရှကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြ သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မမြဲခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အော့ ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလှမ်း မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းသွီး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက် ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကွေးအဆန်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောဂါ အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနာ နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်း ကုန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒရောဂါများအတွက် ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ခိုပဲကြို ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်'

ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ'

ကျွန်တော်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့ အနယ်နယ်ရှိ ဆေးရုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်'

အခုဆိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအဖွဲ့ ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရှကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မွန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး ခိုပဲကြိုတင် အကြံပြုပါရစေ'

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး၊ သွားမှတ်တိုင်အနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပိဋ္ဌိမင်း၊ ဖုန်း ၇၂၂၅၁၁

ဦးဇော်ထွန်း

ရွှေဒါး ဟောစောစီစေတီနှင့်

ဆရာမတ် အရှင်သုန္ဒရ

အား ကြည်ညိုဂုဏ်စူးစူး (၂)

ဘုန်းတော်စွာ
(မြိုင်ဘာဏ္ဍာသိုက်)

မဟာမောဓိစေတီ

ကျောင်းရှေ့တွင် ရွှေဒါးမဟာမောဓိ
စေတီကုန်းတော်အား သံဃာသုံးပါး
ဆိုင် လွှဲအပ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့ညီစာတိုက်ကို
ဆရာတော်ကြီးရှိစဉ်ကပင် မှတ်တမ်း
ပြုထားခဲ့ရာ ဦးအာဒိစ္စ၏ ဘွဲ့မည်ပါဝင်
အည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ၏ လွမ်းစေတီ
ကို အရှေ့မြောက်ယွန်းယွန်းရှိ သီးခြား
ကျွန်းမြင့်ထက်တွင် ဖူးတွေ့ရသည်။
မြောက်လှည့်မှင်လိုက်အတွင်း ဆရာ
မတ်၏ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်တုကို မှုခော်
အားလေသော်လည်း။

ဆရာမတ်ဦးသုန္ဒရရုပ်တု

ကျန်းတော်တခွင် ဖူးမြော်ရစဉ်

မဟာမောဓိစေတီတော်မှာ အမြင့်
(၆)တောင်၊ အလျား(၅၄)တောင်
စတုရန်းပုံ အုတ်ဖိနပ်ခံ၍ (၂၄)တောင်
အမြင့်ရှိသော ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို တည်
ဆောက်ထားသည်။ ယင်းအထက်
တွင်မှ အရံစေတီလေးဆူနှင့် ပင်မ
စေတီတော် စံပယ်တော်မူသည်။

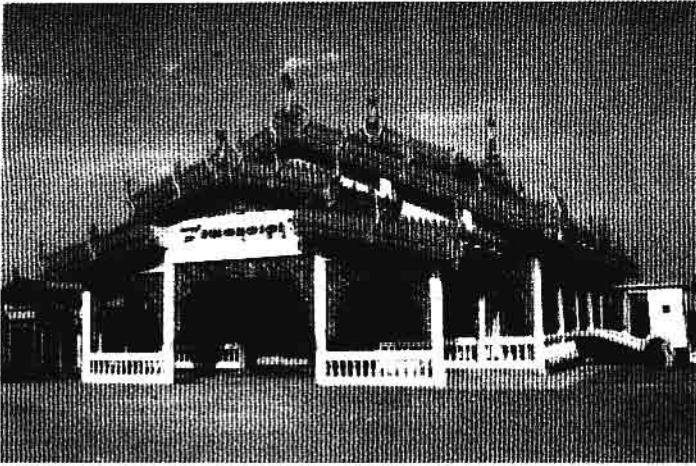
အတွင်း၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်
ကြီးလေးဆူကို အလယ်မဏ္ဍိုင်ခံ၍
ဖူးခော်ထားသည်။ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း
ထောင့်လေးထောင့်တွင် အထက်သို့
တက်ရန် ကြောင်လိမ်လှေကားများ
တပ်ဆင်ထားသည်။

ဂန္ဓကုဋီအိုးထက်တွင် လေးဘက်
ဖတ်လည် လမ်းခို၍ အရံစေတီများကို
အနီးကပ် ဖူးမြော်နိုင်သည်။ မြောက်
ဘက်တွင် ပင်မစေတီအတွင်း ဝင်ရန်
F.17A, September, 2015.

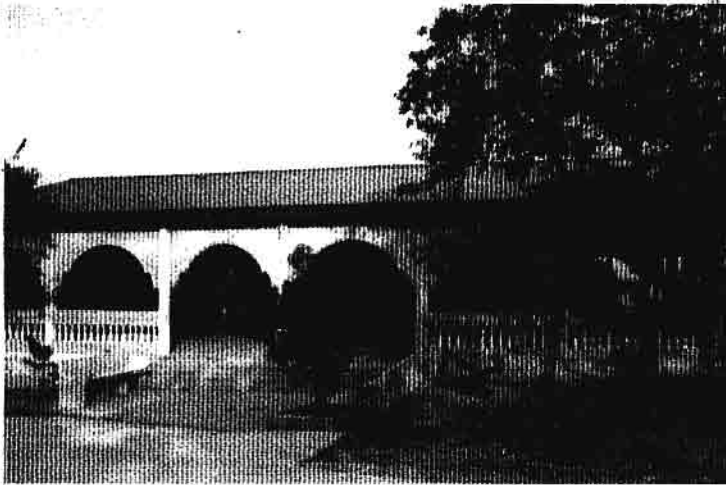
လှေကားတစ်စင်းကို တွေ့ရသည်။
ပင်မစေတီကို ပထမထပ်နှင့်
ဒုတိယထပ်များအထိ တက်ရောက်နိုင်
တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတော်လေးဆူစီ ကိန်း

ဝင်တော်မူသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။
စေတီအထက်မှနေ၍ ကျန်းတော်
တွင်းရှိ သာသနိကအဆောက်အအုံ
များနှင့် ဝန်းကျင် ကျေးရွာလယ်ယာ

နက္ခတ္တဖောင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း ၁၂၉

• ထေတီကျွန်းမှ ဇမ္ဗူဒုံ
သွန်းလုပ်ဆဲ ဂြိုဟ်တော်တော်ရာ •
• သားဟယ်အုပ်

သည်။

ပျားအုံများ

ပင်မစေတီ၏ အရှေ့ဘက်၌
မြောက်ဘက်မျက်နှာများရှိ မုခ်လိုက်
အချို့တွင် ပျားကြီးအုံများ တွေ့ရသည်။
၁၃၆၇ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ အစဉ်အမြဲ
အိမ်ဖွဲ့နေထိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိ
ရသည်။

မိုးလေသက်သာသော အရပ်
မျက်နှာ၌ အိမ်ဖွဲ့ခြင်း၊ ပျားများ၏
၁၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သဘာဝအသိဉာဏ်ဖြင့် ဘေးကင်းရာ
၌ ဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သော်လည်း စေတီတော်၏
အရှေ့နှင့် မြောက်ဘက်တို့တွင် အဝင်
လမ်း တစ်လမ်းစီရှိလေရာ ဘုရားပူး
ပရိသတ် စည်ကားမည့်နိမိတ်ဟုလည်း
ယူဆနိုင်ပေသည်။

ဝတ်ပြုပူဇော်ခြင်း

လိုက်အပေါ်ထပ်မှ ပြန်ဆင်းလာ
ကာ ဂန္ဓကုဋ်အတိုင်း ရုပ်ပွားတော်ကြီး
အား ဝတ်ပြုကန်တော့၍ တရားအသိ

ပေးသော ဆရာ၏ လင်းညွှန်မှုအတိုင်း
ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်ကွန်ချာကို နှလုံးသွင်း
ပူဇော်ဖြစ်ခဲ့သည်။

ယခုတစ်ကြိမ် ရောက်ရှိ ပူဇော်မှု
တွင်ကား ကြောင့်ကြဖွယ် အထူး
အထူး မရှိပါ။ ကျန်းမာပြည့်စုံစွာ ဖြစ်
သာသနာအကျိုး တတ်အားသမှု
ဆောင်ရွက်ခွင့်ရစေရန်သာ ဆု
တောင်းမိသည်။

ရွှေဒါး—ဟူသော ဒေသပညတ်တွင်
“ဗုဒ္ဓဟူ။ စနေ” “လံတေ” ဟု
ဆောင်သည့်အပြင် ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း
ပါက၁၃+၁၀=၂၃ နှင်းဆောင်သည်။
စေတီအမြင့်(၉၉)တောင်ကလည်း
ဝဂ္ဂုတ္တမနှင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နှင်းထပ်၍ အမြတ်
ထားသော စေတီတွင် ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်
တော်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် အတောင်းပေါ်
အမြတ်လောင်းခြင်းဖြစ်သည်။

ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းကမ်းပါးလျှင် ဘုရား

◀ လှူသိင်္ဂ

များကို လှမ်းမြော်ကြည့်ရှုနိုင်သည်။

ပူဇော်ယဉ်တော်

ရွှေဒါး မဟာဗောဓိစေတီတော် ပူဇော်ယဉ်တော်ကို နှစ်စဉ် ပြာသိုလဆန်း(၁၄)ရက်မှ လဆုတ်(၃)ရက်အထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလေ့ရှိသည်။ ဝန်းကျင်၌ "ရွှေဒါးဝေရးညောင်ကိုင်း၊ ရွှေဒါးသာစည်၊ ရွှေဒါးညောင်ထောင့်၊ ရွှေဒါးဆည်တွင်း၊ ရွှေဒါးဝွေးကုန်း" ဟူ၍ ရွှေဒါးငါးရွာရှိသည်။

ရွာအသီးသီးတွင် ကိုးကွယ်ပူဇော်သော စေတီများရှိ၍ ရွာအလိုက် တာဝန်ယူ၍ ဘုရားပွဲတော်များ ကျင်းပလေ့ ရှိသည်။

သို့သော် ရွှေဒါး ပေါ်တော်မူစေတီပွဲတော်တွင်ကား ရွှေဒါးရွာအားလုံးမှ စုပေါင်း တာဝန်ယူကြရသည်။

◀ တာမတော်နန်း

ရမည်းသင်းမြို့နယ်တွင် အစည်ကားဆုံးသော ဘုရားပွဲတော်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဖျော်ဖြေရေး ဇာတ်သဘင်အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ ဆက်တိုက်ဖျော်ဖြေ၍ ပွဲတော်လာ ပရိသတ် အလွန်များပြားသော်လည်း ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားမှုမရှိဟု သိရ

ဂုဏ်တော်(၉)ပါးစီ ယှဉ်တွဲပူဇော်ခြင်း ဖြစ်ရာ ၂၄ ပစ္စည်း x ၉ = ၂၁၆ = ၉ နှစ်ဆောင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

အခြား ကြည်ညိုဖွယ်များ

စေတီတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက်မှ ပြန်နုဗ္ဗတ္တရောင်ခြည်မုန်း ၁၃၁

www.burmeseclassic.com

◆ လှတို့ရတ်မင်း

◆ အားထောက်ရတ်ထင်

ထွက်လာကာ အရှေ့ဘက်ရှိ မွှောရုံတွင်း ဝင်ရောက်လေ့လာသည်။ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် ပဉ္စတိုင်းဦးနှင့် ဓမ္မစကြာဟောကြားနေဟန် ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ရသည်။

မွှောရုံအတွင်း၌ ပန်းတော့ဆရာတစ်စု ရွှံ့စေးများဖြင့် ရုပ်တု ရုပ်ပွားများ ပုံဖော်နေကြသည်။ မဟာမောဓိစေတီလိုက်အတွင်း နံရံတွင် ပူဇော်ထားရှိမည့် ရုပ်ပွားရုပ်တုများအတွက် ပုံစံပြုလုပ်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။

၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ယင်းကို ပလတ်စတာဖြင့် ပုံစံခွက်လောင်းကာ မူပွားထုတ်ယူမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ လူငယ်ပိုင်းသာရှိသော်လည်း ကျွမ်းကျင်၍ လက်ရာမြောက်လှသည်ကို တွေ့ရသည်။

သူတို့ပြုလုပ်ပြီးသမျှ အတွင်းမှ တင်ပို့၍ ရွှံ့စေးပွားပုံစံတစ်ခုကို မှတ်တမ်းပြု တင်ပြလိုက်ပါသည်။

စေတီလိုက်အတွင်း ပူဇော်ပြီးသော ရုပ်ပုံအချို့ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်သောနေရာများ လေးဘက်ထောင့်စေ

၎င်းအောင် ပူဇော်ထားရှိမည် ဆိုလေသည်။

ဤမွှောရုံကို ၁၃၇၁ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးကြောင်း ကမ္ဘာ့မှတ်တမ်းထားရှိ၏။

ထိုမှ မြောက်ဘက်တွင် ခဏ္ဍယ်တော်ရှိ၍ ၁၃၆၂ ခုနှစ် ပြီးစီးသည်တွင် တွေ့ရ၏။ မြောက်ဘက်အစွန်ရှိ သာလာယံဇရပ်ကြီးကား ပွဲတော်ကာလတွင် လာသမျှ ပရိသတ်တို့အား ညွှန်ခံကျွေးမွေးရာ ထမင်းကျွေးဆောင် ဖြစ်သည်ဆို၏။

အလွန်ပင် ကျယ်ဝန်းလှသော ဤဇရပ်အတွင်း နံနက်လင်းသည်မှ မှောက်ရီချိုးအချိန်အထိ ပရိသတ်အား ဖယ်ပြတ် ရှိ၏။

ညပိုင်းတွင်ကား ကျွေးမွေးမှု အစီအစဉ်ကို ရပ်နား၍ လူငယ်လူလတ်ပိုင်း

www.burmeseclassic.com

• စေတီတော်မှ ရှေးရိုးနန်း

အက ဖွဲ့ကြည့်ပွဲလည်ထွက်ကြကာ ဤအိုင်းများမှာ အနားယူကြရလေ သည်။

အမတော်နန်း

သာလာယံရေဝါ အနောက်ဘက် အဝင်လမ်းမတစ်ဖက်တွင် အမတော် နန်းရှိသည်။ ရမည်းသင်းမြို့၏ အရှေ့ ဝန်းယွန်း ရွှေမြင်တင်တောင်၏ အောက်ယွန်းယွန်းတွင်ရှိသော နတ်

တောင်ခေါ် ရွှေနတ်တောင်စောင့်နတ် ဒေဝီဖြစ်သည်။

နန်းအတွင်း၌ နတ်ဒေဝီရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။ ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ သည် အတိတ်ဘဝက အစ်မ တော်စပ် ၌ ကျေးဇူးရှိခဲ့ဖူးသဖြင့် အစ်မတော်၏ တောင်းပန် လျှောက်ထားချက်ကို လက်ခံကာ ရွှေနတ်တောင်တွင် တောရဆောက်တည်လျက် သာသနာ ပြုတော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင် စတင်၍ သက် လွတ်ဘုဉ်းပေးကာ စတင် သာသနာပြု စဉ်က စေတီငယ်နှင့် ရေပိုအိုတစ် ဆောင်သာရှိခဲ့ရာမှ စေတီပုထိုး သာသနီက အဆောက်အအုံများ စည်ပင်ပွားများအောင် ဆောင်တော်မူခဲ့ သည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေဒါးမဟာဗောဓိကုန်း တော်တွင် သာသနာပြုသောအခါ၌ လည်း အစ်မတော်ကို ရည်စူး၍ ဤသို့ နန်းဆောက်လှူဒါန်းပေးကြောင်း သိရ သည်။

သမ္မာအာဇီဝ လုပ်ငန်းများအတွက် ဆုတောင်းပြည့်ဝ၊ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင် ကြသဖြင့် အစ်မတော် နတ်ဒေဝီရုပ်တု တွင် ဝတ်စားတန်ဆာများ လာရောက် လှူဒါန်းလေ့ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ရောင်စုံ ပန်းများ စိမ်းလန်းဝေသာစွာ ပူဇော် ထားကြလေသည်။

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒ

ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်အရာတွင် ရဟန်း ထူးတစ်ပါးအဖြစ် ကျော်ကြားတော်မူ သော ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ၏ ရွှေဒါး မဟာဗောဓိကုန်းတော်တခွင် လေ့လာ ကြည့်ညိုမှုခန်းစဉ် ပြီးမြောက်ပြီ ဖြစ်၍ နိဂုံးချုပ် ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် ဆရာ တော်၏ ဩဝါဒအချို့ကို ဖော်ပြလိုက် ပါသည်။

'ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရစဉ်က "ဘယ်နည်းနဲ့ အားထုတ်ပါသလဲ" ဟု မေးလျှောက်သောအခါ...

'ဘုရားနည်းနဲ့ အားထုတ်ပါတယ်။ စွန်း လွန်းထော့ယာစည်အားလုံးဟာ မြတ်စွာ ဘုရားပေးတဲ့ နည်းနာနဲ့ သာအတိုင်း အကျတပယ်။ ဘုရားတစ်ဆူထည့်မို့ ဟိုပု သည်ပျံ့ခြံပြီး ပိပိဒ် ကျိပ်ပေးသလိုလား' ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ထို့နောက်

BURMESE CLASSIC

တောတောင်ကြီးစည်နှင့် ဆည်လမ်းများ

ချိတ်ဆွဲ ထားသော ကြေးစည်နှင့် ဆည်လမ်းများကို လက်ဖြင့် ထိခတ်ကာ ဤပုစော်မှုနှင့် ပြုပြင်သမျှ ကောင်းမှုတို့ကို ဝေနေယျ အားလုံးသို့ အမျှ ပေးဝေခဲ့လေသည်။

အချင်းချင်း ထိခတ်၍ ထွက်လာသော အသံက နားဝင် ဆန့်နေသည်။ ဗုံစွာ အနောက်ဘက်ရှိ အလောင်းတော်ကဿ အဓိဋ္ဌာန် ရေတွင်းအနီး တန်ဆောင်းတွင် လည်း ဤကဲ့သို့

အောက်ပါအတိုင်း ရေးမှတ်စေ၍ ဝေဒါန ပြုတော်မူလေသည်။

- ❖ ဖိတဝရ်တည်မှုအတွက် အကောင်းဆုံးသောလမ်းသည် "ဒါန"။
  - ❖ ဘဝသံသရာတစ်လျှောက် သက်ရှည် ကုန်းဟအနာရောဂါကင်းစေသောလမ်းသည် "သီလ"။
  - ❖ ဘဝတိုင်း စိတ်ဆင်းရဲမှု အမျိုးမျိုးမှ လွတ်ကင်းစေသောလမ်းသည် "သမထဘာဝနာ"။
  - ❖ ဘဝသံသရာဝဲကြံ့စွာ ကျွတ်လွတ်စေရန် အကောင်းဆုံးသော လမ်းသည် "ဝိပဿနာပညာ"။
- ဤလမ်းလေးတွယ် သဒ္ဓါကြွယ်ကာ စွန့်ပယ်ကာပ နည်းလမ်းကျလျက် နှစ်လုပ်နာမ် ဖြစ်ပျက်တည်ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ အားထုတ်ခဲ့ဖြင့် ယောသောင်ကမ်း နိဗ္ဗာန်ကို တက်လမ်းနိုင်ကြမည်သာတည်း။

စေတီတော်ကြီးအား ဝင်ရောက် ကန်တော့သောအခါ ဦးဘအောင်နှင့် ဆုံတွေ့ နှုတ်ဆက်သည်။

သူ၏ အကြံပေးချက်အရ စေတီတော် အနောက်ဘက်ကပ်လျက်တွင် ရှိသော ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်းသို့ သွားရောက်ဖြစ်သည်။

ရုက္ခစိုးနတ်မင်းမှာ တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် တရားဘာဝနာ ရှုမှတ်နေပုံ သွန်းလုပ်ထားသည်။ အသက်အားဖြင့် ကြီးဖြင့်မူ ဝရဂုတ္တိ အလေးထားကာ ဂါရဝပြုလျက် ရှေ့သို့ ဆက်သွားမည့် ခရီးလမ်းအေးချမ်း အဆင်ပြေစေကြောင်း ဆုတောင်းခဲ့သည်။ လမ်းခရီးအဆင်ပြေရေးသာမက ကျန်းမာရေးအတွက်လဲ ဆုတောင်းပြည့်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

ထိုမှ စေတီရင်ပြင် အရှေ့မြောက် ထောင့် အရံတံတိုင်းအတွင်း တန်းစီ

ဆင်တူစွာ ကြေးစည်များ စီတန်းထားကာ တစ်ဆက်တည်း ရိုက်ခတ် အမှုပေးဝေရသည်ကို တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။ ပတ္တာနမောဒနာပြု၍ သာဓု ခေါ်ကြပါရန် နှိုးဆော်သောအသံဖြစ်၍ တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း ထွက်ပေးလာခြင်းက အတူ အမျှရပါစေဟု အထူးပြု ညွှန်းဆိုသည်ဟု ယူဆဖွယ် ရှိပေသည်။

အကြောင်းရင်းအမှန်ကိုမူ စိစစ်ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော် အရှင်သုန္ဒရသာလျှင် မိန့်ကြားနိုင်ပေမည်ဟု တွေးတောလျက် ရွှေဒါး မဟာဗောဓိကုန်းတော်မှ နှုတ်ဆက် ထွက်ခွာခဲ့လေသည်။

နှုတ်ဆက်ဂါရဝ
ကုန်းတော်မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာရန်
၁၃၄ နာပုဂ္ဂိုလ်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘုန်းကျော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲရအောင်

ဆရာမြင့်ရဲ့ မြင့်မြန်မာ အကြောပြေ ဝမ်းမှန်ဆေးကို ဆောင်

“ဆရာကို တွေ့မှတွေ့ပါ့မလားလို့”
 “အော် အင်ထင်နီယာကြီး ကိုနိုင်ဦးပါလား၊ လာဗျာ ထိုင်”
 “ဆရာကို အကူအညီလေး တောင်းချင်လို့”
 “ရပါဗျာ... ပြောလေ”
 “ဒီလိုပါ ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကိုယ်လက်တွေလေးလံ
 ညောင်းညာပြီး ဦးခေါင်းတွေလည်း အံ့ခဲနေတယ် ဆရာ။
 အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့များလည်းလို့ပါ”
 “ကိုနိုင်ဦး ညာဘက်လက်လေးခဏပြုဗျာ၊ သွေးစမ်း
 ညှိရအောင်”

“ဟုတ်တဲ့ ဆရာ”
 “တွေ့ပြီကိုနိုင်ဦးရေ- ခင်ဗျားပြောသလို ခေါင်းတွေအံ့
 နေမယ်။ မျက်လုံးမျက်ခွံတွေ လေးနေမယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
 လေးလံညောင်းညာနေတာတွေဟာ ဝမ်းတစ်လုံးမကောင်း
 တဲ့”
 “ဆရာပြောတာ ကျွန်တော်နားမရှင်းဘူးဖြစ်နေတယ်”
 “ဒီလိုလေ ကိုနိုင်ဦးရဲ့၊ လူတစ်ဦးဟာ ကျန်းမာတယ်
 ကျန်းမာဘူးဆိုတာကို သိချင်ရင် ဆီး၊ဝမ်း၊လေ၊ ခွေးလို့
 ခေါ်တဲ့ မလကြီးလေးပါးကို စိစစ်ရမယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားမှာက
 မလကြီးလေးပါးထဲက အဓိကအကျဆုံးဖြစ်တဲ့ ဝမ်းလို့
 ခေါ်တဲ့ ဓာတ်ချုပ်တတ်တဲ့ လက္ခဏာတွေ ရတယ်လေ”

“အော် ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်က Con-
 nective လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်တာဆိုတော့ Site ထဲမှာ
 လေးအပင်သွားချင်တဲ့အခါ အဆင်မပြေတာနဲ့ မသွား
 တဲ့ဘူး၊ ဒီတော့ ဝမ်းကချုပ်တတ်တဲ့ အလေ့အကျင့်ဖြစ်နေ
 ဆရာ”

“အင်းပေါ့ဗျာ... မတားအပ်တဲ့အဟုန်ထဲမှာ ဆီးဝမ်း၊
 ဆတိုပါနေတော့ ဒီထဲက အထူးသဖြင့် ဝမ်းကို တားဆီး
 တော့ မကောင်းတဲ့ ဆီးအဆိပ်၊ ဝမ်းအဆိပ်၊ လေအဆိပ်
 တွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အပြင်ကို မရောက်တော့ပဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ
 မြည့်ပြီး စီးဆင်းပျံ့နှံ့ရာက ဦးခေါင်းပိုင်းရောက်ရင်
 ခေါင်းအိုတာ၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြော
 တက်၊ မျက်လုံးမျက်ခွံများလေးတာတွေ ဖြစ်စေတဲ့အပြင်

ခန္ဓာကိုယ်အနှံ့ ပျံ့နှံ့ပါက ကိုယ်လက်တွေ လေးလံ ညောင်း
 ညာတာတို့၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲတာတို့၊ မအီမသာ ဖြစ်ပေါ်
 ခံစားရတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်တဲ့ဆရာ၊ အခုလို ဆရာပြောပြတော့မှ ဆီး၊
 ဝမ်း၊ လေတွေနဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာ
 သိရတော့တယ်”

“ဟုတ်တယ် ကိုနိုင်ဦးရေ ဒါကြောင့် ရှေးကသမားတော်
 ကြီးတွေက ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း၊ ခေါင်းမခဲဘူးလို့ မိန့်ခဲ့တာ
 ပေါ့ဗျာ”

“ဟုတ်တဲ့ ဆရာပြောမှ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုရာစကားရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သိရတော့တယ်။ လူသား
 တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးဟာ ဒီ ဆီး၊ဝမ်း၊လေတွေနဲ့ ဆက်စပ်နေ
 တယ်နော် ဆရာ”

“သိပ်ပြီး ဆက်စပ်နေတာပေါ့၊ လူတစ်ယောက်ဟာ
 မကျန်းမမာဖြစ်တော့မယ်ဆိုရင် အရင်ဆုံး Sign ပြတာက
 ဆီးနီနည်းတာတို့၊ ဒါမှမဟုတ် ဆီးဖြူများတာတို့ ဝမ်းချုပ်တာ၊
 ဝမ်းပျက်တာ၊ စမြင်းခဲတာ၊ ဝမ်းကိုက်တာ၊ အပူဝမ်းသွားတာ၊
 လေချုပ်တာ၊ ခွေးငုပ်တာတို့ဆိုတဲ့ လက္ခဏာတွေ ပြတတ်
 တယ်ဗျာ”

“ဟုတ်တဲ့ ဆရာ”
 “အဲ... အဲဒီထဲမှာ ဝမ်းပျက်ဝမ်းလျော့တာ၊ ဝမ်းကိုက်
 တာတွေက ထင်ရှားတဲ့လက္ခဏာ ချက်ချင်းကုသရတဲ့ ရောဂါ
 အဆင့်ပေါ်လွင်နေတော့ အများက သတိထားမိကြတယ်
 ဗျာ၊ ဝမ်းချုပ်၊ စမြင်းခဲတဲ့အခြေအနေကိုတော့ အမှုမဲ့ အမှတ်မဲ့
 နေတတ်ကြတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကြာလာတာနဲ့အမျှ အဆိပ်
 အတောက် အဆင့်ရောက်နေတဲ့ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ဆိုတဲ့ မလ
 အညစ် အကြေးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းမှာ ပျံ့နှံ့စီးဆင်း
 ကာ ကိုယ်တွင်းရှိ အတွင်းအင်္ဂါစုများဖြစ်တဲ့ ဦးနှောက်၊ နှလုံး၊
 အသည်း၊ အဆုတ်၊ ကျောက်ကပ်၊ အစာအိမ်၊ ပန်ကရိယစတဲ့
 ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးကြီးဆုံး အင်္ဂါစုများသို့ စုဝင်ရောက်
 ရှိ ခဲ့အောင်အပြစ်ပြု ရာကစလို့ စောစောကပြောခဲ့တဲ့ သာ
 မန်ရောဂါလေးမှစပြီး ကင်ဆာလိုမျိုးရောဂါများအပြင် ကုသ

ဆီဝမ်းမှန်၍ လေလည်ရ အဆီကုလုံ အကြောလည်းပြတ် မြင့်မြန်ဟာ ဝမ်းမှန်သေး...

ရခက်ခဲတဲ့ရောဂါတွေ စွဲကပ်ဖြစ်ပေါ်စေပါတယ်”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေါ့ပေါ့ တန်တန်ထားတဲ့ ဒီဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ ဆီးနည်းခြင်းတွေဟာ အလွန် မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ရောဂါကြီးတွေရဲ့ ရှေ့ပြေးလက္ခဏာတွေပေါ့နော်”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပါ”

“ဒါဆို နေ့စဉ် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ၊ ခွေးတွေ မှန်နေအောင် ကျွန်တော်ဘာဆေးတွေ စားသင့်လဲဆရာ”

“ဆီး၊ ဝမ်းမှန်လို့လေရ အဆီပိုများကျပြီး ခန္ဓာကိုယ် ပေါ့ပါးကျန်းမာအောင်အတွက်ကတော့ ရော့ . . . ဒီမှာ မြင့် မြန်မှာ တောရှောက်သီး အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို သုံးစွဲပေးပေါ့ဗျာ”

“ဒီမြင့်မြန်မှာအကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အာနိသင်ကို လည်း ပြောပါဦးဆရာ”

“မြင့်မြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးရဲ့ အစွမ်းက တော့ ဆီးချုပ်၊ ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်ရောဂါတွေ၊ စမြင်းခံခြင်း၊ ဇက်ကြောတက်၊ နောက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်း ကိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်တွေ လေးလံညောင်းညာ ကိုက်ခဲ ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်းဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပူအပုပ်များခြင်း၊ ဆီးချုပ် ဆီးကျန် ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ အသားအရေ ယားယံခြင်း၊ အသားအရေ ညစ်ထေပွဲခြောက်ခြင်း၊ အူ အပိန့်အကွက်များဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ သွေးမသန်ခြင်း၊ ပါးစပ်ပိ ခြင်း၊ ကိုယ်နဲ့ပြင်းခြင်း၊ အပူခိုး၊ အပုပ်ခိုးများ အပေါ်ထဲ ဆောင်တက်ပြီး လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ရည်ပူများကျ ခြင်း၊ လျှာနှုတ်ခမ်း၊ အာခံတွင်းတွေမှာ အပူနာတွေဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီး ဆီးနည်းခြင်း၊ မျက်နှာမှာ တင်းတိပ်၊ ဝက်ခြံ၊ မှည့်ခြောက် ထွက်ခြင်း၊ သွေးဓာတ်ထဲနဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ မလိုအပ်တဲ့ အဆီပို(မလ)တွေ ပွားများလာပြီး အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက် ထူခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်သုံးစွဲနိုင်ပြီး အကြောပြေတာ အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေသော အဆီပိုများ ဆီ ဖယ်ရှားပေးနိုင်ပြီး ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ ညီညွတ် မှန်ကန်စေ ပြီး ကျန်းမာပေါ့ပါးလန်းဆန်း တက်ကြွစေပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လိုသုံးစွဲရမလဲ ဆရာ”

“မြင့်မြန်မှာ အကြောပြေဝမ်းမှန်ဆေးကို ညအိပ်ခင် ၀င် ရေအေးနဲ့ ဆေး ၅ ပြားကို အစာနဲ့ဝေးဝေးမှာ သုံးစွဲပေး ခြင်းဖြင့် အထက်ပါရောဂါတွေကို ပျောက် ကင်းသက်သိမ်း ပြီး မဖြစ်သေးရင်လည်း ကာကွယ်ပြီး သားဖြစ်စေပါတယ် (ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်၍ နေ့ စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲနိုင်ပါသည်။ ဝမ်းချုပ်တတ်သူများ ဆေး ၅ ပြားမှ ၇ ပြား အထိ သုံး စွဲနိုင်ပါသည်။)

“ဟုတ်ကဲ့ အခုလို ကျန်းမာရေးဗဟုသုတတွေ ရှိအောင် ပြောပြလမ်းညွှန်ပေးတဲ့အပြင် သုံးစွဲရမယ့် ဆေး ညွှန်ပြပေးတဲ့အတွက် ဆရာကို အထူးပဲကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာ”

ပင်ရင်း - ကြောမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗ္ဗမာလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာမ၊ ရန် - ၀၁၆၃၁၀၃၊ ၀၉၀၃၁၉၇၇၃

www.burmeseclassic.com

BURMESE CLASSIC

အထက်ပိုင်းမှ ထွက်ပြန်ရမည့်

သာယာကုန်း (မကွေး)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်သည် မကွေးမြို့နယ်၊ ညောင်တုန်းအုပ်စုအတွင်းရှိ အိမ်ခြေ(၇၀) အောက် သာယာကုန်းရွာကလေးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ရာ တစ်ခေါက် ရောက်ခဲ့ပြန်လေသည်။

ထိုရွာကလေးသည် ကျွန်တော်၏ အတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေလည်း ဖြစ်သည်။ ရွာရှိ ရွာသူရွာသားအများစုသည် တောင်သူအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြသည်။ အနည်းဆုံး သူ့သူ့ ဝန်ထမ်းအလုပ်၊ ကျားအလုပ် လုပ်ကြပေသည်။

ထို သာယာကုန်းရွာကလေးတွင် ဦးအောင်ကြည်ဝင်း + ဒေါ်စန်းတင့်တို့ သားစု နေထိုင်ကြသည်။

ဦးအောင်ကြည်ဝင်းသည် ပျော်ပျော် အတတ်ပြီး တောင်သူအလုပ် လုပ်ကိုင်၏။ သူ၏ဇနီး ဒေါ်စန်းတင့်မှာမူ သားအေးချမ်းစွာ နေတတ်သော အလုပ်သည်တစ်ဦးဖြစ်သည်။

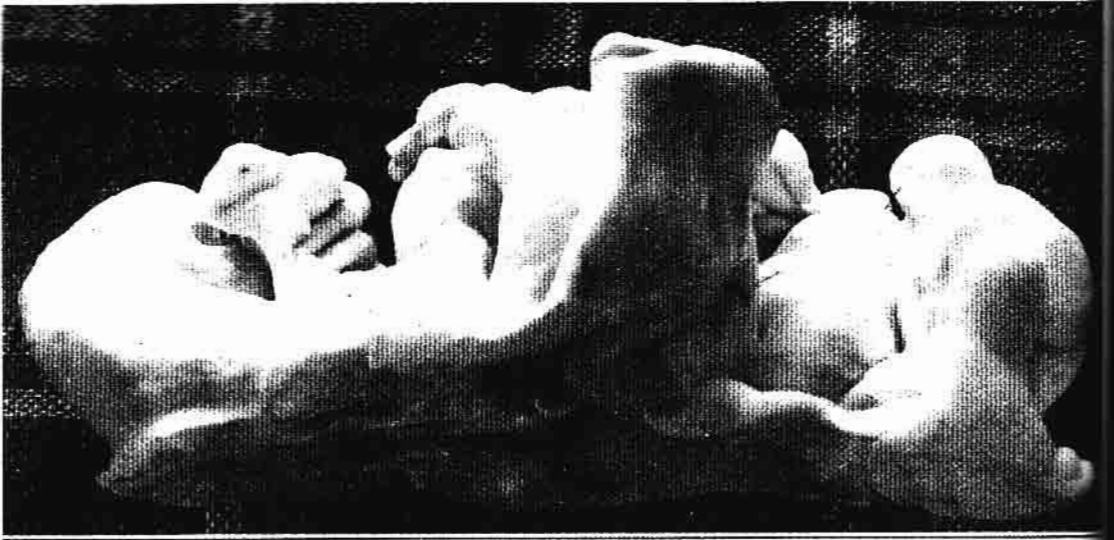
ကျွန်တော် ရွာသို့ ရောက်သွားချိန်

ထူးဆန်းသည့် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ကာကပီစာ

အောက်ပိုင်းမှ ထွက်ပြန်ရမည့်

www.burmeseclassic.com

◆ ထားတိုက်အထူအထူ၊ ထွေမြင်ရစဉ်

◆ ထားတိုက်အထူအထူ၊ ထွေမြင်ရစဉ်

◆ အတွင်တက် အထူအထူ၊ ထွေမြင်ရစဉ်

သည် ဝေဠီလ၏ နေ့လယ်ခင်း (၁၀ နာရီခန့်) ဖြစ်သဖြင့် နေသည် အပြုံးကြီးစွာ ပူလွန်းလွန်းလှသည်။

'ဗျို တောသားတစ်ဝက်၊ မြို့သားတစ်ဝက် စာရေးဆရာ ဗေဒင်ဆရာက ကျုပ်တို့ တောကို စာရေးဖို့ ကုန်ကြမ်းလာရာပြန်ပြီလား'

ဟု ရွာအဝင် တံခါးမကြီးမှ အရောက် နွားလှည်းပေါ်ကနေ လှည့်အော်ပြောလိုက်သူက ဦးအောင်ကြည်ဝင်း...

'ဆိုပါတော့ အစ်ကိုကြီးရာ ထူးခြား ဖြစ်ရပ်လေးတွေရှိရင်ကြားရင် အသံပေးပါဦး'

ဟု ကျွန်တော်က သူ့ကို ပြန်ပြောလိုက်၏။

'ကဲ... ဒီလိုဆိုရင် စာရေးဆရာအကြိုက် ရေးကွက်ကောင်းကောင်းဟောဒီမှာ'

ထိုသို့ ဦးအောင်ကြည်ဝင်းပြောရင်း အမျိုးအမည် ခွဲခြားသော ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်လာသည်။ ထို့နောက် သူ့အိမ်သို့ လာခဲ့မှာကြားကာ လှည်းကို အပြင်းမော

သွားလေ၏။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မှာ ကိုယ့်
နှစ်သူ လင်နောက်လိုက်သွားသလို
ဆနာတစ်ရပ် ခံစားရင်း ပါးစပ်
ဘောင်းလောင်းဖြင့် ကျန်နေခဲ့တော့
သည်။

ညနေရောက်သောအခါ ကျွန်တော်
သည် ဦးအောင်ကြည်ဝင်းအိမ်သို့
အရောက်သွားခဲ့လေ၏။

ဦးအောင်ကြည်ဝင်းက လွယ်အိတ်
ဆစ်လုံးဖြင့် ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းစွာ
ဆစ်ပိုးထားသော ကျောက်ဖြစ်ရုပ်
ကြွင်း(အမျိုးအမည်မသိ သတ္တဝါတစ်
မျိုးကောင်၏) ကလီစာတစ်ခုကို
အဖွဲ့ခံပေါ် ချပြလာသည်။

ကျွန်တော်သည် ထိုကျောက်ဖြစ်
ကြွင်း ကလီစာလေးကို ထောင့်စုံ
တစ်ခုကနေ လှန်လှောကြည့်ရှုသည်။
တစ်စုံတစ်ယောက်သော သူသည်
ကျောက်ကလီစာလေးကို တစ်နေ
တွင် ချထားပါက တကယ့် အသား
မီး(သို့မဟုတ်) အသားတစ်တစ်ခုဟု
မသိမိမည် မလွဲကေန်တည်း။

ကျွန်တော်သည် အသင့်ပါလာ
သော ပေကြိုးဖြင့် တိုင်းယူလိုက်ရာ
အလျား(၄၅)၊ အနံ(၃)၊ လုံးပတ်
(၁၁)၊ ရှိသည်ကို တွေ့ရပေသည်။
အလေးချိန်အားဖြင့် (၁၀)ကျပ်သားခန့်
ရှိမည်ဟု မှန်းဆရသည်။

'ကိုကြီးရေ ဒီကျောက်ကလီစာလေး
ကို ဘယ်ကဘယ်လို ဘယ်ပုံရခဲ့တာ
လဲပြောပြပါဦး'

'ဒီလို စာရေးဆရာရေ ဒီပနက် ကျုပ်
ယာထွန်းရင်း ထွန်းတံနဲ့ မလွတ်တဲ့ သစ်ပြစ်
ငှက်တစ်ခုကို တူရာကနေ ရှေးဟောင်း မကွဲ
မကျိုးတဲ့ ရှေးဟောင်းကျောက် ကံကောင်း
တာပေါ့နော်'

'ကိုကြီးအနေနဲ့ ဒီကလီစာဟာ
ဘယ်လိုသတ္တဝါရဲ့ ကလီစာလို့
ထင်လဲ'

'မထင်တတ်ပါဘူး စာရေးဆရာ
ရယ်၊ ဒါပေမယ့် စောစောလေးက
မကွေး ဆေးတက္ကသိုလ်ကျောင်းသား
တွေကို ကြိုလို့ ပြကြည့်တော့ ခြေလေး
ချောင်း သတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင်ရဲ့
ကလီစာတဲ့။ ဘယ်သတ္တဝါဆိုတာ

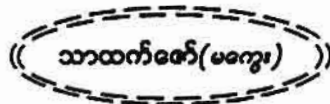
တော့ တပ်အုပ်မပြောနိုင်ဘူးတဲ့။
အဲဒါကို စာရေးဆရာ နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးဖြစ်အောင်
ရေးပါဗျာ။ သိတဲ့လူရှိရင်လဲ ပြန်လည်
ရေးသားပေးပို့ပါလို့ ထည့်ရေးဗျာ။

နောက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ သုံးနေတဲ့
အင်တာနက်တို့ ဖေ့ဘုတ်တို့ ဘာတို့
ညာတို့မှာလဲ ကြော်ငြာပေးဗျာ။ ခင်ဗျား
ကျေးဇူး ကျုပ်မမေ့ပါဘူး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုကြီးရာ'
ထိုသို့ ပြောဆိုရင်း ကျွန်တော်သည်
အသင့်ပါလာသည့် ကင်မရာဖြင့်
ဓာတ်ပုံများ ရိုက်ယူခဲ့လေတော့
သတည်း။

[ဤဆောင်းပါးအတွက် ကူညီမှု
ပေးခဲ့သည့် ဦးအောင်ကြည်ဝင်း+
ဒေါ်စန်းတင့်တို့ မိသားစုအား အထူး
ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...]

မွှော့ ဟဝေ ရက္ခတ် ဓမ္မစာရီ

စာမျက်နှာ (၁၄၂)မှ အဆက်

ဦး ဖြစ်သောကြောင့် အားကျမိ၊ ချီးကျူးမိပါသည်။
စာရေးသူ နောက်တစ်ပတ် ဓမ္မိမော်တက်သွားရာတွင်
ထုလုပ်ကို မမြင်တော့ပါ။ သူများ၏ သားမယားနှင့်
အားမိသောကြောင့် ကုသ၍ မရတော့ကြောင်း ဝမ်းနည်း
ကြားခဲ့ရပါသည်။
ဓမ္မိမော်အောင်မြင်ပါက ယခု နောက်ပိုင်းတွင် ဆရာ
ဟူ၍ ထပ်၍ တက်ပေးပါသည်။ (ဓမ္မိမော်ကျွန်းကျွန်း
စာမဂ္ဂဇင်း) စာရေးသူလည်း တက်ထားပါသည်။
သို့သော် တစ်ခါက ငှက်ဖျားလိုလို ဖြစ်လာ၍ ငှက်ဖျား
နှင့် အရက် စပ်၍ သောက်မိသောကြောင့် နောက်
ခါခါ ဓမ္မိမော်မြန်တက်ပို့ လုပ်မှု ဖြစ်မည်ဟု ထင်ပါသည်။
၁၃၇၇ ခုနှစ်၊ တစ်ဆန်ထဆန်(၁) ရက်နေ့က စနေနေ့
သော်ထည်း ဓမ္မိမော် မထက်နိုင်ခဲ့ပါ။ (မိုးကတ်

တရားစခန်း ဝင်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။)
လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲသောနေရာမှ လူများ မြွေ
မော်တက်ထားဖို့ သင့်ပါသည်။
သံပုရာခုံရွာသို့ သွားလိုပါလျှင်...
မင်းလှ၊ မိုးညို၊ ရေကင်း၊ လမ်းအတိုင်း ကားစီးပြီး ယာနိုင်
ပါကြောင်း။
အသေးစိတ် ထပ်မံသိလိုပါက...
စာရေးသူထံ မှန်းဆက် မေးမြန်း ရုံစမ်းနိုင်ပါသည်။
၀၉-၇၉၂၀၁၆၉၄၇ ဦးစိုးလင်း(မိုးထင်အောင်-မြန်အောင်)

သမ္မာစာနဲ့ ဖြည့်ကြပါစေ။
[မိုးထင်အောင်(မြန်အောင်)]

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မေလထုတ် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် မခိုင်ဝါ (မြန်
အောင်)၏ ပန်းတနော်နယ်၊ ဇလုပ်ငှ
ကျွန်းမှ မြွေမှော်ပညာဆောင်းပါးကို
ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

မခိုင်ဝါ(မြန်အောင်)ကို သိချင်၊ တွေ့
ချင်၊ မြင်ဖူးချင်ပါသည်။ လက်လှမ်းမီ
ဗီလောက် မြန်အောင်မှ စာရေးဆရာ
များကို စုံစမ်းသော်လည်း ကျောင်း
ဆရာမဖြစ်ကြောင်းသာ သိရပြီး ဘယ်
မှာနေသည်ကို တိတိကျကျ မသိရပေ။

မြန်အောင်မှ ရေးဖော်ရေးဘက်
စာရေးဆရာများကို စာရေးသူ ခင်မင်
ရင်းနှီးပါသည်။ မခိုင်ဝါကိုတော့ ယခု
ထက်ထိ မသိသေးပါ။ ယခု မခိုင်ဝါ၏
မြွေမှော်ပညာကို ဖတ်လိုက်ရသော
အခါ ပို၍ပင် တွေ့ချင် ရင်းနှီးချင်ပါ
သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မခိုင်ဝါ၏
ဇလုပ်ငှကျွန်းမှ မြွေမှော်ပညာနှင့်
စာရေးသူတက်ခဲ့သော သံပုရာခုံရွာမှ
မြွေမှော်ပညာတို့သည် ခပ်ဆင်ဆင်
တူနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ဂါထာမှာ ခပ်ဆင်ဆင်
တူသလို စာရေးသူအား တက်ပေးခဲ့
သော မြွေမှော်ပညာရှင်(ဆရာတော်)
မှာ ပန်းတနော်ဇာတိဟု သိရသော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

တစ်နေရာတည်းမှ တစ်ဆရာ
တည်းသာဆိုလျှင် ဂါထာမှာ “သည်၊
၏”မလွဲ တူရပေမည်။ သို့သော်
အနည်းငယ် ကွဲလွဲချက်များ တွေ့ရှိရ
ပါသည်။

မခိုင်ဝါပြောသော ဆရာ၏ သိဒ္ဓိ
တင်ဂါထာမှာ “ဥုံ ဥပဝ ရဿနစ
ဗုဒ္ဓေါ၊ မဟာဥပဝ ရဿနစ ဗုဒ္ဓေါ၊
ဗုဒ္ဓေါမေ သတ္တပါကာရော ဟောတု
သွားဟ”ဖြစ်ပါသည်။

၁၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သံပုရာခုံကျေးရွာမှာ

မြွေမှော်ပညာ

သစ်လူနီလူနီ

စာရေးသူတက်ခဲ့သော မြွေမှော်
ပညာ သိဒ္ဓိတင်ဂါထာ(ဆရာတော်
ကိုယ်တိုင် ရေးပေးလိုက်သည်)မှာ
အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘ဥုံ ဣပဝရ နဿ ဗုဒ္ဓေါ မဟာဣပဝရ
နဿဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါ မေသတ္တပါကာရော
ဟောတု သွားဟ’

ဖြစ်ပါသည်။

ဂါထာ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မသိ
ခဲ့ရပါ။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ
အဓိပ္ပာယ်ပြန်ဆိုပေးလျှင် ဂါထာ ရွတ်
ဖတ်ရကျိုးပို၍ အစွမ်းထက်မည်ဟု
ထင်ပါသည်။

သို့သော် လောကီဂါထာမန္တန်တို့
သည် တိတိကျကျ အနက်ပြန်ဆို၍
မရကြောင်းကို ရှေးဆရာတော်ကြီး
များနှင့် ပညာရှင်များက မိန့်ကြားထား
ကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင်
ဖော်ပြထားသောကြောင့် အနီးစပ်ဆုံး
အနက်ပြန်ဆိုပေးလျှင်တော့ ကောင်း
မည်ဟု ထင်ပါသည်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပိုင်းပိုင်း၊ နယ်
သံပုရာခုံကျေးရွာသည် မင်းလှ၊ ပိုင်း
ရေကင်း၊ ပတ္တော်၊ ဆင်မနိုင် ကားလမ်း
ပေါ်တွင် တည်ရှိပါသည်။

သံပုရာခုံရွာသည် တစ်ချိန်က
ရေဝတ်မြစ်ဘေးတွင် တည်ရှိနေပြီ
ကမ်းပြိုမှုဒဏ်၊ မီးလောင်မှုဒဏ်
အကြိမ်ကြိမ်ခံရပြီး ယခု မြစ်နှင့်
သော တာတွင်းသို့ ရောက်ရှိနေ
သည်။

ကားလမ်းဘေးတွင် တော
ကျောင်း၊ မြောက်ကျောင်းဟု
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်း
ရှိပြီး မြောက်ကျောင်းဆရာတော်
ဦးဉာဏောဘာသသည် (၇)ရာ
သားသမီးတို့၏ အသက်အန္တရာယ်
ကယ်ဆယ်လိုခြင်း အကျိုးငှာ မြွေကို
လူနာများကို ကုသပေးခြင်း၊ မြွေ
(မြွေကိုက်သူကို ကုသပေးသော
ပညာများကို မြန်မာလဆန်း(၁)ရက်
စနေနေ့ဖြစ်လျှင် မည်သူမဆို ကျား
လူကြီး၊ လူလတ်၊ ရဟန်းသံဃာမတူ
သင်လိုသူအပေါင်းကို အခမဲ့သင်ပြ
ပေးပါသည်။

ရေကင်းမြို့နှင့် နှစ်မိုင်ခန့်ထွက်
တချို့ ပိုက်ဆံတတ်နိုင်သူများ
ဆရာတော်ထံတွင် ကုသခံယူမှု ဖြစ်
သော်လည်း ရေကင်းဆေးရုံသို့
ရောက် စစ်ဆေးရာ အဆိပ်လုံး
ကြောင်း ခဏခဏ တွေ့ရကြ
သည်။

ဆရာတော်ကလည်း စိတ်မချေ
ဆေးရုံများသို့ သွားရောက် စစ်
ကုသရန် ခွင့်ပြုပါသည်။

သို့သော် ဆရာတော်ကုပြီးသော်
ကိုက်လူနာတို့ကို ဆေးရုံမှ ပြန်
ကုသရသည်ဟု မရှိခဲ့ပါ။

သံပုရာခုံ တစ်ပတ်လည်ကျေး

များတွင် အင်းအိုင်၊ ချောင်းမြောင်းများ၊
တိုင်းတောကြီးများ၊ သက်ငယ်ကျင်း၊
နွယ်လျှော်တောများ၊ စားကျက်မြေများ၊
ဆယ်မကျ၊ ကိုင်းမကျ ရောနှောနေ
သော ဒေသဖြစ်ခြင်းကြောင့် အဆိပ်ရှိ
သော မြွေများ အလွန်ပေါများပါသည်။

မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်များသာ
အဓိကတွေ့ရပြီး မြွေကိုက်ခံရသူ(၁၀)
ဆောက်တွင် (၈)ယောက်၊ (၉)ယောက်
ဆောက် မြွေပွေးများပါသည်။

သာမန်အားဖြင့် နံနက်ပိုင်း၌ မြွေ
များ၏ အဆိပ်အိတ်ထဲတွင် အဆိပ်
အနည်းငယ်သာ ရှိသည်။ အချို့အဆိပ်
ထဲ၌ မရှိသေးပေ။ ထိုအချိန် အကိုက်ခံ
ရပါက အသက်အန္တရာယ်နှင့် ဝေးနိုင်
ပါသည်။

ညနေပိုင်းတွင် မြွေများ၏ အဆိပ်
အိတ်ထဲတွင် အဆိပ်အပြည့်ရှိတတ်
သည်။ ထိုအချိန်တွင် အကိုက်ခံရပါက
အချိန်မီ ကုသမှုခံယူရပါမည်။ သို့
မဟုတ်ပါက အသက်ဆုံးရှုံးသည်အထိ
အန္တရာယ်ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် ညနေစောင်းတွင်
မြွေကိုက်ခံရလျှင် ဆေးရုံဆေးခန်း
(ဆုံမဟုတ်) မြွေကုသပေးသော
ဆရာသို့ အမြန်ရောက်ဖို့ အရေး
ကြီးပါသည်။

မြွေအဆိပ်တက်မှုမှာ လူ၏ ခန္ဓာ
ကိုယ်ထဲသို့ ဝင်သွားသော မြွေဆိပ်
အနည်းအများအပြင် မြွေ၏ အသက်
ယာဏ၊ အထီးအမ၊ အစားစားထားမှု
နို့မရှိ တောင်ပို့တွင် ဒိုအောင်းနေရာမှ
ပြန်ထွက်လာခါစ ဟုတ်မဟုတ်နှင့်
ထစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် အဆိပ်
ခွဲစည်းပုံ ကွာခြားမှု အနည်းအများ
တွင် မူတည်သေးသည်။

အဆိပ်ရှိသော မြွေကိုက်ခံရသူ

သည် ဒဏ်ရာကြီးသည် ဖြစ်စေ၊ ငယ်
သည်ဖြစ်စေ အချိန်မီ မကုသက
သေနိုင်ပါသည်။

မြွေကိုက်လူနာ ရောက်လာပါက
ဆရာတော်မှ အထက်ပါဂါထာဖြင့်
ထန်းလျက်ကို အနည်းဆုံး (၇)ခေါက်
မန်း၍ ကျွေးလျှင် ထန်းလျက်သည်
သာမန်အရသာအတိုင်း ချို၍ နေပါက
ဆရာတော်မှ ကုသပေးပါသည်။

**ထန်းလျက်သည် ခါးခြင်း၊ ချဉ်
ခြင်း၊ နှင်ခြင်း၊ ဖြစ်နေပါက ဘေး
အနှောင့်အယှက် ရှိသည်ဟု ယူဆ၍
ဆေးရုံဆေးခန်းကို လွှတ်ပါသည်။**

လူနာရှင်က...

'တပည့်တော်တို့မှာ ဆေးရုံဆေးခန်းကို
သွားရောက်နိုင်ဖို့ (ငွေကြေး) မတတ်နိုင်ပါ။
ဆရာတော်ကို အပ်ပါတယ်။ သေလဲ သူကံ
ရှင်လဲ သူကံပါ ဘုရား။ အရှင်ဘုရားသာ
ကုသပေးပါ'

ဟု အပ်လျှင် ဆရာတော်က ကုသ
ပေးပါသည်။

ထန်းလျက်အရသာ ချိုသည်ဟု
ပြောသော လူနာများကို ကုသရာတွင်
အဖိတ်အစဉ် မရှိပေ။

ထန်းလျက် ခါးခြင်း၊ ချဉ်ခြင်း၊ နှင်
ခြင်း ဖြစ်သူများမှာ ဘေးအနှောင့်
အယှက်ရှိခြင်း၊ အချိန်လွန်မှ ရောက်ရှိ
ခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ယောက်စ၊ နှစ်
ယောက်စတော့ ဆုံးပါးသည်ဟု သိရပါ

သည်။

မြွေမှော်ပညာသတင်းကို လွန်ခဲ့
သော (၁၀)နှစ်ခန့်က စာရေးသူ ကြားရ
ပါသည်။ ထိုစဉ်က မြွေကိုက်လူနာ
ပေါင်း (၂၀၀)ကျော် ကုသအောင်မြင်
သွားနေပြီဟု သိရသည်။

မြွေမှော်ပညာ သင်ကြားလိုသူသည်
ကံ(၂)မျိုးကို အဓိကထား ရှောင်ရပါ
သည်။ **မြွေမသတ်ရ၊ မြွေသား မစား
ချိုသည်အပြင် အရက်သေစာ သောက်
စားခြင်းမှ ရှောင်ရခြင်း၊ သူတစ်ပါး
လင်၊ မယားတို့အား မပြစ်မှားရခြင်းတို့
ဖြစ်သည်။ (နောက်ပိုင်းတွင် ကံ ၅ပါး
စလုံး အတတ်နိုင်ဆုံး လုံအောင်ထိန်းဖို့
ပြောပါသည်။)**

မြွေမှော်တက်လိုပါက မြန်မာလ
ကုန်ရက်(သောကြာနေ့) ညနေ(၇)
နာရီ မထိုးခင် ကျောင်းသို့ အရောက်
လာရပါမည်။ လက်ဖက်(၅)ကျပ်သာ။
ဖယောင်းတိုင်(၁)ထုပ်၊ (မတတ်နိုင်ပါ
က) ဖယောင်းတိုင် (၅)တိုင်၊ အမွှေး
တိုင်(၁)ထုပ်(အသေး) ယူခဲ့ရမည်။

ငွေကြေးလုံးဝ အလှူမခံပါ။ ရပ်ဝေး
မှ လူများကို ကျောင်းမှ စားရေး၊
သောက်ရေး၊ နေထိုင်ရေးကို တာဝန်
ယူပါသည်။

ထိုညတွင် တစ်ညတာ ပဋ္ဌာန်းရွတ်
ဖတ်ပူဇော်ပွဲ ရှိပါသည်။ ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်လိုသူများ စာရင်းပေးသွင်း၍
အလှည့်ကျ ရွတ်ဖတ်ရသည်။ (မရွတ်
ဖတ်တတ်သူများ၊ မရွတ်လိုသူများ
အဆင်ပြေသလို နေထိုင်နိုင်ပါသည်။)

ည(၇)နာရီခန့်တွင် ပါလာသော
လက်ဖက်ထုပ်များကို လူနာမည်နှင့်
နေရပ်ကို ရေး၍ ကန်တော့ပွဲထဲသို့
ထည့်ထားပါသည်။

ဖယောင်းတိုင်များကို မြတ်စွာဘုရား
နဂါဗျာရောင်ခြည်မူလင်း ၁၄၁

နှင့်သာသနာစောင့်နတ်မင်းကြီးလေးပါး အား ပင့်ဖိတ်၍ ပူဇော်ပသသည်။

ညပိုင်းတွင် ဆရာတော်မှ မြွေမှော် တက်မည့်အကြောင်း နတ်မင်းကြီးတို့ ကို တိုင်တည်ပါသည်။ မနက်(၄)နာရီ တွင် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ပွဲသိမ်း၍ မြွေမှော် တက်မည့်သူများ ကန်တော့ပွဲထားရာ ကျောင်းဆောင်သို့ သွားရောက်ကြရ သည်။

လူစုံသောအခါ ဆရာတော်က လူ များအား ငါးပါးသီလပေး၍ နတ်မင်း ကြီးတို့အား ယနေ့ စနေနေ့တွင် ကျွန်ုပ် တို့တစ်စု မြွေမှော်တက်မည့်အကြောင်း တိုင်တည်ပြောဆို၍ လက်ဖက်ထုပ်များ ကို နာမည်အတိုင်း ပြန်လည်ပေးပါ သည်။

ထို့နောက် ကိုယ့်လက်ဖက်ထုပ် ကိုယ်ကိုိုင်၍ ဆရာတော်က အထက်ပါ ဂါထာကို အသံနေအသံထား ဌာနီကရိုဏ်းကျကျ တိုင်ပေးပါသည်။ နောက်မှ လိုက်ဆို၍ လက်ဖက်ထုပ်ကို (၃)ခေါက် သိဒ္ဓိတင်ပေးရပါသည်။

ပြီးနောက် ဆရာတော်မှ ယင်း လက်ဖက်ကို ယနေ့မှစ၍ (၇)ရက်တိတိ စားရမည်၊ (၆)ရက်နဲ့လဲ မကုန်စေနဲ့၊ (၈)ရက်လဲ မစားရ၊ စားလို့ လွယ်ကူ အောင် (မမှားအောင်)၇လုံးလုံးထားဖို့ ပြောပါသည်။

ဒီနေ့မှစ၍ (၇)ရက်လုံးလုံး ဘာ စားစား၊ ဘာသောက်သောက် ဥပမာ (ထမင်း၊ ရေ၊ ရေခဲခွေး၊ အချိုရည်၊ ကွမ်း၊ ဆေး၊ ဆေးလိပ်)တို့ကို (၇) ခေါက်၊ အနည်းဆုံး (၃)ခေါက်မန်းပြီးမှ စားရသောက်ရမည်။ (ကျောင်းမှာ ရှိသော စားသောက်ဗွယ်ရာ အားလုံး မန်းထားကြောင်းလည်း ပြောပါသည်။)

ထိုကဲ့သို့ (၇)ရက်လုံးလုံး မန်း၍

စားသောက်ပါမှ မြွေမှော်အောင်ပါ သည်။

အကယ်၍ တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ဂါထာ ဖြင့် မမန်းဘဲ စားသောက်မိပါက မြွေမှော်မအောင်မြင်ပါ။ [နောက်ရက် များတွင် သတိရလျှင် မန်း၍ စား၊ မမန်းမိပါက ကိစ္စမရှိပါ။ (၇)ရက် သာ အမိကဖြစ်သည်။]

အထူးသဖြင့် ထမင်းပန်းကန်ထဲသို့ ထမင်းဟင်းစုထည့်၍ စားပါက ပို၍ အဆင်ပြေပါသည်။

သို့မဟုတ်ပါက ပထမ စားနေသော ထမင်းဟင်းများကိုသာ မန်းမိပြီး နောက်ထပ် ထမင်းဟင်းများကို သတိ လက်လွတ်ဖြစ်တတ်ကြောင်း ခဏ ခဏ (လူတိုင်း)ကြိုကြရပါသည်။

သတိလက်လွတ်စားခဲ့မိသော် (၇) ရက် မပြည့်သေးလျှင် "ငါတော့ မြွေ မှော်မအောင်ဘူး" ဟူ၍ စိတ်ဓာတ် မကျပါနှင့်၊ ကျန်သည်ရက်များကို ဆက်၍ ဂါထာဖြင့် မန်း၍ စားသောက် ပါ။

တခြားသူကို ကုသ၍ မရတော့ပါ။ ကိုယ့်အတွက်တော့ လုံခြုံပါသည်။ တခြားသူကို ကုသ၍ မရသော်လည်း မြွေကိုက်လူနာ တွေကြုံလျှင် လူနာကို ထိုင်စေ၍ ထိုဂါထာဖြင့် မန်းပေးပါက အဆိပ်တက်မှုကို ဟန့်တားစေနိုင်ပါ သည်။

ထိုဂါထာမှာ မြွေအပြင်၊ ကင်း၊ ပင့်ကူ၊ ခူး၊ ငါးကျည်း၊ ပျားစသော အဆိပ်ရှိသတ္တဝါများ၏ အသက် အန္တရာယ်တွေကြုံပါက ရေကို ထို ဂါထာဖြင့် မန်း၍ ထိုရေကို တိုက်ပေး ခြင်း၊ ရေဖြင့် သပ်ချပေးခြင်းများ ပြု လုပ်ပေးပါက ခဏအတွင်း ပျောက်ကင်း ကြောင်း လက်တွေ့သိရပါသည်။ (ခွေး ရူးကိုက်ခြင်းကိုတော့ မနိုင်ကြောင်း

ပြောပါသည်။)

မြွေကိုက်လူနာကို စတင်ကုသရာ တွင် ရေကို မတိုက်ပါ။ အုန်းရည်ကို သာ တိုက်ပါသည်။ အစားအစာ အားလုံး မန်းပြီးမှ စားစေသည်။

လူနာကို ခေါင်း၊ ရင်ညွန့်၊ ဗိုက်၊ မေါင်၊ ခြေဖျား စသည်ဖြင့် တစ်ဆင့်၊ မန်း၍ အဆိပ်ကို သပ်ချပါသည်။ (လူနာကိုယ်တိုင် ယင်းရက်တွင် အရက်ကို ရှောင်ထားရပါသည်။)

မြွေကိုက်လျှင် သိန်းဂဏန်းဝန်းကောင် ကုန်ကျသောခေတ်တွင် တချို့က တစ်ထောင်လောက်သာ လျှူသူတို့ လည်း တွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကလည်း ငွေကြေးလုံးစ မတောင်းခံရ၊ သူ သဒ္ဓါသလောက် (တတ်နိုင်သလောက်)သာ လျှူတာ လက်ခံပါ။ မတတ်နိုင်လျှင် ကိုယ်က အမွှေးတိုင်း၊ ဖယောင်းတိုင်းစိုက်၍ ကုသရမည်ဟု ပြောထားပါသည်။

မြွေမှော်တက်သော မနက်တွင် ဆရာတော်က မသိတာကို မေးမြန်းနိုင် ကြောင်း ပြောသဖြင့် စာရေးသူက...

'တပည့်တော်က သာမန်ပုထိုးတွေပဲ ဘုရား၊ သားနဲ့ယားနဲ့ ဆိုတော့ မီးနေခန်း ဝိထိတာတို့ အသုဘထမ်းတာတို့ လုပ်ဖို့ ရပါသလား'

ဟု မေးသောအခါ...

'ရပါတယ်... မြွေပုထိုးနဲ့ မြွေယားပုထိုးနဲ့ အရက်သေစာ သောက်စားခြင်း၊ လူတစ်ပါး သားယား၊ ပြစ်မှားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ဖို့သာ အဓိက ဖြစ်ကြောင်း'

ဟု ပြောပါသည်။

(...)ဆိုသူ ဆရာတော်၏ တပည့် တစ်ဦးမှာ မြွေကိုက်လူနာကုရာတွင် ဆရာတော်မှ မျက်နှာလွှဲထားရသေးသည့် အောင်မြင်နေသူဖြစ်ပါသည်။ သူနှင့် လည်း ဆွေးနွေးဖူးပါသည်။ လူငယ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလအတွက် ပုံနှိပ်ထွက်ထိုင်

ကံကြမ္မာ

ကြက်နှစ်ဖွား
ဤလတွင် အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်းများ ပြေလျော့သွားမည်။ ဘာသာတရားတွင် ပိုမို ကိုးကွယ်လာမည်။ အိမ်ထောင် မိသားစုအတွင်း သနားအတန်ကိစ္စများဖြင့် သိုက်မြိုက်ညှဉ်းကားနေတတ်သည်။

သတ္တဝါ
ယာဉ်မတော်တဆဖြစ်ခြင်း ဂရုစိုက်ထားရမည်။ လျှပ်စစ်အသုံးအဆောင်များနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးအမြတ်ရှိသည်။

ကျားနှစ်ဖွား
ငွေကြေးလာတတ်လာဘဝန်အသင့် ဝင်ရောက်နိုင်သည်။ သိမှတ်သော အသိပညာ၊ အတတ်ပညာများ ကြောင့်လည်း ငွေကြေးစများ ရွှင်လန်းနေတတ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ကံတိုက်လုပ်ငန်း၊ ကြေးသံသတ္တုပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးပေး ထက်သန်သော ကာလ ဖြစ်သည်။ စည်လွှတ်စားဖွယ် ဥပဒ်ပေးလိမ့်မည်။

ကျားနှစ်ဖွား
ရောက်ဘူးသော နေရာများသို့ ရောက်ရှိသွားတတ်သည်။ အတွေ့အကြုံ၊ အသိပညာ တိုးတက်သော ကာလ ဖြစ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
မိခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း ဆရာတော် ကူညီပေးရဖွယ်ရှိသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
သစ်၊ ဝါး၊ ကြိမ် သစ်တောထွက်ပစ္စည်းနှင့်ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။ သောကနည်းပါးသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
အခြွေအရံ၊ တပည့်တပန်း ဖြစ်သည်။ စက္ကူ၊ အထည်အလိပ်ပစ္စည်းနှင့် ဆက်သွယ်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းရတတ်သည်။

ကျားနှစ်ဖွား
ညာရဲခြင် ပွဲလယ်တင်သောကာလဖြစ်သည်။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် မိမိဝင်ရောက်တွင် အလေးထားဆက်ခံခြင်း ရရှိမည်။ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးများအတွက် အကူအပံ့ရရှိနိုင်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ကြေးမြီးဟောင်းများ ဖြစ်၍ ရရှိတတ်သည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာများ လိမ့်မည်။ ကျောက်ကပ်၊ ဆီးအိမ်ဆရာရောဂါဝေဒနာများကို သတိပြုထားရမည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
အဆိပ်တွင် ကြက်၊ ခြင်၊ ကြမ်းပိုး

ပိုးများအဖျက်အဆီးများ လျော့ပါးသွားမည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ အလုပ်များရက်နိုးရှိသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ် အနိစ္စဖြစ်ခြင်းများ၊ သတင်းများ မြင်တွေ့ကြားသိရတတ်သည်။ အဖျက်ယမကာနှင့် ဆိုးဆေးများ၏ ဘေးအန္တရာယ်ကို သတိထား ကာကွယ်ပါ။

မိန်းမနှစ်ဖွား
လက်ကိုင်ဖုန်းများ၊ လက်ဆောင်ရဖွယ်ရှိသည်။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ သတင်းစကား လက်ခံရမည်။ စီးပွားအလုပ်အကိုင် ထိုင်းပိုင်း ယုတ်လျော့နိုင်သဖြင့် ဝါယမစိုက်ထုတ်လုပ်ကိုင်သင့်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
မျှော်လင့်နေသော သတင်းစကားများ ကြားသိရဖွယ်ရှိသည်။ အလုပ်အကိုင် ရာထူးတိုးမြှင့်ကိန်းရှိသည်။ စိမ်ခံပစ္စည်းများ ဝင်နိုင်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
နေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလာမည်။ ငါးငါးခြောက် ရေထွက်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ဖြစ်ထွန်းလိမ့်မည်။ အမျိုးသမီးများ ခင်ပွန်း၏ ဂရုစိုက်ခြင်းခံရတတ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ဥစ္စာနေ တိုးတက်နိုင်သည်။ ယာဉ်ရထား ဝင်ကိန်းရှိသည်။ လောင်းကစားနှင့် ကံတိုက်လုပ်ငန်းများ ကြောင့် မလိုလားအပ်သောကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
စက်ဘီး၊ အပ်ချုပ်စက်တို့ကဲ့သို့သော စွမ်းအင်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေး ထက်သန်သောကာလဖြစ်သည်။ အမျိုးသားဖာတာရှင်တို့မှာ ဇနီးမယားဝင်ကိန်း ရှိသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
နေအိမ်နှင့် ကိုယ်ပိုင် အသုံးအဆောင်များ လုံခြုံရေးကို ဂရုစိုက် ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ ကျန်းမာရေးပြဿနာများ ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
အဆုတ်နှင့် အူမဆိုင်ရာ ရောဂါဝေဒနာများ သတိပြု၍ ကာကွယ်ကုသသင့်သည်။

လုပ်ငန်းအသစ်၊ ဈေးကွက်အသစ်များ ပြုလုပ် ချဲ့ထွင်ခြင်း ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ကြေထည်မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးထက်သန်သော ကာလဖြစ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
အိမ်ဂေဟာ ပြင်ဆင်မှုမ်းမံ ရဖွယ်ရှိသည်။ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများ ဝင်တတ်သည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်းအတွက် ကောင်းမွန်သောသမယဖြစ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ဓာတ်ပေးပစ္စည်း၊ တွင်းထွက်ပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်း ရနိုင်သည်။ အမျိုးသမီးဓာတာရှင်များ သားသမီးအကျိုး ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ရတနာပုံဆွဲကိန်းရှိသည်။ ငွေကြေး အမြောက်အမြား ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းမည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ရွှေငွေကြေးသံ သတ္တုပစ္စည်းများနှင့်ပတ်သက်၍ ငွေကြေးအကျိုးအမြတ် ရနိုင်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ထီး၊ ကစမ်းခဲများလည်း ပေါက်တတ်သည်။ ဖခင်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း သုမင်္ဂလ သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ပြင်းထန်သော ရောဂါ ဝေဒနာများ ခံစားရဖွယ်ရှိသည်။ စွန့်စားရသော လုပ်ငန်းကိစ္စများ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
အပူလောင်ခြင်းနှင့် လျှပ်စစ်အန္တရာယ်ကို သတိထား ကာကွယ်သင့်သည်။ စားဖိုဆောင်သုံးပစ္စည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးထက်သန်သောကာလ ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေဟောင်းများနှင့် ပြန်လည်ဆုံစည်းရတတ်သည်။

မိန်းမနှစ်ဖွား
ဤလတွင် ကံကြမ္မာ ညှိုးနွမ်းနေသူတို့သည် စနေနက္ခတ် ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်(၇)ခုကို သက်ငယ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်ဦးအား လှူဒါန်းပေးကမ်းပါ။ အဆိုးတရားများ လျော့ပါးသွားပါလိမ့်မည်။

ကြောင်သမ္မု ဆောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ နည်းပညာ ၁၄၉

ကြော်ငြာဆေးဝါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာလျက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “ဟဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို ဝင်ခဲ့ဟယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင် အောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက်ဖို့ နေနေသာသာ လက်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း နာကျင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက် လှည့်တာတောင် မချီမဆံ့ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊ နေ ရတယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ ဘူးလား”

“ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့ လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး လဲလို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”

“ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ သောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့ ဆရာမြင့်ဆိုတာ အနီးကနီးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို ကိုယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။ ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင် တွေအတွက် မြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ ပြောပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နာ၊ အဆစ် ရောင်၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ပေါင်း ခြေပေါင်း

(ဟာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀၂၇)

(ဟာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၀၃ Y ၀၀၀၅၀၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်၊ ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ရောင်ပူပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထ ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဆစ် ခြေပေါင်း ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင် ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင့်တ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြော ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ခူးနာ၊ ခူးကိုက်၊ ခူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကော၊ ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ခူးဆစ် အကွေးအဆန့်မရခြင်း၊ အော့ပိုင်းများ လေးလံ သောင်ညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊ လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြော အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်းခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန့်၊ သွက်ချာပါခြင်း၊ အနီးကနီးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်း၊ အနီးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေး လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်ုပ် ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက် ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေးဖက်နာသောက်ဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာမြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုမ္မာလမ်းမကြီး၊
 သန္တာမှတ်တိုင်ဆန်း၊ မြောက်ဥက္ကလာ၊ မြို့နယ်။
 ၄န်း-၇၂၂၅၄၁

www.burmeseclassic.com

မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း ကချင်ပြည်နယ်၊ ပူတာအိုဒေသတွင် အလွန်အဆင်းများသော မရှော့ခေါ် အဆိပ်ဖြေဆေးပင် ပေါက်ရောက်ပါသည်။ ကချင်ပြည်နယ်ဒေသများမှာ မရှော့ခေါ်ပင်များ ပေါက်ပါသည်။

ထိုအဆိပ်ဖြေဆေးပင်ကို စတင်တွေ့ရှိသူ မရှော့ဒူးဝါးကို အစွဲပြု၍ မရှော့ခေါ်ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မရှော့ခေါ် အစွမ်းသတ္တိကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့သည့် ဇာတ်လမ်းကို ယနေ့အထိ ပြောဆိုနေကြပါသည်။

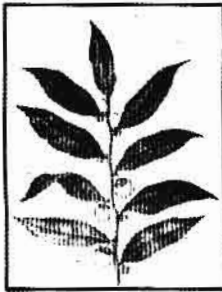
မရှော့ရွက်၏ အစွမ်းကို

တွေ့ရှိပုံဇာတ်လမ်း

မြစ်ကြီးနားခရိုင် မြောက်ပိုင်းဒေသ ယခင်မြေအသီးသီးကို အုပ်ချုပ်နေထိုင်သူတို့ရှိသော ဒူးဝါးများအနက် အင်ဒွန်းအမျိုးအနွယ်မှ မရှော့ဒူးဝါး အမည်ရှိ မြစ်ကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့လေသည်။ တစ်နေ့တွင် ဒူးဝါးကြီးနှင့် ဒူးဝါးကတော်တို့သည် တောနက်ထဲသွား၍ တောင်ဖက်ဘက်ကို ရှာကြသည်။ ခူးကြသည်။

တောနက်ကြီးအတွင်း တစ်ခုသော မြစ်နယ်များအကြား အလွန်လှပစွာ ပေါက်ရောက်နေသော တောင်ဖက်ဘက်ကို ခူးနေစဉ် ဇနီးဆီက မမျှော်လင့်သော အသံတစ်သံကြားရသည်။ ဇနီးသည်မှာ တစ်ချက်သာလျှင် ယေဘုယျအားဖြင့် အလွန်စူးရှစွာ အော်လိုက်၍ တစ်သွားသဖြင့် ပြေး၍ကြည့်ရာ မြစ်ကြီးပေါ်တွင် ပက်လက်လဲ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

တစ်စုံတစ်ခုသော အန္တရာယ်ရှိပြီဟု သိသည် အနားသို့ ဂရုတစိုက်ကြည့်မိရာ ဝပ်နေသော ငန်းမြွေမကြီးတစ်ကောင်သည် မာန်ထောင်လျက် နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ပြည်မြန်မာမြောက်ပိုင်း ပူတာအိုဒေသမှ မရှော့ခေါ် အဆိပ်ဖြေဆေး

နှင့် သူ့အစီအစဉ် မာန်ထောင်လျက်

ကေန္တ ထိုငန်းမြွေပေါက်၍ သေပြီဟု ဒေါသကြီးစွာဖြင့် ချုံကွယ်ရာဘက် အကာအကွယ်ယူပြီးလျှင် ငန်းမြွေကြီးကို ဘေးဖြင့် ခုတ်သတ်၍ အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ခုတ်ထစ်လိုက်ပြီး ဥများကိုလည်း တစ်လုံးမကျန် ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သည်။

ဒူးဝါးသည် မြွေကိုသတ်ပြီး ဇနီးသည် အလောင်းကိုဆမ်းကာ ပြန်လာရာ ကိုက်(၁၀၀)ခန့်အကွာသို့ ရောက်သောအခါ တစ်စုံတစ်ခုသော အသံသည် ထိုမြွေသိုက်ရှိရာသို့ ရှေးရှုလာနေသည်ကို ကြားရသဖြင့် ဇနီးသည် အလောင်းကို ချုံတစ်ခု၏ အောက်သို့ ချပြီး သစ်ပင်တစ်ပင်ပေါ်သို့ အလျင်အမြန်တက်ပြီး ကြည့်နေတော့၏။

မကြာမီအတွင်း၌ လူ၏ ပေါင်လုံးလောက် ကြီးမားရှည်လျားသော ငန်းမြွေကြီးတစ်ကောင်သည် ရောက်လာ၍ မြွေမ သေနေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဒေါသအမျက်ပြင်းစွာ ထွက်၍ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ရန်သူ ရှာ

သော်လည်း မတွေ့ရတော့သဖြင့် အစိတ်စိတ်အပိုင်းပိုင်း ဖြစ်နေသော မြွေသေကို ပါးစပ်နှင့်ကိုက်၍ ဆောင်ယူပြီးလျှင် တစ်ပိုင်းနှင့်တစ်ပိုင်း နဂိုမြွေအတိုင်း ခေါင်းမှ အမြီးတို့တိုင် ဆက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် အနီးရှိ သစ်ပင်ပုလေးတစ်ပင်မှ အရွက်များကို ပါးစပ်နှင့်ကိုက်၍ ခူးလာပြီး ဦးခေါင်းမှ အမြီးတိုင် အဆက်တိုင်းကို သစ်ရွက်တစ်ရွက်စီ သေနေသော မြွေမကြီးအလောင်းပေါ်သို့ တင်လိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ပြုလုပ်လိုက်သည်နှင့် များမကြာမီ မြွေမသည် ပကတိအတိုင်း ပြန်လည်ရှင်သန်လာပြီး ဥများကို ကြည့်လိုက်၊ မြွေထီးကိုကြည့်လိုက်နှင့် ပူဆွေးနေတော့သည်။ ဥလည်း ပျက်စီးနေပြီဖြစ်၍ မိမိတို့မှာလည်း အန္တရာယ်မကင်းကြောင်း သိတတ်သော မြွေထီးက မြွေမကိုခေါ်၍ အခြားအရပ်သို့ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို သိလျှင်ပင် မရှော့ခေါ်

ကြည့်နေသော မရှေ့ကုသသည် ဆင်း
လာပြီး ခြေချထားခဲ့သော သစ်ရွက်
များကိုယူ၍ မြွေအသေပင်လျှင် ရှင်နိုင်
လျှင် သူ့ဇနီးလည်း ရှင်နိုင်မည်ဟု
ယုံကြည်သည့်အလျောက် သစ်ရွက်
အချို့ကို မြွေပေါက်ထားသော ဇနီး
သည်၏ ဒဏ်ရာတွင်တင်ပြီး အရွက်
ကိုရွက်ကို ရေအနည်းနှင့် ရောခြေကာ
ဇနီးသည်၏ ပါးစပ်ထဲ လောင်းချလိုက်
ပါသည်။

ခဏကြာလျှင် ဆေး၏တန်ခိုး
သည် တစ်ကိုယ်လုံး ပျံ့နှံ့သွားပြီး
အတန်ကြာသောအခါ အသက်ရှင်၍
ထလာလေသည်။ ဝမ်းသာအားဖြင့်
ဒူးဝါးတို့ ဇနီးမောင်နှံသည် သူတို့
ကောက်ရသော ဆေးရွက်များနှင့်
ဆေးပင်ကို တူးဖော်၍ အိမ်သို့ ပြန်လာ
ခဲ့လေသည်။

ရွာနှင့် မနီးမဝေး လူသူမသိနိုင်
သော နေရာတစ်ခုတွင် လျှို့ဝှက်စွာ
စိုက်ထားပြီး အဆိပ်အတောက်
ဟူသမျှကို နိုင်နင်းစွာ ကုသလေတော့
သည်။

မြွေဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အခြား
အဆိပ်အတောက်များကို လည်း
ကောင်း မရှေ့ရွက်တစ်ရွက် စားရုံဖြင့်
ပြေသွားနိုင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။

လီဆူးတိုင်းရင်းသားတို့သည် အမဲ
လိုက်ရာတွင် အဆိပ်ဆီများ သုတ်
လိမ်းထားသည့် အဆိပ်လူးမြားဖြင့်
သားကောင်ကို ပစ်ခတ်ကြသည်။ ထို
အဆိပ်မှာ သားကောင်တိုင်း တစ်ချက်
တည်းဖြင့် ချက်ချင်းသေသည်အထိ
အလွန်ပြင်းထန်လှပါသည်။

တစ်နေ့တွင် မရှေ့ဒူးဝါးသည် သူ၏
ဆေးကို စမ်းသပ်လို၍ သူ့မွေးထား
သော ခွေးအား အစာကျွေးရာ၌ အစာ
နှင့်ရော၍ ယင်းအဆိပ်ကို ကျွေးခဲ့ရာ

သေခါနီး လူးလိမ့်နေစဉ် မရှေ့ရွက်
ဆေးတစ်ရွက်ကို ရေနှင့်ဖျော်၍ တိုက်
လိုက်ပြန်ရာ ရှင်လာသည်ဟု ဆိုပါ
သည်။

နောက်တစ်ကြိမ်တွင်မူ ယင်းအဆိပ်
ကို လီဆူးတိုင်းရင်းသား မုဆိုးထံမှ
တောင်း၍စားမည်ဟု ပြောရာ လီဆူး
တိုင်းရင်းသား မုဆိုးက မစားပါနှင့်၊
ချက်ချင်းသေလိမ့်မည်ဟု ပြောသော်
လည်း အဆိုပါ အဆိပ်ကို စားပြုပြီး
အဆင်သင့်ထားသော မရှေ့ရွက်
နှစ်ရွက်ကိုလည်း ဝါး၍ မျိုချလိုက်ရာ
ပူးဝေသော အခြင်းအရာပင် မဖြစ်
ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့် လီဆူးတိုင်းရင်း
သား မုဆိုးက လူမဟုတ် နတ်ဖြစ်သည်
ဟု ပြော၍ အလွန် အံ့ဩသည်ဟူ၏။

အခြားသော

ဒဏ္ဍာရီတစ်ခုထဲက မရှေ့ပင်

ရှေးအခါက ကချင်တိုင်းရင်းသား
မရှေ့အမည်ရှိသော တောလိုက်မုဆိုး
တစ်ယောက် ရှိခဲ့သည်ဟူ၏။ တစ်နေ့
သ၌ မုဆိုးကြီး ဦးမရှေ့သည် တော
လည်ထွက်ခဲ့ရာ အလွန်နက်သော
တောတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိနေစဉ် မျောက်
များအံ့ဖွဲ၍ အစာရှာဖွေ စားသောက်
ရင်းပျော်မြူးနေကြသည်ကိုတွေ့ရသည်။

ထိုစဉ် မုဆိုးကြီး မရှေ့သည်
ကချင်ဒူးလေးတွင် အဆိပ်မြားတင်၍
မိမိနှင့် အနီးဆုံးအရပ်တွင်ရှိနေသော
မျောက်မကြီးကို ချိန်ပစ်လိုက်လေရာ
မျောက်မကြီး ရင်ဝသို့ မြားထိမှန်ကာ
သစ်ပင်အမြင့်ပေါ်မှာ ပြုတ်ကျလာပါ
တော့သည်။

ထိုအခါ မျောက်မကြီး၏ နို့အရွယ်
မျောက်ကလေးသည် မိခင်မျောက်မ
ကြီး၏ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာပြီး
ဖက်တွယ်ငိုကြွေးနေသည်ကို တွေ့မြင်

ရသည်ဟု ဆို၏။
အထက်ပါ အခြင်းအရာများကို
မုဆိုးကြီး မရှေ့က ကွယ်ရာမှ ချောင်
ကြည့်နေစဉ် အခြား မျောက်ကြီးတစ်
ကောင် ရောတီရှိလာပြီး မျောက်မကြီး
ရင်ဝတွင် စိုက်ဝင်နေသည့် အဆိပ်မြား
ကို ဆွဲနုတ်ယူပြီး နမ်းကြည့်သည်။
ထို့နောက် မနီးမဝေးမြေပေါ်တွင်
ပေါက်ရောက်နေသော မြက်ထဲ
တစ်မျိုး၏ အရွက်ကို ခူးဆွတ်ယူကာ
ကြေညက်သွားအောင် ဝါး၍ မျောက်မ
ကြီး၏ အဆိပ်လူးမြားဒဏ် သင့်သော
ဒဏ်ရာပေါ်တွင် အုံပေး၏။ အချို့၏
မျောက်မကြီး၏ ပါးစပ်ထဲ ခွံ့ထည့်ပေး
လေ၏။

မျောက်တို့၏ အကျင့်စရိုက်များ
သည် လူနှင့် အနီးစပ်ဆုံး တူညီနေ
ရှိပါသည်။ အထူးသဖြင့် အချို့နေရာ
များ၌ လူကဲ့သို့ အလွန်အကင်းပင်
သော သတ္တဝါတစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

မျောက်ကြီးက မျောက်မကြီးကို
ဆေးကုသပေးပြီး မကြာမီကာလ
အတွင်း မြေပေါ်လဲကျနေသော
မျောက်မကြီးသည် အသာအယာ
ထပြီးနောက် သားလေးကို ပွေ့ခို၍
ဆေးကုပေးသော မျောက်ကြီးနှင့်
အတူ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ပေါ်သို့ လှုပ်
မြန်ပေါ့ပါးစွာ တက်သွားကြသည်ကို
ထူးခြားစွာ တွေ့မြင်ရသည်ဟုဆိုသည်။

ဦးမရှေ့သည် ပုန်းကွယ်နေရာမှ
ထွက်လာပြီး မျောက်ကြီးက မျောက်မ
ကြီးကို ဆေးကုပေးခဲ့သော ဆေးပင်
များကို မိမိအိမ်သို့ ယူဆောင် စိုက်ပျိုး
ထားလိုသဖြင့် ဆေးပင်များကို အမြစ်
ပါအောင် တူးဆွပြီး အိမ်သို့ ယူဆောင်
လာခဲ့သည်ဟု ဆို၏။

လမ်းဆုလတ်ရှိ တောအရပ်တစ်ခုသို့
အရောက်တွင် ကော်ဝက်ကြီးတစ်

ဘောင် တွေပြန်သဖြင့် ဒူးလေးတွင် အဆိပ်မြားတပ်၍ ပစ်လေရာ တောဝက် ငြီးသည် မြားအဆိပ်ဒဏ်ကြောင့် နေရာတွင်ပင် လဲကျသွားလေသည်။ မြားဒဏ်ကြောင့် လဲကျနေသော ဘောဝက်ကြီးသည် အရွယ်ပမာဏ ငြီးမားနေသဖြင့် မိမိတစ်ဦးတည်း သယ်ယူရန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဘောဝက်ကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် မိမိ သူနတ်ယူဆောင်လာခဲ့သော ဆေးပင် များဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားခဲ့ပြီး နေရာ အသေအချာ မှတ်သားထား၍ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ဘောဝက်ကြီးကို အဆိပ်ပြယ်ဆေး နှင့် အုပ်ထားခဲ့မိသည်ကို မူကား မြားရှော့ သတိထားမိခဲ့ဟန် မတူပါပေ။ ရွာသို့ရောက်သောအခါ အကျိုး အကြောင်းရင်း ပြောပြပြီး ဆေးပင်နှင့် ဆေးပင်ထားခဲ့သော တောဝက်ကြီးကို သယ်ယူရန် ရွာသားအချို့နှင့် တော ဘက်ရှိရာသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေသည်။

ဆေးပင်များနှင့် အုပ်ထားခဲ့သော ဘောဝက်ကြီး ရှိရာအရပ်သို့ ရောက်ရှိ ကြသောအခါ ဦးမရှော့သည် တော ဘက်ကြီးပေါ် မိမိအုပ်ထားခဲ့သော ဆေးပင်များကို မ,ယူလိုက်ရာ မမျှော် တင်ဘဲ တောဝက်ကြီးသည်မြားဆိပ် သယ်ပြီး ရုတ်ခြည်းထပြေးသွားသည် ဖြစ်၍ မရှော့ဆေးပင်များသည် အဆိပ်နိုင်သော ဆေးပင်မျိုး မရှိပါ။

ဦးမရှော့သည် အဆိပ်နိုင် ဆေးပင် အဦးဆုံး ရှာဖွေတွေ့ရှိပြီး အိမ်သို့ ဘောင်စိုက်ပျိုး ပြန်ပွားဖြစ်ထွန်းစေ ခြင်းသည်ကို အကြောင်းပြု၍ အဆိပ်နိုင်ဆေးပင်ကို “မရှော့ဆေး ပင်”ဟူ၍ အမည်တွင်ကျယ်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။ နောင်အခါ မရှော့

နွယ်ဝင်တို့၏ မူပိုင် ဆေးပင်ဖြစ်လာခဲ့ လေသည်။

အသုံးဝင် အစွမ်းထက်ပုံ

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသည့် အခါတိုင်း မရှော့ရွက်ကို ထုထောင်းပြီး အုံပေး လျှင် အမြန်ပျောက်သည်။ မြွေ,ကင်း အစရှိသည့် အဆိပ်ရှိသော အကောင် များကိုက်လျှင်လည်း မရှော့ရွက်ကို ထုထောင်းပြီးအုံပေးရသည်။ မည်မျှ ပင် အဆိပ်ပြင်းပါစေ နှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ် အုံပေးလိုက်လျှင် အဆိပ်များ ပျောက်သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ရိုးရာဆေးနည်းအရ ခွေးကိုက်ခံရ လျှင် ဒဏ်ရာကို စင်ကြယ်အောင် သန့်စင်ပြီး မရှော့ရွက်ကို ဒဏ်ရာပေါ် အုံပေးရမည်။ ပြီးလျှင် မရှော့ရွက် သုံးရွက် ဝါးစားခြင်းဖြင့် ကောင်းစေ နိုင်ပါသည်။

အရက်အလွန်အကျွံမှုဖြင့် မထနိုင် လျှင်ဖြစ်စေ၊ အစားအသောက် အဆိပ် သင့်လျှင်ဖြစ်စေ၊ မှီတောက်လျှင် ဖြစ်စေ မရှော့ရွက်သုံးရွက်ကို ညက် အောင်ဝါး၍ စားရုံဖြင့် သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်သည်။

အဆိပ်ရှိသော ပျား၊ ကင်း၊ ပိုးမွှား များကိုက်လျှင် မရှော့ရွက်ကို ဒဏ်ရာ ပေါ် ကြိတ်အုံပေးပြီး မရှော့ရွက် သုံးရွက် ဝါးစားပေးပါက ပျောက်ကင်း နိုင်ပါသည်။

ဓားရှု သံစူးလျှင် လုံ (သို့မဟုတ်) ချွန်ထက် အဆိပ်တက်သော အရာ တစ်မျိုးမျိုးနှင့် ထိခိုက်ထိုးမိလျှင် ဒဏ်ရာကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး မရှော့ရွက် ကြိတ်အုံပတ်စည်းပေးပြီး မရှော့ရွက်သုံးရွက် ဝါးစားပါက အမြန် ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ ဒဏ်ရာအကင်းမသေ သေးပါက မရှော့ရွက်ကို မကြာမကြာ စားပေးရပါသည်။ **ဆေးအဖြစ် စားသုံး လျှင် တစ်ရက် တစ်ကြိမ်သာ စားရ ပါမည်။**

မရှော့ရွက်သုံးရွက်ကို တစ်ရက်ခြား နှစ်ရက်ခြား ထမင်းနှင့် အတို့အမြှုပ် အဖြစ် ထည့်စားသော် အဆိပ် အတောက်အနာများ ကင်းစင်၍ ပြင်ပ ရောဂါ ဝင်ရောက်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေး နိုင်ပါသည်။

ပဥ္စငါးပါးကို အခြောက်လှန်း နှပ်နှပ်စဉ်းယူ၍ ကောက်ညှင်းအရက် သို့မဟုတ် ကချင်တိုင်းရင်းသား အရက် ကောင်းကောင်းနှင့် အနည် ထိုင်အောင် စိမ်ထားပြီး နံနက်၊ ည နေ့စဉ် ထမင်းမစားမီ ဆေးဖြစ်ပါးဖြစ် အနည်းငယ် ဖိုဝဲပေးပါက ကျန်းမာနုပျို အသက်ရှည်စေနိုင်သည်။

သွေးသားလည်ပတ်မှု ကောင်းစေ ၍ သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ လေဖြတ် ရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါတို့မှ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

သုံးဂဏန်းသည် အသက်ကယ် ဂဏန်း ဖြစ်သောကြောင့် ဆေးသုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျသောကြောင့် ဆေး သုံးကြိမ်တိုက်ကျွေးခြင်း၊ ဆေးသုံးလုံး၊ ဆေးသုံးခွက်စီ ခိုဝဲ အသုံးပြုခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ပညာရှင်များက သုံးဂဏန်း သည် အသက်ပါသော အမတ MAJOR MRCHND ဂဏန်း ဖြစ် သည်ဟု ယုံကြည်ထားပါသည်။

အာဖီပင်နှင့် အမပင်

မရှောပင်တွင် အဖီပင်နှင့် အမပင် ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိကြောင်း သိရပါသည်။ အမပင်က ပိုမို၍ အစွမ်းထက်ကြောင်း ပြောကြသည်။ အဖီပင်ကိုလည်း သုံး ကြပါသည်။ **တစ်နှစ်လုံးတွင် အရွက် လေး၊ ငါးရွက်သာ ထွက်ရှိသဖြင့် ရှားပါးအစိုးတန်လှပါသည်။**

မရှောပင်တွင် အမျိုးပေါင်းများစွာ ရှိသည်ဟု သိရပါသည်။ အစွမ်းထက်မှု အရ အတန်းအစားသုံးမျိုး ခွဲခြားထား ပါသည်။ ပထမတန်းစားမှာ အရွက် သေးပြီး အဖျားချွန်သည်။ ဒုတိယ တန်းစားမှာ အနည်းငယ်ရှည်တတ် သည်။ တတိယတန်းစားမှာ အရွက် လည်းကြီးသည်။ ရှည်လည်းရှည်ပါ သည်။

ထွက်ရှိသော ဒေသများ

ပူတာအိုဒေသအတွင်း နောင်မွန်မြို့ နယ်၊ ဆွမ်းပရာဘွန်မြို့နယ်၊ ခေါင်လန်ဖူး မြို့နယ်နှင့် ပန်နန်းဒင်မြို့နယ်ခွဲများ၌ ထွက်ရှိပါသည်။

စိုက်ပျိုးနည်း

ပူတာအိုဒေသအတွင်းရှိ မြို့နယ် များအတွင်း စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းသော ကချင်တိုင်းရင်းသားရိုးရာ ဆေးပင် တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ မရှောဆေးပင်

များသည် မြက်ပင်များအရွယ် အပင် ငယ်၊ အပင်ပျော့မျိုးဖြစ်ပြီး တောကြီး နက်များ၌ အလိုအလျောက် အလေ့ ကျ ပေါက်ပွားစေတတ်သော ဆေးပင် မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ဆွမ်းပရာဘွန်မြို့နယ်နှင့် မချမ်း ဘောမြို့နယ်အတွင်းရှိ ကျေးလက် အိမ်တိုင်းလိုလို ဆေးပင်အဖြစ် အနည်း အများ စိုက်ပျိုးထားလေ့ ရှိပါသည်။

မရှောဆေးပင်၏ အရွက်များပေါ် တွင် ငွေရောင်အကြေးဖြူများ ဖုံးအုပ် နေတတ်ပြီး ရွက်ထိပ်ချွန်၍ အရွက် အကြောတန်းများ ထင်ထင်ရှားရှား တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

အရွက်ငယ်များ အပင်ထိပ်ဖျား တွင် စုပြုံနေတတ်သော အဝါရောင် အပွင့်ငယ်လေးများ စိစိရိရိ ဖူးပွင့် ဝေဆာလှပနေတတ်သည်။

အပွင့်ပွင့်ချိန်ရာသီ ကုန်ဆုံးသွား သောအခါ အစေ့ပါသော အသီးငယ် များ သီးတတ်ပြီး အသီးများ ရင့်မှည့် လာလျှင် အစေ့များကို ပျိုးထောင်ပြီး မျိုးပွားစိုက်ပျိုးရ၏။ အေးမြသော ရာသီဥတုမျိုးတွင် ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင် တတ်သည်။

မရှောပင်များတွင် ရွက်သေးနှင့် ရွက်ကြီးဟူ၍ နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိလေရာ ရွက်သေးပင်များသည် ဆေးစွမ်းပိုမို ထက်မြက်သဖြင့် ဆေးအသုံးများ တတ်ပါသည်။

မရှောဆေးရွက်များသည် အေး၏။ အခါးဓာတ်ကဲ၏။ မရှောရွက်သည် ခါးသောဂုဏ်သတ္တိရှိ၏။ မရှောပင် အမြစ်၊ အပင်၊ အရွက် ပဉ္စငါးပါးစလုံး သည် အဆိပ်ကို အလွန်နိုင်သော ဆေးပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် စိုက်ပျိုး ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မရှောပင်များ စိုက်ပျိုး ပျိုးပူသည့်အခါ

မြေကင်းနက်အောင် တူးရသည်။ မစိုက်ပျိုး မြေကင်းအောက်ပိုင်း၌ မြေကောင်းမြေညာ ခံ၍ ရတနာရုံနတ်ပါးတို့၏ ဖြန့်ခေါ် ရောင်း ကျောက်နွယ်ပင်များကို ရောင်စုံကျော့ ခင်းပေးရသည်။

ထို့နောက် ဆွေရည်ငွေရည် လောင်း သည်။ နေတက်လတက် ဖက်လာအ ကောင်း အချိန်ကောင်းကို ဆွေရည်ပိုက် ရပါသည်။

စိုက်ပျိုးသည့်အခါ မိစုံပစုံရှိသော အကြင်လင်မယား (သို့မဟုတ်) သူ သားလောင်းစုံတွဲက ဆန်လက်ထဲ ဆုပ်စီထည့်၍ စိုက်ပျိုးမည့် မရှော ကို လက်စုံကိုင်ပြီး အမျိုးသား အရှေ့အရပ်နှင့် အမျိုးသမီးက တောင် အရပ်သို့ မျက်နှာမူ၍ စိုက်ပျိုးရမည်။ စိုက်ပျိုးစေစဉ် စိုက်ပျိုးသူများအား လုံးကို...

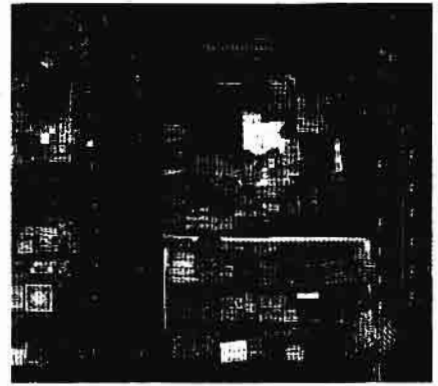
'ယခု စိုက်ပျိုးသော ဤဆေးပင်များ (၉၆)ပါးသော ရောဂါဝေဒနာ ပုန်သား မျောက်ကင်းဆန်ပင်သော ဆေးဖြစ်ပါ။ ဟူ၍ ရွတ်ဆိုဆုတောင်းပြီး စိုက်ပျိုး ရမည်။ စနစ်တကျ စိုက်ပျိုးခြင်း၌ ဆေးစွမ်း ထက်မြက်စေနိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဤသည်မှာ ဒဏ္ဍာရီများ ပုံပြင်မှု ဂန္ထီရအစီအရင်များနှင့် ထုံမွှမ်း သော မြန်မာနိုင်ငံမြောက်ဖျား၊ ကချင် ပြည်နယ် ပူတာအိုဒေသထွက် အပင် တန် နာမည်ကြီး မရှောခေါ် အပင် ဖြေဆေးပင်အကြောင်းကို လက်ထု ဖိသရွေ့ လေ့လာစုဆောင်း၍ မှတ်တမ်း တင်လိုက်ရပါသည်။ အခြား သိရှိသူ သုတေသီ ပညာရှင်များကလည်း ဆက်လက်တင်ပြပေးပါရန် မျှော်လင့် ရင်ခံအပ်ပါသည်။

မောင်စွယ်သန်း

စနုပလာ ဈေးငါးနှင်း

ယခင်တစ်လက ကျွန်တော့်ထံသို့ ဆုတံဆိပ်မှ အန်တီထားရောက်လာပါသည်။

ဆရာရေ အခုတလော ဈေးဆောင်းကျနေတယ်။ ဈေးဝယ်တွေကလဲ အကြေးပဲ ဝယ်ချင်ကြတယ်။ ဆောင်းရေဝယ်ရတာလဲ သိပ်မစွဲဘူး။ နောက်ပြီး အရင်က ကျွန်မပြောတဲ့ ဈေးဆို ဈေးဝယ်က သိပ်ဆစ်တာပဲ။ ပြောတဲ့ဈေးနဲ့ပဲ ရောင်းရတယ်။

အခုများတော့ မဟုတ်ပေါင်း ပေါက်ဈေးထက်လျော့ပြောတာတောင် မယုံသလိုလို၊ ပြီးတော့ ဈေးလန်လန်သွားတယ်။ စိတ်ညစ်ပါတယ်။ ဈေးမရောင်းရတာ နေလို့ကို မကောင်းဘူး' ဟု အစချီကာ ကျွန်တော့်ထံမှ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်ကောင်းစေသော အဆောင်များရှိလျှင် မ,စရန်ပြောလာပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော် ဈေးရောင်းဈေးဝယ်လုပ်စဉ်က ဆရာကြည်ပေးထားသော အင်းအဆောင်လေးကို သတိရမိ၏။ ထိုစဉ်ကလည်း ကျွန်တော့်မှာ ဈေးရောင်းဈေးဝယ်မကောင်း၍ စိတ်ညစ်ညစ်ရှိသည်နှင့် ဆရာကြည်ရှိရာ ရွာဘက်သို့သွားသည်။ ပြီးတော့ ဈေးရောင်းမကောင်းကြောင်းပြောရာ ဆရာကြည်က သူ၏ စာအုပ်ကြီးများ ပေမူများထဲမှ အင်း

အဆောင်တစ်ခု ပေးကာ...

'အင်းအဆောင်ကိုဆောင် စိတ်ထားကောင်းကောင်းထား ကြိုးစားပြီး ရောင်းကြည့်ကွာ'

ဟု ဆိုကာ အဆောင်ကလေး ပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအဆောင်အင်းကြောင့် ထင်သည် ထိုစဉ်က ကျွန်တော်ဈေးပြန်ရောင်းသောအခါ အတော်ရောင်းခဲ့ရသည်။ နေငွေကြေး ပို၍ အဆင်ပြေခဲ့သည်။

ယခုလဲ အန်တီထားကို ထိုအင်းအဆောင်လေး စက္ကူပေါ်တွင် ရေးပေးလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ အင်းချပုံ၊ ဆောင်ပုံကို ပြောလိုက်ပါသည်။ ကိုယ်တွေ့မို့ ဤအဆောင်ပေးလိုက်လျှင် အန်တီထားလည်း ဈေးပိုရောင်းရမည်ဟုလည်း ယုံပါသည်။

စာချစ်သူမိတ်ဆွေလည်း ဤအင်းအဆောင်ကိုဆောင်ထားကာ ဈေးအရောင်းအဝယ်ကိစ္စတွင် အဆင်မပြေလျှင် စမ်းသပ်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

နေပဒေသာဈေးခေါ်အင်း
အဆောင်

***
ဤအင်းကို စက္ကူချပ်တွင် ရေးလိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် အင်းဆန်ကိုပင်

“ဥ” ထည့်၍...

ဥ ထည့် ပင် သာ ယာ ရပ် ရှစ် မျက် နာက လာ ဩ ယာ' ဟု သုံးကြိမ်ခွတ်ဆိုပါ။

ရွှေပြား၊ ငွေပြား၊ ကြေးပြားသန့်သန့်ပေါ်တွင် ရေးဆွဲပါက ပို၍ အကျိုးထူးပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓအား ရှိခိုးပြီးမှ ရေးပါ။ ရေးဆွဲစီရင်နေစဉ် စကားမပြောမိပါစေနှင့်။ ပြီးလျှင် နံ့သာငါးပါးရည်ဖြင့် ပက်ဖျန်းပါ။

မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းကို ယင်းနံ့သာရည်နှင့် ပက်ဖျန်းပေးပါ။ ဤဂါထာရေးထားသော ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေး၊ စက္ကူကို မြင့်ရာတွင် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

စိတ်ချရွာလုပ်ပါ။ စိတ်ချယုံကြည်စွာ ပြုလုပ်ကာ ဈေးခေါ်ပါ။ ရောင်းပါ။ ဈေးရောင်းကောင်းလာပါလိမ့်မည်။

ဆရာမင်းရဲလူ

	စည်	ယာ	
	၁	၄	
ဆရာ	ရှစ်	က	ပင်
၁၁	၆	၉	၂
နာ	သာ	လာ	ရပ်
၈	၃	၁၂	၅
	လာ	မျက်	
	၁၀	၇	

ကျွန်းကျားများ

အနာဂါးကျွတ်

တစ်နေ့ စာရေးသူနှင့် စာပေမိတ်ဆွေ ဆရာ ကောင်းခန့်(သခွတ်ပြေ)တို့ သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး “လိန်ပင်ရွာ”တွင် နေထိုင်သော စာပေမိတ်ဆွေ မောင်နေသွေး(ဝက်လက်) အိမ်သို့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဖြင့် ရောက်ခဲ့သည်။

ဆရာမောင်နေသွေးမှာ နွား စားကျင်းဘေးမှ ချည်တိုင်တွင် ချည်ထားသော နွားတစ်ကောင်အနီး ရပ်လျက်နေရာမှ ဆိုင်ကယ်စက်ရပ်သံကြားသည်နှင့် အိမ်ရှေ့သို့ လှည့်ကြည့်ရင်း...

‘ဟာ...လာဗျို့ ဆရာကောင်းခန့်နဲ့ ဆရာကိုကိုအောင်’

ဝမ်းသာအားရ နှုတ်ဆက်ကာ သူ့အိမ်စည့်ခန်းသို့ ဦးဆောင်ခေါ်ခဲ့သည်။ ဆရာမောင်နေသွေးဇနီးက “ထိုင်ကြပါဦးရှင့်” ဟု ချိုသာစွာ ပြောဆိုလျက် ရေခွေးကြမ်းနှင့် စားသောက်ဖွယ်ရာများကို ယူလာကာ စားပွဲခုံပေါ် လာချပြီး “သုံးဆောင်ကြပါဦးရှင့်” ဟု ပြောလာသည်။

ကျွန်တော်တို့က ပြိုင်တူပြီးလျက် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်မိကြသည်။ ပြီးမှ ဆရာကောင်းခန့်က...

‘ဘယ်လိုလဲ မောင်နေသွေး... မောင်ရင် ဝက်လက်ကို ပေါ်မလာလို့ ကိုယ့်ဆရာ နေမှ ကောင်းရဲ့လားလို့ပါ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။ ဒီတော့မှ ဆရာမောင်နေသွေးက...

‘ဪ... ကျွန်တော်က ဘာများ အရေးကြီးလို့လဲလို့ ပြောရရင် ဆရာတို့ရေ လူကတော့ နေကောင်းပါရဲ့ နွားနေမကောင်းလို့ ဆေးကုပေးနေလို့ပါဗျာ’

ဟု ပြောလာသည်။ ဆရာကောင်းခန့်က...

‘နွားက ဘာဖြစ်တာလဲ၊ ဘယ်တိရစ္ဆာန်ဆရာဝန်နဲ့ ကုနေတာလဲဗျ’ ဟု မေးသည်။ ဆရာနေသွေးက...

‘ဆရာဝန်နဲ့ မကုပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော့်အဘ ပြောပြခဲ့တဲ့ မြန်မာ့ဆေးဦးတို့နဲ့ ကိုယ်တိုင်ကုရတာပဲ’ သည်တော့မှ ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်စားလာ၍...

‘နွားက ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်လိုဆေးဦးတို့နည်းနဲ့ ကုနေတာလဲ’ ဟု မေးလိုက်မိသည်။

ဆရာမောင်နေသွေးက စိတ်မကောင်းဟန်နှင့်...

‘ကျွန်တော်အဖြစ်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော် နွားကို သေသေချာချာ ပြုပြင်တာ ကိုကိုအောင်ရဲ့ နွားကို လွှတ်ကျောင်းထားစဉ် ဘယ်သူက တုတ်နဲ့ ပစ်လိုက်သလား၊ ဘာနဲ့ ရိုက်လိုက်သလဲ ယထာရဲ့ နွားရဲ့ နောက်ဘက်ပေါင်အတွင်းမှာ အနာဖြစ်ပြီး ပိုးကျမှ ယိရတာဗျ’

ဆရာမောင်နေသွေး စကားအဆုံး ကျွန်တော်က...

‘လုပ်စမ်းပါဦး ကိုယ့်ဆရာ ဆေးဦးတို့နည်းလေး’

ဟု ဗဟုသုတအဖြစ် မေးလိုက်သည်။ ဆရာနေသွေးက...

‘နွားတွေ၊ ကျွဲတွေမှာ အနာဖြစ်ပြီး ပိုး(လောက်ကောင်)ကျရင် ဆေးဦးတို့နဲ့ ကုသနည်း(၂)နည်းရှိတယ်ဗျာ။ ပထမနည်းက “မြေပွေး”အခေရခွံ သုံးလက်မခန့် ဖြတ်ပြီး မြက်(အစာ)နဲ့

ရောကျွေးရတယ်ဗျာ။ ခဏနေမှ အနာထဲက ပိုးတွေ ထွက်ကျလာတယ် ဆရာ။

ဒုတိယနည်းကတော့ “ပရင်လုံး”ကို အမှုန်ကြိတ် အမှုန်ဖြစ်သွားပြီးဆိုရင် နှမ်းသီစပ်စပ်နဲ့ ရောစေပြီး ကျနေတဲ့အနာကို လိမ်းပေးတယ်ဗျာ။ မကြာပါဘူးဗျာ။ အနာထဲက ပိုးတွေ အလိုလို ထွက်ကျလာပြီး သန့်စင်လာကာ အနာပျောက်ကင်းတော့တာပါပဲ ဆရာရေ’

ဆရာမောင်နေသွေး စကားအဆုံး စာရေးသူမှ...

‘ဆေးနည်းပြောပြတာ ကျေးဇူးပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်ရေးပို့နေကျ နက္ခတ္တရေးခြည်မဂ္ဂဇင်းကို စာမူရေးပို့ပြီး ကုသိုလ်ယူရဦးမယ်’

ဟု ပြောဆိုကာ ဆရာမောင်နေသွေးတို့ဇနီးမောင်နှံအား နှုတ်ဆက်ခဲ့သော ဆရာကောင်းခန့်နှင့်အတူ ဆိုင်ကယ်စီးလျက် ဝက်လက်ကို ပြန်ခဲ့ကြတော့သည်။

ကိုကိုအောင်(၆၅၅၈၈၁)

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

စကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး (စက်မှ-၁)

ဟေ့... ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား!
 ဪ... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ဟိန်း... ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျ။ နေမကောင်းလို့
 ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တုံး
 ဆယ်ပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကုတ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ကြားတာပဲ
 ဆေး မကုဘူးလား
 တာတာမှ ဝံ့နေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဆယ် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 တန်းပဲ
 ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 ကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွှန်လှိုင်
 ညီညီတို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 လုပ်ထားတဲ့ စကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 ဆက်ဆေး။ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။
 ဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ဆေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 အတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး
 ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ခု
 ဘဲ... လာ သွားကြမယ်'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၉၅

ကြော်ငြာစာစာင်းပါး
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုတ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကြောတွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းခုံရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုတက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းခုံမရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားလှေ
 ထုံကျဉ်လေးလံတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို

*** * * * *
 ဆီလဲ မစီးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညွှတ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ချိတ်တယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျိုးပေါင်းတို့ ခါးကျိုးပေါင်း
 ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 ဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 နှုတ်ပြန်ကြွက်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 တော်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 ကုသပေးနေရပါတယ်'
 အရိုးကျိုးပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 ဆရာ'

www.burmeseclassic.com

စကြာမင်းခေါင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၆၆၇၀၀

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ်း သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ'

'လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အုံးပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်'

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊ လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

'ဆရာ့ကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာပြန် တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု သိရရင် စကြာမင်းဆေးတွေ ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါဘေးမှ စိတ်ပျောက်ကင်းပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ

'ဒီလိုပဲဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေး တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအပို အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေ ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့

'ကျွန်တော့်လို ဆရာဆိုလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အ ရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ

'ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းနဲ့ ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြော ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာန မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါ

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု ခံယူနိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြဲဖြိုး၊ အနယ်နယ် ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးခန်း ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်း အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရော ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်'

'ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြော ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော့်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရော ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ မေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါး
 အမှတ်-၀/၆၆၆ သုဗ္ဗေလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။

ကျွန်ုပ်နှင့်

ဆရာအရှင်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ

(၁)

သဘာဝရွှေ့ဆရာတော်ကြီး

ဦးမေဃိယ

ကျွန်ုပ်တွင် ဆရာအရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
မြဲမီး ရှိခဲ့ပါ၏။ ထိုဆရာတော်ကြီး
မြဲမီးအားလုံး ကျွန်ုပ်ဘဝအတွက်
အရေးတန်ဆောင် ရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်
ဆရာအရှင်များ ဖြစ်ပါသည်။

သဘာဝရွှေ့ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ
ဦးယင်ဆရာတော်ကြီး ဦးဥက္ကဋ္ဌမာသိဒ္ဓိ
ဦးဖေအင်ကယ်ဆရာတော်ကြီး ဦးသံဝရ
ဦးသုဏ္ဍလဆရာတော်ကြီး ဦးဝိသု
ဆရာတော်ကြီးများနှင့် ဆက်စပ်၍
ကျွန်တော်၏ ဖြစ်ရပ်မှန်များကိုလည်း
အတင်းအဓိက ကျင့်စဉ်တော်ကြီးများကို
အတင်းအဓိက တော်တော်များများ
ရေးသားပူဇော်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့်
အတင်းအဓိကကောင်း မှတ်မိကြလိမ့်မည်ဟု
ထင်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးအားလုံး ဘဝ
အထိ ပျံလွန်သွားကြပြီဖြစ်သော်
လည်း ကျွန်ုပ်မှာ ရေးသားပူဇော်စရာ
အရာက ကုန်ခန်းသွားခြင်း မရှိသေးပါ။
ဆရာအရှင်များ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်
များကို ရှေးရှု၍ မိမိ၏ဘဝတွင် သိမိခဲ့
သူ ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးများ၏ အကြောင်း
ရေးရာများကို ဆွေမျိုးသားချင်းများမှ
အတင်းအဓိကကောင်း နည်းပညာ တပည့်
ရေးသူများမှ လည်းကောင်း၊ အခြား
အတင်းအဓိက တပည့်ဒကာ သုတေသီများ
အတင်းအဓိကကောင်း မိမိတို့ သိရှိခဲ့သမျှ

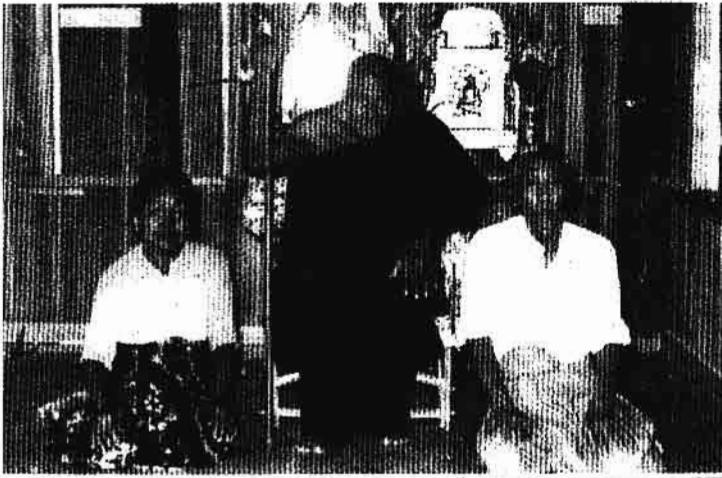

◆ သဘာဝရွှေ့ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယပုံတော်

ဖြည့်စွက်ရေးသားကြပါရန် အထူး
မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်အား ဆရာတော်ကြီးများက
သားတပည့်အဖြစ် အရေးပေးခံရသူ

လည်း ဖြစ်သောကြောင့် နောင်အခါမှာ
ပြောမနာ ဆိုမနာ အဆဲခံ အငေါက်ခံ
ရသည်အထိ ဝင်ဆံ့နိုင်သော တပည့်
ရင်း ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။

◆ သဘာဝရွှေ့ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃီနှင့် ကျွန်ုပ်၏ အဘိုး အဘွားများ

**ဆရာတော်ကြီးများ ပေးခဲ့သော
တွဲများ**

- ၁။ သဘာဝရွှေ့ ဆရာတော်ကြီးမှ ငပလီဟုခေါ်လေ့ ရှိပါသည်။
- ၂။ ဒီပဲယင်း ဆရာတော်ကြီးမှ ကိုအောင်ဟူ၍သာ ခေါ်ခဲ့ပါသည်။
- ၃။ မယ်ဒက်ကယ် ဆရာတော်ကြီးမှ ငအောင်ဟူ၍သာ ထောပနာပြုခဲ့လေသည်။
- ၄။ သမဏသုဝ ဆရာတော်ကြီးကသာ ဆရာအောင်ဟူ၍ ခေါ်ခဲ့ရုံမျှမက ပန်းချီရေးခြင်း၊ စာပေရေးသားခြင်းနှင့် နည်းပြဆရာလုပ်ခြင်းတို့အတွက် အောင်စည်ဟိန်း အမည်ကို ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

သို့ရာတွင် ကွယ်လွန်သူ ချစ်သူငယ်ချင်း ရွှေမြသာနှင့် အမည်တွဲဖြစ်သောကြောင့် အောင်ရွှေမြတ်(စစ်ကိုင်းတောင်)အမည်ကို ယနေ့တိုင် (၄၅)နှစ်မျှ သုံးစွဲခဲ့ပါ၏။

၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်တွင် မီးရထားပို့ဆောင်ရေး စာရေးကြီးဘဝမှ အလုပ်ပြုတ်ခဲ့ပြီးနောက် သူငယ်ချင်းများနှင့် ရွှေတောင်ဦးမော်၊ ရွှေကြက်တောင်၊ ရွှေမုဋ္ဌော၊ ရွှေစေတီ၊ ရွှေဘုန်းပွင့်၊

ရွှေဂူကြီး၊ ရွှေမြင်မိနှင့် ရွှေစည်းခုံစသော ရွှေကိုးဆူတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုတီးစိပ်နေလေသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သူငယ်ချင်းကိုစိန်မောင်က သူ ကိုးကွယ်နေသော ဆရာတော်ကြီးထံ လိုက်ပါရန် ခေါ်လေ၏။

ကိုစိန်မောင်နှင့်အတူ စစ်ကိုင်းမြို့မင်းဝံတောင်ရှိ သဘာဝရွှေ့ကျောင်းတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ကျောင်းမှာ ကျောင်းပရိဝုဏ် ကျယ်သလောက် ကျောင်းသား၊ တပည့်၊ ရဟန်းသာမဏေ မရှိတစ်ပါးတည်းသော သီတင်းသုံးနေပါ၏။

ဆရာတော်ကြီး၏ လူ့ဘဝ

ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃီအား စစ်ကိုင်းမြို့နယ်၊ မြင်းမူမြို့မြောက်ဘက် ကန်ဆွယ်ရွာကြီး၌ အဖ ဦးအောင်တိုး၊ အမိဒေါ်နူးညှိတို့မှ သက္ကရာဇ် ၁၂၃၃ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။

ငယ်စဉ်ကပင် အလွန်ထွားကျိုင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိ၍ ဝတ်ချက်မင်းကျောင်း ဆရာတော် အရှင်သောမဂ္ဂ

သို့ ဟန်ပန်ရှိကြောင်း သိရလေ၏။ ငယ်စဉ်အခါကပင် စာပေ သင်ကြားလိုခြင်း အလျှင်းမရှိသောကြောင့် တတိယတန်းမှာပင် အိမ်အလုပ် ယာအလုပ်များကို ပျော်ရွှင်စွာ ဆောင်ရွက်လေ၏။

နောင်အခါ အိမ်ထောင်ပြုပြီး မိခင်အလုပ် တောင်သူဘဝဖြင့် အားစိုက်လုပ်ကိုင်လေသည်။ သား(၂)ယောက်၊ သမီး(၁)ယောက် ထွန်းကားခဲ့လေသော သား(၂)ယောက်ထက် သမီးကိုသာ အလွန် အားကိုးအားထားခဲ့လေ၏။ သမီးဖြစ်သူမှာ အသက်(၁၈)နှစ်သာ ဖြစ်သော်လည်း ဖခင်ကြီးကဲ့သို့ အားကောင်းမောင်းသန် စွမ်းအားတောင်သူလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်နိုင်လေသည်။

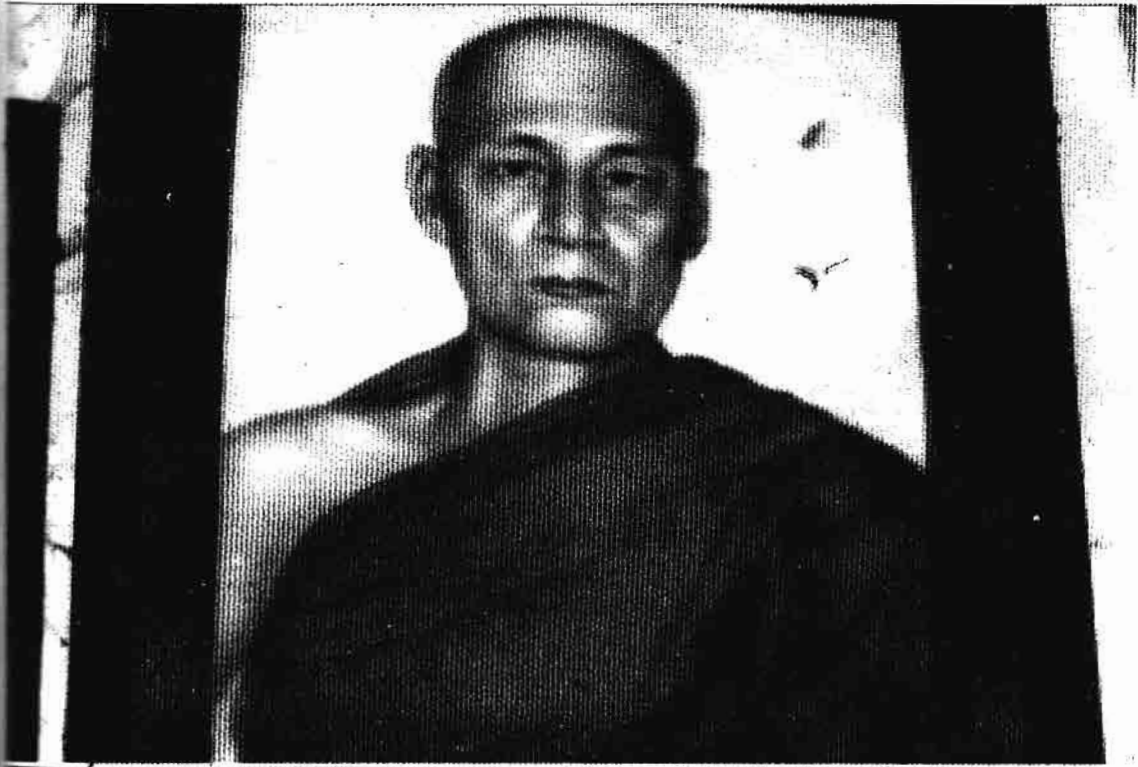
ခွားနှစ်ရှည်ကို တစ်ပြိုင်တည်း မောင်း၍ ထွန်ယက်လုပ်ကိုင်နိုင်စွမ်းရှိသူဖြစ်လေရာ ကန်ဆွယ်ရွာရှိ အခြားမိန်းမပျိုများကဲ့သို့ နူးညံ့ခြင်းမရှိ ထွားကျိုင်းခံ့ထည်သော ရုပ်လက္ခဏာဖြင့် နေပူပူ မိုးရွာရွာ ပင်ပန်းခြင်းမမူသူ ဖြစ်လေ၏။

မြင့်မားလှသော ထိန်းပင်ထက် ထိန်းသီးခိုင်ကို ထမ်းပိုးတုံးဖြင့် ပစ်ခတ်နိုင်သူ အာဂမိန်းကလေး ဖြစ်လေသည်။

ဖခင်ကြီး၏ ကြမ်းတမ်းလှသော တောင်သူယာလုပ်ငန်းကို ခိုင်ခံ့လှစွာ လေ့ရှိသော သားများထက် အားကိုးကြောင်း ဆရာတော်ကြီးက တသပြောပြလေ့ ရှိပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် သူ အလွန်အားကိုး ချစ်ခင်လှသော သမီးငယ်သည် ကျောက်ကြီးရေတံကြွ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ဦးမေဃီယကား လွန်စွာ နှစ်ခြိုက်

• ရတနာ့စိမာန်ပါဠိတက္ကသိုလ် ဆရာတော်ကြီး တက္ကသိုလ်မှ ဝိသေသနာတော်

အသယူကျုံးမရဖြစ်၍ တောင်ယာ
အလုပ်များကို မလုပ်နိုင်လောက်
အောင် ပူဆွေးသောကဒေဏ်ကို ရင်စည်း
အားရရှာလေ၏။

မကြာမီမှာပင် လှည်းနား ထွန်ထယ်
ထိုးအား ယာခင်းအတွင်း စွန့်ပစ်ခဲ့ကာ
အနီးကြမ်းတစ်ထည် ခေါင်းပေါင်း၍
အကျီမပါ ဖိနပ်မစီးဘဲ ဗလာကိုယ်
ဆည်ဖြင့် ကန်ဆွယ်ရွာကြီးမှ ခြေကျင်
ဆွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

ထိုစဉ်ကာလသည်ကား သူ့ခိုးအားပြု
အလွန် သောင်းကျန်းလှသော သရော
ကြီးခိုင်းနေသည့် ကာလဆိုကြီး ဖြစ်
သောကြောင့် လမ်းပန်းအခြေအနေ
ဆက်သွယ်ရေး လုံးဝ မကောင်းပါ။

ကန်ဆွယ်ရွာကြီးမှ ထွက်ခွာလာရာ
တွင် ဘယ်အရပ်သို့ သွားမည်ဟူ၍
ဆည်ရွယ်ချက် လုံးဝ မရှိဘဲ ထွက်လာခဲ့

ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ စိတ်ညစ်ညူးခြင်း
ကြောင့်သာ တရားမရနိုင်ဘဲ ထွက်
လာရသည် ဖြစ်သောကြောင့် နေဝင်
မိုးချုပ်အချိန်၌ သင်္ချိုင်းကုန်းတစ်ခုသို့
ရောက်ရှိလေ၏။

သင်္ချိုင်းရှိ ဇရပ်တွင် အိပ်စက်ရန်
နားနေခိုက် ဓားပြတစ်စုနှင့် ကြုံလေ
သည်။ ဓားပြများမှာ မူးယစ်၍ အချင်း
ချင်းဆဲဆို အော်ဟစ်နေရာမှ လုံးထွေး
သတ်ပုတ်ကြလေရာ ဇရပ်နှင့် မလှမ်း
မကမ်း ဖြစ်သောကြောင့် မြင်တွေ့နေရ
လေ၏။

တစ်အောင်မျှ ကြာသောအခါ
ညည်းညူသော အသံများ ငြိမ်သက်
သွားပြီးနောက် တစ်ဦးသော ဓားပြ
သည် အထုပ်ကို စလွယ်သိုင်း၍ ဒယ်း
ဒယိုင် ထွက်သွားလေ၏။

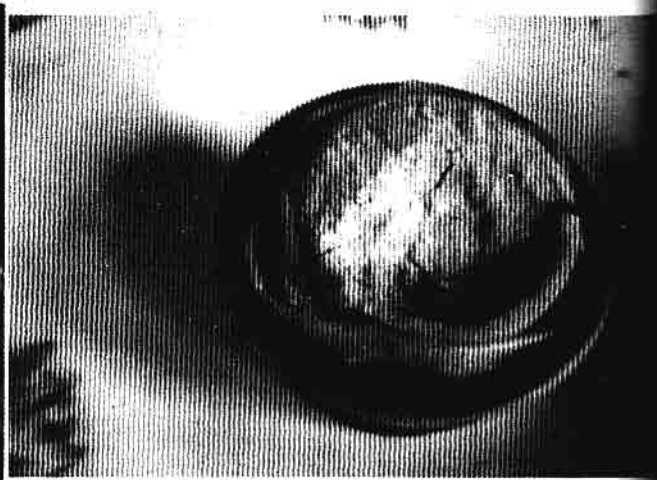
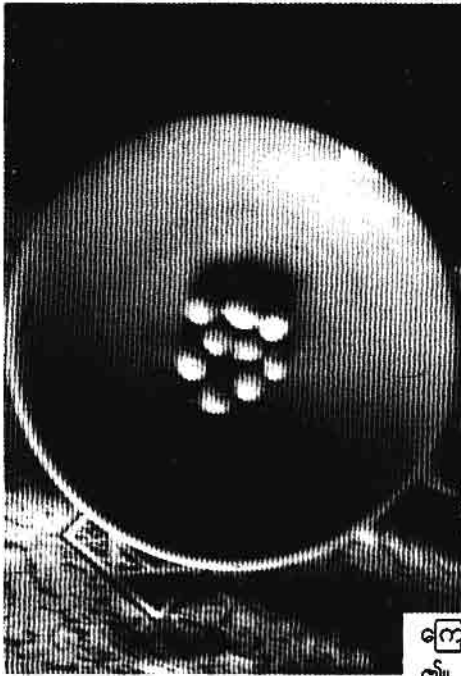
ထိုညညွှက ဦးမေပိယသည် သင်္ချိုင်း

ဂူတွင် ဝင်ရောက်အိပ်စက်ရလေ
သည်။ နံနက် အရုဏ်တက်ချိန်တွင်
အိပ်စက်ရာမှ ထလာသောအခါ ဇရပ်
အနီး၌ ဓားပြနှစ်ယောက်တို့မှာ ဝိုင်းလှီး
ပက်လက်အနေထားဖြင့် သေဆုံးနေ
ကြလေ၏။

အလောင်းများကို ဆွဲမကာ ကျင်း
ဟောင်းများ၌ ပစ်ချပြီး ဆက်လက်
ထွက်ခွာလာခဲ့လေရာ ညနေပိုင်း
နေဝင်ရီတရောအချိန်တွင် စစ်ကိုင်း
မြို့ တောင်ရိုးလမ်းရှိ ရတနာ့စိမာန်ပါဠိ
တက္ကသိုလ် ကျောင်းထိုက်ကြီးသို့
ရောက်ရှိခဲ့လေတော့သည်။

ဦးမေပိယ ကပ္ပိယပြုလုပ်ခြင်း

ရတနာ့စိမာန်ပါဠိတက္ကသိုလ် ဆရာ
တော်ကြီးသည်ကား “သာသနာမေ
သီရိပထဝရမ္မာစရိယဘွဲ့” နှင့် “သကျ

◆ သဘာဝရွှေထရားတော်ကြီးမှ ရရှိခဲ့သော စာတ်ပြာ

◆ သဘာဝရွှေထရားတော်ကြီး အစိုစွာမပြည့်မှ ရရှိသော စာတ်ပြာ ပုံဖော်ခွင့်ရသော အ.ရ.စာတ်(၉)ထု

သီဟစာချတန်း" တွင် တစ်နိုင်ငံလုံး၌ ပထမ ရရှိခဲ့သောကြောင့် ဘဒ္ဒန္တဓမ္မာနန္ဒာဘိဝံသ(ပရိယတ္တိ သာသနာဟိတ ဓမ္မာစရိယ) (သီးခြားစာချ) တွဲတံဆိပ်တော် လက်ခံရရှိတော်မူသော အရှင်ဓမ္မာနန္ဒမဟာထေရ်ကြီး ဖြစ်လေ၏။

ယင်း ဆရာတော်ကြီးသည်ကား ဦးမေဃိယ၏ ညီတော်အရင်း ဖြစ်လေသည်။

ညီတော်ဖြစ်သည့် ဆရာတော်ကြီးက နောင်တော်ဦးမေဃိယအား ကောင်းမွန်စွာ လက်ခံ၍ ကပ္ပိယကြီးအဖြစ် ထားရှိခဲ့လေ၏။

ရတနာ့ဗိမာန် ကျောင်းဝင်းကြီးသည်ကား နန်းဦးမြို့သစ်ရပ်ကွက်၏ (၄)ပုံ (၁)ပုံမျှ ကျယ်ဝန်းလေသည်။

ကျောင်းဝင်းအတွင်း၌ မန်ကျည်၊ ထနောင်း၊ နဘဲ၊ တမာ သစ်ပုပ်၊ ကုက္ကို၊ ကရမက်နှင့် ထန်းပင်ကြီးများက အုပ်ဆိုင်း နေရာယူထားကြသော

၁၅၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကြောင့် တောမြိုင်ကြီးနှင့် တူလှပါပေ၏။

ရေတွင်း ရေကန်များကလည်း မျှတစွာ ပါရှိသောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကျောင်းဦးစေတီ၊ သိမ်တိုက်၊ အုန်းမောင်းစဉ်နှင့် အရံကျောင်းတော်များမှာ တောအုပ်ကလေးအတွင်း ဆိတ်ငြိမ်စွာ ကျေးငှက်သာရကာများဖြင့် တင့်တယ်လှပေသည်။

ကပ္ပိယကြီး ဦးမေဃိယသည် အငြိမ်မနေတတ်သူ ဖြစ်လေရကား စိတ်ပြေလက်ပျောက် ဖြစ်စေရန် သက်ရင့် သစ်ပင်အိုကြီးများကို ခုတ်လှဲခြင်း သစ်မြစ်များတူးခြင်း၊ ဖြတ်ထောက်ခြင်း၊ နေလှန်းခြင်းများ တစ်ကိုယ်တည်း ဆောင်ရွက်လေ၏။

အချို့သော သစ်မျိုးများကို မီးသွေးဖုတ်၍ ကျောင်းတော် ဆွမ်းချက်ရုံအတွက် သိုလှောင်သိမ်းဆည်းခြင်းများ မရပ်မနား လုပ်ကိုင်လေသည်။

ဦးမေဃိယ ရဟန်းဖြစ်လာခြင်း

၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ညီတော် ရတနာ့

ဗိမာန်ဆရာတော်ကြီး၏ ဥပဇ္ဈာန်ခံယူ၍ မြင်မြတ်လှသော ရဟန်းသေသို့ ရောက်ရှိတော်မူလေသည်။

ရဟန်းတော်ကြီး ဖြစ်သွားအခါ ပါဠိ ပိဋကတ်စာပေ၌ ဉာဏ်မကျက်စားနိုင်သော အကြောင်းရှိသည့်အတိုင်း ကျောင်းတော်အတွင်း သံဃာ့ဝေယျာဝစ္စကိုသာ ဆောင်ရွက်တော်မူလေ၏။

သံဃာတော်များအတွက် သေချာစေရေ သုံးရေများ ထမ်းယူ၍ ညီတော် ရေချိုးကန်၊ ကုဋီ စသည်တို့၌ ဆည်းလေရာ အရုဏ်မတက်မီ ဖြစ်လေ့ရှိလေ၏။

ထိုစဉ်က ရတနာ့ဗိမာန် တက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ဆရာတော်ကြီးအရှင်ဓမ္မာနန္ဒမထေရ်မြတ်ကြီး၏ ဂုဏ်ရောင်ဖြင့် ကျော်ကြားလှသော အလှူအတန်း များပြားလှသောကြောင့် ဆွမ်းခံကြွရောက်ရခြင်း ဦးမေဃိယမှာ ဆွမ်းဘွဲ့ခံဆောင်ရာတွင် ကြီးမားလှသော အတွင်း အသားငါး အသီးအ

သည် ဆွမ်းဟင်းများကို ရောပြွမ်း
သတ်ကာ အားရပါးရ စားသောက်
ဆွ ရှိပါသည်။

သောက်ရေကိုလည်း မတ်ခွက်ကြီး
ဖြင့် သောက်သုံးလေ၏။ အချို့ပွဲများ
ကိုလည်း အမည်စုံစွာ စားသောက်
ဆွ ရှိ၏။ ဘာကိုကြိုက်တယ်၊
ဘာကို မကြိုက်ဘူးဟူ၍ မရှိပါ။ ထို
အထပ်တည်းသော ဆွမ်းကိုသာ
ဆောင်တော်မူပါသည်။

ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ကျိန်းစက်
ဆေးခြင်းမရှိပါ။ ရတနာ့ဗိမာန်
ကျောင်း၌ ဆောင်ရွက်စရာ မရှိသော
အချိန်တွင် မင်းဝံတောင်စွယ်ရှိ သဲဂူ
၌ ပေါင်းမြက်ချုံပင်များ ဆူးပင်
နှင့် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ခုတ်ထွင်
ပေးလေ၏။

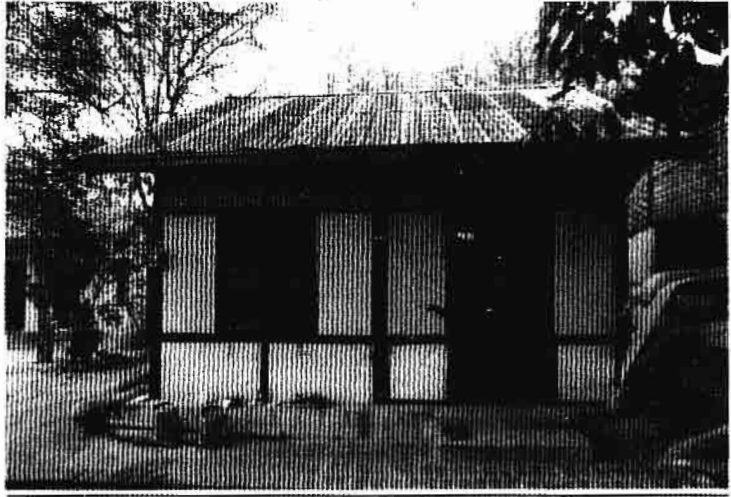
တောင်စွယ်ရှိ သဲဂူကြီးများအား
ဆွန်းဆေး ပြုလုပ်ကာ ညနေ အချိန်
၈ နာရီ ဗိမာန်ကျောင်းသို့ ပြန်ကြွလာ
သည်။

နောင်အခါ၌ ထိုသဲလိုဏ်ဂူများတွင်
အစွန်အသေကောင်များ၏ အရိုး
တို့ ရှိကြည့်ကာ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း
ပြုခြင်းနေလေတော့သည်။

ကျောင်းခြေ အလှူပြုခြင်း

အစ်နေသောအခါ သဲလိုဏ်ဂူ၏
အောက်၌ရှိသော ယာခင်းရှင် ဖြစ်
သည့် ဦးသူတော်က သူ၏ ယာခင်း
ပေး ဦးမေယီယကို လှူဒါန်းလေ၏။
ယာခင်းကြီးမှာ ပဲစင်နှင့် နှမ်းနှင့်ဝါ
အညှင်းငယ်သာ စိုက်၍ရသော သဲရော
အမြေသာ ဖြစ်လေသည်။

ယာခင်း၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းပါးမှာ
အထက်ကြီး (၃) ဂူ တည်ရှိနေလေ၏။
ဤများအတွင်း၌ စစ်အတွင်းက ဂူပန်
အများ စခန်းချခဲ့ရာ၊ လက်နက်

သဘာဝတ္ထုဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သော တစ်ပါးစု
ကျောင်းတိုက်ကလေးစား ယနေ့တော့ပြန်ပုံ

ခဲယမ်းများ ထားရှိခဲ့၍ အချို့စစ်သည်
များ သေဆုံးခဲ့ခြင်းကြောင့် လူအများ
မသွားဝံ့ကြပါ။

တစ္ဆေ အလွန်သော့င်းကျန်းသည့်
ဂူဟု ကျော်ကြားခဲ့လေသည်။ ဂူများ၏
မြောက်ဘက် တောင်ကုန်းမှာ စက်ပစ်
ကွင်းအဖြစ် ပြုလုပ်ခဲ့သော နေရာ
ဟောင်းလည်း ဖြစ်လေ၏။

ယာခင်းရှင် ဦးသူတော်က လိုဏ်ဂူ
များအနီးတွင် တစ်ဖက်ရပ် တစ်ထိုင်
လွတ် တဲကျောင်းကလေး ဆောက်
လုပ်လှူဒါန်းပြန်လေ၏။ ဆရာတော်
ကြီး ဂူအတွင်း ညောင်းညာပါက
သက်သက်သာသာ နားနေရန်
ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယင်းအချိန်ကာလတွင် ဝန်ကြီးချုပ်
ဦးနု၏ နန်းဦးမြို့သစ်ရပ်ကွက်ဟူ၍
အမည်မတွင်သေးဘဲ **ပြည်တော်သာ
ရပ်ကွက်**ဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့လေသည်။

ရပ်ကွက်၏ အနောက်တောင်ဘက်
တွင် မရှိခဏသင်္ချိုင်းကုန်း၊ ကုလား
သင်္ချိုင်းကုန်းနှင့် ပုဏ္ဏားသင်္ချိုင်းကုန်း
တို့ တည်ရှိလေ၏။

မြောက်ဘက်အရပ် ကုန်းပေါ်တွင်
တရုတ်သင်္ချိုင်းနှင့် ခရစ်ယာန်သင်္ချိုင်း

များက ဝိုင်းရံလျက် နေရာယူထားကြ
ပါသည်။ အနီးတွင် သားသတ်ရုံ
တည်ရှိလေ၏။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်

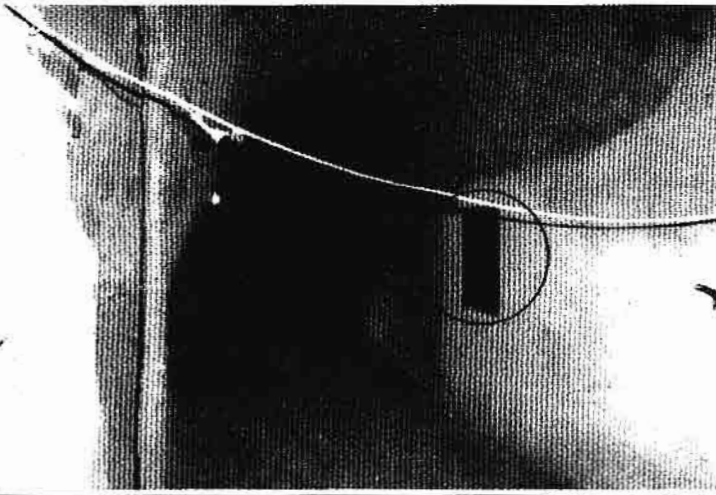
ဖြစ်လာခြင်း

ဆရာတော်ကြီး ဦးမေယီယသည်
ဦးသူတော် ဆောက်လုပ်ပေးသော
တစ်ဖက်ရပ်တဲကျောင်းမှ ရတနာ့
ဗိမာန်ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းသို့ ပြန်
မကြွတော့ဘဲ သီတင်းသုံးနေလေ
တော့ရာ ကြည်ညိုသူများသောကြောင့်
ဆွမ်းကွမ်း အလှူပါယ် ပေါများလေ
တော့သည်။

သဲဂူအတွင်း ဘယ်တုန်းက ရောက်
နေမှန်းမသိသော အရိုးခေါင်ဆွဲများကို
လည်း တွေ့ရှိကြရလေ၏။

ဦးမေယီယ၏ တဲကျောင်းမှာ ဂူများ
နှင့် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သောကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ဂူအတွင်း ပျော်မွေ့နေ
သောကြောင့် **“သဘာဝတ္ထုဆရာ
တော်”**ဟူ၍ ကျောင်းနှင့်တကွ ဘွဲ့
အမည် တွင်နေလေတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ ရတနာ့ဗိမာန်ဆရာ
တော်ကြီးနှင့် ဦးမေယီယတို့ ညီနောင်

ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ အနိစ္စကမ္မဋ္ဌာန် ထောင်ခြင်း၌
သိလှည့်ကိုယ်တော်ကြီး၏ စာတိုပြောချိ ရရှိခဲ့သော
လိင်အတွင်း ယနေ့တွေ့မြင်ရုံ (အနိစ္စ ထာရီဇာရာဇာရာ)

(၂)ပါးသည် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးတို့ညီနောင် (၂)ပါးတို့သည် တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အလွန်ချစ်ခင်ကြ၍ ညီတော်မှ အမြဲလိုလို ကြည်စားလေ့ ရှိပါသည်။

ရတနာဗိမာန် ဆရာတော်ကြီးက...
'နောင်တော် ကျောင်းမှာ တစ်ပါတည်း သင်္ချိုင်းတွေနား နေရာက သရဲကိုက်မှာ မကြောက်တူးလား စောင့်ဒီပိပေးဖို့ ပါ ကျောင်းက သံဃာတွေ လွှတ်ပေးလိုက်မယ်'

ဟု မေးလေ၏။
'နေ...နေ...နေ မလိုဘူး၊ မလိုဘူး၊ ငါ့ကို နတ်တွေ...နတ်တွေ အများကြီးပဲ စောင့်ပေးနေကြတာ'

ဟု နေရာအနှံ့ လက်ညှိုးညွှန်၍ ပြလေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်၏ အဘိုးဖြစ်သူကလည်း တစ်ဖက်ရပ် တဲကျောင်းကလေးအား အသားကျောင်းအဖြစ် အခိုင်အမာ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလေ၏။

တစ်နေ့သောအခါ ဆရာတော်ကြီးအား အလွန်ကြည်ညိုသော သီလရှင်ကြီးတစ်ပါး ရောက်ရှိလာခဲ့လေ၏။

ဘွဲ့တော်မှာ ဒေါ်ဉာဏ ဟူ၍ ခေါ်တွင်ပါသည်။

ဒေါ်ဉာဏသည် ဦးမေဃိယအား ဆွမ်းခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို အမြဲမပြတ် ရက်ပျက်မရှိ ချက်ပြုတ်လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်နေလေ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အခါမှ သီလရှင်ကြီးကို ညင်သာစွာ မဆက်ဆံပါ။

ဦးမေဃိယသည် ရောက်ရှိလာကြသော ဒကာ၊ ဒကာမများအား ချိုသာစွာ စကားပြောဆိုလေ့ မရှိသော်လည်း ဒကာ၊ ဒကာမများမှာ ပို၍သာ တိုးလာနေလေ့ ရှိပါသည်။

ဒကာမများကိုသာမက သီလရှင်ကြီးအားလည်း အကောင်းမပြောရုံမျှ မက ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်း၊ နှင်ထုတ်ခြင်းများ အမြဲလိုလို ပြုမူလေ့ရှိသော်လည်း ဘယ်သောအခါမှ စိတ်ဆိုးခြင်းမရှိ ပြုစုမြတ်ကို ခွဲခွဲရှိ ဆောင်ရွက်မြဲသာ။

ထူးခြားမှုတစ်ခုမှာ လာရောက်ကြသော ပရိသတ်များမှာ ဆရာတော်စွန့်သော ငှက်ပျောသီး၊ သစ်သီးနှင့် အစား

အစားများကို စားသောက်ကြ၍ အကထူးခံစားရကြောင်း ပြောဆိုကြသည်။

ဆရာတော်ကြီး ပယ်ပယ်နယ်နယ် စားသုံးထားသော ဆွမ်းကျွန်များ ကျွန်ုပ်တို့မှာ စားသုံးကြပါသော်လည်း ကိုစိန်မောင်ကမူ စားလေ့မရှိ အခြားသော အစားနေ မိတ်ဆွေနှင့် ဂန္ထီရလမ်း လျှောက်လှမ်းနေများကလည်း ကျွန်ုပ်ထံမှ တောင်းသုံးဆောင်ကြပါသည်။

တစ်နေ့တွင် သီလရှင်ကြီး ဒေါ်ဉာဏအား မရှိခဏသင်္ချိုင်းက သို့လူအရိုးခေါင်းနှင့် ခြေသလုံးမီးသွားယူပေးရန် မှောင်ရီပျိုးစေခိုင်းလေ၏။

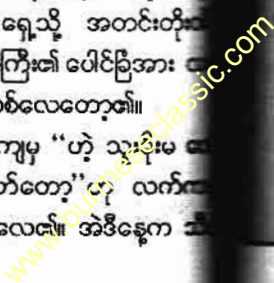
ဒေါ်ဉာဏမှာ လုံးဝပင် မတုန်ဘဲ အကယ်ပင် သွားရောက်ယူပေးလေသည်။

နောက်နေ့တွင် သီလရှင်ကြီးက "ငါ့သက်နိုးတွေ ခိုးတဲ့သူရီးမ နာသူရီးမ သူရီးမ" ဟု ထပ်တမ်း ပြောဆို၍ ခြေနှင့်ကန်ကျောက်ထုတ်လေ၏။

သီလရှင်ကြီး ဒေါ်ဉာဏမှာ ဆရာတော်ကြီးထက် အသက်ကြီးပါသော သို့ရာတွင် ငယ်ရွယ်နုပျိုသူများထက် သန်စွမ်းလှပါ၏။

ဤတစ်ကြိမ်တွင် ဒေါ်ဉာဏသည် မခံတော့ပါ။ ဆရာတော်ကြီး ခြေနှင့် အထပ်ထပ် အခါခါ ကျောက်လေရာ နောက်သို့ မဆုတ်တော့ဘဲ ရှေ့သို့ အတင်းတိုင်း ဆရာတော်ကြီး၏ ပေါင်ခြံအား တွန်းနှင့် ဆွဲညှစ်လေတော့၏။

ထိုအခါကျမှ "ဟဲ့ သွားခိုးမ ဆုတ်တော့ တော်တော့" ဟု လက်ထပ်အရုံးပေးရလေ၏။ အဲဒီနေ့က သီ

သည် တစ်နေ့လုံး အနီးမှာမနေဘဲ ဆရာတော်ကြီးအား ကွယ်ရာ နေရာတော်၌ ဂူကြီး၏ အထက်ရှိ မြေထဲတွင် သွားရောက် ပုတီးစိပ် ထားလေ၏။

အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် သီရိအတွင်း၌ နေထိုင်နေလေ၏။ ဂူအတွင်းမှ နေထိုင်သည့် ထွက်မလာတော့ဘဲ အား မရှိတော့လေ၏။

ရက်မျှကြာသောအခါ ဂူအတွင်း ဆရာတော်ကြီး လုံးဝ မရှိတော့ပါ။ သို့သော် နေရာတွင် မျှ ရှာဖွေ၍ မတွေ့ရတော့ပါ။

အိမ်သတ္တပတ် ကြာသွားသော အခါတွင် သီလရှင်ကြီး ဒေါ်ဉာဏ်သည် သားချင်းများရှိသော နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် တော့သည်။

အများစုကြာသောအခါ ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယသည် ကျွန်ုပ်တို့ အိပ်ပျော်နေခိုက် ဆွမ်းစားတံဆိပ် ရောက်ရှိနေလေ၏။ စကားပြောဆွဲများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့တစ်တွေ ကြည့်သောအခါ ဆရာတော်ကြီး နေထိုင်တည်းသား တွေ့ရလေ၏။

ဆရာတော်ကြီးကို မေးလျှောက် သောအခါ “တောင်စောင့်နတ်ကြီး

လာပင့်လို့ လိုက်သွားတာ” ဟူ၍သာ မယုံကြည်ဖွယ်ရာ ပြောလေ၏။

မြို့နယ်တရားသူကြီး ဦးဝင်းမောင်၊ ကိုစိန်မောင်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဆရာတော်ကြီးအား ရေချိုးသန့်စင်ပေးခြင်း၊ သင်္ကန်းများလျှော်ဖွပ်ခြင်း၊ ဆွမ်းကွမ်းကိစ္စ ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ဂူအတွင်း ပုတီးစိပ်လိုက်ဖြင့် အချိန်ကုန်နေကြ လေ၏။

တစ်နံနက်တွင် ဆရာတော်ကြီးက ရေတစ်ခွက် ခပ်ခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်က ကြေးဖလားဖြင့် သောက်ရေခွက်ကို ကပ်လိုက်လေ၏။ သောက်ရေခွက် အတွင်း လက်မဖြင့် နှစ်၍ကိုင်ပြီး အနည်းငယ် သောက်သုံးလေ၏။

သောက်ပြီး ကျန်သော ရေဖလား အား ကျွန်ုပ်ကိုပေး၍...

‘ရှေး သောက် ကျန်တဲ့ရေ ဟိုတက်ကို သွန်လိုက်’ ဟု ခိုင်းလေ၏။

ကျွန်ုပ်က မဆိုင်းမတွဲ ယူ၍သောက် ပြီး အနည်းငယ်ကျန်သောရေကို သူ ညွှန်ပြရာဘက်သို့ ပက်လိုက်လေရာ ကြေးဖလားသည် လက်မှ လွတ်ထွက် ပြီး မြေကြီးပေါ်သို့ လိပ်သွားလေတော့ သည်။

‘ဟဲ့ ဝယ် အဲလိုလုပ်ရလား နင်ကတော့ အလုပ်ပြုယုံကောင် မဟုတ်ဘူး’

ဟု မြည်တွန်တောက်တီးလေ၏။ ရေခွက်ကို ဦးဝင်းမောင်က ကောက်၍ ရေဆေးရလေ၏။

ရက်အနည်းငယ် ကြာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် မြို့နယ်သမအသင်းတွင် ရွေးချယ်ခံရပြီး နို့ချက်လုပ်ငန်း အတွင်းဝင်ရမူ၍ ဖြစ်လာလေတော့ သည်။

ဆရာတော်ကြီး ပြောဆိုသည့် အတိုင်း သမယဝါမတွင် (၄)နှစ်ကြာ သောအခါ၌ ပါတီအကွဲအပြဲတွင် မြို့နယ်ပါတီယူနစ် ဥက္ကဋ္ဌနှင့်အတူ အလုပ်မှ အနားပေးခံရလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယထံ တစ်ဖန်ပြန်ရောက်ရ လေတော့သည်။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုစိန်မောင် အား မရှိခဏသချိုင်းကုန်းတွင် အရိုးစု သွားတူးခိုင်းပြန်လေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ကလည်း နေဝင်ချိန်တွင် သူ ညွှန်ပြ ထားသည့် မြေပုံမှာ သွားရောက် တူးယူ၍ ဂုန်နီအိတ်ဖြင့် သယ်ယူခဲ့ကြ လေ၏။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

အောင်ရွှေမြတ်
(စစ်ကိုင်းတောင်)

သုတေသီ... ပညာရှင်များနှင့် သဘာဝရွှေဂူဆရာတော်ကြီး ဦးမေဃိယ၏ ဖာပညာဒါယကာများသို့...

ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း သိရှိသူတပည့်၊ ဒါယကာများမှ ဆက်လက်ရေးသားပေးဖို့ မှတ်တမ်းတင်ခြင်းပြုပါရန် ဆန္ဒထုရင်ခံအပ်ပါသည်။

ထေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တဓမ္မာရုံပြည်မဂူစင်

တိုင်းရင်းဆေးဝါးများအတွက်-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ..

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

"အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းပွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့" "အော် မမမြင့် လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ" "ဘာဟင်းချက်လဲဟင်" "မမမြင့်ရေ၊ မနေ့က စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ" "အမလေး အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုးချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး" "မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရှိပါတယ်။ ကျွန်မလဲ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရုံလို ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား။ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့" "အေး အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩနေတာ၊ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘာနန်းပဲ" "ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေးကတိတို့လွှာလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင်တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်စားသောက်ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့" "ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲမနေနဲ့နဲ့ မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ" "လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်" "ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်" "အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ။ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး" "စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ" "ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီလောက်ညွှန်နေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်" "ဟားဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"မြတ်တို့နို့မောင်နို့တိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးမြန်မြန်ပေးတော့လေ" "ပေးဖို့မယ်မမမြင့်ရယ်၊ ရော့ ရော့ ၅ ပြားသောက်လိုက်" "မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကို" "ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင်လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

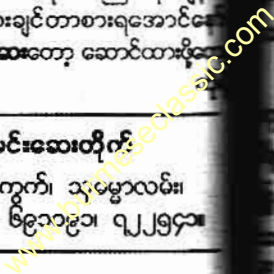
ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုးကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်" "သမားတော် ဆရာမြင့် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြားဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်"

"သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ပြီ သွေးတက်၊ သွေးတိုခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေပြီ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ဆေးအုံခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်းစားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစားအိမ်အားနည်းစတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်"

"ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ ( ) နာရီတော့ ကျော်ပါပြီလား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ" "ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်" "အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြီးရတော့တာပဲ" "ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို" "ဟုတ်တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ" "ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထထားပြီးပြီ၊ ရော့ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရက်ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့"

"အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဘူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်" "ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ခန်းနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသားခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာမေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုးရောဂါဟာ မိန်းကွာရွက်ပါ မရေတင်သလို ပျောက်တာ ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စားဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျွန်ုပ်တို့ ချမ်းသာဖွယ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်ပေးအပ်ပေး...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့လို့လိမ့်မယ်..."

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
 အမှတ် (၆၆၆)၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ သုမ္မာလမ်း၊
 မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၁၉၁၊ ၇၂၅၉၁။

သတင်းပေးလိုက်မည်

ညာတင်ကုတ် ဖတ်ဖတ်ဖတ်ချုပ်ချုပ်

၁၆၆၀၆ (မောရဝတီ)

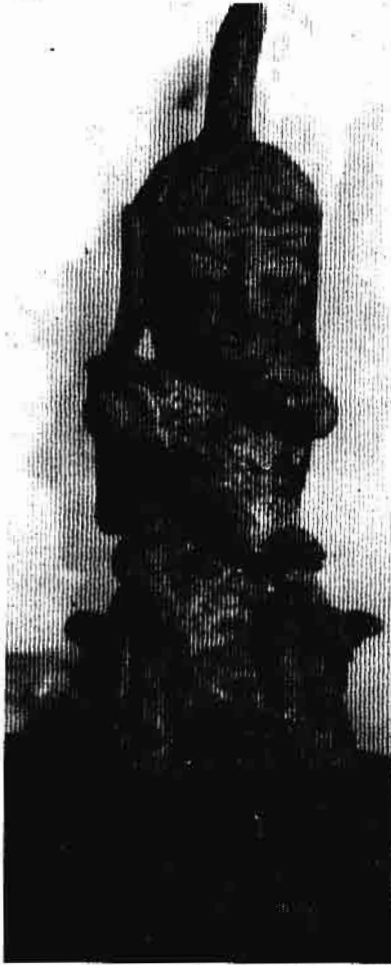
ညာတင်ကုတ်၏ မုဒြာမှာ...

မုဒြာပုံ ဖြစ်၏။

ထက်ဝါးတော်များကို အပြင်ဘက် ညွှန်၍ မြေကြီးသို့ အောက်စိုက်ချ သည်။ လက်ချောင်းတော်များကို ထားပြီး တစ်စုံတစ်ခုပေးတော့မည့် အလှူပေးဟန်)ကို ညွှန်းဆို ကြောင်း သိရပါသည်။

မြော်သဒ္ဓါ ကြည်ညိုလာသူတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ် အားထား ဖြစ်သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ပေးတော်မူသည်ကို ခံယူ ကိုးကွယ် လော့ဟု တိုက်တွန်းနှိုးဆော်သည် ဆက်အဓိပ္ပာယ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

မုဒြာပါသော ရုပ်ပွားကိုယ်စား ညီကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်သူသည် ညီခွင်ခြင်း၊ ရွှေငွေရတနာ၊ ဆင် စသော စီးပွားရေးတွင် အထွတ် ထွက်ကို ရောက်ရှိခြင်း၊ ကြွေးဟောင်း အလွယ်တကူ တောင်းခံရရှိခြင်း သာ အကျိုးတရားများ ရရှိစေနိုင်ပါ သည်။

● မုဒြာလက်ချောင်းထောက်များကို ခြုံထားပြီး တစ်စုံတစ်ခု ထားထားမည့် ဟန် အလှူပေးဟန်

ဆတ်ကိုးကွယ်မှုသမိုင်းနှင့် ဗုဒ္ဓ ဘာသာရင်၏ မုဒြာများစာအုပ် (အောင်ခင်စိုး)မှာ ဖော်ပြထားပါ သည်။

“ဘုရားမဟုတ် ညာတင်ကုတ်” ဆိုသောစာအုပ်သည် ထိုညာတင်ကုတ် ညီဆောင်ရုပ်တုများနှင့် ပတ်သက် တွက်တွဲရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေး ဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ သိဒ္ဓိဝင် ကျောက်မျက်တစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ မေးမြန်းရန် ကျွန်ုပ်တို့အိ ဆရာကြီးအိမ် သို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုဆရာကြီးသည် ကား အသက်အရွယ်ကြီးရင့်လှပြီဖြစ် သော်လည်း ရှေးမီနောက်မီ ပညာ

ဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သည်။ ဂန္ထိရဆန်သော အကြောင်းအရာများ ပေါ်တွင်လည်း တတ်သိကျွမ်းသော မြန်မာကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို ဆရာကြီးကျေးဇူးကြောင့် ထူးဆန်း ကျောက်မျက်ရတနာများ အကြောင်းကို သိခွင့် တတ်ခွင့် ရရှိခဲ့ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်မ လေ့လာနေသော သိဒ္ဓိဝင်ကျောက်မျက်တစ်မျိုးအကြောင်း ကို မေးမြန်းပြီးသောအခါ ကျွန်ုပ်မ သိချင်သော ညာတင်ကုတ်အကြောင်း ကို မေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

‘ညာတင်ကုတ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိပ်သိတာ ပေါ့။ အဘတို့ လူလတ်ပိုင်အရွယ်လောက် တုန်းက ညာတင်ကုတ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တစ်သက်မှတ်လောက်တဲ့ အကြောင်းအရာ တွေ ကြားဖူး ကြားဖူးခဲ့တာပေါ့။ ပထမဦးဆုံး ကြားသိရတဲ့ ညာတင်ကုတ် ကတော့ ရွှေအစစ်နဲ့ သွန်းလုပ်ထားတာ၊ ရွှေဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ လာရောင်းသွားတာ နာမည်တော့ ပေါ်တော့ပဲတော့။ အောက် ခြေပလ္လင်ကို မှတ်ကျောက်တင်တယ်။ ဝေ ပီစာတယ်။ ရွှေအစစ်ပဲ။

ဈေးပေါ့ပေါ့နဲ့ပဲ ဝယ်လိုက်တာ နောက်နေ့ မှာပဲ အဲဒီရွှေဆိုင်ပိုင်ရှင် ခြေထောက်နှစ်ဖက် လှုပ်ပရအောင် လေ့ဖြစ်သွားတယ်။ ရွှေ လောကဿားတွေ အဘတို့ပြုမှာ ရွှေတုရား ဆို ကြောက်စရာအဖြစ်နဲ့ ဘယ်သူ့ပု ဟင်္ဂင် ရဲကြံတော့ဘူး။ ဘုရားမဟုတ် ညာတင် ကုတ်ဆိုပြီး ပေါ့ဆဆ သွားမလုပ်လေနဲ့ ကိုနဲ့စာတိုက်ထားတာ’

'ဘယ်လိုကျိန်စာများလဲ ဆက် ပြောပါဦးအဘရဲ့'

ကျွန်မက အံ့သြစွာ မေးမိသည်။ သိချင်စိတ်ကလည်း တားမရမို့ အလောတကြီး ဖြစ်သွားသည်။

'တော်တော် သိချင်နေတာပဲ၊ ကြုံ တွေ့ခဲ့ပြီထင်တယ်'

အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သော အဘက တန်းပြီးမေးပါတော့သည်။

'အများသူငါ ဗဟုသုတရစေဖို့ရယ်၊ ကြုံလာခဲ့ရင်လဲ ဘယ်လို ဆောင်ရွက် သင့်တယ်ဆိုတာ သိထားရအောင်လို့ ပါ အဘရယ်'

စကားကို မယုတ်မလွန် ပြောကြား ရင်း ဆေးပြင်းလိပ်ကြိုက်သော အဘ အတွက် ဆေးပြင်းလိပ်ထုတ်ကို လှမ်း ပေးရင်း အဘ ဆေးပြင်းလိပ် ဖောက် ထုတ်သောက်နေသည်ကို ကြာလွန်း သည်ဟု စိတ်က ထင်နေမိသည်။

အဘက ချောင်းတစ်ချက်ဟန် ရင်း...

'အမှန်တော့ လုပ်ရပ်စခန်း အောင် မြင်သွားတဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေဟာ ဘုရားတည် ကြတယ်။

ဘုရားရဲ့ ဌာပနာပစ္စည်းများအဖြစ် သူတို့ ဖိုထိုးအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဓာတ်လမ်း တွေကို အဓိရတ်ပညာနဲ့ ဓာတ်လမ်း လိုက်ပြီး အောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များပီပီ အောင်မြင်ခြင်း အမှတ်အသားအဖြစ် နဲ့ ရုပ်တုတွေ ထုလုပ်ကြတယ်။

သင်္ကန်းကို ညာဘက်ရိုးဦး ဝိဇ္ဇာတို့ရဲ့ အမှတ်အသားအဖြစ် မှတ်သားခဲ့ကြ တယ်'

'ကျိန်စာအကြောင်း ပြောပြပါဦး အဘရဲ့'

'အင်း... ရှေးကျတဲ့ ဘုရားတွေမှာ ခေတ်အဆက်ဆက် လေ့လာရင် ကျိန်စာတွေ ကျောက်စာနဲ့ သေချာ ခန်း : အထွေထွေအကြောင်း

ထွင်းထုထားတာ တွေဖူးမှာပေါ့။ မော်လမြိုင် ကျိုက်မရောမြို့က ကျိုက်မရောဘုရားကြီးမှာ ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပု ကျောက်စာမှာ သွားဖတ် ကြည့်လိုက် အဲဒီလိုမျိုးပဲ...

"ဤဘုရားနှင့်ပတ်သက်၍ ပြုပြင်သော သူသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ကုသိုလ်ကြပါစောင့်သတည်း။ အကယ်၍ ဤစေတီတော်နှင့်ဌာပနာထားသည့်ပစ္စည်း များကို ဖျက်ဆီးသောသူသည် အန္တရာယ် များ ကျရောက်ပါစေသတည်း"

အဲဒီလို ကျိန်စာတိုက်ထားခဲ့တာ ပေါ့ပေါ့တော့ မထင်လိုက်လေနဲ့ ညာတင်ကုတ်တွေရဲ့ ဓာတ်သားတွေ ဟာ ဓာတ်သေသား ဓာတ်သားအစစ် တွေမို့ အဖိုးတန်တယ်။ အင်မတန်ကို အဖိုးတန်တယ်။

ဓာတ်သေသားကို ဓာတ်ရှင်သား ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျင့်စဉ်စခန်းပြီးနိုင်တယ်။ ဒါပေမယ့်

ဒီ ညာတင်ကုတ်တွေမှာ ကျိန်စာတွေ ရှိနေလို့ ပြန်ပြီး ဘုရားဌာပနာဖော် မယ်။

တန်ခိုးကြီးတယ်ဆိုပြီး ငွေမျက် ဓာတ်တည်း ကြည့်လို့မရဘူး'

ကျွန်မ သေချာ မှတ်တမ်းပြု မှားထားလိုက်ပါသည်။

'ညာတင်ကုတ်နဲ့ ပတ်သက် မလုပ်အပ်တဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေ ရှိ တယ်။ ဒါကလဲ အဘတို့ ရှေး ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြတာ တွေမြင်ခဲ့ဖူးလို့ ပြတာ'

'အဘပြောပြပါ... ကျွန်မ လိုက် ထားမယ်'

၁။ ပီပီသွေးမိဖိုပေါ်မှာ (၅)မိနစ်လောက် လိုက်ရင် တစ်ကိုယ်လုံး သွေးတွေ ညာ ကုတ်ဘုရားမှာ ထွက်လာမယ်။

၂။ ဖယောင်းတိုင်မီးနဲ့ ပလွင်တော်ရဲ့အောက် မီးရှို့ရင် ညာတင်ကုတ်ရဲ့ ခေါင်းတော် အတွင်း ထွက်လာမယ်။

၃။ ညာတင်ကုတ်ရဲ့ ဘေးပတ်လည် ဖယောင်းတိုင်မီးနဲ့ ရှိလိုက်ရင် မီးထွက် ပုံတော်အထက် တစ်ထွားကျော်ထောင့် မြင့်တက်သွားမယ်။

အဲဒီလိုဖြစ်ရင် တန်ခိုးသိဒ္ဓိတွေ ညာတင်ကုတ်လို့ သတ်မှတ်တတ် စာတွေထဲမှာရှိလို့ စမ်းသပ်တဲ့လူ မီးလောင်သေဆုံးသွားတဲ့ အ ပျက်တစ်ခု ရှိဖူးတယ်။ ဖျက်ဆီး ဟာ တန်ပြန် ပျက်စီးတတ်တ မှတ်ထား'

အဘ၏ ပြောပြချက်များက ညာ တင်ကုတ်နှင့်ပတ်သက်၍ အစုံအ သိရပေသည်။

'ညာတင်ကုတ် ဓာတ်သားအစစ်တွေ ရှိတယ်။ ထွားကြည့်ချင်ရင် ဝယ်ညွှန် ဖယ်'

အဘ၏ လမ်းညွှန်ချက်များ F.23B. September, 2011

ဆရာမှတ်သားပြီး အဘကို ဦးခိုက် နှစ်တော့ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အခါအခွင့်ကြုံရင်တော့ အဘ ညွှန်ပြလိုက်သည် ညာတင်ကုတ် ဆတ်သားအစစ်ကို သွားကြည့်မည်ဟု ဆိုကာ ပိုင်းဖြတ်ထားခဲ့ပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်မ၏ သံသယလှည့်လည်တစ်ဦးက ရန်ကုန်သို့ အဖော်လိုက်ပေးပါရန် ကျန်းမာရေး အတွက် ဆေးစစ်ရန် ရွှေတိဂုံဘုရား ခြံတော်ရင်းတွင်ရှိသော မွန်ဓမ္မာရုံတွင် ဆည်းဆိုကြမည်။ (၁၅)ရက်ကြာမည့် အကြောင်း အကူအညီတောင်းလာ သည်။

ကျွန်မလည်း အားရဝမ်းသာ ဆက်ခံလိုက်ပါသည်။ အားလပ်ရက် များတွင် ကျွန်မတို့ သူငယ်ချင်း စစ်ယောက်တို့သည် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ ဆင်းချိုင်ဖြင့် မနက်အစောကြီး သွားပြီး ညနေပိုင်းချုပ်မှ ပြန်ဆင်းတတ် သည်။

ကျွန်မအဖို့တော့ အဘညွှန်ပြသော

ဓာတ်သားအစစ် ညာတင်ကုတ်ကို သွားရှာရမည်မို့ အတော်ဝမ်းသာရပါ သည်။

ထိုညာတင်ကုတ် ရိုးညွှန်ရာသည့် တား ရွှေတိဂုံဘုရား၏ ရင်းမြင်တော် တာရုတ်ခိုင် နှင့် ကျွဲခြံရွာဘုရား၏ ဇွယ် တော်တို့မှာ တန်ဆောင်း၏ အနောက်တွင် ရှိသော ကျွဲခြံတိုက်ထဲတွင် ရှိပါသည်။

ပြတိုက်ထဲ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ပထမ အခန်း ရွှေဘုရား၊ ငွေဘုရားများ၏ စံနေရာကို ဖူးပြီး ဒုတိယအခန်းကို ရောက်လျှင် တွေ့ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ ဆီမှာရှိသော ပြဒါးဓာတ်လုံး အရောင် မှိုကူးချက် ညာတင် ကုတ်နှင့် တစ်ပုံစံထည်းပင် ဖြစ်ပါ သည်။ အမြင့်(၅)လက်မ၊ (၆)လက်မ ခန့် ရှိမည်ထင်ပါသည်။ ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် မရသည့်အတွက် ကျွန်မ၏ ညာတင် ကုတ်၏ ဓာတ်ပုံကိုပင် ဖော်ပြလိုက်ပါ သည်။ အစောင့်ဝန်ထမ်းများ အများ ကြီး တွေ့ရပါသည်။

ထိုညာတင်ကုတ်၏ ထူးခြားချက်မှာ ငွေရောင် လင်းလက်နေပါသည်။

ကျွန်မတို့ မော်လမြိုင်မှ (၁၀၈)နှစ် ကော့ပေါက် ဆရာတော်ကြီး၏ ပြဒါး သေဓာတ်လုံးကြီး၏ အရောင်အဆင်း အတိုင်း သန့်စင်သော ပြဒါးသေဖြစ် သည်ဟု ယူဆရပါသည်။

မိတ်ဆွေစာရှုသူ ကိုယ်တိုင်သွား ကြည့်ပါ။ သိသူဖော်စား လိုအပ်သော ဆရာများ တောင်းပါ။ အထူးသဖြင့် ဝိဇ္ဇာ လမ်းလိုက်သူများ သာသနာပြုနေသူ များအတွက် ထပ်ဆင့် လမ်းပြသတင်း ပေးလိုက်ပါသည်။

အများအတွက် သိစေအပ်သော နေရာသို့ စိတ်နဲ့တောင် တပ်မက်မှုတွေ မဖြစ်စေဖို့ အထူးသတိထားစေလို ကြောင်း သတင်းကောင်းလေး မျှဝေ အပ်ပါသည်။

[သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ များအားလုံးကို ဦးတင်လျက်...]

ခင်ခင်ဝင်း(မောရဝတီ)

စာမျက်နှာ (၁၆၄)မှ အဆက်

ပွင့်တာတွေ ကျွန်တော်တွေ ကြိုရွေးပါတယ်။
အဲတချို့မှာ ဆယ်နှစ်ခိုလှုံတောင် မပွင့်ဘူးဆရာ၊ တချို့ကြို ကြည့်ရသလိုလောက်လို့ ကုန်မယ်ပါ သေသွားတာတွေ မိ တွေ့ဖူးတယ်။
'သြော် အဲလိုလား၊ ငါက မိတွေ စိတ်မဝင်စားတော့ မယိ ချာကွ။ အေးလေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့သူငယ်ချင်း ပြောတာ မှတ်သလို ဖြစ်နေတယ်ကွ'
'ဘယ်လိုလဲဆရာ ပြောပြပေးပါလား'
'ဒီလိုကွာ၊ ဒီကုန်းတိုင်း လာပေးတော့ ပွင့်တာအချို့မှာ အထူး ဘာပွင့်မယ်၊ ငွေအလုံးအခဲလိုက် ဝင်မယ်လို့ ပြောသွား တာကွ။ အခု ဒီကုန်းပွင့်ပြီ စပွင့်တဲ့နေ့ကစပြီး ငါ့ဇနီးက အကြီး ငွေဘလုံးအရင်းဝင်တော့မယ်၊ ကုန်းတိုင်းပွင့်နေပြီ ဟို့ ပြောတယ်ကွ။
ငါက အရေးမထားပါဘူး၊ အခု ကုန်းပွင့်လို့ ဆယ်ပဲငါ့ချက် ထောက်မှာပဲ မနေ့က ငွေအလုံးအခဲ ဝင်တယ်ကွ'

ငါ့သူငယ်ချင်းပြောသွားတဲ့ ကုန်းတိုင်း ဟုတ်နေပြီဆိုရ မလိပ်ကွ။ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ...
'ဟုတ်ကို ဟုတ်နေတာပဲ ဆရာချဲ့'
'အေး ဟုတ်တယ်လို့ပင် ဒီ လာပွင့် ပုန်းပွင့်ကို အထူး အမှုက ဆွတ်တာလား၊ ဒီအမှုကို ဒီလိုပုန်းပွင့် ပုန်းအိုတာ ပွင့်လာတာလား၊ ဒီလို ပဲ ဆိုစားမဟာကွ'
'ဆရာတင် ကြိုက်ညွှန် ကြိုက်မ ဘယ်ဟာအခင်ဖြစ် တာလဲ စဉ်းစားနေပြန်ပြီ၊ အလုပ်မဟုတ်တာ စဉ်းစားမနေ ပါနဲ့က... အလုပ်ဟုတ်တာက ကျွန်တော့်ကို ထပ်ရခဲလိုက် တော့ အဲပဲ ဆရာ'
'ကျွေးပါ့မယ်ဟု ကျွေးပါ့မယ်၊ ကျွေးချင်လွန်းလို့မနေ့ ကတည်းက မျှော်နေတာပဲ ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ'
ထို့နောက် ဆရာကားနှင့် စားသောက်ဆိုသည့် ထွက်ခဲ့ရ ပါတော့သည်။

နတ်မောက်လှမြင့်သစ်

လတ်ပွင့်ဂမုန်းအိုး ပွင့်စုပုံ

လတ်ပွင့်ဂမုန်းအိုးမှ ဂမုန်းနှင့် အနီးကပ်ပုံ

၉-၅-၂၀၁၅ စနေနေ့ ရုံးပိတ်ရက် ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဈေးဘက်သို့ လမ်းလျှောက်သွားရင်း စားချင်သည့် အသီးအရွက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် များ ဝယ်ယူခဲ့ပါသည်။

အပြန်တွင် လမ်းလဲကြပြီး ငှားချင်သော စာအုပ်တစ်အုပ်ရှိသဖြင့် တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝမ်းအိမ် ဝင်လိုက်မိပါသည်။

'လာကွာ လှမြင့်သစ်၊ ငါ မင်းကို မျှော်နေတာ'

'ဟုတ်လား၊ ဘာအကြောင်းထူးရှိလို့လဲ'

'ရှိပြီပေါ့ကွာ။ လာ လိုက်ခဲ့'

ဟု ခေါ်သဖြင့် သူ့နေအိမ်ခြံဝင်းထဲ ဆင်းလိုက်ခဲ့ရပါသည်။ တစ်နေရာတွင် ဂမုန်းအိုး သုံးလေးဆယ်ကြား ခပ်မှော့မှော့အောင်ခြေညီမဂ္ဂလင်း

ဂမုန်းနီမိတ်

ကောင်းကျိုးတိမ်

နတ်အာဂ္ဂါမြို့သစ်

ထဲမှ ဂမုန်းတစ်အိုးကို ပြပါသည်။

'ကဲ အဲဒီ ဂမုန်းအိုး ကြည့်စမ်းကွာ။ ပွင့်နေတာ ဆယ့်ငါးရက်လောက်ရှိပြီကွ ညှိုးမသွားဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးနှစ်လောက်က ငါ့မိတ်ဆွေတစ်ဦးက လက်ဆောင်လာပေးတာ။

ငါက ဂမုန်းတွေတာတွေ ဝါသနာပါတာ ယုံတာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့နီးက ဝါသနာပါတယ်။ ဂမုန်းနီမိတ်လဲ ကောက်တတ်တယ်။

ငါ့မိတ်ဆွေက သူငယ်ချင်း ဒါ

လာဘ်ပွင့်လာဘ်ရွှင်ဂမုန်း။ သူ့လာရင် ထူးထူးခြားခြား လာလာဘာပွင့်တယ်။ ငွေအလုံးအခဲလုံး သပိတ်ဝင် အိတ်ဝင် ဝင်တင်တယ်။ ဝေကြည် ဝေသန့် လောင်ပေးဆိုပြီး ပေးသွားတာကွ။ ခု ငါ့နှစ်လောက် အရှိမှာ ပွင့်လာတာပဲကွ။

'ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ဒါ လာဘ်ကွာ။ ကံပွင့်ဂမုန်းပဲ။ ပိန်းဂမုန်းနဲ့လဲ ဆင်တယ်။ ဒါပေမယ့် သေချာပဲ ကြည့်ရမတူပါဘူး။ သုံးနှစ်ရှိ ပွင့်တာ ငါ့နှစ်

စားနက်နာ (၁၆၃) သို့

ကုန်ဝယ်တို့ နေထိုင်ကြသော အိမ်အလှိုင်းအားတွင် ကုဋ္ဌအရပ်နှင့် အနိဋ္ဌအရပ်နှစ်ခု ရှိကြသည်။

ဥပမာအားဖြင့် အိမ်အလှိုင်းအား အား အိမ်ရှေ့ဘက်ဘက်သည် ကုဋ္ဌအရပ်များဖြစ်ပြီး ခြေရင်းဘက်အရပ်ဘက်ဘက်ဘက်သည် အနိဋ္ဌအရပ်များဖြစ်ကြသည်။

ဤတွင် ကုဋ္ဌအရပ်များ၌ အရပ်နှင့် လျော်ညီစွာ ကောင်းမြတ်သော အရာများ ထားရှိခြင်း၊ ကောင်းမြတ်သော အမှုကိစ္စပြုခြင်းတို့သာ ဖြစ်သင့်သည်။

ထို့အတူ အနိဋ္ဌအရပ်များတွင် ထည်း အရပ်နှင့်လျော်ညီသော အမှုကိစ္စများ ထားရှိပြုမူရမည် ဖြစ်သည်။

အနည်းငယ် ထပ်ရှင်းပြောပြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားကျောင်းဆောင် ဘုရားပုံတော်များ၊ ဦးထုပ်ခေါင်းခေါင်းများ၊ စာအုပ်စာပေများကို ခေါင်းခေါင်းဘက်ကဲ့သို့သော မြင့်မြတ်သော ကုဋ္ဌအရပ်တွင် ထားရှိရပါသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ကုဋ္ဌအရပ်တွင် နိမ့်ကျသော ပစ္စည်းများ ထားမိခြင်းနှင့် နိမ့်ကျသော အပြုအမူများပြုမိခြင်း၊ အနိဋ္ဌအရပ်တွင် မြင့်မြတ်သော

ပစ္စည်းများ ထားမိခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုအိမ်၏ မိသားစုဝင်များ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စများ ဆုတ်ဆုတ်ပျက်စီးတတ်လေသည်။

ကုဋ္ဌအရပ်၊ အနိဋ္ဌအရပ်များနှင့် လျော်ညီစွာ ပြုမူလုပ်ကိုင်မိစေရန် ဆတ်တရား ရှေ့ထားပါက မခဲယဉ်းပါ။

မိမိအိမ်၏ ကုဋ္ဌအရပ် ခေါင်းရင်းဘက်ရှိ အိမ်သည် မိမိအိမ်ထက် (အိမ်အမြင့်) နိမ့်ကျနေပါက မိမိအိမ်၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်တတ်သဖြင့် အိမ်ခေါင်းရင်း၌ ဝါးလုံးချည်မြင့်မြင့်မှာ

အနိဋ္ဌနှင့်

အနိဋ္ဌ
(နတ်တလင်း)

ကုဋ္ဌတို့သဘော

ကိုယ်တွေ့နှင့် ပြောပြရစေ

အိမ်ပုံချိတ် ဆွဲလိုက်လျှင် ရပါပြီ။ တစ်ဖန် ခြေရင်းဘက်အိမ်သည် မိမိအိမ်ထက် မြင့်နေလျှင်လည်း ခြေရင်းဘက်တွင် ဝါးလုံးချည် တစ်လုံး မြင့်မြင့်ထောင်ထားပေးရမည်။

သို့ဆိုလျှင် အနိဋ္ဌနှင့် ကုဋ္ဌတို့၏ သဘောသဘာဝနှင့် ကိုက်ညီသွားပါလိမ့်မည်။ ကောင်းကျိုးသုခများလည်း ခံစားရပါလိမ့်မည်။

ကုဋ္ဌ အနိဋ္ဌ သဘောတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စာရေးသူ ကိုယ်တွေ့နှင့် တင်ပြလိုသည်။ စာရေးသူ ကျောင်းဆရာ အလုပ်ဝင်စက ဖြစ်သည်။

နတ်တလင်းမြို့နယ် အနောက်ခြမ်း ပုဂ္ဂန်ချောင်းရွာတွင် စတင် အမှုထမ်းခွင့်ရပြီး နေသားမကျသော အရပ်ဖြစ်၍ လားမသိ ထိုရွာရှိလူများ ဘာမှ မဖြစ်သော်လည်း စာရေးသူမှာတော့ လောလောလတ်လတ် ငှက်ဖျားရောဂါ ရခဲ့ပါလေသည်။ ကျန်းမာရေး အခြေအနေကြောင့် အိမ်ပြန်အနားယူ၍ ဆေးကုသမှု ခံယူရသည်။

ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူတို့အိမ် ခေါင်းရင်းဘက် တစ်အိမ်ကျော်ရှိ စာရေးသူ၏ မိခင်ဘက်မှ အဘိုးသည်လည်း ကျန်းမာရေး မကောင်းပေ။ ရောဂါအခြေအနေမှာ စာရေးသူ

ဦးပွင့် ဘယ်နှရက် ရပြီလဲ

‘တပည့်တော် သံကြွန်းပြီးမှ သင်္ကန်း စည်းတာပါ။ အရှင်ဘုရားရောက်တဲ့ နေ့ကတည်းက တပည့်တော် မြင်ပါ တယ်။ ဆရာတော်နဲ့ အလုပ်များနေလို့ နှုတ်မဆက်ဖြစ်တာပါ’

‘ရန်ကုန် သံဃာ့နာယကအဖွဲ့ အစည်းအဝေးကအပြန် ချမ်းသာကြီး ဆရာတော်ကို ဝင်ဖူးရာက မမျှော်လင့်ဘဲ အလုပ်ပေါ်ပြီး သောင်တင်နေရ တော့တာပဲ။ ဒါထက် ဦးပွင့်က ကွမ်းသီးအစိုကော ကွမ်းသီး အခြောက်ပါ သုံးတယ်နော်’

‘တပ်ပိတောက် ကွမ်းသီးခြောက်က ဝမ်းမီး တောက်ပို့ နံနက်ပိုင်းအချိန်တွေမှာ စားဖြစ် ပါတယ်။ ကွမ်းသီးအစိုက ဝမ်းမီးနံ့တက် ပြီးမှ စားတာပါဘုရား’

‘အင်းလေ တိုင်းရင်းဆေးပညာ လေ့လာထားတော့လဲ အနည်းဆုံး မိမိ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ဖြစ်တာပေါ့။ တိုင်းရင်းဆေးပညာမှာ ဆေးကြူးသိဒ္ဓိ တင်တာတွေ ရှိသလား’

‘ဝိဇ္ဇာဓရနယ ဆေးပညာမှာတော့ တချို့ဆေးဝါးတွေအတွက် ဆိုင်ရာ ဆေးကြူးဂါထာတွေ ရှိပါတယ် ဘုရား’

‘ဘယ်ဆေးဝါးမဆို သိဒ္ဓိတင် ဆေးကြူးနိုင်တဲ့ ဂါထာတော့ ရှိတယ်။ ဦးပွင့်လဲလိုချင်ရင် ရေးပေးလိုက်မယ်’

‘မော်လမြိုင်မြို့ မောင်ငံ အလယ်ဝန်း ရပ် ပညာရာမကျောင်းတိုက် ပဓာန နာယကဆရာတော် ဦးရာဇိန္ဒက ပေါင် မြို့နယ်၊ သံကျကျန်းရွာ၊ ချမ်းသာကြီး ကျောင်းတိုက်သို့ ကြွရောက်စဉ် ဒုလ္လဘပွင့်စတင်နေသည့် မိမိအား ထိုဆေးကြူး ဂါထာကို ဒါနပြုခဲ့သည်။

နှစ် အတန်ငယ်ကြာသောအခါ ရန်ကုန်၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ အရှေ့ ဥယျာဉ်တိုက်၊ မေမိရံသီကျောင်း၌

၁၆၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆေးစွမ်း ပြည့် ထက်မြက်သောဦး

ဆေးကြူးဂါထာတော်ကြီး

သားများကိုရှင်ပြုစဉ် ပညာရာမဆရာ တော်နှင့် ပြန်ဆုံဖြစ်သည်။

‘ထူးခြားတာလေးရှိလို့ ဒကာကြီး ကို တွေ့ချင်နေတာ။ အတော်ပဲများ။ ပြီးခဲ့တဲ့လက သံဃာ့နာယက စည်းဝေး ပွဲ ကျင်းပနေတဲ့အချိန် ဆွမ်းစား ကျောင်းကိုလာတော့ တိုင်းအဆင့် သာသနာရေး ဦးစီးအရာရှိတစ်ဦးနဲ့ တွေ့တယ်’

‘မတွေ့တာကြာပြီ။ တပည့်တော်လဲ မကြာခဏ သတိရပါတယ်။ နေကောင်း ပါရဲ့လား ဘုရား။ အခုတော့ အလုပ် ကလေးတွေ ရှိသေးလို့ ခွင့်ပြုပါဦး။ မကြာမီ လာတွေ့ပါဦးမယ် ဘုရား’ ဆိုပြီး ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွား တယ်။ သူတို့တွေမှာလဲ တာဝန်က အများသားကလား...။

ဆွမ်းစားပြီးလို့ ပြန်ဆင်းလာတော့ အဲဒီဒကာနဲ့ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဒကာ တစ်ဦးနဲ့တွေ့တယ်။ သူ့ကို ပြောပြ တော့...

‘အရှင်ဘုရား အဲဒီလူက လွန်ခဲ့တဲ့ ငါးလလောက်က ကွယ်လွန်သွားပါပြီ ဘုရား’

လို့ တအံ့တဩ ပြောပြတယ်။ အတူတွေ့ခဲ့တဲ့ ‘စမ်းကြီး’ ဆရာတော် ကို သက်သေထူပြတော့မှ သူ့လဲ လက်ခံသွားတယ် ဒကာကြီးရေးလို့ ရအောင်ပြောပြတာပါ။

အရှင်ဘုရားလဲ သာသနာ့ရေးရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာတည်းချုပ် သုပ်ဖူးသား ပဲ။ ကိုယ်တိုင်ရေးပါဘုရား။ တပည့် တော်တင်ပေးပါမယ်’

(ယင်းနောက် မကြာမီတွင် ဆရာ တော်က ထိုအကြောင်းကို စိစစ် ပါတိကုံး ရေးပေးသဖြင့် စာတည်း ချုပ်ထံတင်ပြရာ နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကဏ္ဍတွင် ဖော်ပြ ခဲ့ပြီး ဖြစ်လေသည်။)

‘ဘုန်းကြီးပေးခဲ့တဲ့ ဆေးကြူးဂါထာ ကော မှတ်မိသေးရဲ့လား’

‘မှတ်မိတာပေါ့ဘုရား။ သုံးလဲသုံး ဖြစ်တယ်။ တကယ်ထူးခြားပါတယ် ဘုရား’

‘ဘယ်လို ထူးခြားတာလဲ’

‘၁၃၆၅ ခုနှစ် တပေါင်းလမှာ အလောင်းတော်ကဿပ၊ ခေါင် လောက်တောင်ကနေ မင်းကင်းတို မိုင် ၆၀၊ တောလမ်းခရီးက သွားရ တယ်။ တောထဲမှာ အရင်ကဖြစ်ဖူးတဲ့ လေထိုးလေအောင့်ဝေဒနာ ခံစား တော့ အနီးအနားမှာ အသုံးတည့်မ ဆေးပင်လဲမရှိ၊ ခရီးဆောင်အိမ်ထဲ ပါလာသမျှ ဆေးဆိုလို့ တစ်ယာ တည်းကျန်တဲ့ လွှမ်းယာထဲထ

တွမ်းစားဆေးကလေးပဲ ရှိတယ်။ သည်။
မထူးတော့ပြီ မတတ်သာတဲ့အဆုံး အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် “သန
အနန္တငါးပါးဦးထိပ်ထားပြီး အဲဒီ
တွမ်းယာကိုပဲ ဆေးကြူးဂါထာနဲ့ အစီအမံများကိုလည်း မူလ အစီအမံ
(၃)အုပ်မန်းပြီး စားလိုက်တယ်။ အတိုင်း သိဒ္ဓိဝင်၍ အစွမ်းထက်မြက်
အနန္တငါးပါးကျေးဇူး ဂါထာရဲ့ နိုင်ကြောင်း ဆရာတော်ကမိန့်မှာတော်
ကျေးဇူးကြောင့် ဝေဒနာက လွန် မှုခဲ့ပါသည်။
မြောက်နိုင်ခဲ့ပါတယ် ဘုရား’ * * *

သိဒ္ဓိတင် ဆေးကြူး ဂါထာတော်ကြီး

ဥ နမော ဗုဒ္ဓိယ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ဗုဒ္ဓိယ။
နမော ဝပ္ပဿ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ဝပ္ပဿ။
နမော သံဃဿ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော သံဃဿ။
နမော ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓိနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ပစ္စေကသမ္ပုဒ္ဓိနံ။
နမော အရဟန္တာနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော အရဟန္တာနံ။
နမော သဟဿံ မဟာဗြဟ္မာနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော သဟဿံ မဟာဗြဟ္မာနံ။
နမော ဒေဝိနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ဒေဝိနံ။
နမော စတုနံဟာရာဇာနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော စတုနံဟာရာဇာနံ။
နမော ဂန္ဓဗ္ဗ ကပ္ပဗ္ဗာ နာဂယက္ခာနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ဂန္ဓဗ္ဗ ကပ္ပဗ္ဗာ နာဂယက္ခာနံ။
ဥ ဩကာသ နမော ဝိနုပ္ပာ ည္ဗနံ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ နမော ဝိနုပ္ပာ ည္ဗနံ။
သဗ္ဗကိစ္စံ ဓမ္မ သိဒ္ဓိ သိဒ္ဓိ ဓမ္မ သဗ္ဗကိစ္စံ သု အာ ဟံ။

‘သာဝုပါဗျာ။ ဘုန်းကြီး ဝေမျှပေး
လိုက်တဲ့ ရဟန်း၊ လူ၊ ပုဂ္ဂိုလ်
အတော်များများကလဲ ဒီလိုပဲ ဆို
သဗျာ။ ဝမ်းမြောက်ပါရဲ့’
ဆရာတော် အရှင်ရာဇိန္ဒသည်
၂၀၁၂ ခုနှစ်ခန့်တွင် ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ
မြစ်ပွားနာဖြင့် ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်
တော်မူခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
ဆရာတော် ဒါနပြုခဲ့သည့်ဂါထာမှာ
ဆေးဝါးများသာမက ကောင်းသော
ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်သော အင်း
အိုင်၊ လက်ဖွဲ့၊ ရုပ်၊ အစီအမံအမျိုး
မျိုးကို သိဒ္ဓိမြောက်စေရန် အနည်းဆုံး
ခုနစ်အုပ်မျှစုတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ခြင်းဖြင့်
လိုအပ်သောအကျိုးကို ပြီးမြောက်စေ

(ဆေးဝါးများကို သိဒ္ဓိတင်သော
အခါ မြောက်လှည့် တဝဂ္ဂစေတီ
လိုထံတွင်း ပြုလုပ်က ဆေးစွမ်းရိ
ထက်ကြောင်း ရှေးသမားတော်များ
ဆိုစမှတ်ရို၏။
စေတီမျက်နှာစာ မြောက်ဘက်
တွင် ထင်ရှားသောသစ်ပင်ကြီး
တစ်ပင် ရှိနေသင့်သည်ဆို၏။
စာရေးသူ)
[ပညာရာမဆရာတော် အရှင်
ရာဇိန္ဒ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို သတိရ
သောအားဖြင့် ထပ်ဆင့်မျှဝေ တင်ပြ
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။]
—————
ငြိမ်းသော်တာ
—————

စာမျက်နှာ (၁၆၅)မှ အဆက်

ရှေး ဘဝါးပါ အသည့်အသန် ဖြစ်ခဲ့
ပါသည်။ သို့လေရာကန်နဲ့ အကြောင်း
စာရေးသူက သက်သာလာပြီး အောက်
ကတော့ သုံးစ မသက်သာပေ။
နောက်ထပ် သို့လေရာကန်ကြား
ဆက် စာရေးသူမှာ ရောက်သက်သာ
နေရာမှ အသည့်အသန် တစ်လန်
ပြန်ဖြစ်ပါသည်။ သေလုကြောင်း ဖြစ်
နေသော အတိုးက ထူထူထောင်
ထောင် ဖြစ်သွားသည်။
အတွေးထကြီးအရ တွင်ထင်နှင့်
အနိစ္စအရပ် ဆင်ခြင်စေရန် မိမိစား
မိသွား စာရေးသူ၏ ဝိစင်ဖြစ်သည်။
သို့နှင့် ကားစိတ်အရောက် သိက်
ကားအခြေငှားပြီး ငြိစေးသလို ရှိခဲ့ပါ
တော့သည်။ ဆေးရုံရောက်ပြီး သိပ်
ခကြော့မိပ် စာရေးသူမှာ ဆေးကျသမှု
လုံးစ ခပ်လှသော် အကောင်းပကတိ
ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်သွားသည်။
စာရေးသူ ဆေးရုံတွင် ရှိနေစဉ်
ကားလုပုပင် ရောက်သက်သာနေ
သော အတိုးတစ်ယောက် အမော
ဟောက်ကာ သုံးသွားပြီးဖြစ်ကြောင်း
ကြားရသည်။
စာရေးသူ၏ဝိစင်မှာ သူ့ဖခင်
အတွက် ဝမ်းနည်းမျက်စည် ကုသော်
သည်။ ကျန်းမာရေးတောင်းလာသော
သားကြောင့် ကျေနပ်မြေ့သိပ်နေနိုင်
ဝေသည်။
ထိုနေ့မှာ၍ စာရေးသူသည် မိဘ
တို့၏ မြောင်းလဲခြင်း မရှိသော ခုန်ရ
ရုတ်မေတ္တာသဘောကို နားလည်ခဲ့ရ
သလို တူနွှန်း အနိစ္စတို့၏ သဘောကို
လည်း နားလည် ယုံကြည်ခဲ့ရပါသော
သည်။

ညွန့်ဝင်း(မှတ်တမ်း)

အကျိပ်အပျားအထွက်

ဆေးရွာစီလက်

ကျွန်မ၏မိခင်နှင့် ရောဂါဝေဒနာတူ စွာ ခံစားနေရသူများ ရှိပါက ငွေအကုန် အကျနည်းပါးသော ဆေးနည်းဖြစ် သောကြောင့် စေတနာထား၍ ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သော (၁၃)နှစ် ၂၀၀၀ပြည့် နှစ်ခန့်က မိခင်ကြီးသည် ကျွန်မ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ ဝေးလံသော နယ်စပ်ဒေသတွင် လိုက်ပါ နေထိုင်ခဲ့ပါ သည်။

မိခင်ကြီးသည် မကြာခဏ နေ မကောင်းသဖြင့် ဆေးရုံသို့ သွားရောက် ပြသခဲ့ပါသည်။

ဆရာဝန်က စမ်းသပ်ကုသပေးရင်း ဝမ်းဗိုက်ကို စမ်းသပ်ကြည့်ရာ **ပန်းသီး လုံးခန့် ကြီးသော အသားပို အလုံး ကြီးကို** တွေ့ရှိရပါသည်။ မေမေသည် ကျွန်မကို ပြောမပြခဲ့ပါ။

ဆရာဝန်သည် ချက်ချင်း ဆေး လက်မှတ်ယူပြီး ဆေးဝါးကိရိယာ ပြည့်စုံသောနေရာသို့ သွားရောက် ခွဲစိတ် ကုသခိုင်းပါသည်။

မကုသပါက သားအိမ်တွင် အမြစ် တွယ်ပြီး ကင်ဆာဖြစ်သွားနိုင်ကြောင်း၊ အသက်အန္တရာယ် စိုးရိမ်ရကြောင်း ပြောပါသည်။

ကျွန်မက ဆေးရုံတက်ပြီး ခွဲစိတ် ကုသမှု ခံယူရန် အားပေး နှစ်သိမ့်ခဲ့ သော်လည်း ခါးခါးသီး ငြင်းဆန်ခဲ့ပါ သည်။ တစ်ခါမှ ခွဲစိတ်ကုသမှု မခံဘူး သဖြင့် ကြောက်လန့်နေခဲ့ပါသည်။

အကြိမ်ကြိမ် ပြောသော်လည်း လက်မခံခဲ့ပါ။ မိခင်ကြီးသည် စိတ် ဆင်းရဲစွာဖြင့် ဇာတိမြေသို့ ပြန်သွားခဲ့ ပါသည်။

ဇာတိမြေသို့ ရောက်သောအခါအိမ် မှ တစ်မိုင်ကျော်ဝေးသော တောရ သစ်တော နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဗဟိုရင်း

ကျောက်ပျက်ကင်းသွားသော ကျွန်မရုပ်ပုံမိခင်ကြီး

ကျောင်းသို့ ဝါတွင်းဝါပ ဥပယ်သီလ စောင့်တည်ခြင်း၊ ဝိပဿနာတရား ရှုမှတ်ခြင်းကို အမြဲမပြတ် ပြုလုပ်ခဲ့ပါ သည်။

ကျောင်းပိတ်ချိန် အိမ်ပြန်သွားတိုင်း မိခင်ကြီး၏ ဝမ်းဗိုက်ကို စမ်းသပ်ကြည့် ရာ တဖြည်းဖြည်း သေးငယ်သွားပြီး **၃, ၄နှစ် ကြာသောအခါ လုံးဝ ပျောက်ကင်းသွားသည်ကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရှိရပါသည်။**

မိခင်ကြီးကို အခြား ဘာဆေးစား သေးလဲ မေးကြည့်သောအခါ တောင် ခမောက် တောရကျောင်း၊ ဆရာ တော်က ရောဂါဝေဒနာကို သိရှိသွား ပြီး ဆေးနည်းပေးရာမှ ကြာရှည်စွာ

သုံးစွဲရင်း ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း ပြောပါသည်။

ထိုဆေးနည်းမှာ ဖန်ခါးသီးကို အပူဆူ စားပြီး ရွာကျင်ငယ်ရည်ကို အနည်းငယ်မှ သောက်ရပါသည်။ ယခု အသက်(၇၈)နှစ် ရှိပြီး တရားအားထုတ်နေပါကြောင်း စာတိပုံနှင့်တကွ ဖော်ပြပါသည်။

(ကျေးဇူးရှင် ရေနံချောင်းမြို့၊ တောင်ခမောက် တောရကျောင်း ဆရာတော်နှင့် မိခင်ကြီးအား ဤ စာစုဖြင့် ရိုသေစွာ ဦးထိပ်ပန်ဆင် ကန်တော့အပ်ပါသည်။)

မြင့်စိုရိပ်လင်း

2015

လီလာကော့

အိမ်စောရင်း လမ်းထဲလျှောက်ချေမှုန်

သုပတေဋ္ဌိ အဖြေတိုင်းကြပ်ရန်

လောကတွင် ဆန်းကြယ်မှုများစွာ ရှိသည်။ ဖန်တီးမှုပါသော ဆန်းကြယ်မှုနှင့် သဘာဝ ဆန်းကြယ်မှုသာ ကွာခြားပါသည်။ သဘာဝဆန်းကြယ်မှုကတော့ ကိုယ်တိုင်သိမြင်ရသည် ဆီလျှင်တောင် အနည်းအကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

စာပေ ကလောင်ရှင်တို့၏ အတွေ့အကြုံ အကြားအမြင်ကို အခြေခံရေးသားသော စာပေမှတစ်ဆင့် သိရသည်က ပိုများပါလိမ့်မည်။

ရေးသားဖော်ပြပါသော စာပေအရာရှင်များအား စာဖတ်ပရိသတ်တို့ နှိပ်စား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။

ယခု ရေးသားမည့်စာစုသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် စာရေးသူအာလသားအရွယ်က အဖြစ်အပျက်အလေး ဖြစ်ပါသည်။

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်သာမြို့နယ်၊ အုန်းပင်တောရွာလေးသည် အိမ်ခြေ(၄၀)ကျော်သာရှိသော ကျေးရွာ

နေပုဒ်လေးဖြစ်သည်။

သေးငယ်လှပသော ရွာကလေးဖြစ်၍ တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက် ကောင်းကောင်းသိကြသည်။ ဘယ်သူဘာလုပ်လုပ်၊ ဘယ်သူဘာဖြစ်ဖြစ် တစ်ရွာလုံးသိသည်။ ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ ဖုံးကွယ်ထား၍ မရ။

ကိုပြည်ကျော်သည် အိမ်ထောင်မပြုဘဲ လူပျိုကြီးဘဝကို ခံယူကာ မိခင်ကို လုပ်ကိုင်ကျွေးနေသည့်သားဖြစ်သည်။ မိခင်ကို လုပ်ကိုင်ကျွေးနေသည့် သားကို ဘာကြောင့် သားလိမ္မာဟု မသုံးနှုန်းရသလဲဟု စာရေးသူကို အပြစ်တင်ကောင်း တင်ကြပါလိမ့်

မည်။

ကိုပြည်ကျော်သည် ထန်းရည်လေး တမြေမြေသောက်နေတတ်၍ သားအလိမ္မာဟု မတင်စားကြောင်း ထပ်လောင်းပြောပါရစေ။ ထန်းရည် (အရက်မျိုးနွယ်ဝင်) သောက်ခြင်းကို ဘုရားက သေချာကျနစွာ တားမြစ်ထားပါသည်။ အများကလည်း အားမပေး မနှစ်မြို့ပါ။

ကိုပြည်ကျော်တွင် ထူးခြားမှုတစ်ခု ရှိပါသည်။ ညအိမ်နေရင်းမှ လမ်းထဲလျှောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ငယ်ငယ်က ကြာကြာနေမှ တစ်ခါလောက် ဖြစ်သော်လည်း အသက်(၃၀)ကျော်လောက် ချိန် (ထန်းရည်သောက်နိုင်သည်

ကာလ) ပိုစိပ်လာသည်။ မကြာခဏ ဆိုသလို ဖြစ်လာသည်။

ပထမပိုင်းတော့ ရွာသူရွာသားတွေ သိပ်မသိ။ နောက်တော့ တစ်ယောက် စကား တစ်ယောက်နား ဆိုသလို အားလုံး သိကုန်ကြတော့သည်။

ကိုပြည်ကျော်သည် အိမ်အပေါ် ထိုင် အိပ်နေရင်းမှ ပြတင်းပေါက်က ခုန်ချသည်။ အဲဒါကို မိခင် ဒေါ်ဖွားသိန်း သိသည်။ ဒေါ်ဖွားသိန်း ထအော်၍ အိမ်နီးချင်းတွေ သိကုန်ကြသည်။

မိခင် ဒေါ်ဖွားသိန်း တကြော်ကြော် အော်သည့်ကြားမှ ကိုပြည်ကျော်သည် အိပ်ပျော်နေရင်း လမ်းလျှောက်သွား သည်။ အိမ်ခြံဝင်းမှထွက်ကာ လမ်းမ ပေါ် ရောက်လာသည်။

လမ်းမအတိုင်း လျှောက်သွားရာ ရွာအထွက် တံခါး(မြောက်တံခါး) ရောက်သွားသည်။ နောက်က လိုက်သူ တွေကလည်း ဆူဆူညူညူ မလုပ်တော့ ဘဲ အေးအေးဆေးဆေး လိုက်ကြည့် နေသည်။

ရွာတံခါးမှထွက်ပြီး လှည်းလမ်း အတိုင်း လျှောက်သွားသည်။ ခြေလှမ်း (၃၀)လောက်အရောက်တွင် လမ်းနှစ်ခွ ဖြစ်နေရာ မြောက်ဘက်လမ်းခွဲသို့ လိုက်သွားသည်။

ဘယ်အထိ သွားမည်နည်း။ စိတ် ဝင်စားနေကြသည်။ ဓာတ်မီးတဝင်း ဝင်းထိုးကာ မျက်ခြည်မပြတ် လိုက် ကြည့်ကြသည်။

အိပ်နေရင်းမှ လျှောက်သည်ဆို၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း တရွေ့ရွေ့ လျှောက် ခြင်းတော့မဟုတ်။ သာမန်လမ်း လျှောက်ခြင်းထက်ပင် ပိုမြန်သည်ဟု ထင်ရသည်။ မြောက်ကန်(ရွာမြောက် ဘက်ရှိရေကန်)သို့ ရောက်လာပြီ။ အထက်လမ်း (လူသွားလမ်း)နှင့်

အောက်လမ်း(လှည်းလမ်း) နှစ်ခု အနက် မည်သည့်လမ်းကို သွားမလဲ ဟု ကြည့်နေကြပြန်သည်။

အောက်ဘက် လှည်းလမ်းအတိုင်း သွားတော့သည်။ လှည်းလမ်းအလယ် တွင် ထောင်နေသော တမာမြစ်ရှိ သည်။ တမာမြစ်နှင့် တိုက်မိကာ ယိုင်တိုင်တိုင် ဖြစ်သွားသည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် နီးသွားကာ သတိ ဝင်လာပြီး ရွာဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ကာ ပြန်တော့သည်။ လူတွေ တွေ့တော့ သူကပင် အံ့ဩနေသေးသည်။

ယခင်က ညဘက်ထလမ်းလျှောက် သည်မှာ ဤသို့မဟုတ်။ လှေကားမှ ဆင်း၍ လျှောက်သွားခြင်းသာဖြစ် သည်။ ဤမျှလောက် ဝေးဝေးမသွား ဘဲ သတိဝင်လာတတ်သည်။

ဤအဖြစ်အပျက်တွေကို မိခင်က ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပြခဲ့။ ယခုအခါက တော့ ပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ချတော့ စိုးရိမ်စိတ် အကဲပိုကာ ပြောခြင်း ကြောင့် တစ်ရွာလုံး သိကုန်ကြခြင်းဖြစ် သည်။

အဲဒီနောက်တော့ တစ်ပတ်တစ်ခါ လောက် ဖြစ်လာသည်။ ပြတင်းပေါက် ဂျက်(ချက်)တွေ ထိုးထားလည်းမရ။

ဖြုတ်ပြီးခုန်ချသည်။ ပြီးလျှင် ထုံးစံ အတိုင်း တမာမြစ်နှင့် တိုက်မိသည် အထိဖြစ်သွားသည်။ ပြီးလျှင် ပြန်လာ သည်။

ဤသည်တို့မှာ နိယာမလိုဖြစ်လာ သည်။ မည်သူမျှ မအံ့ဩသလို ဘယ် လိုမှလဲ မစိုးရိမ်ကြတော့။ နောက် နှစ်နှစ်ခန့် အကြာမှာတော့ ကိုပြည် ကျော်တစ်ယောက် လူ့လောကကြီးကို စွန့်ခွာသွားတော့သည်။

အိပ်နေရင်း လမ်းလျှောက်သူကို စာရှုသူတို့ တွေ့ဖူးပါသလော၊ စာရေးသူ ကတော့ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ပါ။ တကယ့်ကို ထူးဆန်းသည်ဖြစ်၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် တင်ဆက်ပေးလိုက် ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆက်လက်ကြိုးစား ရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။

ကိုပြည်ကျော်နှင့် ဒေါ်ဖွားသိန်းတို့ သားအမိနှစ်ယောက် ကောင်းရာ ဘုံဘဝမှာ စံစားနိုင်ကြပါစေ။

(မွေးရပ်မြေ အမှတ်တရ ရေးဖွဲ့ပါ သည်။)

တီလာကျော်

စာအုပ်... သူတော်... ပညာရှင်များ ခင်ဗျား...

အိပ်နေရင်း ထလမ်းလျှောက်သော ဖြစ်ရပ်တို့ကို ကြားသိဖူးပါသည်။ ယခု စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့အဖြစ်အပျက်ကို ဖတ်ရှုပြီးလောက်၍ ထင်ပါ သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘာကြောင့် အိပ်နေရင်း ထလမ်းလျှောက်ရသလဲ ဤဖြစ်ရပ်သည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရပါသလဲ တွန်းမာရေး ရှုထောင့်ကဖြစ်ခြင်း၊ ဂန္ထိရူပထောင့်ကဖြစ်ခြင်း မိမိ သိရှိသလောက် ရေးသား မေးပို့ပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပန်ကြားအပ်ပါသည်။

ထေးစာအွယ်ဖြင့်...

ဦးတောင်ရိုး...
 တာ...
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်တုန်းက ကချင်
ပြည်နယ် ဗန်းမော်မြို့ ကုက္ကိုတော
ရပ်ကွက်မှာ မိဘများနဲ့အတူ နေခဲ့ပါ
တယ်။

အိမ်ရှေ့လမ်းမကနေ ပေါက်ကုန်း
ရပ်ကွက်ဘက်ကို အတော်လေး
ဝင်သွားလိုက်ရင် ရောဝတီမြစ်နားမှာ
အင်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရမှာဖြစ်ပါ
တယ်။ အဲဒီအင်းကြီးက ငါးတွေ
အတော်ထွက်တယ်။

လူတစ်ရပ်မက ကြီးမားတဲ့ ငါးပတ်
ကြီးကို လူတစ်ယောက်က ပန်းပေါ်မှာ
ထမ်းပိုးပြီး သယ်ဆောင်သွားတာ
ကြောခဏ တွေ့ရတတ်လေ့ရှိတယ်။

အင်းကြီးထဲက ငါးမျိုးစုံလဲ ရတတ်
ပါတယ်။ ကျွန်တော် အနှစ်သက်ဆုံး
ငါးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အစားအစာ
ကတော့ ငါးချဉ်ဖြစ်တယ်။ ငါးဘဲဖြူ
ငါးလေးချဉ်ဆိုရင် အကောင်းဆုံးပေါ့။

လတ်ဆုပ်လုံးလေးထွေ ငရုတ်သီး
နီ အပွထောင်းနှင့် ကြက်သွန်ဖြူရော
လိုက်ရင် အရောင်လှပြီး အနံ့ကလဲ
မွှေးနေပါတယ်။

ရန်ကုန်မှာက ငါးဘဲဖြူ လတ်လတ်
ဆတ်ဆတ်ကရှားပါးတော့ငါးမြစ်ချင်း
အသားခြစ် (သို့မဟုတ်) ငါးမြစ်ချင်း
အသားကို ငါးချဉ်လုပ်ကြရတတ်
တယ်။

ဗန်းမော် ငါးချဉ်ပြုလုပ်နည်းက
တော့ ငါးမြစ်ချင်းအသားခြစ် သန့်
သန့်လေး အစိတ်သား (သို့မဟုတ်)
ငါးမြစ်ချင်း အကောင်ကြီးကြီးကို
အသားခွာယူပြီး (ရေစင်အောင်
သတိထားပါ) ခြောက်ခြောက်လေး
အတုံးသေးသေးတွေကို အရိုးမပါ
အောင်လုပ်ပါ။ ငါးအရေခွံကို ထည့်ချဉ်
လျှင်လဲ ရပါတယ်။

ပြီးလျှင် ဆားသင့်ရုံထည့်နယ်ပြီး

ပန်းကန် ငါးချဉ်

ပြုလုပ်နည်း

ပေါက်ပါ။ ဆားမပေါ့ရန် ဂရုပြုပါ။
ဆားပေါ့လျှင် ငါးချဉ်ပျက်တတ်တယ်။
(ပေါက်တယ်ဆိုတာက ပန်းကန်
ကြီးကြီးတစ်ခုထဲကို ပေါက်ပြီး ထည့်
လိုက်၊ ပြန်ယူလိုက် လုပ်တာပါ။
ငါးပယ်ပေါက်သလိုပါပဲ။ ဆားများ
ပျံ့နှံ့သွားစေရန်လုပ်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။)

အဲဒါပြီးရင် ငရုတ်သီးအပွတောင့်
သုံးတောင့်လောက်ကို အစေ့ထုတ်ပြီး
ရေခွတ်၍ ဆားနည်းနည်း ထည့်
ထောင်းပါ။ ညက်လျှင် လက်ညှိုး
လောက်ရအောင် ကြက်သွန်ဖြူ သုံး
တက်နဲ့ ထပ်ထည့်ပြီးထောင်း။ အားလုံး
ညက်က ဇွန်းတစ်ချောင်း ယူခပ်ထားပါ။

ငရုတ်ဆုံမှာ အကပ်ကျန်တာကို
ရေအနည်းငယ်ထည့်ဆေးပြီး ဆုံဆေး
ရည်ကို ပန်းကန်ငယ်တစ်ခုနဲ့ သီးသန့်
ထားပါ။ အအေးခံထားတဲ့ ထမင်း၊
ငါးရဲလေးပုံတစ်ပုံစာလောက် (ထမင်း
များသွားလျှင် ပျော့ပြီးပြသွားတတ်
တယ်။) ထည့်ပြီး ဆုံမှာ ထပ်ထောင်းပါ။

အတော်ညက်သွားလျှင် ငါး
ထမင်း၊ ငရုတ်ကြက်သွန်ဖြူထောင်း
တို့ကို သမအောင် လက်နဲ့ထပ်နယ်
ပြီး ပေါက်တာကို ပြန်လုပ်ပါ။ ကောင်း
ကောင်းသမသွားလောက်က အခြေ
အနေကို လျှာပေါ်မှာ တင်စမ်းကြည့်
လိုရပါတယ်။

အပေါ့ အငန် အနေတော်ဖြစ်က
ဆန်ဆေးရေကို လက်မှာဆွတ်ပြီး ဒိုး
ဝိုင်းပြားသဏ္ဍာန် လေးငါးခုလောက်
လုပ်ကာ ကြောပန်းကန်စောက်မှာ သိပ်
ထည့်၊ အဖုံးအုပ်၊ အခန်းအပူချိန်မှာ

(ROOM TEMPERATURE)ထား
လိုက်ပါ။

တစ်ရက်ကြာလျှင် ငါးချဉ်နဲ့သင်း
နေပြီ။ လက်ညှိုးနဲ့ ဖိကြည့်လို့ ပျော့ပြပြ
မဟုတ်ဘဲ အိတ်တင်းတင်းလေးဆိုက
အကောင်းဆုံး ငါးချဉ်ကို ရပြီဖြစ်တယ်။
နှစ်ရက်ကြာလျှင် ငါးချဉ်ကိုယူပြီး
ရေခဲသေတ္တာမှာ ပြောင်းရွှေ့ထည့်ထား
ပါ။ စားချိန်နီးခါမှ ငါးချဉ်ကို စားနဲ့
မထူမပါးလို့ပြီး ကြက်သွန်နီ၊ ငရုတ်
သီးစိမ်း၊ နံနံပင်ထည့် ပဲဆီဆမ်းပြီး
သုပ်စားလေ။

သဘာဝငါးချဉ်ရဲ့အရသာ အိအိ
လေးကို တွေ့ရပါမယ်။

ငါးချဉ်သုပ်တစ်ခွက် ပဲနီလေး
ဟင်းချို၊ ငါးပိရည်၊ တို့စရာတစ်ခု
လောက်ပါတဲ့ ထမင်းဝိုင်းဆိုလျှင်
နတ်သုဒ္ဓါလို အရသာတွေ့ရမှာသေချာ
ပါတယ်ခင်ဗျာ။

ဝန်ခံချက်။။ သဘောသား စိုင်းတင်
စိုးသန်း(ကိုစိုး)၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
“ဘဝအကြောင်းတစေ့တစောင်း”
စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ပြင်ဆင်ရေးသား
ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အောင်ဆန်းလင်း (အိ-အေ)

ယခုလို မိုးအကုန် ဆောင်းအကူး
ကာလ နတ်တော်၊ ပြာသို့ ဆောင်းဦး
အခါသမယများတွင် မြန်မာများ
အကြိုက် သရောမုန့် အချို့အဖြစ်
ပြုလုပ်စားသုံးနိုင်သည့် ပီလောပီနံ့များ
လှိုင်လှိုင်ကြီး ပေါ်ထွက်၍ လာပါသည်။

ကလေး၊ လူကြီး အတော်များများ
ပီလောပီနံ့ကို နှစ်သက်ခုံမင်စွာ စားသုံး
ကြပါသည်။ သို့သော် အစားမတော်
တစ်လှုတ် ဆိုစကားကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ
ပီလောပီနံ့ တောက်ပြီး အဆိပ်သင့်၍
အသက်အန္တရာယ်အထိ ဖြစ်ကြရ
သည်ကို တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

ပီလောပီနံ့စားတိုင်း အဆိပ်သင့်
သည်တော့ မဟုတ်ပါ။ တချို့တော့
ပီလောပီနံ့မျိုးများတွင် အဆိပ်သင့်စေ
သည့်ဓာတ် ပါဝင်နေတတ်ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်စေ၊ ပီလောပီနံ့နှင့် တွဲဖက်၍
စားသောက်မိသော မသင့်သည့်အစား
အစာ (ဆီးသီး၊ သံပရာချဉ်၊ မက်မန်း
သီးချဉ်၊ မှိုဟင်၊ ပုစွန်ချဉ်၊ ငါးချဉ်
စသည်တို့) ရောစပ်ပြီး တစ်ပြိုင်နက်
စားသုံးမိခြင်းတို့ကြောင့် ယခုလို အစာ
အဆိပ်သင့်တတ်ကြပါသည်။

ပီလောပီနံ့ကို လူ့သမိုင်းမှာ လွန်ခဲ့
သော နှစ်တစ်သောင်းကျော်ခန့်ကပင်
စိုက်ပျိုး စားသောက်ခဲ့ကြသည်ကို
လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

အာဖရိကတိုက်မှာဆိုလျှင် ပီလော
ပီနံ့သည် အရေးကြီး အစားအစာ
ပင်တိုင် အစာအာဟာရ ဖြည့်တင်းဖို့ပဲ
စရာအဖြစ် ရပ်တည်နေပါသည်။

ပီလောပီနံ့ကို စက်မှုကုန်ကြမ်း သီးနှံ
အနေဖြင့်ရော ကမ္ဘာနှင့်အဝန်း စိုက်ပျိုး
မှု မြင့်တက်လာသည်ကို တွေ့နေရပါ
သည်။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ပီလောပီနံ့ စိုက်ပျိုး
ထွက်ရှိ စားသုံးမှု အများဆုံးနိုင်ငံသည်
“နိုက်ရှီးယား” နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။

ထူးဆန်းသော

ပီလောပီနံ့နှင့်

အဆိပ်သင့်မှု အန္တရာယ်နှင့် စားသုံးနည်း

မြန်မာ့ (ရွှေစုစား)

ပီလောပီနံ့ကို အင်္ဂလိပ်လို
“ကဆားဟား”(Cassava) လို့ ခေါ်ပြီး
ယင်း၌ အခြောက်မှုန့်ကိုတော့ “တာပီ
ယိုးကာ”(Tapioca) ဟု ခေါ်ပါသည်။
ရုက္ခဗေဒအပင်မျိုးရင်း (Euphorbiaceae)
ဖြစ်ပြီး မျိုးစု (Maritoh) ဖြစ်၍ မျိုးစိတ်မှာ
(Utilissim) ဖြစ်ပါသည်။

ပီလောပီနံ့ (၁၀၀)ဂရမ်မှာ
ကယ်လိုရီဓာတ်(၁၆၀)ရှိပြီး ပရိုတင်း
(Protein)ဓာတ် (၁.၄)ဂရမ်၊ အဆီဓာတ်
(၀.၂၈)ဂရမ်၊ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်ဓာတ်
(၃၈)ဂရမ်၊ အမျှင်ဓာတ်(၁.၈)ဂရမ်၊
သကြား ဓာတ်(၁.၇)ဂရမ်တို့ ပါဝင်နေ
သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ပီလောပီနံ့မှာ ကာဗိုဟိုက်ဒရိတ်
(Carbohydrate)ဓာတ်သည် အကြွယ်
ဆုံးဖြစ်ပြီး ယင်းသည် ခန္ဓာကိုယ်
အင်အားစွမ်းအင်ကို ထုတ်လုပ်ပေး
သည့် အဓိက အာဟာရဓာတ်ဖြစ်
ကမ္ဘာ့အပူပိုင်းဒေသထွက် သီးနှံ
ထဲမှာ ကမ္ဘာ့လူဦးရေ သန်းပေါင်း (၅၀၀)
ခန့်ကို အခြေခံ အစားအာဟာရ
အဖြစ် အဓိက ထောက်ပံ့ အကျိုးပြု
သည့်သီးနှံ ဖြစ်ပါသည်။

ပီလောပီနံ့တွင် ပရိုတင်း (Protein)
ဓာတ် ပါဝင်မှု နည်းပါးသော်လည်း
အခြားသော ကာဗို (Starch) ဓာတ်
ကြွယ်ဝပြီး ကယ်လစီယမ်ဓာတ်
100mg, Vit.C, 25-100mg တို့ ပါဝင်
ပါသည်။

ဒါကြောင့် ပီလောပီနံ့ကို အဓိက
အဖြစ် စားသုံးကြသော အာဖရိကတိုက်
များတွင် လိုအပ်နေသော ပရိုတင်း
ဓာတ် (Protein) ကို အခြား သား၊
အစားအစာတို့မှ ကူညီဖြည့်တင်းမှု
ခံခဲ့လျှင် အသားဓာတ် (Protein) ချို့
မှုများပြီး ခန္ဓာကိုယ်ပွံ့ဖြိုးမှုကို ထိခိုက်
စေပြီး အခြားသော ကူးစက်ရောဂါ
ရောဂါဘယဒဏ်ကို လွယ်ကူစွာ ခံ
ရတတ်ပါသည်။

ဤအချက်ကို အထူး သတိပြုရ

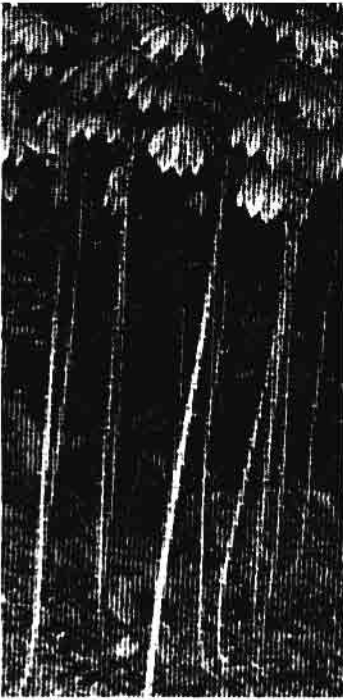
ထို့ကြောင့် အာဖရိကနိုင်ငံများ မကြာခဏ ကူးစက်စေသည့် ရောဂါများ ဖြစ်ပွားလေ့ ရှိကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော် ပီလောပီနဲဥကို အဓိက အစားအဖြစ် မဟုတ်ဘဲ သရေစာ စားဖွယ်ရာအဖြစ် နှစ်ခြိုက်စွာ စားသုံးကြသော မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း ပီလောပီနဲဥပေါသည့် ရာသီချိန်နှင့် ပီလောပီနဲဥတောက်၍ အဆိပ် သင့်မှုအန္တရာယ်ကို မကြာခဏ တွေ့ ရသည်။

ပီလောပီနဲ အဆိပ်သင့်မှုတွင် အဆိပ်မတတ်စား စားသောက်မိ၍ အဆိပ် အဆိပ်ပါဝင်မှု များပြား၍ အသက် အန္တရာယ်ပေးသည်အထိ အဆိပ်သင့် ခြင်းနှင့် ရေရှည် ပီလောပီနဲဥကို စားသုံးလာခြင်းကြောင့် အဆိပ်ဓာတ်က တဖြည်းဖြည်း ခန္ဓာ အဆိပ်ထဲမှာ စုပြုံလာပြီး လူတွေမှာ အဆိပ်ပေးကြီးရောဂါ အဖြစ်များလာ ခြင်း (Endemic goiter)။

ကြက်သားနှင့် အာရုံကြောတွေ ဖြစ်နိုင်လာခြင်း၊ ဦးနှောက်ဖွံ့ဖြိုးမှု အခက်ခဲကျွေး၍ ဉာဏ်ရည်မပြည့်ဝခြင်း စသည် ရောဂါလက္ခဏာတွေ ဖြစ်ပေါ် စေကြခြင်းသည် ပီလောပီနဲဥ၏ အန္တရာယ်ကြောင့်ပင်ဖြစ်၍ အဆိပ်အတောက် ဖြစ်လာခြင်း (Chronic Poisoning) ရောဂါလက္ခဏာစုဟု သတ်မှတ်ကြပါ သည်။

ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကြိုက် ကြိုက်သက်၍ ပီလောပီနဲဥကို သရေစာ အဖြစ် စားဖွယ်ရာအဖြစ် ပြုလုပ် စား သောက်ကြမည်ဆိုလျှင် ပီလောပီနဲဥ အဆိပ်ပါဝင်နေသည့် "ဆိုင်ယာနိုက်" (Cyanide) အဆိပ်ဓာတ်ကို ဖယ်ရှားနိုင် သည့် စနစ်တကျ ပြင်ဆင် သတိပြု၍

ပီလောပီနဲဥကို ဖြတ်ဖောက်ရာ အန္တရာယ်ရှိခြင်း၊ အဆိပ်ရှိခြင်း၊ ဖြတ်ဖောက်ရာ နှစ်ခြည် သုံးစွဲလျှင် ဖြစ်၍ စားသောက်ခြင်းတို့သည် "ဆိုင်ယာနိုက်" အဆိပ်ဓာတ်ပါဝင်မှု အန္တရာယ်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

အချို့သော သူများသည် ပီလော ပီနဲဥကို မီးအုံ၍ စားသောက်တတ် သည့်အလေ့မှာ လွန်စွာ အန္တရာယ် များလှပါသည်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ် စေလိုပါသည်။

ပီလောပီနဲဥ အဆိပ်သင့်ရာတွင် လည်း ကလေးနှင့်လူကြီး ခံနိုင်ရည် အင်အား နည်း၊ များပေါ်လိုက်၍ အသက်အန္တရာယ် ပေးတတ်ပါသည်။ ကလေးများတွင် ခံနိုင်ရည် အားနည်း၍ အသက်သေဆုံးရသည်အထိ ဖြစ် တတ်ကြပါသည်။

ပီလောပီနဲဥတောက် အဆိပ်သင့် ခဲ့လျှင် ကလေးမှာ ပြာနမ်းလာခြင်း၊ အသက်ရှူမမှန်၍ သတိလစ်ခြင်း။

အော့အန်၊ ဝမ်းသွားခြင်း စသည်တို့ကို တွေ့ရပါမည်။ ဒါဆို ဆေးရုံသို့ အမြန် ဆုံးရောက်ရန် အရေးကြီးလှပါသည်။

ဆိုင်ရာနိုက် အဆိပ်ပါဝင်မှုနှုန်း သည် ပီလောပီနဲ အမျိုးအစားလိုက်၍ ကွဲပြားမှု ရှိတတ်ပါသည်။ ပီလောပီနဲ အချို့မျိုးစိတ် အခါမျိုးက ဆိုင်ရာနိုက် အဆိပ်ပါဝင်နှုန်း များပါသည်။

အချို့ ပီလောပီနဲ စိုက်ပျိုးသူ တောင်သူများသည် ပီလောပီနဲဥကို ခိုးယူ စားသောက်ကြသူများရန်မှ ကာကွယ်စေခြင်းအားဖြင့် ပီလောပီနဲ အခါမျိုးကိုစိုက်ခြင်း အပြင်ပိုင်း ခြံစည်းရိုးအဖြစ် စိုက်ပျိုးထားတတ် ကြသည်။

သို့မဟုတ်ပါကလည်း ရိုးရိုး အချို့ မျိုးကို ပြောင်းပြန်လှန်၍ စိုက်ပျိုးထား လျှင်လည်း ဆိုင်ရာနိုက် အဆိပ်ပါဝင် နှုန်းမြင့်မား၍ ယင်းပီလောပီနဲဥကို ခိုးယူတူးဖော် စားသုံးမိကြလျှင် ဆေးမမီလောက်အောင် အဆိပ်သင့် ၍ သေဆုံးတတ်သည်ကို တွေ့ကြရပါ သည်။

နိဂုံးချုပ်ရသော် ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ် ဒွန်တွဲနေသော အစားအစာဖြစ်သော ပီလောပီနဲဥကို ကြိုက်နှစ်သက်၍ စားသုံးကြမည်ဆိုလျှင်...

အထက်တင်ပြပါ အချက်အလက် များကို သင် စာရှုသူအပေါင်းတို့ သတိ ပြုလိုက်နာ ကျင့်သုံးနိုင်ကြလျှင် အစား မတော်သည့် အစားအစာတစ်ခုအဖြစ် သို့ မရောက်ဘဲ အန္တရာယ်ကင်းစွာ စားသောက်နိုင်ကြစေရန် အသိပေး တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဦးမင်းဇင်(ရွှေစဝင်း)

နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီး ဦးစိုးဝင်း နှင့် ဦးစိုးမင်း စာမျက်နှာ(၂၂၂)၊ အမှတ်(၃၄၆)တွင် စာရေးဆရာ အေးချမ်းအောင် (ရမည်းသင်း)၏ ဆောင်းပါးကို ဖတ်မိပါသည်။

ဆောင်းပါးပါ ဆရာကြီး ဦးစိုးမင်းဖြူ ၏ ပြောပြချက်အရအပြင် နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီး ဦးစိုးမင်း၏ ထောက်ခံကန့်ကွက်နိုင်သည်ဟူသော စာရှုသူများထံ ဖိတ်ခေါ်ချက်အရ ပြန်လည်ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆောင်းပါးအရ ဖတ်ရသည့်အခါ သာမန်မျှသာဟူ၍ သဘောထားမိပါသည်။ မူလမဟာဘုတ်အပေါ် ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်ဖြင့် တင်ပြထား၍ ရိုးစင်းနေသည်ဟူလည်း ခံစားမိပါသည်။

မဟာဘုတ်ပညာအရ နှိုက်ကြည့်မိသည့်အခါ အဓိပတိအိမ်သည် အကြီးအကဲဖြစ်သည့် နေရာတွင် ရှိပါသည်။ အဓိပတိအိမ်၌ မွေးနံရံသူ တစ်နည်း အဓိပတိဖွား ဖြစ်သူသည် မိသားစုတွင် အကြီးအကဲဖြစ်ခြင်း၊ မိသားစုက သည်ပင်လျှင် နာခံရခြင်း၊ အဓိပတိဖွား ဖြစ်သည်နှင့်အညီ မိသားစုအပေါ် ဩဇာလွှမ်းမိုးခြင်း၊ မိသားစုအပေါ် စာနာထောက်ထားခြင်း။

မကောင်းဖြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင် ဝတ်ငါးအင် ဖခင်မယ်တို့တာဟူသော မိဘဝတ်နှင့်ညီသော စိတ်ထားများဖြင့် ပြည့်စုံသူ ဖြစ်သည်။

ပထမဦးဆုံး စာရေးသူနှင့်တိုက်ဆိုင်ညီညွတ်နေသည်။ စာရေးသူသည် မူလမဟာဘုတ်တွင် အဓိပတိဖွား မဟုတ်သော်လည်း အမည်သည် အဓိပတိခွင်ရှိ အမည်မှည့်ထားပါသည်။

၁၅၄ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီးဦးစိုးမင်း

မိသားစုထဲမှာ

ဩဇာအရှိဆုံးဟူသော အယူအဆ

မောင်ယုန် (တမ်းတော်)

မိသားစုထဲမှာ

မိသားစုတွင် ဩဇာညောင်းသလို ဆွေမျိုးသားချင်း မောင်နှမဝမ်းကွဲများ၌လည်း ညီညီမများနှင့် အစ်ကိုအစ်မများ အပေါ်ပါ ဩဇာညောင်းပါသည်။

လူမှုပြဿနာများနှင့် မိသားစုဝင် ဆွေမျိုးစုများအပေါ်တွင် ပြောဆိုသမျှကို နာခံကြရသည်။

ဆောင်းပါးရှင်၏ စာမျက်နှာပါ တင်ပြချက်အရ တိမ်းပါးယွင်းချော်သွားခဲ့လျှင်လည်း မထောက်ပြရဲကြပါ။ ကွယ်ရာ၌သာ ပြောကြသည်ကို သိရှိရသည်။

ဒုတိယတင်ပြရမည့်မှာ စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်းပင် ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏သူငယ်ချင်းမှာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၁၀)ယောက်ရှိရာ သူငယ်ချင်းက ဒုတိယမြောက်ဖြစ်သည်။ နေ့နံအရလည်း အင်္ဂါသားဖြစ်သည်။ မူလမဟာဘုတ်အရလည်း အဓိပတိဖွားသည်။

မွေးနံဂြိုဟ်အရမှာလည်း ပါပဂြိုဟ်အင်္ဂါဖြစ်၍ စိတ်ထက်သည်။ ဒေါသလည်းကြီးသည်။ ဖြေရှင်းလျှင် လက်သီးနှင့်ထိုးပြီးမှ ဖြေရှင်းတတ်သည်။

ကိုယ်ကာယအထိ ကျူးလွန်သည်ထိ ဖြေရှင်းသော်လည်း ညီညီမများ ပြန်မပြောရဲကြပါ။

မိဘနှစ်ပါးသည်လည်း ဒုတိယသားအပေါ် အပြစ်မမြင်၊ သားဖြစ်သူထက်

မရက်စွက်ပါ။ စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်းမှာ ညီညီမ သာမက ယောက်ျားဝယ်မ၊ မနီးအထိပါ သူ၏ ဩဇာအောက်မှာ လွှမ်းမိုးသူဖြစ်သည်။ ပေးလှူပေး၊ ကျွေးလည်းကျွေး၊ မဟုတ်လျှင် လက်သီးဖြင့် ဖြေရှင်းသူလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတွင် စာရေးသူ၏ ဖုန်းနံပါတ်ကိုမေးရာ ညီငယ်၊ ညီမငယ်များ ပျာပျာသလဲ ဖြစ်ရသည်အထိ ဖြစ်သည်။

အစ်ကိုအပေါ်လည်း လွှမ်းမိုးဖြစ်သည်။ ပညာအရည်အချင်းကြည့်လျှင်လည်း မိသားစုတွင် အဆုံးဖြစ်ပြီး ရာထူးအဆင့်တန်းအရလည်း အမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ဦးမှာ သူနာပြု ဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။

အဆိုပါ သူနာပြုဆရာမကြီး မောင်နှမသားချင်းများထဲတွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ပြီး မောင်နှမ(၁၁)ယောက်ရှိ ဖြစ်သည်။

ဆရာမကြီးမှာ စနေသမီးဖြစ်၍ အဓိပတိဖွားလည်းဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ထက်သည်။ သူကဖြူလျှင် ဖြူမှ
 သည်။ မည်းလာလျှင် မကြိုက်
 သည်။ မိဘအပါအဝင် မောင်နှမ
 များ မပြောခဲ့ကြပါ။
 ကြိမ်တွင် သီတင်းကျွတ်လ
 သည် ဒုတိယညီမဖြစ်သူက မုန့်ဖြင့်
 သောရာ အစ်မကြီးဖြစ်သူ ဆရာမ
 ဖြစ်သူမှာ အခြားညီအစ်မများ
 သည် ခံနိုင်ဖွယ်မရှိ။
 နှစ်က စားလို့မကောင်းတဲ့ဟာ ဘာ
 သည်။
 လုပ်သူမှာ ပြုံး၍သာနေသည်
 သောသူကိုယ်တွေ့ မြင်တွေ့ခဲ့
 သည်။
 ဆရာဆရာ အေးချမ်းအောင်
 သည်)၏ မိသားစုထဲမှာ ဩဇာ
 ရှိဟူသော ဆောင်းပါးကို စာရေး
 အနေဖြင့် ထောက်ခံပါသည်။
 ဆင်း / ကောက်ယူကြည့်လျှင်
 ဆိုင်ညီညွတ်မှုရှိသည်ကို တွေ့
 ခြင်းဖြစ်ပါသည်။
 ဆစ်ဆစ် စာရေးသူ အတွေ့အကြုံ
 အပတ်ပတ်ဖြစ်သူသည် သောမ
 န်ဖြစ်လျှင် အေးချမ်းစွာ ဖြေရှင်း
 ဖြင့် ဩဇာညောင်းနိုင်သူ ဖြစ်
 ဖြစ်ပြီး၊ ပါပဂြိုဟ်ဖြစ်ပါက
 ကြမ်း ပြောဆိုဆက်ဆံခြင်းဖြင့်
 ဩဇာညောင်းမည် ဖြစ်ပါသည်။
 ထပ်ဆင့် တင်ပြလိုသည်မှာ မွေးနံ
 သည် အပတ်ပတ်ပတ်ပတ်သော်လည်း
 သပညတ်အရ မူလမဟာဘုတ်တွင်
 အပတ်ပတ်ပတ်ပတ်အမည်ဖြစ်လျှင် မိသားစု
 အပေါ် ဩဇာညောင်းနိုင်ပါသည်။
 စာရေးသူ၏ မိခင်ကြီးမှာလည်း မူလ
 မဟာဘုတ်၌ မွေးနံသည် အပတ်ပတ်ပတ်
 ဖြစ်သဖြင့် မောင်နှမသားချင်းနှင့်
 ဆွေမျိုးစုတွင်လည်း ဩဇာညောင်း
 သည်ကို တွေ့ရသည်။

စာရေးသူ၏ ဒုတိယသားသည်
 သောမဂြိုဟ်မွေးနံဖြစ်ပြီး မူလမဟာ
 ဘုတ်တွင် အပတ်ပတ်ပတ်ဖြစ်သဖြင့်
 စာရေးသူကြီးလျှင် သူညီညီမများအပေါ်
 ဩဇာညောင်းသည့်အပြင် ဖခင်စိတ်
 အပြည့်အဝရှိသူကို တွေ့ရပါသည်။

နောက်တစ်ချက် တင်ပြလိုသည်
 မှာ မူလမဟာဘုတ်တွင် အပတ်ပတ်ပတ်
 ဖြစ်ပြီး ဆပွတ်ဂြိုဟ်အရ မွေးနံကို
 တိုင်ထူလျှင် နာမည်၊ နာမ ပညတ်
 သည် တိုင်ထိပ်တွင်ရှိနေမှု အချို့ပေါ်
 သကာဆင့် ဆိုသလို ဖြစ်မည် ဖြစ်ပါ
 သည်။

မွေးနံကလည်း အပတ်ပတ်ပတ်ပတ်၊
အမည်ကလည်း အပတ်ပတ်ပတ်ပတ်ဖြစ်
နေလျှင် လည်းကောင်း၊ နာမညွတ်ကာ
အပတ်ပတ်ပတ်ပတ်၊ အင်္ဂါနဂါးသားတော်တို့
အရ နာမညွတ်မှာ တိုင်ထိပ်ဖြစ်နေ
လျှင်လည်း ဩဇာရှိနံ ဟူ၍ ဂရုစား
တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဘဝ၏အဆင့်အတန်းအရ အပတ်ပတ်
 ပတ်ပတ်ပတ်ပတ်များတွင် ရပ်ရွာ၏ အကြီး
 အကဲ၊ မြို့ပြ၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်တတ်
 သည်ကိုလည်း ခြွင်းချက်အားဖြင့်
 တာဝန်ယူရသည်ကို တွေ့ရပါသည်။
 မဟာဘုတ်ဖွင့် ခယားဖောက်တိုင်
 အရ ဥပမာတင်ပြလိုပါသည်။

***

	J	
၄	၀	၃
၀	၅	၆

၅-ကြွင်းမဟာဘုတ်အရ ကြာသ
 ပတေးသားဆိုပါစို့။ အမည်တွင်
 ကျော်ကျော်၊ ချစ်ခိုင်ဟု ပေးထားလျှင်
 မွေးနံအရ ဘက်ဖြစ်သော်လည်း အမည်
 ပညတ်အရ အပတ်ပတ်ပတ်ဖြစ်နေပါသည်။
 ထို့အတူ တနင်္လာသားဖြစ်နေလျှင်

မူလမဟာဘုတ်အရ အပတ်ပတ်ပတ်ဖြစ်
 သည်။

အထက်ပါအတိုင်း ကျော်ကျော်၊
 ချစ်ခိုင်၊ ကောင်းခန့်ဟုဆိုလျှင် အချို့
 ပေါ်သကာလောင်းသလို ဖြစ်ပါမည်။
 မွေးနံလည်း အပတ်ပတ်ပတ် အမည်ဖြစ်
 နေခြင်း ဖြစ်သည်။

***

တိုင်ထိပ် → J - နာမည် (ကျော်ကျော်၊
 (ဇေယျ) ၆ - ချစ်ခိုင်၊ ကောင်းခန့်)

၃	
၅	→ မွေးနံ
၀	
၄	/
၀	

မွေးနံ ကြာသပတေးသားကို
 ခယားဖောက်တိုင်အရ တိုင်ထူလျှင်
 ပဉ္စပွတ်အရအမည် ပေးထားသော်
 နာမပညတ်မှာ တိုင်ထိပ်ဖြစ်နေပါ
 သည်။

တိုင်ထိပ်အရ ဇေယျ အောင်မြင်
 ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ ကြာသပတေးသားသည်
 မူလမဟာဘုတ်တွင် အပတ်ပတ်ပတ်ရှိ
 တနင်္လာနံကို အမည်ပေးခြင်းနှင့်
 ခယားဖောက်တိုင်အရအမည်မှာလည်း
 တိုင်ထိပ်ဇေယျရှိနေလျှင် အချို့ပေါ်
 သကာရည်ဆင့်သလို ဖြစ်ပါသည်။

နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏ
 ထံ ဗေဒင်ပညာရပ်ကို သင်ယူစဉ်က
 ဤသို့ တွေးခေါ်ပုံကို ဆန်းစစ်ရှင်းလင်း
 တင်ပြပေးခဲ့ပါသည်။ ဟုတ်လား၊
 မဟုတ်လားမူ သုတေသီများ ထပ်ဆင့်
 အဖြေရှာနိုင်ကြပါစေ။

စာရေးသူကမူ ထောက်ခံပါသည်။

အာယု ဝဏ္ဏာ သုစ ဗလ်
မောင်ဗဟိုနိုး (အင်းထော်)
နာမဂ္ဂမောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၁၅၇

ဘီကျောက်တည်ကျောက်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလဆန်းပိုင်းတွင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့၊ အမှတ် (၇)ရပ်ကွက် မင်းလှသာယာမြို့သစ်၏ ကျက်သရေဆောင် မွှောရုံကြီးအား တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်နေမှုများကို အကျိုးဆောင်အဖွဲ့မှ အလှည့်ကျ နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီမှ ညနေ(၆)နာရီထိ တာဝန်ယူ ကြီးကြပ် စောင့်ရှောက်ရပါသည်။

ရပ်ကွက်အတွင်းမှ အကျိုးဆောင် နာယကကြီးများဖြစ်ကြသော ဗိုလ်မှူးဝင်းအောင်(ငြိမ်း)၊ ဦးအောင်မောင်၊ ဦးအောင်သိန်း (၃)လမ်း၊ ဦးခင်မောင်တင် (၂၀၅၅)နှင့် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးခင်ဝင်းနှင့် (ဓမ္မစကူးလ်)မှ အကျိုးဆောင် ဦးအေးသိန်း (၂)လမ်း၊ မြို့နယ်ပညာရေးမှူး ဦးတင်အောင် စသော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း အလှည့်ကျ တာဝန်ယူရန် ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါသည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဧပြီလတွင် အပူဒဏ်ကို ကြီးကြပ်ပြီး ဘာသာရေး အဆောက်အအုံ ပြီးပြောက်စေရန် အကျိုးဆောင်များနှင့် တည်ဆောက်နေကြသော ပန်းရန်လုပ်သား၊ လက်သမားဆရာများ နေ့မအား ညမအား အားကြီးမာန် တက် ဆောင်ရွက်နေကြပါသည်။

၉-၄-၁၅နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် အတူ ဦးပေါ်ထွန်းတို့ မွှောရုံ တည်ဆောက်ရေး ကြီးကြပ်တာဝန်ကျပါသည်။ လက်သမားဆရာကြီး ဦးလှဆွေ ရောက်မလာသဖြင့် လက်သမားလုပ်သားများ ဆရာကြီး ဦးလှဆွေကို စောင့်မျှော်နေကြပါသည်။

အချို့သော လက်သမားလုပ်သားများလည်း ဆရာကြီးမလာသဖြင့် အိမ်ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေကြရာ...

စာရေးသူက...
'ဟေ့ လက်သမားဆရာတွေ မင်းတို့ဆရာကြီး ဟိုမှာ လာနေပြီ'
ဟု ပြောလိုက်ရာ...

၁၇၆ နတ္ထကျောင်းခြေစိုက်ရေး

အတွက် တစ်ခု

လက်သမားလုပ်သားများဆရာကြီး ဦးလှဆွေကို သွားကြိုကြသည်။

ဆရာကြီးဦးလှဆွေက လက်သမားလုပ်သားများကို လုပ်ငန်းကိစ္စ လမ်းညွှန်ပြောကြားပြီးလျှင် စာရေးသူရှိရာသို့ ရောက်လာခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူက...

'ကဲ ဆရာကြီး ဦးလှဆွေ ရေခွေးကြမ်း သောက်ပါဦးဗျာ'

ဟု ပြောပြီး...

'ဆရာကြီး ဒီနေ့ တော်တော် နောက်ကျတယ်နော် မျက်နှာလဲ မကောင်းဘူး။ ဆရာကြီးမှာ ဘာများ အခက်အခဲရှိနေလဲ ပြောပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာကူညီရမလဲ'

ဟု ပြောဆိုလိုက်သောအခါ ဆရာကြီး ဦးလှဆွေက...

'ကျွန်တော်မှာ ဆီးကျောက်တည် သောရောဂါတစ်ခု ဖြစ်နေပါတယ်။ ရောဂါဖြစ်တာ (၃)လရှိနေပါပြီ။ ကျွန်တော် ဒီရောဂါကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲမှုဖြစ်တယ်။ စိတ်မရွှင်လန်းဘူး။

ဆေးကလဲ အမျိုးမျိုးသောက်ပါတယ်။ သက်သာရုံပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဂါ ကင်းကင်းရှင်းရှင်း ပျောက်မသွားဘူး'

လက်သမားဆရာကြီးက သူခံစားနေရသော ရောဂါအကြောင်းကို ပြောပြပါသည်။

လက်သမားဆရာကြီး ရောဂါအကြောင်း ပြောပြနေချိန်တွင် ရောက်ရှိနေသည့် (ဓမ္မစကူးလ်) အကျိုးဆောင် ဦးအေးသိန်းက...

'ကဲ ဆရာကြီးကို ကျွန်တော် ဆေးနည်းတစ်ခု ပေးမယ်။ ဆီးနဲ့ပတ်သက်

တဲ့ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းသသာတဲ့ ဆေးနည်းပါ။

ကျွန်တော် ကိုယ်တွေ့ ပျောက်ကင်းခဲ့တဲ့ ဆေးနည်းပါ။ ဆေးက လွယ်စွာ ရှာဝယ်နိုင်ပါတယ်။ ငွေကုန်ကြေးကျ သက်သာပါတယ်။ ဒီဆေးကို ဝမ်းဗိုက်လက်တွေ့ပျောက်ကင်းခဲ့သမျှ ကျွန်တော်အပါအဝင် (၄)ဦးခန့်ရှိပါတယ်။ စာရေးသူက ကြားဖြတ်၍...

'ကဲ ဦးအေးသိန်းရေ ဆေးနည်းသာ မြန်မြန်ပြောပြပါဗျာ' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။

ဆေးနည်း

ခေါင်းလျှော်တဲ့ တစ်ရည်ကို ဖမ်း (စတီဝွန်း)နှင့်နံနက်(၁)ဝွန်း နေ့လယ်(၁) ညအိပ်ရာဝင် (၁)ဝွန်း တစ်နေ့(၃)ကြိမ် (၃)ရက် သောက်ပါ။ ဆီးကျောက်တည် ရောဂါနှင့် ကျောက်ကပ် အသည်းဆေး နေရာမှ၌ ကျောက်တည်ကျောက်ပျက်ကင်းစေသည့်ဟု ပြောပြပါသည်။

စာရွှသုများနှင့် ဝေဒနာခံစားသူများစေတနာထား၍ ဆီးနဲ့ပတ်သက်၍ ရောဂါခံစားနေသူများ သိရှိစေရန် ငွေကုန်ကြေးကျ သက်သာမြန်မာ့ဆေးနည်းကောင်း တစ်ခုအများပြည်သူ သိရှိနိုင်စေရန် ရေးဖော်ပြအပ်ပါသည်။

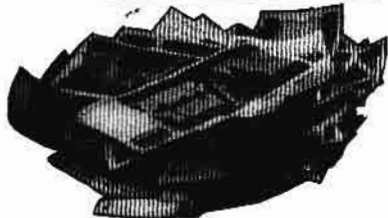
[ဆေးနည်းကို ပြောပြပေးဆောင် (ဓမ္မစကူးလ်)အကျိုးဆောင် ဦးအေးသိန်းအား ဤစာရပြင့် ကျေးဇူးပါသည်]

အာရောဂျ် ပရမ် သာတံ
ဗိုလ်မင်း (မင်းလှ)

လောကီလောက

ရွတ်ဖတ်ရန်အထိရောက်

ကျောင်းနှစ်
(ကနိုက်လတ်)

ကျွန်ုပ်သည် ယခု ရေးသားလတ္တံ့
သာ ဂါထာ(၃)ပုဒ်ကို လက်တွေ့
နိယံတိုင်ကိုယ်ကျ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရွတ်
ဆတ်ခဲ့ဖူးပြီး အံ့ဩဖွယ်ရာ ကောင်း
ဆောက်အောင် လာဘ်လာဘ အလွန်
နှစ်လန်းခဲ့ကာ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝခဲ့ရ
ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် အစားကောင်း စားရလျှင်
နှစ်ခင်ရသောသူ၊ မိတ်ဆွေများကို
ဆတ်ရသင့်သောကြောင့် နက္ခတ္တ
ဆောင်ခြည့် ပရိသတ်ကြီးအား အကျိုး
များစေရန် ရည်သန်၍ ရေးသားလိုက်
ချပါသည်။

ဂါထာ(၃)ပုဒ်မှာ ဘုရား၊ တရား၊
ဆံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါး၏ ဂုဏ်
တော်တန်ခိုးတော်တို့ကို ဖွဲ့သီ စီရင်
ထားပြီး (၃)ပုဒ်လုံး အစွမ်းထက်လွန်း
ထူးပါသည်။

ထိုဂါထာ(၃)ပုဒ်လုံးကို တစ်နေ့လျှင်
(၉)ခေါက်၊ သက်စေ့ အစရှိသည်ဖြင့်
နေ့စဉ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သွားရပါမည်။

အခု ရေတွင်းတူး၊ အခု ရေကြည်
သောက်၍ မရနိုင်သောကြောင့် ဓာတ်
ထိနေစေရန်၊ ဂါထာတော်၏ ဟိတ်
ဓာတ်များ ပြည့်ဝနေစေရန် ကြိုတင်၍
နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော် သွား
ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အရောင်းအဝယ် မပွင့်လန်း လာဘ်
တအားပိတ်နေခဲ့သော်၊ အရေး

ကြောင်းပေါ်၍ ထူးထူးခြားခြား လာဘ်
လာဘ ပွင့်လန်းစေလိုသော် ထို(၃)ပုဒ်
မှ မိမိအာရုံကျရာ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
တစ်နေ့လျှင် (၁၀၈)ခေါက်နှုန်းဖြင့်
(၉)ရက် အနည်းဆုံး သတ်မှတ်ကာ
အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

များသောအားဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ရက်
မပြည့်မီပင် ထူးထူးခြားခြား လာဘ်
လာဘ အလွန်ရှင်လန်းကာ လိုအင်ဆန္ဒ
ပြည့်ဝကေန် အမှန်ဖြစ်ကြောင်းကို
ဝမ်းသာအားရ ကြည်နူးစွာဖြင့် ကြို
တွေ့ကြရမည်ဖြစ်ပါသည်။ (အဓိဋ္ဌာန်
ရက် မပြည့်မီ ဆန္ဒပြည့်ဝသွားခဲ့လျှင်
လည်း ရက်ပြည့်သည်အထိ ဆက်လက်
ဆောင်ရွက်သွားရပါမည်။)

- ဘုရားဂုဏ်တော် လာဘ်ပွင့်ဂါထာ
- အဘိနိပ္ပန္နောဒေါပန၊
  - ယဿဘဂဝတော လာဘော၊
  - အဘိနိပ္ပန္နော သီလောကော၊
  - တံဘဂန္တံ အဟံဝန္တယံ၊
  - ဇောနသစ္စဝဇ္ဇေန၊
  - လာဘောပေ မောတု သဗ္ဗဒိ၊
  - ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
  - အဘိနိပ္ပန္နော = အဘိနိပ်ဖန်နော
  - ယဿ = ယတ်သ
  - ဝန္တယံ = ဝန်ဒါမိ

- သဗ္ဗဒါ = သပ်ဒါ
- သစ္စဝဇ္ဇေန = သစ်စဝစ်ဇေန
- အနက်အဓိပ္ပါယ်
- ယဿဘဂဝတော- အကြင်
- မြတ်စွာဘုရားအား၊ လာဘော-
- လာဘ်လာသည်၊ အဘိနိပ္ပန္နော-
- အလွန်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- သီလောကော- ဂုဏ်သတင်း
- ကျော်စောခြင်းသည်၊ အဘိနိပ္ပန္နော-
- အလွန်ပြည့်စုံတော်မူ၏။
- တံဘဂန္တံ- ထိုလာဘ်လာဘများ
- ခြင်း၊ ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်း
- ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊
- အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တယံ-
- ရှိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိရှိပါ၏။
- ဇောနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤမှန်သော
- သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပေ-အကျွန်ုပ်
- အား၊ လာဘော- လာဘ်လာဘ
- သည်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း
- မောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

တရားတော်တော် လာဘ်ပွင့်ပါသာ

အကာလိကော ဝေပွာ
ဧဟိ ယထိကော ဝေပွာ
ဩပနေယျိကော ဝေပွာ
ဝောနသစ္စဝေပွာ
လာဘောပေ ဟောတု သစ္စါ

ချက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

ဝေပွာ = ဝင်ပော

ပသထိကော = ပတ်သိကော

ဩပနေယျိကော = အောပနေယိကော

အနက်အဓိပ္ပါယ်

ဝေပွာ - ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ဟောမိန့်ကြားသည် မက်လေးပါး
တရားတော်မြတ်သည်၊ အကာလိ
ကော-အချိန်အခါမလင့် မနှင့်မဖေး
ချက်ချင်းအကျိုးပေးသော တရား
တော်မြတ်ပါပေတည်း။

ဝေပွာ - ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ဟောမိန့်ကြားသည် လောကုတ္တရာ
ကိုးပါး မြတ်တရားသည်၊ ဧဟိပသထိ
ကော-လာခဲ့စမ်းပါ ခွဲစမ်းပါဟု ဝမ်း
သာရွှင်လို့က် ဖိတ်ခေါ်ထိုက်သော
တရားတော်မြတ်ပါပေတည်း။

ဝေပွာ - ရှင်တော်မြတ်ဘုရား
ဟောမိန့်ကြားသည် မက်လေးပါး၊
ဖိလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်ပရိယတ်အားဖြင့်
ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်သည်၊
ဩပနေယျိကော-အဝတ်ဥသျှောင်
မီးလောင်သော်လည်း မသတ်ဘဲနှင့်
စိတ်ထဲရောက်အောင် ကပ်ဆောင်
ထိုက်သော တရားတော်မြတ်ပါပေ
တည်း။

ဝေတနသစ္စဝေပွာ- ဤမှန်ကန်
သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဝေ -
အကျွန်ုပ်အား၊ သစ္စာ-အခါခပ်သိမ်း၊
လာဘော - လာဘ်လာဘာသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၁၅၈ နာမဂ္ဂဗျူဟာခြေညီစုရှင်း

သံဃာ့ဂုဏ်တော် လာဘ်ပွင့်ပါသာ

သီဝလိ စ ဟောထေရာ၊
ဒေဝမနုဿပုဗ္ဗိတော၊
သော ရာဟာ ပစ္စယာဒီနံ
ဟာလာတံ ကရောတုဗျ။

ချက်ခဲသော ပါဠိအာသံထွက်

ဒေဝမနုဿ = ဒေဝမနုတ်သ

ပစ္စယာဒီနံ = ပစ်စယာဒီနံ

အနက်အဓိပ္ပါယ်

ဒေဝမနုဿပုဗ္ဗိတော- နတ်လူ
အမျိုးမျိုးတို့သည် မပြတ်ရှိကျိုးပြီး ရှိမှီး
ပူဇော်အပ်သော၊ မဟာထေရော-
မြင့်မြတ်ဂုဏ်သီး၊ မဟာမထေရ်လည်း
ဖြစ်သော၊ သီဝလိ-အပူအပင်
အယုတ်တရားတို့ကို အလွယ်တကူ
ပယ်ရှားသုတ်သင်ပြီး ကြည်လင်
အေးမြစေတတ်၊ အကြင်သီဝလိ
မထေရ်မြတ်သည်၊ ပစ္စယာဒီနံ-
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုအပ်သော ပစ္စည်း
လေးရပ်တို့ကို၊ ရာဟော- သံဃာတော်
ဂုဏ် ပြည့်စုံသိုက်မြိုက် ခံတော်
မှုထိုက်ပါပေ၏။

သော သီဝလိစ - အပူအပင်
အယုတ်တရားတို့ကို အလွယ်တကူ
ပယ်ရှားသုတ်သင်ပြီး ကြည်လင်
အေးမြစေတတ် ထိုသီဝလိ မထေရ်
မြတ်သည်လည်း၊ ဝေ-အရှင်မြတ်၏

ဂုဏ်အရပ်ရပ်ကို ပူဇော် တပည့်ထော်
အား မဟာထာသံ-မပြတ်တန်ခိုး
ရှည်ပြီး လာဘ်ပိုမယ်ရွှေခြင်ထို
ကရောတု-မေတ္တာတန်ခိုး ဆင့်တင်
တိုးလျက် နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ပြုထော်
မှုပါစေသတည်း။

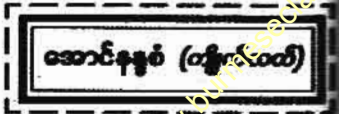
ကျွန်ုပ်သည် ငွေကြေးအခက်အခဲ
ကြုံတွေ့ရတိုင်း ကျွန်ုပ် အလွန်နှစ်ခြိုက်
သဘောကုသည့် ခွေပေါ်ကျွန်းအရာ
တော်ကြီး ချီးမြှင့်တော်မူထားသော
“အကာလိကော” အစချီ တရား
ဂုဏ်တော် လာဘ်ပွင့်ပါသာကို ထစ်ချ
ရှင် (၁၀၈)ခေါက်နှုန်းဖြင့် (၉)ရက်
သတ်မှတ်ကာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရွတ်ဖော်
လေ့ရှိပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန် စ,ဝင်သည်နေ့မှ (၃)ရက်
ပင် မကျော်ပါ။ ကြုံတွေ့နေရသော
ငွေကြေးအကွပ်အတည်း၊ အခက်အခဲ
ပြဿနာတို့သည် ပိန်းကြာရွက်ထော်
ရေလျှောကျ ပျောက်ကွယ်သွားသော
သို့ အဆင်ပြေ ပြေလည်သွားသည့်
ချည်းသာဖြစ်၏။

မည်သည့်ဂါထာဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ဝင် သက်ဆိုင်ရာ ရတနာမြတ်၏
ဂုဏ်တော်အား ရည်စူး၍ အထင်
တစ်တိုင်း နုံသာတိုင်းတစ်တိုင်းကို နေ့စဉ်
ဆက်ကပ်လျှူဒါန်းပူဇော်ပါ။

ဘုရားဂုဏ်တော်နှင့် သံဃာ့ဂုဏ်
တော် လာဘ်ပွင့်ပါသာတို့ကို အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်ခဲ့သော် ရေတော်(၁)လောနှင့်
သစ်သီးဆွမ်း (၁)ပွဲပါ နေ့စဉ် ဆက်ကပ်
လျှူဒါန်း ပူဇော်သွားရပါမည်။

၁၀၈ အစေ့ လှကြပါစေ...။

တို လွန်ခဲ့ပြီးသော ဆယ်နှစ်
အောက်ကတည်းကမြန်မာဆေးဆရာ
အတွင်းပြင်၏ “ခရီးသွား ဆေး
အစား” စာအုပ်ထဲတွင် တပင်ရွှေထီး
ပင်၏ အစွမ်းထက်မြက်ပုံကို လေ့လာ
သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထိုခရီးသွား ဆေးသမားစာအုပ်ထဲ
မှ တပင်ရွှေထီးပင်၏ အစွမ်းထက်မြက်
ပုံကို လေ့လာသိရှိခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း
မိမိနှင့် ကျွမ်းကျင်ရင်းနှီးရာ မြန်မာဆေး
ဆရာများ၊ တိုင်းရင်း ဆေးဝါးသင်တန်း
ဆရာများ၊ အပေါင်းအသင်းများ
အား...

‘တပင်ရွှေထီးပင်ဆိုတာ သိလား၊ ဘယ်လို
အယ်နီလဲ တိုစစ်တောင်းပတ်ဝန်းကျင်မှာ
ပေါက်ရောက်သလား’

ဆိုတာ ရင်းနှီးရာ မိတ်ဆွေအပေါင်း
အသင်းများကို တွေ့တိုင်း လိုက်လံ
စုံစမ်းနေမိပါသည်။

စာရေးသူသည် လမ်းလျှောက်ရင်း
မြက်တောများထဲမှ ရိုးတံရှည်ရှည်
ထွက်ပြီး ထိပ်မှာ အပွင့်ဖြူဖြူအပင်
လေးတွေတွေ့တိုင်း ဒါဟာ တပင်
ရွှေထီးပင်များလားဟု ကိုယ့်ဘာသာ
ဟိုယ် မေးမိနေပါသည်။

ခုတော့ ကျွန်တော်များ စစ်တောင်း
စက္ကူစက် တစ်ဝင်းလုံးမှာရှိသော
မြက်ခင်းများထဲတွင် ထိုအပင်များ
များစွာ ပေါက်ရောက်နေသည်ကို
တွေ့ရှိရပေပြီ။

အလုပ်သမားများထဲမှ လူကြီး၊
လူငယ်၊ လူငယ် မိန်းမကြီးငယ်ဟူသမျှ
ထိုတပင်ရွှေထီးပင်တွေ နတ်ပြီး ယူ
ဆောင်သွားကြသည်ကို မကြာခဏ
တွေ့နေရပါတော့သည်။

သိလိုသောဆန္ဒ ပြင်းပြနေသူ
ကျွန်တော်အဖို့ ထိုအပင် နတ်ယူနေသူ
ထိုအပင် ကိုင်ဆောင်သွားသူတွေကို

တပင်ရွှေထီး
(သိမ်စရပ်)

တောင်တိုက်ရဲ့

တပင်ရွှေထီး

တွေ့တိုင်း မောင်ပေါက်ကျိုင်းလုပ်ကာ
မေးမြန်းနေမိပါသည်။

ပထမဦးဆုံး ကျွန်တော်အသိ
ဒေါ်ကြီးဒေါ်ညွန့်တင်အား အင်တာ
ဗျူး စလုပ်မိပါသည်။

‘ဒေါ်ကြီး ဒါ ဘာအပင်လဲဗျာ’
‘ဘာရောဂါတွေ ပျောက်ကင်းလို့
ဒီအပင်ကို နတ်ယူရပါသလဲ’
ဟု မေးလိုက်တော့...

‘ဗျာ ဒါ တပင်ရွှေထီးပင်လေ၊ ပင်းစို
ဦးလေ၊ သီးရောင်ဖြူပြီး ခြေဖိုလေးတွေ
ဖောင်ဖောင်နေလို့ ဒီအပင်ကို သုံးခွက်
တစ်ခွက်တင် ပြုတ်တိုက်ဖို့ နတ်ယူရတာ
ပဲ ဝါးစုရ’
နောက်တစ်နေ့တွင် မြို့မရပ်ကွက်

ထဲက ကျွန်ရင်ဆရာ ကိုကြည်သာတစ်
ယောက် သူ့စက်ဘီးခြင်းထဲတွင် တပင်
ရွှေထီးပင်များ ထည့်ယူလာသည်ကို
တွေ့ရပြန်ပါပြီ။

သိချင်နေသော ကျွန်တော်မှ...
‘ဆရာ ကိုကြည်သာ ဒီအပင်တွေ
က ဘာလုပ်ဖို့ ယူလာတာလဲ၊ ဘာ
ဆေးကော်ဝင်လို့လဲဗျာ’

‘ဟာ ဆရာအောင် ဆော်နောက်ကျကျန်
ခဲ့ပြန်ပြီ ဒါ... တပင်ရွှေထီးပင်လေးများ
ဝယ်ဆွမ်းရော၊ တော်တော်များများပျောက်
ကြောင်း လူပြောများနေတယ်လေ။
ကျွန်တော်က ကျွန်ုပ်ဆရာဆိုတော့
ပြန်ပြန် အပြောနေရတော့ ပြန်ပြန်တွေ
လည်ဆောင်းထိပ်ပြန် လည်ချည်း နုခင်
နုရွာကောင်ခြင်းပျောင်း သရဇ

သလို ဖြစ်နေတယ်။

ဒီအပင်နဲ့ စုလားတယ်ပါ သို့ခွက် တစ်ခွက်တင် ရောပြုတ်ပြီး ဆေးဖိုဝ်နေတယ်လေး လည်ချောင်းနာတာ တော်တော် သက်သာနေပြီဗျာ'

ကျွန်းရှင်ဆရာ ကိုကြည်သာနှင့် တွေ့ပြီး နောက်တစ်ပတ်မှာပဲ နဝရတ်ရောင်ကွက်ထဲက ကုန်သည် ဒေါ်အေးရီကို တပင်ရွှေထီးပင်တွေ ငှက်ပျောဖက်နှင့် တစ်ထွေးကြီး ထုပ်လာတာတွေ ပြန်ပါသည်။

မနေနိုင်သူ ကျွန်ုပ်က...

'အလို ဒေါ်အေးရီ ခင်ဗျားလဲ တပင်ရွှေထီးပင်တွေ တစ်ထောကြီး ထုပ်ယူလာပြန်ပြီ။ ဘာသုံးဖို့လဲဗျာ၊ ဘာရောဂါတွေများ ပျောက်ပါသလဲဗျာ၊ တဆိတ်လောက် ရှင်းပြပါဦး'

'ဆရာအောင်ရ ခုတလော ဒီအပင်ရဲ့ ဆေးစွမ်းကောင်းမှုကြောင့် ကျွန်မတို့ခွက်ကွက်ထဲက ရောဂါသက်သာလာသူတစ်ယောက်အကြောင်း ပြောပြရဦးမယ်'

'သူနာပညာ ကိုတင်မောင်တဲ့၊ အရွယ်ကောင်းစဉ်တုန်းက အပျော်ကြားတာများခဲ့လို့ အပြောအရောဂါ ဖြစ်နေတယ်လေး တစ်ဆင့်ကား တစ်ဆင့်ကြားပြီး ကိုတင်မောင်လဲ တပင်ရွှေထီးပင်တွေ ပြုအားကြီးနဲ့ ပြုတ်လို့ နံနက် နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့ သူ့ကြိမ် မှန်မှန်သောက်နေတယ်။

ခုဆို သူ့မျက်နှာနဲ့ သူ့အသားအရည်တွေ တော်တော်ချောမွေ့လာလို့ ဟိုဟို ဒီဒီ လျှောက်လည်နေပြီလေ'

ဒေါ်အေးရီ အပြောကို ကြားရသည့် စာရေးသူပင်...

'အောင်မယ် တယ်ဟုတ်ပါလား'

'အဲ အဲ ဒါတော့ ဟုတ်ပါပြီ'

'ခု ဒေါ်အေးရီ ထုပ်ယူလာတဲ့ တပင်ရွှေထီးပင် တစ်ထုပ်ကြီးက

ဘယ်သူ့အတွက်လဲ'

'ဒါ ကျွန်မ ရန်ကုန်ယူသွားမလို့၊ ကျွန်မ ဦးလေး ဦးကျော်ရင် ကျောကုန်မှာ အကျိတ် ပျက်တွေ ထွက်နေလို့ ဒီဆေးပင်နဲ့ ကြိတ်ပြီး အိုင်မလို့'

'ဒီဆိုရင်လဲ ခပ်ဗျာဦးလေးကို အဲပဲထား၊ ဝက်သား၊ ကြက်သား၊ အဆီအဆိပ်တွေ ရှောင်ခိုင်းဗျာ၊ ပြီးတော့ အညှော်အသင်း ရှောင်ခိုင်းပါ။ နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဆိုင်က ဓာတ်ညှိဆေးပါ တွဲသောက်ခိုင်းပေါ့'

ဟု ကျွန်ုပ်က အကြံပေးလိုက်ပြန်ပါသည်။

အလုပ်အားလပ်ရက် တစ်နေ့တွင် မေတ္တာအေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင် ထိုင်ရင်း ရေးဖော်ရေးဖက် သူငယ်ချင်း စောညိုနှင့်တွေ့ရာ တိုင်းရင်းဆေးတွေအကြောင်း ပြောရင်းက တပင်ရွှေထီးပင်အကြောင်း ရောက်သွားပြန်ပါသည်။

ကျွန်တော်က စောစောပိုင်းရက်တွေတုန်းက ကြားခဲ့ သိခဲ့ရသမျှ ဖောက်သည်ချ ပြောမိရာ သူငယ်ချင်း စောညိုက...

'ဟုတ်တယ် ဆရာအောင်၊ ဆိပ်ကမ်းသာရပ်ကွက်ထဲမှာ ကျွန်တော့်အသိ ဦးအေးကျော်+ဒေါ်စိန်ထွေးသား လူပျိုလေးတစ်ယောက် မိဘတွေက နယ်စပ်သွား စီးပွားသွားရှာနေတုန်း နောက်ပိုင်းမှာ သောက်လိုက်စားလိုက်၊ စလောင်းရုံတဲ့ ရုံတွေသွား ဘောလုံးပွဲလောင်း၊ ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အိပ်ရေးတွေ အပျက်ခံလွန်းတော့ လေဖြန်းပြီး လက်တွေ ခြေတွေ ကပ်၊ ကပ်နေတယ်။

နဂိုက ဆိုင်ကယ်တဖုန်းဖုန်းစီးပြီး သွားချင်ရာသွားနေတဲ့ လူဟာ ဆိုင်ကယ်ပေါ်ခွစီးလို့ မရတော့ဘူး။ လက်တွေလဲ ကိုင်လို့ မမြဲတော့ဘူး။ မုန့်ပဲသရေစာတွေတောင် သူ့လက်ခွဲမြဲ

အောင်ကိုင်ပြီး စားလို့မရတဲ့အထိ ဖြစ်သွားတယ်ဗျာ။

ဒီကောင်လေးလဲ လူပြောသူတွေများနေတဲ့ တပင်ရွှေထီးပင်ကို တစ်သုံးကြိမ် မှန်မှန်သောက်ပေးတာ နေခြေလက်တွေ ပြန်သန်မလာဘဲ ဆိုင်ကယ်ပြန်စီးနိုင်တာ လက်တွေ့ဗျို့'

'ဟ... ဟ... တယ်ဟုတ်ပါလား တယ်လဲ ဟုတ်ပါလား ကရို'

စာရှုသူအပေါင်းတို့ခင်ဗျာ နွယ်ခြုံသစ်ပင် ဆေးဖက်ဝင်သော တပင်ရွှေထီးပင်ကောင်းကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့် ကြေညာမောင်းခတ်ထိုးရပါကြောင်းဗျာ...။

ဘိုဘိုအောင် (သိမ်စေတီ)

ဧကရာဇ် သူတော်ကြီး
ပြောဆိုချက်များ...
ဧကရာဇ် ဦးစဉ်က ဓာတ်ပုံပါပေးသော်လည်း ရာနေ့၌ ထည့်ရတော့မိအပ်ပါသည်။ စာပေပါးစာတပင်ရွှေထီးပင်မှာ အပင်လယ်ဖြစ်ပုံရပါသည်။
တပင်ရွှေထီးပင်၏ ဝန်ထုပ်များလည်း တွေ့ဖူးပါသည်။
သို့ဖြစ်၍ ညည်းညည်းတပင်ရွှေထီးပင်၌ အေးအေးအထိကို သိရှိသောသူများမှာ သား ဖော်ပြပေးကြပါမိရန် မေးခိုင်းအပ်ပါသည်။
အေးအေးအေးအေး
ဦးကျော်စိန်
အထူးအရေးကြီးသည်။
www.burmeseclassic.com

လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်မှ ဗျူဟာ

စာရေးသူသည် လက္ခဏာပညာဖြင့် ဆက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု၏။ ဗေဒင်ပညာလိုင်းတွင် ဆန်း၊ နက္ခတ်၊ မဟာဗျူဟာ၊ အာတပ္ပဏအဟောကျမ်း၊ ဆက္ခဏာပညာ အဟောပညာတို့ကို ဆရာရှင်တို့ ဟောပြောကြ၏။ စာရေးသူသည် လက္ခဏာပညာကျမ်းကိုစ၍ ဆုလာသုတေသနပြု၍ ဟောပြောခဲ့သည်။

ဟောသက် နှစ်သုံးဆယ်ကျော်လောတော့ အတွေ့အကြုံများစွာကို ခံခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော် လက္ခဏာပညာကို လေ့လာရာတွင် ဆရာများစွာ ခံခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်ဆရာများမှာ လက္ခဏာကျမ်းပြု ဆရာများ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် လေ့လာခဲ့သော ကျမ်းများမှာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော မူရင်းကျမ်းများ၊ ဘိက္ခဝေဆရာကြွယ်၊ လက္ခဏာသံဃိတကျမ်း၊ တိုင်ရိုဦးသွင်၊ ဆရာဗေဒ၊ ဗိုလ်ညွန့်မောင်၊ ဆရာဦးကိုကို၊ ဝေဒစာအုပ်များ၏ လက္ခဏာဆောင်းပါးများ၊ တွမ်းပေါင်းများစွာကို လေ့လာ ကြည့်ရှုမှတ်သား၍ တစ်လိုင်းတည်းကိုသာ ဦးစားပေး ဟောပြောခဲ့ပါသည်။

အသက်ရလာတော့ လက္ခဏာဝါသနာရှင်များကို သိသလောက်၊ မှတ်သားမိသလောက် တစ်ချက်ကောင်းနှင့် တစ်ကွက်ကောင်း ဟောပြောချက်များကို တင်ပြလိုပါသည်။

ကျမ်းပညာနောက် မလိုက်ဘဲ အတွေ့အကြုံနောက်လိုက်ကာ ရေးသား တင်ပြလိုပါသည်။ လက္ခဏာ

ခွဲပိုင်းခြား (ကြိုပင်တောက်)

ပညာသည် များစွာ ကျယ်ပြန့် နက်နဲပါသည်။ သင့်ဘဝ ကြီးပွားတိုးတက်မှုသည် သင့်လက်က ပြောပြနေပါသည်။ ဤဆောင်းပါးကို လက်ဖဝါးပြင်မှ မွဲများဟု ခေါင်းစဉ်ပေးထားပါသည်။

လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်နေသော ပေါ်ပေါက်နေသော မွဲတို့သည် သင်တို့၏ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို ဖော်ပြနေပါသည်။

ဤမွဲများကို သင်တို့ တွေ့ရပါက အဟောပညာရှင်က ဤသို့ ဟောလိုက်သည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

❖ **သောကြာဂြိုဟ်နံပေါ်တွင် မွဲနက်ကို တွေ့လျှင်...**

ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ မိန်းမဖြစ်စေ အိမ်ထောင်ရှိပါက အိမ်ထောင်ရေး ဖောက်ပြားမည်၊ နောက်အိမ်ထောင် ထူမည်။

လူပျို၊ အပျိုများ လက်တွင် တွေ့ရပါက အချစ်ရေး သစ္စာဖောက်မည်၊ ချစ်သူကို မယုံပါနှင့်။

❖ **ကြာသပတေးဂြိုဟ်နံပေါ်တွင် မွဲတွေ့ရပါက...**

ဝင်ငွေအထွက်များခြင်း၊ စီးပွားရေး ကျဆင်းခြင်းဖြစ်မည်။ စီးပွားရေးကိစ္စများ အရှုံးပြုခြင်း၊ မအောင်မြင်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ကျောင်းသားအရွယ်ဖြစ်ပါက ပညာကို စိန်ယှက် ဝိညာဉ် ကြီးစားသင့်သည်။

❖ **ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံပေါ်တွင် သီးခြား မွဲရှိပါက...**

ရေနစ်တွတ်သည်။ ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့တတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ အိမ်ထောင်ရေး လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် မွဲရှိပါက အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး ချို့တဲ့ခြင်း၊ အိမ်ထောင်ဖက်တွင် ကူးစက်ရောဂါရရှိခြင်း ဖြစ်မည်။

လူပျိုအပျိုများတွင် တွေ့ရှိရပါက အိမ်ထောင်ရေး နောက်ကြောင်း မရှင်းသောသူနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်ပါသည်။

❖ **တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံပေါ်တွင် သီးခြားရှိပါက...**

ထင်ပေါ်ကျော်စောမှု ကင်းမဲ့ခြင်း၊ ရာထူး မတတ်ခြင်း၊ လုပ်ကိုင်စီးပွား မတက်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

❖ **စနေလက်ချောင်း မွဲရှိခြင်း၊ စနေဂြိုဟ်နံပေါ်တွင် မွဲရှိခြင်း...**

ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိခြင်း၊ သွား၊ နားတို့ ရောဂါရခြင်း၊ သွေးရောဂါ ဖြစ်ခြင်း၊ Accidentဖြစ်ခြင်းတို့ ကြုံရတတ်ပါသည်။

◆ တနင်္လာဂြိုဟ်ခိုဝေါ်တွင် မွဲပေါ် ဝေါက်ပါက...

ငွေလိမ်ခံရတတ်ခြင်း၊ ရေနံနှင့် အန္တရာယ်ဖြစ်ခြင်း၊ ငွေကြေးကိစ္စကို အာမခံမှု မပြုသင့်ပေ။

လက်မ ပထမဆစ်တွင် လည်းကောင်း၊ ဒုတိယဆစ်တွင် လည်းကောင်း၊ မွဲရှိပါက အငြိုးအတေးကြီးခြင်း၊ လက်စားချေလိုစိတ်ရှိခြင်း၊ ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုတတ်သော ဝါသနာရှိခြင်း...

ဦးခေါင်းလမ်းကြောင်းတွင် မွဲရှိပါက ပညာရေး မပြီးဆုံးခြင်း၊ ခေါင်းရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ ဦးခေါင်းအတွင်း အကျိတ်အပုဝေါက်ခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

ကံကြမ္မာ လမ်းကြောင်းပေါ်တွင် မွဲရှိပါက အရာရာ ကံဆိုးနေတတ်သည်။ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြင့် သေရတတ်သည်။ လိင်အင်္ဂါစပ်တို့တွင် အနာ

ရောဂါ ဖြစ်တတ်သည်။ မွဲသည် ကောင်းကျိုးထက် ဆိုးကျိုးကို ပေးတတ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ လက်ဖဝါးပြင်တွင် မွဲများရှိပါက သိပ္ပံနည်းကျ ကုသနည်းဖြင့် ဖယ်ရှားပစ်ပါ။ သမ္မုဒ္ဒေါဂါထာဖြင့် မွဲကို လက်ထောက်၍ အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပါက ပျောက်ကင်းကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မွဲကို သတ်လိုပါက...

သရက်ပင်အရွက်ကို ခူးလိုက်ပါ။ မွဲကို အပ်ဖြင့် ဆွ၍ အစေးကို သုတ်လိမ်းခြင်းဖြင့် မွဲပျောက်နိုင်ပါသည်။ နောက်တစ်နည်း မွဲကို အပ်ဖြင့်ဆွ၍ သွေးထွက်သောအခါ ကောက်ညှင်း သုံးလေးစေ့ခန့်ကို ကောက်ညှင်း ရေခဲခဲဖြင့် ခုတ္တာခဲပေါ်တင်၍ လက်ဖက်ရည်ကြမ်းပန်းကန်ဖြင့် အုပ်ဆိုင်းထားပါ (၁၀)မိနစ်ခန့်ထားပါ။

ကောက်ညှင်းဆန်သည် ပျော့အိ

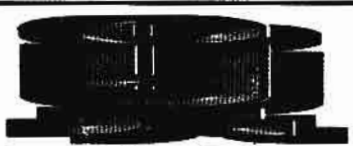
လာပါမည်။ ယင်းကို ကြိတ်နယ်၍ ပေါ်အုပ်တင်ပြီး အနာကပ် ပလာစတစ်ဖြင့် ကပ်ပေးခြင်းဖြင့် သင့်လက်ပြင်ပေါ်မှ မွဲပျောက်ပါလိမ့်မည်။ လေးရက်ကြာမှ ရွာပါ။

ကျွန်ုပ်ရေးသားသော လက်ဖဝါးပြင်တွင် တည်ရှိနေသော မွဲဟော့အကြောင်းမှာ လက္ခဏာဟော့ သုတေသနပြု၍ ရေးသားတင်ပြခဲ့ ဖြစ်ပါသည်။

အဟော့ပညာရှင်များ အနေဖြင့် လည်း ဟောပြောကြည့်ပါ။ လက်တွေ့တွင် ဤဟော့ချက်မှ နှိပ်ကန်ကြောင်းကို တွေ့ရပါမည်။ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးနှင့် လက္ခဏာဝါသနာရှင်များ ဗဟုသုတရရေးရည်သန် ရေးသားတင်ပြရပါမည်။

ဦးကိုကိုအေး (ကြို့ပင်ကောက်)

“ဝါဆိုလ မှီရတဲ့မျက်နှာ” ဟု ဆိုခဲ့စကားလာရှိပါသည်။ ဝါဆိုလ မိုးအခါတွင် မြေဆီမြေဥကောင်းသော နေရာမှ မှီများ ထွက်ပေါ် ပွင့်လေ့ရှိပါသည်။ သို့သော် မှီတိုင်းသည် စား၍ ဖြစ်သော စားကောင်းသော မှီများ မဟုတ်ပါ။ အဆိပ်အတောက် ဖြစ်စေသော မှီများလည်း ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရွှေ့ခွာသည် မြေဆီမြေနှစ် မြေဆီဥကောင်းသဖြင့် မှီအလွန် ပွင့်ပါ။ မှီရပါသည်။ သို့သော် ပြီးခဲ့သည့်နှစ်မှစ၍ ဝါဆိုလ မရောက်မီကတည်းက နေအိမ်တိုင်းတွင် ကန်စွန်းပင်များ စိုက်ထားပြီး ဘုမ္မရာဇာအဖြစ်နှင့် ကေရာဇ်အဖြစ်များ ဆောင်ထားကြပါသည်။ ဝါဆိုလ မှီရလျှင် ချက်စားနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မည်မျှ စားကောင်းသည် ဆိုသော

အဆိပ်ထောက်သော်

မှီဖြစ်ပါစေ အဆိပ်အတောက် ကာကွယ်ရန်အတွက် ကန်စွန်းရွက်နှင့် ရောချက် စားရပါသည်။

ပြီးခဲ့သောနှစ်က ဦးစံနှင့် ဦးပဲညိုတို့ မိသားစု မှီကို ကန်စွန်းရွက်နှင့် ချက်စားသော်လည်း မိသားစု မှီအဆိပ်သင့်၊ မှီတောက်ခဲ့ရပါသည်။

မြန်မာရွာခံ ဆေးဆရာဦးညိုမှ ကုသပေးသဖြင့် ဆေးရုံမရောက် အသက်မပျောက်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုမ္မရာဇာအဖြစ်နှင့် ကေရာဇ်အဖြစ်တို့ကို ရေနှင့် ပျစ်ပစ်သွေးပြီး လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန်တစ်ဝက်မျှ တိုက်ပေးရပါ

သည်။ အခြေအနေကြည့်၍ နာရီခြားစောက်တစ်ကြိမ် လိုအပ်သလို တိုက်ပေးနိုင်ပါသည်။

အဆိပ်အတောက်အမျိုးမျိုး ပျောက်ပါမည်။ ကျေးလက်တွင် အပေါ်သုံးနိုင်ရန် နေအိမ်တိုင်း သေတ္တာထားသင့်သော ဆေးမြစ်များ ဖြစ်ပါသည်။

နတ်ဟောက် လောင်းမွန်ဖြင့်

ဆားကို ပင်လယ်ရေခဲနံ့မှ ထုတ်ယူ
ပင်လယ်ရေခဲနံ့ဝင်သောဒေသ
ဆားများချက်လုပ်၍ စီးပွားဖြစ်
ရရှိပါ၏။ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး
ဆားချက်လုပ်ငန်းများရှိသော
ကြောင့် "ပဲခူးဆား"သည် နာမည်
ရလေ၏။

ဆားသည် မပါမပြီးသော အာဟာရ
ဆစ်တစ်မျိုးပင်ဖြစ်၏။ သွေးသားကို
ကြွယ်စေ၍ အပူအပုပ်ကို နိုင်သည်။
မပါလျှင် စားသောက်ဖွယ်တို့မှာ
တစ်ခုချွတ်ယွင်းနေ၍ အရသာ
မရှိ ဖြစ်ရလေ၏။

ဆားရိုးတို့ကို အိမ်သုံးဆားအဖြစ်
အသွယ်တကူ ရနိုင်သော်လည်း တန်ဖိုး
မြင့်မားသော သီဒီဝင်ဆားကိုမူ လွယ်
လွယ်နှင့် ရယူနိုင်ခြင်း မရှိပါ။ ဆားတို့
နှင့် "ဝက်ဘာဆား"ကို အကောင်း
ဆုံးဟု ဆိုကြသည်။

ထိုဆားကို နတ်စောင့်သည်ဟု ဆို
ကြသည်။ ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုပြုကာ
သီလစောင့်ထိန်း၊ အဓိဋ္ဌာန်စိတ် ကိန်း
အလှောင် အလွယ်တကူ ယူ၍ရသည်။

ထိုဆားမျိုးကို ဝက်ဘာတောင်၏
ခြင်တောင်အနီး (ယခင် မဟာ
အင်္ဂါမြိုင်ဆရာတော်ကြီး သီတင်း
ဆရာ ကျောင်းဝန်းကျင်တစ်ဝိုက်ရှိ
မြို့နားတွင် တွေ့ရသည်။) အဖိုးတန်
သော သီဒီဝင် ဝက်ဘာဆားမြေပင်
ဖြစ်သည်။

ထိုမြေတွင် ကြေးတတ်များစွာ ကိန်း
အနံ့ပြင်း၍ အဆိပ်ရှိ၏။ တန်ဖိုး
အနိမ့်မျိုးရှိ၏။ ရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်
ကင်းစေတတ်၏။

ဝက်ဘာဆားနှင့်ပတ်သက်၍ သံစွာ
အထိ မှတ်တမ်းတွင် အောက်ဖော်ပြ
အတိုကို နံပါတ်စဉ်တို့၍ ရေးသား
ထားပါ၏။ သံစွာဗလက မဟာမြိုင်

အာဟာရထွက်သတ္တု သို့မဟုတ်

အာဟာရတန်ဖိုး

အာဟာရတန်ဖိုး

အတွင်း စခန်းနေဝိဇ္ဇာကြီးများ စောင့်
ရှောက်ခံရသူ ဖြစ်ပါ၏။

ပါရမီအလျောက် စိတ်နှင့် ဆက်
သွယ်၍ အတွင်းစခန်းကို ဝင်နိုင်
ထွက်နိုင်သော လူ့ပြည်မှ သာမန်
လူသားတစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါ၏။

သူသည် အတွင်းစခန်းနေ ဝိဇ္ဇာတို့
၏ ပညာပေးခြင်းကို ဘဝနှင့်ရင်း၍
ခါးသည်းစွာခံစားပြီး ပညာယူခဲ့ရသူ
ဖြစ်ကြောင်း သူ၏ မှတ်တမ်းများအရ
သိရပါ၏။

ဆားတတ်တန်ခိုး အမျိုးမျိုးနှင့်
"တန်ခိုးရှင်တို့၏ ဆားတော်မြတ်"
အကြောင်းကိုဆက်လက်တင်ပြပါမည်။

၁။ ဝက်ဘာဆားသည် အနံ့ပြင်း၏။ ဆား
တတ်ဆောင်၏။ ဥက္ကာကိုပေး၏။ မေတ္တာ
တတ်ကိုပေး၏။

၂။ ဘုရားရှင်တို့၏ အသုံးပြုတော်မူရာ
ဆားတော်ဖြစ်၏။

၃။ အလောင်းတော်ကဿ အရှင်ပြုကြီး၏
ဖရိုဏ်နှစ်စင်တော်မူရာမြေသည် ဆား
မြတ်မြေဖြစ်၏။

၄။ ထိုမြေသည် သူတော်စင် သူတော်မြတ်
တို့ ပို၍ရပေခြင်းဖြစ်၏။

၅။ ကိတ်(ခေါ်)ရွှေတတ်ကို အသက်ထွင်းရန်
ပြုတော်မူခြင်းဖြစ်၏။

၆။ တင်ဝါပါကျေလျှင် ပါရမီပြည့်ရာနေရာ
ဖြစ်၏။ (ထိုနေရာတွင် ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်များ
မွေ့လျော်ကြ၏။)

၇။ ပေါင်းတလည်မြို့၏ အလယ်ဗဟိုတွင်
ဆားမြတ်ရှိ၏။

၈။ အာကာသတတ်ကား ပေါင်းတလည်ဖြစ်
၏။ အကြောင်းကား...

က။ နိမိတ်ကောင်းရှိခြင်း။

ခ။ မြန်မာပြည်၏ ဗဟိုအချက်ဖြစ်ခြင်း။

ဂ။ တင်ဝါပါကျေလျှင် ပိုတည်ရာ
အရပ်ဖြစ်ခြင်း (ဂေါတမဟုတ်ရာ
ကြွက်မင်းဘဝနှင့် နေတော်မူရာ
အရပ်ဖြစ်ခြင်း)

ဃ။ အောင်မြင်ဖြစ်ခြင်း။

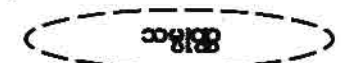
တန်ခိုးရှင်၏ ဆားတော်မြတ်

အဆိုပါအရပ်တို့မှ ဆားမြေကိုယူ
ဝါးကျည်တောက်တွင်ထည့်၍ အဆိုရှင်
ပိတ်၊ ဇီးပုတ်၊ ဆားဘဝက "သီဒီဝင်"
ဆားဖြစ်စေ၏။ ကိတ်တတ်အတွက်
အကောင်းဆုံးဆား ဖြစ်၏။

အလိုလိုအေးလျှင် ဝါးကျည်
တောက်မှမြေကိုယူ၊ ရေတွင်ဆေး
မြေကြီးအပျော်၊ ဆားအပျော်တွင်
ဆားတော်ကို ရအောင်ယူရန်ဖြစ်သည်။

ထိုဆားသည် "သတ္တဝါကယ်
ဆား"ဖြစ်သည်။ အရိပ်ကမည်း၏။
အရောင်မည်း၏။ အချို့က ညို၏။
ဆေးမွမ်းထက်၏။ အကြောအချဉ်၊
အဆီအတွက် ကောင်း၍ အသားရောင်
ဝင်းဝါရှိပြည်စေ၏။ သူတော်စင်များ
ပို၍ရာ "အာဟာရနတ်သုဒ္ဓါ" ဖြစ်၏
ဟု ဆိုပါသည်။

မေတ္တာရည်သူတို့...

စာကိုးစား ။ သတ္တဗလ၏ ဝိဇ္ဇာရေး
မှတ်တမ်း။

လတ်လတ်

ရွှင်လန်းကြစေရန်

စက်တင်ဘာလတွင် ငွေကြေး
လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းကြစေရန်
အတွက်...

① မိဿရာသီဇာတိ(မတ်လ ၂၁ရက်မှ
ဧပြီလ ၂၀ ရက်အတွင်းပေးသွင်း)
ရွက်လှပန်း(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်

(၆)ညွန့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ ဆွမ်းထမင်း
(၄)ပန်းကန်တို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင်
စာနုလှာပြုတ်တိုင်အနီးမှ ဘုရားကပ်
လှူပါ။ အများကိုးကွယ်သော ဘုရား
စေတီတစ်ဆူ၌ ကပ်လှူရန်ဖြစ်သည်။

② ဗြိသ္မရာသီဇာတိ(ဧပြီလ ၂၁ ရက်မှ
မေလ ၂၀ ရက်အတွင်းပေးသွင်း)
သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ သီးညွန့် (၃)

ညွန့်၊ ပိတောက်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ ကြက်
လျှာ (၇)ခုတို့ကို စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏
အင်္ဂါပြုတ်တိုင်အနီးမှနေ၍ စနေနေ့
တွင် ကပ်လှူပါ။

③ မေထုန်ရာသီဇာတိ(မေလ ၂၁ရက်
မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း ပေးသွင်း)
နင်းဆီ(၅)ပွင့်၊ စံပယ်(၅)ပွင့်၊ ရွက်

လှ(၅)ညွန့်၊ သောက်တော်ရေ (၃)ခွက်
တို့ကို တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဘုရားစေတီ
တစ်ဆူ၏ သောကြာပြုတ်တိုင်အနီးမှ
ကပ်လှူပါ။

④ ကရကင်္ဂရာသီဇာတိ(ဇွန်လ ၂၁
ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်အတွင်း
ပေးသွင်း)

အောင်သပြေ(၇)ခက်၊ ခတ္တာ သို့
မဟုတ် ဒေါနပန်း(၇)ခက်၊ သီဟိုဠ်(၇)
ညွန့်၊ ဖယောင်းတိုင်(၅)တိုင်တို့ကို
တနင်္ဂနွေနေ့တွင် အများကိုးကွယ်သော
စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေပြုတ်တိုင်
အနီးမှ ကပ်လှူပါ။

⑤ သီဟိုဠ်ရာသီဇာတိ(ဇူလိုင်လ ၂၂
ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၁ရက်အတွင်း
ပေးသွင်း)

ပိတောက်(၇)ညွန့်၊ ဒေါန(၇)ခက်၊
အုန်းရွက်(၇)ရွက်၊ ဆွမ်းထမင်း(၇)
ပန်းကန်တို့ကို သောကြာနေ့တွင်
ဘုရားစေတီတစ်ဆူအား ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်

တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။

⑥ ကန်ရာသီဇာတိ(ဩဂုတ်လ ၂၂
ရက်မှ စက်တင်ဘာလ ၂၁ရက်
အတွင်း ပေးသွင်း)

ထန်းရွက်(၅)ရွက်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ
(၅)ညွန့်၊ အုန်းရွက်(၅)ရွက်၊ ကြက်
လျှာ (၇)ခုတို့ကို သောကြာနေ့တွင်
အများပုထိုးသော စေတီပုထိုးအား
ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။

⑦ တူရာသီဇာတိ(စက်တင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၂၂ရက်
အတွင်းပေးသွင်း)

မေမြို့ပန်း (၃)ပွင့်၊ နင်းဆီပန်း(၃)
ပွင့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့်(၃)ညွန့်၊ သောက်
တော်ရေ (၅)ခွက်တို့ကို တနင်္ဂနွေ
နေ့တွင် ဘုရားစေတီတစ်ဆူအား
တနင်္ဂနွေပြုတ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။

⑧ ဗြိစ္ဆာရာသီဇာတိ(အောက်တိုဘာ
လ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁
ရက်အတွင်း ပေးသွင်း)

သီးညွန့်(၆)ညွန့်၊ သီဟိုဠ်ညွန့် (၆)
ညွန့်၊ သရက်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဖယောင်း
တိုင်(၃)တိုင်တို့ဖြင့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင်
ဘုရားစေတီတစ်ဆူ၏ သောကြာပြုတ်
တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူပါ။

⑨ ဓနုရာသီဇာတိ(နိုဝင်ဘာလ ၂၂
ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ရက်
အတွင်း ပေးသွင်း)

သီးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ရွက်လှပန်း (၄)
ခက်၊ ပိတောက်(၄)ခက်၊ ဆွမ်းထမင်း
(၆)ပန်းကန်တို့ကို စနေနေ့တွင် စေတီ
ပုထိုးတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါပြုတ်တိုင်အနီးမှ
ကပ်လှူပါ။

⑩ မကာရာသီဇာတိ(ဒီဇင်ဘာလ ၂၁
ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၉ ရက်အတွင်း

ပေးသွင်း)
ရွက်လှ(၂)ခက်၊ ကံ့ကော်ညွန့်
ညွန့်၊ နင်းဆီပန်း(၂)ပွင့်၊ ကြက်
(၄)ခုတို့ကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် အများ
ကိုးကွယ်သော စေတီတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂ
ပြုတ်တိုင်မှ ကပ်လှူပါ။

⑪ ကိုရာသီဇာတိ(ဇန်နဝါရီလ
ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈
အတွင်း ပေးသွင်း)

ငှက်သို့မဟုတ် ကံ့ကော်ညွန့်(၁)
အုန်းရွက်(၁)ရွက်၊ နင်းဆီပန်း(၁)
သောက်တော်ရေ (၂)ခွက်တို့ကို
ကြာသပတေးနေ့တွင် ဘုရား
တစ်ဆူ၏ ဗုဒ္ဓဟူးပြုတ်တိုင်အနီးမှ
လှူပါ။

⑫ မိန်ရာသီဇာတိ(ဖေဖော်ဝါရီလ
ရက်မှ မတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း
ပေးသွင်း)

အုန်းရွက်(၄)ရွက်၊ ခရေညွန့်
ညွန့်၊ ကံ့ကော်ညွန့်(၄)ညွန့်၊ ကြက်
(၁)ခုတို့ကို အင်္ဂါနေ့တွင် ဘုရား
တစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးပြုတ်တိုင်
ကပ်လှူပါ။

ဤသို့ဖြင့် မိမိတို့၏ ပေးလှူ
အလိုက် ပူဇော်ဖွယ်များ ကပ်လှူ
ငွေကြေးလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်း
စေရန် သမ္မာဒေဝများထံ တိုင်
ဆုတောင်းရန် ဖြစ်ပါသည်။
နက္ခတ္တသုလေသီ

◆ အင်ပင်ညီနောင်နှင့်အောက်ခြေပိုင်

◆ ရှားပင်ညီနောင်နှင့် အောက်ခြေပိုင်

သစ်ညီနောင်များ

ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ နတ်မောက်မြို့နယ်၏ အနောက်ဘက် ခုနစ်မိုင်ခန့်အကွာ အရာတော် အရှင်ဥဇ္ဇာယ၏ တောအနားဝန်းထဲတွင် ထူးခြားစွာ ပေါက်ထွက်တည်ရှိနေသော အင်ပင်ညီနောင်နှင့် ကျောင်း၏ အရှေ့ဘက် ခုနစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိပေါက်ထွက်နေသော သဘာဝ ရှားပင်ညီနောင်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ရောက်ရှိသွားစဉ်တွင် အင်ပင်ညီနောင်ရှိ ရုက္ခစိုက်ပျိုးရေးကို အထူးတိုင် အလင်းတိုင်နှင့် ထမင်းဖြူဖြူ မုန့်နီ၊ ထန်းလျက်၊ လက်ဖက်နှင့် လာရောက်ပူဇော်ပသနေသူ အင်ပင်ညီနောင်နှင့် တွေ့ရပါသည်။

နှင့် ဝတ်သက်၍ သိရှိသူ သုတေသီ ပညာရှင်များမှ ဖြေကြားပေးပါရန် ပြောပြပါသည်။
ဤသို့သာ သစ်ညီနောင်များကို ရုတ်ယူ၍ ဓနုအိမ်အထောက်အအံ့ ထောက်လှမ်းထုတ်လုပ်၍ အိမ်ရှင်များ အထူး စီးပွား၊ ယဉာ တိုးတက်ကောင်းမွန်သည်ဟု ဆိုသူနှင့် အသုံးပြုကောင်း သုံးလျှင် ခိုက်တတ်သည်ဟု ဆိုသူများ တွေ့ကြုံကြားခဲ့ရပါသည်။

ပုံတွင် ဖော်ပြထားသော ရှားပင်ညီနောင်မှာ တောင်သူကြီး ဦးမောင်သူ၏ ယာမြေထဲတွင် သဘာဝအတိုင်း ပေါက်ရောက်နေခြင်းဖြစ်ပြီး ဤသစ်ပင်ညီနောင် ပေါက်ရောက်ဖြစ်ထွန်းလာချိန်မှစ၍ သီးနှံအထွက်တိုးပြီး လုပ်ငန်းဆောင်တာ ပိုမိုအဆင်ပြေလာသည်ဟု

သိသူပညာရှင်များ သုတေသီများ၊ ဆရာများအနေဖြင့် ရေးသားတင်ပြ ဖြေကြားပေးပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်လှယ်

လောကဝယ် ဗဟုသုတတို့က ယူ၍
လည်းမကုန်၊ သောက်၍လည်းမခမ်း၊
ဆန်းဆန်းပြားပြား အနှစ်သားတစ်ခု
ကို ဖော်ပြပါအံ့။ ထိုအကြောင်းတို့ကား
မဟာမြိုင်တောမှ ဝိဇ္ဇာရှင်ပညာဒီပ၏
ကျေးဇူးပင်ဖြစ်လေတော့သည်။ လိုသူ
တို့အဖို့ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် ကြားဖူး
နားဝ ဖြစ်နိုင်လေတော့သည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ စာ
တည်းချုပ် ဦးကျော်မိုးသိန်း၏ မိမိ
သာသိပြီး သမိုင်းမဝင်သောဖြစ်ရပ်
တို့အား ပေးပို့နိုင်ပြီဟူသော ဖိတ်ခေါ်
ချက်ကျေးဇူးလည်း ပါသည်။

ရှာဖွေသူ အသုံးချသူတို့အဖို့ လက်
တွေ့ပညာရဖွယ် အသုံးချရန်အတွက်
လည်းပါ၏။ လူတို့၏အသိပညာတွင်
ဉာဏ်အာရုံ အဆင့်ဆင့်ရှိကြလေရာ
အသိနှင့်အတတ်ကို အခြေခံမှုယူ၍
ရှေးသားခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

**ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ကြီး** ရေးသားစီရင်တော်
မူသော စာအုပ်တို့က ဘဝတစ်ခုသို့
ပြုပြင်ကူးပြောင်းရန် ခြေလှမ်းကောင်း
သာ ဖြစ်တော့သည်။ ဝိဇ္ဇာရေအသိနှင့်
အတတ်တို့က ခေတ်အဆက်ဆက်
လျှို့ဝှက်ခဲ့ရာအကြောင်း အဖြစ်အမှန်
ကိုကြားရန်၊ သင်ယူရန်၊ လက်တွေ့
လုပ်ဆောင်ရန် ခက်ခဲလှ၏။

ယခုတင်ပြသော ငှက်အကြောင်း
သည် ဝိဇ္ဇာရှင်ပညာဒီပ၏ မိန့်ဆိုခဲ့
သော မှတ်စုမှတ်တမ်းသာဖြစ်ပေ
သည်။ မိမိသိမိသမျှ ရေးသားတင်ပြ
ခြင်းသာဖြစ်၍ ပြည့်စုံမှုမရှိပါက ကြို
တင် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

ပြဒါဏ်သတ်သောလင်

ငှက်က သုံးတတ်လျှင် တစ်ပင်လုံး
အသုံးဝင်၏။ ဆေးအဖြစ် အကြော
တက်က အခေါက်ကိုသွေးလိမ်းကြ၏။

၁၈၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝိဇ္ဇာရှင်ပြောသည့်

တစ်ပင်လုံးပြဒါဏ်

ရရှိသူ (ဗောဓိမြိုင်)

ရွှေရောင်လုံးအား ရွှေဖြစ်ချင်လျှင်
ဓာတ်ဓာတ်နှင့်စပ်ပြီး လိုသလို အသုံးပြု
နိုင်ပေသည်။

တစ်ပင်လုံးပြဒါဏ်

ဝိဇ္ဇာရှင်ပညာဒီပမှဆို၏။
'အထင်တစ်လုံးနှင့်ပျော့ ထင်ရှားသော
၍ ဟောပါမှ ထူးခြားလှိုထင်ရှား နတ်သား
'ပင်အလား အနံ့ကမရှိ အပြစ်ကင်းပင်
အပွင့်ကြည့် တစ်သက်တာမှတ်ပါ မိမိ
ထင် ဘဝဟာ ဇာတ်လမ်းတစ်ပါး
ပြောချင် ငှက်တို့အပင် အသားမှာထင်
အသီးမှာသရက် အရွက်မှာ လက်ဖက်
အပင်မှာ ပြဒါဏ်ရေလိုရတာ ငှက်အစား
ဟု မိန့်ဆိုခဲ့လေသည်။ ဝိဇ္ဇာရှင်
အတတ်ကား ပညာဉာဏ်ဟု ဆိုနိုင်
ဖွယ်ရှိသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ရှင်တို့၏အတတ်က လက်
တွေ့ဆန်ကြောင်း စာဖတ်သူတို့
သိလာနိုင်ပေလိမ့်မည်။ အကြောင်းနှင့်
အကျိုး ဆက်စပ်ခြင်း၊ အသိမှ အတတ်
ကျခြင်း၊ အတတ်ဘဝနှင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
တို့ ချိတ်မိခြင်းကဲ့သို့ ရှိနေလေသည်။
ငှက်ဟုဆိုလိုက်သည်နှင့် အပွင့်ကို
ကောက်ယူ၊ အမြစ်ကို မတူးလေနှင့်။
ထို့အတူ အခေါက်ကိုလဲ မခွာလေနှင့်။
အပွင့်ပင် အသုံးဝင်မှုကို ဖော်ပြပါအတိုင်း
ငှက်ကို ကောက်ယူပြီးလျှင် သစ်
စင်အောင်ရေဆေးရ၏။ သစ်နှင့်
တွင် ဝါးသည်က ပဒေသာ အမှန်စွာ
အစစ်မဟာထည့်ယူကာ ကော်
အဆစ်တွင်အဖွင့်/အပိတ်အရှင်ထည့်
ဆားတစ်ဖွန်းထည့် နေခြောက်လျှင်
ခြောက်ပြီးဆိုလျှင် ဝါးဆစ်ကို လုံးအား

အခေါက်ကိုပြုတ်၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်
တင်ဆားအနည်းငယ်ထည့်၍သောက်
ပါမှ ဆီးကျင်ခြင်းပျောက်၏။ ဝက်သား
ကို ငှက်သားစို့ဖြင့်ရိုက်လျှင် ဝက်သား
သည် အဆိပ်ဖြစ်၍ ချက်စားလျှင်
သေတတ်ကြောင်း မှတ်သားရ၏။

ပြဒါဏ်ရည်ထဲ ငှက် သတ္တရည်ထည့်
ကာ စိမ်ကြည့်က ပြဒါဏ်ရောင်
ပြောင်း၏။ ထို့အပြင် ငှက်သတ္တရည်
ကို ညှစ်လိုက်၊ စိမ်လိုက်၊ သွန်လိုက်
ပြုလုပ်နေခြင်းမှ နေလှန်းခြင်းဖြင့်
ပြဒါဏ် ဖြစ်တော့ကြောင်း သိရပြန်၏။

ပြဒါဏ်ခဲဆိုရာတွင် ငှက်ကိုခုတ်ယူ၍
ရေနှင့်ကောင်းစွာသေ့၊ ဆားနှင့်ရော၊
ထိုဆေးအား ပြဒါဏ်ကြက်ချေးခဲနှင့်ရော
ထည့်ပြီး မီးအေးလုံဖွင့်ကာ မကြာ
ခဏ ကျင့်ခြင်းဖြင့် ပြဒါဏ်သေခြင်းနှင့်
ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော ပြဒါဏ်ခဲ
ဓာတ်လုံးကို ရပေလိမ့်မည်။ ထိုပြဒါဏ်ခဲ

သေလို့ပြုပြီး အဖုံးမပိတ်ခင် ဆေး
အညစ်အရှေးက နုနွင်းမှုန့်စစ်စစ်တစ်ခွန်း
ထိတ်ထည့်၍ မီးနှင့်ဖုတ်ရန်သာဖြစ်
ဆာ၏။

မီးဖုတ်သည်ဆိုရာတွင် ထင်းမီးနှင့်
ဖုတ်ရန်သာဖြစ်၏။ တွေ့ရမည်က
အညစ်အရှေးမှဖြစ်သော ပြဒါး အနှစ်ခဲ
တို့ လက်ဝယ်ရပေလိမ့်မည်။

ပြဒါးအနှစ်အခဲ ဆိုသည်မှာ

ရွှေအစစ်ကို တန်ဖိုးထားကာ လူတို့
အရေးယူသကဲ့သို့ ယူရကြောင်းဆို၏။
ထိုကို ညှိုးခြောက်တဲ့အထိဖုတ်၊ ဝါး
အညစ်တောက်ဘူးမှ ခွံ့ကိုခွာ ငပွင့်မ
ဘာအား ဆားရည်တွင် တစ်ညစိမ်
ထွက်ပါပေါ့ပြဒါးဟု သိမှတ်ရ၏။

ထိုပြဒါးဓာတ်ကို ထုတ်ယူရာတွင်
ဆားဓာတ်သည် ဆရာကြီးတစ်ပါး
ကဲ့သို့ အလွန်အရေးပါ၏။ ထွက်ပါပေါ့
ပြဒါးဆိုရာတွင်လည်း ပညာရှင် အသိ
အရလွယ်သော်လည်း သာမန်လူ
သိစေရန် ဆားနှင့်စိမ်ထားသော
အညစ်အပွင့်တို့အား သံဒယ်တွင် မီး
ဖွေးဖွေးဖြင့် ပြဒါးချက်၍ တက်လာ
သော အမြှုပ်တို့သည် ပြဒါးဓာတ်
အစစ် ဖြစ်ကြောင်း သိရန်လိုပေသည်။

ထို အမြှုပ်တို့ကို သံဒယ်တွင် အခဲ
အနှစ် အမှုန့်ရအောင်လှော်ယူကာ
ထုံးဆင့်သို့ ကူးပြောင်းခြင်းဖြင့်
အညစ်ပမာဝင်းဝါသောအပွင့်သဏ္ဍာန်
ဥပမာပန်းကဲ့သို့ ပြဒါးဓာတ်သားကို
ရရှိတော့၏။

အခေါက်၊ အမြစ်၊ ပင်စည်တို့မှ

ပြဒါးထုတ်ခြင်း

အမြစ်၊ အခေါက်၊ ပင်စည်တို့ကို
ဖုတ်ယူတူးယူကာ သံဒယ်တွင် မီးနှင့်
တို့ချက်၍ အမြှုပ်တို့တက်လာတိုင်း
သိယူရန်သာဖြစ်၏။ ရေနှင့်ပြုတ်ကျိ

၍ တက်လာသော အမြှုပ်တို့သည်
ပြဒါးသတ္တုများဖြစ်ကြောင်း သိရန်
အလွန် အရေးကြီး၏။ ပြဒါးပါဝင်ကိန်း
ကို ဓာတ်သဘောအရ အကျိုး
အကြောင်း ဆက်စပ်နေခြင်းကိုသိရန်
တင်ပြပါမည်။

ပြဒါးမြှုပ်များရရှိပါက ဒုတ္တာစ
အနည်းငယ်ကိုထည့်ရုံနှင့် ပြဒါးနှင့်
ဒုတ္တာ မည်သို့ ဆက်စပ်နေကြောင်း
လက်တွေ့သိနိုင်ပေမည်။ ဝိဇ္ဇာရှင်မှ
မြောက်မြောက်များများ ထွက်သည့်
ပြဒါးဟာ ရလို့မဆုံး တပြုံးပြုံးနှင့်
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟုဆို၏။

ငပင်အလယ်အလတ်အရွယ် ရှိ
သော ငပင်တစ်ပင်သည် ပြဒါး
ဆယ်ဝိသာအထိ ထွက်ကြောင်းနှင့်
ယုံယုံကြည်ကြည် စနစ်တကျ ထုတ်
လုပ်ပါက ရွှေ့ဖုတ်ရောင်းစရာမလို။
ငွေ့ထုတ်ရောင်းရသောအပင်မှာ ငပင်
သာဖြစ်ကြောင်း ဗဟုသုတရမ္ဗယ်
မှတ်ယူနိုင်ပေသည်။

ငပင်မှ ကြေးနက်သို့

ဝိဇ္ဇာရှင်ပညာဒီပရသေ့မှဆို၏။
'အရစ်ရစ် အနှစ်နှစ် အပြစ်ကင်းစွာ ငှုန်
ယာ၊ ငှုန်ကိုရအောင်ယူ ထိုသို့ယူရာတွင်
အပင်၏ အနှစ်ဖြစ်တည်မှုကို ဉာဏ်နှင့်ချင့်ချိန်
ရလိုသည်က အနှစ်ပတ်ဖြစ်ကြောင်း ဆို၏။
ငှုန်ရပါက ရေလုံး သံလုံး အသုံးမပြုရန်
အသုံးပြုရန်က ကြေးနီစစ်စစ်လုံး(သို့မဟုတ်)
အိုးသည် အလွန်ရှားသော်လည်း အသုံးပြု
ရန် အကောင်အထုံးသာ ဖြစ်လေသည်။
ကြေးနီလုံးရပါမူ ငှုန် (၂)ဝိသာကို

သား (၁)ဝိသာထည့်၍ တစ်ပတ်လောက်
စိပ်ပြုသည်နှင့် ဓာတ်ပြောင်းခြင်း စနစ်ကို
စတင်ပြင်ရတော့မည် အနှစ်ပင် ဖြစ်လေ
သည်။ ရေထဲတွင် ညီမည်းလာကာ ကြေးနီ
လုံပေါက်မည်ဟု မထင်လေနှင့်၊ ကြေးနီ
လုံ (သို့မဟုတ်) ကြေးနီအိုးသည် အတွင်း
အနုစာဟု အပြင်သားပါ တပြည့်ဖြည့်
မည်ညိုလာမည်ကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်'
ဝိဇ္ဇာရှင်ကဆို၏။

'အဲဒါ လူတွေလိုချင်တဲ့ ကြေးနက်ဖြစ်
ကြောင်း လူတိုင်းမသိတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို
ပြောပြခြင်းပဲဖြစ်ကြောင်း အချို့ကိစ္စတွေဟာ
ဖိုထိုရန်မလို ဓာတ်ပြောင်းခြင်း သဘော
တရားသည် သိပ္ပံပညာပါဝင်ခြင်းကို နား
လည်သင့်ကြောင်း ဆို၏။

လောကီပညာမှာ တစ်ပင်အောင်ရင် ချမ်း
သာကြောင်း ထိုက်၏ မထိုက်၏ဆိုတာ
ရှိကြောင်းနှင့် သိပ္ပံသဘောအရ ဓာတ်ပြု
ခြင်းသဘောအရ ဓာတ်ပြုခြင်းသဘောတို့
ကို လိုက်ဖီရန် လိုအပ်သည်'
ဟု သွန်သင်ခဲ့ပေသည်။

ဆရာရှင်ပညာဒီပရသေ့၏ မိန့်မှာ
ချက်မှာ...

'ဓာတ်ပြုခြင်းဆိုတာ ငပင်အောက်
မှာ ကြေးနှင့်ဆားဓာတ်တို့ ရှိနေတာမှန်
ရင်အဲဒီကြေးဟာ နက်နေတတ်ကြောင်း၊
ထိုအရာတွေဟာ သဘာဝတရားရဲ့
အမွေအနှစ်ပင်ဖြစ်ကြောင်း ဆို၏။

ပြန်မာပြည်မှာ သိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
အကြောင်း၊ ငါ၏တပည့်တစ်ဦးရှိခဲ့
သိကြောင်း၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ရသေ့ဘဝ
မှ လူဝတ်လဲကာ ဦးမျိုးမြင့်အမည်ဖြင့်
နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြပြန်သည်။
အဲဒါကိုသိတဲ့ ဦးမျိုးမြင့်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ပါပဲ။ ထိုသူဟာ သိတာပဲ ရှိတယ်။ သူ
သိတာက ဆရာတော်ကြီးကိုကန်တော့
ပါတယ်ဆိုတာပါပဲ။

ငါက သနားတော့ ပြောပြတယ်။
နာမဂ္ဂဗျာဓိရောင်ခြည်မလင်း ၁၈၅

စာမျက်နှာ (၁၉၂) မှ အဆက်

အကျင့်မမှန်တော့ ပညာကိုချန်မိ
တယ်။ ပညာလဲချန်ရော အကုန်လွဲ
တော့တာပဲဟုဆို၏။ အဲဒီကြေးနက်ကို
ငနစ်နဲ့ စီမံကြရာမှာ ဆရာကြီးကျ
တဲ့ဆေးတော်အရှင်ဟာ ဝေက်သာ
ဖြစ်ပေတယ်ဟုဆို၏။

သနားစရာကောင်း၍ ပညာအသိ
ကိုပေးတယ်။ ပညာအသိမှ အတတ်
ပြောင်းရာမှာ အကျင့်မမှန်တတ်တဲ့လူ
ကို ဉာဏ်ရှင်တို့က ပညာချန်တာဟာ
ထုံးစံပဲကဟု မိန့်၏။

မက်လုံးကကြေးနက် အရာရာ
တိုင်းဟာ ဝိဇ္ဇာအသိဉာဏ်မှ သိပ္ပံလက်
တွေ့ အခြေခံမှုကို သဘောပေါက်အပ်
တယ်။ ရေ၊ မြေ၊ လေတို့ဟာ အပူနဲ့
ဖိအားကြောင့် တွင်းအောင်းပစ္စည်း
များနဲ့ ဓာတ်ပြုခြင်းတိုက်ဆိုင်မှသာ
ဖြစ်တာဟု မိန့်ပြတယ်။

ဥပမာပြရရင် ကိုယ်တွင်းအပူနဲ့
အပြင်ကအပူဟာ ဓာတ်မပြုဘူးကွ။
ဓာတ်ပြုတယ်ဆိုရင် ဝိဇ္ဇာတွေအကုန်
ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့။ “ဒါကြောင့် ကြေး
အိုးနဲ့ ငနစ်စီမံရာတွင် ဝေက်သာ
(၃)ပဲ ထည့်စီမံရကြောင်း၊ ဆယ်ရက်
တိတိစီမံရကြောင်း” မှတ်သားအပ်
ပေသည်။

ကြေးနက်ရဲ့ သတ္တိ

ကြေးနက်ဟာ မီးမကူးဘူးဆိုတာ
မှန်ကြောင်း၊ မီးပြတ်တဲ့သတ္တိရှိကြောင်း။
သို့သော် သတ္တုသဘာဝအတိုင်း မီးနှင့်
တွေ့က အရည်ပျော်ကြောင်း၊ ဘယ်
သတ္တုမဆို နည်းပညာဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာအသိ
နဲ့ သိပ္ပံဆိုတဲ့ လက်တွေ့အတတ်
ဆိုကြရင် အရည်ပျော်ဖြစ်လေသည်။
ထို့ကြောင့် ဆရာရှင်ပညာဒီပကာ...

ကြေးနက်ကို အဂ္ဂိရတ်အတတ်နဲ့
ဆိုရင် သဒ္ဓါင်းကုန်းမှာ နေရာပေးရ
တယ်ကွ။ သေသေချာချာမှတ်ပါ။ ရှား

စောင်းအဆူးပင်၊ လက်ဖက်ရွက်
အစိမ်း၊ ကြက်ဟင်းခါးစေး၊ မက်လင်ချဉ်
အဲဒါတွေကို အမျှစုထည့်။ တစ်မျိုးကို
သုံးပဲစု၊ လေးမျိုးစုရင် (၁၂)ပဲ၊
ကြေးနက်သုံးကျပ်ကို လုံပိတ်ဇော်မံ
ကာ မီးစီးကိုထိုး ထွက်ပါပေါ့မီးမတိုး၊
ကျည်မထွက်၊ စက်ပျက်(ကား၊ ဆိုင်
ကယ်မထွက်ခြင်းကို ဆိုပါသည်။)

အဲဒီကြေးနက်ကို ရှူးမတတ်ရာ
သေတာတောင်မသိ။ သို့သော် ပညာ
ဒီပသိ၏ဟုမိန့်ပြီး ရယ်ပြုံးပြုံးကြီး
လုပ်နေရာမှ ထိုဆေးတို့နှင့်အတူ လက်
ချားပစ်ကာထိုးခြင်းဖြင့် ကြေးနက်ရဲ့
ပျော်ခြင်းဟာ သတ္တုအပိုင်အခဲရဲ့
နောက်ဆုံးဘဝပါပဲကွာ’
ဟု ပြောပြလေသည်။

ငနစ်၏ အတွင်းရေး

သန်လျက် စီရင်ခြင်း

ငနစ်တစ်ချောင်းလုံးမှာ ထင်ထင်
ရှားရှားအနာကဲ့သို့ ပုရွက်ဆိတ်အုံပမာ
မူတတအရာသည် အနစ်၏ အစွမ်း
ဆုံးအရာပင်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအရာ
ကို အများအခေါ် အမြုတေ (အနစ်
ဓာတ်)ဟုမှတ်ရပြီး ဆရာကိုင်သန်လျက်
အဖြစ် စီမံရ၏။

အပိုင်လိုချင်ပါလျှင် နတ်မင်းကြီး
ပွဲလေးပွဲပေးကာ ဝေဒါသာကုဂါထာ
မြတ်ကိုရွတ်ပါက ဆရာကိုင်သန်လျက်
ဖြစ်၍ အမှောင့်ပယောဂကို “ပြလျှင်
ပြေး”အစွမ်းကြီးကြောင်း ငှပင်ခေါ်
ငှရွေ့ဝါ၏ တစ်ပင်လုံး ပြဒါးစာမူကို
ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

[အသိဉာဏ်ပညာ ပေးသော
ကျေးဇူးတော် မဟာဗောဓိမြိုင်
ဆရာတော်ကြီးအား အာရုံပြု
ဦးခိုက်လျက်...]

ရဲမျိုးသူ (ဟောစီမြိုင်)

၀။ စနေရေ၌ ငှ-အသိတွင် သီးခြား
ကောင်အရပ် ရှ-အသိတွင် ပြော
အရပ်၊ ငှ-အသိမှာ အရေထူ
ထိုအရပ်တို့ကဲ့သို့ “ဦးထာ
တူသော အရပ်များ ဖြစ်ပါသည်။
စာတော်သုအတွက် အလွန်
ကောက်ယူနိုင်သည့် စာရေးသူအနေ
ဦးထာတူသော ရေနှင့် နာရီကောက်မှု
ကို ယောနှင့်အတူ ရေဆုံပြီးပညာ
အောက်ပါယောကို ကြည့်
ကောင်းသောရက်ကို ရေ၌ မတော
သော ဦးထာရက်ကို ပယ်ချက်နိုင်ကြ
၏။

*** (မှတ်ချက်) ***

အထက်ပါယောသည် နေ့ (၁
နာရီ၊ ည(၁)နာရီ) ဝဲမှန်ထား၍ ခွဲ
ထားသော အချိန်ယောဖြစ်ပါသည်။
လစဉ်အလိုက် နေ့တာအတိုအသင့်
ကြည့်ပြီး အနစ်တို့ခွဲပေါ်က ပို၍ တိ
မှန်ကန်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ အထက်ပါယော
သည် အကြမ်းအားဖြင့် အသုံးပြုနိုင်
ပါသည်။ ယခုတာလထည့် တီးတာ
ပြောင်းလဲနေသော အင်္ဂါနက်ထက်
ဖြစ်သော်လည်း “နေ့ထုတ်လည်
မယ်ရင် နေ့ဆုံးကိုလည်း ထွေးစွာ
ဟု ဆိုသော ရေလျှော်ဦးရေတို့
ဆုံးမကာသတိုင်း...

‘အထိုဦးသူ ထွေးသော မှတ်
စိပွားသေရဲမှလျက် ဝိစိန္တု မှတ်
စွာထည့်
ဟူသော လက်ကံကို ဖောက်ခွဲ
မှန်ကန်စွာ သုံးသပ် ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြ
၏။

သနတ္ထု ကောင်းသော နတ္ထုပါ
ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ပါစေ။

ကောင်းခန့် (သွတ်ကွဲ)
ဝက်လက်

ပြည်ပနိုင်ငံခြားမှာ

နေထိုင်လုပ်ကိုင် အကျိုးဝေးနိုင်သော သင်္ကေတ

သရုပ်ဖော်ရေးကော်မရှင်
(ဥပဒေတွဲ)
လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ဃ
ဂ
ခ
က

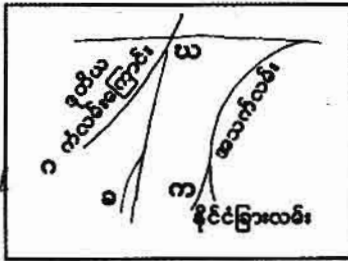
တယ်လက်ဖုန်းနံပါတ်

ယခု ဖော်ပြလိုက်သော ဘယ်
လက်ဖဝါးပြင်ပုံစံမှာ အသက်သုံးဆယ်
ဝန်းကျင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏
လက်ဖဝါးပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။
ပြည်ပနိုင်ငံရပ်ခြားမှာ
အပြန်ဆုံး သွားရောက်
လုပ်ကိုင်နေထိုင်ရဖို့
အထူးယကြာအစီအရင်
“တောင်းခံ ဆောင်ရွက်သူ
ဖြစ်သည်။
“က”အက္ခရာနှင့်
ညွှန်ပြထားသည်မှာ
အသက်လမ်းကြောင်း
အောက်ခြေမှ
တနင်္လာဂြိုဟ်သံသရာသို့ ခွဲဆင်း

သော
နိုင်ငံခြားသွား
လမ်း ထင်ရှားနေ
ခြင်းဖြစ်သည်။
“ခ”အက္ခရာနှင့်
ညွှန်ပြထားသည်မှာ
မှေးမှိန်နေသော ပထမ
ကံလမ်းကြောင်း ဖြစ်သည်။
“ဂ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ ထင်ရှားပေါ်လွင် အားကောင်း
နေသော ဒုတိယကံလမ်းကြောင်း ဖြစ်
သည်။
“ဃ”အက္ခရာနှင့် ညွှန်ပြထား
သည်မှာ ပထမကံလမ်းကြောင်းနှင့်
နာဂတ္ထရောင်ခြည်ပရူပလ်း ၁၈၉

ဒုတိယကံလမ်းကြောင်း မထိတထိ ဖြစ်
နေသော နေရာဖြစ်ပါသည်။

* * *

“က”အက္ခရာမှာ နီင်ခြား သွားရ
တတ်သော သင်္ကေတဖြစ်သည်။

“ခ”အက္ခရာမှာ ပထမ မူလ
နေရာဒေသ၊ အလုပ်အကိုင်တို့မှာ
အဆင်မပြေ မအောင်မြင် ဖြစ်တတ်

သော သင်္ကေတ ဖြစ်ပါသည်။

“ဂ”အက္ခရာမှာ ဒုတိယနေရာ
ဒေသ၊ အလုပ်အကိုင်တို့မှာ အဆင်ပြေ
အောင်မြင်အကျိုးပေးရမည့် သင်္ကေတ
ဖြစ်ပြီး၊ ထိုဒုတိယကံလမ်းကြောင်းက
ပြည်ပနှင့် ပတ်သက်သော တနင်္လာ
ဂြိုဟ်ခံဘက်မှ စ.တက်၍ ပြည်ပနိုင်ငံ
ခြားမှာ လုပ်ကိုင်နေထိုင်အကျိုးပေး
မည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။

“ယ”အက္ခရာမှာ အသက်သုံးဆယ်
ဝန်းကျင်၌ ကံကြမ္မာ အပြောင်းအလဲ
(အလုပ်အကိုင်ပြောင်း၊ နေရာဒေသ
ပြောင်း)ဖြစ်ရမည့် သင်္ကေတ ဖြစ်ပါ
သည်။

မှတ်ချက် ။ ။ အထက်ပါ

လက္ခဏာရှင်မှာ အသက်(၃၀)ခန့်
တွင် ဩစတေးလျနိုင်ငံသို့ ပြေး
ရွှေ့လုပ်ကိုင် အခြေချနေထိုင်
ယခုအခါ ထိုနိုင်ငံမှာ (၁၀)နှစ်ခန့်
ကြာနေပြီ ဖြစ်သည်။

လက္ခဏာပညာသုတ တိုးပွားရေး
ပါစေ။

အောင်မြင်ကျော်ကြား ရမ်းသား
ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေးဒင်ပညာသုတေး

ချွေးရုပ် ချွေးခေမ

မှာ ဒီဆုကြီးများ ရှိခဲ့ကြပါသည်။ သိရှိသူများ၊
အနွယ်တော်များမှ ဆက်လက်ဖော်ထုတ်ပေးစေချင်

ကနိစ္စာ ခွေးရုပ်ကိုကုသရာကြီး ဦးဘိုးဆော့

ကနိစ္စမှာ အလည်ရွာ ကော့ရွာအနက် စိတ္တိလာနီ့နယ် ဆောင်းအနက် (၁၀)မိုင်ခန့် အေးပါသည်။
ကျွန်တော် အသက်(၇၀)နှစ် ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်၏အမေ အပျိုဘဝကတည်းက ခွေးရုပ်ကိုကုသမှုများကို ကုသပေးခဲ့ကြ
သိရှိရပါသည်။

မိတ္တီလာ အနောက်ဘက်၊ တောင်ဘက်ရှိ ကျေးရွာများမှ ခွေးရုပ်အကိုက်ခံရလျှင် ဦးဘိုးဆော့ထံတွင် လာ
ကုသပါသည်။ ဦးဘိုးဆော့ ကွယ်လွန်သွားသဖြင့် မြေးဖြစ်သူ ဦးကုလားမှ ဆက်လက် ကုသပေးလျက် ရှိပါသည်။
ကုသမှု ခံယူပြီးသူတိုင်း ယခုအချိန်အထိ မည်သူမျှ ခွေးရုပ်ပြန်ရောဂါ မခံစားရပါ။ အားလုံး ပျောက်ကင်းပါသည်။
ယခုအခါ ဦးကုလားလည်း ကွယ်လွန်သွားပြီဖြစ်၍ မြေးတစ်ယောက်ဖြစ်သူ ဦးတင်မြင့်မှ ဆက်လက်ကုသကမ်း
ပေးလျက် ရှိပါသည်။ ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် လူနာပေါင်း မြောက်မြားစွာ ကုသပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

ကုထုံးနည်းမှာ...

ပထမ အန်ဆေး တိုက်ပါသည်။ ခွေးရုပ်ဟတ်က မအန်ပါ။ အနာကြီးနေပါက ဆေးရုံတွင် ပျောက်ကင်းအောင် ကုသခိုင်းပါသည်။ အန်
ခွေးရုပ်ပျောက်ဆေးတော့ မထိုးရပါ။ ထိုးပြီးလျှင် ကုမရတော့ပါ။
အနာပေါ်တွင် တင်ဆေးများဖြင့် တင်ပေးပြီး ရွှေလှောင်စက္ကူဖြင့် ပတ်တီးစည်၍ ဆေးလိမ်းပေးပါသည်။
(၇)ရက်ခွဲပြီး ပတ်တီး ပြုပြီးပါက အနာပေါ်အလယ်တွင် အဆိပ်များ စုနေပါသည်။ ယင်းကို တွင်းနှင့်စုပ်ယူပါသည်။ ယင်းအဖြစ် ရှိပြီ
ခွေးရုပ်ကိုကုထုံး ပြန်ပါသည်။ လူထောင်ပေါင်းများစွာ ကုသခဲ့ပါသည်။ ခွေးရုပ်ပြန်ခြင်း ဖျိတော့ပါ။
(ကုထုံးအသေးစိတ်ကိုတော့ ဆွေစဉ်ချိုးဆက်များကိုသာ လက်ဆင့်ကမ်းပါသည်။ ကြီးကြိုက်ပါက သွားစာ
လေ့လာနိုင်ပါသည်။)

တင်လှ (ဆ-မ-ငြိမ်း)

“အစားမတော်လျှင် တစ်လူတည်း”

အသွားမတော်လျှင် တစ်လူတည်း”ဟု ဆိုသည် စကားပုံသည် ရှေးလူကြီးသူမ တို့ ထားခဲ့သော စကားပုံဖြစ်၍ မိမိနှင့် ဆိုင်သောအရပ်သို့ သွားမိလျှင် မိမိမှာ အကျိုးမရှိဘဲ ဘေးဥပဒ်နှင့်သာ ဆွဲကြိုရတတ်ခြင်း...

မိမိနှင့် မှုသင့်သော အစားအစာကို အမိလျှင် မိမိအတွက် အာဟာရမဖြစ် ဘဲ ရောဂါဝေဒနာတို့သာ ရတတ်ခြင်း ဆသည်တို့သည် ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ ကိုယ်တွေ့ အတွေ့အကြုံများနှင့် ယှဉ်၍ ထားခဲ့သော စကားပုံ ဖြစ်ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ် ရေးမည်ဖြစ်သော “ခေါင်းသွားရွှောင်ရန် ဖီလာရက် တွက်နည်း”သည်လည်း ရှေးပညာ တို့သည် အတွေ့အကြုံပေါင်းများစွာ နှင့် ရင်းနှီး၍ သွားမည့်အရပ်၊ သွား မည့်နေ့၊ သွားမည့်အချိန်တို့ကို တွက် စစ်ယူကာ ကောင်း၊ မကောင်း၊ သင့်၊ မသင့် ချင့်ချိန်တွက်ချက်၍ သွားလာရန် ထားခဲ့သော ဗေဒင်တွက်နည်း အစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဇာတိဖြစ် သော စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ဝက် ဆက်မြို့နယ်၊ သခွတ္တောရွာ ဥတ္တရာ ရာမကျောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ နှစ်ပေါင်း ကိုးဆယ်ကျော် မှတ်စုစာအုပ် လက်ရေးမူထဲမှ ဗေဒင်တွက်နည်း၊ ဟောနည်းတို့ကို ရွေးချယ် ကောက် နုတ် ရေးသားလာသည်မှာ အတော်ပင် များခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ယခုလည်း ဖီလာရက်တွက်နည်းကို လက်ာနှင့်တကွ ဖော်ပြ၍ တွက်နည်း တို့ကို ဗေဒဝါသနာရှင်များ ရှင်းလင်းစွာ နားလည်စေရန် လက်ာနှင့် အကျဉ်း တွက်နည်းတို့ကို အကျယ်သဖြင့် ရှင်းပြ ရေးသားသွားပါမည်။

ခေါင်းသွားရွှောင်ရန်

ဖီလာရက်တွက်နည်း

တွက်နည်းလင်္ကာမှာ...

ဖီလာရက်တွက်နည်းလင်္ကာ

- ၁။ ခရီးသွားလာ ရှောင်အပ်စွာသည် ဖီလာရက် နေ့ ဝှံ့ပတ်လေလော့ ရှစ်ထွေးနှံ့စွာ တစ်နေ့ တာတွင် သေချာပိုင်းခြား ပြုပြင်ခြားမှ...
- ၂။ နေ့ကာစာနှံ့နေ့-ရှောင်လေအပ်စွာ သုံးခါ အနောက်၊ ငါးခါနောက်တည့်၊ ခြောက်ရပ် တောင်ခွင်၊ ဖီလာပြင်၏။
- ၃။ ထိုပြင်တနင်္လာ-ဝင်္ဂကအဂ္ဂ နှစ်ဝရေတောင် ဒွေးရှောင်ပြောက်ပါ။ ဆကာနောက်တောင် အပြုရှောင်လော့။
- ၄။ ထိုနောက်အင်္ဂါ - အတ္တမက၊ ရှောင်ကြ နောက်ပြောက်၊ သုံးအနောက်တည့်၊ သွား ရောက်နောက်တောင်၊ ကျရောက်ရှောင်ပေ ဖီလာနေ၏။
- ၅။ တစ်သွေးဒွေး-ဝင်္ဂကအဂ္ဂ ရှောင်ကြရှောင်ပြောက် လေးရောက်နောက်ခွင် ငါးလျှင်နောက်ပါ။ ဖီလာပြင်၏။
- ၆။ ရက်ကာရှုတေး-ဒွေးချိန်အခါ၊ ပြဿာအရှေ့ ငါးထွေရှုတောင်၊ သတ်မှာတောင်တည့်၊ ရှောင်ကြလေပေ။
- ၇။ ရက်သောကြာကား-ဒွေးမှာနောက်တောင်

ကောသိန် (သဒ္ဒါစာပြင်) ဝက်လက်

သုံးရှောင်ရှုပြောက်၊ ဆရောက်တောင်ပါ။ ရှောင်လေပြင်ရှင်။

၈။ တခြားစနေ-လေထွေဆောက်တောင် ရှောင် လေပါပြောက်၊ ခြောက်မှာရှေ့ခွင် ဖီလာပြင် ၏။

ဆင်ခြင်ပုံချေ သွားမိလောက၊ ပျက်ကျ စီးပွား၊ ဘေးရန်များလျက်၊ ငါးပါးခန္ဓာ၊ ပျက်တတ်စွာသည်၊ တယ်ခါးလွဲစဖူးတည့်။ အထက်ပါလင်္ကာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ...

ပထမ မိမိခေါင်းသွားလိုသော ရက်နေ့ ကို အခါရှစ်ပိုင်းပိုင်း၍ ကျရောက်သော နေ့ အားလျော်စွာ ပထမတစ်ခါ၊ ဒုတိယတစ်ခါ၊ တတိယတစ်ခါ (သို့ မဟုတ်) တစ်အခါ၊ နှစ်အခါ၊ သုံးအခါ စသဖြင့် ထိုအခါ၌ ထိုအရပ်ကို မသွား ကောင်း ခိုက်တတ်သည်ဟု ဆိုထား ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခါရှစ်ပိုင်း ပိုင်းဝေရာတွင် နေ့ဖြစ် လျှင် နေ့ တစ်ဆယ့်နှစ်နာရီ၊ ညဖြစ် လျှင် ည တစ်ဆယ့်နှစ်နာရီကို မိနစ်ဝှံ့

ပြီး (၈)နှင့် စားပါ။ ရလဒ်သည် အခါ တစ်ခါ၏ နာရီမိနစ် ဖြစ်ပါသည်။
အောက်တွင်ကြည့်ပါ။

$$\begin{array}{r} ၁၂ \\ \times ၆၀ \\ \hline ၈ \div ၇၂၀ \quad ၉၀-မိနစ်ပေါင်း \\ \\ ၆၀ \div ၉၀ \quad ၁-နာရီ \\ \hline ၆၀ \\ \hline ၃၀ \quad ၆မိနစ် \end{array}$$

နေ့တစ်နေ့၏ အခါရှစ်ပိုင်းကို အောက်ဖော်ပြချက်တွင် ကြည့်ပါ။
* * * (ဖော်-၁)

တစ်နေ့တာအတွက် အခါ ၈-ပိုင်းဖော်ပြချက်

အချိန်	နေထွက်	နနက်	နနက်	မွန်းတည့်	နေစောင်း	နေစောင်း	ညနေ	နောင်
အခါ	၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
နာရီမိနစ်	၆-၀၀	၇၀-၀	၉-၀၀	၁၀-၀၀	၁၂-၀၀	၁၃-၀	၃-၀၀	၄-၀၆

အထက်ပါ ဖော်ပြချက်သည် အကြမ်း အားဖြင့် ပုံသေပိုင်းထားသော အခါ(၈) ပိုင်းဖော်ပြချက် ဖြစ်ပါသည်။

(အကျယ် အနစ်တိအားဖြင့် ပိုင်းဝေ လိုလျှင် လစဉ်အလိုက် နေ့တာ၊ ညတာ အတိုအရှည်ကို ကြည့်၍ နေထွက်၊ နောင် ကို တိုင်းထားကာ ပိုင်းဝေနိုင်လျှင် ပို၍ တိကျပါမည်။)

အချိန်အပိုင်းအခြားကို သိပြီးလိုလျှင် အထက်တွင် ရေးခဲ့သော လက်ထပ်မှု နေ့အခါအလိုက် ခရီးသွားရာတွင် ရှောင်သင့်သော နေ့အခါ အချိန်တို့ကို ဝါသနာရှင်တို့ ရှင်းလင်းစွာ သိစေရန် ကောက်နုတ်ရေးသားပါမည်။

၁။ **၁ နေ့ခင်း** ရှောင်ရမည့် အချိန်နှင့် အခါမှာ ၃-အခါနှင့် ၅-အခါတို့တွင် အနောက်အရပ်သို့ မသွားကောင်း၊ ၆-အခါ၌ တောင်အရပ်သို့ မသွား

ကောင်း၊ ထိုအခါတို့သည် ထိုအရပ် နှင့် "ဖီလာ" ကျ၏။
၂။ **၂ နာရီခင်း** ၁-အခါ၊ ၈-အခါတို့ တွင် အရှေ့တောင်အရပ်၊ ၂-အခါ တွင် မြောက်အရပ်၊ ၆-အခါ၌ အနောက်တောင်အရပ်၊ ထိုအခါတို့ သည် ထိုအရပ်တို့သည် "ဖီလာ"

ကျ၏။
၃။ **၃ နာရီခင်း** ၁-အခါ၊ ၈-အခါတို့ အနောက်မြောက်အရပ်၊ ၃-အခါ အနောက်အရပ်နှင့် အနောက် တောင်အရပ်တို့သည် "ဖီလာ" ကျ၏။
၄။ **၄ နာရီခင်း** ၁-အခါ၊ ၈-အခါ အရှေ့မြောက်အရပ်၊ ၄-အခါ အနောက်အရပ်၊ ၅-အခါ လည်း အနောက်အရပ်သည် "ဖီလာ" ကျ၏။
၅။ **၅ နာရီခင်း** ၂-အခါတွင် အ အရပ်၊ ၅-အခါတွင် အရှေ့တောင် အရပ်၊ ၇-အခါတွင် တောင်အရပ် တို့သည် "ဖီလာ" ကျ၏။
၆။ **၆ နာရီခင်း** ၂-အခါတွင် အရှေ့ တောင်အရပ်၊ ၃-အခါ၌ အရှေ့ မြောက်အရပ်၊ ၆-အခါ အရှေ့ တောင်အရပ် ထိုအရပ်တို့သည် "ဖီလာ" ကျ၏။

(ဖော်-၂)

ဖီလာကျသောနေ့နှင့် နာရီအချိန်

	၁နေ့ခင်း	၂နာရီခင်း	၃နာရီခင်း	၄နာရီခင်း	၅နာရီခင်း	၆နာရီခင်း	၇နာရီခင်း
အရှေ့အရပ်					နံနက် ၇၀၀ မှ ညနေ ၅အထိ		နံနက် ၇၀၀ မှ ညနေ ၅အထိ
အရှေ့တောင်		နံနက် ၆၀၀ မှ ညနေ ၄အထိ			မိုး ၁၂၂ အထိ		
တောင်အရပ်	မိုး ၁၃၅ မှ ၃၀၀အထိ				ညနေ ၃၅ အထိ	မိုး ၁၃၅ မှ ၃၀၀အထိ	
အနောက်တောင်		မိုး ၁၃၅ မှ ၃၀၀အထိ	နံနက် ၅အထိ			နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၅အထိ	နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၅အထိ
အနောက်အရပ်	နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ		နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ	နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ			မိုး ၁၃၅ မှ ၃၀၀အထိ
အနောက်မြောက်			နံနက် ၆၀၀ မှ ညနေ ၄အထိ				
မြောက်အရပ်			နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ				
အရှေ့မြောက်				နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ		နံနက် ၅အထိ မှ ညနေ ၃အထိ	

ဆရာတို့အတွက်
(ဥပဒေအဖွဲ့)
လက္ခဏာပညာသုတေသီ

လက္ခဏာပညာ

အဖြေညှိကြမ်း

ယခုလအတွက်
အပြုပေးထားသော ဘယ်လက်ဖဝါး
အစိုင်ရှင်မှာ ပစ္စည်းကြီးစာတိ အသက်
အသေဆယ်စန့်ရှိသည် အမျိုးသမီး
အစိဉ်း ခြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာရှုထောင့်မှ သေချာ
ကြည့်ရှု လေ့လာစစ်ဆေးပြီး
အောက်ပါ မေးခွန်းများကို ဖြေကြည့်

ပြည်ပမှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းနှင့် ပြည်တွင်း
မှာ နေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းတို့တွင် ယည်သည်
က ပို၍ အကျိုးပေး တိုတက် အောင်မြင်နိုင်
သနည်း။

အလုပ်အကိုင်မှာ လက်အောက်ဝန်ထမ်းနှင့်
အကြီးအမှူး ဦးစီးခေါင်းဆောင် ဘယ်
အဆင့်အတန်းမှာ လုပ်ကိုင် ရရှိနိုင်ပါ
သနည်း။

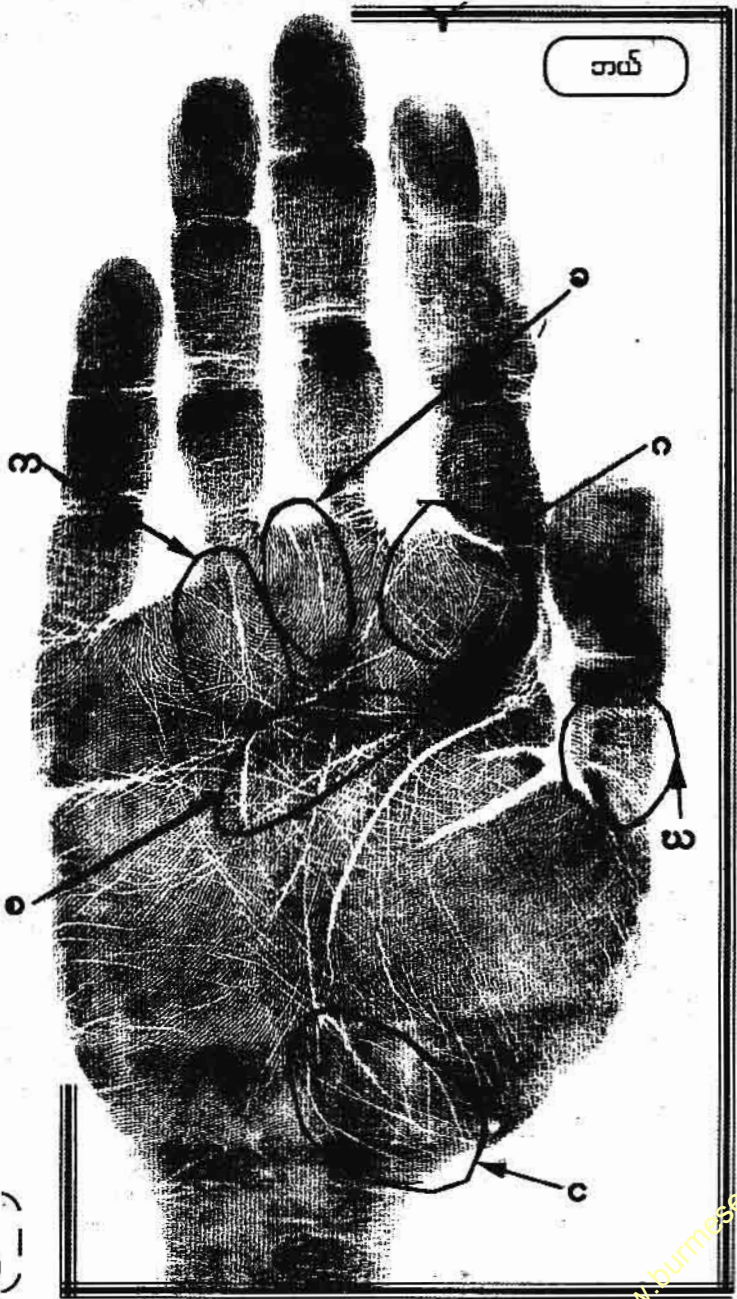
အတိုက်အခံ အဆောင်အယူက အခက်အခဲ
အကျပ်အတည်းတွေကြောင့် လုပ်ငန်းမှာ
ဆုံနှံ့နှစ်နာ ပျက်ပြား မအောင်မြင် ဖြစ်သွား
နိုင်သလား။

လုပ်ငန်း အောင်မြင်တိုတက် ချမ်းသာ
ကြီးပွားစို့ အကူအညီ အထောက်အပံ့ပေး
မည်သူ ရှိမရှိ။

ဆိုက် စက်ရုံ ကုမ္ပဏီ ဟိုတယ် စသော
လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် အကျိုးပေး စီးပွားဖြစ်
နိုင်ပါသလား။

မိမိတို့၏ အဖြေများကို အကြောင်းပြ
အာရုံနှင့်တကွ သီးခြားစာရွက်လွှတ်မှာ
အမှတ်ပြီးမှသာ လက္ခဏာ ပဟောဠိ
အဖြေနှင့် ညှိနှိုင်းတိုက်ဆိုင်ကြည့်ပါရန်
အကြံပေးအပ်ပါသည်။

ပဟောဠိ အဖြေများကို
စာချက်နာ(၁၉၅)တွင် ကြည့်ရှုပါရန်။

ပြဒါးစာတို ချစ်, သတ်နိုင်သည့်

နဝင်းသေးကြီး

ကောက်ယူပုံနှင့် ဖော်စပ်ပုံ

စကောင်သန်း (ပုသိမ်ကြီး)

ဤနည်းလမ်းကို ဆရာကြီး ဦးမြစ် (စာတစ်လုံးတိုကာ) ကျမ်းပြု ဆရာကြီးက သင်ပြပေးခဲ့၍ အလိုရှိသူများနှင့် အတိုရတ်ပညာကို လေ့လာလိုက်စားသူများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့် သင်္ကြန်ကာလက မန္တလေးမြို့ရှိ အနောက်ပြင် အာလွင်ကပ္ပဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းရှိ ဆရာတော် ဦးသုန္ဒရီ၏ ဖိခန်းသို့ သွားရောက်ပြီး နာရီတော်နှင့် တွေ့ဆုံကာ အတိုရတ်ပညာရပ်များကို ဆွေးနွေးရင်း စကားလက်ဆုံကျနေကြပါသည်။

မကြာမီအချိန်တွင် တိုက်တော်ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂ ရောက်လာပြီး ကျွန်တော်တို့စကားပိုင်းတွင် ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးရင်း...

‘ဒကာကြီး ဦးအောင်သန်း ကြံတုန်းမှာ အရပ်တန်းက ပြောပြတဲ့ ဝင်ပျာဆရာကြီး ရဲ့နဝင်းသေး ဖော်စပ်နည်း ကောက်ယူပုံကို ရေးပေးစမ်းပါဦး’

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း စာရွက်လွတ်တစ်ရွက်တွင် စပွားနဝင်းအင်းဖဲ(ဆန်) သွင်းပြလိုက်၏။

‘အရှင်ဘုရား စပွားနဝင်းအင်းဖဲ(ဆန်) လက်ကို ရသလား ဘုရား’

‘မရဘူး ဒကာကြီး’

‘ဒါဆို တပည့်တော် ရေးပေးပါမယ်’

ဆိုပြီး “စပွား နဝင်း၊ စာလင်း၊ သတ္တ၊ ပဉ္စ၊ ကြီး၊ ဆ၊ ကေ၊ အဋ္ဌ” ဟု ရွတ်ဆို၍ ရေးပြပါသည်။ ထိုအင်းဖဲ (ဆန်) လက်အတိုင်း (၉) ကွက်အင်း ချ၍ အင်းဖဲ(ဆန်) သွင်းလိုက်ပါသည်။

၂	၉	၄
၇	၅	၃
၆	၁	၈

စပွား = ၂, နဝင်း = ၉
စာလင်း = ၄, သတ္တ = ၇
ပဉ္စ = ၅, ကြီး = ၃
ဆ = ၆, ကေ = ၁
အဋ္ဌ = ၈ ဖြစ်ပါသည်။

အင်းအလယ်ကွက်မှာ (၅) ဂဏန်း ရှိပါသည်။ (၅) ဂဏန်းကို ချန်လှပ်၍ ထောင့်တန်း မျက်နှာချင်းဆိုင်ဂဏန်းများကို ယူပါက (၂+၈) (၄+၆) (၉+၁) (၇+၃) ကို ရပါသည်။ ၂ နှင့် ၈ ပေါင်းက (၁၀) ရသည်။

ထို့အတူ ကျန်သော အတွဲဂဏန်းများ ပေါင်းကလည်း (၁၀) ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ (၁၀) ဂဏန်းတွဲ (၄) တွဲ ရသဖြင့် ၀, လေးလုံး ရသည်ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အောက်ပါအတိုင်း ချကြည့်ပါက ပိုမိုရှင်းပါမည်။

$$\begin{aligned} ၂ + ၈ &= ၁၀ \\ ၄ + ၆ &= ၁၀ \\ ၉ + ၁ &= ၁၀ \\ ၇ + ၃ &= ၁၀ \end{aligned}$$

၀ လေးလုံး

ဤတွင် “ပေဒင်ကြောင်းပေါင်းလိုက်ပါ။ စပွားနဝင်းမှာ အောင်ရွာ” ဟု ပညာရှင်များက ထား၍ ပေဒင်ကြောင်းဖြင့် ကောက်နိုင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။ ပေဒင်ပညာ အဆိုအရ အရပ်မျက်နှာကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြပါသည်။

၁	၂	၃
၆	၉	၄
၈	၅	၇

အရှေ့မြောက်ထောင့် တနင်္ဂနွေစွဲ နာရီလက်တံအတိုင်း ၁-၂-၄-၉-၀-၈-၆ တို့ကို အစဉ်လိုက် ဖော်ပြပါသည်။ အလယ်မှာ ကိတ်ဂြိုဟ် ဖြစ်သည်။

အတိုရတ်ကျင်း (ကျောက်သင်္ဘော၏ အဆိုအရ အရပ်မျက်နှာအလိုက် နာရီဆေးများ သတ်မှတ်ပေးထားအောက်ပါအတိုင်း မှတ်သားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

$$\begin{aligned} ၁ &= တနင်္ဂနွေ &= ၁၃ \\ ၂ &= တနင်္လာ &= ၁၄ \\ ၃ &= အင်္ဂါ &= ၁၅ \end{aligned}$$

- ၄ = ဗုဒ္ဓဟူး = ယမ်း
- ၀ = စနေ = ဆေးဒန်း
- ၅ = ကြာသပတေး = ပြဒါး
- ၈ = ရာဟု = ဟင်္သာရိုင်း
- ၆ = သောကြာ = ဇာဂ်သား

ဖော်ပြပါ နာမ်ဆေး(၈)မျိုးကို ဓမ္မာနဝင်းအင်း၏ ကိန်းဂဏန်းများ အတိုင်း အလေးချိန်အဖြစ်ထား၍ ကောက်ယူလိုက်ပါက...

သော် လည်းကောင်း၊ ရုပ်ဓာတ်ဖြစ် သည့် ရွှေနှင့်ဘော်တို့ကိုသော် လည်း ကောင်း မိမိအလိုရှိသလို ဖမ်းခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း သတ်ခြင်းများ ပြုလုပ်မည် ဆိုပါက စုစုပေါင်း ဓာတ်(၉)ပါးဖြစ်၍ နဝင်းဆေးကြီးဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။
ဗေဒင်ကြောင်းအရ အလယ်ကွက် (၉)ကို လက်ချားအဖြစ် ကောက်ယူ၍

၏ အလေးချိန်ကို စမ္မာနဝင်းအင်းကိန်း ဂဏန်းများဖြင့် ကောက်ယူခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ အင်္ဂုရတ်ပညာရှင်ကြီး များ မိန့်ဆိုလမ်းညွှန်ချက်နှင့်အညီ ၀, လေးလုံး နဝင်းဆေးကြီးကို မိမိတို့ အလိုရှိသလို ဖော်စပ်အသုံးပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါကြောင်း စေတနာအမှန်ဖြင့် ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အင်္ဂုရတ်ပညာ လေ့လာလိုက်စား ကြသူများ လိုရာခရီးသို့ အမြန်ဆုံး တက်လှမ်း ရောက်နိုင်ကြပါစေကြောင်း ဆုမွန်းကောင်းတောင်းရင်း နိဂုံးချုပ် လိုက်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်အား လေးစားစွာဖြင့် ဂါရဝ ပြု ဦးဆိုက်ပါသည်။

အောင်သန့်(ပုသိမ်ကြီး)

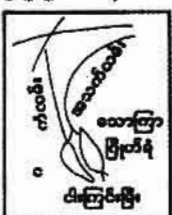
ဆား	=	နှစ်ပတ် + ဆေးဒန်း ရှစ်ပတ်	=	၁၀ ပတ်
ကန့်	=	ကိုးပတ် + ပြဒါး တစ်ပတ်	=	၁၀ ပတ်
စိန်	=	လေးပတ် + ဟင်္သာရိုင်း ခြောက်ပတ်	=	၁၀ ပတ်
ဇာဂ်သား	=	ခုနစ်ပတ် + ယမ်း သုံးပတ်	=	၁၀ ပတ်

ဆေးစုစုပေါင်း (မတ်ပုံဖော်က) (၄၀) ဇော်သား ရရှိပါသည်။ ကျပ်ချိန်အား ဖြင့် (၁၀)ကျပ်သားဖြစ်သည်။
ဆေးအမည်မှာ (၈)မျိုးရှိ၍ အင်း အလယ်ကွက်ရှိ (၅)ဂဏန်း ပြဒါးကို

လက်ချား(၅)မတ်သား ထည့်သွင်းရ မည် ဖြစ်ပါသည်။
ဤဖော်ပြပါနည်းမှာ ဓမ္မာနဝင်း အင်းအရ ကောက်ယူသော နဝင်း ဆေးကြီးဖြစ်၍ နဝင်းဆေးအမည်များ

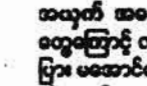
စာယုတ်နာ (၁၉၉)မှ အဆက်

၁။ ခြည့်ပမာနေထိုင်လုပ်ကိုင်ခြင်းထက် ခြည့်တွင်းမှာ နေထိုင် လုပ်ကိုင်ခြင်း တာ ပို၍ အကျိုးပေး တိုးတတ်အောင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အသက်လမ်း ကြောင်းနှင့် ကံလမ်းကြောင်းတို့၏ အဆုံး ပိုင်ရှိ သီးကြင်မိုး မင်္ဂလာအခြေ အခံ (သို့မဟုတ်) အခြေခံ (သို့မဟုတ်) ငွေအိတ် သင်္ကေတမှာ သောကြာဂြိုဟ်နှင့်အတွင်းဘက်သို့ ကွေ့စင် ထင်ရှား နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။
“င”အက္ခရာ

ဆောင်ဆိုလျှင် အကြီးအမှူးပိုမိုပေါင်းစည်း ဆောင် လုပ်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ခလယ်နှင့် လက်ညှိုးကြား စနေနှင့် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နာ ကြား အထူးသဖြင့် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်နာ ကြီးမားသော ညောင်ရွက်သင်္ကေတ မင်္ဂလာ အခြေ အခံများ ထင်ရှားပေါ်လွင်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။ “င” အက္ခရာ

၂။ [ဤလက္ခဏာရှင်မှာ ယခု လုပ်ငန်း၏ အကြီး အမှူး ဦးစီးပေါင်းဆောင် လုပ်ကိုင်နေသူဖြစ်သည်။] ဤ အတိုက်အခံ အစောင့် အထောက် အကူအညီ ပေးကြောင့် လုပ်ငန်းမှာ ဆုံးရှုံးနစ်နာပျက် ပြား မအောင်မမြင် ဖြစ်သွားနိုင်သူ မဟုတ် ဘဲ ကျော်ရွှားအောင်မြင် တိုးတက်ကြီးမား ကံအောင်ပမည် သူသာ ဖြစ်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ခလယ် နှင့် လက်ညှိုးကြားကြားမှာ ထောင်လိုက် ယှဉ်ရည်နှင့် ယှဉ်ထိတ်တစ်ကြောင်း ထင်ရှား၍ ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “စ” အက္ခရာ

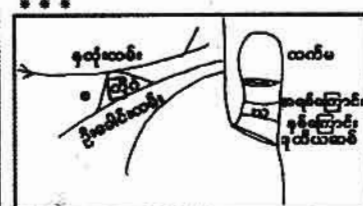
၃။ [အတိတ်ကံ၏ ပုံမှန်ကုသမှုကြောင့်နှင့် ပစ္စည်းကုသည့်အား အာထူးအထူးကံဖြစ် ကြောင့်အောင်မြင်တိုး တက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အမျိုးထူထောင်စားဟု သတ်မှတ်သည်။]
ဤ လုပ်ငန်းအောင်မြင်တိုးတက်ရမ်းသာကြား ပွား၍ အကူအညီအထောက်အပံ့ပေးမည့် သူ ရှိသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ညှိုးကြားအောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နာ အောင်မြင်ရေးလမ်းကို ဘေးမှ အကူလမ်းအထောက်လမ်းများရထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “တ” အက္ခရာ

၄။ [အတိတ်ကံ၏ ပုံမှန်ကုသမှုကြောင့်နှင့် ပစ္စည်းကုသည့်အား အာထူးအထူးကံဖြစ် ကြောင့်အောင်မြင်တိုး တက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အမျိုးထူထောင်စားဟု သတ်မှတ်သည်။]
ဤ လုပ်ငန်းအောင်မြင်တိုးတက်ရမ်းသာကြား ပွား၍ အကူအညီအထောက်အပံ့ပေးမည့် သူ ရှိသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ညှိုးကြားအောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နာ အောင်မြင်ရေးလမ်းကို ဘေးမှ အကူလမ်းအထောက်လမ်းများရထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ “တ” အက္ခရာ

၅။ ဆိုင်း စက်ရုံ၊ ကုမ္ပဏီ၊ ဟိုတယ်စသော လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် အကျိုးပေး ပီးပွား ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ခ မတ်ယ ဆစ်တွင် ကန့်လန့်အရစ်ကြောင်း (၂)ခုရှိခြင်း။ “ယ” အက္ခရာနှင့် နှလုံးပေါင်းဦးပေါင်း လမ်းကြား စတုဂံလွင်ပြင်မှာ တြိဂံသင်္ကေတ “စ” အက္ခရာတို့ ရှိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

[ဤလက္ခဏာရှင်မှာ အထည့်ဆိုင်း၊ အထည့်ရွတ် ကော်ရုံ၊ ကုမ္ပဏီ၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းများကို ပိုင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်အောင်မြင်တိုးတက်နေသော အမျိုးသမီးများ ဓမ္မာ နှစ်ဆောင်ရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။]
အောင်မြင်ကျော်ကြား ရှမ်းသာကြီးပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင် (ဥပဒေပညာ) လက္ခဏာဗေဒင်ပညာဆရာတော်

ချင်းစိမ်းပင်

ခွဲပင် (ရွှေစုဝင်း) ဆေးဝတ်ကယ်ဝင်

မြန်မာ့ရိုးရာ ဆိုစကားတစ်ခုတွင် “ချင်းစိမ်းခွဲမိသလင် သူကြင်မုကိုယ်ကြင်” ဟု ဆိုစကား ပြုထားပါသော်လည်း တကယ်တမ်း မြန်မာ့ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးဝါးများ ဖော်စပ်အသုံးပြုရာတွင် လွန်စွာ ဆေးဖက်ဝင် အသုံးထည့်၍ တွဲဖက်ညီလှသော အပင်ထွက် ဆေးပစ္စည်းဆေးဝါးများ ဖြစ်ပေသည်။

ချင်း(ဂျင်း)ပင်ကို ကမ္ဘာမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံက ဦးစွာပထမ ဘုရားမပွင့်မီ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀၀၀)ကျော်ကပင် စတင် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြပြီး ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင် (spice)အဖြစ်လည်းကောင်း...

ရှေးဟောင်း အာယုဗေဒဆေးကျမ်းများတွင် ချင်းကို အထူးပြုသုံးစွဲနည်းများကို တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြု အသုံးချ ရေးသားမှတ်တမ်းတင်ထားကြသည်ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ချင်းပင်ကို (Ginger) ဟု အင်္ဂလိပ်လို ခေါ်ပြီး (Zingiberaceae) မျိုးရင်းဝင် အပင်ဖြစ်၍ (Officinale) မျိုးစိတ်နှင့် (Zingiber) မျိုးစုဝင် ဖြစ်ပါသည်။

ချင်းကို ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်နှင့် ဆေးဝါးအဖြစ် တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုမှုကို ကမ္ဘာထိပ်တန်း ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ကြီး အထွန်းကားဆုံး နိုင်ငံကြီးနှစ်ခုဖြစ်သော အိန္ဒိယနှင့် တရုတ် နိုင်ငံကြီး နှစ်နိုင်ငံတို့က ချင်း၏ ဆေးဖက်ဝင်စွမ်းအင် သတ္တိများကို ရှေးယခင်ကတည်းက ဦးဦးဖျားဖျား သိရှိခဲ့ကြပြီး လက်တွေ့အကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုလာခဲ့ကြသည့် နိုင်ငံကြီးနှစ်နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် အိန္ဒိယ အာယုဗေဒဆေးကျမ်းကြီးများတွင် ချင်း(ဂျင်း)၏ အရသာသည် ပူစပ်ပါသော်လည်း ချင်းကို စားသောက်ပြီး အစာခြေချက်

လိုက်ပြီးသည့်အခါမှာ ပေါ်ထွက်လာသည့် အကျိုးသွား ဝိပါကသည် ချိ၍ အားကိုဖြစ်စေ၊ သွေးလေကို ကြေသက်စေသည်ဟု ဘုရားရှင် မပွင့်မီကတည်းက အတိအလင်း မှတ်တမ်းတင် ရေးသားခဲ့ကြသည်မှာ...

ယနေ့ ခေတ်မီသိပ္ပံသုတေသနတွေ့ရှိချက်များဖြစ်သော ချင်းမှာ အဓိကပါဝင်နေသည့် အစွမ်းထက်ဆုံး ဓာတ်ပစ္စည်းဖြစ်သော ဂျင်ဂျီရော (Gingerol) ဓာတ်သည် ပူစပ်၍ ဖွန်စေသည့် သတ္တိရှိပြီး...

ယင်းကို ဟင်းထဲ ထည့်ချက်ပြုတ်လိုက်သည့်အခါ ဂျင်ဂျီရောဓာတ်သည် စင်ဂျီရုန်း (Zingerone) အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားပြီး ပူစပ်သည့် အာနိသင်အားနည်းသွားပြီး မွှေးမြိ၍ ချိုသည့် အာနိသင်ကို ဖြစ်စေသည်ဟု တွေ့ရှိခဲ့သည့် သုတေသနတွေ့ရှိချက်နှင့် တစ်ထပ်တည်း တူနေသည်ကို အံ့ဩထူးခြားဖွယ် တွေ့ရသည်။

ထို့ပြင် အစာကြေ၊ ရင်ချောင်စေခြင်း၊ ချောင်းဆိုး၊ လေထိုး၊ လေပွခြင်းကို ပျောက်ကင်းစေခြင်း စသည့် သိပ္ပံသုတေသန တွေ့ရှိချက်များနှင့် ထပ်တူညီနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ချင်းကို ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးများတွင် ဒဏ်ကြောစေသော သတ္တိရှိခြင်း၊ ကိုက်ခဲ၊ နာကျင်ခြင်းကို သက်သာစေသော အာနိသင်ရှိခြင်း၊ အအေးမိ၊ တုပ်ကွေး၊ နှာစေး၊ ချောင်းဆိုးခြင်းကို ပျောက်ကင်း သက်သာစေပါသည်။

◆ ပျို့ပျော်စရာ ဝိသယသွေးသားကို

ပြောင်းပွန်၍ သွေးသားသန့်စင်မှုကို အပြုပါသည်။

◆ ချင်းသည် ယောက်ျားတို့နှင့် ထောင်ရွာအင်္ဂါခဲနေသော ကျားလိင်အင်္ဂါလျှံ ထောင်နေသော သွေးကြောအဖွင့်အပိတ် ပြားရှိနေသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်...

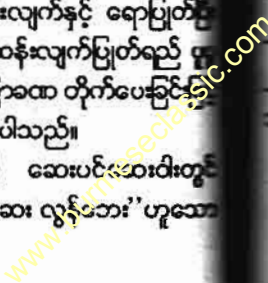
သွေးကြောအဖွင့်အပိတ် လုပ်ဆောင်မှုစနစ်ကို ကောင်းမွန်လာစေပြီး အိမ်ထောင်ရေး သုအရသာကို အပြည့်အဝ ခံစားပေးနိုင်သည့် အာနိသင်ထူး ရှိပါသည်။

◆ ကားယဇာတ်၊ လေယာဉ်ပျံ ဖိသည့်အပူပေးစာတတ်သည့် ဝေဒနာကို သက်သာခြင်း။

◆ မုဆေးတုံ့ဆေးတို့၏ ဒဏ်ကြောင့် ပူအော့အန်ခြင်း (side effect) ဒဏ်ကို ပျောက်ပါသည်။

ချင်း၏ ရိုးရာတိုင်းရင်းဆေးဝါးများတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသော ထူးခြားသော ဂုဏ်သတ္တိတစ်ခုမှာ “စိန်ထဲထင်း ချင်းတစ်တက်” ဆိုစကားထဲ စိန်(အာစင်းနစ်)ဓာတ်၏ အဆိပ်အတောက်ကို ပြေအောင် ဖြေဆေးစေရာတွင် ချင်းက အာနိသင်ထက်ပါသည့် စိန်(အာစင်းနစ်) အဆိပ်သင့်လျှင် ချင်းကို ထန်းလျက်နှင့် ရောပြုတ်ပြီး ယင်း ချင်းထန်းလျက်ပြုတ်ရည် စူးလေးကို မကြာခဏ တိုက်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ သက်သာစေပါသည်။

မည်သည့် ဆေးပင်အေးငါးတွင် မဆို “တန်ဆေး လွန်သေး” ဟူသော

သဒ္ဓါသ ဆေးသဘာဝ ပညတ်ချက် နှစ်သည်။

ပုံမှန် ချင်းကို ဟင်းခတ်အမွှေး အကြိုင်နှင့် ဆေးဝါးအဖြစ်သုံးလျှင် အန္တရာယ် မရှိသော်လည်း ချင်းကို ဓားကျူးစွာ စားသောက်မိခဲ့လျှင် ခင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ အစာအိမ် အမြှေးရောင် ခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

ရွေးချယ်ရာတွင် သော့ချက် သော့ချက်အမျိုးအစားများ ထွက်ရှိသော သော့ချက် သုံးစွဲနေသူများ ချင်းကို ဆီဖြင့် အဖျား(လမ်း)တစ်ညသောက်ခြင်း သုံးစွဲရန် လိုအပ်ပါသည်။

ချင်းကို တစ်ချိန်တစ်ခါတည်း (၁၅) သွပ်သား(250 g) စားသောက်မိခဲ့လျှင်တော့ အသက်ကို သေစေနိုင်သည်ဟု ချိထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

နောက်ထပ် သတိပြုရန် အချက်အလက်များ ချင်းကို သား၊ ငါးများ ချက်ပြုတ်ရာတွင် အညီအဟော့ အနံ့အသက် ဖျောက်စေရန် ချင်းကိုထည့်၍ ချက်ပြုတ်ကြသည်မှာ ထုံးစံ ဖြစ်ပါသော်လည်း "ချင်းကို မိသား ချက်ပြုတ်ရာတွင် ဘယ်သောအခါမှ ထည့်၍ မချက်ရပါဟု စွဲမြဲစွာ မှတ်သားထားကြပါ။"

ချင်းနှင့်သိသာသည် "ဓာတ်သဘာဝ ထုံးစံ မထည့်ပါ" ချင်းနှင့်မိသား ချက်ပြုတ်ရာတွင် ခြေ၊ လက်၊ မျက်နှာများ ရောင်အမ်းလာပြီး ကျောက်ကပ်ရောင်လာကာ အသက်သေဆုံးသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့သည်ကို တွေ့ကြုံဖူးပါသည်။ အထူးသတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်စေလိုပါသည်။

ချင်း၏ ဆေးထက်ဆိုင်ရာ အသုံးပြုမှုများ

၁။ အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးချုပ်၍ ဝိုက်အောင့်ခြင်း၊ ဆီးစပ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ မီးယပ်သွေးသား မမှန်ကန်

ခြင်းတို့တွင် ချင်းကို ထန်းလျက်နှင့် ကျို၍ သောက်သုံးပေးနိုင်ပါသည်။

၂။ ကိုယ်ဝန်ရှိစေအချိန် အော့အန်သော အမျိုးသမီးများအတွက် ရေခဲအေးဆူဆူ တစ်ဖန်ခွက်တွင် ချင်းတစ်ကျပ် သားကို ပါးပါးလှီးထည့်၍ ထည့်စိမ်ပြီး ပျားရည်သင့်ရုံထည့်ကာ ချင်းလက်ဖက်ရည်အဖြစ် သောက်ပေးလျှင် သက်သာစေပါသည်။

၃။ သားဖွားပြီးစ အမျိုးသမီးများ အတွက် ချင်းကို ထန်းပုံထန်းလျက်နှင့် (၁၁)ရေဖြင့် သုံးပုံနှစ်ပုံကျန်အောင် ပြုတ်ထားသော ချင်း၊ ထန်းလျက်ပြုတ်ရည် နွေးနွေး တစ်နေ့(၂)ကြိမ် တိုက်ပေးလျှင် သားအိမ်ကို စင်ကြယ်၍ သွေးသားသန့်စင်ပြီး ကလေးငယ်အတွက် နို့ရည်ကို စင်ကြယ်၍ နို့ရည်အတွက် ကောင်းစေပါသည်။

၄။ အစာအိမ် ခြေချက်အားနည်း၍ အစာမကြေ ချောရည်များ အတွက်...

- ၁။ ချင်းခြောက်ပုဒ် ၂ ကျပ်သား
- ၂။ သစ်ကြဲပိုးဆိပ် ၈ ပဲသား
- ၃။ သာမီးဖုတ် ၈ ပဲသား
- ၄။ သကြား ၅ ကျပ်သား

အားလုံး အမှုန့်ပြုပြီး တစ်နေ့(၃) ကြိမ် ကော်ဖီခွန်း(၁)ခွန်း ရေခဲဖြင့် သောက်ပေးလျှင် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၅။ နှာစေး၊ ချောင်းဆိုး၊ ရာသီဖျား၊ တုပ်ကွေးဖျားများကိုလည်း နာကျင်မှုများအတွက် ချင်း(၁)ကျပ်သား၊ ကွမ်းရွက်(၄)ခွက်၊ ထန်းလျက်(၁)ကျပ်သားကို ရေမတ်ခွက်ကြီး (၁)လုံးထည့်၍ ထက်ဝက်ခန့် ကျန်အောင်ကျိုပြီး ယင်းဆေးရည် ပူပူ နွေးနွေးကို တစ်နေ့(၃, ၄)ကြိမ် သောက်ပေးပါ။

၆။ သွေးကြောပိတ်၍ ခြေ၊ လက်များ

အေးစက် ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ လေးလံခြင်း၊ လေငန်းကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း ရောဂါများကို...

- ၁။ ချင်းပုဒ် ၂ ကျပ်သား
- ၂။ နှင်းပုဒ် ၄ ကျပ်သား
- ၃။ ဂျက်ကောင်း ၈ ပဲသား
- ၄။ အရွက်ကောင်းကောင်း 100 ml
- ၅။ ပျားရည်စိမ်စစ် ၁ ပုလင်း(700ml)

ယင်းဆေး(၅)မျိုးကို သမအောင် ရောစပ်၍ နေ့တွင် (၃)ရက်လှန်း၍ နံနက်၊ ည ဟင်းစားခွန်းကြီး (၂)ခွန်း ရေခဲဖြင့် သောက်ပါ။

၇။ သွေးထဲ၌ (Cholesterol) များ၍ သွေးကြောကျဉ်း၊ သွေးကြောပိတ် နှလုံးရောဂါ၊ အသည်းအဆီဝန် ရောဂါများ...

- ◆ ချင်းသတ္တုရည် (၁)ဆ
- ◆ ရှောက်ရည် (၂)ဆ
- ◆ ဖျားရည် (၃)ဆ

အချိုးရောစပ်ပြီး နံနက်၊ ည ဟင်းစားခွန်း(၂)ခွန်း ရေခဲဖြင့် သောက်သုံးပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ချင်းကို အထက်ဖော်ပြပါ ဆေးဖက်ဆိုင်ရာ အသုံးပြုမှုများနှင့် နေ့စဉ် မိမိတို့ မိသားစုဘဝ နေထိုင်စားသောက် ချက်ပြုတ်မှုတို့တွင် ချင်းကို မဖြစ်မနေ ပါဝင်အောင် ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင် အနေဖြင့် ထည့်သွင်းချက်ပြုတ် စားသောက်ပေး သွားကြမည်ဆိုလျှင်...

သင်တို့၏ စားဖိုဆောင်အတွင်းမှ ပစ္စည်းများက သမိုင်းသားစု၏ ကျန်းမာရေးကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ အကျိုးပြု အထောက်အကူ ပေးနေပါလိမ့်မည်ဟု တင်ပြနှိုးဆော်လိုက်ပါသည်။

မိသားစုတိုင်း ကျန်းမာပျော်ရွှင်သော ဘဝများကို တည်ဆောက်နိုင်ကြပါ။

/// ဦးပင်စင်(ရွှေစုစင်း) ///

သွေးတိုးသလွက်

သပြေရွက်

စာရေးသူသည် သင်္ကြန်ကျောင်းပိတ်ရက်အတွင်း ခွင့်(၁၃)ရက်ရသဖြင့်
၆.သစ်တောကျောင်းတက်ရာ ပြင်ဦးလွင်မြို့မှ အပြတမ်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ
မြစ်ကြီးနားမြို့သို့ ဧပြီလ(၉)ရက်နေ့တွင် ထွက်ခွာလာခဲ့ပါသည်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် (၅)လတာမျှအကြာ ခွဲခွာခဲ့ရသည်ဖြစ်ရာ လွန်စွာ
ရင်းနှီးသူဖြစ်သည့် သစ်တိုက် ကားမောင်းသူ ကိုအောင်ဖော်နိုင်မှ ဘူတာသို့
လာကြိုသဖြင့် နေ့လယ်စာ စားရန်အတွက် အပြုံးကမ္ဘာ ထမင်းဆိုင်သို့ဝင်လိုက်
ကြပါသည်။

စုံလင်လှသည့် ဟင်းထမင်းများကို စကားစမြည်ပြောရင်း နှစ်ယောက်သား
အားပါးတရ စားနေစဉ် ကိုအောင်ဖော်နိုင်သည် စားလက်စဖွန်းကို လက်မှ
ချ၍ ခေါင်းကိုနှိပ်ကာ ညည်းညူနေသဖြင့်...

'ကိုအောင်ဖော်နိုင် ဘာဖြစ်လို့လဲ နေမကောင်းဘူးလားချ' ဟု
မေးရာ...

'ဟုတ်တယ် ကိုမိုးထူးရေ တစ်ခါ တစ်ခါ သွေးတိုးက ဒီလိုပဲ သတိထားနေရတယ်'
ဟု ဆိုသဖြင့် အနီးရှိ စားပွဲထိုး မိန်းကလေးအား သံပရာသီးတောင်းရာ...

'သံပရာသီးက ခုနနေကမှပဲ ကုန်သွားတယ် အစ်ကိုရေ သွေးတိုးနေလို့လား။ ဒါက လွယ်ပါတယ် ခဏစောင့်
ဆိုပြီး ဘုရားခန်းရှိရာ အတွင်းသို့ဝင်ပြီး သစ်ရွက်အချို့ကို ကိုင်ကာ ပြန်ထွက်လာပါသည်။
ထို့နောက်...

'ဒါက သပြေရွက်ပဲ။ တစ်ရွက်ကို ဝါပြုစားလိုက် ကျန်တဲ့ တစ်ရွက်ကို လက်ဝါးထဲမှာ လှုံ့ပြုပြီး ရှုထောက်ပါ ကောင်းသွားပါလိမ့်။
ဟု ဆိုလေရာ ကိုအောင်ဖော်နိုင်သည် ဆိုသည့်အတိုင်းပင် မိနစ်ပိုင်းမျှနှင့် ချက်ချင်း ကောင်းမွန်လာပြီးမှ ထမင်း
ဆက်စားနိုင်လေတော့သည်။ စာရေးသူမှ...

'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ညီမလေး။ ဆေးနည်းက တယ်ကောင်းပါလား'
ဟု ပြောရာ...

'သမီးတို့လဲ ရှာမှနေတုန်းက လူကြီးတွေ သွေးတိုးရင် ဒီသပြေရွက်ကိုပဲ သုံးကြတာ ပြင်ပူထားလို့ပဲ။ ကောင်းသွားတာ ဝမ်းသာပါတယ်။
ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ စာရေးသူလည်း မပျော်လင့်ဘဲ ရလိုက်သည့် မြန်မာ့ဆေးနည်းတို့ကို မှတ်စုစာအုပ်တွင် "သွေး
တိုးအတွက် သပြေရွက်" ဟု ရေးမှတ်ကာ ကျေးဇူးတင်စွာ နှုတ်ဆက်ရင်း ရုံးသို့ ချီတက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။

များသတ္တဝါ ဝေနေယျာ အနာရောဂါ ကင်းပါစေ။

တင်အောင်မိုး(ကသ-၄၄)
အပတ်စဉ်(၁၁၁)
မြန်မာနိုင်ငံ သစ်တောကျောင်း

အမည်ရေးရာ

ထွက်

ကြည့်ပါ။

◆ မွင်းသားထားသလို နှလုံးလမ်း
ကြောင်းမျိုး၊ ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်။
နှလုံးလမ်းကြောင်းက နေပြီး
နေ ပြုဟ်ခုံကစပြီး ဖြောင့်တန်း
နေတယ်။(က)

ဒါကတော့...

အရပ်ကို အလေးထားခြင်း၊ တစ်နည်း
ယုတ်တစ်နည်းအားဖြင့် အရပ်နဲ့ပတ်သက်
ရင် အတ္တ ရှိခြင်းပါ။

◆ အသက်လမ်းကြောင်းနဲ့ က
လမ်းကြောင်း၊ နီးကပ်နေတယ်။
(ခ)

ဒါကတော့...

သံယောဇဉ်ကို ခြင်္သေ့ သင်္ကေတပါ။
ကဲ ဒါကြောင့်...

ဒီအချက်
နှစ်ချက်ကို
သုံးသပ်ပြီး
အဖြေရှာရင်
"အချစ်ကို
တိုးကွယ်တဲ့သူ" လို့
ဆိုရမှာပါ။

ပရံ ရက္ခန္ဓာ အတ္ထာနံ ရက္ခထိ

ဦးသော်ခင်(ဟင်္သာတ)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလမှာ

လှောင်ရန် ရေအောက်

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက် ဝိုးလင်းအိပ်ရာမှ ထမုတ်စိန်လုံး စဖွင့်သည်မှစ၍ ဤနေ့ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံကောင်းသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။

ဤနေ့ ဤရက်သည် ငါ့အတွက် ကံမကောင်းတတ်သော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်မည်လော...။ စသည်ဖြင့် မိမိတို့၏ နေ့စဉ် ကံကြမ္မာ အကောင်းအဆိုးကို ဣတိုင်းလိုလိုပင် သိချင်ကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအား ဤနေ့ဤရက်သည် သင့်အတွက် ကံကောင်းနိုင်သည်၊ ဘာပဲလုပ်လုပ် အဆင်ပြေ အောင်မြင်နေမည်။ အရေးကြီးသောလုပ်ငန်း ဆောင်တာများကိုလုပ်ပါ။

ဤနေ့ ဤရက်သည် မကောင်း၊ ပြဿနာများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ တတ်နိုင်သမျှ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေပါ။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းတွေ ဘာမှ မလုပ်မိပါစေနဲ့...

ဟု ထိထိရောက်ရောက် အနီးကပ် ကူညီပံ့ပိုး အကြံပေးလို၍ တစ်ဦးစီ တစ်ဦးစီ၏ ကိုယ်ပိုင်ကံကောင်းသော နေ့ရက်များနှင့် ကံဆိုးသော နေ့ရက်များကို သေချာဂရု သိရှိစေရန် အလို့ငှာ စေတနာရှေ့ထား လက်ဆောင်ပါးကာ ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ ယင်းနေ့များကို လွှမ်းမိုးနေသော စိုးမိုးဂဏန်းများကိုမူ မြန်မာဂဏန်းဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။ တွက်ပုံတွက်နည်းမှာ သင်၏ အင်္ဂလိပ်မွေးရက်နှင့် တွက်လိုသော နေ့၏စိုးမိုးဂဏန်းကိုပေါင်းပါ။ တစ်လုံးတည်း ကျန်အောင် ပေါင်းပါ။ ဥပမာ အင်္ဂလိပ် (၂၀)ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဆိုပါစို့။ စက်တင်ဘာလ (၂၀)ရက်နေ့ကို တွက်လိုသည် ဆိုပါစို့။ (၂၀)ရက်နေ့၏ စိုးမိုးဂဏန်းမှာ (၁)ဟု တွေ့ရပေလိမ့်မည်။ ယင်းမွေးရက်(၂၀)နှင့်ပေါင်းလျှင်(၂၅)ရက်။ ယင်း(၂၅)ကို တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းလျှင် ၂+၄=၆ ရ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုသူအတွက် စက်တင်ဘာလ(၂၀)ရက်နေ့တွင် (၆)ဂဏန်း ကြီးစိုးနေ၏။

၁-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အသစ် စတင်ခြင်း တီထွင်ဖန်တီးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။

ထားသော အကူအညီများရရှိခြင်း မိမိအကူအညီပေးခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၃-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရည်သည့်အတိုင်း အောင်မြင်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
၄-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် အကူအညီများ စိတ်သစ်စရာများ ကြုံရတတ်၏။
၅-ဂဏန်းကြီးစိုးသောနေ့တွင် ရွေးချယ်မှုများ ကြုံရတတ်၏။
၆-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် လွှမ်းမိုးတယ်ဖြစ်ပွယ် အပြစ်အပျက်များ တို့၏ တန်ဖိုးသန်ဖြစ်ခြင်းများ ကြုံရတတ်၏။
၇-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်များ ပထက်ပတ်သော ဖြစ်ရပ်များ ကြုံရတတ်၏။
၈-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် စိတ်ချရခြင်း ထွက်ပေါက်တိုခြင်း ရည်ရွယ်ချက်များ ကြုံရတတ်၏။
၉-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ဘာသာပညာရေး ဆရာဝန်များနှင့် ပတ်သက်သော ကိစ္စများ ကြုံရတတ်၏။

✦ ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ ✦

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ	ဗုဒ္ဓဟူး	ကြာသပတေး	သောကြာ	စနေ
		1 ၉	2 ၁	3 ၂	4 ၃	5 ၄
6 ၅	7 ၆	8 ၇	9 ၈	10 ၉	11 ၁	12 ၂
13 ၃	14 ၄	15 ၅	16 ၆	17 ၇	18 ၈	19 ၉
20 ၁	21 ၂	22 ၃	23 ၄	24 ၅	25 ၆	26 ၇
27 ၈	28 ၉	29 ၁	30 ၂			

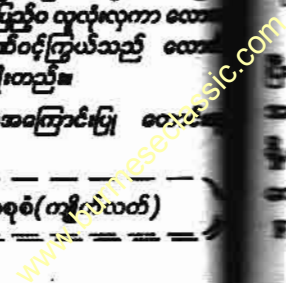
မူလပြက္ခဒိန်ရက်စွဲများကို အင်္ဂလိပ် ၂-ဂဏန်း ကြီးစိုးသောနေ့တွင် ကောင်း ၂၀၀၀ နှစ်ကျမ်းအရင်းမြစ်မဂ္ဂဇင်း

မိတ်ဆွေအဖေနှင့် ၄၊ ၈၊ ၆ ဂဏန်း ရသော ရက်များကို သတိပြုရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ အကောင်းဆုံးမှာ ၃၊ ၇ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အကောင်းဆုံးမှာမူ ၁၊ ၂၊ ၅၊ ၉ ဂဏန်းရသော ရက်များပင် ဖြစ်တော့သတည်း။

မကောင်းရက်တွေရင်၊ ကောင်းဆောင်ကာ မြှားမြောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြလျှင် ဆန္ဒပြည့်ဝ ထူးလှကုကာ ထေးအလယ် ဂုဏ်စိန်ကြွယ်သည့် ထေးပညာ အကျိုးတည်း။

ကောင်းမှုအကြောင်းပြု စေးပူခြင်းပြည့်ပါစေ။

သုခစစ်(ကျွတ်သတ်)

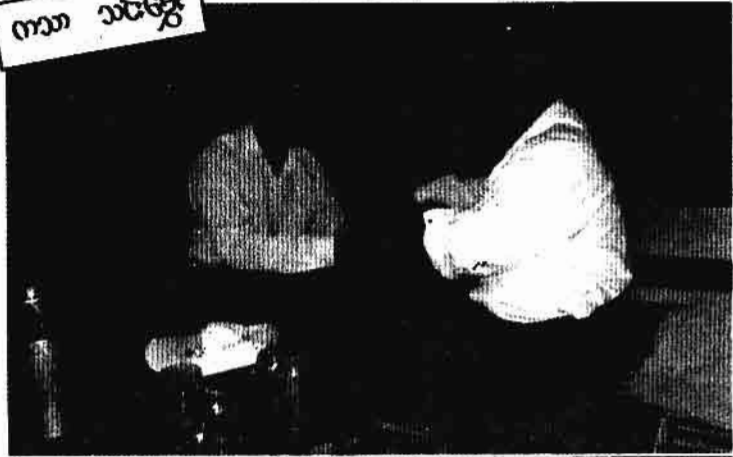

အကြောင်းကို ခြုံစာတိုင်းရင်းသားထော်ပြီး

ဦးမင်းအောင်

နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

ကသာ သပိတ်

◆ ဘယ်တုန်းကလေးမှာပဲ အကြောင်းကို ခြုံစာထော စာအုပ်များ ထုတ်ကြားခဲ့ပြီးနောက် ဦးမင်းအောင် နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း

စာရေးသည် သမီးကြီးရှိသော အစ်လက်မြို့နယ်၊ ရွှေပန်းကုံးရွာသို့ ဆက်နေပါသည်။ ရွှေပန်းကုံးရွာသည် ပုံရွာ-ရွှေဘို ဖြတ်လမ်းပေါ်တွင် ရှိပါသည်။

အားနေသူဖြစ်သဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်များရှိ ဘုရားစေတီများသို့ အကြောင်းအခွင့်ကြုံလျှင် ပို့ပေးရန် ကိုထွန်းထွန်းဦးကို ပြောထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် မဟာဗိုလ်ဘုရား၊ ဘုရားရွာဘုရား၊ ဖရစ်ရွာဘုရား၊ သခွတ္တောရှိ နီးဘုရားများသို့ ရောက်၍ နေ့စဉ်ကြည်ညိုခဲ့ရပါသည်။

သခွတ္တောရှိ နီးဘုရားအား ပူးရသည်မှာ သခွတ္တောရှိ တိုင်းရင်းမြန်မာ အကြောင်းကို ဆရာကြီးဦးမင်းအောင် ဆီ ရောက်သဖြင့် ပူးရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ရက်တွင် ကိုထွန်းထွန်းဦး၏ အောက်ဖြစ်သူ ကိုကျော်ကျော်သည် ဘီယံတစ်ခြမ်းသေရောဂါ ဖြစ်နေသဖြင့် ဦးမင်းအောင်ထံ ဆေးကုသရန် အားငှား၍ သွားကြမည်ဖြစ်၍ အလည် ထိုက်ခဲ့ရန် ခေါ်ပါသည်။

သခွတ္တောရွာသည် ဝက်လက်မြို့၏ မြောက်ဘက် မန္တလေး မီးရထားဆင်းပေါ်တွင် ရှိပါသည်။ ဝက်လက်မြို့မှ (၃)မိုင်ခန့် ဝေးပါသည်။

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်ထံ ရောက်သွားသောအခါ စပါးတောင်းကို ရွက်ထိုက်စဉ် ခါးဖျက်သွားသော မိန်းမတစ်ဦးအား ခြေဆင်းထိုင်ခိုင်းထားပြီး နောက်ကျောဘက်မှ နှိပ်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုမိန်းမအား (၃)မိုင်ခန့် နှိပ်ပေးပြီးလျှင် ကိုကျော်ကျော်၏ ရောဂါအခြေအနေကို မေးပါသည်။ သွေးတိုးနို့မရှိကိုလည်း မေးပါသည်။ ကိုကျော်ကျော်ကတော့ သွေးတိုးမရှိကြောင်း

ပြောပါသည်။ ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်က သေချာအောင် သွေးပေါင်ချိန်ပါသည်။

သွေးတိုးမရှိနှင့် သွေးအကြောအပကြောကို ဖွင့်ပေးရန်အတွက် ချိန် သွေးတိုးလာပြီး အသက်အန္တရာယ် ဖြစ်လာနိုင်သည်ဟု ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်က ပြောပြ၍ ဖောပညာစာအုပ်ပါသည်။

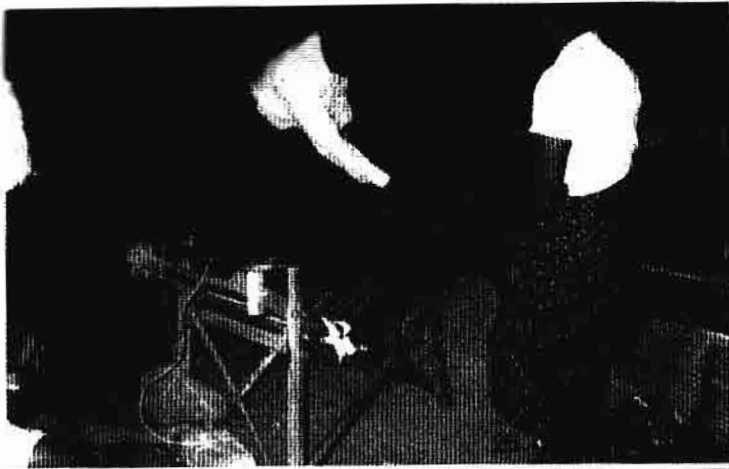
ကိုကျော်ကျော်၏ ဘယ်ဘက်လက်ချောင်းများကြားတွင် ဓာတ်ခဲအသေး(၃)ချောင်း ညှပ်ပြီး လက်ဖြင့် ဆုပ်လိုက်ရာ ကိုကျော်ကျော် နာ၍ အော်ပါသည်။

လက်ခလယ်က နာကြောင်း ပြောသဖြင့် ဓာတ်ခဲများကိုဖြုတ်ပြီး လက်မောင်းနေရာကို နှိပ်ပြန်ပါသည်။ ထို့နောက် ဘယ်ဘက်ခြေဖမ်းဖြင့် သံပိုက်လုံးကို နင်းထားစေပြီး ခြေသလုံးကိုလည်း နှိပ်ပြန်ပါသည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်သည်မှာ ငါးမိနစ်ခန့်သာ ကြာပါသည်။ နောက်(၃)ရက်နေ့လျှင် လာနိုင်က လာပါ။ ဒါမှမဟုတ် ရွှေပန်းကုံးကို လာရန်ရှိသဖြင့် စောင့်နေပါ။ ယခုပင် ဥယျာဉ်သာရွာသို့ သွားရန် ချိန်းထားသဖြင့် သွားရမည်ဟု ဆရာက ပြောပါသည်။

ဥယျာဉ်ရွာသို့သွားလျှင် ရွှေပန်းကုံးရွာမှ ဖြတ်၍ သွားလျှင်လည်း ရောက်သည်ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့ လာသော ကားဖြင့် လိုက်ခဲ့ရန် ဆရာအား ခေါ်ခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်နှင့် စာရေးသူတို့က ကားဦးခန်းတွင် စီးကြသည်ဖြစ်၍ ဆရာကြီးနှင့် စကားပြောဖြစ်ရာ ဆရာကြီး၏အကြောင်းကို တစ်စွန်းတစ်စ သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ ကားပေါ်တွင် ဖြစ်၍ စိတ်ဖြင့်သာ မှတ်ထားလိုက်ပါသည်။

• ပါရာသရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦးအား
ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်က ဖုတ်ဆွဲခွင့် ခြံဆောင်ရန်

သည်။ ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်သည် ငယ်စဉ်က စိတ်ဆတ်လွယ်သဖြင့် အထိုးအကြိတ် ဝါသနာပါသည်။ မည်သည့်ကံ့ယံခံပညာမှ မတတ်သေးဘဲ မြန်မာ့ရိုးရာ စိန်ခေါ်ပွဲ လူသစ်တန်းတွင် ထိုးရာ ပါးချောင်ရွဲသွားပြီး ရှုံးသွားပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အကြောကုဆရာတော် ညီနောင်နှစ်ပါးထံတွင် ကုရပါသည်။ အကြာကြီး နှိပ်စရာမလိုဘဲ ခဏလေး နှိပ်ရုံဖြင့် ပါးချောင် တည့်သွားပါသည်။ အလွယ်တကူ ပျောက်သွားသဖြင့် အကြောပညာကို စိတ်ဝင်စားလာပါသည်။ ထို့ပြင် အထိုးခံ ရှုံးထားသဖြင့် ခံပြင်းစိတ်ဖြစ်ပြီး ကံ့ယံခံပညာနှင့် မြန်မာ့လက်ဝှေ့ပညာကို စစ်ကိုင်းချောင်တွင် လည်းကောင်း၊ လက်လှမ်းမီရာ ဆရာများထံတွင် လည်းကောင်း အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်သင်ကြားပြီး စိတ်ခေါ်ပွဲများတွင် တက်ထိုးရာ ရှုံးပွဲမရှိ ဖြစ်လာပါသည်။

လယ်သမားမျိုးရိုးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ လယ်လုပ်ချိန် လယ်လုပ်ရပါသည်။ ဝက်လက်မြို့နယ်သည် မြွေပွေးမြွေဟောက်ပေါသော ဒေသဖြစ်၍ ၂၀၂ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မြွေပွေးမြွေဟောက်ပါ နှစ်ကြိမ် အပေါက်ခံရပါသည်။ ကံကောင်းသည်မှာ မြွေဆိပ်ကို ဖြေနိုင်သော ဆရာတော်က ပေးသော ရေမန်းကို သောက်ရုံဖြင့် မြွေဆိပ်ကျပြီး ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။ ထိုမြွေဆိပ်ကု ဆရာတော်မှာ အကြောအရိုးကု ညီနောင်ဆရာတော် နှစ်ပါးအနက် နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော ဆရာတော်ဦးတေဇ ဖြစ်ပါသည်။

နမြောစရာကောင်းသည်မှာ ထိုဆရာတော်မှ မြွေဆိပ်ဖြေနည်းကို မည်သူ့ကိုမျှ မပေးခဲ့သဖြင့် မရလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အကြောအရိုးကုပညာကို ရလိုက်သော ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်အပါအဝင် တပည့်များ ရှိကြပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမင်းအောင်သည် ဝါသနာအလျောက် ဝက်လက်မြို့နယ်တွင် ကျင်းပသောပွဲများ၊ ရွှေဘိုတွင် ကျင်းပသောပွဲများ၊ ကောင်းမှုတော်ဘုရားပွဲတွင် မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကို တက်ထိုးရင်း နိုင်နေသော်လည်း အထိုးခံရသည့်ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပျောက်

အောင် အရိုးအကြောကု ဆရာတော် နှစ်ပါးထံတွင် ကုသသည်မှ ဆရာတော် နှစ်ပါးနှင့် ရင်းနှီးသွားသည်ထက် တစ်ကြောင်း...

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်၏ တက်ကြွပြင်းပြသော စိတ်ဓာတ်ကတစ်ကြောင်း ဆရာတော်နှစ်ပါးထံ အရိုးအကြောပညာသင်ယူသည်ကို ဆရာတော်နှစ်ပါးက လိုလိုလားလား သင်ပေးခဲ့ပါသည်။

အသက်(၂၆)နှစ်တွင် နောက်ဆုံးအကြိမ် ထိုးပြီးသည်မှ မြန်မာ့လက်ဝှေ့ကို မထိုးတော့သည်မှာ ယခုအထက် (၆၀)ပြည့်သည်အထိပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းသိသူများက စိတ်ဆိုးပြီး ဘုဘောက်ပြောလျှင် သူ့အား ဖြိုမပြောခဲ့ကြပေ။

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်သည် နှစ်စဉ် ကထိန်အလှူများ လှူခြင်း၊ လမ်းခင်းခြင်း၊ တံတားဆောက်ခြင်း စသည်တို့ကို လှူဒါန်းသလို စာဝါတက်ထိုသော်လည်း ငွေကြေးချို့တဲ့သော ရဟန်းသာမဏေများကို ပစ္စည်းလေးစားထောက်ပံ့လျက်ရှိပါသည်။

တစ်ပါးမှာ စာချတန်းအောင်ပြီး သွားပါပြီ။ ဆက်လက်၍လည်း ထောက်ပံ့နေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ရွှေပန်းကုံးရွာသို့ ရောက်သောအခါ ချိန်းထားသော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဥယျာဉ်သာရွာမှ စောင့်ကြိုသူများနှင့် တွေ့ပြီး လိုက်သွားပါသည်။

အပြန်တွင် ကိုကျော်ကျော်အား နောက်(၃)ရက်တွင် ဥယျာဉ်သာရွာသို့ သွားရဦးမည်ဖြစ်၍ ဝင်ကြည့်သွားမည် ဖြစ်ကြောင်းသိရပါသည်။

* * *

ချိန်းထားသော (၃)ရက်ပြောက်နေ တွင် ကိုထွန်းထွန်းဦးက လခွတ္တေရွာရှိ

◆ သူငယ်များ ထိုင်စားသော အခါက လေးယောက်တို့အား ထောင့်ကြီးဦးမင်းထောင် နိုင်ပေးရန်

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်အား ဆိုင်ကယ် ဖြင့် သွားကြိုပါသည်။ ကိုကျော်ကျော် ကို နိုင်ပေးနေစဉ် စာရေးသူအား တိုထွန်းထွန်းဦးက လာခေါ်သဖြင့် လိုက်သွားရာ ကိုကျော်ကျော်အိမ်တွင် မရှိတော့ပါ။

နိုင်သည်မှာ မကြာသည်ဖြစ်၍ နိုင် ဦးသွားပြီဖြစ်၍ ဦးကျော်မြင့်+ ဒေါ်ခွဲရင် အိမ်သို့ ရောက်နေပါသည်။ ဒေါ်ခွဲရင် က ခါးနာသဖြင့် အနိပ်ခံလိုသဖြင့် ရောက်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒေါ်ခွဲရင်အား မနိပ်ခင် ဦးကျော်မြင့် က တည်ခင်းစဉ်ခံသော လက်ဖက်ရည် နှင့် ကိတ်မုန့်များကို စားရင်း စာရေးသူ နှင့် စကားပြောဖြစ်ကြပြန်ပါသည်။

စကားပြောကြရင်း ဆရာကြီးထံမှ ဆေးနည်း (၄)နည်း ရလိုက်ပါသေး သည်။ ပထမနည်းမှာ ခေါင်းကိုက် ပျောက်စေသောနည်း ဖြစ်ပါသည်။

ခွားနို့ကို ခဲစေတတ်သော မုရိုးပင် (မုရိုးကြီးပင်ဟုလည်း ခေါ်သည်။) မှ ခြောက်နေသော သစ်ကိုင်းခြောက် ကလေးကို ချိုးယူ၍ မီးရှို့ပြီး ထွက်လာ သော မီးခိုးကို ရှူလျှင် ခေါင်းကိုက် ပျောက်သည်ဟု ပြောပါသည်။

စာရေးသူကလည်း ထိုမုရိုးပင်က အကိုင်းကို လက်တစ်ဆစ်ခန့် ဖြတ်၍ အခြောက်လှန်းထားပါ။ ခြောက်သွား လျှင် မီးရှို့ပြီး အငွေ့ကို ရှူပေးရသည် ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ရေး ခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီးပြောသည်က ခြောက်နေ သော သစ်ကိုင်းခြောက်ကို ရှာယူ၍ ကျွန်တော်က ခြောက်အောင် နေလှန်း ရသည်ဟုသာ ကွာခြားပါသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ဒုတိယနည်းမှာ စက်ကတုံး (စစ်ကတုံး)ရွက်ကို ကြပ်ထုပ်ထိုးလျှင်

အရိုးကျိုး၊ အရိုးအက်၊ အဆုတ်ပွ၊ သလိပ်ထ ပျောက်သည်။

ခွဲရိုလျှင် ထို စက်ကတုံးရွက် ကြပ် ထုပ်လုပ်ပြီး ရင်ဘတ်တွင် ကပ်ထား ပေးပါက ခွဲများ ကင်းစင်သွားကြောင်း ပြောပါသည်။

တတိယနည်းမှာ ဆူးပန်းတောင်း ပင် ပဉ္စငါးပါးကို ပြုတ်သောက်လျှင် ဆီးချိုပျောက်သည်မှာ မှန်ပါသည်။

ဆူးပန်းတောင်းရွက်နှင့် ကိုယ်ရံ ကြီးမုန့်ရွက်ကို ဆတူ နှပ်နှပ်စဉ်းပြီး ချွေးအောင်းလျှင် မျက်စိကြည်လာပါ မည်။ အကြောအချဉ်များ ပြေလျော့ လာပါသည်။ လူနာတစ်ဦးက သူ့အား ဆရာပြန်လုပ်သွားသည်ဟု ပြောပါ သည်။

စတုတ္ထနည်းမှာ နှာခေါင်းသွေးယို လျှင် ဓားမအပြားကို ဖင်ခုထိုင်ပေးပါ။ ကျကျ မကျကျ လုပ်ပေးပါက နှာခေါင်း သွေးယိုခြင်း လုံးဝမဖြစ်တော့ပါ။ အမြစ် ပြတ်သွားမည်ဟု နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ခဲ့ရသဖြင့် လက်တွေ့ လုပ်ရာ ပျောက်ခဲ့ကြောင်း ပြောပါ သည်။

နားထောင်နေသူ တစ်ဦးက "နှာခေါင်းသွေးယိုနေစဉ် နွားချေး ခြောက်ကို ရှူပေးလိုက်လျှင် သွေးယို

ရပ်သွားမည်။ မကြာမကြာ ရှူပေးလျှင် နှာခေါင်းသွေးယိုတာ ပျောက်သွား မည်"ဟု ဝင်ပြောပါသည်။

စကားပြောကောင်းနေဆဲ စာရေး သူက ဆရာကြီးအား မြန်မာ့လက်ဝှေ့ တက်ထိုးရာတွင် မည်သည့်နာမည်နှင့် ထိုးကြောင်း မေးပါသည်။ မင်းသိခံ၏ "စနေမောင်မောင်"ကို ကြိုက်သည်။ စနေသားလည်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် "စနေမောင်မောင်"နာမည်ဖြင့် ထိုး ကြောင်း ပြောပါသည်။

ထိုစဉ် နားထောင်နေကြသူတစ်ဦး က ဆရာ့ကို လက်ဝှေ့ပွဲတွေမှာ ထိုး တာ ကြည့်ခဲ့ရပြီး ယခုမှ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ မြင်ရကြောင်း ပြောပါသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော် (၄၀)နီးပါး ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ဆရာ့နာမည်ကို မမေ့သေးကြောင်းနှင့် ဆရာ့ကို လူအများက "ဒူးပျံမောင် မောင်"ဟု တင်စားခေါ်ကြောင်း လည်း ပြောပါသည်။

စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ဆရာ သည် မြန်မာ့လက်ဝှေ့ထိုးစဉ် ဒူးဖြင့် ထောက်ခြင်း၊ ဟန်တားခြင်း၊ ပတ်ဝိုက် ၍ ထိုးခြင်းတို့ကို ကြည့်ရသူများက သဘောကျလို့ ဖြစ်မည်ဟု ပေးမိပါ သည်။

ဆရာကြီးသည် အရပ်(၅)ပေ (၁၀) လက်မအကျော်သာ ရှိမည်။ ထောင် ထောင်မောင်းမောင်း ငယ်ရွယ်စဉ်က ဗလနှင့်ဆိုလျှင် သန်မာထွားကျင်းသူ တစ်ဦးဖြစ်မည်ဟု ခန့်မှန်းမိပါသည်။

ဆရာကြီးသည် ဝက်လက်မြို့နယ် လှတောရွာတွင် ကျင်းပသော တစ်မြို့ နယ်လုံး စပါးရိတ်သိမ်းအောင်ပွဲ (မ.ဆ.လခေတ်က ဖြစ်ပါသည်။)တွင် “မြနန္ဒ” နှင့် ထိုးရာ အထိုးခံလိုက်ရပြီး စားထားသော အစာများပင် အန်ထွက် လာ၍ အနွှေးပေးလိုက်ရပါသည်။

ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် စစ်ကိုင်းချောင်တွင် မြန်မာ့ လက်ဝှေ့ဆရာကြီးများထံ လေ့ကျင့်ပြီး တစ်နှစ်အကြာတွင် မြနန္ဒာ ကို စိမ်းခေါ်ခဲ့သည်ဟု ပြောပါသည်။ ရွှံ့လျှင် ရွှံ့ကြောင်း ဝန်ခံရသလို ဆရာ ကြီး၏ ခံပြင်းစိတ်ကြီးကြောင်း သိရပါ သည်။

စာရေးသူက ထိုစိမ်းခေါ်ပွဲတွင် အနွှေး အနိုင် မေးမည်ပြုစဉ် ဥယျာဉ်သာရွာမှ စောင့်နေကြသူများက ခေါ်သဖြင့် စကားပြတ်သွားပါသည်။

ညနေ(၃)နာရီလောက်တွင် ဆရာ ကြီး ပြန်ရောက်လာကြောင်းကို ကိုထွန်းထွန်းဦးက လာခေါ်သဖြင့် ရွှေ ပန်းကုံးရွာ၏ အနောက်ချောင်တွင်ရှိ မစန်းလွင်အိမ်သို့ လိုက်သွားပါသည်။

မစန်းလွင်အား တစ်ခဏသာ နှိပ် ပေးပြီး ခြေထောက်ကို အုတ်ခဲဆွဲရန် ပြင်ဆင်ပါသည်။ အုတ်ခဲဆွဲသည့်နည်း ကို မန္တလေး တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ် မှ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါ သည်။

ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် အုတ်ခဲ မဆွဲ ဝါ။ (၂)ပိဿာခွဲခန့်ရှိ အလေးကို ဆွဲ ခြင်းဖြစ်သော်လည်း ရွာမှာတော့ အလွယ်တကူပင် အုတ်ခဲနှစ်ခဲစီ ခြေ

◆ မိမိမှာအခုထော တစ်နှစ်သီတင်ကြီးအား ထောကြီးဦးမင်းအောင် နှိပ်ပေးနေပုံ

ထောက် တစ်ဖက်စီတွင် ဆွဲပေးခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ်နှင့် မည် သို့ ဆက်စပ်မှုရှိခဲ့ကြောင်း မေးရန် စိတ်ကူးမိသော်လည်း မမေးဖြစ်လိုက် ပါ။

မစန်းလွင် အုတ်ခဲဆွဲပေးပြီး တစ်နာရီကြာလျှင် ဖြုတ်ပေးရန် မစန်း လွင်၏အစ်မအား ပြောထားပါသည်။ နောက်နေ့များတွင်လည်း ယခုအချိန် လောက်တွင် ဆွဲပေးရန်နှင့် (၃)ရက် ပြည့်အောင် ဆွဲပေးရမည်ဖြစ်ကြောင်း လည်း မှာကြားပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ဆွဲပုံဆွဲနည်းကိုလည်း မှတ်သားထား ရန် ပြောပါသည်။

ထို့နောက် မစန်းလွင်၏မောင်ဖြစ်သူ ၏ သမီးဖြစ်သူ နို့ညှာအရွယ် ကလေး မှာ ခေါင်းစောင်းနေ၍ နှိပ်ပေးရန် ပြော သဖြင့် ဆရာကြီးက ထိုကလေးမလေး ကို နှိပ်ပေးပြန်ပါသည်။

ကလေးသူငယ်နာ ထောင့်တန်းဆွဲ ကုသနည်းကို စစ်ကိုင်းသိမ်တော်ရွာ ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်ထံမှ နှစ်နှစ်

ခန့် သင်ယူရကြောင်း ပြောပြပါသည်။ ထို့နောက် သခွတ္တောရွာသို့ ဥယျာဉ်သာ ရွာမှ လိုက်ပို့သော ဆိုင်ကယ်ဖြင့် ပြန်သွားပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာကြီးဦးမင်း အောင်နှင့် သုံးကြိမ်မျှ ရင်းရင်းနှီး နှီးစကားပြောခွင့်ရပြီးနောက် ဆရာကြီး ကိုယ်ရေး အကြောင်းအရာများကို စိတ်ဝင်စားလာပါသည်။ ဆရာကြီး သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့သော ပညာရပ် များအပေါ် လေးစားလာမိပါသည်။

ဆရာကြီးသည် တစ်ဦးထက် ဖဲယောက်တည်းထံမှ သင်ယူတတ် မြောက်သည် မဟုတ်ဘဲ ဆရာစုံ သင် ကြားခဲ့ရသဖြင့် ပညာစုံသည်ဟု မြင် နိုင်ပါသည်။

ဆရာကြီး၏အကြောင်းကို ရေး နုက္ကတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ပို့ရလျှင် ကောင်းလေစွဟု တွေးမိပါသည်။ နုက္ကတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကလည်း မိ တို့မြို့နယ်ရှိ အထင်ကရ ဘုရားစေတီ များ၊ ဆရာတော်ကြီးများ၊ လူပုဂ္ဂိုလ် များအကြောင်းနှင့် တိမ်မြုပ်ပျောက် ကွယ်လုဖြစ်နေသော သမိုင်းကြောင်း အရာများကို ဖော်ထုတ်ပေးသားကြောင်း အစဉ်ဖိတ်ခေါ်နေပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆရာကြီးဦးမင်းအောင် အား သီးသန့် တွေ့ဆုံလို၍ ဆရာကြီး အကြောင်းကို ရေးသားခွင့်ပြုဖို့ကို ကိုထွန်းထွန်းဦးမှတစ်ဆင့် စကား လိုက်ရာ ဆရာကြီးကလည်း ခွင့်ပြု ခြင်းကြောင်း ပြောပါသည်။

ဆရာကြီးထံ နောက်တစ်ရက်တွင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊ သခွတ္တောရွာ ကိုထွန်းထွန်းဦးနှင့်သွားပြီး ဆရာကြီး နှင့် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းခဲ့ရပါသည်။ ဆရာကြီးသည်လုံးဝ အားသင့် တော့ မဟုတ်ပါ။ အခြားရွာများ

ဆင့်ရက်မရှိသေးသဖြင့် သခွတ္တောရွာ
တွင်ပင်ရှိ၍ ဆရာကြီးထံ လာကြသူ
များအား ကုသပေးချိန် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ဆရာကြီး မွေးဖွားစဉ်မှစ၍ ပြောပြ
ပေးပါရန် စာရေးသူက ပန်ကြားလိုက်
သဖြင့် ဆရာကြီးက ပြောပြပါသည်။

၁၃၁၉ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၉)
ရက်၊ စနေနေ့တွင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊
ဆီကွဲရွာတွင် ဦးသန်း+ဒေါ်ငွေတို့မှ
မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ မွေးချင်း(၄)ယောက်
နွှီး ဒုတိယမြောက်သားဖြစ်ပါသည်။

မွေးဖွားစဉ်က ခြေထောက်မှစ၍
ထွက်လာသည်ဖြစ်၍ စားတော်ဖွား
ဖြစ်ပါသည်။ အချင်းနှစ်ခု စလွယ်သိုင်း
ဖိသည်။ ခေါင်းတွင်လည်း ခေါင်းစွပ်ပါ
ခဲ့ပါသည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း မွေးသည်ဖြစ်၍
“မောင်ဆန်း”၊ “ဖိုးဆန်း” ဟု အမည်
တွင်ခဲ့သည်။ အရပ်လက်သည်ကိုလည်း
ရွှေတစ်ကွပ်သားဖြင့် ရွှေးခဲ့ရပါသည်။

အဘိုးဦးဘရင်က ဝက်လက်မြို့တွင်
ကပြသော ပြဇာတ်မင်းသား ရေနံသာ
မင်းအောင်ကို သဘောကျသဖြင့်
“မင်းအောင်” ဟု အဘိုးပေးခဲ့သော
နာမည်တွင် ခဲ့ပါသည်။

ဆဋ္ဌမတန်း(၆ တန်း)ထိသာ ပညာ
သင်ခဲ့ပြီး တောင်သူလယ်သမားမျိုးရိုး
ဖြစ်သည့်အတွက် လက်ယာလုပ်ငန်း
လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဝက်လက်မြို့နယ်သည်
မြွေဆိုးများပေါသော ဒေသဖြစ်သည့်
အတွက် မြွေဟောက်နှင့် မြွေပွေး
နှစ်ကြိမ် အပေါက်ခံခဲ့ရပါသည်။

ကံကောင်း ထောက်မသဖြင့်
သာလှိုင်းရွာရှိ ဦးတေဇနှင့် ဦးနေမိနွ
ဆရာတော် ညီနောင်နှစ်ပါးထံတွင်
ကုသရာ ပျောက်ကင်းခဲ့ပါသည်။

မြွေဆိပ်တက်နေစဉ် ဆရာတော်
ဦးတေဇ မန်းပေးသော ရေမန်းကို
သောက်လိုက်ရုံဖြင့် မြွေဆိပ်ပြေသွားပါ

ဆရာကုသော အမြို့သီတင်္ဂါဘား
ထောကြီးဦးမောင်က ဖိုလ်ထေရု

သည်။ အဆန်းတကြယ် ကုသနေရ
ခြင်း မဟုတ်ပါ။

‘မြန်မာ့လက်ရေ တက်ထိုးဖြစ်တာ
ကိုလဲ ပြောပြပါဦး ဆရာ’

ဟု စာရေးသူက အစဖော်လိုက်ပါ
သည်။

‘အသက်နှစ်ဆယ်လောက်မှာ ဖြစ်
မယ်။ ငယ်ငယ်ကလဲ အထိုးအကြိတ်
ဝါသနာပါတာမို့ ဝက်လက်မြို့ပေါ်
ဘုရားပွဲမှာ လူသစ်တန်း တက်ထိုးတာ
ပါ။ ဘာကိုယ်ခံပညာမှလဲ မတတ်ဘူး။
ထိုးချင်စိတ်ရှိလို့ ထိုးတာ။ “စိမ်းခက်”
ဆိုသူနဲ့ ထိုးရတယ်။ “စိမ်းခက်” ရဲ့
လက်သီးချက်ကြောင့် ပါးချောင်ရွဲသွား
ပြီး ရှုံးတယ်။ ခံပြင်းစိတ်နဲ့ မြန်မာ့
လက်ရေပညာသာမက ကရာတေး၊
ဂျူဒို၊ မြန်မာ့သိုင်းပညာတွေပါ သင်
တော့တာပဲ။ ဝက်လက်မြို့က ဆရာ
ကြီးဦးမင်းမောင်က လက်ဦးဆရာပါ။
ဆရာတွေ စုံပါတယ်။ စစ်ကိုင်းမှာလဲ
ရှိတယ်။ ရွှေဘိုက “ဘာမထီ
ခင်အောင်” ဆီမှာလဲ သင်တယ်။
“ဘာမထီခင်အောင်” က အင်္ဂလိပ်

လက်ရေ(Boxing)သာ မဟုတ်ဘူး။
မြန်မာ့လက်ရေ၊ ကိုယ်ခံပညာတွေ
ရောတတ်တယ်။ စစချင်း ဆရာက
ကျွန်တော့် နာခေါင်းကို ချိုးလိုက်တာ
ဟု ပြောလဲ ပြော၍ သူ့ နာခေါင်းကို
လက်မဖြင့် ပိန်ပြပါသည်။

ဦးပွဲပေါင်းဆက်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်
ဝက်လက်မြို့နယ် လှတောရွာတွင် ထို
ခေတ်အခါက ကျင်းပသော စပါးခိုင်
ကြေသော အောင်ပွဲကျင်းပရာတွင်
“မြန်နွာ” ဆိုသူနှင့် ထိုးရာ ရှုံးပါသည်။
အထိုးခံလိုက်ရသည်မှာ စားထားသော
အစာများပင် အန်ထွက်သွားပါသည်။
ထို့ကြောင့် ခံပြင်းစိတ်ဖြင့် စစ်ကိုင်း
ချောင်တွင် အပြင်းအထန် သင်ကြား
လေ့လာပါသည်။ ထို့နောက် နောက်
နှစ်တွင် မကျော့ပွဲစိန်ခေါ် ထိုးရန် ပြိုင်ပွဲ
များ ကျင်းပရာတွင် မြန်နွာကို ရှာပါ
သည်။ မတ္တရာမြို့တွင် ကျင်းပသော
ဘုရားပွဲတွင်တွေ့၍ စိန်ခေါ်ထိုးရာ နိုင်
ခဲ့ပါသည်။

‘ဆရာကို ဒူးပျံ့မောင်မောင်လို့ သိ
ကြတယ်ဆို’

ဟု စာရေးသူက မေးရာ...

‘ပွဲကြည့်ပရိသတ်က ကျွန်တော့်ရဲ့
ဒူးချက်တွေကို ကြိုက်လို့ ဖြစ်မှာပါ။
ကျွန်တော်ကတော့ “စနေမောင်
မောင်” အမည်နဲ့ပဲ ထိုးထားပါ’

အသက်(၂၆)နှစ်တွင် ဝက်လက်မြို့
ဘုန်းကြီးပျံ့ပွဲတွင် “ဆိုးပေ” ဆိုသူနှင့်
ထိုးရာ သားရေကျခဲ့ပါသည်။

ထိုပွဲထိုးသည်မှ လုံးဝမထိုးတော့
သည်မှာ ယနေ့တိုင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို
နှစ်တွင်ပင် ဝက်လက်မြို့နယ်၊
သခွတ္တောရွာမှ “မဆန်းမြင့်” နှင့် အိမ်
ထောင်ကျပြီး သခွတ္တောရွာတွင် နေခဲ့ပါ
သည်။

‘ဆရာကုသနေတဲ့ အကြောငြုပ်
ပညာကို ဘယ်ဆရာတွေဆီမှာ စသင်
ခဲ့ပါသလဲ’

ဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က မြွေနှစ်ကြိမ် ပေါက်ခံရလို့ ဆရာတော်ဦးတေဇနဲ့ ဦးနေမိန္ဒ ဆရာတော်တွေဆိုမှာ ကုခဲရ တယ်။ လက်တွေ့ စတိုးစဉ်ကလဲ ပါးချောင်ရွှံ့ပြီး ရှုံးခဲ့ရတယ်လို့ ပြောခဲ့ပြီး ပြီ။

မြန်မာ့လက်တွေ့ထိုးစဉ် နိုင်ပွဲတွေရှိ လာပေမယ့် အထိုးခံရတာတွေ ကြောင့် နာကျင်ကိုက်ခဲမှုတွေ ရှိလာ တယ်။ ဆရာတော်နှစ်ပါးထံမှာပဲ ကုရ တာပါ။

ဆရာတော်နှစ်ပါးစလုံးနဲ့ ပိုပြီး ရင်းနှီး သိကျွမ်းလာတယ်။ အကြောပြင်ပညာ ကိုလဲ သင်ချင်လာတယ်။

ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ကလဲ စားတော်ဖွားဆိုတော့ ဆရာတော်တို့ ကလဲ သဘောကျတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်နှစ်ပါးထံမှာ ဒီပညာကို သင်ရတာဖြစ်ပါတယ်။

ဆန်းတာလေး ပြောရဦးမယ်။ ဦးတေဇနဲ့ဦးနေမိန္ဒ ညီနောင်နှစ်ပါး အတူ ကျောင်းထိုင်နေတဲ့ “သာလှိုင်း” ရွာရှိ “ဝမ်းတော်ယိုင်” ကျောင်းကို “အဘိုးပု” ဆိုတဲ့ လူကြီးတစ်ယောက် ရောက်လာတယ်။ ဘယ်အရပ်၊ ဘယ် ဇာတ်မှန်းလဲ မသိရဘူး။

အနှိပ်ခံချင်သူများကို နှိပ်ပေးရင်း ဆရာတော်တို့ထံမှာ ကပိယလုပ်နေ လိုက်တယ်။ အကြောပြင်ပညာနဲ့ အကြောညှပ်၊ အကြောထပ်၊ အကြော ထုံး ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေတာတွေကိုလဲ ကုတယ်။ မြွေပေါက်ခံရတဲ့ လူနာတွေ ကိုလဲ ကုပေးရင်း ဆရာတော်နှစ်ပါးကို လဲ ပညာသင်ပေးတယ်။

ဒါကြောင့် အဘိုးပုထံမှ ပညာအမွေ တွေ ရလိုက်ကြတယ်။ မြွေဆိပ်ကုတာ ကတော့ ဆရာတော်ဦးတေဇက ပို စွမ်းတယ်လို့ သိရတယ်။ အဘိုးပုလဲ ဆရာတော်နှစ်ပါးထံမှာနေရင်း သေ သွားတယ်။ ဆရာတော်နှစ်ပါးစလုံးလဲ

ယခု မရှိကြတော့ဘူး။

ဆရာတော်နှစ်ပါးထံမှ အကြောပြင် ပညာကို သင်ယူကြသော တပည့်များ ရှိရာ ဦးမင်းအောင်လည်း တစ်ယောက် အပါအဝင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဝမ်းနည်းစရာကောင်း သည်မှာ အဘိုးပုထံမှ ဆက်ခံရရှိခဲ့ သော မြွေဆိပ်ဖြေသည့် ရေမန်းပညာ ကို ဆရာတော်ဦးတေဇထံမှ လက်ဆင့် ကမ်း မရလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဦးတေဇကလည်း မည်သူ့ကိုမှ သင် ပေးမသွားပါ။

ဆရာကြီး ဦးမင်းအောင်သည် အကြောပြင်ပညာသာမက အရိုးကျိုး၊ အရိုးဆက်ပညာကိုလည်း ဆရာတော် ဦးတေဇနှင့် ဦးနေမိန္ဒတို့ထံမှပင် သင်ယူ ရခဲ့ပါသည်။

ကလေးသူငယ်နာ ထောင်တန်းဆွဲ ကုသနည်းပညာကို စစ်ကိုင်းရှိ သိမ် တော်ရွာ ဆရာကြီးဦးဌေးအောင်ထံမှ နှစ်နှစ်ခန့် သင်ယူခဲ့ရပါသည်။ ခဲဆွဲ ပညာကို မန္တလေးတိုင်းရင်းဆေး တက္ကသိုလ်မှ နည်းရရှိခဲ့သည်ဖြစ်၏။

တိုင်းရင်းဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက် ရောက်ဖူးပါသလားဟု စာရေးသူက မေးပါသည်။ မြို့နယ်အတွင်းရှိ မြန်မာ သမားတော်များကို မန္တလေးတိုင်းရင်း ဆေးတက္ကသိုလ်သို့ တက်ရန် စာထွက် လာခဲ့သည်။

ဝက်လက်မြို့နယ်မှ တိုင်းရင်းဆေး ဆရာ(၃)ဦးတက်ရာတွင် ဆရာကြီး ဦးမင်းအောင်လည်း ပါခဲ့သည်။ လပိုင်း သာ တက်ရပါသည်။

ဆရာကြီးကိုလည်း တိုင်းရင်းဆေး တက္ကသိုလ်က အချိန်ပိုင်း လာပြပေးရန် စကားကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ သို့သော် မသွားဖြစ်ခဲ့ပါ။

သွေးပေါင်ချိန်နည်းကို ဝက်လက်မြို့ နယ်၊ လှတောရွာဆေးရုံတွင် လုပ်သွား သော ဒေါက်တာဦးတင်မောင်သန်းထံ မှ ရခဲ့ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဒေါက်တာဦးတင်မောင် သန်းကိုယ်တိုင် ဆရာကြီးကုသပေး အရိုးကျိုး၊ အရိုးဆက်ခြင်းကို လက်ခံ တွဲဖက် ကုသပေးခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီး ဦးမင်းအောင်သည် တပည့်(၄)ဦးကို ပညာသင်ပေးခဲ့ ဖြစ်သည်။ လူငယ်များဖြစ်သည့် အတွက် ရုပ်ပုံကားချပ်ပြပြီး သင်ပေး အလွယ်တကူပင် တတ်မြောက်ကြ ပါသည်။

နောက်ဆုံး သင်ပေးခဲ့သော ကို နိုင်သည် ယခုအခါ နေပြည်တော် ကုသပေးလျက် ရှိနေပါပြီ။

အရိုးကျိုး၊ အရိုးဆက်ကို ကုသ နည်းပါသည်။ ဆင်းရဲသောသူများ လုံးဝ ငွေကြေးမယူဘဲ ကုသပေး သည်။

မပျောက်သဖြင့် ခြေတို့လက် တို့ ဖြတ်ရလျှင် တစ်သက်လုံး ကျွေးစား မည်ဟူသော ရဲရဲဝံ့ဝံ့ အာမခံချက်ကို ကုသပေးလျက်ရှိသည်။ ယနေ့ မပျောက်ကင်းသူ မရှိပါ။

ဆရာကြီးသည် စားတော်ဖွားခြင်း၊ အဆင့်ဆင့်လုပ်ထိုင်ခြင်း၊ ဗျာဒိတ်ခံ ခွင့်ခံမှုခြင်းသည် ထုခြားရွာ ဇာတ် လာခဲ့သည်ဖြစ်၍ ထောက်ပြန်သော သေ တော်ခြင်းလာသည်ဟု စာရေးသူ မှ ဖိပါသည်။

စာရေးသူတို့လည်း မေးစရာ မရှိတာ မေးပြီးဖြစ်၍ သခွတ္တောဓမ္မ အပြန် နီးဘုရားကို ဝင်ဖူးကြပါသော ဆရာကြီးကိုယ်တိုင် လိုက်ပို့ပေး ဆရာတော်နှင့် တွေ့ဆုံပေးသည့် အားလုံး အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။ သို့ဖြင့် နီးဘုရားအကြောင်း ရေးရန်အကြောင်း ဖြစ်လာပါသည်။

ဆရာကြီးဦးမင်းအောင်နှင့် ဆက်သွယ် ပါက (၀၃-၀၇-၀၈၈၇) ဖုန်းနံပါတ် ဆက်သွယ်နိုင်ပါသည်။

အားလုံး ကျန်းမာ ပျော်ရွှင်နိုင်ကြ

ကသာ သင်းဓမ္မ၊

တကြီး ခွေး ခေါ်

မုဆိုး (၁၃)လုံး

ဘုရားရှိခိုး

ရွှေဘုံ (မုန်လုံး)

စာရေးသူသည် မကွေးတိုင်းဒေသ
ပခုက္ကူမြို့နယ်၊ တင်းဂါတ်ကျေး
အနန္တဂုဏ်ရည်ကျောင်းတိုက်သို့
ရန်စံ၊ ပြာသိုလဆန်း(၄)ရက်
၂၄-၁၂-၂၀၁၄) ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ည(၇)
ရံ အချိန်ခန့်လောက်တွင် ကိစ္စတစ်ခု
ရောက်ရှိသွားပါသည်။

သက်တော် (၇၄)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော
ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးရေဝတနှင့်
ဆရာသူတို့ စကားပြောဖြစ်ကြပါ
သည်။ ဆရာတော်ဦးရေဝတသည်
သောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော
ဗျာသုတနှင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝတော်မူ
သော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဦးရေဝတသည် သူ
ဆတ်မြောက်ထားတော်မူသော လောကီ
အဆိုင်ရာ မြန်မာ့တိုင်းရင်းဆေးပညာ
ပညာဖြင့် လူနာပေါင်းစုံ၊ ရောဂါဝေဒနာ
ဆင်းရဲတို့ကို ဖိတ်တဒါနအဖြစ် ဆေး
များ ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။

နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဆိုသလို ဆရာတော်
ကျောင်းသို့ လာရောက်ကြပြီး ဆေး
ကုသမှု ခံယူသူတွေ၊ ဆေးတောင်းသူ
တွေဟာ များစွာပင် ရှိပါသည်။

ဆရာတော်ဦးရေဝတသည် (၇)ရက်
အားသမီးတို့၏အပေါ်၌ စေတနာ
မဟောအပြည့်အဝထား၍ ကုသပေးမှု
ကြောင့် ပျောက်ကင်းသွားကြသော
ရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ မြောက်မြားစွာ
ပင်ရှိကြောင်း ကြားသိရသည့်အတွက်
စာရေးသူသည် သာဓုခေါ်ဆို၍
ဆင်သင်တတ်မြင်မိပါသည်။

ည(၁၀)နာရီထိုးသောအခါ စကား
ပြောဆိုခြင်းများကို ရပ်တန့်၍ စာရေး
သူသည် ဆရာတော်အား ရှိခိုးဦးချ
အန်တော့ပြီး မိမိအတွက် အိပ်ရန်ပြင်
ထားသောနေရာသို့ သွားရောက်၍
အိပ်စက်ပါတော့သည်။

ဆရာတော်ဦးရေဝတသည် နေရာမှ
ထ၍ အပေါ့အပါးများသွားပြီး
သက်ဆေး၊ မျက်နှာသစ်ပြီးလျှင် ဗုဒ္ဓ

ရုပ်ပွားတော်မြတ်စွာဘုရား၏ ရှေ့
မှောက်တွင် ထိုင်၍ အိပ်ရာဝင် အိပ်ရာ
ထတို့၌ နိစ္စဓူဝ ပြုလုပ်မြဲ ဖြစ်သော
ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ ပုတီးစိပ် တရားထိုင်
ခြင်း၊ မေတ္တာပို့ အမှုပေးဝေခြင်းများ
ပြုလုပ်နေသည်ကို တွေ့ရှိကြားသိနေ
ရပါသည်။

နံနက်(၄)နာရီထိုး၍ အုန်းမောင်း
ခေါက်သောအခါ စာရေးသူသည်
အိပ်ရာမှထ၍ မျက်နှာများသစ်ပြီးလျှင်
ကျောင်းဝင်းအတွင်း ခေါက်တံခေါက်
ပြန် လမ်းလျှောက်နေပါသည်။

ဆရာတော်ဦးရေဝတသည် စာရေး
သူ၏အရင် အိပ်ရာမှထ၍ ဘုရားရှိခိုး
နေသော အသံကို ကြားနေရပါသည်။
အစိန္တေယျဘုရားရှိခိုး၊ ဂုဏ်တော်(၉)
ပါး၊ တရားဂုဏ်တော်(၆)ပါး၊ သံယာ
ဂုဏ်တော်(၉)ပါး၊ အနေကဇာတင်
ပါဠိတော်များနှင့် စုဂ္ဂဟိယပါဠိတော်များ
ကို ရွတ်ပတ်ရှိခိုး ပူဇော်ပြီးနောက်
စာရေးသူ တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူး။ မကြား
ဘူးသော အထူးအဆန်း ဘုရားရှိခိုး
ရွတ်ဆိုနေသံကို ကြားလိုက်ရသည့်
အတွက် လမ်းလျှောက်ခြင်းမှ ရပ်တန့်
၍ သေချာစွာ နားထောင်နေမိပါသည်။

- ၈- ကိလေသာကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၉- ဒိဗ္ဗဟင်္ဂုကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၀- ဂန္ဓကုဋိတိုက်မှ ကျွတ်ထိုက်သောသူ သတ္တဝါ ဗိုလ်လှုပ်သိမ်းသူတို့အား ရှေ့ ညှစ်တော်ကွန်ရက်ဖြင့် ဖြန့်လျက် ကြည့်ရှု တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၁- ဗုဒ္ဓိကာရ ပြုစုပေးကြီး ဆက်ကပ်သော

- ရွှေကြာသက်န်းကို ဆင်ပျိုးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁- ဝိပဿနာပရိတ်ကို အောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂- စကြာဝဠာတစ်ဝိုက်၌ တူပြိုင်ဘက် ကင်း တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၃- ဆယ်ပါးသော ဒုရိုက်ကို ယမ်ဖျက်ရုတ် ဖွင့် အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။
- ၄- ဇာတိသမ္မုဒ္ဓါ၏ကို ရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၅- ရာန်သဟပတ်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား။
- ၆- ဓမ္မယုဂ်တရားဝိပဿနာဖြင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၇- ဝိကာလကံသန် ကျမ်းအသွယ်သွယ်တို့ကို ဆရာပုဂ္ဂိုလ်တော်တို့၌ သိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

- ၄- ပဋိပက္ခအားဖြင့် ဟောကြားတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၅- ကောဏ္ဍညပုဂ္ဂိုလ်သည် လက်ညှိုးတစ်ချောင်းထောက်ပြ၍ ဘုရားစစ်စစ် ကေနိမြတ်စွာဘုရားကို ပြောဆိုခြင်းကို ဆုံးပုတော်မူတိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။
- ၆- ဒီဟင်္ဂရာ ဘုရားရှေးတော်၌ နိဿတ ဗုဒ္ဓဒိတိပန်းကို ဆစ်ပြန်တော်မူရသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၇- တပကာတည်းဟူသော အပိုင်မှောင်ကို ဖယ်ဖျက်ဆုတ်ထွင် အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၈- တစ်ထောင်မကသော တိတ္ထိတို့ကို ဆုံးပုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၉- ထူးမြတ်သော ဂုဏ်တော်အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၀- ဒွိဗ္ဗကျတည်းကို ရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၁- ဝဗ္ဗစကြာတရားကို ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၂- နိဗ္ဗာန်အောင်ရာ ရှေ့ပြည်သာယာပြီးဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၃- ပုဗ္ဗေနိဝိသဉာဏ်တော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၄- ဖိလိပ်ဂျင်သာကို ဆောင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၅- ဘောဓိပင်ရှင်မာရ်နတ်မင်းကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၆- ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၇- ပစ္စယာရ်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၈- သရက်ပြုလုပ်ရန်၌ တိတ္ထိတို့အား နေဇီအစုံအစုံနှင့် ယမိုက်ပြာဇီဟာကို ပြတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၉- ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၀- လှသုံးပါးတို့တွင် တူပြိုင်ဘက်ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၁- ထူးချွန်နေပြန်တော်သောသည် သက်သေခံပြု၍ ဟန်တော်ပင်ဆုံးသည်ကို အောင်မြင်

- တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၂- သစ္စာလေးပါးတရားအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၃- ဟန္တဒီဟိကုဝေ ပဋိတော်လာသည်နှင့်အညီ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို ဆုံးပုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၄- လပြည့်ဝန်းကဲသို့ ပြည့်ထွန်းသော ရှေ့ပျက်နာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂၅- နေအရက်မတက်မီ အာသဝေါကင်းကုစ၍ အာသဝက္ခယဉာဏ်တော်ကို ရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

ဣတိဣမေဟိ ဂုဏေဟိ-ဤသို့သော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် **သမဗ္ဗာဂတိ**-ပြည့်စုံတော်မူသော၊ **သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓိ**-မြတ်စွာဘုရားကို၊ **အဟိ**-တပည့်တော်သည်၊ **ဝဇ္ဇာမီ**- ရိုခိုးပါ၏ မြတ်စွာဘုရား။

ဆရာတော်ဦးရေဝတ ဘုရားရှိခိုးခြင်း ကိစ္စအားလုံးပြီးစီးသွားသောအခါ စာရေးသူသည် ဆရာတော်ထံသို့ သွားရောက်ပြီး ရိုသေစွာ ရိုခိုးဦးချကန်တော့ပြီးလျှင် "ဆရာတော်ဘုရား တပည့်တော်အား မေးမြန်းလျှောက်ထားခွင့် ပြုတော်မူပါဘုရား" ဟု ခွင့်တောင်းတော်မူသောအခါ...

ဆရာတော်က "ဘာများ မေးမြန်းလျှောက်ထားစရာရှိလို့လဲ လျှောက်ထားပါ" ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

'မှန်လှပါဘုရား... စောစောပိုင်းက ဆရာတော် ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့အထဲမှာ ဗျည်း(၃၃)လုံးဘုရားရှိခိုး ရွတ်ဆိုနေသောအသံကို တပည့်တော်အစအဆုံး နားထောင်လိုက်ရပါတယ် ဘုရား။ အဲဒါ ဘယ်ကျမ်းဂန်၊ ဘယ် ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်တွေထဲမှာ ပါရှိတော်မူပါသလဲ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားတော်မူသောအခါ...

ဆရာတော်က... 'ဘယ်ကျမ်းဂန် ဘယ်ဘုရားရှိခိုး စာအုပ်

တွေထဲမှ ယိတု။ ၁၃၅၅ ခုနှစ်၊ နယုလဆုတ် (၈)ရက်(၃၇-၁၃၈) တနင်္ဂနွေထုတ် ဗုဒ္ဓဗျူဟာစာစောင် အတွဲ(၂) အမှတ်(၃) စာမျက်နှာ(၅၅) "ကာလေအနုပဒေ" နေသော "ကကြီးခွေး ဘုရားရှိခိုး" ဆောင်းပါးမှ ကြိုက်နှစ်သက်အတွက် ကူးယူ ကျက်မှတ်ထားပြီး ဖော်ပြနေတာပါ။ ဆောင်းပါးထဲမှာတော့ ဆရာတော်ကြီးများ ရေးသားထားတော်မူသော ဘုရားရှိခိုးလို ဖတ်ရှုရပါတယ်။ ကျက်မှတ်ရာမှာ လွယ်ပြီ အားပြန်လုံးရာတာ လွယ်လို့ နေစဉ် ရွတ်ဆိုပြီး ရိုခိုးတာပါ။

ဟု ဖြေကြားတော်မူ၏။
"မှန်လှပါဘုရား... ဤကဏ္ဍခွေး ဘုရားရှိခိုးသည် နေ့မှစ၍ ယထိအောင် ရိုခိုးလာတယ်ဆိုတော့ ထူးခြားမှု အကျိုးတရားများ ရှိခဲ့ပါလား မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား" ဟု လျှောက်ထားသောအခါ...

ဆရာတော်က "အေး ပြောတော့ခက်တယ် "စိတ်သာရှင်ဘုရားဟော" ဆိုတဲ့အတိုင်း မိန့်စိတ်က ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ထိရောက်အာရုံပြု နှလုံးသွင်းမှန်ကန်မှုကြောင့် ကောင်းကြမည်ဆိုပါလျှင် မည်သို့ကောင်းမြတ်သော အကျိုးထူးတရားများကို ရရှိခံစားရပါတယ်" လို့ တိုက်ရိုက်ကိုင်သာ မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။ စာရေးသူသည် "မှန်သဘောကျ နှစ်သက်ပါတယ် ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားပြီး ဆရာတော်အား ရိုခိုးဦးချကန်တော့ပြီး လာခဲ့ပါတော့သည်။

[ဆရာတော်ဦးရေဝတ (အဂုဏ်ညည်ကျောင်းတိုက်) တင်စားကျေးဇူး၊ ပခုက္ကူမြို့နယ်အား ဆောင်းပါးဖြင့် ဂုဏ်ပြုပေးပူဇော်အပ်ပါသည်။]

ရွှေဘုန်း(ရှင်ဆုံး)

ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဘဏ္ဍာရေး ဘဏ်၊ သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဘဏ်

ဆရာမ ဒေါ်အေးမူ

(တစ်-၀၃၃၄၅)နှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးခဲ့သော

အဆုတ်ရောဂါ

ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်းများ

မြောက်မြားစွာ မောင်မောင်

အဆုတ်ရောဂါဟာ ကျား/မ မရွေး ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါ ဖြစ်သလို ကူးစက် တတ်တဲ့ ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မျိုးရိုး လိုက်ပြီး ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါလဲ ဖြစ်ပါ တယ်။

ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ခြင်းဟာ ကုသခြင်းထက် ပိုပြီးခရီးခရောက်ပါတယ်။ အဲဒီအဆုတ် ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်နည်း တွေကို သိရှိပြီး ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ဖို့ အတွက် အဆုတ်ရောဂါကို သုတေသန ပြုပြီး ကုသလျက်ရှိတဲ့ ဆရာမ

ဆရာမဒေါ်အေးမူ(၂၀၁၀-၀၃၃၄၅)

ဒေါ်အေးမူကို သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဘဏ်၊ သယံဇာတနှင့်သိုလှော်ရေး ဘဏ်၊ သုဝဏ္ဏဖြူကို ရောက်တဲ့အခါ သွား ရောက်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာမဒေါ်အေးမူက တိုင်းရင်း ဆေးဆရာကြီး သဘာဝဓမ္မ ဦးထွန်း ရည်နဲ့ သဘာဝဓမ္မဆရာကြီး ဦးငြိမ်း မောင်တို့ရဲ့ တပည့်တစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ ဆေးကုသသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ရှိနေပြီ ဖြစ်တဲ့ ဆရာမဒေါ်အေးမူနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

▲ ဦးတင်ထွန်း ဆရာမနဲ့ ဆွေးနွေး ရခိုင်တဲ့ ရောဂါကတော့ အဆုတ် ရောဂါ ကာကွယ်စောင့်ရှောက် နည်းများကို ဆွေးနွေးမှာ ဖြစ်ပါ တယ်။ ဝယ်ယူ

အဆုတ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း ရင်းနှီးကို သိပါရအောင်

○ အဆုတ်ရောဂါ ဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ မေထုန် မှုလွန်ကျူးခြင်း၊ ခံနိုင်စွမ်း ရှိသည် ထက်ပို၍ အပင်ပန်းခံခြင်း၊ အနာ များပေါက်ခြင်း၊ စိုးရိမ်ပူပန်မှုများ ခြင်း၊ မကြာခဏဖျားနာခြင်း၊ ခရီး အလွန်သွားခြင်း စတဲ့ အကြောင်း အချက်များကြောင့် အဆုတ်ရောဂါ ဖြစ်တယ်လို့ ဘေသဇ္ဇကျမ်းမှာ ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။

ဒါအပြင် အာယုဗေဒကျမ်းအလို အရ နေပူ၊ မီးပူအခံများခြင်း၊ ဆေးလိပ်၊

အရက်လွန်ကျူးစွာ သောက်သုံးခြင်း၊ အိပ်ပျက်ခံမှုများခြင်း၊ အပုပ်နို့(သို့ မဟုတ်)အနံ့ဆိုးများ ရှူရှိုက်မှုများခြင်း၊ မနိုင်သောဝန်ကို ထမ်းရွက်ခြင်း၊ မေထုန်မှုလွန်ကျူးခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ သွားလို့အဟုန်ကို တားဆီး ခြင်း(အောင့်ထားခြင်း) စတဲ့ အကြောင်း အချက်များကြောင့် အဆုတ်ရောဂါ ဖြစ်ခြင်းရဲ့ မူလ အကြောင်းတရား များဖြစ်တယ်လို့ ဖွင့်ဆိုထားပါတယ်။ ယနေ့ခေတ် အမြင်နဲ့ပြောရရင် အဆုတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အကြောင်း ရင်းများကတော့ ကိုယ်တိုင် ဆေးလိပ်၊ အရက် လွန်ကျူးစွာ သောက်သုံးခြင်း။

ကိုယ်တိုင်ဆေးလိပ် မသောက်ပေမယ့် တစ်ဆင့်ခံ ဆေးလိပ်ငွေ ရှူရှိုက်မိသူတွေ (မိသားစု ဆေးလိပ်သောက်သူထဲမှ ဆေးလိပ်ငွေ ရရှိခြင်း)၊ ပတ်ဝန်းကျင် ညစ်ညမ်းမှု (အပုပ်နံ့၊ အနံ့ဆိုးများ) ရှူရှိုက်မှုများ၊ ဓာတုဒြပ်ပေါင်းတွေနဲ့ ကာလကြာရှည်စွာ ထိတွေ့ပြီး အလုပ်လုပ်ကိုင်သူတွေ အဆုတ်ရောဂါဖြစ်တာ တွေ ရှိပါတယ်'

▲ 'အဆုတ်ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင် ဖြောင့်ပြောပေးပါဦး'

○ 'အဆုတ်ရောဂါ(၁၀)မျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့...

- ၁။ မေထုန်မှု လွန်ကျူးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၂။ စိုးရိမ်သောက ပူနံ့မှုများခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၃။ နာတာရှည်ရောဂါကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၄။ ကျန်းမာရေးလေ့ကျင့်ခန်း လွန်ကဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၅။ ခရီးသွားလွန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၆။ အနာပေါက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၇။ ရင်ဘတ်တွင် ဒဏ်ရာဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၈။ အာပေါပထဝီဓာတ်တို့ လွန်ကဲခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၉။ အဆုတ်တွင်းရှိ ဝါယောဓာတ်များ ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါ။
- ၁၀။ လေ၊ သည်းခြေ၊ သလိပ် ဒေါသ(၃) မျိုး ပေါင်းစပ်ပျက်စီးခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အဆုတ်ရောဂါဆိုပြီး အဆုတ်ရောဂါ(၁၀)မျိုး ရှိပါတယ်'

▲ 'အဆုတ်ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင် ၂၁၀ နဂျူရီရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သိရှိရန်အတွက် လေ့ပြောလကွာကာ များကို ဖြောင့်ပြောပေးပါဦး'

○ 'အဆုတ်ရောဂါမဖြစ်မီ ကြိုတင် သိရှိနိုင်တဲ့ ရှေ့ပြေးလကွာများ ကတော့...

- ၁။ လက်ဝါး၊ ခြေဖဝါးပူခြင်း။
- ၂။ နံဘေးနဲ့ပခုံးသားများ အောင့်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ နာကျင်ခြင်း။
- ၃။ ချောင်းဆိုးသောအခါ သွေးစများ ပါလာခြင်း။
- ၄။ အသံဝင် အသံတိမ် အသံပျက်ခြင်း။
- ၅။ မကြာခဏများခြင်း။
- ၆။ အဆက်မပြတ် ချောင်းဆိုးတတ်ခြင်း။
- ၇။ ဦးခေါင်း လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း။
- ၈။ မျက်စိများ ဖြူနေခြင်း။
- ၉။ မောပန်းနွမ်းနယ်မှုဖြစ်ခြင်း။
- ၁၀။ ကြက်သား၊ အမဲသား စသဖြင့် အသားများ စားချင်စိတ်ရှိခြင်း။
- ၁၁။ မေထုန်နီဝဲလိုစိတ်များခြင်း စတဲ့ လကွာတာများဟာ အဆုတ်ရောဂါရဲ့ ရှေ့ပြေးလကွာများ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'အဆုတ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲ လကွာများကို ဆက်ပြီး ဖြောင့်ပြောပေးပါဦး'

○ 'အဆုတ်ရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲ လကွာတာများကတော့...

- ၁။ သွေးအန်ခြင်း။
- ၂။ ရင်၌ နာကျင်ခြင်း။
- ၃။ ချောင်းအလွန်ဆိုးခြင်း။
- ၄။ သလိပ်နဲ့ ချွဲများထွက်ခြင်း (အဝါရောင် သို့မဟုတ် မီးခိုးရောင် ပျစ်ချွဲချွဲ သလိပ်များထွက်ခြင်း)။
- ၅။ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း။
- ၆။ ကိုယ်အလေးချိန် လျော့ကျခြင်း။
- ၇။ နံဘေးနဲ့ကျောကုန်းတို့ နာခြင်း စတဲ့ လကွာတာများဟာ အဆုတ်

ရောဂါရဲ့ ဖြစ်ဆဲလကွာတာများ ဖြစ်ပါတယ်'

▲ 'အဆုတ်ရောဂါဟာ ကုသဖို့ ဘက်တိုဘက်နဲ့ ဖြစ်ကြောင်း သိထားပါ။ တိုင်းဆေးသည့်အခြေအနေဖြင့် ဖြောင့်ပြောပေးပါဦး'

○ 'အဆုတ်ရောဂါကို သိပ္ပံဆေးပညာရှင်များက ပိုးလိုမြင်ကြပြီး တိုင်းရင်းဆေးပညာရှင်များက အဆီအငွေ့လို့ ဉာဏ်အမြင်နဲ့ မြင်ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် သိပ္ပံဆေးပညာရှင်များ သိမြင်ကြတဲ့အတိုင်း ကူးစက်တတ်တဲ့ ရောဂါဖြစ်ကြောင်း အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်လက်ခံပါတယ်'

▲ 'ထရားမာဝနာ အဆုတ်ရောဂါကို / သုတေသနပြုပြီး ကုသဖို့ တာဝန်ဆိုတာ အဆုတ်ရောဂါ အတွက် အဓိက ဘာလဲဆေးကုသမှုပညာရှင်များ ကုသတာပေါ်မှာ တာ သိပါရအံ့'

○ 'အဆုတ်ရောဂါအတွက် ထိထိရောက်ရောက် သက်သက်သာသာ ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးရွက်ဆေးဥတွေကတော့ တမာရွက်လောက်သေရွက်၊ တပင်တိုက်ပြန်ဥအနီတွေကို အဓိက ထားပြီး အဆုတ်ရောဂါ သက်သက်ပျောက်ကင်းစေတဲ့ သစ်ဥ၊ သစ်တော့အပြင် ကင်ဆာရောဂါကို ကာကွယ်တဲ့ သဘာဝဆေးပင်များကို ဝန်းရံကုသပါတယ်'

▲ 'အဆုတ်ရောဂါအတွက် ကြိုတင်ကာကွယ် ထားရန်အတွက် များကို ဖြောင့်ပြောပေးပါဦး'

○ 'ရောဂါမဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းဟာ ကုသခြင်းထက် ပိုခရီးရောက်ပါတယ်။ အဆုတ်ရောဂါ မဖြစ်အောင် ကြိုတင်ကာကွယ်ချင်တယ်ဆိုရင် ဒေသခံအချက်အလက်များကို လိုက်နာကျင့်ကြံဖို့ လိုပါလား။

အဆုတ်ရောဂါ မဖြစ်မီ ကြိုတင်
ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရမယ့် အချက်
အလက်တွေကတော့ အရက်နဲ့
ဆေးလိပ်သောက်ခြင်းမှ လုံးဝရှောင်
ကြဉ်ရပါမယ်။ နေပူ၊ မီးပူခံပြီး ရေချိုး
ခြင်းကို အထူးသတိပြုရပါမယ်။
နှုတ်သီးစ ပြုနေတဲ့ အစားအစာတွေကို
ပြောပြီး မစားသောက်ဖို့ အထူး
ဆင်ခြင်ရပါမယ်။

ဂတ်(စ်)ဋေ့နဲ့ လုပ်ကိုင်ရတဲ့ မီးခြစ်
ဂတ်(စ်)ထည့်လုပ်ငန်းတွေ + စာတုဒြပ်
ဆင်းတွေနဲ့ လုပ်ကိုင်ရတဲ့လုပ်ငန်း
တွေ၊ ထင်း၊ မီးသွေးနဲ့ လုပ်ကိုင်ရတဲ့
ဆုပ်ငန်းမျိုးတွေကို လုပ်ကိုင်ခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။

နေ့စဉ် ခြင်ဆေးခွေထွန်းပြီး
နေထိုင်ခြင်းမှလဲ ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်။
ဆတ်ကာလ အခြေအနေအရ အိမ်နီး
ဆင်းနိုင်ငံက တရားမဝင် ခိုးဝင် ရောင်း
ဝယ်နေတဲ့ ကျင်ထုံခြင်ဆေးခွေဟာ
အဆုတ်ရောဂါ ဖြစ်စေရုံမက သက်
ကြီးရွယ်အိုနဲ့ ကလေးငယ်တွေ အသက်
အန္တရာယ် ဆုံးရှုံးစေတဲ့အတွက် နိုင်ငံ
တော်က စီမံချက်အနေနဲ့ ဖမ်းဆီး
အရေးယူနေတာ သတင်းစာတွေက
တစ်ဆင့် သိရှိရပါတယ်။

အဆုတ်ရောဂါဖြစ်စေတဲ့ အဓိက
အကြောင်းရင်းမှာပါတဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်
ညစ်ညမ်းမှုဖြစ်တဲ့ အပုပ်နွံ၊ အနံ့ဆိုး
များကို အထူးသတိထားနေထိုင်ဖို့ လို
သလို ကိုယ်တိုင်သန့်ရှင်းပြီး မိသားစု
များလဲ ကျန်းမာရေးအသိ၊ ကျန်းမာ
ရေးသတိရှိဖို့ လိုပါတယ်။

ယနေ့ခေတ်ကာလ ရေသန့်အမျိုး
မျိုး ပေါ်နေပေမယ့် ထုတ်လုပ်မှုအား
လုံးဟာ ရေသန့်မဟုတ်ကြောင်း
သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲတစ်ခုမှာ
လေ့လာမှတ်သားမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်

ရေကိုကျိုချက်ပြီး ရေကျက်အေးအဖြစ်
နဲ့ သောက်သုံးဖို့လိုသလို လက်ဖက်
ခြောက်နဲ့သောက်တဲ့ ရေခွေးကြမ်းကျို
သောက်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

အစားအသောက်များအနေနဲ့ ဘဲ
သား၊ ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ပင်လယ်ငါး
အမျိုးမျိုးတို့ကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ရင်
အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အကင်မျိုးစုံနဲ့
ပုစွန်ချဉ်၊ မျှစ်ချဉ်၊ မြေအောင်းသတ္တဝါ
များကို ရှောင်ကြဉ်စားသောက်မယ်
ဆိုရင် ရောဂါမျိုးစုံ ကာကွယ်ပြီးသား
ဖြစ်ပါတယ်။

အရည်ရွှမ်းတဲ့ သစ်သီးမျိုးစုံကို
ရာသီအလိုက် စားသောက်ခြင်းဟာလဲ
ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူပြုပါ
တယ်။

နွားနို့ အိုဟာတင်း၊ ဟောလစ် စတဲ့
အားဖြစ်စာများကို ရံဖန်ရံခါ စား
သောက်ခြင်းဟာလဲ အဆုတ်ရောဂါ
သာမက အာဟာရနည်းရောဂါ
အတွက် အထောက်အကူပြုပါတယ်။

နောက်ဆုံး ပြောချင်တာကတော့
တစ်လင်တစ်မယားစနစ် ကျင့်သုံးပြီး
မေထုန်လွန်ကျူးခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်
မယ်ဆိုရင် အဆုတ်ရောဂါသာမက
ရောဂါအမျိုးမျိုးကို ကာကွယ်ပြီးသား
ဖြစ်ကြောင်း ပြောကြားခဲ့ပါရစေ'

▲ 'အာဟာရတင်စာသယ် ထာရာမ'
ဆရာမ ဒေါ်အေးမူနဲ့ ဆက်သွယ်
နိုင်တဲ့ လိပ်စာကတော့...

ဆရာမ ဒေါ်အေးမူ
သရဖူတိုင်းရင်းသားခန်း
အမှတ်(၂၀၆) အခန်း(၃) ချယ်ရီလမ်း၊
(၂၅) ရပ်ကွက်၊ သုတေသန၊
သယံဇာတနှင့် အထွက်ထွက်
ဖွံ့ဖြိုးရေး ဝန်ကြီးဌာန
ရန်ကင်း-၀၉ ၄၃၀၉၅၀၈၉

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

စာမျက်နှာ (၂၃၃)မှ အဆက်

ပုလင်းထပ်လံစာ "ဥက္ကဋ္ဌပထမ" ဟု
မန္တန်(၉)ခေါက် မန်းပြီး အမိန့်တော်
ပြန်၍ မိုက်မီး လူနာရောဂါ ပျောက်
ကင်းဆုံးသောပါလိမ့်မည်။

နောက်တစ်ဆင့် ဇာယရန်

အထက်ပါ ကုသနည်းများဖြင့် မရလျှင်
(သို့မဟုတ်) လူနာသည် ရောဂါလာတာတည်း
တ အော့အန်နေခြင်း၊ သီး၊ ဝမ်းသွား
တော့တိ သွေးဝမ်းသွားနေခြင်း၊ တံတွေး
တပျစ်ပျစ် ဖြစ်နေသည်ဆိုလျှင် နံပါတ်(၁)
ဆေးဖြင့် လူနာ၏ ဦးနှောက်၊ သွေးစနစ်၊
ထွက်ဝေရန် ခပ်နားနားထိုးပေးပါ။

နံပါတ်(၄)ဆေးကို သွေးစနစ်ခြစ်ဆန့်
ထိုးထားသည့် နေရာများကို သိပ်ပေးပါ။
နံပါတ်(၁)ဆေးကို / အထက်ပါ အစဉ်(၃)
အတိုင်း ချက်ချင်းတိုက်ပါ။

ထိုအခြေမှ မကောင်းလျှင် နံပါတ် (၄)
ဆေးကို ခေတ်ကောင်းစေရန် သျှာပေါ်
တပ်ပေးပါ။ လင်းသေမကို လူနာ တော်တော်
လေး အခြေအနေဆိုးမှ တိုက်ပါ။
ဦးလျှင် ဤကိစ္စအစီအစဉ်ကို စုတ်ဖြင့်
သွေးထွက်အောင် နားနာလိုပြီး နံပါတ်
(၅)ဖြင့် ဒဏ်ရာကို ကပ်၍ စုတ်ပေးပါ။
အခြေတစ်စီ ထွက်လာပါလိမ့်မည်။

ရေခွေဖြင့် ထေးပစ်ပါ။ ထပ်ပြီး စုတ်ပါ။
သွေးထွက်လာသည့် အချိန် ဆောက်မပေးပါ။
ခေတ်ရာတစ်ဝက်တိုက်လည်း စုတ်ဆင် ထိုး
ပြီး နံပါတ်(၅)ဖြင့် ထပ်စုတ်ပေးပါ။ သွေး
ကောင်းများ ထွက်လာပြီဆိုလျှင် ထိုထား
သည့်နေရာများကို နံပါတ်(၃)ဆေးဖြင့်သိပ်
ပေးပါ။

နံပါတ်(၁)ဆေးကိုလည်း အထက်ပါ
အစဉ်(၃)အတိုင်း ထပ်တိုက်ပါ။ ကုထုပြီး
ဆုံးပြီ ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ဆေးတိုက်ထုပြီး ဆေးကို
ပြန်အန်ထုတ်နေလျှင် ဆေးကို ကြော်နုနု
(သို့မဟုတ်) ကြော်ချက်နုနုထည့် ဆီရောင်
ပြီး သပ်နေစေရမည်ကို မှတ်ပါ။

[ဧည့်သည် ဆရာတင် ဆက်ထောက်ကြီး
နှင့် ရန်ကင်းဆရာတင် ဆက်ထောက်တော်
ပြုစုပေးပါသည်။]

ရဲရဲထွန်း(ဟာသာတ)

ကုသနည်း။ ဆရာထွန်းထွန်း
လောကဉာဏ်ပညာကိုယ်တော်ပြုစုပေး
ပေးရန် အလိပ်ကုထုစာအုပ်

နဝလောကုတ္တရာ ဝိဇ္ဇာတော်ကြီး
ဝင် ဆရာသခင်တို့သည် မြွေဆိပ်နှင့်
ပတ်သက်၍ ဝိဇ္ဇာတော်ကြီး၏ ကုထုံး
ကုကွက်(မူရင်း)ဖြင့်သာ အစဉ်တစိုက်
ကုသလေ့ရှိပါသည်။ အခြား အခက်
အခဲရှိမှသာ မူသစ်ကို အသုံးပြုကြပါ
သည်။

ကုထုံးကုကွက်(မူရင်း)

ဆရာလာပင့်သောသူကို သောက်၍
ကုန်နိုင်ရုံ အခပ်ခိုင်းပြီး (ကော်ရေ
ခွက်)...

‘ဥုံ အာဒိယတ္တ အာရဟေရုံ နဂဟံ
ဥုံစိရိပတ္တ သွာဟ’

ဟု ယင်းဂါထာဖြင့် (၉)ခေါက်
မန်းပြီး ခွက်လှန်(လက်ပြန်)ရေတိုက်ပါ။
ထို့နောက် ရေခွက်ကို ဦးခေါင်းပေါ်မှ
ကျော်ပစ်လိုက်ပါ။ ရေခွက်သည်
ပက်လက်ကျလျှင် ပင့်ရာလိုက်ပါ။
စောင်းလျက်ကျလျှင်လည်း ပင့်ရာ
လိုက်ပါ။ ရေခွက်ကျ မှောက်လျက်ကျ
လျှင် မလိုက်နှင့်။ လူနာသေနှင့်တတ်
သည်။ သတိဆင်ခြင်၍ လိုက်ရန်ဖြစ်
သည်။

ထို့နောက် လာပင့်သူကို...

‘ဥုံ ဖုဒ္ဒေါ ဖုဒ္ဒါ ဓမ္မော ဓမ္မာ သံဃော
သံဃာ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ဘုရား
သခင်ရွှေလှောင်အောင်ပြိုင်သည်ကို ယဟတ်
တံလော ဥုံဗုဒ္ဓဗျေ ဓမ္မဗျေ သံဃံဗျေ
ဓမ္မဗြာဟ္မဗျေ’

ဟု ယင်းမန္တန်နှင့် ရေကို(၉)ခေါက်
မန်းတိုက်ပါ။ (ဆရာမှ “ငါ မလာ
မချင်း အဆိပ်မတက်စေရ”ဟုပြော)
၍ လာပင့်သူက အပြန်လမ်းတွင်
မည်သူ့ကိုမှ စကားမပြောနှင့်။

လူနာထံ ရောက်လျှင် ထိပ်ကို(၃)
ကြိမ်ပုတ်၍ အထက်ပါအတိုင်း ဆရာ
မလာမချင်း လူနာ အဆိပ်မတက်

◆ နဝလောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာတော်ကြီး သင်ကြားပေးရန် အလှူရှင်တစ်ဦး၏ ခြံပင်အောက်တွင်

နဝလောကုတ္တရာဝိဇ္ဇာတော်ကြီး၏

ရဲရဲလွန်း
(တသိာတ)

မြွေ မှော်ပညာ

နှင့် အဆိပ်ကုထုံးကျမ်း (၂)

တော့ပြီ။
ဆရာမှ လူနာထံသို့ ရောက်လျှင်
လူနာကို ခြေထောက်ဆင်းခိုင်းထားပြီး
ဦးခေါင်းကို ကိုင်၍ အမိန့်တော်ပြန်ပါ။
ထို့နောက် သန့်ပြန်သော အဝတ်
အထည်၊ ပဝါ၊ ဆူးမပါသော သစ်ခက်
(၉)ခက် (ပင်ယောင်၊ နွယ်ယောင်
မတူဖြစ်စေရ) အခက်ဖြစ်ရမည်။ တားဖြင့်
မခတ်ယူရ (လက်ဖြင့် တစ်ခက်ချင်း
ချိုးယူရမည်။)
ထို့နောက်...
‘ဥုံဂ္ဂုပလဝ လဿနဿ ဖုဒ္ဓေါဟာပလဝ
လဿနဿ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါဗေ
သတ္တပါကာရေ’
ဤမန္တန်ဖြင့် (၉)ခေါက် မန်း၍
တစ်ခက်ချင်း (၉)ချက်ချိတ်ချ။ အဆိပ်
ကို အမိန့်ပေး၍ သစ်ခက်ဆီသို့ ကူး
ခိုင်း ပြီးလျှင် ယင်းသစ်ခက်ကို ဝေးရာ

(ရေထဲ)သို့ လွှင့်ပစ်ခိုင်းပါ။ လူနာ
မထိမကိုင်စေနှင့်။
ဆက်လက်ပြီး ချည်ခင်ကို ကျွယ်ကျယ် လူခန္ဓာ စွပ်ဝင်နိုင်အောင်
(၉)ပင်ခွေ၍ အထက်ကအတိုင်း
“ဥုံဂ္ဂုပလဝ လဿနဿ ဖု
မဟာပလဝ လဿနဿ ဖု
ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ ဖုဒ္ဓေါ မေ သတ္တ
ကာရေ”ဟူ၍ မန္တန် (၉)ခေါက်မန်း
လျှင် လူနာကို (ခေါင်းကစွပ်၊
ထောက်ကချွတ်) (၃)ကြိမ်စွပ်၊
(ကြိမ်ချွတ်လေ (၁)ကြိမ် စွပ်ပြီး ချွတ်
လျှင် လူနာကို ဆရာက “ဆုတံ”
ပြောရမည်။
ထိုကဲ့သို့ ကုသပြီးနောက် ဆရာ
ပယောဂ၊ ရွာပယောဂ၊ အစား
အတိုက်အခိုက်ပညာများအပြင်
ဆိပ်ပါ ထွက်သူပေးပါလိမ့်မည်။

အကယ်၍ လူနာမထနိုင်လျှင် ဆရာမှ ဘေးအန္တရာယ်ယောက်၏ ထိပ်တို့ ပုတ်၍...

'မဆိုင်သူမလာရ၊ ငါခေါ်တဲ့ သူပဲလာ'

ဟု ပြောပြီး ထိပ်ကို (၁)ချက်စီပုတ်၍ ခေါ်၊ ပြီးလျှင် လူနာကို တစ်ယောက်က မတ်တတ်ထူပေးပြီး ဆရာနှင့် နောက်တစ်ယောက်က ချည်မန်းကွင်းကို တစ်ယောက် တစ်ဖက်ကိုင်ပြီး ဦးခေါင်းမှ စွပ်ပြီး ခြေမှ ချွတ်ပါ။

အဆိုပါ ချည်မန်းကွင်းဖြင့်(၃)ကြိမ် တိုင်တိုင်ပြည့်အောင် စွပ်ပါ။ ချွတ်ပါ။ ထို့နောက် ယင်း ချည်မန်းကွင်းနှင့် သစ်ခက်(၉)ခက်ကို ရောချည်ပြီး စွန့်ပစ်လိုက်ပါ။

ကုသပြီးနောက်...
'ဥုံပုဒ္ဓိတား၊ ဝှံ့တား၊ သံသံတား၊ တား၊ ဩတား၊ ဂဠုန်ပင်းသား၊ ဆီ၍ တား'
ဟု ရွတ်ဆိုပါ။ သို့မဟုတ်...

'ဥုံ ပြေပွေကြီးသား၊ နဂါးတစ်ထောင်၊ ဂဠုန်တစ်ထောင်စားရင် ကုန်၏တကား'
ဟု ရွတ်လိုက်၍ ထုံးကို (၉)ခေါက် မန်းပြီး ကိုက်ရာ၏ ဒဏ်ရာအထက် သုံးတန်းတားလေး၊ မြေဆိပ်ပြန်မတက် ရဲတော့ပါ။ မည်သည့်ဝိုးမွှား အဆိပ် ဖြစ်စေကာမူ တားနိုင်ပါသည်။

ကျွဲနွားကုထုံး

ကျွဲနွားများ မြွေဆိပ်သင့်ပါက မြက်ကို(၃)ထုံး၊ (၅)ထုံးဖြစ်စေ၊ (၉)ထုံးဖြစ်စေ နွားအမြီးတွင် ချည်ပြီး "ဥုံ ဖုဋ္ဌဿ လောက ဝေဗ္ဗဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ၊ အသောက် ဝိရစ် ခေမံ" ယင်းဂါထာဖြင့် (၉)ခေါက်မန်း၍ နွားကို ကျွေးပြီး ထိပ်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်ချပါ။

ခွေးဆိုလျှင် ကန်စွန်းရွက်ကို ယင်း

ဂါထာဖြင့် (၉)ခေါက်မန်း၍ ထုခြေပြီး တိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် ခွေးထိပ်ကို လက်ဖြင့် ပုတ်ချ အဆိပ်ကျ၏။

ကုထုံးကုက္ကက်(မူသစ်)

ကုထုံးကုက္ကက်(မူရင်း)အပြင် (မူသစ်)ကိုလည်း ဉာဏ်ရှိသရွေ့ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။ မည်သည့် ကုထုံးဖြစ်စေ သတ္တဝါအပေါင်း အသက်ရှင်သန်ဖို့ရန် အရေးကြီးပါသည်။

ကုထုံးကုက္ကက် (မူရင်း)အတိုင်း ကုသပါက အဆိပ်မည်မျှပင်တက် နေပါစေ ပျောက်ကင်းမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အဆိပ်သည် နှလုံး၊ ကျောက်ကပ်နှင့် ဦးနှောက်၊ အာရုံကြောများသို့ ရောက်၍ ခိုကပ်နေပါက မလွယ်ကူချေ။

မူရင်းကုထုံးအတိုင်း ကုသပါက ရကောင်းလည်း ရနိုင်ပါသည်။ သို့သော် မူသစ်ကုထုံးနှင့်လည်း အသက်ရှင်ရေးအတွက် ကုသနိုင်ပါသည်။

ဆရာတိုင်းလွန်နေသည့် လူနာများကို ကုသဖူးမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော် မူရင်းကုထုံးအတိုင်း အဆိပ်ကို ချရင်းနှင့်ပင် လူနာသည် အသက်ဆုံးရှုံးမှု ဖြစ်သည်ကို ကြုံတွေ့ဖူးမည်ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် ဆရာတစ်ဦး၏ ခံစားမှုကို ဆရာများပင် နားလည်ပါလိမ့်မည်။ ပညာမကောင်း၍ မဟုတ်ပါ။ ပညာအပေါ် သံသယဖြစ်စရာမလိုပါ။

တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာ၏ စေတနာနှင့် လူနာနှင့်တံတိုသည် လွဲချော်တတ်သည်ကို သတိပြုရမည် ဖြစ်ပါသည်။ မြွေများသည် သူ့အဆိပ်နှင့်သူ့ သူ့တန်ခိုး၊ ဣန္ဒြိယဒီနှင့် သူ့ရှိသည်။ ဆရာများပင် မကိုင်အပ်သည့် မြွေဆို

တာလည်း ရှိသည်။ သွေးလွှတ်ကြောကို ကိုက်ခြင်းမှာလည်း ကုသသည့်နေရာတွင် အများကြီး ကွာခြားလှပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုဖော်ပြပါ ကုထုံးမူသစ်ကို ရေးသားဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကုထုံးအသစ် ဆေးတော်ကြီးကို အောက်ပါအမှတ်စဉ်များဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

- နံပါတ်(၁)ဆေး = တေဇာဓကဓာတ်ပေါင်း ရည်+ မြွေဆေးတော်ကြီး
- နံပါတ်(၂)ဆေး = တေဇာဓကဓာတ်ချိုးမှုန့် + သံပရာရည်
- နံပါတ်(၃)ဆေး = ဓတဇာဓကဓာတ်ချိုး အမှုန့်
- နံပါတ်(၄)ဆေး = လေးပါးရှောင်ဓာတ်ဆေး
- နံပါတ်(၅)ကိုရိယာ = ဖလ်ဆေးထိုး အပ်ထိပ်ကို သွေး၍ ဖြတ်ထားပြီး - "တွင်" လုပ်ထားပါ။

လူနာတစ်ယောက်ကို မူရင်းကုထုံးအတိုင်း အဆိပ်ချ၍ မရသော် အောက်ပါ ဆေးတော်များအတိုင်း ကုသရပါမည်။

၁။ နံပါတ်(၁)ဆေးနှင့်လူနာ၏ ဦးခေါင်းဂုတ်တွင် စုတ်အတို (ဒဏ်ရာကုသရန်အတွက် သီးသန့်လုပ်ထားပါ)နှင့် ဆေးဝင်အောင် ပေါက်ပေးပါ။

၂။ ဒဏ်ရာကို ယင်းစုတ်နှင့်ပင် နံပါတ်(၂)ဆေးနှင့် အထက်မှ အောက်သို့ စုန်၍ ဒဏ်ရာတစ်ဝိုက် ပတ်လည် ထိုးပေးပါ။ မညာပါနှင့်။ သွေးထွက်အောင်၊ သွေးကောင်းထွက်အောင် ထိုးပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ သွေးကောင်း ထွက်လာသည့်အခါ ထိုးထားသော နေရာများတွင် နံပါတ်(၃)ဆေးကို သိပ်ပေးရပါမည်။

၃။ နံပါတ်(၁)ဆေးကို ပင်နှုတ်ဆလင်

မိတ်ဆွေပြင်သွားမည်

မိတ်ဆွေပြင်သွားမည်

ဟနဝင်နို

ဟနဝင်နို

Madame Lemormand's Method

၀	၂	၃	၄
---	---	---	---

စိပ်ထုထားရက် စိတ်ကျေနပ်မှု အောင်မြင်မှု ပျော်ယင်္ဂချက်

၅	၆	၇	၈
---	---	---	---

ရွန်စား လုပ်ဆောင်မှု အထိုဆန့် ပထမဆုံး ကျေးဇူးမထိတတ်မှု

၉	၁၀	၁၁	၁၂
---	----	----	----

အထိအတွပ်များ ဆုံးရှုံးမှု စိတ်နှာကြည်မှု မြေယာနှင့်ပိုင်ဆိုင်မှု

၁၃	၁၄	၁၅	၁၆
----	----	----	----

ပျော်ရွှင်မှု အချစ်ရေး ကံကောင်းခြင်း ထိမ်းမြားမှု

၁၇	၁၈	၁၉	၂၀
----	----	----	----

စိတ်ဆင်နွှဲမှု စိတ်ချစ်မြေမှု အပွေ့ဆက်ခံမှု အထိမ်းခံမှု

၂၁	၂၂	၂၃	၂၄
----	----	----	----

ဖြိုင်တက် ထက်ဆောင်ပစ္စည်း ချစ်သူ ထိုးတက်မှု

၂၅	၂၆	၂၇	၂၈
----	----	----	----

အကျိုးကျေးဇူး စီမံရေး လုပ်ငန်းကြီးများ အပြောင်အထိ အသက်အန္တရာယ်

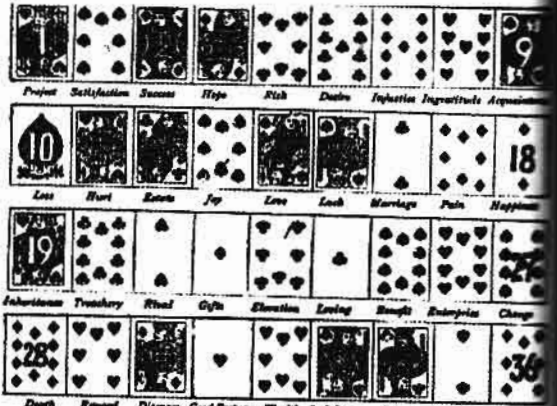
၂၉	၃၀	၃၁	၃၂
----	----	----	----

ဆုထား ဂုဏ်ကျော်သရေ ပျက်မှု ကောင်းထောက် အကျိုး ဥစ္စာနေ

၃၃	၃၄	၃၅	၃၆
----	----	----	----

ထုတ်လွှာခံခြင်း မှတ်နားထားခံခြင်း မှတ်ပုံနှိမ်ချက် ကျန်းမာရေး

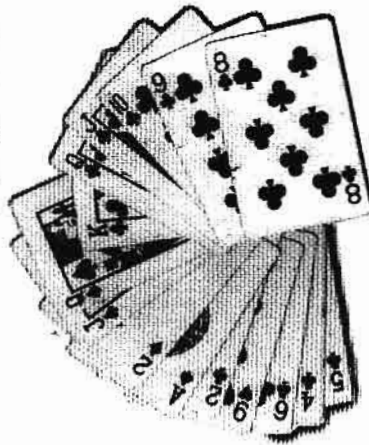
၂၁၄ နက္ခတ္တရေးရာဇ်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

MADAME LEMORMAND'S METHOD

ဖဲ(၃၆)ချပ်ကို မေး၏ အဖြေများကို ထိုဖဲ(၃၆)ချပ်ခွန်း မေးလိုသူအား (position)အနေအထားအရ ပြောကြားကုလားဖန် ထိုးစေပြီး နိုင်သည်။ ဥပမာ - အောင်မြင်ရေးနစ်ပုံ ချိုးရမည်။ အခြေအနေကို ကြည့်ပါက ပုံတွင်အောင်မြင်ရေးသည် အမှတ်စဉ်(၃)တွင် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အမှတ်စဉ်(၃)တွင် ကျရောက်နေသော ဖဲချပ်(၃)တွင် ကျရောက်နေသော အောင်မြင်ရေး အခြေအနေကို အတိအကျ ဟောနိုင်ပေသည်။ သတိချပ်ရမည်မှာ ဤလုပ်ငန်းကို နစ်ကြိမ်ပြုလုပ်ရမည်။ ပထမအကြိမ်မှာ အလွန်နီးကပ်သော အနာဂတ်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယအကြိမ်မှာ အနည်းငယ်ကွာလှမ်းသော ကာလတွင် ဖြစ်ပေါ်မည့် အခြေအနေဖြစ်သည်။ အကြိမ်တိုင်းတွင် ကုလားဖန်ထိုးရမည်။ ချိုးမည်။ ယခု အောက်တွင် မေးခွန်း(၃၆)ခုနှင့် ယင်းတို့ ကျရောက်နေမည့် အမှတ်စဉ်

www.burmeseclassic.com

များကို ဖော်ပြသွားပါသည်။ ပုံနှင့် ဆိုက်ဆိုင်ကြည့်နိုင်သည်။ တစ်ပါးတည်း ထိုအမှတ်စဉ်များတွင် ကျ ဆက်သည် ဖဲအပွင့် အမျိုးအစားအရ ဆုတ်ယူရမည့် အဟောများကိုလည်း ဖော်ပြသွားမည်။

၁။ စီမံလျာထားချက်(Project)

ဟတ် - စီမံလျာထားချက်များ ဆောင်မြင်မည်။

ညှင်း-သင့်အောင်မြင်ရေးအတွက် စိတ်ချ ယုံကြည်ရသော မိတ်ဆွေတစ် ယောက်က ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်။

ဒိုင်းမွန် - မနာလိုဝန်တိုမှုများနှင့် အဟန့်အတားများကြောင့် အခက်အခဲ များ တွေ့ရမည်။

စပိတ် - လှည့်ဖျားမှုများနှင့် နှောင့် နှေးကြာမှုများ ကြုံရမည်။

၂။ စိတ်ကျေနပ်မှု

ဟတ် - သင်၏ဆန္ဒ အပြည့်အဝ ကောင်း အထည်ပေါ်မှာပါ။ သင့်ကို ဆိုက်လျောသူများ စောင့်စားနေကြပါ သည်။

ညှင်း - သစ္စာစောင့်သိသူများက ဆက်အခဲများကို ကျော်လွှားစေပြီး နှစ်ခြိုက်မှုကို ပေးမှာပါ။

ဒိုင်းမွန် - ဝန်တိုမှုများကြောင့် ပြင်ပလောကသော ပြဿနာများ ရှိနေ သည်။

စပိတ် - လိမ်လည်မှုသည် သင်၏ နှစ်ခြိုက်ရလိမ့် မျှော်လင့်ချက်ကို ဖျက် ချစ်စေမည်။

၃။ အောင်မြင်မှု

ဟတ် - ပျော်ရွှင်မှု၊ အောင်မြင်မည့် အရေးအလာကောင်းများ သင့်ကို ချစ်လျက် ရှိသည်။

ညှင်း - မိတ်ဆွေသင်္ဂဟ၏ အကူ အညီဖြင့် သင့်ဆန္ဒများနှင့် စီမံကိန်း

အောင်မြင်မှုကို ရရှိနိုင်သည်။

ဒိုင်းမွန် - မယုံကြည်ရမှုများ၊ ဝန်တိုမှုများကြောင့် အခက်အခဲများ ပေါ်ပေါက်မည်။ သို့သော် သင်၏ ကောင်းကျိုးခံစားရမည့် အကျိုးဆက် များကြောင့် အောင်မြင်မည်။

စပိတ်-အလိမ်ခံရမည်။ အောင်မြင် မှု မျှော်လင့်ချက် အနည်းငယ်သာ ရှိ သည်။

၄။ မျှော်လင့်ချက်

ဟတ် - သင့်အလိုဆန္ဒပြည့်ဝမည်။

ညှင်း - အလိုဆန္ဒအတိုင်း ရရှိရန် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ ရှိနေပါ သည်။ သို့သော် အခွင့်အလမ်းများ ထမြောက်အောင်မြင်စေရန် ကြိုးစား အားထုတ်မှု ပြုရပါမည်။

ဒိုင်းမွန် - ပေါ့ပါးစွာ တည်ဆောက် ထားခဲ့သော မျှော်လင့်ချက်များသည် အလဟဿ ဖြစ်သွားမည်။

စပိတ် - ဖိုက်ဖဲသော မျှော်လင့်ချက် များ သင့်ကို ရစ်ပတ်လွှမ်းခြုံနေမည်။ ယင်းတို့ကို အမြစ်ပါမကျန် ခုတ်လှဲပစ် ရန် လိုသည်။

၅။ စွန့်စားလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှု

ဟတ် - မမျှော်လင့်သော ဆုလာဘ် များအဖြစ် သင့်ကံကောင်းမှုသည်

သင့်ထံ ရောက်ရှိလာမည်။ သင် စွန့်စား မြှုပ်နှံထားမှုများသည် ကောင်းသော အကျိုးရလဒ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေမည်။

ညှင်း-ယခုအခြေအနေထက် ပိုမို ကောင်းမွန် လုံခြုံစိတ်ချရသော အခြေ အနေသို့ ရောက်ရှိမည်။ သင့်တင့်သော အောင်မြင်မှုရမည်။

ဒိုင်းမွန် - စွန့်စားရင်းနှီးငွေများမှာ ငွေပေါ်နိုင်သည်။ သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ မသေချာ မရေရာသော ပတ်ဝန်းကျင် ဖြစ်နေမည်။ ဤနံပါတ်(၅)နှင့် ထိစပ်နေ သော အခြားဖဲချပ်များကို ကိုးကားရ မည်။

အကယ်၍ ကောင်းသော ကတ်များ ဖြစ်သည့် ဟတ်နှင့်ညှင်းဖြစ်ပါက ကောင်းသည်။ ဒိုင်းမွန်ဖြစ်ပါက ငွေကြေးကို ပြုသည်။ စပိတ်ဖြစ်ပါက ရေဘေး၊ မီးဘေးနှင့် မမျှော်လင့်သော အကြောင်းများကြောင့် ဆုံးရှုံးမှုများ ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်။

စပိတ်-အလွန်ဆိုးဝါးသော စွန့်စား လုပ်ဆောင်မှုဖြစ်သည်။ ကံဆိုးမှုများ သာ မျှော်လင့်၍ရသည်။ သူခိုး၊ ခိုးခံရမှု၊ အရှုံးပေါ်မှုနှင့် ဒေဝါလီခံရမှုများ ကြုံနိုင် သည်။

၆။ အလို့ဆန္ဒ

ဟတ်-သင် အလိုလားအတောင့်တ ဆုံးသောဆန္ဒ ပြည့်မြောက်မည်။

ညှင်း - မိမိ၏ကြိုးပမ်းမှုတွင် အခြား သူများ၏ အကူအပံ့ကို ဖြည့်စွက်ခြင်း အားဖြင့် ဆန္ဒပြည့်ဝမည်။

ဒိုင်းမွန် - အခြားသူများသည် လည်း သင့်အလိုဆန္ဒအတိုင်း စိတ်ဝင် စားမှု ရှိနေကြသည်။ ရောင့်ရဲမှုဖြစ်ပေါ် မည်။ စွန့်စားဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်း များတွင် ဆုံးရှုံးနိုင်ချေရှိသည်။

စပိတ် - သင့်အလိုဆန္ဒကို အခြား ဆန္ဒတစ်ခုဖြင့် ပြောင်းလဲအစားလှပါ။

သင့်အလို ဆန္ဒသည် မပြည့်ဝနိုင်ပါ။

၇။ မတရားမှု

ဟတ် - မတရားမှုတစ်ခုကို သင် ဆိုင်နေပြီ။ သို့သော် သင် လျော်ကြေး အပြည့်အဝ ရရှိလိမ့်မည်။ သင့်ရိုက်ခွင့် များကို အသိအမှတ် ပြုလာရလိမ့်မည်။

ညှင်း - ကြားဝင် ဆောက်ရွက်ပေး သူတစ်ဦးကို အသုံးပြုပါ။ သင်နှင့် ထိုက်သင့်သော အသိအမှတ်ပြုခံရမှု များကို မျှော်လင့်နိုင်သည်။

ဒိုင်းမွန် - လက်ဆောင်များပေး ခြင်းဖြင့် အရေးကိစ္စကို အပြောင်းအလဲ လုပ်ပါ။ သင်လျှောက်ရမည့် လမ်းခရီး တွင် စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ခြင်းမှ တစ်ပါး အခြားပြဿနာကြီးများ မရှိနိုင် ပါ။

စပိတ် - သင်လုပ်ခဲ့သော အမှား များကို မေ့လိုက်ပါ။ မိမိကို မတရားပြု လုပ်နေသူများကို အခွင့်အရေးသစ်များ ပေးသလို ဖြစ်နေမည့် ဆင်ခြင်ပေးခြင်း များကို မပြုလုပ်ပါနှင့်။

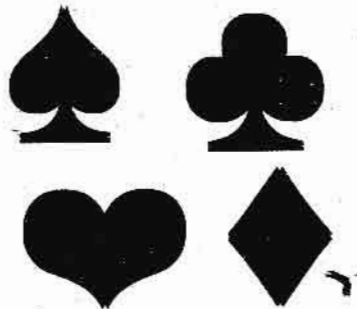
၈။ ကျေးဇူးမသိတတ်သူများ

ဟတ် - သင့်ကို ကျေးဇူးကမ်းခဲ့သူ များက မှားယွင်းကြောင်း အသိပေးလို စိတ်များ ပြင်ပြနေကြောင်း သိရသည့် အတွက် သင်ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှု ဖြစ်ရ မည်။

ညှင်း - သင်ခံစားခဲ့ရသော ကျေးဇူး မသိတတ်မှုများကို သင့်မိတ်ဆွေများ က ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်။

ဒိုင်းမွန် - သင် စိတ်အနှောင့် အယှက် မဖြစ်ပါစေနှင့်။ မနာလိုမှုတစ်ခု တည်းသာ ကျေးဇူးမသိတတ်မှု၏ အရင်းအမြစ် ဖြစ်ပါသည်။

စပိတ် - သင့်ကို ပြုဖူးခဲ့သည့် အတိုင်း အခြားသူများကို ပြုဖူးပေးလိမ့် မည်။ စိတ်မချမ်းမြေ့မှုများကို ဖြစ်ပေါ်

မည်။

၉။ စိတ်ကျေနပ်မှု

ဟတ် - သင့် အပေါင်းအသင်းများ သည် သင့်ကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည်။ တစ်စုံတစ်ခုသော မိတ်သက်ဟာဖြစ်မှု သည် သင့်ကို တိုးတက်ဖြစ်ထွန်းစေ မည်။

ညှင်း - သင့်မှာ မိတ်ဆွေသူငယ် ချင်းကောင်းများ ရှိနေပါသည်။ သူတို့ကို လျစ်လျူရှုမထားပါနှင့်။

ဒိုင်းမွန် - သူငယ်ချင်း အပေါင်း အသင်းများကြားတွင် မနာလိုမှုများ၊ စိတ်ဝမ်းကွဲမှုများ ဖြစ်ပေါ်မည်။

စပိတ် - သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေများ ကို ရွေးချယ်ပေါင်းသင်းပါ။ သင့်ကို သစ္စာဖောက်မှုတွေ့ကြုံရပါက အံ့ဩ မနေပါနှင့်။ သင်သည် အခြားသူများ၏ အသုံးချခြင်းခံရမည်။ မိတ်ဆွေများထံမှ အနည်းငယ်သာ အကျိုးကျေးဇူးသာ ရရှိမည်။

၁၀။ ဆိုးရွားမှု

ဟတ် - ကျေးဇူးရှင်များနှင့် စိတ် ထားကောင်းသူများ၏ ဆုံးရှုံးမှုများ အတွက် သင်ပြင်ဆင်ထားပါ။

ညှင်း - မိတ်ဆွေတစ်ယောက်၏ ဆုံးရှုံးမှုများကြောင့် သင်၏ အရေးကိစ္စ ကို ဆိုးရွားကြမ်းတမ်းစွာ ရိုက်ခတ်မှု ရှိလာမည်။

ဒိုင်းမွန် - သင်၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် အကျိုးစီးပွားအားလုံးကို လုံခြုံမှုရှိပါစေ

ဆိုးရွားသော ဆုံးရှုံးမှုဟူသော အန္တရာယ်သည် လက်တစ်ကမ်းတွင် ရောက်ရှိနေသည်။

စပိတ် - လိမ်လည်မည့်သူသည် သင့်အနီးတွင် ရောက်နေသည်။ ဆုံး ခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်မည့် ပူဆွေးရမှုသည် သင့်ကို စောင့်မျှော်နေသည်။ သူ သူ့ထက်နှင့် မှားယွင်းသော ရင်းနှီးမြှုပ် များကို သတိပြုပါ။

၁၁။ စိတ်နာကြည်းမှု

ဟတ် - သင်၏ မေတ္တာထားမှုမှ က သင့်ကို နာကျင်ခံစားရမှု များဖြစ် မည်။

ညှင်း - မိတ်ဆွေများနှင့် ဝမ်း သင်းခြင်းမှ ဝမ်းနည်းခြင်းများ ကြုံ ရမည်။

ဒိုင်းမွန် - သင်၏ အကျိုးစီးပွား များနှင့် လုပ်ငန်းများသည် စိတ်နှု ခံစားရမှု ပေးလိမ့်မည်။

စပိတ် - ပူဆွေးဝမ်းနည်းရမှုမှ လက်ဝယ်ရောက်နေပြီ။ အရာ အတွက် ပြင်ဆင်ထားပါ။

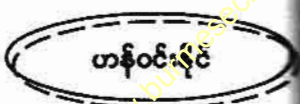
၁၂။ မြေယာနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှု

ဟတ် - သင်သည် တစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ အောင်မြင်ခြင်းဆိုသို့ ဦးထူး နေသည်။

ညှင်း - သင်၏ ဆောင်ရွက်မှု မိတ်ဆွေများကြောင့် သင်၏ ပိုင်ဆိုင် များ တိုးပွားလာမည်။

ဒိုင်းမွန် - စိုးရိမ်ပူပန်ရမှုများ အတူ မိမိကို ဆန့်ကျင်သော ဆန့်ကျင် ဘက်အင်အားစုများကို ရင်ဆိုင်ပိုင် ဆိုင်မှုတိုးပွားမည်။

ရွှေလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်

ဦးဝိဇ္ဇာဓရ

ရွှေမော်ရိမြေ
မောင်ဥာသိန်

ဦးဝိဇ္ဇာဓရ ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်ပုံစာ

ဘုန်းဘုရားကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ခေါ် ဦးဝိဇ္ဇာဓရသည် ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ဝိပဿနာသာသနာ စည်ပင်ပြန့်ပွားအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့သဖြင့် စွယ်စုံရ ဆရာတော်ကြီးဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏

ထင်ရှားသော တပည့်များ

ဗုဒ္ဓါ-ပုဂံ သာသနာပြုအကျော်ဦးပရမဝဏ္ဏသဒ္ဓိ(ခ)ယောဂီဦးပြည့်စုံ၊ ဦးလေးမာန်အောင် ဆရာတော်အနိန္ဒာ၊ ကြည့်မြင်တိုင် သဘာဝဓမ္မဆရာတော်ဦးစိန္တာ၊ အင်းစိန် စော်ဘွားဦးဘုန်း၊ ဟထမဆေးဝက်ပါ ဆရာတော် ဦးသုရိယ၊ အောင်လံကိုးသိန်းဆောင်ဆရာတော်ဦးဝိဇ္ဇာဥာဏ(ခေါ်)ဦးကြို။

တောင်ငူ မြတ်စောညီနောင်ဆရာတော် ဦးသီလဝံသ၊ တောင်ဥက္ကလာပ ဝိဇ္ဇာဓရစာသင်တိုက် ခြုံဦးကျောင်းဆရာတော် ဦးသီလဝံသ၊ တောင်ဥက္ကလာပ ဝိဇ္ဇာဓရစာသင်တိုက် ခြုံဦးကျောင်းဆရာတော်၊ ပေါက်စေတီဆရာတော် ဦးသုမိတ္တာဘိဝံသ၊ ရွှေတ အရှင်ပညာဇောတတို့သည် ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်၏ တပည့်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ပြည်ပနိုင်ငံဖြစ်သည့် စင်ကာပူဆရာတော် ဦးပညာဝံသ၊ အင်္ဂလန်ဆရာတော် ဒေါက်တာရေဝတံဇမ္မတို့သည်လည်း ဘုန်းဘုရား၏ လက်ရင်းတပည့်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းဘုရား၏ တပည့်များသည်

စာပေကျမ်းဂန်တတ် အကျော်အမော်များ ဖြစ်ပြီး ဝိပဿနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်များ ဖြစ်နေခြင်းက ဘုန်းဘုရား၏ ပညာ အတိမ်အနက်ကို ခန့်မှန်းနိုင်ကြပေသည်။

ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်သည် စာသင်တိုက်ကြီးများ ထူထောင်ခြင်း၊ ဆဋ္ဌသင်္ဂါယနာတင် ပိဋကတ်သုံးပုံကို စာသင်တိုက်များ၊ အိန္ဒိယ၊ သီဟိုဠ် (သီရိလင်္ကာ)တို့ ပေးပို့လှူဒါန်းခြင်း၊ တပည့်များစွာကို နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ ပို့လွှတ်စာသင်စေခြင်း၊ သာသနာပြုစေခြင်းတို့ကို မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဘုန်းဘုရား၏ ဇာတိ၊ မိဘ၊

မွေးသက္ကရာဇ် သိသူ ရှိသလား

ဘုန်းဘုရားကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန် ထွက်ရပ်စခန်း မကြမီ အောင်မင်္ဂလာ သိဒ္ဓိကျောင်း၌ သီတင်းသုံးစဉ် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုသော “ဦးလှရွှေ” ဆိုသူ လက်ရင်းတပည့်တစ်ဦး ရှိပါသည်။ ဦးလှရွှေ ပြောပြပုံက...

‘ဘုန်းဘုရားကြီးဟာ အလွန် စွမ်းအားထက်တဲ့ ပါရမီရှင် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်။

ဘုန်းကြီး၏ ထူးချွန်ထက်မြတ်တဲ့ ဉာဏ်ပညာကို “ပေါက်ဆိန်”လို့ တင်စားလိုက်တယ်။ စကားပြောရာမှာလဲ ယဉ္ဇာယတာ ရက်ရက်စက်စက် ပေါက်ဆိန်နဲ့ ပေါက်ခွဲသလို ပြောတတ်လို့ “ဘိုးပေါက်ဆိန်”လို့ ခေါ်ကြတာ’

ဤသို့ ပြောပြဖူးပါသည်။ ဘုန်းဘုရား၏ ဇာတိ၊ မိဘ၊ မွေးသက္ကရာဇ်ကို တိတိကျကျ ပြောပြနိုင်သူများသည်၊ အသိရခက်ပြီး နက်နဲသည်။ လျှို့ဝှက်လှသည်။ ဘုန်းဘုရား၏ လက်ရင်းတပည့် အတူနေသူများကိုပင် မိန့်ကြားဖူးခြင်းမရှိ။ ဘယ်သူမှ မသိကြပါ။

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံဘက်မှ ဒကာ၊ ဒကာမများ ရောက်လာပြီး ဘုန်းဘုရားရှင်တို့ကို ဖူးရသောအခါ “အရှင်ဘုရားနဲ့ ကွဲနေတာကြာပြီ၊ အခုမှ ဖူးရတော့တယ် ဆရာတော်ရဲ့” ဆိုပြီး ရှင်တုကြီး ဖက်ပြီး ငိုကြသည်။

အဲဒီ ဒကာမကြီးက အသက်(၈၀) ကျော် အဘွားအို။ ယင်းအချက်ကို ထောက်ပြီး ဘုန်းဘုရား “ဘိုးပေါက်ဆိန်” ဟာ ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံဇာတိလား ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ခန့်မှန်းကြသည်။

ရွှေဟင်္သာဘန်ကောက် စက်သူတွေ “ဦးဘသန်း” ကတော့ ဘုန်းဘုရားသည် ရှမ်းပြည်နယ်က ရှမ်းတိုင်းရင်းသားဟု ပြောပြနိုင်သည်။ မြောင်းမြဘက်က ဒကာ၊ ဒကာမတွေကြတော့ မြောင်းမြ ဇာတိဟု ပြောကြပြန်ရော...

မုံရွာသား ဒကာ၊ ဒကာမများက တော့ မုံရွာမှာ ပျံတော်မူ၍ မုံရွာသားမှ မုံရွာသား၊ သူတို့ကိုယ်တိုင် မီးသဂြိုဟ်လိုက်ရသည်ဟု ပြောကြပြန်ရော...

ဤသို့ ပဟေဠိဆန်ဆန် လျှို့ဝှက်နက်နဲလွန်းလွန်း ယနေ့တိုင် ဘုန်းဘုရား၏ ဇာတိ၊ မိဘ၊ မွေးသက္ကရာဇ် သိသူမရှိ ဖြစ်နေဆဲပါ။

ဘုန်းဘုရား ဦးဝိဇ္ဇာဓရ သီတင်းသုံးရာ မြို့ရွာများ

ဘုန်းဘုရားသည် မုံရွေးကြေးမုံ၊ မုံရွာ၊ ချောင်းဦး၊ ရွှေဘို၊ ပြည်၊ ပုပ္ဖား၊ ကျောက်ပန်းတောင်း၊ တိုက်ကြီး၊ မအူပင်၊ ဖျာပုံ၊ ဝါးခယ်မ၊ ဒေးဒရဲ၊ ညောင်တုန်း၊ ပုသိမ်၊ မြောင်းမြ၊ ဟင်္သာတ၊ တောင်တွင်းကြီး၊ အောင်လံ၊ ရန်ကုန်၊ ကရင်ပြည်နယ်၊ မွန်ပြည်နယ် စသည့် နယ်ပယ်အသီးသီးမှာ သီတင်းသုံးပြီး ဝေနေယျသတ္တဝါ အများအကျိုး

တွက် ပရိယတ္တိ ပဋိပတ္တိ သာသနာများ ပြန့်ပွားစေရန် ဉာဏ်ပညာများ ဖြန့်ဖြူးပြီး ရောက်ရာဒေသတိုင်းမှာ အလှူအတန်းပြုပြီး သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် နိုင်ငံခြား တိုင်းပြည်များပင် ရောက်ဖူးခဲ့ပါသည်။ ဘုန်းဘုရားကြီး၏ဘွဲ့တော် “ဦးဝိဇ္ဇာဓရ” အမည်ထက် “ဘိုးပေါက်ဆိန်” ဟူသော “ဝိဇ္ဇာ” အမည်က ထင်ရှားလှပါသည်။ ဤနာမည်ရခြင်းက ထူးခြားဆန်းပြားလှပေသည်။

ဘုန်းဘုရားနှင့် သောင်းကျန်းသူများ ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဘုန်းဘုရားဦးဝိဇ္ဇာဓရ ဟင်္သာတမြို့၊ မရမ်းရွာ၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်စဉ်ကာလ ဘုန်းဘုရားသည် တရားအားထုတ်လျှင် တောထဲဝင်လျက် “ကေစာ” ကျင့်လေ့ ရှိပါသည်။

ထိုစဉ်က ဟင်္သာတ ဝန်းကျင်တွင် သောင်းကျန်းသူတစ်စုက ဘုန်းဘုရားကို တောထဲ၌ တွေ့သွားသည်။ ရဟန်းသံဃာဟုမထင်။ သတင်းလျှို့ဝှက် ထောက်လှမ်းနေသူထင်ပြီး ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ပြီး အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်သည်။ သစ်ပင်တစ်ပင်တွင် ထောင်ထားသော ပုဆိန်နှင့်ပင် ပေါက်ကြသည်။

ဘုန်းဘုရားကမဖြူ တုန်လှုပ်ချောက်ချား အလျှင်းမရှိ ဝေလာဝေး။ ‘ကဲ မင်းတို့ ထပ်လုပ်စမ်းကွာ’ ဆိုတော့ လူဆိုးတွေက ပုဆိန်နှင့်ထုဒါပေသိ ဘုန်းဘုရား ဘာမှ မဖြစ်။

ဤတွင် သေနတ်ကိုင်သူတစ်ဦးက သေနတ်နှင့်ပစ်သည်။ ကျည်မထွက်။ ဤတွင် ဘုန်းဘုရားက... ‘ဟေ့လူတွေ လုပ်ကြလေကွာ။ ငါ့ကို လုပ်ကြစမ်း မင်းတို့အလှည့် ပြီးပြီလား’

ဟု မေးတော့ နှိပ်စက်သူများက ကြောက်လန့်ပြီး ထွက်ပြေးဖို့ပြင်သည်။ ဘုန်းဘုရားအား...

‘ကဲ မင်းတို့အလှည့်ပြီးရင် ငါ့အလှည့်ကွ’ ဆိုပြီး ပုဆိန် ကောက်ကိုင်လိုက်သဖြင့် “ပုဆိန်ကိုယ်တော်” “ဘိုးပေါက်ဆိန်” ဟုခေါ်ကြောင်း မှတ်သားဖူးပါသည်။

လူအများ ကြောက်လန့်ထွက်ပြေးစေရုံသာ “ပုဆိန်” ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ရပေမယ့် “မေတ္တာဓာတ်” ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဖြစ်၍ တချို့က “လောကီဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်” ဟု မှတ်ထင်ကြပါသည်။

ဘုန်းဘုရားကြီး ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်များ ထူထောင်

ဘုန်းဘုရား ဦးဝိဇ္ဇာဓရသည် ပရိယတ္တိစာသင်တိုက် ဖြစ်သည့် စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရှမ်းလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာသိဒ္ဓိ စာသင်တိုက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၅)ရပ်ကွက် မြို့ဦးကျောင်းတွင် ဝိဇ္ဇာဓရစာသင်တိုက်တို့ကို ထူထောင်ခဲ့သည်။

မွှောစရိယ စာချဆရာတော်များ ဖြင့် စာပေပို့ချခဲ့သဖြင့် ကျမ်းတတ်အကျော် ဆရာတော်များစွာ ပေါ်ထွက်ခဲ့ပါသည်။

ရဟန်းသံဃာများကို ပခုက္ကူမန္တလေး စာသင်တိုက်ကြီးများအပြင် အိန္ဒိယနှင့် သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)သို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။ ပညာဉာဏ် ထူးချွန်ထက်မြက်သော တပည့်များကို ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ ဗာရာဏသီမြို့ မဟာဗောဓိအသင်းသို့ ပိဋကတ်အစုံ ပေးပို့လှူဒါန်းခဲ့သည်။ ပရိယတ္တိ

သာသနာတော်များ အားပေးရုံမျှမက ဆောင်းနှစ်နေသော သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ ဘုရားစေတီ များကိုလည်း ပြုပြင်ခဲ့သည်။

စစ်ကိုင်းတောင်ရိုးရှိ ဆွမ်းဦးပုည နှင့်စေတီ၊ ပတ္တမြားစေတီတို့ကို ပြုပြင် သည်။ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး နေဖြူချောင် မြို့ မှန်ဦးပြာသာဒ်နှင့် နန်းဦးတိုက်ရှိ မဟာတံတိုင်းတို့ကို ပြုပြင်ခဲ့ပါသည်။

ထို့ပြင် ပုဂံ၊ တောင်သာသနာ ပြုပြင် နှင့် လက်ရင်းတပည့် ဦးပရမဝတ္ထုသိဒ္ဓိ တို့ တာဝန်ပေး ဆောင်ရွက်စေခဲ့သည်။ ဆောင်လံမြို့ မြောက်ဘက် ကိုးသိန်း ဆောင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းကို ဆောက်ဆုံးအနေဖြင့် သာသနာပြုခဲ့ပါ သည်။

ဘုန်းဘုရားကြီး ဘိုးပေါက်ဆိန်ကို ဆရာဒေသတိုင်းမှာ ဆန်းကြယ်စွာ နှုတ်တော်တော်ပြီး သာသနာ အခွင့်ရှည် ဆရာအတွက် ဘက်ပေါင်းစုံမှ ဖြည့်စွက် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဘုန်းဘုရား ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပြီး

ဘုန်းဘုရား ဦးဝိဇ္ဇာဓရသည် သက္ကရာဇ် ၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆန်း (၁၄)ရက်၊ နံနက် (၁၁)နာရီ မိနစ် (၂၀)တွင် ထွက်ရပ်ပေါက်လမ်းစဉ် အတွက် ဘဝသစ်သို့ ကူးပြောင်းခဲ့လေ သည်။

ဘုန်းဘုရား၏ သာသနာပြု

အမှတ်တံဆိပ်

ဘုန်းဘုရား သာသနာပြု အမှတ် တံဆိပ်သင်္ကေတမှာ **ပစ်တိုင်းထောင် နှစ်နှင့်ပုဆိန်** ဖြစ်ပါသည်။ ပစ်တိုင်း ထောင်မှာ သာမန်မဟုတ် ဝိဇ္ဇာရှင် နှစ်ပညာနှင့် ထုလုပ်ထားသည်။ ထို အပေါ်မှာ **ပုဆိန်နှစ်လက် ကြက်ခြေ**

ခတ်ထားသည်။ မေတ္တာပုဆိန်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ပစ်တိုင်းထောင် အရှင်ကလည်း ဇော်ကျီဝိဇ္ဇာကဲ့သို့ ဦးထုပ်၊ အင်္ကျီနီနီ ရဲရဲက စိတ်ဝင်စားစရာပါ။ ဦးခေါင်း နောက်တွင် ပိုက်ဆံစုရန် စုဘူး အပေါက် ပါသည်။ ရှေ့ပိုင်းမှာ ပုဆိန် လေးနှစ်လက် ကြက်ခြေခတ်ထား သည်။ **“အရဟံနာယံ”** ဟုရေးထား သည်။

ပုဆိန်နှစ်လက်ကြား စကြာပုံတစ်ခု ဦးခေါင်းထက်တွင် **“ဝိဇ္ဇာတက်”** ဟု ရေးထားသည်။ ဝိဇ္ဇာစုဘူးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ လက်ရင်းတပည့် **“ပေါက်စေတီ ဆရာတော်”** က ဤသို့ မိန့်ကြားခဲ့ သည်။

‘လူတွေက ရှုစားစားရိတယ်၊ အဲလိုပဲနေ တဲ ကုသိုလ်အပြုအောင် စုဆောင်းရမယ်။ စတုရပျံ ဆိုကတည်းက ပုဗ္ဗစေတနာ ဖြစ် နေပြီ၊ တစ်နေ့တစ်နေ့ ကိုယ်နိုင်သလောက် စုတယ်၊ စုတာကလျှင်၊ ဒီလိုရည်ရွယ် ကတည်းက ကုသိုလ်ရနေပြီ။

အဲလို လှူပယ်ဆိုပြီး စတဲ့အလှူ လိုတဲ့ အတိုင်းအတာရလို့ ထုတ်ယူပြီတော့ လှူတဲ့ အခါ ပုဗ္ဗစေတနာဖြစ်ပြီ လှူပြီးတဲ့အခါ ကိုယ်လှူခဲ့ပုံကို ပြန်တွေးကြည့်ပြီး ပီတိဖြစ် တော့ ပုဗ္ဗစေတနာ စေတနာသုံးစွဲ ပြည့်တဲ့ အလှူဖြစ်အောင် ဘုန်းဘုရားကြီး က စီမံပေးခဲ့တာပေါ့’

သိဒ္ဓိအောင်တဲ့ ဦးဝိဇ္ဇာဓရ

ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်ကို ဝိဇ္ဇာခိုရ်အဖြစ် ချဉ်းကပ်သူ အမြောက် အမြားရှိသည်။ သာသနာပြုရာမှာ ရွှေမရှား၊ ငွေမရှား လိုသမျှ သိဒ္ဓိပေါက် မြောက်သည်။

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၃၁၂ ခုနှစ် တွင် ဟင်္သာတမြို့နယ်၊ မရမ်းကျေးရွာ

ကြွလာပြီး စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ အောင်မင်္ဂလာသိဒ္ဓိကျောင်းတိုက် တည် ထောင်ခဲ့သည်။ နေချင်းညချင်း ပြီးစီး အောင်မြင်ခဲ့၍ **“သိဒ္ဓိပေါက်”** သည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက...

‘တတ်ခန်း တတ်ခန်းဆိုတဲ့စကား ပေါ် ကြန့် ယားကြန့်၊ တတ်တွေခန်းပယ် “တတ်ခန်း” လို့ခေါ်ကြ၊ ဖြေကြ၊ ဘက်ပျော့လို့ ပေါ်နိုး၊ ငှက်ပျော့ဖို့ကြိုလို့ပေါ်၊ ငှက်ပျော့ ဖြေကြီး ပြောတိုင်းပြီး ငှက်ပျော့ဆင်စွယ် ပြောတိုင်းလွယ်တဲ့’

မှတ်တမ်းဆိုတာ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့မှတော့၊ နေရာ တကာ ရှေးမှတ်တမ်းဆိုရင် တောထဲ တောင်ထဲ စာရွက်ခဲတဲ ဘယ်မှာ ရှာမလဲ၊ ခေါင်းထဲထင်အောင်မှတော့ ဝိဇ္ဇာဉာဏ်နဲ့မှတော့၊ အူကလာယု အာကလု အူထဲက လာ အောင်လုပ်။

ဝိဇ္ဇာစကား ပြိတ္တာနားပလည် ယုံကြည် တယ်ဆိုတာ ယုံမှ ကြည်တယ်ကွယ်’

မဟိဒ္ဓိရှင် သိဒ္ဓိရှင်ကြီး ဘုန်းဘုရား ဘိုးပေါက်ဆိန်အား ထွက်ရပ်လမ်း မြန်းခဲ့ပါပြီ။ ဘုန်းဘုရားပြုခဲ့သော သာသနာရေး ဆောင်ရွက်ချက်များက ယနေ့တိုင် ရှင်သန်နေဆဲ၊ ပွင့်လန်းနေ ဆဲ၊ အမှတ်ရဆဲပါ။

[တပည့်တော် စုံဆယ်မြာ ဦးထိပ် တားလျက် ရှိခိုးလိုက်ပါသည်။]

အထူးကျေးဇူးတင်လှပာ

ဆရာဦးဝင်းတင့်ဦး (ကြံခင်း)၏ ဘုန်းဘုရားဘိုးပေါက်ဆိန်၊ ထွက်ရပ် ပေါက် ဝိဇ္ဇာခိုရ်ကြီးများ ပြုစုသူ အရှင် (ပညာဒိဗ္ဗ)တို့ကို ထာဝရရင်မှာ မမေ့ သောအားဖြင့်...။

စာတော်သူအပေါင်း ကျန်းမာရွှမ်းသာ ကြပါစေ...

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည့်သိန်း

တနင်္ဂနွေ

စီးပွားရေး။ ။ လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေး၊ လဲလှယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အမြတ်များမည်။ ငွေပန်းထိမ်လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ အလုပ်ကောင်း နေရာကောင်းမှာ လုပ်ကိုင်ရမည်။ ငွေဝင်လည်း ကောင်းမည်။ လူကြီးများ၏ အားပေးကူညီမှုကို ရရှိမည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ မိသားစုတွင် သြဇာအာဏာပေးသူ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။ မိမိအိမ်တွင်း၌ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးတွင် ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ ပါဝင်လာမည်။ မင်္ဂလာဆောင်ရန်ကိစ္စ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ဝါကျွတ်လျှင် လက်ထပ်နိုင်ရန် အသင့်ပြင်ဆင်ထားပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေး ကံဇာတာတက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ကြိုက်ရာသင်တန်းကို တက်၊ သင်ယူချင်သည့် ပညာရပ်ကို သင်ယူပါ။

ကုန်မာရေး။ ။ လူကုန်မာသော်လည်း စိတ်ရှုပ်စရာများ၊ စိတ်ထိခိုက်စရာကိစ္စများ ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၄၊ ၄၆၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၄၊ ၅၆၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၄၊ ၆၆၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၄၊ ၇၆၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၄၊ ၈၆၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၄၊ ၉၆၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ မုန့်ကဲ့သို့ (၆)ချပ်ကို ဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။ သို့မဟုတ် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးကို ကပ်လှူပါ။

တနင်္လာ

စီးပွားရေး။ ။ မြေအရောင်းအဝယ်ကိစ္စများမှ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေကြေးလဲလှယ်မှု ရောင်းဝယ်မှုလုပ်ငန်းများ အမြတ်ငွေများမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ အလုပ်များ ပြီးမပြတ် ဖြစ်တတ်၍ အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကိုင်ပါ။ ပြဿနာပေါ်လျှင် မိမိကို စေခိုင်းသော လူကြီးများ ခေါင်းရောင်နေလိမ့်မည်။ သတိထားပါ။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေမည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးရှိလျှင် သားသမီးတို့အတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများမည်။

အချစ်ရေး။ ။ စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်စရာကောင်းသော ကာလ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ကျက်နီးရှိ၍ ဝါကျွတ်လျှင် လက်ထပ်ရန် ပြင်ဆင်ထားပါ။

ပညာရေး။ ။ ပညာရေးကံဇာတာ တက်နေသောကာလ ဖြစ်သည်။ ဘွဲ့လွန်ပညာရပ်များ ဒီပလိုမာသင်တန်းများ တက်ရောက်ခွင့်ရမည်။

ကုန်မာရေး။ ။ မြေထောက် အခိုးအဆစ်များ နာတတ်သည်။ မြေခေါက်လဲတတ်သည်။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၂၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၄၊ ၄၆၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၄၊ ၅၆၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၄၊ ၆၆၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၄၊ ၇၆၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၄၊ ၈၆၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၄၊ ၉၆၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁)ရက်မှ (၃၀)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

ပေါရာစာတမ်း

ဆရာကျော်ဇွန်

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၄၊ ၅၊ ၈၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၂၊ ၂၆၊ ၂၉။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၁၊ ၂၊ ၆၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

အထောင်ယတြာ။ ။ သစ်လီးကိတ်၊ ၂ချပ် (သို့မဟုတ်)နှစ်ခု ဘုန်းတော်ကြီးအား ကပ်လှူပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ ။ ပညာရေးဆိုင်ရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အောင်မြင်ကြီးပွားမည်။ ငွေကြေးရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ အကျိုးအမြတ်များမည်။ ငွေထည်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။

ဝန်ထမ်းရေးရာ။ ။ တာဝန်ပေးထားသော လုပ်ငန်းများကို ပြီးစီးအောင် ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ပါ။ အခက်အခဲများ၊ ပြဿနာများ ကြုံရတတ်သည်။

အိမ်တွင်းရေးရာ။ ။ ငွေကြေးကိစ္စကြောင့် စိတ်ညစ်ရမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားအဆင်ပြေမည်။

အချစ်ရေး။ ။ အချစ်ရေးအဆင်ပြေလွန်းပြီ လက်ထပ်မည် အခြေအသို့ ရောက်ရှိသွားမည်။

ပညာရေး။ ။ နည်းနည်းကြိုးစားလျှင် များများအောင်မြင်မည်ကား ဖြစ်သည်။ များများ ကြိုးစားလိုက်လျှင် ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ကုန်မာရေး။ ။ အဆစ်အမျက်များ နာကျင်ကိုက်ခဲတတ်သည်။ သတိထားပါ။

ထောင်ပြန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀၊ ၃၂၊ ၃၅၊ ၃၈၊ ၃၉၊ ၄၀၊ ၄၂၊ ၄၄၊ ၄၆၊ ၄၈၊ ၅၀၊ ၅၂၊ ၅၄၊ ၅၆၊ ၅၈၊ ၆၀၊ ၆၂၊ ၆၄၊ ၆၆၊ ၆၈၊ ၇၀၊ ၇၂၊ ၇၄၊ ၇၆၊ ၇၈၊ ၈၀၊ ၈၂၊ ၈၄၊ ၈၆၊ ၈၈၊ ၉၀၊ ၉၂၊ ၉၄၊ ၉၆၊ ၉၈၊ ၁၀၀။

အထောင်ယတြာ။ ။ မွှေးနံ့တွင် ကကုသန်ဘုရား ပြုတ်စွာတရားရည်စူး၍ နွားနို့တစ်ခွက် ကပ်လှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူး

စီးပွားရေး။ ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေ ငွေဝင်မည်။ သင်တန်းလုပ်ငန်းများ၊ သင်ကြားရေးလုပ်ငန်းများ၊ ပညာရေးလုပ်ငန်းများ

www.burmeseclassic.com

အောင်မြင်တိုးတက်မည်။

စိမိတာဝန်ယူထားရသော လုပ်ငန်းများ
အောင်မြင်စေရန်အတွက် စောင့်ကြည့်မည်။ လူကြီးများ၏ သဘောကျ
အတိုင်း ခံယူရမည်။

ပျော်ရွှင်ကြည်နူးဖွယ်ကောင်းသော အချိန်
အထူး ဖြစ်သည်။ သားသမီးတို့ကြောင့် မိသားစု ဂုဏ်
တက်တက်မည်။ ငွေဝင်နေသောကာလဖြစ်၍ ပြဿနာများ
ဖြေရှင်းပေးမည်။

လူကြီးမိဘများက သဘောတူခွင့်ပြု၍
သဘာဝသော ချစ်ခင်ရင်းနှီးမိမိမည်။

ပညာရေးကံစာတာကောင်းပါသည်။ မသင်ယူ
ရသော ပညာရပ်၊ မတတ်ဘူးသေးသော သင်တန်းတို့သို့
ဝင်သွားတက်ရောက်ရလိမ့်မည်။

သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူများ အစားအသောက်အစိပ်
အနု အလုပ်အကိုင် ဆင်ခြင်ပါ။ ရောဂါပြန်ဖြစ်တတ်သည်။

၄၊ ၅၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၃၀။

၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၈၊ ၂၉။

၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

တစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး သုံးကြိမ် ရှင်သီလိ ဆယ်
သော ကို သက်စေ့ ရွတ်ပွားပါ။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တည်ထောင်၊ တိုးချဲ့ပြင်ဆင်ခြင်း
အတွက် လုပ်ကိုင်နိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ ငွေကြေးအဆင်ပြေမည်။

ဆေးဝါးလုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်မည်။

လူကြီးများက မိမိအရည်အချင်းကို သဘောကျ
အထက်ကြလိမ့်မည်။ လိုက်လျောညီထွေ လုပ်ဆောင်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သားသမီး
အားလည်း လိမ္မာရေးကြွေးမှုမည်။ ပညာရေး ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။

အချစ်ရေး အဆင်ပြေမည်။ နှစ်ဖက်မိဘများက
သဘောတူ ထိမ်းမြားပေးလိမ့်မည်။

ပညာရေး ကံစာတာတက်နေသည်။ ဆရာကောင်း
သားကောင်း တွေ၍ ပညာကောင်းရရှိမည်။

ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် ဝေဒနာခံစားရတတ်သည်။

စင်ရောကိုယ်ပါ အနားယူပေးပါ။

၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၄၊ ၃၀။

၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၈။

၂၊ ၄၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၅၊ ၂၆၊ ၃၀။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများ အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်

ရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်
ရေးလုပ်ငန်းများမှ ငွေဝင်မည်။

လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီးမည်။ ဆု
ကြေးငွေများ၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် လက်မှတ်များရရှိမည်။

ငွေကြေးအဝင်ကောင်းသဖြင့် အိမ်တွင်းရေး
သာယာမည်။ သားသမီးတို့အတွက် စိတ်ချမ်းသာရမည်။

ချစ်သူနှင့် ခွဲနေရဦးမည်။ လွမ်းရက်များ
ရှည်ကြာဦးတော့မည်။ ပြန်လေလျှင်တော့ လက်ထပ်ဖို့ ပူဆာ
လိမ့်မည်။

ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလဖြစ်ပါသည်။
စာမေးပွဲ ရှိလျှင် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုပါ။ ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်မည်။

ခေါင်းမူးခေါင်းကိုက် ဝေဒနာ ခံစားရ
တတ်သည်။

၄၊ ၄၊ ၉၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၄၊ ၃၀။

၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈။

၂၊ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၁၊
၂၄၊ ၂၄၊ ၂၉။

၄၊ ၄၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

စပယ်ပန်း ၂၅ ကိုက် ဘုရားတွင် ကပ်လှူပါ။
လိုရာဆုတောင်းပါ။

စီးပွားရေးကောင်းပြီး ငွေကြေးဝင်မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။
အမျိုးသမီးအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ အလှကုန်များ အရောင်းအဝယ်
ကောင်းမည်။ ဆေးပစ္စည်း အမြတ်များမည်။

လုပ်ငန်းခွင်တွင် စိတ်ချမ်းသာစွာ လုပ်ကိုင်ရမည်။
အထက်လူကြီး၏ ချီးမြှင့်မှု ခံစားရမည်။

အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက် ငွေဝင်
ကောင်းမည်။ သားသမီးများ မိဘ၏ စေတနာမေတ္တာကို နားလည်
ပေးလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ နှစ်ဖက်မိဘများ၏
ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဝါကျွတ်ပြီးလျှင် လက်ထပ်ရန်နီးရှိသည်။

ပညာရေးကောင်းမည်။ ကျောင်းသားတစ်ဦး၊ ဆရာ
တစ်ဦး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းမှ ငွေကြေးဝင်မည်။

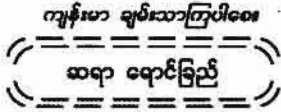
သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိလျှင် အအိပ်အနေ အစား
အသောက် ဆင်ခြင်ပါ။ ရောဂါပြန်ထတတ်သည်။

၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၅၊ ၂၄၊ ၃၀။

၄၊ ၄၊ ၉၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင်
ရွေးချယ်ပါ။

ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးအား ကြက်သားကြော်(၃)တုံး
လောင်းလှူပါ။

www.burmeseclassic.com

ဆေးနာနတ်သီး

ဖော်စပ်စားသုံးနည်း

နှစ်ခြိုက်ဖွယ်

ဆေးနာနတ်သီး

‘ဆေးနာနတ်သီး’တို့သည် သတိရတော့ တယ်၊ ဒကာကြီး (ဦးပဏ္ဍဝ) နောင်တော်) က ဆေးဒေသနာလေး ပေးပေးပါဦးတဲ့’ ဆွမ်းခံကြွလာသော ဦးပဏ္ဍဝက အိမ်မျက်နှာစာတွင် စိုက်ပျိုးထားရှိ သော ဆေးနာနတ်ပင်များကိုကြည့်၍ မိန့်တော်မူခြင်းဖြစ်သည်။

‘တပည့်တော် မှတ်စုတွေ ပြန်ရှာပါ ဦးမယ်၊ တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်တော့ စောင့် ပါ ဘုရား’

‘ရတယ် မလောပါဘူး’ ဦးပဏ္ဍဝသည် မိမိနှင့်ကျောင်းနေ ဖက် ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သည်။ တစ်ကိုယ်တည်း လူပျိုကြီးဘဝမှ ရဟန်းဘောင်သို့ ကူးပြောင်းသွားသည် မှာ (၁၂)ဝါပင် ကျော်လေပြီ။

ဇိုက်ကောတစ်လုံး အားပေးချီ

ဆေးနာနတ်ပင်ကို ပေါင်မြို့နယ်၊ မုကျိကျေးရွာ၊ ချမ်းသာကြီးကျောင်း တွင် စတင် ခြင်တော့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကြက်ဥအသေးစားထက်ပို၍ မကြီး တတ်သော ဆေးနာနတ်သီးကလေး များက ချစ်စရာကောင်းသည်အပြင် သက်ကြီးပိုင်းများအတွက် ဆုတ်ယုတ် သည့် မှတ်ဉာဏ်နှင့် ခွန်အားကို ပြန်လည် ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်ဟု သိရသဖြင့် ဆရာတော်အား စွန့်လှူပါ ရန် လျှောက်ထားသောအခါ...

‘ဟား ရှာနားပါဦး၊ ခက်ခက်ခဲခဲရထား တာ လွယ်လွယ်တော့ ပပေးနိုင်ဘူး၊ ခုနစ် ရက်တစ်ပတ်ဖြစ် ဘုန်းကြီးတတ်နိုင်ရင်

တော့ တစ်ပင်ရယ်’ ဟူ၍ မိန့်ကြား တော်မူလေသည်။

ထိုနှစ်တွင်ပင် တိုင်းရင်းဆေးပညာ သင်ပေးသောဆရာ များက ‘မင်းမျက်စိ မျက်နှာ အရောင် အသွေးနဲ့ လှုပ်ရှား ပုံကြည့်ရတာ သိပ် မဟန်ဘူး။ ဘဝ ပြောင်းလိုက်ကွာ၊ သကြန်ကျပြီး နှစ် ဆန်းတာနဲ့ ပဉ္စင်း တက်လိုက်ပါ’ ဟု သည်။

နက္ခတ်ဒသာအရ လည်းကောင်း၊ အင်္ဂုဏ်ဂြိုဟ်အိပ်ဂြိုဟ်စား သက် ရောက်ကိန်းအရ လည်းကောင်း ဆန်းစစ်ကြည့်ရာတွင်လည်း လွန်စွာ အဆင်ပြေလှသဖြင့် ၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ နှစ်ဆန်း(၁)ရက်နေ့တွင် ချမ်းသာကြီး ခဏ္ဍာသိမ်တွင် ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင် ရောက်ဖြစ်သည်။

သူငယ်ချင်း မောင်ဖေမြိုင်သည် လည်း ထိုနေ့တွင်ပင် ရဟန်းဖြစ်ကာ ဦးပဏ္ဍဝ ဘွဲ့မည်ရလေသည်။

အဓိဋ္ဌာန် ကိုးရက်စေ့သောအခါ လူဝတ်လဲရာ ဆရာတော်က ကတိ အတိုင်း ဆေးနာနတ်တစ်ပင်စီ တူးယူ

အကြပေးကြ

ခွင့်ပေးသည်။ ဦးပဏ္ဍဝမှာ လူမထွက်ဘဲ ရဟန်း ဘောင်၌မြဲကာ ယခုအခါ (၁၂) ကျော်ပါပြီ။ ဆေးနာနတ်ပင်ကို အစ်ကိုဖြစ်သူ ကိုမြင့်ကြိုင်က စိုက်ပျိုး ပြုစုထားခဲ့ရာ ယခုအခါ တောချုံအပြဲ ပွားစည်းနေကြောင်း သိရသည်။

ဆေးနာနတ် အသုံးပြုပုံ

ဆေးနာနတ်သီးမှာ သကြန်မတိုင် တစ်လခန့်မှ စတင်၍ ပွင့်တံထွက် ကာ ပွင့်သီးလေ ရှိသည်။ ရင့်ထာ သောအခါ အပင်၌ မည်မျှကြာသော် ဖြစ်စေ မည်ရွမ်း(ပျော်ကျ)ခြင်းမရှိ သီးခွံအရောင် ပြောင်းလဲခြင်း မရှိ ပေ။ အသီးပတ်လည် မှုတ်များပေါ်မှ ပွင့်ဆံများကြွေ၍ ကောင်းစွာရင့်သည်

ချိန်တွင် ဆွတ်ယူရသည်။
 ကြက်တောင်စည်းခေါ် ထိပ်မှ
 အောက်အုံကိုဖြတ်၍ ရေဆေးရသည်။
 အမွှေးခွာရပါ။ ရေဆေးပြီးသော်
 (၁)လက်မ တစ်စိတ်ခန့် အတွရှိ
 သာ အပြားပိုင်းကလေးများဖြစ်
 အောင် ကန့်လန့်ဖြတ် လှီးရသည်။
 အကျယ် ဖန်ပုလင်း၌ထည့်၍
 နှာရည်မြုပ်အောင်ဖြည့်လျက် စပါး
 နှာအကြား (၂၈)ရက်ကြာအောင်
 ထားရသည်။ အမှန်အမှားများ မဝင်
 အရန် ပုလင်းအဖုံးနှုတ်ခမ်းကို
 ထောင်းမံထားပေးရသည်။

ဆေးနာနတ်ပင်

စပါးမရှိက ဆန်အိုး၊ ဆန်အိတ်
 တွင်း ထားနိုင်သည်။ (၂၈)ရက်ပြည့်
 သွင် တစ်ရက်လျှင် တစ်ပြားကျ စား
 နိုင်သည်။ မွန်းလွဲ(၃)နာရီမှ
 နံနက်ခေါင်းယံမတိုင်မီ အချိန်အတွင်း
 ထားသင့်သည်။

- အရွယ် ။ ဆေးနာနတ်ကို စား
 သင့်သော အသက်အရွယ်မှာ...
 ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အစရှိသော သာသနာ
 ဆာ ကျမ်းဂန်အလိုအရ ဒုတိယ
 အရွယ်၏ သုံးပုံ၊ နှစ်ပုံ လွန်မြောက်ချိန်
 ၌ သုံးဆောင်သင့်သည်ဆို၏။
 ပထမအရွယ်→ဖွားသည်မှ သုံးဆယ့်
 နှစ်အထိ။
 ဒုတိယအရွယ်→သုံးဆယ့်လေးနှစ်မှ
 ခြောက်ဆယ့်ခုနှစ်နှစ်အထိ။
 တတိယအရွယ်→ခြောက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်
 အသက်နှစ်တစ်ရာအထိ...

ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားရာ (၅၆)နှစ်
 အရွယ်၌ စတင် သုံးဆောင်ရန်ဖြစ်
 သည်။
 (ပယ်တော်မာယာဒေဝီ မိဖုရား
 ၌)သည် ဒုတိယအရွယ် သုံးပုံ၊ နှစ်ပုံ
 လွန်မြောက်ချိန်တွင် သားတော်
 ဝိတ္ထမင်းသားကို ဖွားဖော်ဟု ဆိုလေ

ရာ သက်တော်(၅၆)နှစ် အဝင်တွင်
 သားတော်ကို ဖွားသည်ဟု သိအပ်
 ၏။ ဥတုတောနေသင်္ဂဟကျမ်း၊ စာ
 မျက်နှာ-၂၁)

- တတုနက္ခတ်ဆေးကျမ်း၊ အလို
 အရ စတုတ္ထအရွယ်တွင် စတင်
 စားသုံးသင့်သည်ဆို၏။
 ပထမအရွယ်→မွေးသည်မှ (၁၆)နှစ်
 အထိ သလိပ်အားကြီး၏။
 ဒုတိယအရွယ်→(၁၇)နှစ်မှ (၃၀)နှစ်
 ထိ သွေးအားကြီး၏။
 တတိယအရွယ်→(၃၁)နှစ်မှ (၅၀)နှစ်
 အထိ သည်းခြေအားကြီး၏။
 စတုတ္ထအရွယ်→(၅၁)နှစ်မှ (၆၀)နှစ်
 အထိ လေအားကြီး၏။
 ပဉ္စမအရွယ်→(၆၁)နှစ်မှ အသက်
 ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး လေ၊ အပုပ်၊
 သလိပ် သုံးပါးလုံး အားကြီး၏။
 ထို့ကြောင့် အသက်(၅၁)နှစ်မှ
 စတင်၍ သုံးဆောင်သင့်သည်ဟု
 လည်း ဆို၏။
 ဝါယောဓာတ်သင်္ချိုင်းသည် အာပေါ
 ဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၏ သင်္ချိုင်းသည်
 ဝါယောဓာတ် ဖြစ်သည်ဟု သမား

တော်ကြီးများ ဆိုကြ၏။
 စတုတ္ထအရွယ်(၅၁)နှစ်မှစ၍ လေ
 အားကြီးသော ကာလဖြစ်ရာ အာပေါ
 ဓာတ် ပြည့်ဝသော ဆေးနာနတ်ကို
 စားသုံးခြင်းဖြင့် လေဓာတ်အားကြီး
 လွန်ကဲမှုကို ထိန်းချုပ်ပေးခြင်းဖြစ်
 သည်။

စရုဏာ
 မိမိကိုယ်တိုင် အကျင့်စရုဏာဖြည့်
 ကျင့်၍ ဖော်စပ်(ပြုလုပ်)သုံးစွဲပါက ပို၍
 ထိရောက်စေသည်ဟု ဆိုကြသည်။
 လဆုတ်(၁၃)ရက်နေ့တွင် အသီး
 များကို စတင်စားသွတ် လှီးဖြတ်ပြုလုပ်
 ရသည်။(လပြည့်=၁၅ ရက်+၁၃ ရက်
 = လဆန်း ၂၈ ရက်နေ့ကို ညွှန်းခြင်း
 ဖြစ်သည်။)

စပါးအတွင်း (၂၈)ရက် ထားခြင်း
 ဖြင့် ပျားရည်နှင့်ဆေးနာနတ်ကို နူးနပ်
 စေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤတွင် (၂၈)ကို
 သုံးခြင်းမှာ...

ဆေးနာနတ် = အဂါ+စနေ=
 ၈+၁၀+၁၀=၂၈ အသဝဇီအစ ရေဝတီ
 အဆုံး(အဘိဓိ အပါအဝင်) နက္ခတ်
 (၂၈)လုံးကို ရည်ညွှန်းသည်။ ရာသီချိန်
 ခါမရွေး ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်
 ပြည့်စုံစေရန်ဖြစ်သည်။

ထို(၂၈)ရက်အတွင်း နေ့စဉ် ရတနာ
 သုံးပါးဂုဏ်တော် (၂၈)ပါးကို (၁၀၈)လုံး
 ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ပွားသင့်
 သည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်(၁၃)ပါး၊
 တရားဂုဏ်တော်(၆)ပါး သံဃာ့ဂုဏ်
 တော်(၉)ပါး ပေါင်း(၂၈)ပါးဖြစ်သည်။
 ထိုစဉ်က တရားဂုဏ်တော်နှင့်
 သံဃာ့ဂုဏ်တော်များကို သိရှိသော်
 လည်း ဘုရားဂုဏ်တော် (၁၃)ပါးကိုမူ
 ကျွမ်းဝင်ခြင်း မရှိသဖြင့် အချိန်ယူ၍
 ကျက်မှတ်ခဲ့ရသည်။

(နောင်တွင် ဗန်းမော်ဆရာတော်
 နက္ခတ္တရာဇာဓိဋ္ဌိဗျူဟာ ၂၃

ကြီး ဦးကုမာရက သူ၏ တရားပွဲများတွင် ယင်းဘုရားဂုဏ်တော် (၁၃)ပါးကို ရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဝေ ရှင်းပြတော်မူ၍ (ရွတ်ဆို)တိုင်ပေးသဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပါရမီရှင်များစွာတို့ ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ကြသည်ကို နေရာအတန်များစွာ၌ တွေ့ခဲ့ရပေသည်။)

ဘုရားဂုဏ်တော်(၁၃)ပါး

- အရဟံ ဗဟိအန္တယံ သုဂတံ၊
- အ၊မိတံ ဝိရဓံ လ၊လိတံ အတုလံ၊
- စရဏံ တိတဂ္ဂပ၊ သမံ ယမကံ၊
- သုခ၊ဒံ သရဏံ ပဏဟမိ၊ဝိနံ။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ အရဟံ - ပူဇော်အထူးကို ခံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။
- ၂။ ဗဟိအန္တယံ - အတွင်းအပရန်ကို အောင်မြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၃။ သုဂတံ - ကောင်းသော စကား(တရား)ကို ဆိုတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။
- ၄။ အ၊မိတံ - မနှိုင်းယှဉ်သည့် တန်ခိုးပြာဋိဟာ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၅။ ဝိရဓံ - ကံလေသာမြို့ ကင်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၆။ လ၊လိတံ - တင့်တယ်သပ္ပာယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၇။ အ၊တုလံ - အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၈။ စရဏံ - အကျင့်စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၉။ တိတဂ္ဂပ၊ သမံ - ဘုံသုံးပါး၌ ကံလေသာ ငြိမ်းတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၀။ ယမကံ - ရေအစုံ မီးအစုံ ထန်ခိုးပြာဋိဟာ၊ ပြတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘုရား။

- ၁၁။ သုခ၊ဒံ - ချမ်းသာကို ပေးစွမ်းတော်မူနိုင်သော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၂။ သရဏံ - ကိုးကွယ်အားထားရာအစစ် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ၁၃။ ဇိနံ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်နိုင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
- ပဏဟမိ - ရှိခိုးပါ၏။

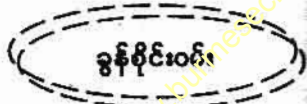
[ပေဒင်ကိန်းအရ (၂၈)ဂဏန်းပြည့်စုံစေရန် ဂုဏ်တော်(၁၃)ပါးကို ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ အရဟံအစဘဂဝါအဆုံးရှိသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ အတုမရှိသော မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုသာ ရည်မှန်းပူဇော်ခြင်းဖြစ်ရာ မြင့်မြတ်ခြင်းအရာ၌ အတူတူသာ ဖြစ်ပါသည်။]

ရာဟု အပါအဝင် ဂြိုဟ်ရှစ်လုံး ဂြိုဟ်သက်ပေါင်း (၁၀၈)နှစ် ရှိသည်ကို ရည်ရွယ်၍ (၁၀၈ လုံး ပုတီးတစ်ပတ်) (၁၀၈)ကြိမ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါသည်။ မွန်းလွဲ(၃)နာရီမှ သန်းခေါင်မတိုင်မီ အချိန်သည် လေပိုင်းအခါဖြစ်၍ ထိုအချိန်အတွင်း စားသုံးရ၏။ နေ့ည အခါသုံးပါးကား...

- *ညဉ့်နှစ်ချက်တီး(သန်းခေါင်ယံ) ကသည် နံနက်တစ်ချက်တီး (နံနက် ၉ နာရီ)တိုင် သလိပ်ပိုင်းအခါ။
- *နံနက်တစ်ချက်တီး(နံနက် ၉ နာရီ) ကသည် မွန်းလွဲသုံးချက်တီး (မွန်းလွဲ ၃ နာရီ)တိုင် သည်းခြေပိုင်းအခါ။
- *မွန်းလွဲသုံးချက်တီး(မွန်းလွဲ ၃ နာရီ) ကသည် ညဉ့်နှစ်ချက်တီး (သန်းခေါင်ယံ)တိုင် လေပိုင်းအခါ။ ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

- အကျိုး ဤသို့လျှင် နေ့စဉ်စားသုံးပေးခြင်းဖြင့်...
- *လေအားကြီး၍ ဖြစ်တတ်သော မှတ်ဉာဏ်သုတိ လျော့ပါးခြင်း၊ ခွန်အားလျော့ပါးခြင်းကို ကာကွယ်ပေး၏။
- *ဝမ်းတွင်း ပိုးများ ဖောက်ပြန်ခြင်းတို့ တားဆီးပေး၍ ဝမ်းမှန်စေ၏။
- *ဝမ်းတွင်း လေပူထခြင်း၊ ရင်ပူခြင်း ပါးစပ်ဝန်းကျင်နှင့် ခံတွင်းရှိ အနာများ ပပျောက်စေ၏။ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း၊ မျက်စိပူခြင်းတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။
- *ဆီးမှန် ဆီးကြည်၍ စိတ်ရွှင်လန်းစေ၏။ ဝမ်းမီးနွံခြင်းကို ကုစားပေးနိုင်၏။
- *ရေငတ်ကျင်ပျော့နာ၊ ဆီးလွန်နာများ ခံစားရပါက ငရုတ်ကောင် (၅)စေ့ကို မီးသင်း(လှော်)၍ အမှုန့်ပြု ရောစားပေးခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေ၏။

(လေအားကြီးသော စတုရအရွယ်) အသက်(၅၀)မတိုင်သေးသူများသည် လူနေအသွားအလာ စည်ကားရာ အရပ်ဒေသတွင် နေထိုင်၍ အထက်ပါ ဝေဒနာများ ခံစားရပါက ဆေးနာနတ်ကို စားသုံး၍ အကျိုးနိုင်၏။ ဆေးကျမ်းအလိုအရ လူ့အရောက်အပေါက်၊ အာဂန္တု အတည်အခိုများသော အရပ်သည် လေအားကြီး၏ဟု ဆိုသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ယခု ကျွန်တော်
အော်ပြမည့် တကယ့်
ဖြစ်ရပ်ကတော့ အလွန်
ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်စရာ
အောင်းပါတယ်။

ဤတွေ့ ခံစားခဲ့ရတဲ့
အာယုဒ္ဓိတရဲ့ ဆိုရင်
အယ်လောက် တုန်လှုပ်
အကြောက်ရှိစွာ ခံစားခဲ့ရမလဲ
ဆိုတာ တွေးကြည့်ရုံနဲ့
အိနိုင်ပါတယ်။

သူ့ရဲ့ မိသားစုဝင်တွေလဲ
အလွန် ထိတ်လန့်
ခံစားကြရမှာပါ။
ကြားသိရတဲ့ ကျွန်တော်
အောင် စာနာချောက်ချား
မိပါတယ်။

ဒီဖြစ်ရပ်မှန်ကို
အောက်မီးသွေးမိုင်း
ဆုပ်ငန်း လုပ်စဉ်က
ကြားသိခဲ့ရတာပါ။
ကျွန်တော်ဟာ တာချီ
ထိတ်ဖြူနယ်၊ မိုင်းဟဲ
အေးရွာအုပ်စု၊ ကျောက်
ဆိုက်ဂူရွာအနီးမှာရှိတဲ့
အောက်မီးသွေးမိုင်းမှာ

(Mining
Engineer)အဖြစ် ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊
အက်တင်ဘာလကစလို့ ဝင်ရောက်
လုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဘုမိဗေဒပညာရှင်သုံးဦးလဲ လုပ်
ကိုင်လျက်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ
အတ္တုတူးဖော်ရေး လုပ်နေကြတဲ့သူ
တွေ ဖြစ်ကြသူချင်း တောတောင်
အကြောင်း၊ တောကြမ်း တောင်ကြမ်း
များအကြောင်း စပ်မိရင် စပ်မိသလို
ပြောကြပါတယ်။

ယခု ကျွန်တော်တို့ လုပ်ကွက်မှာ
အားကြမ်း မြေကြမ်းပါတယ်။ သရဲ

ကောဇမြင့်မြတ်စိန်

တချုပ်ပြည်နယ်

ကျွန်တော်တို့အတွက်

ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

အခြောက်ခံရသူများ၊ သရဲစီးခံရသူများ ဆိုသလို ထိခိုက်ဒဏ်ရာတွေ ရကြပါ
ရှိပါတယ်။ အသုံးပြုတဲ့ စက်ယန္တရား တယ်။
တွေလဲ ခဏခဏ ပျက်ပါတယ်။ လုပ် ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ စင်မိတဲ့
ကိုင်နေတဲ့ လုပ်သားတွေလဲ မကြာခဏ အခါတိုင်း တောတောင်လုပ်ကွက်

လုပ်ငန်းတွေမှာ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်ဆန်းကို စကားဝိုင်း ဖွဲ့မိတဲ့အခါ ပြောလေ့ ရှိကြပါတယ်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ(၃)ရက် နေ့မှာတော့ လက်ထောက်ဘူမိဗေဒ ပညာရှင် ကိုသန်းဇော်ဝင်းက ယခု ဖော်ပြမယ့် တုန်လှုပ်ထိတ်လန့်ဖွယ် ဖြစ်ရပ်ကို ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

'ကချင်ပြည်နယ်မှာ ကျွန်တော်အချို့သမီးရဲ့ အစ်မတစ်ယောက်ဟာ ကချင်နတ်ပန်းစား လို့ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံရုံတင်ပဲကွ။ တစ်ကိုယ်လုံးက အရှေ့တွဲ ကွာကျတယ်။ ဆေးရုံဆေးခန်းတွေ သွားပြပေမယ့် မပျောက်ဘူး။ နည်းမျိုးနဲ့ ဆေးမျိုးနဲ့ ကုတာ လဲ မရဘူး။

အပြေးအထွာကု ဆရာဝန်ကြီးကိုယ်တိုင် ပျောက်အောင် မကုသနိုင်ခဲ့ဘူး။ ယားလိုက် ကုတ်လိုက် အရှေ့တွဲ ကွာကျလိုက်နဲ့ 'နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ဒုက္ခခံနေခဲ့ရတယ်ဗျာ' ထိုအခါ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားလှ စွာ...

'ဟာ... ဟုတ်လား နောက်တော့ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ'

'နောက်တော့ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးက ကုပေးလို့ ပျောက်သွားပါတယ်။ အပြည့်အစုံသိချင်ရင်တော့ ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးကို မေးကြည့်ပါ။ သူ့အစ်မ အရင်းကိုယ်တိုင် ဖြစ်ခဲ့တာလေ'

'ဪ... ဟုတ်လား မေးကြည့်မယ် ဗျာ'

ကျွန်တော်ဟာ အဲဒီနေ့ ညနေစာ ထမင်းစားပြီး နားနေရင်း စကားဝိုင်း ဖွဲ့ကြတဲ့အခါ ကိုသန်းဇော်ဝင်း အမျိုး သမီး မမျိုးကို အဲဒီအကြောင်း မေး ကြည့်ပါတော့တယ်။ ဒီအခါမှာ မမျိုး က စီကာပတ်ကုံး အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြခဲ့ပါတယ်။

'ကျွန်မရဲ့ အဖေက ဦးပေါက်လို့

ခေါ်ပါတယ်။ အဖေက ရွှေလုပ်ငန်း လုပ်ပါတယ်။ ကချင်ပြည်နယ်က ရွှေထွက်တဲ့နေရာတွေမှာ ရွှေကို မျှောတိုက်ပြီးရှာတဲ့လုပ်ငန်း လုပ်တာ ပါ။ အလုပ်သမား ဆယ်ယောက်နဲ့ လုပ်ပါတယ်။ မိသားစုတွေလဲ ပါ ပါ တယ်။

ကျွန်မအစ်မအကြီးဆုံး မစိုးစိုးနဲ့ သူ့အမျိုးသားလဲ ပါပါတယ်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါတယ်။

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်မှာ ပျော်ပွဲစား ကြမယ်ဆိုပြီး အနီးအနားမှာရှိတဲ့ရွာ က ဘဲငန်းကြီးနစ်ကောင်ဝယ်ပြီး အလုပ်သမားတစ်ယောက်က သတ်ပါ တယ်။ ပြီးတော့ ချက်စားကြပါတယ်။ အားလုံး ပျော်နေကြတာပေါ့'

'နေပါဦး မမျိုး ကချင်ပြည်နယ်ဆို တော့ ဘယ်နေရာမှာလဲ'

'ကချင်ပြည်နယ်၊ ဖားကန့်မြို့နယ် ထဲက ရုဒူးရွတ်ရွာနဲ့ မနီးမဝေးနေရာ မှာပါ။ ရွှေရှိတဲ့ တောင်စောင်းတောင် ကုန်းက မြေကြီးတွေကို ရေပန်းနဲ့ထိုးချ ပြီး သစ်သားဖလားမြောင်း အဆင့် ဆင့်နဲ့ ရွှေတွေကို ဖမ်းယူပါတယ်။ ပြီးတော့မှ သန့်စင်ယူပါတယ်။

အဲဒီညက ရွှေလုပ်ကွက်ထဲမှာ ပျော်ပွဲစားပြီး တချို့ကလဲ ရွာထဲဘက် သွားလာကြတယ်။ ကျွန်မ အစ်မ

မစိုးကတော့ အိပ်တော့မယ်ဆိုပြီး အိပ်ရာထဲ ဝင်သွားတယ်။ အဲဒီအချိန် မှာ သူ့လက်တွေ ယားလာတယ်။ မနေနိုင် မထိုင်နိုင်အောင် ယားလာ တယ်။ ကုတ်လို့လဲ မပျောက်ဘူး။

ဒါနဲ့ ပရုတ်ဆီ လိမ်းကြည့်လိုက် တယ်။ ဒီတော့မှ ပိုဆိုးသွားသလား ထင်ရတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံ နေတော့တာပဲ။ တစ်ညလုံး မအိပ်နိုင် တော့ဘူး။

မစိုးက အဲဒီလို ဖြစ်နေချိန်မှာ သူ့ အမျိုးသားကလဲ ရွာထဲသွားရင်း မြေ ကိုက်ခံရသေးတယ်။ မြွေကတော့ မြေ စိမ်းပါပဲ။ ဒါပေမယ့် နှစ်လလောက် ဆေးကုနေရသေးတယ်။ မစိုးကတော့ မသက်သာဘူးတဲ့။ အဲဒီတစ်ညလုံး ယားယံနေတာ မပျောက်တော့ နောက် နေ့မနက်မှာ မြစ်ကြီးနားမြို့ကိုသွား အပြင်ဆေးခန်းပြတယ်။ သာမန် ယားနာပျောက်ဆေးတွေ ပေးတယ် မပျောက်ဘူး။ ကြာလေ ဆိုးလာလေပဲ။

တစ်ကိုယ်လုံး အဝတ်တောင် မကပ် နိုင်တော့ဘူး။ တစ်ကိုယ်လုံး ယားယံ ကုတ်လိုက်တိုင်း အရှေ့တွဲတွေ ကွာကျ တယ်။ ကုတ်တိုင်း အရှေ့တွဲတွေ ကွာ ကွာကျတယ်။ အသားအရေတွေ နီနီ နေပြီး ဘာနဲ့မှ အထိမခံနိုင်တော့ဘူး။ ငှက်ပျောဖက်ခင်းပြီး ခြင်ထောင်ထဲမှာ ထားရတယ်။ အဖေကတော့ ဒိုင်ခံပြု နေရတာပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ မြစ်ကြီးနား ပြည်သူ့ဆေးရုံ တင်ရတယ်။ ရှစ်လကြာတယ်။ ဆရာဝန်၊ ဆရာမတွေက ကူးစက်မှာ ကြောက်လို့ လက်အိတ်တွေနဲ့ ကိုင်ကြ တယ်။ အပြေးအထွာကု ဆရာဝန်ကြီးတွေကတော့ ကူးစက်ရောင် မဟုတ်ဘူးတဲ့။ **သွေးပွက်ရောဂါထို့ ပြောပါတယ်။** ဆေးနဲ့မှလဲ မသက်

ဘာသာ။

အရေခွံတွေ ကွာကွာကျတာလဲ
အစ်နေ့တစ်နေ့ ကြွပ်ကြွပ်အိတ်နဲ့
အစ်လုံးရတယ်။ ယားလို့ မနေနိုင်
ဘော့ ကုတ်ရဖို့ရ ကုတ်တိုင်း အရေ
ခွံတွေ ကွာကျတယ်။ တကယ် စိတ်
ချောက်ချားစရာကြီးပါ။

နောက်ကျတော့ အုန်းဆီတို့ သံလွင်ဆီတို့
တောက်လျှောက် လိမ်းပေးနေရတယ်။
နာရီပိုင်းအတွင်း ခြောက်ကပ်သွားပြီး
အရေခွံတွေက သူ့အလိုလို ကွာကွာကုန်
တယ်။ အသားအရေတွေ နီရဲနုထွတ်ပြီး
မကုတ်နိုင်တော့ဘူး။ လိမ်းဆီတစ်ပန်းမျိုး
အပြုလိမ်းပေးနေရတယ်။ မလိမ်းလို့ကို မရ
ဘူး။

ဆေးစစ်တော့လဲ ထူးထူးခြားခြား
ချော့ကိ ရှာမတွေ့ဘူး။ Bဝိုး Cဝိုး မရှိ
ဘူး။ တချို့မသိတဲ့သူက AIDSလို့ထင်
ကြတယ်။' ဒါပေမယ့် AIDSမဟုတ်
ဘူး။ လူက တဖြည်းဖြည်း ခြောက်ကပ်
တာတယ်။ ကော်ပတ်ရပ်ကလေးလို့ပဲ။
ထက်တွေဆိုလဲ လှုပ်ရှားလို့ မရဘူး။
ဘာမှ ကိုင်လို့တွယ်လို့ မရတော့ဘူး။
အုန်းဆီ၊ သံလွင်ဆီလို လိမ်းဆီ
အစ်မျိုးမျိုး တောက်လျှောက်လိမ်းပေး
နေရတယ်။ ခဏချင်း ခြောက်ကပ်
သွားပြီး အရေခွံတွေကွာပြီး လွင့်စဉ်
ကျလာတာပဲ။

ဆရာဝန်တွေကလဲ အားပေးပါ
အယ်။ ဘာမှ အားမဝယ်နဲ့တဲ့။ AIDS
ဆို ရောဂါသည်တွေတောင် ရောဂါ
မတိုးအောင် ဆေးနဲ့ ကာကွယ်ထားပြီး
စိတ်ဓာတ်မကျရင် သက်တမ်းစေ့
နေနိုင်သေးတာပဲ။ စိတ်အား မလျှော့
နဲ့တဲ့။

ဒီရောဂါက ကူးစက်ရောဂါလဲ
မဟုတ်ဘူး။ အားငယ်စရာလဲ ဘာမှ
ဆိုဘူး။ သမီးကို အားလုံးပိုင်းပြီး ပြုစု

စောင့်ရှောက်ပေးနေတာပဲ။ တဖြည်း
ဖြည်းတော့ ရောဂါက ပျောက်သွားမှာ
ပါတဲ့။ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မတွေ ဆွေမျိုး
မိတ်ဆွေတွေကလဲ ဝိုင်းပြီး အားပေးနေ
ရတယ်။

ဒါပေမယ့် အဖေရော၊ အမေရော၊
ကျွန်မတို့ရော အစ်မစိုးအတွက်
တော်တော် စိတ်ပူကြရတယ်။ စိတ်
ဆင်းရဲကြရပါတယ်။ မကြည့်လဲ
မကြည့်ရက်နိုင်တော့ဘူးလေ။

ဒီလိုနဲ့ ရှစ်လကြာတော့ အဲဒီ
အရေပြားအထူးကု ဆရာဝန်ကြီးလဲ
လက်လျှော့သွားတယ်။ ဆရာဝန်ကြီး
ဒေါက်တာ အာဖီးလို့ခေါ်ပါတယ်။ သူ
မန္တလေးဆေးရုံကိုသွားဖို့ ညွှန်ပေး
တယ်။ အဖေကတော့ မကျေနပ်ဘူး။
ဒီလောက် ငွေကုန်လှပန်းကျပြီးမှ အခု
ကျမှ ဒီလိုပြောရသလားပေါ့။

ဒါနဲ့ အဖေဟာ ကျွန်မအစ်မကို
ဆေးရုံပေါ်က ပြန်ခေါ်လာခဲ့ရတယ်။
အစ်မကလဲ အရမ်းကို စိတ်ညစ်အား
ငယ်နေတာပေါ့။ ဒါနဲ့ အစ်မဟာ
ဆေးရုံကပေးလိုက်တဲ့ ဆေးတွေကို
ကားစီးရင်း လမ်းမှာ အကုန်လွှင့်ပစ်
လိုက်တယ်။

သူ့ဟာသူလဲ အားလျှော့ပြီး အဆုံး
စီရင်မယ်လို့တောင် စိတ်ကူးသတဲ့။

ဒါပေမယ့် အဖေက သမီးကို အားပေး
တယ်။ အဖေ ရှိသမျှကုန်ပါစေ။ သမီး
ကို ပျောက်အောင်ကုမယ်လို့ ပြော
တယ်။ အဖေက စိတ်မလျှော့ဘူး။
မြန်မာနည်းတိုင်းရင်းဆေးနည်း၊ မြန်မာ
ဆရာတွေရှာတယ်။ စုံစမ်းလေ့လာ
တယ်။

အဲဒီမှာ ကံအားလျော်စွာ ရှေးဇွတ်
ရွာထဲက အမျိုးသမီး တစ်ယောက်က
အဖေကို လာပြောတယ်။ သူတို့ရွာဦး
ကျောင်းဆရာတော်က ဆေးဝါး
ဓာတ်စာနဲ့ ကုတတ်ကြောင်းနဲ့ ပြကြည့်
ပါလားလို့ တိုက်တွန်းတယ်။ ဒါနဲ့
အဖေက အဲဒီဆရာတော်ထံ သွားပြီး
အကျိုးအကြောင်း လျှောက်တယ်။
ဆရာတော်က...

“အားကြီး အလုပ်သမားတွေ တောထဲမှာ
အချိန်ပတ်က သာစိမ်းငါးစိမ်း ချက်စားပြီး
အဲဒီနားက သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်မှာရှိတဲ့
ပျိုလက်ဖက်ပဲနဲ့ ပတ်ပြောက် ပယ်သလိုဖြစ်ရတာ။
ချက်ချင်းသွားပြီး အဲဒီ အပင်ကြီးအောက်
မှာ တင်ပြောက်ပယ်လိုက်ပါ။ တောင်းပန်
လိုက်ပါ။ လူနာကိုလဲ သင်္ဘောသီးပုည
နေ့စဉ်ကျွေးပေးပါ။ ပျောက်သွားလိမ့်မယ်”
လို့ မိန့်ကြားလိုက်တယ်။

တိုက်ဆိုင်တာ တစ်ခုကတော့
ကျွန်မအစ်မ မစိုးဟာ ညဘက်မှာ

ထူးသန်းသော

ဘယကံတွင်း

မင်းသိန်း

အချိန်က ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်ကာလ သက်တမ်းအားဖြင့် နှစ်ပေါင်း(၄၅)နှစ် ခန့်လောက်က မုဆိုးစောလှထွန်းနှင့် တောတက်မည့်အဖွဲ့သည် ပင်လယ်ထဲ မှ ကျွန်းတစ်ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိလာလေ ခဲ့သည်မှစ၍ ယခုဖြစ်ရပ်ကို ကြုံခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

မိုင်းမိုင်းညိုညို ကျွန်းကြီးသည် အကျယ်အဝန်းက မသေးလှ။ တော နက်၍ သားရဲပြွမ်းသောကြောင့် တော ၏ မာယာကြွယ်လေ၏။ မုဆိုးစောလှထွန်းတို့ အဖွဲ့သည် တောထဲသို့ တိုးဝင်လာခဲ့သည်မှာ နံနက်ကတည်းကပင် ဖြစ်လေသည်။

သားကောင်ဆို၍ ရစ်ငှက်တစ်ကောင် တောကြက်ဖတ်ကောင်သာ ရသေ သည်။ သူတို့ တောတိုးလာသည်မှာ တော ကလည်းမော၊ ရေလည်း ဆာလာ သဖြင့် ရေသဖန်းပင်ကြီးအောက်မှ တွင် ဝင်ရောက် နားခိုလိုက်ကြသည် စောလှထွန်းက သူ၏ ဒူးလေးထဲ ရေသဖန်းပင်ကြီးတွင် မှီထောင်ထား

ရေဘူးထဲမှ ရေကို သောက်လိုက်
ပလုတ်ကျင်း၍ ထွေးထုတ်လိုက်

‘ထို့...ပျစ်’
ရေနှင့်အတူ တပြိုက(ကွမ်းယာ)ဖတ်
မကြားပေါ်တွင် ပြန်ကျသွား၏။
တစ်စုံကို ငုံ့၍ မိုန်းမည်ကြံကာရို
သို့ ရှေ့ရှိ မြရာပင်တောချုံသည်
ခနဲ လှုပ်ခတ်သွားသဖြင့် ဒူးလေးကို
ကာကိုင်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်ကို
သုလာလိုက်သည်။

‘ကျင်ကောက်...ဖိုးနီ’
ဟု အသံအုပ်အုပ်နှင့် သတိပေး
ပိုင်၏။

‘တောတိုးသံ ကြားတယ်’
လှုပ်နေသော မြရာချုံနားသို့ ကပ်၍
သွားသော် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်
ဆာကောင်၏ ခြေရာကို တွေ့လိုက်ရ
ချေပေါက်တစ်ကောင်၏ ခြေရာ
ဖြစ်သည်။ သို့သော် ချေပေါက်သည်
ဆစ်ရာရထားသော အနေအထား
သွေးစတချို့ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ဖိုးနီနဲ့ကျင်ကောက် ဒီကောင်
ဆစ်ရာရထားပုံရရင်တော့ ဒီနားမှာ
ထူစွာရှိကြမယ်’

ဟုပြော၍ ချေပေါက်ကို ခြေရာခံ
ထိုက်ကြရာ မြရာတော နားချုံဝါး
ဆာကို တိုးလာခဲ့ကြရာ ရှေ့မြေ
ပြောင်ပြောင်တွင် ချေပေါက်
တစ်ကောင် လဲကျသေဆုံးနေသည်ကို
တွေ့ရ၏။

စောလှထွန်းတို့ အနီးသို့ မရောက်
ဒီတောကြက်တစ်ကောင် ထိုမြေပြောင်
ဆီကို ဖြတ်ပြေးရင်း လဲကျ၍ အကြော
ဆွဲကာ သေဆုံးသွား၏။

မှဆိုးအသိဖြင့် ထူးဆန်းသော မြေ
ပြောင်ပြောင်ကွက်လပ်သို့ စူးစမ်းရင်း
ဆိုးစောလှထွန်းအံ့ဩလျက် ရှိနေပါ

သည်။

မကြာမီ ကျင်ကောက်တို့ ရောက်
လာကြသည်။ မှဆိုးစောလှထွန်းက...
‘ဖိုးနီရေ နည်းနည်းတော့ ထူးသကွ
ချေပေါက်နဲ့တော့ကြက်ဖ ဒီမြေပြောင်ပြောင်
ကို ဖြတ်လဲပြေးရာ စင်းစင်းလဲ သေတာပဲ
ကွ’

ဖိုးနီက မြေပြောင်ပြောင်ကို လေ့လာ
နေ၏။ တောထဲမှာ ထူးထူးခြားခြား
မည်သို့မှ မလှည့်ပေးကျင်းရဘဲ မြေက
ပြောင်နေ၏။ တိရစ္ဆာန် လူသွားလမ်း
မကျဘဲ မြေပြင်က မည်သည့်အတွက်
ပြောင်နေရသနည်း။

ထိုမြေပြောင်ပြောင်ကို ဖြတ်ပြေး
သည့် သတ္တဝါနှစ်ကောင်စလုံး ဘာ
ကြောင့် သေဆုံးရသနည်း။

‘ဟေ့ကောင်တွေ သတိထားကြနော်
ယုတ်မှလွဲရော ဒီနေရာဟာ ဝါးအတိုး
ပြောခဲ့တဲ့ ပွန်ပိရားကြီးတစ်ပိး သစ္စာဆိုပြီး
သုရဲ့ ချုပ်တတ်တာနဲ့သာ ဝါးပိးကို ပြုန်နဲ့တဲ့
နေရာပဲ ဘယက်တွင်းဆိုတာ နေလိမ့်မယ်’

‘ဒီဘယက်တွင်းဆိုတာကို ဖြတ်
ပြေးတာနဲ့ ချေပေါက်နဲ့ တောကြက်က
ဘာဖြစ်လို့ သေတာတုံး’

‘ပြောရရင်တော့ ဖိုးနီရေ
မွန်မိဖုရားကြီးက တပင်ရွှေထီးကို
စစ်ရှုံးတော့ ခြေရာဖျောက်ပြီး ပင်လယ်
ပိုင်းမှာ ခပ်ကုပ်ကုပ်နဲ့ ဇာတ်မြှုပ်ခဲ့ပြီး

ကံတော်မကုန်ခင်မှာ သူ့ချပ်ဝတ်
တန်ဆာငါးပါး(ဘယက်တော်ကြီး အပါ
အဝင်)ကို သစ္စာဆို မြှုပ်နှံခဲ့တယ်လို့
ကြားဖူးတယ်’

‘ဘယ်လို သစ္စာဆိုခဲ့လို့လဲကွ’
‘ဟဲ့ကောင် ကျင်ကောက် ငါလဲ
သက်ကြီးစကား သက်ငယ်ကြားအရပဲ
ဒီဘယက်တွင်းပေါ်က ဖြတ်ပြေးတဲ့
လူနဲ့သတ္တဝါတွေကို ဥပဒ်ဖြစ်စေတယ်
ပေါ့ကွာ။ အခုပဲ မင်းတို့အမြင်ပဲ
မဟုတ်လား’

ထို့နောက် မြေပြင်ပြောင်မှ
ချေပေါက်နှင့် တောကြက်ကို လျှော့
ကွင်းပစ်၍ ဆွဲယူပြီး ကြည့်သောအခါ
မှာ

‘ဟာ ဒီချေပေါက်က ပျားတူ(ပတူ)
ကျင်းနဲ့ တွေ့လာပုံရတယ်။ ခြေထောက်
မှာ အသားတစ်ခြမ်း မရှိတော့ဘူးဟေ့’
စောလှထွန်း ပြောသလိုပင် ချေ
ပေါက်မှာ အသားတစ်ခြမ်း မရှိတော့
သည်ကို ဖိုးနီတို့ တွေ့လိုက်ကြသည်။
တောတောင်ကျွန်းများတွင် ဆင်း
ကျား၊ ကျားသစ်တို့ထက် လွန်စွာမှ
အန္တရာယ်ကြီးသည်မှာ ပျားတူ(ပတူ)
ကျင်းများပင်ဖြစ်၏။ မြေကျင်းအောင်း
သတ္တဝါများဖြစ်ပြီး လွန်စွာ အဆိပ်ပြင်း
၏။

မှဆိုးစောလှထွန်းတို့ ချေပေါက်နှင့်

တောကြက်ကို နံနက်စာအတွက် ချက်ပြုတ်၍ ရစ်ကြော်ကို ညစာအတွက် ချန်ပြီး ထမင်းချက်ပြုတ်စားလိုက်ကြသည်။

ညပိုင်းတွင် မီးထိုး၍ တောပစ်ကြရာ ဝက်သိုက်တွေ့ပြီး တောဝက်သုံးကောင်ရလိုက်ပြီးနောက် သူတို့ တောထဲမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့ကြသည်။

စောလှထွန်းတို့ ရွာကို ပြန်ရောက်သော် ကျွန်းကြီးပေါ်တွင် ဘယက်တွင်းကို တွေ့ရှိခဲ့သည့် သတင်းသည် ပျံ့နှံ့၍ သွားပါတော့သည်။

မကြာမီတွင် ပင်လယ်ပိုင်းတွင် ဖာတ်ဖြူရင်း ကံတော်ကုန်သွားသည့် မိဖုရားကြီး၏ ဂူသင်္ချိုင်းတော်ကို ရှာဖွေကြသူများသည် မုဆိုးစောလှထွန်းတို့ တောထဲတွင် တွေ့ခဲ့သည်ဆိုသော ဘယက်တွင်းကို ခြေရာကောက်လာကြ၏။

သို့သော် ကရင်တိုင်းရင်းသား ရိုးသားသော စောလှထွန်းသည် ဘယက်တွင်းရှိရာကို နှုတ်ပိတ်ရေငံနေသဖြင့် သိုက်တူးသမားများမှာ အခက်တွေ့ကာ ဘိန်းစား ငတင်ကို လမ်းပြငှား၍ ပင်လယ်ထဲမှ ကျွန်းကြီးရှိရာ ရှာပုံတော် ဖွင့်ကြလေတော့သည်။

ဘိန်းစားငတင်တို့နှင့် သိုက်တူးသမားများ ရွာမှ ထွက်သည်ဆိုသော သတင်းသည် မုဆိုးစောလှထွန်းထံ ရောက်လာသည်နှင့် ဖြတ်လမ်းမှ လိုက်၍ အရိပ်အခြည် အကဲခတ်ရန် ဖိုးနီနှင့် ကျင်ကောက်ကို ရှာဖွေရာ ဖိုးနီသာ တွေ့ပြီး ကျင်ကောက်မှာ ဘာသတင်းမှ အစအနမရ ပျောက်ချက်သား ကောင်းနေသည်။

ခက်သည် အရေးဆိုလျှင် အားကိုးရမလား အောက်မေ့ရသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ ကျပ်က မပြည့်ချင်သမို့ စောလှ

ထွန်းမှာ စိတ်ရှည်ရှည်နှင့် ထိန်းပေးနေရသည်။ ဒီကောင် နှုတ်ဖွာ၍ ဘယက်တွင်းကိစ္စကို ဘိန်းစား ငတင်က သိသွားပြီး လှုပ်ရှားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်တကယ်ပင် တောထဲ၌ ထူးဆန်းသည့် ဘယက်တွင်းသည် ဒဏ္ဍာရီဆန်ဆန် ရှိနေခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ချေပြီ။ အဘိုးပြောသော “သမိန္ဒြောရာမ” မင်းသား၏ ရာဇဝင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည်ဟု စောလှထွန်း လူပျိုပေါက် အရွယ်ကပင် သိရှိနေခဲ့သည်။ (သမိန္ဒြောရာမမင်းသား တစ်ညတာ ခိုအောင်းခဲ့သည့် သမိန္ဒြောရာမ ဆိုသည်မှာ ယခုတိုင် ဖျာပုံ၊ ထမင်းဈေးနှင့် (၉)မိုင်ခန့် ကားလမ်းတွင် ရှိနေသည်။)

သို့လောသို့လော အတွေးများနှင့် စောလှထွန်းမှာ ရတက်မအေးနိုင် ဖြစ်နေရှာ၏။ သားရဲပေါသော ကျွန်းသို့ ရောက်လာသည်နှင့် မုဆိုးစောလှထွန်းနှင့် ဖိုးနီလူစုခွဲပြီး ဘယက်တွင်း၌ ပြန်ဆုံရန် ထွက်လာကြရာ တောကျွန်းသော စောလှထွန်းက သစ်ပင်တစ်ပင် ပေါ်မှတစ်ပင် ကူးသွားရင်း နောက်ယောင်ခံလိုက်နေ၏။

တောတွင်းနေ တိရစ္ဆာန်များ အိပ်တန်းတက်ချိန်၊ သားကောင်ကြီးများ

အစာရှာထွက်ချိန်၊ မျောက်မောင်းများ တစ်ကောင်နှင့် တစ်ကောင် နေရာလှ၍ ကိုက်ခဲမာန်ဖီနေကြသမျှက တောတွင်း၌ ကြားနေရ၏။

တောကောင်ကြီးများ ရေသောက်ဆင်းချိန်၊ တောဝက်များ အစာရှာချိန်၊ အန္တရာယ်တောထဲကိုပမူ မုဆိုးစောလှထွန်းမှာ လှုပ်ရှားနေလေတော့သည်။ ခြေနှစ်ချောင်းကယ်မိသည့် အတိုက်က သူ့ကိုပြန်၍ ဒုက္ခပေးနေခဲ့သည် မဟုတ်လား။ ဖောင်မျော၍ ဒုက္ခရောက်လာ၍ ကယ်တင်ခဲ့ငြား...

‘လူဆိုသည်မှာ မွေးသန္ဓေ သေမျောက် ဆိုသကဲ့သို့ ကျင်ကောက်ပါးစပ်ဖွာလိုက်ရာမှ စခဲ့သော မိစောလှထွန်းတို့ကို တငွေငွေလောက် ကျွမ်းစေခဲ့သည်သာမက မိဖုရားကြီး ဘယက်တွင်းကို ဥပဒိပေးတော့မည် ဟု ထိုအချိန်တွင် ဘိန်းစားငတင်မီးတုတ်နှင့် အချက်ပြသလို တစ်နေ့မှလည်း ပြန်၍ မီးဖြင့် အချက်ပြသည်ကို တွေ့ရသည့်အတွက် တောထဲတွင် မီးနှင့်အချက်ပြသူမှာ မည်သူဖြစ်မည်နည်းဟု တွေးလိုက်သော အခါ...

‘ဟာ...သိပြီ...သိပြီ ဟိုကောင် ငကျင်ကောက် ရေမျောက်မီးတင်လာတဲ့ကောင် သစ္စာဖောက် ဘိန်းစားငတင်နောက်လိုက်ဖို့ သွားခေါ်တော့ ဒါကြောင့် ဒီကောင် ပျောက်နေတာကို။ ဟိုကောင် ငတင်ဆိုတဲ့ ကောင် ဒါကြောင့် ဒီတောထဲမှာ အရဲကိုးနေတာပါလားကွာ သိကြရောပေါ့ကွာ။ ကျင်ကောက်တို့ လောဘသားကောင်များ အချိန်းအချက် ပြုလုပ်ထား၍ ဝါးရုံပင်အောက် ဘယက်တွင်းရှိရာ မြေပြောင်ပြောင် ဝိုင်းဖိတ်အလင်းရောင်ဖြင့် လှုပ်ရှားစွာ တွေ့

တစ်ခုရသည်။
တန်တော့ပွဲ ဖယောင်းတိုင်များနှင့်
ခေါင်းပေါင်းဆရာကြီးက ဘယက်
လှည့်မြေပြင်ပြောင်ကို မန်းမှတ်နေ၏။
ခေါင်း လူက(၅)ယောက်။ သူတို့
တွင် ပေါက်ပြားများလည်း တွေ့ရ
သည်။

နီးရာကိုင်တစ်ခုကို လှမ်းခိုတွယ်
စောလှထွန်းက မျောက်တစ်
ဘောင်လို ခုန်ကူးလိုက်သောအခါ
ဘောင်တို့အဖွဲ့ လုပ်ကိုင်နေသည်ကို
မိမိလိုက်၏။ မြေပြင်ပြောင်ပြောင်ကို
တံ့၍ တူးနေကြပြီး လောဘတက်
ကြပုံရသည်။

ထိုအချိန်တွင် “ဝိုးဝိုး ဝေါဝေါ”
သံများ ထွက်လာ၏။ မိုးမရွာ
သေမတိုက်သဖြင့် ခေါင်းပေါင်းဆရာ
ကြီးမှ...

‘ဟာ...တာသံတွေလဲ ဘယ်ကလဲ ဟော
ဟည်ဟာလား ဟောခြောက်ဟာလား’
သူတပည့်များမှာ တူးလက်စအလုပ်
ချုပ်ပြီး ကျောချင်းကပ်၍ စိတ်က
လှပမလဲနှင့် ဘေးဘီကို ကြည့်နေ
ကြ၏။

‘ကျီ ကျည် ကျည်’
ရုတ်တရက် ဆင်အော်သံကြားရပြီး
ကညင်ဆီမီးတိုင်မှ မီးခိုးများကြောင့်
သူအုပ်စုမှာ ဖရိုဖရဲဖြစ်သွား၏။

ထိုအချိန်တွင် ကညင်ဆီ မီးရောင်
များနှင့်အတူ အသားမည်းနက်ကြုတ်
ပြီး အပေါ်ပိုင်း အင်္ကျီဗလာ လူသန်ကြီး
(၄)ယောက်ခြံရံလျက် စွယ်စုံဆင်ကြီး
ဆီတွင် မြစိမ်းရောင်လွှမ်းခြုံထားပြီး
နံ့စေ့အောင်များ ဆင်ယင်ထားသည့်
နန်းသွေးနန်းပူဟန်နှင့် မိန်းမပျိုတစ်
ယောက်...

‘အို...ဟင်...ဟာ’
‘အို...’

ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကြီးတစ်ခုပေါ်
တွင် သူတို့ ဘယ်က ရောက်လာကြ
သနည်း။ ဆင်ကြီးထက်မှ မိန်းမပျို
မှ...

‘အလို...လောဘသားကောင်တွေ အရှင်
ရဲ့ချုပ်ထိတ်တန်ဆာပါးပါးဟာ နောင်ပွင့်မယ့်
အခါပေတ္တေယျ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးပြီး
လှူဒါန်းပူဇော်မယ့် ရတနာများသာ ဖြစ်
သည်။’

အရှင်မ၏ ဘယက်တွင်းကို သစ်တို့
ကိုယ်ကိုးအတွက် အသုံးပြုပါက ဝဲကြီး
ရှစ်ထပ်တွင် ဒုက္ခအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ရမည်
ဖြစ်သည်။

အရှင်မ၏ ဘယက်တွင်းကို ကျွန်ကျော်
သည့်အတွက် သစ်တို့ကို အရှင်မကိုယ်စား
ပေးအပ်သည့် အပြစ်ဒဏ်ကတော့...’
ဟု လက်ပြလိုက်ရာ...

တစ်ယောက်သော လူသန်ကြီးမှ
တင်းပုတ်နှင့် တစ်ချက်လွှဲရိုက်ရာ...

‘ဝုန်း ဝေါ ဝိုး ဝေါ’
ကန်တော့ပွဲ ဖယောင်းတိုင်များ ပြို
ပျက်လွင့်စဉ်ပြီး ခေါင်းပေါင်းဆရာကြီး
တို့လည်း ညမှောင်မှောင်ထဲ ပြေးမိပြေး
ရာ ပြေးကြရာမှ နယ်မြေမကျွမ်း၍...

‘အား ဝေါင်း အူး အား’

အစာရွာထွက်သည့် တောကောင်
ကြီးများနှင့်တွေ့၍ အမိုက်ဇာတ်
သိမ်းသွားလေတော့သည်။ ဝန်းကျင်
တစ်ခုတွင်တော့ ဆူညံ၍ မီးခိုးပိုင်းများ
လွင့်ပါးသွားသောအခါတွင်ဆင်ပေါ်က
မိန်းမပျိုနှင့် လူသန်ကြီး (၄)ယောက်
တို့မှာမရှိတော့ ချေ။

မုဆိုးစောလှထွန်းမှာ လောဘ
သားကောင်ငတင်တို့ အဖြစ်ကို ကိုယ်
တွေ့မှီသာ ယုံလိုက်ရသည်။ မိဖုရား
ကြီးပုလဲဒါလီ၏ ဘယက်တွင်းမှာ
လွန်စွာသစ္စာကြီး၍ တန်ပြန် သက်
ရောက်မှုကြောင့်လည်း မည်သူမှ
မထိပါးရဲကြပေ။

ဘယက်တွင်းကို အကယ်၍ ထိပါး
ကြပါကလည်း မကြာခဏ အစောင့်
အရှောက်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တွေ့၍
ချောက်ချောက်ချားချား ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ပင်လယ်ထဲက ကျွန်းကြီးပေါ်တွင်
လူပယောဂမပါဘဲ ကျွန်းမြေတစ်နေရာ
သည် မြေပြောင်ပြောင် ကုန်းပြောင်
ပြောင်ဖြစ်နေသည်က သမိုင်းကို
စိတ်ဝင်စားသူများအဖို့ ထူးခြား၍နေ
ပေသည်။

မုဆိုးစောလှထွန်း တောထဲတွင်

တွေ့ခဲ့ရသည် ဘယက်တွင်းနှင့် မွန်မိဖုရားကြီး၏ ဂူသင်္ချိုင်းတော်သည် ထူးခြားမှုနှင့် ဂန္ထိရဆန်ဆန် လျှို့ဝှက်စွာ တည်ရှိနေသည်ကတော့ အမှန်ပင်ဖြစ် သည်။

ရှေးက မွန်ဘုရင် မင်းညီမင်းသား တို့သည် မိမိတို့ သီလစင်ကြယ်၍ အလှူအတန်းကိစ္စရပ်များနှင့် ပတ် သက်လျှင် တစ်ဖက်သား မနေနှင့် ယုတ် မဖျက်ဆီးနိုင်ရန် သစ္စာဆိုခြင်း၊ အစီအမံများ၊ ဂန္ထိရပညာရပ်များနှင့် ပြုလုပ်ထားကြသည့် အလေ့အထ ရှိကြပါသည်။

မုဆိုးစောလှထွန်းနှင့် ဝိုးနီသည် တောထဲမှ အမြန်တွင် ခေါင်းပေါင်း ဆရာကြီးနှင့် အဖွဲ့သားများအား မရှုမလှ သေဆုံးနေသည်ကို တွေ့၍ ရဲဘော် ရဲဖက် စိတ်ထားထား၍ ကျင်ကောက် အလောင်းကို ကောင်းစွာ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ လေသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တောတက်အမဲလိုက် မုဆိုးများ မျက်စိလည် လမ်းမှား၍ ကံထူးသဖြင့် မိဖုရားကြီး၏ ဘယက် တွင်းနှင့် ဂူသင်္ချိုင်းတော်ကို တွေ့ရှိခဲ့ သူတွေ ရှိခဲ့ကြပါသည်။

သို့သော် သစ္စာစည်းကို မချိုးဖောက် သူမှ တွေ့ရသလို စည်းဖောက်ခဲ့သူ တစ်ချို့မှာ ခရီးပျောက်ခဲ့လေသည်။

အမှန်တကယ် ဘယက်တွင်းနှင့် မိဖုရားကြီး၏ ဂူသင်္ချိုင်းတော်ကြီး ပင်လယ်ထဲမှ ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ တော နက်ထဲတွင် ဒဏ္ဍာရီဆန်စွာ ရှိနေခဲ့ သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့် ခဲ့ချေပြီ ဖြစ်လေသည်။

စာကြွင်း

ဘုရင့်နောင် ကျော်ထင်နော်ရထာ ဟံသာဝတီကို အုပ်စိုးသောအခါ မွန်မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့သည် မွန်မိဖုရား ကြီးရှိရာသို့ စုံစမ်းလျက် ဝင်ရောက်ခိုလှုံ လာကြသည်။

မိဖုရားကြီးသည် ဝင်ရောက်လာ သူများကို မွန်ဘာသာဖြင့် တော်ညီ (တော်=ရွှေ၊ ညီ=နေရာတော်) ရွှေနေရာ-ရွှေအိမ်တော်၊ မင်းဆွေ မင်းမျိုးများ နေထိုင်ရာကို အမွန်မပြတ် ခေါ်ခဲ့ရာ တော်ညီမှ ယခုအခါ ခေါ်ညီမ်း ရွာဟု ထင်ရှားခဲ့သည်။

(ထိုနေရာသည် ပင်လယ်ကမ်း ခြေနှင့် အတော် ဝေးကွာလှမ်းသော ကုန်းတန်းထောင့်နက်ရွာ ဖြစ်လေ သည်။)

ထို့ပြင် တခြားရွာကြီးများမှာ မွန် ဘာသာဖြင့် ကလွဲတိုက်(ကုန်းကြောင်း ခရီးပြန်လာခြင်း ဖြစ်သည်။)

မိဖုရားကြီးမှ မင်းဆွေမင်းမျိုးတို့ ခြင်းသည်တော် ခြေပြန်တော်မှ စေလွှတ်သော နေရာဌာနပြု နောင်တွင် ကုလားထိပ်ရွာကြီးအား ရှာပုံအောက်ပိုင်းတွင် ယနေ့ ထင်ရှားခဲ့ပါသည်။

ကုလားထိပ်ရွာနှင့် ဒေါ်ညီမ်း သွားသည့် ချောင်းတွင် ချောင်းခံတစ် ခုရှိပါသည်။ ယခင်က ရန်သူမှ ဒေါ်ညီမ်းရွာ(တော်ညီ) မရောက်အောင် ကင်းအစောင့်များ ချထားပြီး တ ညမားများ၏ အကြီးကဲမှာ ကင်း ဖြစ်၍ ထိုချောင်းမှာ ကင်းဝန်ချောင်း ထင်ရှားပါသည်။

ကင်းဝန်ချောင်းမှ အလံတစ်ခု တွင် ချောင်းခွဲတစ်ခု ရှိပါသည်။ ချောင်းမှာ ရွှေထီးဖွင့်ခြင်း၊ ရွှေ သိမ်းခြင်း ပြုသည့် ခန်းငယ်တစ်ခု အဖွဲ့ပြု၍ ရွှေထီးချောင်းဟု ထင် ရသည်။

စစ်ကဲထိချောင်းမှာ တော် (ဒေါ်ညီမ်း)ရွာအောက်ဘက်တွင် ရှိ စစ်ရှောင်ပြေးလာကြသော မွန်မင်းဆွေ မင်းမျိုးတို့ကို စောင့်ရှောက်သည့် စစ် ကြီး နေထိုင်သည်ကို အဖွဲ့ပြု၍ မှု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

ချောင်းစဉ်အတိုင်း ဒေါ်ညီမ်း ရွာအောက်ရန်လျှင်တာ (၅၀၀)ခန့်အကွာ ၌ ယခုထိ ရွာကြီးတည်လျက်ရှိ သည်။

မိဖုရားကြီးရှေးက စိပ်ထားခဲ့သော တံတိုင်းမျိုး ရှိသဏ္ဍာန် တွေ့ရပေမည် ထိုနေရာကို အဖွဲ့ပြုလျက် မြို့ကုန်းဟု ခေါ်တွင်ခဲ့သည်မှာ မိဖုရား စေ ချသွားခဲ့သည့် အမှတ်အသားအပြု ရာစေင်ဆက် ခရီးစဉ်များကို ဖော် လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ (စာရေးဆရာ)

ကျွန်တော် တွေ့ဆုံခဲ့ဖူးသော အင်းဝိစ္စာဆရာကြီး

ဝိဇ္ဇာ
နာထဝိဇ္ဇာ (ဗြိတ်)

စာရေးသူတို့ မြန်မာကမ္ဘာပညာတွေ
သည် အမြောက်အမြားရှိကြောင်း
ကြားဖူးပါသည်။ လူကြီးသူမများ၊
ညောင်ရင်များ ပြောကြားသည့် စကား
တွေထဲမှာ ပြဒါးဝိဇ္ဇာ၊ သံဝိဇ္ဇာ၊
ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ မန္တန်ဝိဇ္ဇာ၊
အေဒင်ဝိဇ္ဇာ စသည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း
ဆရာအပေါင်းရှိကြောင်း ကြားဖူးပါ
သည်။

ဆရာများပင်မက အင်းဝိဇ္ဇာဆရာကြီး
တစ်ဦးနှင့်လည်း ကြုံခဲ့ ဆုံခဲ့ဖူးပါသည်။
အင်းဝိဇ္ဇာဟု နာမည်တပ်လိုက်တာက
လည်း စာရေးသူကသာ နာမည်တပ်
ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
အခြားသော တပည့်သားမြေးများက
တော့ မည်သို့ ခေါ်ဆိုကြသည်ကို
မသိပါ။

စာရေးသူကလည်း ဤအင်းဝိဇ္ဇာ
ဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခြင်း

လုံးဝ မရှိခဲ့ပါ။ သို့သော် စာရေးသူ၏
ကျေးဇူးရှင်ဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။ စာရေးသူသည် ဆရာကြီးနှင့်
ခေတ္တခဏ ဆုံစည်းခဲ့ရသော လူနာ
တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအင်းဝိဇ္ဇာဆရာကြီးသည် တော
ထဲတောင်ထဲတွင် မနေပါ။

ထိုစဉ်က **ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊
ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ဝဋ္ဋီရပ်ကွက်တွင်
နေထိုင်ပါသည်။** ကျန်းမာရေး

မကောင်းသော လူနာများ ပြသနာ
ပေါင်းဆုံနှင့် ကြုံတွေ့နေရသော လူမျိုး

မရွေး ဘာသာမရွေး ခုနစ်ရက်သား သမီးများအား မေတ္တာစေတနာထား၍ မိမိပေါက်မြောက် အောင်မြင်ထား သော အင်းပညာဖြင့် ရောဂါသည်များ အား ဆေးကုသပေးခြင်း၊ ပြဿနာ ဖြစ်နေသော ကိစ္စရပ်များအား အောင် မြင်စေရန် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နေပါသည်။

ငွေကြေး တစ်ပြားတစ်ချပ်မှ တောင်းခံခြင်း အလျှင်းမပြုပါ။ ရက်သတ္တပတ်အတွင်း တနင်္ဂနွေနေ့ တစ်ရက်တည်းသာ လက်ခံကုသ ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။ စကား လည်း များများမပြောပါ။ အိမ်တွင် လည်း ကြာကြာထိုင်ခွင့်မပြုပါ။ လိုရင်း တိုရှင်းပြော၍ ပြန်ခိုင်းပါသည်။

စာရေးသူက လူနာတစ်ဦးအနေဖြင့် ကြုံတွေ့စဉ်ကာလမှာ **၁၉၇၅/ ၁၉၇၆ ခုနှစ်လောက်က ဖြစ်ပါသည်။** (သက္ကရာဇ်ကို ကောင်းစွာ မမှတ်မိ ပါ။) စာရေးသူသည် သိုင်းဝါသနာအိုး ဖြစ်သလို အိမ်တွင်လည်း နွေ့မိုး၊ ဆောင်း ဥတုသုံးပါးလုံး သိုင်းသင်တန်း (စေတနာဖြင့်)ပေးနေရင်း ခြေတစ်ဖက် မသန်တော့သည့် ဖြစ်ရပ်ဖြစ်လာပါ သည်။

သို့ပါ၍ ဗေဒင်မေးရာမှ စာရေးသူ ၏ ဆရာရင်း **မနောသူရမပညာရှင် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင်ကြိုင်**မှ စာရေးသူ၏ ခြေနာခြင်းနှင့် ပတ်သက် ၍ ဆေးကုသခံယူရန် **အင်းဝိဇ္ဇာ ဆရာကြီး ဦးသာပိုထံသို့** အပ်နှံပေး ပါသည်။

အင်းဝိဇ္ဇာဆရာကြီး ဦးသာပိုသည် မြန်မာမှု မြန်မာ့ဟန်အတိုင်း ဝတ်ဆင် ထားပါသည်။ အသားမှာ ညို၍ သျှောင် တစောင်းထုံးထားခြင်း၊ အင်္ကျီအဖြူ ရောင် ကော်လံပျောက်(ကော်လံကတံး)

လက်ရှည်ဝတ်ထားပြီး ဗန်ကောက် လုံချည်ယောဂီရောင် ဝတ်ထားပါ သည်။

ဥပဓိရုပ်မှာ တည်ကြည်၍ ကိုယ်လုံး ကိုယ်ထည်မှာသွယ်၍ အရပ်မှာ (၆) ပေနီးပါး ရှိပါသည်။ အသက်မှာ (၆၅) နှစ်ကျော်ခန့် ရှိမည်ဟု ခန့်မှန်းပါသည်။ စကား အလွန်နည်းပါသည်။

ဆရာကြီး၏အိမ်မှာ နှစ်ထပ်တိုက် ဖြစ်ပါသည်။ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်ပါ သည်။ အောက်ထပ်တွင် ဆေးကုသ ခန်း ဖွင့်ထားပါသည်။ အကူအညီ တောင်းခံလိုသူများထိုင်ရန် ခုံရှည်များ ချထားပေးပါသည်။

ဆရာကြီး၏ဘေးတွင် သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးများ လုံးဝ မရှိပါ။ ဘေးတွင်ရှိသော အရာများမှာ မီးခြစ်၊ ဖယောင်းတိုင်ထုပ်၊ ရေပုလင်းများ၊ အကြမ်းပန်းကန်လုံး၊ ကတ်ကြေး၊ ခဲတံ၊ အင်းဆွဲရန် မိုင်းကိုင်စက္ကူလိပ်နှင့် ဇာဂနာများသာ ရှိပါသည်။

ဆရာကြီး၏ ဆေးကုသပုံမှာ လူနာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဦး သူ့ရှေ့ ရောက်လာ သည်နှင့် **“ဘာကိစ္စနဲ့ လာပါသလဲ”** ဟု တစ်ခွန်းတည်းသာ မေးပါသည်။

ရောက်ရှိလာသော ကာယကံရှင် ပုဂ္ဂိုလ်မှ လာရင်းကိစ္စကို ဆရာကြီး အား ပြောဆိုနေတုန်းပင်၊ နားထောင်ပုံ မရ အင်းကို ရေးဆွဲနေပါတော့သည်။

ပြီးသည်နှင့် အင်းဖယောင်းတိုင် ပေးရမည်ဖြစ်ပါက ရေးဆွဲပြီး အင်း အား ကတ်ကြေးဖြင့်ဖြတ်၍ ဖယောင်း တိုင်တွင်လိပ်ကာ ဘယ်နေဘယ် အချိန်တွင် ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်န တိုင်ထွန်းယူ၍ လည်းကောင်း၊ အင်း တိုက်ရမည် ဖြစ်ပါက ရေးဆွဲပြီး အင်း အား ဇာဂနာဖြင့် ညှပ်ယူကာ အကြမ်း ပန်းကန်လုံးခံ၍ အင်းအား မီးရှို့လိုက်

ပါသည်။ အင်းစက္ကူမှာ ပြာဖြစ်သွား အကြမ်းပန်းကန်လုံးထဲထည့်၍ ချော ခြေဖြင့်ဖျော်ပြီး တိုက်လိုက်ပါသည်။ ယင်းနောက် စကားတစ်ခွန်းသာ ပြော လိုက်သည်။ **“ပြန်တော့ မပျောက် သေးရင် ပြန်လာ”**တဲ့။

ဆရာကြီးသည် သူ့ရှေ့ ရောက်လာ သော လူတစ်ဦးဦးအား မည်သည့်ဘက် ကြောင့် လာကြောင်းကို မနောအား ဖြင့် သိထား၍ ကာယကံရှင်၏ ခြေ ကြားချက်ကို ပြီးဆုံးတိုင်အောင် နား ထောင်ခြင်း အလျှင်းမရှိဘဲ အင်း သာ ရေးဆွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ၏ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြီး ရှင်းပြမှ စာရေးသူ သဘောပေါက် ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာဦးမောင် မောင်ကြိုင်နှင့်အတူ အင်းဝိဇ္ဇာဆရာ ကြီးအိမ်သို့ သွားရောက်ရာ တနင်္ဂနွေ နံနက်ပိုင်းတွင် ဆရာကြီး၏ မေတ္တာ စေတနာ ခံယူမည့် လူနာများ တစ် ဦးစောင့်ဆိုင်းနေကြပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဝင်ရောက်တန်း ပါသည်။ စာရေးသူနှင့်အတူ ဘာသာ ခြားတစ်ဦးကိုလည်း ဆရာဦးမောင် မောင်ကြိုင်မှ ခေါ်လာပါသည်။

ဘာသာခြားမှာ ကွမ်းယာရောင် ရင်း လုံးဝ အသံမထွက်တော့ပါသဖြင့် ဆရာဦးမောင်မောင်ကြိုင်နှင့် တွေ့ ဆွေးနွေးရာမှ ပယောဂ မကင်း ခေါ်ဆောင်လာသော လူတစ်ဦး ခြေ ပါသည်။

ဆရာဦးမောင်မောင်ကြိုင်မှ စာ ရေးသူနှင့် ဘာသာခြားတို့သည် သောက်ရမည် ဖြစ်ပါ၍ နံနက်ပိုင်း ထဲ ကတည်းက ဘာမှ စားသောက်ခြင်း မပြုရန်၊ ရေကိုပင် မသောက်ရန်

အင်းသောက်ပြီးမှ စားလိုရာစားနိုင်
ကြောင်း ကြိုတင်မှာကြားထားပါ
သည်။

သို့ပါ၍ စာရေးသူတို့
အလှည့်ရောက်သော်
ဆရာကြီးက ထုံးစံအတိုင်း
ဘာကိစ္စကြောင့်
လာပါသလဲဟု မေးရင်း
အင်းကို ရေးဆွဲပါတော့သည်။

ပြီးသည်နှင့် အင်းအား မီးရှို့ ရေနှင့်
ဆုတ်ပြီး တိုက်ပါတော့သည်။ ဘာသာ
ခြားကိုလည်း ထိုနည်းအတိုင်း တိုက်
ထိုက်ပါသည်။

ပထမ အရသာမှာ စက္ကူမီးလောင်
ဆားသည့် ပြာအနံ့အရသာ ရှိပါသည်။
ဆရာကြီး၏အကြောင်း ကြိုတင်
သိထားသဖြင့် ဆရာကြီးအား လှူဖွယ်
ဖွည်းဖြင့် ကန်တော့ပြီး ထပြန်ကြပါ
သည်။

ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြိုင်နှင့်အတူ
အလုံမြို့နယ်၊ အလုံဈေးအနီး
ဆက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် သုံးယောက်
သားဝင်၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ကြ
ပါသည်။

အင်းအစွမ်းက ပြလေပြီ။ ပထမ
အာခေါင်က ပူလာသည်။ နောက်တော့
အဖြည်းဖြည်း လည်ချောင်းဘက်သို့
ပူလာသည်။ ပူပုံက ငရုတ်ကောင်းမှုန့်
ကွမ်းသီးလုံးခန့် လည်ချောင်းတွင်
ထပ်နေသည့် အပူနှင့် တူပါသည်။

သွားရည်များ ထွက်လာ၍ မကြာ
အထွေးထုတ်ပစ်ရသည်။ ကြာတော့
နေနိုင်း။ ဦးမောင်မောင်ကြိုင်အား
ဆောင်းပန်၍ သယ်န်းကျွန်းရှိ နေအိမ်
သို့ အမြန်ပြန်လာခဲ့ရပါတော့သည်။

လည်ချောင်းထဲက အပူလုံးက
အဖြည်းဖြည်း ရင်ဝမ်းအတွင်းသို့
သွားဆင်းလာသည်။ အိမ်ရောက်

တော့ နံနက်စာ မစားနိုင်ပါ။ ရင်ဝမ်း
အားလုံး ပူလာသည်။ သောက်ရေသာ
သောက်နိုင်သည်။ တစ်နေကုန် အိမ်ရာ
ထက်မှာ လှဲနေရသည်။

ညနေစာလည်း မစားချင်ပါ။ လူ
လည်း မထချင်ပါ။ ဖျားနာခြင်းလည်း
မဟုတ်ပါ။ ည(၇)နာရီထိုးလောက်တွင်
အပူလုံးက ရင်ဝမ်းတွင်းမှ လည်ချောင်း
သို့ ပြန်တက်လာချေပြီ။

အိဒီနောက် တဖြည်းဖြည်း
အာခေါင်ရောက်လာသည်။ အာခေါင်
တွေပူသည်။ ည(၉)နာရီအချိန်
လောက်တွင် အိပ်ပျော်သွားခဲ့သည်။

ဆရာဦးမောင်မောင်ကြိုင်က ကြို
တင်မှာလိုက်သည်။ ရောဂါကျလျှင်
ဝမ်းသွားမည်တုံ။ သို့သော် ဝမ်း လုံးဝ
မသွားခဲ့ပါ။ ရောဂါမကျပါ။

နောက်နေ့(တနင်္လာနေ့) နံနက်
အိပ်ရာကထတော့ လူက အကောင်း
ပကတိ စိတ်ကလည်း ကြည်လင်လျက်
အစားအသောက် မပျက်ပါ။

နောက်တစ်ပတ် တနင်္ဂနွေနေ့
ရောက်လာပါပြီ။ ဦးမောင်မောင်ကြိုင်
နှင့်အတူ ဘာသာခြားလည်း ပါလာ
သည်။ ဘာသာခြားကတော့ ပြုံးပြုံးနှင့်
အသံထွက်၍ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

'ကျွန်တော်တော့ ရောဂါကျသွားပြီ။
ဒါကြောင့် ဆရာကြီးကို ထပ်ပြီး ကျေးဇူး
ဆယ်လို့ ပြန်လိုက်လာတာပါ။ ဆရာရော

ရောဂါကျပြီလား'

ဟု မေးခဲ့သည်။ စာရေးသူက
ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

ဒုတိယမြောက်အင်း
သောက်ခဲ့ရပြန်ပြီ။ ပထမ
အင်း သောက်စဉ်က အတိုင်း
အာခေါင်၊ လည်ချောင်းနှင့်
ရင်ဝမ်းတွေက တစ်နေကုန်
ပူခဲ့သည်။ တစ်နေကုန် သွားရည်ကျပြီး
အန်နေသည်။ ရောဂါက အောက်သို့
မဆင်း အထက်သို့သာ တက်နေသည်။
ရောဂါက မကျပါ။

သို့ပါ၍ တတိယမြောက်အင်း
သောက်ရန် ဆရာကြီးထံသို့ ပြန်ရောက်
ခဲ့ရသည်။ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြ
သည်။ တတိယမြောက်နေ့ အင်း
သောက်သည့်နေ့မှာ ဆရာကြီးက
ဆရာ ဦးမောင်မောင်ကြိုင်အား...

'လုပ်ထားသူက တော်တော်ဆိတ်မာတာ
ပဲ။ ယင်းကလဲ ကူညီလိုက်ဦး'
ဟု မှာကြားကြောင်း ဆရာဦးမောင်
မောင်ကြိုင်က ပြန်ပြောပါသည်။

တတိယမြောက်အင်း သောက်
သောနေ့မှာ စာရေးသူ တစ်နေကုန်
အဆိုဆုံး ခံစားရပါသည်။ အင်း
သောက်ပြီးနောက် ယခင်က ဆရာ
ဦးမောင်မောင်ကြိုင်နှင့် လက်ဖက်ရည်
အတူသောက်ကြသေးသည်။ ဒီနေ့
တော့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အတူ
မတိုင်နိုင်တော့ပါ။

ဆရာအား
တောင်းပန်၍ သုံးဘီးကားငှားကာ
သယ်န်းကျွန်းရှိ နေအိမ်သို့ အမြန်ပြန်ခဲ့
ရသည်။

လမ်းတစ်လျှောက်လုံး သုံးဘီးကား
ပေါ်တွင် အန်လိုက်လာသည်။ သို့သော်
သောက်ထားသော ဝေပုလွန် စားကြင်း
စားကျန် လုံးဝ မထွက်ပါ။
အိမ်ရောက်တော့လည်း လုံးဝ

အိမ်ရောက်တော့လည်း လုံးဝ

မထချင်ပါ။ တစ်နေ့ကုန် အန်ချည်းပဲ နေတာပါပဲ။ နောက်နေ့(တနင်္လာနေ့) အကောင်းပကတိ အစားအသောက် မပျက် ထူးခြားတာက စိတ်က ကြည်လင်နေသည်။ ရောဂါကတော့ မကျသေးပါ။

စတုတ္ထအင်း သောက်ရမည့်ရက် စောင့်မျှော်နေခဲ့ပါသည်။ တစ်ပတ်မှ တစ်ရက်မဟုတ်ပါလား။ စောင့်နေရင်း တစ်နေ့ ညနေတွင် မမျှော်လင့်သော သတင်းစကား ကြားလိုက်ရပါသည်။ ကမာရွတ်မှာ မီးလောင်လို့တဲ့။

ကမာရွတ်ဟုသာ သတင်းက ထွက် ပေါ်လာသည်။ မည်သည့်ရပ်ကွက်မှန်း မသိ၍ အေးဆေးပဲ နေလိုက်သည်။ နောက်နေ့ သတင်းစာလာမှ ကြည့်မှာ ပေါ့။

နောက်နေ့ မြန်မာ့အလင်းသတင်း စာကို ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ကမာရွတ် ခြံနယ်၊ ဝဇ္ဇီရပ်ကွက် မီးလောင်ခြင်းဆို သည်ကို သိလိုက်ရသည်။

သတင်းစာပါ ဓာတ်ပုံတွေအရ ဘုန်းကြီးကျောင်းကို မီးလောင်နေပုံ နှင့် ကျောင်းဆိုင်းဘုတ်ပုံတွေကိုပါ မြင်လိုက်ရတော့ ဆရာကြီးအိမ် မီးထဲ ပါသွားပြီပေါ့ဟု မှတ်ထင်လိုက်သည်။

စိတ်ကလည်း လုံးဝ မကောင်းပါ။ မေတ္တာရှင်ဆရာကြီးပဲ မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဆရာကြီး ဦးမောင်မောင် ကြိုက်ထံကို အရင်ဆုံး ပြေးသွားသည်။ ဆရာ့ထံရောက်တော့ ဆရာက...

ဦးစိန်စိတ်အေးအေးထား ဆရာကြီးအိမ် မီးထဲ ပါသွားမှာ အကောင်းပကတိပဲ တစ်ရပ်ကွက်လုံးမှာ ဆရာကြီးအိမ်က ထူးထူးခြားခြား တစ်အိမ်တည်း ကျန်နေ တယ်

ဟု ပြောတော့... 'မဖြစ်နိုင်ဘူးဆရာ ဒီမှာကြည့်

သတင်းစာပါတယ်။ ဘုန်းကြီးကျောင်း တွေရှေ့က ဆရာနဲ့ ကျွန်တော် အပြဲ ပြန်နေတာပဲ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေနဲ့ ဆရာကြီးအိမ်က သိပ်မှ မကွာတာပဲ' ဟု ပြန်ပြောတော့...

'ဦးစိန်နဲ့ နှစ်ယောက် အတူသွား ကြည့်ကြရအောင်'

ဟု ပြောပြောဆို ဆရာကြီးအိမ်ကို ထွက်လာကြသည်။

မီးလောင်ပြင်ကို ကျွန်တော် မြင် လိုက်ရတော့ အတော်ကလေး တုန်လှုပ် အံ့ဩသွားတော့သည်။ တစ်ရပ်ကွက် လုံး လောင်ထားသည်။ တချို့အိမ်တွေ ဆိုလျှင် တိုင်ငုတ်တောင် မကျန်ပါ။ တချို့အိမ်တွေက အုတ်ဖိနပ်တွေပဲ ကျန်သည်။

မီးလောင်ပြင်ကြီးထဲမှာ ထူးထူး ခြားခြား မီးလုံးဝမလောင်သည့် အိမ်ကြီးကတော့ အင်းဝိစ္စာဆရာကြီး ဦးသာပို၏ အိမ်ကြီးတစ်လုံးပဲဖြစ်ပါ သည်။ မြင်ကြရသူတိုင်း အံ့ဩကြရ ပါသည်။

မီးလောင်ပြင်ထဲကို ပထမတော့ တာဝန်ရှိ မီးသတ်ဌာနမှ တစ်စုံတစ်ဦး တစ်ယောက်ကိုမှ ဝင်ခွင့်မပေး၍ အဝေးကပဲ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ထို့နောက် မီးသတ်ဌာနမှ ကိစ္စ အဝဝ ဆောင်ရွက်ပြီးတော့ ဝင်ခွင့်ပြု သည်။ စာရေးသူကလည်း စတုတ္ထ မြောက်အင်းသောက်ရမည့် နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်တော့ ဆရာကြီးအိမ်ထဲကို ဝင်ပြီး သတိထား ကြည့်မိသည်။ ပို၍ အံ့ဩရသည်။

ဆရာကြီး၏ အိမ်ရှေ့မှာရှိသည့် လူကြီးတစ်ဖက်သာသာရှိသည့် မန် ကျည်းပင်ကြီးက အရွက်တွေလည်း မီးမလောင်ပါ။ အိမ်ကြီးထဲက ပန်းဆွဲ တွေလည်း မီးမလောင်ပါ။ အိမ်တွင်း

မှာ ယခင်ကတည်းက ချိတ်ဆွဲထား သည့် ပြက္ခဒိန်တွေနှင့် ဘုရားပုံတွေ တွေ စက္ကူတွေလည်း လုံးဝ မီးမလောင် ပါ။

မီးလောင်ဖို့ နေနေသာသာ အိမ်ထဲ မီးဟပ်၍ ညှိမည်းနေသည့် မီးခိုင်ကြီး ရောင်တောင် မကပ်ငြိပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က အင်းဝိစ္စာဆရာကြီး နာမည်တပ်ခေါ်ဆိုခြင်းပါ။

စတုတ္ထမြောက် အင်းတိုက်ပြီး ဆရာကြီးက ကျွန်တော့်ကို စောင့် တစ်ခွန်း ပြောလိုက်သည်။

'မင်း ဒီနေ့တော့ ရောဂါ ကျက်ကျယ် ပြန်တော့'

တဲ့။ မှန်ပါသည်။ အင်းထဲ သောက်ပြီးရော ကျွန်တော့်ဝမ်းဗိုက်မှာ ဝိဂ္ဂိဝ္ဂုနှင့် မြည်လာသည်။ ဦးမောင်မောင်ကြိုင်နှင့်အတူ ငွေ့နား သောက်နေကျ လက်ဖက်ရည် ဆိုင်ကို သုံးဘီးကားငှားပြီး အခြား မရသည်။

အဲဒီဆိုင်မှာ အသိပေးပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်လိုက်။ ဝမ်းသွားလို့ နေလိုက်ကြတာ တစ်နေ့ကုန်ပဲ။ နောက်နေ့တွေမှာ တဖြည်းဖြည်း ကျွန်တော့်ခြေနားလည်း သက်သာ လမ်းကောင်းကောင်း လျှောက် သည်။

ဒါကတော့ အင်းဝိစ္စာဆရာကြီး ဦးသာပို၏ အင်းစွမ်းအင်ကြောင့် ဦးစိန်စိတ်အေးအေးအေးအေး ပြန်ပြီး မီးမလောင်ပုံကို မှတ်တမ်း ရေးသားလိုက်ခြင်းပါ ခင်ဗျား။

ဆရာကြီး ဦးသာပိုအား ဤကန်တော့လိုက်ပါသည် ဝင်ရောက်

ဦးစိန်(ခေတ္တ-ဗြိတ်)

ဆရာစော (ယော)

ထူးဆန်းသော

အိမ်မက်နှင့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ထူးဆန်းစွာ ငန်းတော်ကျားမြွေကြီး
ရောက်ရှိလာခြင်း၊ အံ့ဩဖွယ်
ကျင့်ကြံအားထုတ်သွားခြင်းနှင့်
စီးပွားရေး အကျိုးပေးလာခြင်း
ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ကျွန်တော်သည် စက်မှုအင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ မြန်မာ့သူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ပြီး ဘုရားမှဆစ်ပါး တခြား ဘာဆိုတာမှ ကိုးကွယ်ယုံကြည်ခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

သို့သော် အသက်(၃၀)နှစ်ကျော် ဇာတိအိမ်ထဲမှာ ထူးဆန်းသော အိမ်မက်နှင့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများစွာ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။

ယခု ရေးသားလိုသည်မှ မိမိဘဝထွင် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ထူးဆန်းစွာ ငန်းတော်ကျားမြွေကြီး ရောက်ရှိလာခြင်း အံ့ဩဖွယ် ကျင့်ကြံအားထုတ်

သွားခြင်းနှင့် စီးပွားရေးဆက်တိုက် အကျိုးပေးနေခြင်း ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်း ရေးသားလိုပါသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ မေလထုတ်၊ အမှတ်စဉ်(၃၄၆)၊ စာမျက်နှာ(၂၆၅)တွင် **“ဘိုးတော် အိမ်မက်ပေး၍ အသက်ဘေးကယ်ခဲ့သည့်ဖြစ်ရပ်ဆန်း”** အကြောင်း ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်အနေဖြင့် မိမိဘဝတွင် ထူးခြားဆန်းပြားသော အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်ဆန်းတစ်ခု ဖြစ်နေ၍ စာဖတ်သူအများ သိရှိစေရန် ဆန္ဒရှိ၍ ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပထမဆောင်းပါးတစ်ပုဒ် ရေးစဉ်က ၁၉၉၁ ခုနှစ်ပိုင်းက အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းနှစ်ပိုင်းတွင် မိမိ၏ ဘဝမှာ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းဘဝသာ ရှိနေသေးသည်။

ယခု ဒုတိယဆောင်းပါးအကြောင်း အရာ ရေးသားစဉ်မှာ မိမိသည် ကိုယ်ပိုင် (ALCOHOL)စက်ရုံ တည်ဆောက်နေစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေစဉ် စက်ရုံအတွင်း ထူးဆန်းသော ငန်းတော်ကျားမြွေကြီး ရောက်လာပုံ၊ ကျင့်ကြံသွားပုံ၊ စီးပွားရေး အကျိုးပေးပုံ ဖြစ်ရပ်ဆန်းအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်ပိုင်စက်ရုံတည်ရန်

စိတ်ကူးမိခြင်း

မိမိသည် ၁၉၉၁ ခုနှစ် မှ ၁၉၉၃ ခုနှစ်အထိ တာဝန်ခံ အင်ဂျင်နီယာဘဝတွင် စက်ရုံများ တည်ပေးရင်း တချို့စက်ရုံများကို စက်ရုံမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း လုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံများစွာ ရလာသောအခါ ကိုယ်ပိုင်စက်ရုံထူထောင်ရန် စိတ်ကူးမိခဲ့ပါ

သည်။

သို့နှင့် ဘဇုန် ခုနစ်တွင် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းကြီး ထူထောင်လုပ်ကိုင်လိုသူ (၂)ဦးနှင့် တွေ့ဆုံတိုင်ပင်ကြပြီး စက်ရုံ စတင် တည်ဆောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချလိုက်ကြပါတော့သည်။

မိမိတို့ (၃)ဦးသည် စက်ရုံတည်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြပြီးနောက် ALCOHOL စက်ရုံကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ မန္တလေး-မတ္တရာ ကားလမ်းဘေးကန် ပိုင်လမ်းခွဲ စက်ထိပ်ရွာအနီးတွင် မြေကွက်ငှားရမ်း၍ စက်ရုံတည် ဆောက်ကြပါတော့သည်။

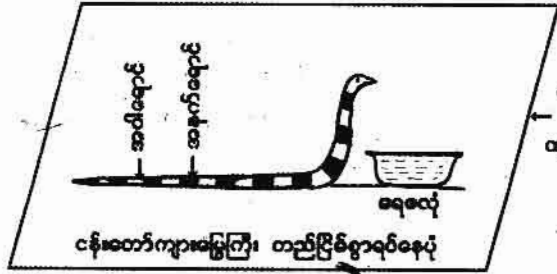
စက်ရုံက မတ္တရာမြို့နယ်အတွင်း တွင်ရှိပြီး ကန်ပိုင်ရွာအပိုင် မန္တလေးနှင့် (၆)မိုင်ခန့်သာ ဝေးပါသည်။ စက်ရုံ တည်ဆောက်ရာတွင် အခက်အခဲ ပေါင်းများစွာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မိမိတို့သည် ခက်ခက်ခဲခဲ ရန်ကန်ကြရင်း လုပ်ငန်းလည်ပတ် နိုင်လာခဲ့သည်။

မိမိတို့မှာ ရန်ကန်စက်မှုတက္ကသိုလ် တက်စဉ်က သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြပြီး တစ်ဦးက ဆောက်လုပ်ရေးကန်ထရိုက် လုပ်နေသူဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ဦးက ရွှေဆိုင် ပိုင်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။

စက်ရုံတစ်ရုံ တည်ရန်မှာ ငွေအရင်း အနီး မလောက်၍ ငွေတိုးဖြင့် ချေးငှား ၍ ဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ လုပ်ငန်း လည် ပတ်နိုင်သော်လည်း လစဉ် အကြွေး၊ ငွေတိုးများစွာ ပေးဆပ်နေရခြင်း၊ လုပ်ငန်းမတိုးချဲ့နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ထိုသို့ အလူးအလဲ ရုန်းကန်နေရစဉ် မှာ တရုတ်လူမျိုး ကုန်သည်ကြီးများက စက်ရုံကြီးတွေ အပြင်အဆိုင် တည်ကြ ပြီး ဈေးကွက်ထဲသို့ ဈေးနှုန်းလျှော့အ ယှဉ်ပြိုင်လာရာ မိမိတို့မှာ ဈေးနှုန်း မယှဉ်နိုင်သဖြင့် အရှုံးပြုလာကာ အရင်း

ရာဇာမတ်ကွက်
တာရန်
ထုံးတားထားသော
နေရာ

ပြုတ်သွားပါတော့သည်။

စက်ရုံလည်း ရပ်ထားခဲ့ရပြီး မိမိတို့ သည် စားရမဲ့ သောက်ရမဲ့ ဘဝမျိုး ရောက်သွားကြပါတော့သည်။

လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် သူငယ်ချင်း (၂)ဦးမှာ ခေတ္တ ရန်ကန်သို့ ပြန်သွား ကြပါသည်။

မိမိမှာ တစ်ဦးတည်းသာ ကျန်ရစ် ခဲ့ပြီး ဝန်ထမ်းတွေအတွက်ပေးရန် တာဝန်ကတစ်မျိုး၊ တစ်ဖက်က ငွေတိုး ပေး ကြွေးရှင်များနှင့် ကုန်ကြမ်းဖိုး ကြွေးရှင်များက အမြဲလာရောက် ကြွေး တောင်းခံနေကြသောကြောင့် ပေးစရာ ငွေမရှိ၊ ပြေးစရာမြေမရှိ ဘဝမျိုး ဖြစ် သွားရပါတော့သည်။

ရဲစခန်းသို့ လည်းကောင်း၊ တရား ရုံးများသို့လည်းကောင်း ကြွေးပေးရန် ဝန်ခံကတိ လက်မှတ်ရေးထိုးပေးနေရ သည့်အဆင့် ရောက်ရှိသွားပါတော့ သည်။

သို့သော် မိမိ စဉ်းစားမိသည်မှာ ဒီအတိုင်း ဆက်နေ၍ မဖြစ်တော့ တစ်ခုခုတော့ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရတော့မည်ဟု စိတ်ကူးရကာ မိမိ ယခင်က စမ်းသပ်တီထွင်ထားသော ဈေးကွက်ဝင် ပစ္စည်းတစ်မျိုးကို ထုတ် ရန် စိတ်ကူးလိုက်တော့သည်။

ယင်းပစ္စည်းမှာ “သဘာဝ ဂျောက် ပေါင်းများ”ဖြစ်ပြီး မိမိရင်ထဲ လျှို့ဝှက် သိမ်းဆည်း ကွယ်ဝှက်ထားသော ပညာတစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။

မိမိ၏ လျှို့ဝှက်တီထွင်ခဲ့သော ဂျောက်ပေါင်းများ product မှာ (၂) အတွင်း ဈေးကွက်တွင် အဝယ်လုံး လာသဖြင့် အခြေအနေကောင်းတစ် ရပ်တည်လာပါတော့သည်။

မိမိမှာ အကျိုးအမြတ် ရရှိသ သည့်အတွက် လုပ်ငန်းကို အပြု တိုးချဲ့ခြင်း၊ ဈေးကွက်အသစ်ဖွဲ့ ရွာဖွေတိုးချဲ့ ဖြန့်ဖြူးရောင်းချခြင်း ပြင်းပြင်းထန်ထန် ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ အရှိန်ရလာသည့်အ ရန်ကန်မှ နောက် ရှယ်ယာရှင်တစ်ဦး ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီး စွမ်းစွမ်းထ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်း၊ အဆောက်အ ဖွဲ့များ တိုးချဲ့ခြင်း၊ ခေတ်မီဖျော်စက်ကြီး များ ဖော်ထုတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းများဖြင့် ထုတ်လုပ်မှု အရှိန်အဟုန် အမြင့်ဆုံး ဖြင့်တင်ပါတော့သည်။

တောင်ပြုံးနယ်ထဲမှာ စက်ရုံတည် သောကြောင့် တောင်ပြုံးနယ်ကနား ကိုလည်း နှစ်စဉ် ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ နှစ်စဉ် ဝါခေါင်လရောက်တိုင် နာမည်ကြီး နတ်ကတော် လွှေဝင်းမင်းစိုး ရွှေတိုက်စာရင်းဝင်နှုန်းကြီးတက်ပွဲ အောက်နှုန်းချော့ များကို စည်းစဉ်ကားကား ကျင်းပနိုင် ပါတော့သည်။

ထူးဆန်းသော မြေကြီးလှာသလှပုံကို

အိမ်မက် မက်ခြင်း

ကျွန်တော်သည် လုပ်ငန်းသို့

အကွက်ပြန်ချိရေးတာဝန် ယူထား
ထို ခရီးမထွက်ဖြစ်သော နေ့များ
နှင့် စက်ရုံပြန်၍ အိပ်ပါသည်။ ထိုသို့
အိပ်ရာမှ အိပ်မက် မက်ပါတော့သည်။

အိပ်မက်ထဲတွင် **ငန်းတော်ကျား**
မြွေကြီး မိမိထံသို့ ရောက်လာကာ
အလေးထိုင်အောက်တွင် ဝင်ခွေနေပါ
သည်။

အိမ်မွေးကြောင်လေးကဲ့သို့ ခေါင်း
အလေးမှာ ကိုယ်ပေါ်တင်၍ မှေးစက်
နေသည်ဟု အိပ်မက် မြင်မက်ပါသည်။

အံ့ဩလောက်အောင်
မှန်ကန်သည့် နတ်ဘတော်၏

ဟောကြားချက်များ

ယင်းနတ်ကတော်မှာ တောင်ပြုံးပွဲ
တော်တိုင်း မိမိတို့စက်ရုံ စီးပွားရေးနှင့်
အနာယကင်းဖို့ ကနားပွဲပြုလုပ်သော
အဖွဲ့ဝင်းမင်းစိုး ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်က ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း
နတ်ကတော် ဝါခေါင်လ တောင်ပြုံးပွဲ
ထဲ၌ စက်ရုံသို့ဝင်၍ စက်လမိုင်းပွဲ
ပွဲ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။

သူ၏ ထူးခြားချက်မှာ **အာရုံခံ**
အာင်းခြင်း။ အဟောမှန်ကန်ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။ ယင်းနော် သူ (၃)ချက်
အကြားသွားခဲ့ရာ (၃)ချက်စလုံး
အခြားအံ့ဩဖွယ် မှန်ကန်ခဲ့ပါသည်။

ဟောကြားချက်

စက်ရုံမှာ နဂါးသိုက်တွေ ရှိနေ
သော်လည်း သူတို့က ဘွိုင်လာရဲ့ အနောက်
ဘက် (၃)ကိုက်အကွာမှာ ရှိနေကြ
သည်။

အဲဒီနေရာကို (၉)ပေ ပတ်လည်
အပတ်ကွက်ကာပြီး ရောက်ပြီလုပ်
သည်။ နဂါးသိုက်နန်းလဲ အမြန်
အောက်လုပ်ပေးပါ။

သူတို့ကို **နဂါးစာအဖြစ် ခွားနို့**

ပေါက်ပေါက် အမြဲဆက်ပေး။ အပတ်
စဉ် ကန်တော့ပွဲ ထိုးပေးပါ။ သူတို့
စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ပေးရင် စက်ရုံ
အန္တရာယ်ကင်းမယ်။ စီးပွားတက်
လိမ့်မယ်။

ဒီနေ့တော့ အဲဒီနေရာကို ရေလေ့
ထဲ ရေထည့်ပြီး သွားထားပေးပါ။
မြွေလာပြီး ကိုယ်ထင်ပြုလိမ့်မယ်'
ဟု ဟောခဲ့ပါသည်။

မိမိကလည်း ရေလေ့တစ်လုံးဝယ်
၍ ရေထည့်ကာ ယင်းနေရာတွင် ထား
ပေးသည်။ (၉)ပေ ပတ်လည်ကိုလည်း
ထုံးတားစေပါသည်။

ထူးဆန်းသော

ငန်းတော်ကျားမြွေကြီး

ယင်းနတ်ကတော် နံနက်(၁၁:၀၀)
နာရီခန့်တွင် ဟောသွားခဲ့ရာ ညနေ
(၆:၀၀)နာရီခန့်တွင် ငန်းတော်ကျား
မြွေကြီးသည် ယင်းရေလေ့ထားသည့်
နေရာသို့ ထုံးတားထားသည့် နေရာကို
ဖြတ်ကျော်၍ ရောက်ရှိလာပါတော့
သည်။ အံ့ဩဖွယ် ကျင့်ကြံနေသည်ကို
လည်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မြွေကြီး၏ အံ့ဩဖွယ်

ကျင့်ကြံမှုများ

ဝန်ထမ်း(၁)ဦးမှ လာရောက်
အကြောင်းကြားသဖြင့် ရှယ်ယာရှင်
(တစ်နည်း) ဒါရိုက်တာ(၄)ဦးမှာ မြွေ
ကြီးရှိရာသို့ အမြန်သွားရောက် ကြည့်ရှု
ကြပါသည်။

မြွေကြီးကား အဝါနှင့်အနက်ကျား
ငန်းတော်ကျားမြွေကြီးဖြစ်ပြီး လူတစ်
ရပ်ကျော်ခန့် ရှည်ပါသည်။ ထူးဆန်း
သည်မှာ ထိုမြွေကြီးသည် ရေလေ့
တည်တည်ရှေ့တွင် ပါးဖျဉ်းထောင်နေ
ပြီး ငြိမ်သက်စွာ ရောက်သိုင်းရှုနေသည့်

အလား လုံးဝ မလှုပ်မယှက်ဘဲ ငြိမ်
သက်စွာ ရပ်တည်နေပါသည်။

မိမိတို့(၄)ဦးနှင့် ဝန်ထမ်း(၁၀)ဦးခန့်
ပတ်လည်ဝိုင်းပြီး ကြည့်နေသည့်တိုင်
ထွက်ပြေးခြင်းလည်းမရှိ၊ အချိန်ကြာစွာ
တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရှားဘဲ လူဆိုလျှင်
တရားစီခိုင်နေသကဲ့သို့ တည်ငြိမ်စွာ
ရပ်တည်နေပါတော့သည်။

မိမိတို့နှင့် ဝန်ထမ်းများမှာ နောက်
နာရီဝက်ခန့်အထိ ထိုထူးဆန်းပုံကို
မှတ်တမ်းတင်၍ ဆက်လက်ကြည့်ရှု
နေသော်လည်း မြွေကြီးကား ဝါးကို
စိုက်ထောင်ထားသည့်အလား ငြိမ်
သက်စွာ ရပ်တည်နေပါသည်။

ထိုနှစ်က မိမိတို့မှာ ဓာတ်ပုံမှာ
ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ဟန်းဆက်အမျိုးအစား
တွေကလည်း မရှိသေးတော့ ပန်းချီဆွဲ
၍သာမှတ်တမ်းထင်တားရပါတော့သည်။
ညဦးချုပ်သာ၍ မိမိတို့မှာ ထမင်း
စားရန် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးကို စောင့်ကြည့်
ရန် မှာထားခဲ့ပြီး ပြန်လာကြပါသည်။

မိမိ သတိထားမိသည်မှာ ယခုမြွေ
ကြီးသည် ယခင်အပတ်က ဘွိုင်လာ
မီးထိုး စမ်းသတ်နေစဉ် ဝါးပက်လက်
ကုလားထိုင်တွင် အိပ်ပျော်သွားစဉ်
အိပ်မက် မက်သော ငန်းတော်ကျား
မြွေကြီးနှင့် တထေရာတည်း တူညီနေ
သည်ကို သိရှိရပေတော့သည်။

နဂါးသိုက်တွေ နေသည့် နေရာမှာ
လည်း မိမိထိုင်ခဲ့သော နေရာ ယခု
မြွေကြီးလာသော နေရာတွင် ဖြစ်နေ
သည်ကို ထူးထူးခြားခြား သိရှိရပေ
တော့သည်။

စောင့်ကြည့်ခိုင်းထားသော ဝန်ထမ်း
မှ နောက်နာရီဝက်ခန့် စောင့်ကြည့်
ကြောင်း မြွေကြီးမှာ ငြိမ်သက်စွာပင်
ရပ်တည်နေပြီး အပေါ်အပါး ခဏလွှား
ပြီး ပြန်လာတော့ ပျောက်ကွယ်သွား
နာမည်ရောင်ခြည်မလှုပ်ပေ

ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ထို့နောက် နတ်ကတော်ထံသို့ သွားရောက်၍ ယင်းမြွေကြီး လာပုံအား သတင်းပို့ရာ နန်းတော်ကျားမြွေသည် မြွေဘုရင်ဖြစ်ကြောင်း၊ နဂါးသိုက်တွေ နေသည့်နေရာဖြစ်၍ နဂါးသိုက်မြွေ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူတို့နေရာကို အသိ အမှတ်ပြုပေးဖို့ ကိုယ်ထင်ပြတာ ဖြစ်ကြောင်း...

ယင်းနေရာကို ရာဇဝတ်ကွက်ကာ၍ ရေကန်၊ နဂါးသိုက်နန်း အမြန်ဆောက် လုပ်၍ နေ့စဉ် နဂါးအစာ နို့နှင့် ပေါက် ပေါက်ဆက်ရန်၊ ကန်တော့ပွဲ တစ်ပတ် တစ်ပွဲ ထိုးပေးပါ။

သူတို့ကို ဘုရားရှိခိုးတိုင်း အမျှပေး ဝေ မေတ္တာပို့ ဆုတောင်းပေးရန် စက်ရုံ အန္တရာယ်ကင်း စီးပွားတက်ရန်

တောင်းဆိုဖို့ မှာကြားခဲ့ပါသည်။

ပန်းအိုးတွင် နှင်းဆီမပြတ် ထိုးပေး ဖို့လည်း မှာကြားခဲ့ပါသည်။ မိမိတို့မှာ နောက်နေ့တွင်ပင် ပန်းရန်၊ လက် သမားခေါ်၍ အမြန်ဆုံး ရေကန်၊ နဂါး သိုက်နန်း၊ ရာဇဝတ်ကွက် ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။

ပြီးစီးပြီးနောက် ကန်တော့ပွဲထိုး၍ ပန်းအိုးများတွင် နှင်းဆီကပ်ကာ နဂါး စာ နို့နှင့်ပေါက်ပေါက် နေ့စဉ် ဆက်ပါ တော့သည်။

ထူးခြားလာသည်မှာ အရောင်း ကဏ္ဍတွင် တိုးတက်မှုများ ချက်ချင်း ရှိလာခြင်း၊ ကုန်အမှားများလာခြင်း၊ အန္တရာယ်ဘေး ကင်းစင်လာခြင်းတို့မှာ ထူးခြားစွာ တိုးတက်အောင်မြင်လာ ပါတော့သည်။

ဒုတိယ ဟောကြားချက်

ယင်းဟောကြားချက်မှာ စက်ရုံ၏ အနောက်ဘက် တစ်ခြမ်းထံ အဆောက်အအုံ ကြီးကြီးမားမားတွေ တစ်နှစ်အတွင်း ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်ဟု ဟောခဲ့ရာ ယခုမှာမူ ဘဏ်ချေး ခရရှိလာသဖြင့် အဆောက်အဆောက်လုပ်ပြီးစီးနေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယ ဟောကြားချက် နောက်နောင်တွင် ကုမ္ပဏီဖြင့် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်ဟု ဟောကြားခဲ့ရာ ယခုမူ ကုမ္ပဏီကြီးအဖြစ် ဖွဲ့စည်းထူ နိုင်ပါတော့သည်။ မြွေကြီးကို မြင်လိုသူများအားလုံး ကုမ္ပဏီမှာ ယနေ့ထိ ရှိနေကြပါသည်။

ဆရာစော(ယော)

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်တော်သည် မရောက်တာကြာပြီဖြစ်သော ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်းအိမ်သို့ အလည်ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။ သူငယ်ချင်းဇနီး မစည်စည်မြင့်ကလည်း ရေခန်းကြမ်းနှင့် လက်ဖက်သုပ်ကို လာချပေးပါသည်။ မစည်စည်မြင့် လာချပေး သော လက်ဖက်ပန်းကန်ကို သူငယ်ချင်းက ကျွန်တော်ဘက် ရွှေ့ပေးကာ အားမနာခဲ့ဟူသော အကြည့်ဖြင့် နိမိတ်ပုံပြလေ၏။

ပြီးနောက် သူငယ်ချင်းက ညနေစာ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ဖို့ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်ငြင်းသော် လည်းမရ။ မစည်စည်မြင့်ကပါ ပြောနေတော့ ကျွန်တော် ဘာမှ ဆက်မပြောတော့ပေ။ သူငယ်ချင်းအိမ်မှာ ထမင်းစားရတာ အတော်ကို မြိန်ယုက်လှပါ၏။ မစည်စည်မြင့်က ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ ချက်ကျွေးသော်လည်း ကျွန်တော် ခံတွင်းအတွေ့ဆုံးမှာ သင်္ဘောပွင့် တို့စရာပင်။ ဟုတ်ပါသည်။ သင်္ဘောအဖိုပွင့်များကို ပြုတ်ထားသည့် တို့စရာ။ အခါကြောက်သည် ကျွန်တော် ဒါပေသိ သင်္ဘောပွင့်တို့စရာမှာ မခါးပါ။ ထမင်းစားပြီး သူငယ်ချင်းကို မေးကြည့် တော့ မခါးအောင် ပြုတ်သောနည်းရှိကြောင်း ပြောပါသည်။

ပထမတော့ ကျွန်တော် ယုံရခက်ခက်။ မစည်စည်မြင့်ကပါ ပြောလာတော့ နည်းနည်းယုံချင်လာသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်နေ့၌ သင်္ဘောအဖိုပွင့်များရှာပြီး ပြုတ်ပါသည်။ တစ်အိုးက ရိုးရိုးပြုတ်နည်း၊ တစ်အိုးက သူ ချင်းပေးသောနည်း။ ဒါပေမယ့် ရိုးရိုးပြုတ်ထားသည့် သင်္ဘောပွင့်က ခါးပြီး သူငယ်ချင်းပေးသည့် နည်းက မခါး ကိုယ်တွေ့ပဲ ဖြစ်ပါသည်။

စာရှုသူ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်များအနေဖြင့် သင်္ဘောပွင့်ပြုတ်တို့ပါက မခါးသော နည်းကောင်းလေ တင်ပြပေးပါမည်။ အခါမကြိုက်သောသူများအတွက် သင်္ဘောအဖိုပွင့်များကို မခါးအောင် ပြုတ်သောနည်းမှာ သည် သင်္ဘောပွင့်နှင့်အတူ သရက်ရွက် သုံးလေးရွက် ထည့်ပြုတ်ရပါ။

ဇင်းကျိုက်တောင်တန်း-မောင်လွမ်းဝေ

ဒဏ္ဍာရီ (စက်မှုလယ်ယာ)
ဆင်ဖြူကျွန်း

နာနာသာ

ကဆုန်နယုန် ဆွေဆွေ့့န ဆိုသကဲ့
ညီအစ်မတန်းမှ ပူပြင်းလှသော နေမင်း
ဦးအား အန်တုလျက် နေလင်းတစ်
ညောက် နေလုံးကြီးကို မော့ကြည့်ရင်း
အ သက်ပြင်းတစ်ချက် မှတ်ထုတ်
ထိုက်ကာ...

'အင်း... ဒီတစ်ငန်းပြီးရင်တော့
အမင်းစားနားဦးမှ'
ဟု စိတ်ကူးကာ လက်မှနာရီကို ငဲ့
ကြည့်လိုက်တော့ ဆယ်နှစ်နာရီထိုးရန်
(၁၀)မိနစ် လိုပေတော့သည်။

ကန်သင်းထိပ် ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကြီး
အောက်မှာတော့ တောင်သူကြီး
ဦးအေးလွင်က ထမင်းချိုင့်ကြီးငယ်နှင့်
အာင့်နေလေပြီ။

နောက်ဆုံးကြောင်း လက်စသတ်ပြီး
ဆစ်ပင်ရိပ်ရှိရာ ဖျောက်ဆိပ်ပင်ကုန်း
အသို့ ထွန်စက်ကို မှန်မှန်မောင်းနှင်
အာခဲ့လေသည်။

သစ်ပင်ရိပ်ကောင်းသော နေရာမှာ
ထွန်စက်အား နောက်ပြန် ဖင်ထိုးပြီး

စက်ရပ်နားလိုက်လေသည်။
ပြီးလျှင် စက်ပေါ်မှ ဆင်းကာ
ဦးအေးလွင်ရှိရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း
လှမ်းလိုက်ပြီးတော့ ဆွဲခြင်းထဲမှ ရေဘူး
ကို ဆွဲယူပြီး အားပါးတရ တဝကြီး
သောက်လိုက်လေသည်။

'ကဲ... ထွန်စက်ဆရာ ထမင်းစား
လိုက်ဦး၊ တောထဲတောင်ထဲမှာ ဘာမှ
အားနာစရာမလိုဘူး။ ဟောဒါက
ငရုတ်သီးနဲ့ ကြွက်သားကြော်ထားတာ၊
နောက် ဟောဒါက အမဲသားဟင်း
ချက်၊ ပဲကြီးဟင်းနဲ့ အားပါးတရသာ
သုံးဆောင်ပေတော့'

ဟု ဆိုကာ ဆွဲခြင်းအတွင်းမှ စတီး
ချိုင့်ကို ဆွဲယူပြီး တစ်ချိုင့်ခြင်း ဖြတ်ကာ
ပြောလေသည်။

နောက် ဆွဲခြင်းထောင့်မှ လေးထောင့်
ပုလင်းတစ်လုံးကို ဆွဲထုတ်ပြီး...

'ဟောဒါကတော့ ထွန်စက်ဆရာ
သုံးဆောင်ရအောင် မနေ့က မြို့လူကြို
ရိုလို မှာလိုက်တာ အာစီဆိုလား၊ ဘာ
ဆိုလားပဲ'

ဟု စကားများ ဆက်တိုက်ပြောကာ
ရယ်မောနေသည်။ တစ်ဆက်တည်း
မှာပဲ...

'ထွန်စက်ဆရာ...ဒီနေ့ ဒီကွင်းကို
ပြီးအောင် မောင်းပေးပါနော်'

'စိတ်ချပါ ဦးအေးလွင်ရာ... ဒီ
ထွန်စက်နဲ့ ထွန်ရက်ကိရိယာ ကောင်း
သရွေ့ ပြီးအောင် မောင်းပေးမှာပါ'

ဟု ပြောကာ ဦးအေးလွင်လှမ်းပေး
သော လေးထောင့်ပုလင်းကို အဖုံးဖွင့်
ပြီး ကိုင်းဖန်ခွက်ကြီးထဲ (၃)ပုံ (၁)ပုံနှင့်
ငွဲထည့်ပြီး ရေအပြည့်ရေးကာ
တစ်ကြိမ်မော့လိုက်လေသည်။ ပြီး

ရန်လောက်သာ ကျွန်တော့သည်၊
 အချိန်ကလည်း ညနေ(၅:၀၀)နာရီ
 ကျော် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သည်။
 ချက်...ချက်...ချက်...ချက်ဟု ပုံမှန်
 စက်သံမှ တဖြည်းဖြည်း အသံလျော့
 ကာ ထွန်စက် ရှေ့မသွားဘဲ စက်ရပ်
 သွားလေသည်။
 'ဟာ... ပြီးခါနီးမှ ဘာဖြစ်ပြန်ပြီလဲ'
 ဟု တွေးကာ ထွန်စက်ပေါ်မှ
 အောက်ဆင်းပြီး လည်ပတ်ကြည့်ထေ
 ဇ်။

အင်း... အင်ဂျင်ပူပြီး ရပ်ရအောင်
 လဲ'ရေတိုင်ကီထဲမှာ ရေအပြည့် ဆူဂွက်
 ခြင်းမရှိဘဲ ပကတိ ပူနေ့ရုံသာ၊ ဒါဆို
 ရေလည် အုံကောင်းတယ်။ အင်ဂျင်ပူ
 ပြီး ရပ်တာလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

အင်ဂျင်ပိုင်များ နည်းပြီး ကမိုင်း
 ဘယ်ရာရင်ကြပ် ရပ်တာလဲ မဖြစ်နိုင်
 ဘူး။ မနက် ထွန်စက်မထွက်ခင်ထ
 အင်ဂျင်ပိုင် အမှတ်တိုင်းကြည့်တော့
 အမှတ်ပြည့်၊ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်ရက်ကမှ
 အင်ဂျင်ပိုင် ဝယ်လဲထားတယ်။

ဒါဆိုရင် ကော်ပလင်များ ထွဲ
 သလား၊ တိုင်ပင်လျော့ပြီး စက်ရပ်သွား
 သလား ကြည့်တော့လဲ ဘာမှမဖြစ်
 ပကတိအကောင်းပါပဲ။ တိုင်ထီ
 ထဲမှာလဲ ဒီဇယ်ဆီအတော်များများ
 ကျန်သေးတယ်။

ဆီလဲ မကုန်နိုင် ဆီပိုက်လိုင်း ချော
 ပိတ်သလားဟု တွေးကာ ဖြုတ်စစ်
 ကြည့်တော့ ဆီတွေ ဒလဟော ထွက်
 လာလို့ အလျင်အမြန် ပြန်တပ်ပြန်
 သည်။

တတ်သမျှ အတွေ့အကြုံနှင့်
 လိုက်လံစစ်ဆေးရင်း မှောင်နီပျံ့
 ရောက်ရှိသွားလေသည်။

'အင်း... ဒီပုံစံတိုင်းဆိုရင်တော့
 မနက်ဖြန် ရုံးပြန်ပြီး ကံဆရာ ကိုထင်

ကြွက်ကြော် အနည်းငယ်ကောက်ကာ
 မြည်းစားလိုက်လေသည်။

ဒီလိုနှင့် မကြာမီမှာပဲ စကားတပြော
 ပြောနှင့် ထမင်းစား ပြီးသွားလေသည်။
 ဦးအေးလွင်လည်း ထမင်းချိုင့်ပန်းကန်
 သိမ်းဆည်းကာ ရွာဘက်သို့ ပြန်သွား
 လေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှာပဲ နေလင်း
 တစ်ယောက်...

'အင်း... ထမင်းစားပြီးခါစ အစာ
 ကြေညက်အောင် ခဏမေးလိုက်ဦး'
 မှ ဟု စိတ်ကူးကာ ပါလာသော
 ပုဆိုးကွင်းအပိုကို ကျောခင်းပြီး မြင့်တဲ့
 အပိုင်းမှာ ခေါင်းနိုရင်း မှေးခနဲ အိပ်ပျော်
 သွားလေသည်။

* * *

'ထွန်စက်ဆရာ... ဒီကွက်ပြီးရင် တောင်
 ဘက်က ကျွန်တို့ ယာကွက်ကို ထွန်စက်
 မောင်းပေးပြီး'

ဟု အကျီခပ်ခွမ်းခွမ်း အကွက်စိတ်
 ကလေးကို ဝတ်ပြီး၊ ထဘီကတော့
 ဗမာချည်အစင်းကလေးကို ဝတ်ပြီး
 တဘက်ကလေး ခေါင်းပေါ်တင်ကာ
 သနပ်ခါးပါးကွက်ကြား ခပ်ရေးရေးနှင့်
 မိန်းကလေးတစ်ဦး အကူအညီတောင်း
 သည့်ပုံစံနှင့် ပြောပါသည်။

သူ့နောက် မလှမ်းမကမ်းမှာလည်း
 အသက်ရွယ် ခပ်ကြီးကြီး ပင်နီအကျီ
 ဝတ် ခေါင်းပေါင်းနှင့် အဘိုးအိုတစ်ဦး
 နှင့်အတူ တွေ့လိုက်လေသည်။ ဖြုန်း
 ခနဲဆိုတော့ ဘာမှ ပြန်မပြောလိုက်ရ
 ပေ။

သစ်ပင်ပေါ်မှ ခါချည် မျက်နှာပေါ်သို့
 ပြုတ်ကျ ကိုက်သဖြင့် လက်ဖြင့် အမှတ်
 တမဲ့ ပွတ်ကာ လန့်နိုးသွားလေသည်။

စောစောက ကလေးမနှင့် လူကြီး
 ဘယ်ရောက်သွားမလဲမသိ ပတ်ချာ
 လှည့်ကြည့်လိုက်တော့လည်း မတွေ့။
 ဟိုးရှေ့ ခပ်ဝေးဝေးမှာ နွားရှဉ့်များ
 ထွန်ယက်နေသည်ကိုသာ တွေ့ရ
 သည်။

အင်း... စိတ်ကယောင်ချောက်ချား
 ဖြစ်မှာပါလေဟု တွေးကာ ထွန်စက်
 ပေါ်တက်ပြီး မောင်းလက်စ ထယ်ရေး
 စပ်ဆီသို့ ထွန်စက်ကို ခပ်မှန်မှန် မောင်း
 လာရင်း စိတ်ထဲမှာတော့ သို့လော
 သို့လောနှင့် တွေးတောနေမိသည်။

သည်လိုနှင့် ဆက်မောင်းနေရင်း
 ဦးအေးလွင် ယာခင်းပြီးသုံးရန် ဟိုဘက်
 ငန်းက နှစ်ကြောင်း၊ ဒီဘက်ငန်းက
 နှစ်ကြောင်းစာနှင့် အနားပတ်လည်
 လေးဖက်အား အပြီးသတ် မောင်းနှင်

မိန့် သွားခေါ်ပြရမယ်'

ဟု တွေးကာ ခွဲ၊ လက်နက်ပစ္စည်းများ သေချာ သိမ်းဆည်းနေစဉ်မှာပဲ...

'ဟာ... ထွန်စက်ဆရာ ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ၊ မှောင်လှပြီ။ အိမ်က ခုထိ ပြန်မလာလို့ ကျွန်တော့် လွှတ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းလိုက်တယ်။ ဘာဖြစ်တာတုံး'

ဟု ဆိုကာ ဦးအေးလွင်၏ သားဖြစ်သူ မောင်ဝင်းတင် ဓာတ်မီးတစ်လက် ကိုင်ကာဖြင့် ကျွန်တော့်အနား ရောက်လာလေသည်။

'အေးကွာ ပြီးခါနီးမှ ဘာဖြစ်သွားလဲ ယေဘု။ ငါလဲ တတ်သလောက် လိုက်စစ်ပြီးပြီ၊ မှောင်လာလို့ ဘာမှ လုပ်လို့ မရတော့ဘူး'

'ဒါဆိုလဲ ထွန်စက်ကြီးကို လယ်ကွင်းထဲမှာထားပြီး အိမ်ပြန်အိပ်ရအောင် စိတ်ချရပါတယ်'

'ဟာ အဲဒီလိုတော့ မဖြစ်ဘူးကွာ၊ ဒီထွန်စက်ကြီးက တန်ဖိုးနည်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့ကို ယုံကြည်စိတ်ချလို့ တာဝန်ပေး အပ်နှံထားတာ၊ ငါဒီမှာပဲ စောင့်အိပ်မယ်။ မင်းလဲ ငါနဲ့ အဖော်အဖြစ် အိပ်ပေါ့ကွာ။ မင်း ကြောက်တတ်သလား'

ဟု မေးလိုက်ရာ...

'ကြောက်တော့ မကြောက်တတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့်...'

'ဟာ... မင်း ဒါပေမယ့်ကြီးကလဲ ကွာ'

'ကဲ... လာ၊ အချိန်ရှိတုန်း မင်းနဲ့ငါ အိမ်ပြန်ပြီး လိုအပ်တဲ့အသုံးအဆောင်ယူ၊ ပြန်လာပြီး ညအိပ်ကြတာပေါ့၊ မဟုတ်ဘူးလား'

ဟု ဆိုကာ နှစ်ဦးသား ဓာတ်မီးထိုးကာ ရွာထဲသို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

အိမ်အဝင်ဝမှာပင်...

'ဟာ...ထွန်စက်ဆရာ ပြန်လာပြီ

လာ။ ဘာဖြစ်တာလဲ'

ဟု ဦးအေးလွင်မှ ဆီးကြိုမေးလေသည်။

နေလင်းလည်း ဖြစ်ကြောင်း ကုန်အောင် ပြောပြကာ ညအိပ်ပြန်သွားကြမည်ဖြစ်ပြီး မောင်ဝင်းတင်ကိုလည်း အဖော်အဖြစ် ထည့်ပေးရန် ပြောကာ ထမင်းကိုလည်း တောထဲမှာစားရန် ထုပ်ယူပြီး ခဏတစ်ဖြုတ်နားကာ လိုအပ်သည်များ ယူပြီး ထွန်စက်ရှိရာ ယာကွင်းသို့ ပြန်ထွက်ရန် ပြင်ဆင်လေသည်။

'အင်း... ညယူတာ အိပ်တယ်ဆိုတာ သတိရှိယူနဲ့ အိမ်နော်၊ တောထဲတောင်ထဲမှာ နိမ့်နိမ့်ကြားကြား အိပ်ရတယ်၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့ အသုံးအနှုန်းတွေ မပြောပဲစေနဲ့ နောက်ထစ်ရက...'

ဟု ဆိုကာ ပြောမည်ဆဲဆဲ စကားပြတ်သွား၏။

'ဘာလဲ ဦးအေးလွင်ရ၊ ကျုပ်တို့ကို ကြောက်အောင်တော့ မပြောနဲ့ဗျာ'

'ကဲပါကွာ၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး။ သွားမှာသာ သွားစမ်းပါ။ အချိန်လင့်နေမယ်။ ဪ...ဒါနဲ့ သားဝင်းတင် ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးမှာ စည်းချအိပ်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ ရွတ်ဖို့မမေ့နဲ့'

ဟု ဆိုကာ မှာလွှတ်လိုက်လေသည်။ နေလင်းလည်း ရေဘူး၊ ဓာတ်

မီး၊ မိုးကာနှင့် အခြားလိုအပ်သည်များ ယူဆောင်ပြီး ချိုင့်ဆွဲ၊ ခြင်းဆွဲကာ ထွန်စက်ရှိရာ ယာကွင်းသို့ ပြန်ခဲ့လေသည်။

ထွန်စက်နားရောက်လျှင်ပဲ "ဖိုး... မောလိုက်တာကွာ၊ ပြီးခါနီးမှ ဖြစ်ရတယ်" လို့ ဆိုကာ ဆွဲခြင်းမှ ထမင်းချိုင့်ကို ချပြီး အိပ်ရာခင်းဖို့ မိုးကာနှင့်အပေါ်အမိုးအတွက် ပြင်ဆင်ကာ ထွန်စက်ကြီးဘေးမှာပင် အဖီချပြီး နေရာပြင်ဆင်လေတော့သည်။

အားလုံး ပြီးစီးသွားချိန်မှာတော့ လက်မှ နာရီကို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ ည(၈)နာရီကျော်စပြုနေပြီ။

'ကဲ... မောင်ဝင်းတင် မင်းအဖေမှာတာတွေ မင်းလုပ်လိုက်ဦး။ ငါတော့ ဒီနေ့ ပင်ပန်းတယ်ကွာ။ ထမင်းမစားခင် နေ့လယ်က မင်းအဖေ ထားခဲ့တဲ့ အာဝီသောက်ရင်း နားလိုက်ဦးမယ်'

ဟု ဆိုကာ အသင့်ပါလာသည့် ဖန်ခွက်ထဲ အရက်နှင့် ရေရောကာ အားပါးတရ သောက်လိုက်လေသည်။

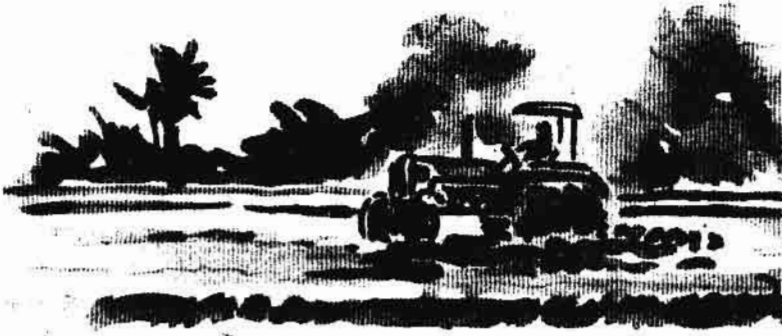
ပြီးလျှင် အိမ်မှ ယူလာသည့် ထမင်းချိုင့်ကို ဖြုတ်ကာ ပြောင်းဖူးကြော်တစ်ဖွန်း ခပ်ပြည်းလိုက်၏။

ဝင်းတင်ကတော့ လေးဖက်လေးလံလှည့်ကာ လက်ညှိုးတထိုးထိုးနှင့် တတွတ်တွတ် ရွတ်နေလေသည်။

သည်လိုနှင့် တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်သောက်ရင်း မနက် လုပ်စရာရှိတာကို စဉ်းစားကာ ည(၉)နာရီကျော်ကျော် ရောက်ရှိသွားလေသည်။

ဝင်းတင်လည်း ခေါင်းမြိန်ပြာကာ အိပ်ရန် ပြင်နေသည်။ နေလင်းလည်း သောက်ရင်းသောက်ရင်း အရက်ရှိန် တက်စပြုနေသည်။

'ဟေ့...ဝင်းတင် အိပ်တော့လို့ လာ။ ထမင်း စားဦးလေကွာ။ ဟင်း

ချက်တွေ တအားပဲကွ'

'မစားတော့ဘူး၊ အိမ်က စားခဲ့ပြီးပြီ ဦးလေးစားလိုက်ပါ။ ပြီးရင် ဟင်းချိုင့် တွေကို သေချာဆင့်ပြီး လုံခြုံအောင် ဟောဒီ လုံချည်နှင့်ထုတ်ပြီး ထွန်စက် ကြီးပေါ် တင်ထားလိုက်ပေါ့'

ဟု ဆိုကာ စောင်ကို ခေါင်းမြီးခြုံ၍ အိပ်သွားလေသည်။

နေလင်းလည်း သောက်လက်စကို မှော့ချလိုက်ပြီး ထမင်းစားရန် ပြင်ဆင် လေသည်။ စတီးထမင်းချိုင့်ကို ဖြုတ် လိုက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ တစ်ချိုင့်က ပြောင်းဖူးကြော်၊ တစ်ချိုင့်က ငရုတ်သီး ချက်နှင့် တစ်ချိုင့်က အမဲသားဟင်း ကျန်နှစ်ချိုင့်ကတော့ ထမင်းများပင် ဖြစ်နေလေသည်။

ထမင်းကို ငုံ့စားမည်ပြုစဉ်...

'ဦးတဲ့မှဘဲ စားမယ်ကြံခါရိုသေး ဘယ်က ပုပ်စော်က နံလာသလဲ မသိ ဘူး'

ဟုဆိုကာ ဘေးဝဲယာဆီသို့ ဓာတ်မီး ဖြင့် ထိုးကြည့်လေသည်။ အနား ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ဘာမှ မတွေ့။ ဟိုး ခပ်ဝေးဝေးက မြောင်းပုပ်နံ့ဖြစ်မှာ ပဲဟု တွေးကာ ထမင်း ဆက်စားလိုက် လေသည်။

နှစ်ဖွန်း၊ သုံးဖွန်း စားပြီးတယ်ဆိုရင် ပဲ ထမင်းချိုင့်တွေအကြည့်မှာ ဝေဝါး လာတော့ အလွယ်တကူပဲ ထမင်းချိုင့်

တွေကို ခြေရင်းရွှေ့ကာ အိပ်ပျော်နေ သော ဝင်းတင်ဘေး စောင်ဆွဲခြုံကာ တုံးလုံးလဲ့ချလိုက်လေသည်။ ခပ်ဝေး ဝေးမှ ခွေးအူသံသဲ့သဲ့ မကြားတချက် ကြားတချက်။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်ပျော်သွား သည်မသိ၊ ခြေရင်းဘက်မှ ဟင်းချိုင့်သံ များ၊ ဇွန်းသံများ ကြားသလိုလိုပင် ခေါင်းထဲမှာလည်း နောက်ကျိနေပြီး မျက်လုံးပင် မဖွင့်နိုင် စိတ်ထင်လို့နေမှာ ပဲဟု တွေးကာ မေးခနဲ အိပ်ပျော်သွား ပြန်သည်။

'ထွန်စက်ဆရာကြီး ဒီယာခင်းပြီရင် ဟို တောင်ဘက်က ကျွန်ယာခင်းကို ထွန်ယက်ပေးပါဦး အတကာလ အသက် ကြီးပြီ ကျွန်ယာဟဲ့လဲ ခွားရှဉ်းဖျိုလို့ပဲ'

ဟု မိန်းကလေးတစ်ယောက်နှင့် အဘိုးအိုတစ်ဦး အကူအညီ တောင်းခံ သည့်ပုံစံနှင့် ဆိုလေသည်။ "မနက် ကျရင် ထွန်စက်ကြီးက ကောင်းသွား မှာပါ" ဟု တစ်ဆက်တည်း ပြောကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

နားထဲမှ အသံတွေကြားနေရသည်။ မျက်လုံးက ဖွင့်မရ ခေါင်းထဲမှာ နောက် ကျိလို့နေသည်။ စိတ်ချောက်ချားကာ အိပ်ပျော်တစ်ချက် မပျော်တစ်ချက်...

'ဟာ...ထွန်စက်ဆရာ၊ ခုထက်ထိ မထသေးဘူးလား။ နေတောင် ထွက် တော့မယ်'

ဟု အသံကြားမှ နှစ်ဦးတည်းသာ ကယုကာယာနှင့် အလူးအလဲ ထကြည့် လိုက်တော့ ဦးအေးလွင် ဖြစ်နေစေ တော့သည်။

'ညကတည်းက စိတ်မချလို့ ပူဇော် တာ ခြေရင်းမှာလဲ ချိုင့်တွေက ပြန်တူ နေပါလား'

ဟု ဆိုတော့မှ ခြေရင်းချိုင့်တွေအကြည့်လိုက်ရာ ပြောင်လက်ပြီး ဘာ တစ်ခုမှ အကြွင်းအကျန်မရှိတော့စေ ညက ထမင်းနည်းနည်းသာ စားလိုက် နိုင်သည်။ အင်း... တစ်ခုခုတော့ ထူးခြားနေပြီ။

အိပ်ရာများ၊ ပစ္စည်းပစ္စယများ သိမ်း ဆည်းပြီး ထွန်စက်ကို လှည့်ပတ်ကြည့် ကာ အပြစ်ရှာလိုက်တော့ ဟော... တွေ့ပါပြီ ခြေရင်းကြမ်းခင်းအောက်က ဂါမနာဆီသွားတဲ့ လီဘာတံ ပြုတ်ထွက် နေခြင်းကြောင့် လီဘာနင်းမရဘဲ ဝတ် ရပ်သွားခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အင်း... တော်သေးတာပေါ့။

ဒါနှင့် လီဘာတံကို ပြန်တပ်ပြီး ပြုတ်မထွက်အောင် ကြေးနန်းကြီးနှင့် သုံးလေးပတ် ရစ်ပတ်လိုက်လေသည်။ ပြီး စက်ပေါ်တက်ကာ စက်နှိုးကြည့် လိုက်တော့ အိုကေသွားပြီ။

'ကိုင်း...ဦးအေးလွင် ခင်ဗျာ အကွက် လက်စသတ်လိုက်တော့မယ် အားတော့ နာပါတယ်ဗျာ၊ မထင်မှတ် တာလေး ဖြစ်သွားတာမို့လို့ပါ'

'ကိစ္စပျိုပဲဟဲ့၊ စက်ဆရာ၊ ဒါပျိုတွေက ကြုံတွေ့ဖူးကြပါ။ ဒါနဲ့ လက်ထုတ်ပယ်ဆွဲ သတ်ရတယ် ဦးအေးလွင် ယာခင်းတောင် ဘက်က ဟိုပြက်တော့ကိုတော့နဲ့ ယာခင်း က ဘယ်သူယာခင်းလဲဗျ'

'မသိချင်ပါနဲ့၊ စက်ဆရာရယ် ဒီယာ ခင်းပိုင်ရှင်တွေက မရှိတော့ဘူးဗျ' 'ဘယ်သွားကုန်ကြလို့လဲ ဒီရွာက

ဆုတ်ဘူးလား'

'အင်း... သူတို့မြေးအဘိုးနှစ်
ယောက်အကြောင်း ပြောရင် စိတ်
ကောင်းစရာပါပဲဗျာ'

ဟု ပြောရင်း ဟိုအဝေးသို့ လှမ်းမျှော်
ကြည့်နေလေသည်။ ပြီးမှ စကားဆက်
တာ...

'ဒီလိုဗျ... လွန်ခဲ့တဲ့ (၇)နှစ်ကျော်
ခ)နှစ်ခန့်ကပေါ့။ ဟိုးအထက်ရွာက
ပြောင်းလာတဲ့ မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်
အဲဒီယာခင်းကို ဝယ်ပြီး စိုက်ပျိုးရေး
ဆုပ်ကိုင်စားကြတယ်လေ။

ကလေးမလေးကလဲ အရွယ်
ဆုတ်ဘကြီးကလဲ အသက်(၆၀)နား
နီးဆိုတော့ သိပ်မသန်ရှာဘူးပေါ့။ ဒီ
ကလေးမလေးကပဲ သူများယာ အငှား
ထိုက် ကိုယ့်ယာကို စိုက်ပျိုးလိုက်နဲ့
အဘိုးကို လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ ကျွေးမွေးနေ
တာပေါ့။

အဲဒီယာထက်က ကုန်းပေါ်လေးမှာ
ခဲ တဲထိုးပြီး မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်
ဆုပ်ကိုင် စားသောက်နေတယ်လေ။

တစ်နေ့တော့ သူ့အဘိုးဟာ ရွာထဲ
တို့ လိုအပ်တဲ့ အသုံးအဆောင်၊
စားစရာများ ဝယ်မယ်ဆိုပြီး နေဝင်
ပြီးချုပ် ဈေးဝယ်ထွက်သွားတာပေါ့။
ရွာထဲရောက်တော့ ဈေးဆိုင်မှာ ဟင်း
ချက်စရာတွေနဲ့ လိုအပ်တာလေးတွေ
ဝယ်ပြီး ရောက်တုံးရောက်ခိုက် ဟိုအိမ်
ထဲ ရေခဲသောက်လိုက်။ ဒီအိမ်ထဲ
ထိုက်နဲ့ မှောင်သွားတာပေါ့ကွာ။

ရွာထဲကအပြန် မှောင်နေတော့
ခဲတိုင်းသွားနေကျ လမ်းရိုးအတိုင်း
ပြန်ဘဲ အမြန်ရောက်လိုစောနဲ့ ဖြတ်
ဆင်းကအပြန် သူတို့ယာခင်းဆီ
ရောက်ခင် ယာနှစ်ကွက်အလိုမှာ ပိုး
ဆီပြီး အဲဒီနေရာမှာတင် လဲကျသေဆုံး
သွားရှာတယ်။ သူတဲဆီကို မရောက်

လိုက်ဘူး။
အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကလေးမလေးက
ကံဆိုးပြန်တယ်။ မသမာတဲ့ လူတစ်စု
က မူးယစ်ရမ်းကားပြီး ကလေးမလေး
ကို စော်ကားကာ သတ်ပစ်လိုက်တယ်။
သူ စုဆောင်းထားတဲ့ နားက နားကပ်
ကလေးတစ်ရံနဲ့ လက်စွပ်လေး
တစ်ကွင်းကိုလဲ ဖြုတ်သွားကြတယ်။

အဲဒီကတည်းက သူတို့မြေးအဘိုး
မကျွတ်မလွတ်ဘဲ လူတွေမကြာခဏ
တွေ့နေကြတယ်။ အဲဒီယာကွင်းကိုလဲ
ဘယ်သူမှာ ဆင်းမလုပ်ရဲကြတော့
အခုလို တောထနေတာပေါ့ကွာ။
ဒါကြောင့် စက်ဆရာ ကြောက်နေ
မှာစိုးတာနဲ့ မနေ့က တစ်ခါတည်း
မပြောလိုက်တာပါ'

ဟု ဆိုလေသည်။
'အင်း... မနေ့က နေ့လယ်ကလဲ
မြေးဘိုးနှစ်ယောက် ကျွန်တော့်ကို သူ့
ယာကွင်း ထွန်ပေးဖို့ ပြောတယ်။
နောက်ပြီး ညကလဲ အိပ်မက်လိုလို
မျက်ဝါးထင်ထင်နဲ့ ဒီမြေးဘိုးနှစ်
ယောက်ပဲ ပြန်လာပြီး ထွန်ယက်ပေးဖို့
တောင် ပြောသွားတယ်။ စိတ်ထဲမှာ
တစ်ခုခု ထူးခြားနေတယ်လို့'
'ဒါဆို စက်ဆရာနဲ့ တွေ့ပြီးပြီကိုး'

'အင်း... ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ဗျာ၊
နာနာဘာဝပဲဖြစ်ပါစေ တစ်ဖက်သား
ကို ကူညီကောင်းပါတယ်။ ဟုတ်သည်
ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေပေါ့။
ခင်ဗျားယာ အဆုံးသတ်ပြီးရင်တော့
အဲဒီဘက်ကို ကူးပြီး ထွန်ယက်ပေး
လိုက်မယ်။ ဒီတော့ရှင်းသွားတော့လဲ
ယာနီးနားချင်းတွေ စိတ်ရှင်းတာပေါ့။
ကျွန်တော်အတွက်လဲ ကူညီရာ
ရောက်သလို ဒီလောက်တော့ ဆီကုန်
ခံနိုင်ပါတယ်'

'ဟုတ်ပါ့မလား စက်ဆရာရယ်
မတော်တရော်တွေ ဖြစ်နေပါဦးမယ်'

'ကိုင်း... ဦးအေးလွင်ချေ ခင်ဗျား
ယာခင်း လက်စသတ်ပြီးရင်တော့
တောင်ဘက်အတွက် ကူးမောင်း
လိုက်ဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့ သားအဖလဲ
ပြန်ကြပေတော့၊ ဘာမှလဲ လာဖို့မနေ
ကြနဲ့တော့။ မနေ့ညက ကိစ္စကိုလဲ
ကျွပ်ကို ခွင့်လွှတ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီမနက်စာ
မှာပဲ အပြီးမောင်းလာမှာပါ'

ဟု ပြောရင်း ထွန်စက်ပေါ်တက်
ကာ မနေ့က မပြီးပြတ်သော လက်စကို
အပြီးသတ် မောင်းနှင်လေတော့သည်။

မကြာပါ။ ဦးအေးလွင်အကွက်
လက်စသတ်ပြီး တောင်ဘက် ကိုင်း
ပြတ်တောကို ဝင်ရောက် မောင်းနှင်ရန်
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်ပြီး သေချာစွာ
မောင်းနှင်လေတော့သည်။

မနက် (၁၀)နာရီခွဲလောက်မှာပဲ
ကန်သင်းနားသတ်ရန် ကျန်တော့
သည်။ ရေဘူးထဲမှ လက်ကျန်ရေအား
မော့သောက်၍ ကန်သင်းနားသတ်
လေသည်။

အနားသတ် နောက်ဆုံးကြောင်း
အရောက် ထယ်ရေးကြောင်းအပေါ်
ပြန်လှည့်ကြည့်တော့ ထယ်စာဖတ်ဘို့
အတူ နေရောင်မှာ ပြောင်ပြောင်လေး

ကျွန်းစာရေးဝန်ထမ်း ၁၁၀

အတွေ့အကြုံများ

၆၄၆၈
(နဂါး)

ကာလပတ်ဝန်းကျင်
ဤကဲ့သို့ အဖြစ်ဆိုးမျိုး
ကြုံတွေ့ရခြင်း ဝင်ရောက်
ကင်းလွတ်ပါစေဟု မြင်
သမျှသော ကုသမှု
ကောင်းမှုအရာများ
အမျှပေးဆောင်
တောင်းဆို
ရွှေ့လိုက်ပါသည်
ဤအကြောင်းအရာ
ဖတ်ကြောင်းပြန်ရသော်

* * *

၂၀၀၁ ခုနှစ် ပတ်ဝန်းကျင်
ကျွန်တော်သည် မြန်မာနိုင်ငံ
တောင်ပိုင်းဒေသ ကျေးရွာလေးတစ်ရွာ
တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။
ထိုကျေးရွာမှာ မြို့နှင့် အလှမ်းဝေး
သွားရေးလားရေး လမ်းခရီးမှာ ခက်
ကြမ်းတမ်းလှပါသည်။ အနီးဆုံးကျေး
ရွာသွားလိုလျှင်ပင် အနည်းဆုံး တစ်
နာရီ နှင့် တစ်ည အိပ်သွားရပါသည်။
ရွာတွင် နယ်မြေလုံခြုံရေးအတွက်
ခလရ(…)မှ တပ်ခွဲတစ်ခွဲ စခန်းချ
ထားပါသည်။ ဝန်ထမ်းဆိုသော သံသယ
ကြောင့်ပေလော မသိပါ။ စစ်ကြော
ရေးရာအကြောင်း အရာရှိများနှင့် ညီ
အစ်ကိုဟု မခင်မင်ရင်နှီးကြပြီး တစ်

ခဲ့ပြီး လူတန်းစား
ပေါင်းစုံနှင့် ရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင်ခဲ့ရပါသည်။
အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက်
များစွာကိုလည်း ကြုံတွေ့ခဲ့ရပါ၏။
အချို့သော အဖြစ်အပျက်တို့သည်
စိတ်ကူးယဉ် ဇာတ်လမ်းများထက်
ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းလှပါသည်။
ယခုတစ်ပြုမည့် အဖြစ်အပျက်သည်
ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ် ကောင်းသလို
သတိသံဝေဂရဖွယ်လည်း ကောင်းလှ
ပါသည်။
ကာယကံရှင် အနေနှင့်လည်း
သံသရာတွင် ကျင်လည်နေရသမျှ

ကံကြမ္မာဆိုးနှင့် ကြံ့ခွဲရသော အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏

ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဆုတောင်း

ကျွန်တော်သည် အခြေခံ ကျန်းမာ
ရေး ဝန်ထမ်းဘဝတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ
ကျင်လည်ခဲ့ရ၏။ နေရာဒေသပေါင်းစုံ
တွင် သွားရောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်
၂၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အက်အဲကိုလည်း တစ်ဦးက အကူ
ညီပေးကြပါသည်။

တစ်နေ့ နံနက်စောစော အရက်
သက်ချိန်တွင် အဝေးမှ လက်နက်ငယ်
နှစ်သံများကို ကြားရသဖြင့်
ဆတ်တရက် လန့်နိုးလာပါသည်။

အိပ်ရာမှ မထသေးဘဲ နားစွင့်၍
အခြေအနေကို သုံးသပ်နေမိပါ၏။
အိမ်နစ်ခန့် ပစ်ခတ်သံများ ကြားရပြီး
အောက် အသံများ တိတ်ဆိတ်သွားပါ
၏။

နောက်ထပ် ဘာသံမှ ထပ်မကြားရ
တော့သဖြင့် စောင်ခေါင်းဖြန့်၍ကာ ပြန်
ညည် အိပ်စက်လိုက်ပါ၏။ နေအတော်
ပြင်းမှ နိုးလာပါသည်။

သွားတိုက် မျက်နှာသစ်ပြီးနောက်
အလယ်မှ တစ်ခိုင်တည်းသော
အိမ်အောင်ဝင်းတို့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်
ရာသို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။ ဆိုင်ဝရောက်
တော့ ကိုအောင်ဝင်း၏သမီး မီးမီးမှ
အကြိုနှုတ်ဆက်ပါသည်။

'ဆရာ... ဒီနေ့နောက်ကျတယ်
နော်'

'ဟုတ်တယ်ညီမလေး... ညက
ဆန်ကပ်သံတွေကြားလို့ လန့်နိုးသွားပြီး
ဆော်တော်နဲ့ ပြန်အိပ်မပျော်လို့ နေဖြင့်
သွားတာ ညက တိုက်ပွဲက ဘယ်မှာ
ဖြစ်လို့လဲ'

'လက်ပံကွင်းဘက်ကလို့တော့ ထင်
အာပဲ ဆရာ'

'ဟုတ်လား ဘယ်စစ်ကြောင်းနဲ့ ဖြစ်
အာလဲ မသိဘူး'

ကျွန်တော်၏ မေးခွန်းကို ဆိုင်ရှင်
တို့အောင်ဝင်းမှ ပြန်ဖြေပါသည်။

'ဗိုလ်ကြီးအုန်းမောင်တို့ တပ်ခွဲတူ
အယ်ဆရာ၊ ဒီမနက်(၂)နာရီလောက်
စာ ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့က ဖြတ်ပြီး
သက်ပံကွင်းဘက် တက်သွားတာ

တွေ့လိုက်ရတယ်'
ဗိုလ်ကြီးအုန်းမောင်ဆိုသူမှာ ရွာတွင်
တပ်စွဲထားသော စစ်ကြောင်းမှ တပ်ခွဲ
မှူးဖြစ်ပြီး ရုပ်ချော သဘောကောင်း
သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းနေ
ခိုက် စစ်ကြောင်းရုံးမှ ဆရာမြင့်စိုးဆိုင်
အတွင်းသို့ ဝင်လာ၏။

'ဆရာ တပ်ခွဲမှူးက ခေါ်ခိုင်းလိုက်
လို့ပါ'

'ကိစ္စရှိလို့လား ဆရာကြီး'

'ရန်သူတစ်ယောက် အင်ရာနဲ့ အရှင်ပီလာ
တယ်။ အင်ရာက အတော်လေးပြင်းထန်
တယ်။ အဲဒါဆရာကို ကြည့်ခိုင်းမလို့ပါ'

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် စစ်
ကြောင်းရုံးရှိရာ ရွာဦးစေတီ ဧရပ်လေး
ရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ဧရပ်
ပေါ်ရောက်တော့ တပ်ခွဲမှူးသာမက
ရွာလူကြီးများဖြစ်သည့် ဦးပြား၊ ဦးပုလု
တို့ကိုပါ အတူတွေ့ရ၏။

'ဆရာ လာပါထိုင်ပါ ရေခွေး
သောက်ပါဦး'

တပ်ခွဲမှူးက ဖိတ်မန္တက ပြုလိုက်ပါ
သည်။

'လူနာကော ဘယ်မှာလဲ ဗိုလ်ကြီး'
'ဟိုဘက်ဧရပ်ပေါ်မှာပါ'

'ဒဏ်ရာက အတော်ပြင်းတယ်
စလွယ်သိုင်းမှန်သွားတာ။ ဆေး
တပ်သားက မော်ပင်းထိုးထားလို့ မှိန်း
နေတယ်။ အဲဒါ ဆရာသွားကြည့်လိုက်
ပါဦး'

ကျွန်တော်လည်း ဆေးအိတ်ဆွဲ၍

ရဲဘော်တစ်ဦးနှင့်အတူ လူနာနှိုရာ
ဧရပ်ပေါ်တက်ခဲ့၏။ ဧရပ်ခေါင်းရင်း
တွင် ဒဏ်ရာနှင့်မှိန်းနေသော မြောက်
ကျား ယူနီဖောင်းဝတ် အမျိုးသမီး
တစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်လည်း လူနာနံဘေးတွင်
ဝင်ထိုင်ချိန်က ပြီး သွေးပေါင်တိုင်း ကြည့်
ရာ အလွန်အမင်း ကျဆင်းနေပါ သည်။
နုလုံးခုန်နှုန်းမှာလည်း နှေးကွေး
နေပါသည်။

ကျွန်တော်လဲ အချိန်ဆိုင်းမနေတော့
ဘဲ Sorlucofတစ်လုံးကို ဖောက်၍
ထိုးပေးလိုက်ပြီး Normal Sline Drip
တစ်လုံး ချိတ်လိုက်ပါသည်။ ကိစ္စများ
ပြီးစီး၍ တပ်ခွဲမှူးရှိရာ ဧရပ်ဘက်သို့
ကူးခဲ့ပါသည်။

'ဆရာ အခြေအနေ ဘယ်လိုရှိ
သလဲ'

'မကောင်းဘူးဗိုလ်ကြီး သိပ်ကြာ
ကြာခံမယ် မထင်တော့ဘူး။ ကျွန်တော်
လဲ အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ ကြိုးစားထား
ပါတယ်'

'ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ ဆရာ
ကုသိုလ်ကပေါ့'

'ဒါနဲ့ ဒီအမျိုးသမီးက ဘယ်လိုလုပ်
ပြီး ဒီအဖွဲ့ထဲ ပါလာတာလဲ'

'အဲဒါ သက်ခိုင်ရဲ့မိန်းမလေဆရာ'
သက်ခိုင်ဆိုသူမှာ ထိုဒေသတွင်
လှုပ်ရှားနေသော လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့
ငယ်တစ်ခု၏ ခေါင်းဆောင်ငယ်တစ်ဦး
ဖြစ်၏။ ယခုအမျိုးသမီးမှာ သူ၏
ဘယ်နှစ်ယောက်မြောက် ဇနီးလည်း
တော့ မသိပါ။

ကျွန်တော်တို့ စကားကောင်းနေ
ခိုက် ဆေးတပ်သားမင်းနိုင် ဧရပ်ပေါ်
သို့ တက်လာ၏။ "မင်းနိုင် ဘာကိစ္စရှိ
လို့လဲကွ" တပ်ခွဲမှူးမှ လှမ်းမေးလိုက်
ရာ

စာမျက်နှာ (၂၄၅) မှ အဆက်

‘လူနာသတိရလာပြီ ဝိုလ်ကြီး၊ အဲဒါ ဝိုလ်ကြီးနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ချည်း ပြောနေ လို့ သတင်းလာပို့တာပါ’

‘ဒါဖြင့်လဲ သွားကြည့်ကြတာပေါ့၊ ဆရာကော ရွာလူကြီးတွေပါ လိုက်ခဲ့ ကြပါလား’

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဝိုလ်ကြီး အုန်းမောင်းနှင့်အတူ လူနာရှိရာရေဝဲသို့ တက်ခဲ့ကြပါသည်။ ရေဝဲပေါ်ရောက် တော့ လူနာမှာကောင်းစွာ သတိရနေ ပေပြီ။

‘နေလို့ သက်သာရဲ့လားညီမ၊ ငါတို့ မင်းကို ငြိစေးခံပို့ပေးမယ်၊ သက်သာ သွားမှာပါ’

‘ကျွန်မအခြေအနေကို ကျွန်မသိတယ်၊ ဝိုလ်ကြီးတို့ကြိုစာမနေကြပါနဲ့တော့ ကျွန်မ မသေခင် အကူအညီတစ်ခုလောက် တောင်းချင်လို့ပါ။ ကျွန်မ မသေခင် ဟောဒီ ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ နားကပ်လေး ကို လှူခဲ့ချင်တယ်။ ပြီးတော့ သီလယူချင် တယ်။ အဲဒါ ဝိုလ်ကြီးကူညီပေးပါ’

တစ်ခွဲမျိုးလည်း အချိန်ဆိုင်း မနေ တော့ဘဲ ရွာလူကြီးတစ်ဦးကို ရွာဦး ကျောင်းဆရာတော်အား ပင့်ခိုင်းလိုက် ပါသည်။ မကြာခင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော် ကြွလာပါသည်။

ဆရာတော်မှ လူနာခေါင်းရင်းတွင် ထိုင်၍ သရဏဂုံကိုတိုင်ပေးကာ ရွတ် ဆိုစေပါသည်။ ပြီးနောက် ငါးပါးသီလ ကိုချပေး၍ လိုက်လံ ရွတ်ဆိုစေပါ သည်။ လူနာမှာ လိုက်လံရွတ်ဆိုရင်း အမောဖောက်လာပါသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို ဘေးမှ ထိုင်ကြည့် နေသူ ကျွန်တော်နှင့် ရွာလူကြီး တစ်သိုက်၏ ရင်ထဲဆိုနှင့်လာပြီး မျက်ဝန်းအိမ်တွင်လည်း မျက်ရည်များ ပြည့်လျှံလာပါသည်။ ထို့နောက် လူနာက တစ်ခွဲမျိုးအား

သူမ၏ နားကပ်ကို ချွတ်စေပြီး ရွာဦး စေတီပြုပြင်ရန် ရည်မှန်း၍ တုန်ယင် သောလက်ဖြင့် ဆရာတော်အား လှူဒါန်းပါသည်။

ဆရာတော်က သာဓုနမောဒနာ တရားဟောပြီးနောက် ကုသိုလ်၏အဖို့ ကို အမျှပေးပေးပါသည်။ ဆရာတော် ၏ အမျှဝေသံဆုံးသည်နှင့် သူမသည် သာဓုခေါ်ရင်း မောပန်းနွမ်းလျသော အသံဖြင့် တစ်စုံတစ်ရာကို ဆုတောင်း ရွတ်ဆိုရင်း ဦးခေါင်းတစ်ဖက်သို့ လည် ကျသွားပါတော့သည်။

လူနာကို စမ်းသပ်ကြည့်ရှုရာ အသက်ကင်းမဲ့နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်မှ ခန္ဓာ၏ မမြဲခြင်းသဘော ကို ဆက်လက် ရှုမှတ်နေပါသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ် မကောင်းခြင်းကြီးစွာဖြင့် ဧရပ်ပေါ်မှ လေးကန်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ဆင်း လာခဲ့ကြပါတော့သည်။

အသံတိုးညင်းသော်လည်း ပီသ ကြည့်မြဲသောအသံဖြင့် နောက်ဆုံး ရွတ်ဆိုခဲ့သော သူမ၏ ဆုတောင်း စကားကို နားထဲ ယနေ့တိုင် ကြား ယောင်နေမိပါသည်။ ထိုဆုတောင်း စကားမှာ...

‘ဖြစ်လရာဘဝထိုင်း လက်နက်ကိုင်ယား မဖြစ်ပါစေနဲ့၊ စိတ်ပန်းသော ငြိမ်းချမ်းရေးကို ပြင်တွင်စားချပါစေ’ ဟူ၍ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ ။ ကာယကံရှင်များ ၏ ဂုဏ်သိက္ခာနှင့် လုံခြုံမှုကို ငဲ့ ကွက်၍ အမည်များကို ပြောင်းလဲ ထားပါသည်။)

လူအချင်းချင်း နှိပ်စက်ခြင်းမှ ကင်း ဝေးကြပါစေ။

နေဇော်(နဂ္ဂဟ)

မြင်လိုက်ရသဖြင့် စက်ရင်ပြီး ထွန်စင် ပေါ်မှ ဆင်းကာ ထယ်စာခဲမှာ ကပ်နေသူ့ အရာလေးကို ခွာယူလိုက်တော့ ရွှေလင် စွပ်ကလေး တစ်ကွင်းပင်ဖြစ်သည်။ သို့နှင့် မြေကြီးများကို ဆေးချာစွာ ဖွင့် သပ်လိုက်ပြီး အိတ်ကပ်ထဲ ထည့်ကာ ထွန် စက်ပေါ်ပြန်တက်ပြီး နောက်ဆုံး ထ ကြောင်းကို အောင်မြင်စွာ လက်စသည် လိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။

ယာခင်းထဲမှ အမြန်ထွက်ကာ အပြန်လမ်းဆီသို့ မောင်းနှင်ခဲ့လေ သည်။ ရွာအဝင်မှာတော့ ရွာသူရွာသားများ ထွန်စက်ပြန်အလောက် ကွက်ကြည့်ကွက် ကြည့်နှင့် အံအားသင့်နေဟန်ရှိလေသည်။ သို့နှင့် အဲဒီနေ့လယ်မှာ ဘယ်သူယာမ မှ ထွန်ယက်ခြင်း မပြုဘဲ ဦးအေးထွန် အိမ်မှာပင် မြူပြင် ထိန်သိမ်းမှုများ ပြုလိုက် ညအိမ်ရပ်နားလေသည်။

အိမ်ရာထဲ ရောက်တယ်ဆိုလျှင်ပဲ အိ ကပ်ထဲမှ လက်စွပ်ကလေးကို စမ်းရင်း အိပ်ပျော်သွားလေသည်။

‘ထွန်စက်ဆရာ... ကျွန်တို့လယ်ကို တောပယ် ထွန်ယက်ပတာရယ် နောက်ပြီ ညတန်းကထွန် ဆရာရဲ့ ထယ်နဲ့ပင်တော့ကို ယုစာမိလိုက်တာ ကျော့အိမ်လိုက်ပါတယ်။’

အဲဒီလက်စွပ်ကလေးက ကျွန်မ စုဆောင်းထား ခဲ့တော့နဲ့ အမြတ်တနိုးဝယ်တာတဲ့ ယက်စွပ် ပယ်ဟာသူ လူပုဂံဟာတွေ မှုယစ်ရိက္ခာပြု ကျန်သူ့တာပဲ။

ထွန်စက်ဆရာနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့အတွက် ကျော့အိ မြို့ပဲ။ အဲဒီလက်စွပ် ကလေးကို ထွန်ရောင် ကျွန်မတို့ မြို့အတိုအတွက် ကုလိုလိမ့်မပြီ အား ဝယ်။ ရောက်ရာအရပ်ကနေ သာဓုခေါ်ပယ် ဟု ပြောဆိုကာ ရုတ်တရက် လန့်ခဲ့တာ လေသည်။

စိတ်ထဲမှာ ချောက်ချားကာ လက် နာရီကို ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက်တော့ မနက်(၃)နာရီထိုးနေပြီ။ အိပ်မပရဘဲ မနက်ပြန် အိမ်ပြန်ပြီး ဒီပစ္စည်းလေး ထုခွဲရောင်းချကာ နာနာတာဝန် ပြေအေး အား ကုသိုလ်ဒါနပြုအမျှပေးအပ်မည် ဆိုခြင်းပဲ။ အိတ်ကပ်ထဲမှ လက်စွပ်ကလေး အား စမ်းသပ်နေမိပါတော့သည်။

(ထုတ်ခန်းဆွင့်မှ တကယ့်အခြေအနေ အတွေ့အကြုံအား ခံစားရသော အား သည်။)

ဒဏ္ဍာရီ (တော်ပူလယ်သာ) ဆင်ခြင်ချိန်

ယခင်လမှ အဆက်

ဝန်ထမ်းလွှာ

တိမ်မက်ဆန်းစု

ကျွန်ုပ်တို့ တအံ့တဩ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။ မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ညိုမည်းနေသည့် ဆရာခင်စိုး၊ ကျွန်ုပ်နှင့် ညီအစ်ကိုပမာ ချစ်ခင်ရပါသော အစ်ကိုခင်စိုး ဖြစ်နေသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးချင်းချင်း ပေကျန်နေသည်။

‘ဖြစ်ရလေ အစ်ကိုစိုးရယ်’

ကျွန်ုပ်၏ ကြော့ဆွဲနှင့်သော စကားကြောင့် အနားတွင်ရှိသော ခဲဘော်လေး အောင်ဘုလည်း ခံစားသွားရသည်ထင်၏။ သူ့မျက်လုံးအိမ်မှာ မျက်ရည်တွေ ဝေနေ၏။

ဆရာခင်စိုး ဘာကြောင့် သေနတ်ထိမှန်သေဆုံးသွားရပါသနည်း။ ဖြစ်ပွားပုံကို ကျွန်ုပ်တို့ မသိသေးပါ။ ဆရာခင်စိုး၏ အလောင်းကို ဝိတ်ဖြူနှင့်

ပြန်အုပ်၍ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲစွာ ဆေးရုံမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြသည်။

ဆရာခင်စိုး သေဆုံးသည့်သတင်းကို သူ့မိသားစု သိရှိလောက်ပေပြီ။ မည်မျှ ငိုကြွေးပူဆွေးနေကြမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်၏ ကျမှက်ရည်ကို သုတ်ကာ ကတုတ်စခန်းသို့ ပြန်ခဲ့ချိန် နံနက်ပိုင်း တာဝန်ယူမည့် ပြည်သူ့ရဲများလည်း ရောက်နှင့်နေပြီ...

‘အလှူဆင်း၊ ယုတ်ကုမ္မာ စခန်းမှ ဆရာခင်စိုး တပ်ကြပ်ဆင်း’

ကတုတ်စခန်းတွင် ကျန်ခဲ့သော သတင်းမေး ခဲဘော်တို့ကို အသိပေး ပြောလိုက်ရသည်။ ပြည်သူ့ရဲများကို

ထုတ်စား (၂)

တာဝန်လွှဲပြောင်းပေးပြီး လာကြိုသည် ကားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကင်းသမားအဖွဲ့ တပ်ရင်းသို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ကြသည်။

ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်နှင့် ယူနီဖောင်းအပြည့်အစုံနှင့် နောက်တန်းမှူး ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန်ကို တွေ့ရသဖြင့် အလေးပြုကာ အနားသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်လျှင်...

‘ဆရာသက် (၇) နာရီတိစခန်းကြီးကို ထွက်မယ်။ ကျော့ဦးအိတ်မပါဘူး။ လက်နက်ခဲယမ်းနဲ့ စစ်ချက်ယူဖို့ စာရွက်စာတမ်း ထည့်လာခဲ့။ ဇွဲလျှင်က အသင့်စောင့်နေ’

ဗိုလ်မှူး၏ အမိန့်စကားကြောင့် အဆောင်သို့ အပြေးပြန်ကာ ကျောပိုး အိတ်ချ ရေအမြန်ချိုးပြီး လက်ဖက် ရည်တစ်ခွက်သောက်၍ ရုံးပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရပြန်သည်။

ရုံးရှေ့ နှစ်ဆန်းကားနှစ်စီးနှင့် လုံခြုံရေးလိုက်ပါမည့် ရဲဘော်များ အသင့်ဖြစ်နေသည်။ တပ်ကြပ်ဆရာ အောင်မင်းကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ကျဆုံးသွားသည့် ဆရာခင်စိုးနေရာ တွင် စခန်းမှူးတာဝန် ထမ်းဆောင် မည့်သူဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အချိန်ကို လေးစားတတ်သော ချင်းတိုင်းရင်းသား ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန် သည် စစ်သုံး မာဒေါဂျစ်နှင့် ရုံးပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။ သူ့ဘေးမှာ တပ်ရေး ဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း လိုက်ပါ လာသည်။

ကျွန်ုပ်အပါအဝင် လုံခြုံရေး လိုက်ပါ မည့် စစ်သည်များကို တန်းစီ စစ်ဆေး ပြီး နံနက်(၇း၀၀)နာရီတိတိတွင် တပ်ရင်းမှ ကားဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြပြန် သည်။

ဦးတည်ချက် သွားရမည့်နေရာ သည် မနေ့က ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းစစ် လစာပေးရောက်ခဲ့ကြသည့် ကရင် တိုင်းရင်းသားအများစု နေထိုင်ရာ စခန်းကြီးရွာ တပ်စခန်းဆီသို့။

စစ်ဗျူဟာအရ ရန်သူမှ ချို့ခိုတိုက် ခိုက်ခြင်း(Ambush)မခံရအောင် လမ်း ကင်းများ ချထားပြီး စခန်းကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်သွားကြသည်။ တပ်စခန်းထဲ ဝင်လိုက်သောအခါ အလေးပြု အော်သံမှလွဲ၍ စခန်းရှိ ရဲဘော်များ ညှိုးနွမ်းသော မျက်နှာဖြင့် ရှိနေကြသည်။

မြေကြီးပေါ်သို့ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ ထားသော ရဲဘော်ထွန်းရီ၏ ငိုရွိုက်သံ

ကိုလည်း ကြားလိုက်ရသည်။ စခန်း အဝင်ကင်းစောင့် ရဲဘော်ကို ကျွန်ုပ်တို့ နှင့်ပါလာသည့် ရဲဘော်တစ်ဦးမှာ ခေတ္တ ကင်းတာဝန် ယူပေးလိုက်သည်။

‘ကဲ ဒီစခန်းက ရဲဘော်တွေအား လုံး ဒီကိုလာကြ’

စခန်းရုံးခန်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်ပြီး သည်နှင့် ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန်က ရဲဘော်အားလုံးကို ခေါ်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်က ဖိုင်ကတ်နှင့် စာရွက်၊ ဘောလ်ပင်များ အသင့်ပြင်ထားလိုက် သည်။ ရဲဘော်များ နေရာယူထိုင်ပြီး သည်နှင့် ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန်က...

‘ဆရာခင်စိုး ဘာကြောင့် စခန်းထဲမှာ သေနတ် ထိန်းသေဆုံးသွားရတာလဲ အဖြေပြန်ကို သိချုပ်တယ်။ ရဲဘော်တစ်ဦးရင်း အမှန်အတိုင်း သက်သေထွက်ဆိုပေါ့’

ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန်က ရဲဘော်များ ကို ရှင်းပြပြီး ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်းက ရဲဘော်တစ်ဦးချင်းကို စတင် မေးပါ သည်။ ကျွန်ုပ်က စစ်ဆေးချက်များကို (Procedure) ရုံးလုပ်ငန်းပုံစံကျ ရေးမှတ်နေရသည်။

[မှတ်ချက် ။ ။ ဤနေရာ၌ ရဲဘော် တစ်ဦးချင်းစီ၏ စစ်မေးထွက်ဆိုချက် များကို ဖော်ပြနေပါက အရှည်လျား မည် ဖြစ်သောကြောင့်တစ်ကြောင်း၊ ရဲဘော်အားလုံး၏ ထွက်ဆိုချက်မှာ လည်း အားလုံး ထပ်တူထပ်မျှနေ၍ တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ရဲဘော် သက်သေများထဲမှ အဓိက အရေးပါ သည့် တပ်သားထွန်းရီ၏ ထွက်ဆိုချက် ကိုသာ အဓိကထား ဖော်ပြပါမည်။

စာရေးသူ]
‘ကိုယ်ပိုင်အမှတ်(...) တပ်သားထွန်းရီ’
မှန်ကန်စွာ ထွက်ဆိုရန် သတိပေး ပြီးနောက် ထွက်ဆိုသည်မှာ...
(၂၃-၆-၁၉၇၅)နေ့ ဗိုလ်မှူး

ဆွန်ဇာထန် စခန်းကြီးစခန်းသို့ စခန်း စစ် လာရောက်စဉ် မှာကြားခဲ့သည့် အတိုင်း ရန်သူသည် မိမိတို့ ပတ်ဝန်း ကျင်တွင် အနီးကပ် ရှိနေကြောင်း သတင်းအရ ဆရာခင်စိုး စခန်းမှူး၏ အမိန့်ဖြင့် ည(၆)နာရီမှစ၍ စခန်းရှိ ရဲဘော်များ အပြင်သို့ မထွက်ကြပါ။

အလှည့်ကျ ကင်းစောင့်ရပါသည်။ ကင်းစောင့်သူသည် ကျည်အသင့် ထိုးထားရပါသည်။

ထို ည(၇း၀၀)နာရီမှ (၈း၀၀)နာရီ ထိ ကျွန်တော် ကင်းတာဝန်ကျပါ သည်။ စခန်းတွင်း၌ ငှက်ပျောပင်များ ရှိခြင်း၊ မိုးဖွဲကလေးများ ကျနေခြင်း ကြောင့် ရာသီဥတုအခြေအနေအ မှောင်နေပါသည်။

တစ်ရွာလုံး တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။ ကင်းစောင့်နေရာ၏ အနောက်ဘက် ကတုတ် ဘန်ကာကြီး(bunker)ထဲ၌ စခန်းမှူး ဆရာခင်စိုးနှင့် ရဲဘော်များ ရှိနေကြပါသည်။

မီးရောင်မှိန်မှိန်ကို လှမ်းမြင်နေ သော်လည်း အားလုံး ငြိမ်သက် တိတ်ဆိတ်နေပါသည်။

ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း သူ တို့နှင့် အလှမ်းဝေးဝေးတွင် ကင်းစောင့် နေစဉ် ည (၇း၃၀)နာရီချိန်ခန့် အိမ်သာ ဘက်မှ လျှောက်လာသော ခြေသံတို့ ကြားရသဖြင့် မသက်သာ၍ ကျွန်တော် ကိုင်ဆောင်ရသည့် ဂျီ-၃(G-3)သေနတ် ကို ပြောင်းလှည့်ကာ ထိုးချိန်ရင်း...

‘ရပ် နီဏာရာ ဟယ်လူလဲ’
ဟု မွန်တိုင်းရင်းသားဘာသာဖြင့်ပါ အသံကျယ်ကျယ် (၂)ကြိမ်တိုင် လှမ်း မေးပါသည်။

ပြန်ပြောသံကို မကြားရသဖြင့် ရန်သူ ချဉ်းကပ်လာသည်ဟု လုံစ ယုံကြည်ကာ လှည့်အတွဲလိုက် ဖန်

ထိုက်ပါသည်။ တစ်ဖက်မှ ပစ်ခတ်သံ
ကြားရပါ။ သေနတ်သံကြောင့်
တတုတ်ဘန်ကာထဲမှ ရဲဘော်
အားလုံး ထွက်လာပြီး “ဘာဖြစ်
တာလဲ” ဟု မေးကြပါသည်။

“ရန်သူ ရန်သူ” ပြောပြီး
ကျွန်တော်တို့ သေနတ်
ကိုယ်စီဖြင့် ခြေသံကြားရာသို့
သွားကြည့်ရာ လူတစ်ယောက်
မှောက်ရက်လဲနေသည်ကို တွေ့ရပါ
သည်။

လဲနေသူမှာ စခန်းမှူးဖြစ်သူ ဆရာ
ခင်စိုးဖြစ်၍ ကျည်သုံးချက် ထိမှန်ထား
သော ဒဏ်ရာဖြင့် တွေ့လိုက်ရသည်။
ကျွန်တော်တို့ ဆရာခင်စိုးကို

ပွေ့ထူသောအခါ အသက်မရှိတော့ပါ။
(ထိုနေရာ၌ စစ်ချက်ယူသည့်
ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း၏ အပြန်အလှန်
အမေးအဖြေ)

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘ဆရာခင်စိုး အိမ်သာသွားမယ်ဆို
ရင် မင်း ကင်းစောင့်တဲ့ရှေ့က သွားရ
မှာ မဟုတ်လား။ ဆရာမှန်း မင်း မသိ
ဘူးလား’

တပ်သားထွန်းရီ(သက်သေအမှတ်-၁)
‘ကျွန်တော့်ရှေ့က ဖြတ်သွားရင်
မြင်ရမှာပေါ့။ ဖြတ်သွားတာ မတွေ့ရ
ဘူး’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘အိမ်သာဘက်က ခြေသံကြားလို့
ရပ် နီကောရော ဘယ်သူလဲလို့ မင်း
တကယ် အော်မေးခဲ့သလား’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ကျွန်တော် (၂)ကြိမ် အော်မေးပါ
တယ်။ ပြန်ဖြေသံ မကြားရတာ အမှန်
ပါပဲ’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘မင်းတို့ဆရာ မင်းတို့ မသိအောင်

မလွယ်ပေါက်ကထွက်ပြီး အိမ်သာ
ဘက်က ပြန်ဝင်လာတာရော မဖြစ်နိုင်
ဘူးလား’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ဆရာခင်စိုးက စည်းကမ်းကြီးပါ
တယ်။ ဘယ်သွားသွား ဒုစခန်းမှူး
ကျွန်တော့်ကို အသိပေးပြီးမှ သွားလေ့
ရှိပါတယ်’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘မင်းတို့ဆရာ အရက်၊ ဖဲ၊ အမျိုး
သမီးကိစ္စနဲ့ တိတ်တိတ်ထွက်သွားတာ
ရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ဆရာ ဒီကိစ္စတွေနဲ့ ရှုပ်ထွေးခြင်း
လုံးဝ မရှိပါဘူး’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘မှောင်ခိုကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး
မှောင်ခိုသမားတွေနဲ့ သွားတွေ့ပြီး
တိတ်တဆိတ် ပြန်လာတာရော ဖြစ်
နိုင်တယ် မဟုတ်လား’

**[မှတ်ချက် ။ ထိုစဉ်က မှောင်ခို
ကုန်သည်များသည် တပ်စခန်းမှူး
ပြည်သူ့ရဲနှင့် အပေးအယူလုပ်၍**

**တရားမဝင် မှောင်ခိုပစ္စည်း သယ်
ဆောင်ရောင်းဝယ် ဖြန့်ချိမှုများ ရှိခဲ့
သည်။]**

တပ်သားထွန်းရီ
‘ဆရာ မှောင်ခိုသမားတွေနဲ့
ကင်းကင်း နေပါတယ်’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘မင်းနဲ့ ဆရာခင်စိုး ရန်ငြိုးရန်စ
ရှိခဲ့သလား’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ကျွန်တော်နဲ့ဆရာ အင်မတန်
ခင်မင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်နဲ့ ဒီစခန်း
မှာရှိတဲ့ ရဲဘော်အားလုံး ဆရာ့ကို
လေးစားချစ်ခင်ကြပါတယ်’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘ကျည်တစ်တောင်ချင်း မပစ်ဘဲ
ဘာဖြစ်လို့ အတွဲလိုက် ပစ်လိုက်ရ
သလဲ’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ရန်သူထင်လို့ ပိုင်အောင် အတွဲ
လိုက် ပစ်လိုက်တာပါ’

ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်း
‘မနေ့မနက် တို့ရောက်တော့ စခန်း
မှူး အပြင်တိုက်ကင်းထွက်သွားတယ်။
ဘယ်လို ဆက်သွယ်ရမလဲမေးတော့
မင်းက သေနတ်တစ်ချက် အပေါ်
ထောင်ပစ်ရင် ဆရာ ပြန်လာလိမ့်မယ်
လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်’

တပ်သားထွန်းရီ
‘ဒီနည်းနဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ စခန်းမှူး
အမိန့်ပေးထားတဲ့အတိုင်း ဗိုလ်မှူး
ခွင့်ပြုလို့ ကျွန်တော် ပစ်ခဲ့တာပါ’

**ဗိုလ်ကြီးမောင်သိမ်းက နောက်ဆုံး
မေးခွန်းကိုမေးပြီး စစ်မေးခြင်းကို
ရပ်လိုက်ပါသည်။**

ကျွန်ုပ်က သက်သေ ထွက်ဆိုရင်
စစ်မေးခြင်းများကို ပြန်လည်လုပ်ပြုပြီး
မှန်ကန်ကြောင်း အနေဖြင့် တပ်သား

ထွန်းရီကို လက်မှတ်ရေးထိုးပေးပါသည်။

ဆရာခင်စိုး(စခန်းမှူး)ကို မှားယွင်းပစ်ခတ်သေဆုံးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားစစ်သည်များကလည်း...

‘ဆရာခင်စိုး ကျွန်တော်တို့နှင့်အတူ ဘန်က ကတုတ်တွင် အတူရှိနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ကို စကားတိုပြောရန် စောစောအိမ်ရန် အလှည့်ကျ ကင်စောင့်ရန် ယူကြားသောကြောင့် (၁၅) မိနစ်ခန့် အကြာတွင် ကင်သား ခဲဘော်ထွန်းရီ၏ “ရပ် နီကော ခော ဘယ်သူလဲ”ဟု (၂) ကြိမ်ပေးသံကို ကြားလိုက်ရကြောင်း...

ခဏအကြာတွင် သေမှတ်သံ(၃)ချက် ကြား၍ ကတုတ်ထဲမှ ထွက်လာရာ ထွန်းရီက အိမ်သာဘက်မှ ခြေပုံကြားကြောင်း ရန်သူထပ်၍ ပစ်လိုက်ကြောင်းပြောပြီး အိမ်သာဘက်သို့ သွားကြည့်ကြရာ သေမှတ်ခံရသူများဖြင့် မျက်ရက်သေဆုံးနေသော ဆရာခင်စိုးကို တွေ့ရကြောင်း...

ကျွန်တော်တို့အားလုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်ပိကြောင်း ဆရာကို ကျွန်တော်တို့ တစ်စခန်း လုံခြုံခဲဘော်ယူကာ ခုခံလေ့စားကြောင်း ခဲဘော်ထွန်းရီနှင့်လည်း ရရှိပြီးရန်စ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့နှင့်လည်း ယှဉ်လှည့် ပြဿနာပျ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း’ အသီးသီး ထွက်ဆိုကြသည်။

ဤသို့ စုံစမ်းမေးမြန်းပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး တပ်ရင်းသို့ ပြန်လာကြပါသည်။ စစ်ဆေးချက် အပြည့်အစုံကို (...)တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ အမှုတွဲ တင်ပြခဲ့ရာ တိုင်းမှ ထိုစစ်ဆေးချက်ကို အတည်မပြုဘဲ ပြန်လည်စစ်ဆေးရန် ညွှန်ကြားလာခဲ့ပြန်သဖြင့် အခြား အရာရှိတစ်ဦး ပြောင်းလဲ၍ စစ်ချက် ယူရပြန်သည်။

တိုင်းသို့ တင်ပြပြန်သောအခါတွင်လည်း အတည်မပြု ပြန်လည်စစ်ဆေး

ခိုင်းသဖြင့် တပ်သားထွန်းရီမှာ အချုပ်ထဲ၌ လစာတစ်ဝက် ခံစားခွင့်နှင့် ချုပ်နှောင်ထားခြင်း ခံနေရပါသည်။

သေဆုံးသွားသူ ဆရာခင်စိုးသည် စိတ်ထားကောင်းပြီး အေးဆေးသူ ဖြစ်သဖြင့် တပ်ရင်းတစ်ရင်းလုံး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ သက်သေခံ အကျဉ်းချုပ် ရေးယူပြီး တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်သို့ အကြိမ်ကြိမ် တင်ပြခဲ့ရာ ဥပဒေအရာရှိများက စစ်ဆေးချက်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ပြီး အထင်မှား အမြင်မှားနှင့် ခဲဘော်ထွန်းရီ ပစ်ခတ်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ဟု ယူဆသည်။

ဆရာခင်စိုးနှင့် ခဲဘော်ထွန်းရီတို့ နှစ်ဦးကြား တစ်စုံတစ်ခုသော ပြဿနာ တစ်ခုခုရှိလိမ့်မည်။ မကျေနပ်၍ တပင် ပစ်သတ်ခဲ့ခြင်းဟု ဥပဒေဓမ္မထောင့်မှ မြင်သည်။

တိုင်းစစ်ဌာနချုပ်မှ အရာရှိများ ကိုယ်တိုင် စခန်းကြီးသို့ သွားရောက်ပြီး လေ့လာစုံစမ်း စစ်မေးကြသည်။

သံသယဖြင့် အချုပ်ခံနေရသော တပ်သားထွန်းရီကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် စစ်မေးသည်။ “ရပ်-နီကောခော ဘယ်သူလဲလို့ ကျွန်တော်မေးပြီး ဖြေသံမကြားရလို့ ရန်သူထင်ပြီး ပစ်မိတာပါ” ဘယ်အရာရှိစစ်စစ် ဖြေဆိုချက် အပြောင်းအလဲ မရှိသဖြင့် အမှုတည်ဆောက်ရန် ကြန့်ကြာနေခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ဖြစ်ရပ်မှန်အတိုင်း စစ်တရားရုံးဖွဲ့၍ စစ်ဆေးပြီးနောက် ခဲဘော်ထွန်းရီကို မည်သည့်ဖြစ်ဒေထံမှ မပေးဘဲ အချုပ်မှ လွှတ်ခဲ့ရသည်။

အချုပ်ကျနေစဉ် ဖြတ်တောက်ခံထားရသည့် လစာများ အားလုံး ပြန်လည်ထုတ်ယူ ခံစားခွင့် ပြုလိုက်သည်။

အချုပ်မှ လွှတ်ပြီးနောက် ခဲဘော်ထွန်းရီကို (၆)လခန့် လက်နက်ဆောင်ခွင့်မပေးဘဲ ထား၏။ ခဲဘော်ထွန်းရီမှာ အချုပ်မှ တရားသေလွှတ်သော်လည်း ဝမ်းသာရွှင်ပျခြင်းမရှိ အမြဲတမ်း ဝိုင်တွေငေးငိုင်လျက်ပါသည်။

တစ်ခါတစ်ရံ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောနေတတ်၏။ မျက်ထွေးဟောက်ပက် ဖြစ်လာသည်။

အအိမ်ပျက် အစားပျက်နှင့် စိတ္တရောဂါ စွဲကပ်ဟန်ပြလာသဖြင့် မော်လမြိုင် အမှတ်(၅၃၅) စစ်ကြေးဆေးရုံမှတစ်ဆင့် တပ်မတော်စစ်ဆေးရုံကြီး မင်္ဂလာဒုံသို့ ပို့လိုက်ရသည်။

စိတ္တဇအဆောင်တွင် “ရပ် နီကော ခော ဘယ်သူလဲ၊ ငါ ထွန်းရီမဟုတ်ဘဲ ဓမ္မပတိုးနဲ့ ပစ်လိုက်မယ် ခိုင်း၊ ခိုင်း၊ ခိုင်း” တစ်ယောက်တည်း အော်နေသော ခဲဘော်ထွန်းရီကို ကျွန်ုပ်လူနာသွားကြည့်ရင်း မြင်ရသည်။ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် ဆရာခင်စိုးနှင့် ခင်ပါသူ ခဲဘော်ထွန်းရီနှင့်လည်း ခင်ပါသည်။ ခဲဘော်ထွန်းရီနှင့် ဆရာခင်စိုးတို့မှာလည်း ခင်မင်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

ခဲဘော်ထွန်းရီသည် ဆရာခင်စိုးမှန်းသိလျက် ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ကျွန်ုပ် ယုံကြည်ပါသည်။ ကံအားစွာ ဆရာခင်စိုး သေဆုံးခြင်းဟု ခင်ပါမည်။

သတ္တဝါတိုင်းသည် သေဆုံးခြင်း (၄)မျိုးရှိရာတွင် သက်တမ်း သေခြင်း၊ ကံကုန်၍ သေခြင်း၊ အသက်နှင့် ကံကုန်၍ သေခြင်း၊ ဥပစ္စေဒကံဖြင့် သေခြင်းဟူ၍

သည်။ ဆရာခင်စိုး၏ ယခု သေဆုံးရုံမှာ ဆရာတော်ကျည်ဆန်သင့်၍ သေခြင်း၏။ သူ၏ အတိတ်ကကြွေးတစ်ခုကို ဥပစ္စေဒကကံမြောက် ပြန်လည်ဆောင်လိုက်ခြင်းဟု ဆိုရပါမည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက လောကတွင် မသိနိုင်သော (၅)ရပ် ရှိသည်ဟု ဟောကြားထားမှုခဲ့ပါသည်။

ဘယ်အသက်အရွယ်တွင် သေရမည် ဘယ်သို့သော ရောဂါဖြင့် သေရမည် ဘယ်အချိန်ကာလတွင် သေရမည် ဘယ်သုသာန်သင်္ချိုင်းမှာ မြှုပ်နှံမည်၊ သေပြီးနောက် ဘယ်ဂတိသို့ ရောက်မည်ကို ဤလောက၌ မည်သူတင်ဦးတစ်ယောက်မှ မသိနိုင်ဟု ဆိုထားပါသည်။

စင်စစ် ဆရာခင်စိုး၏ အသက်အရွယ်မှာ (၄၀)ပင်မစွန်းသေး။ အရွယ်အားဖြင့် ကျန်းမာသည်။ သို့သော် သေမင်းခေါ်ရာ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ဆရာခင်စိုးသည် သူ ယနေ့ စခန်းကြီး၌ သေနတ် ထိမှန်သေဆုံးရလိမ့်မည် ဟု သိရာမည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ဆရာခင်စိုး၏ သေနေ့အကြို မသေမီနေ့ရက်များက ထူးခြားသော နိမိတ်ပုံရိပ်များ ရှိခဲ့သည်ကို တော့ ကျွန်ုပ် ပြန်လည်စဉ်းစားမြင်သော်လည်း မသိပါ။

ထူးခြားချက်တစ်ခုကား ဆရာခင်စိုး၏ အလောင်းကို သံဖြူရေပိတ်ဖြူပြင်သူ ဆေးရုံကြီး ရင်ခွဲရုံသို့ပို့ပြီးနောက် တစ်နေ့ ဗိုလ်မှူးဆွန်ဇာထန် ဦးစီးရဲစမ်းစစ်ဆေးရေးအဖွဲ့နှင့် သေမှုဆောင် သက်သေခံ အကျဉ်းချုပ် အရေးယူရန် စခန်းကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့က ပို့ခဲ့ရသည်။

ဆရာခင်စိုး သေဆုံးမှုဖြစ်ရပ်နှင့်

ပတ်သက်၍ စခန်းတွင်း ရဲဘော်များ၏ သက်သေထွက်ဆိုချက်များကို ရေးယူပြီးနောက် ဆရာခင်စိုး၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ (လက်နက်ခဲယမ်း၊ စစ်ယူနီဖောင်း၊ ကျောပိုးအိတ်အစရှိသည်)ကို ကျွန်ုပ် စုဆောင်းသိမ်းဆည်းရစဉ် ဆရာခင်စိုး၏ အိပ်ရာဘေးမှ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း အဖုံးဖွင့်လှန်ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

(၂၂-၆-၁၉၇၅)ရက်စွဲဖြင့် ဆရာခင်စိုး ရေးထားသည့်မှတ်တမ်းဖြစ်၍ အမှတ်မထင် ဖတ်ကြည့်ရာ...

'အိမ်ကဆီတစ်ခု ယက်နေတာ (၁၇-၆-၁၉၇၅)ညကတည်းက ဖြစ်သည်။ (၂၂-၆-၁၉၇၅)ညအထိ ဆက်တိုက်ယက်နေသည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် (၆)ညရှိပြီ။ အိမ်ကထဲတွင် ဆံပင်ရှည်ရှည် အသားမည်းမည်း အရပ်ပြိုပြိုနှင့် သန်မာထွားကျိုင်းသော အရုပ်ဆိုဆို လူကြီးတစ်ယောက်မှ...

'ငါ့ပြည်ပြေးအဖွဲ့က ဗိုလ်စတင်ဂန်း ဖမ်းတိုက်တာက ဗိုလ်ကြီးစိုးအောင် ဖမ်းသတ်လို့ အနန်းကွင်းရွာထဲတာမှာ သေခဲ့ရတယ်။ သူ့ဟာည ဖမ်းကိုလဲ (၇)ရက် တစ်ပတ်ပြည့်ရင် လက်စားချောပယ်။ သေပြီပဲထား။ ငါ့ပိုပို ဖမ်းကို သေစေရမယ်။ ဟား...ဟား...ဟား...'

ကျွန်ုပ် အထက်ပါ စာသားများကို ဖတ်ရင်း ပြူးလည်းပြူးမိ၏။ ရယ်လည်းရယ်မိ၏။

ဆရာခင်စိုးသည် ဝတ္ထုမဂ္ဂဇင်းများ

ဖတ်ခြင်း၌ ဝါသနာပါသူဖြစ်သဖြင့် စကားပြော(Dialogue)ကို ကြိုက်နှစ်သက်၍ ကူးယူထားသည်ဟု ထင်မှတ်၍ ပြူးရယ်မိရာမှ ရှေ့ဆက်ဖတ်လိုက်ရာ...

'ဤအိမ်ကဆီကြောင့် စိတ်ပျက်လန်းယုန်ဖြင့် (၂၃-၆-၁၉၇၅)ဆိုလျှင် တစ်ပတ်ပြည့်မည်။ အိမ်ကထဲကအတိုင်း ငါတကယ်သေရမှာလား။ ဘုရားရှိခိုးဂုဏ်တော်ပုထိုးပိတ်ပြီး အိမ်ပယ်။ ယုန်ဖြင့် တက်စမ်းစစ် လစာပေးဖို့ လာကြပယ်။ ဇိုသက်နဲ့ ဝိုသားကြီးကို တွေ့ပယ်။ ဒီစခန်းက ပြန်ပြန်ပြောနေရင် ကောင်းမှာပဲ'

ဤစာပိုဒ်ကိုဖတ်ပြီး ကျွန်ုပ် မရယ်မပြူးနိုင်တော့ပါ။ စိတ်ထိခိုက်ခဲ့ရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဆရာခင်စိုးသည် (၂၃-၆-၁၉၇၅)နေ့ နံနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် သူ့သား ကျော်စွာမြင့်ကို တွေ့ဆုံကာ စကားပြောခဲ့ရသည်။ ထိုနေ့ည (၇-၃၀)နာရီ အချိန်ခန့်တွင် အမှန်တကယ် သေဆုံးခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလော။

ဆရာခင်စိုး၏ မှတ်တမ်းထဲက ပြည်ပြေးသောင်းကျန်းသူ ဖြစ်သော ဗိုလ်စတင်ဂန်း ဆိုသူမှာ ထိုစဉ်က အမှန်တကယ် ရှိခဲ့ဖူးသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မကြာခဏ တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။

ဆံပင်ရှည်ရှည် အသားမည်းမည်း အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် သန်မာထွားကျိုင်းပြီး အရုပ်ဆိုသော လူ့ဘီလူးကြီးတစ်ကောင်။

ထိုသောင်းကျန်းသူ ဗိုလ်စတင်ဂန်း ဆိုသူကို တိုက်ပွဲတစ်နေရာတွင် အရှင်ဖမ်းမိခဲ့ရာ ထွက်ပြေးသဖြင့် ထိုစဉ်က တစ်ခွဲမှူး ဗိုလ်ကြီးစိုးအောင်က ယုံတိုင်

အနန်းကွင်းရွာတံတား(ယခု ကရင် ပြည်နယ်၊ ထိုင်းနိုင်ငံအစပ် ဘုရား သုံးဆူမြို့အနီး)တွင် ၉-မမ(9-mm) ပစ္စုတိုဖြင့် ပစ်သတ်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ဖြစ်၏။

(ဗိုလ်ကြီးစိုးအောင်မှာ တိုက်ရည် ခိုက်ရည် အလွန်ကောင်းသော သူရဲ ကောင်းဘွဲ့နှင့် သူရဲဘွဲ့ ၃ အရာရှိ တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကျိုက်ထိုမြို့နယ် ပြည်သူ့ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌလည်း ဖြစ်ခဲ့ ဖူးပါသည်။ ယခု ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီ။)

သို့ဆိုပါလျှင် အိမ်မက်ထဲမှ ပစ်သတ် ခံခဲ့ရသော ဗိုလ်စတင်းဂန်းသည် မကျွတ်မလွတ်နိုင်သေးဘဲ ပရလောက သားအနေဖြင့် အပြီးအတောကြီးစွာ ဆရာခင်စိုးကို ပူးကပ်ပြီး သေကြောင်း ကြံစည်ခဲ့သည်ဟု ပြောရပါတော့ သည်။

ပသို့ဆိုစေ လောကပညတ်ချက် အရ ဆရာခင်စိုးနှင့် တပ်သားထွန်းရီ တို့သည် မနုဿလူသားစင်စစ်ဖြစ်၏။ လူလူချင်း မှားယွင်းပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်းဟု သာ ဥပဒေရှုထောင့်မှ ဆုံးဖြတ်အတည် ပြုသည်။

သို့သော် ဂမ္ဘီရပညာရပ်များ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှု အတိမ်အနက် အကျယ်အပြောကို ဥပဒေဘောင်ထဲ ထည့်ကာ သက်သက်ညာညာ ထည့် သွင်းစဉ်းစားရန် ခက်ခဲလှပါသည်။

နောက် ထူးခြားမှုတစ်ချက်ကား (၂၃-၆-၁၉၇၅) ည(၇း၃၀)နာရီ အချိန်ခန့်တွင် သေနတ်ထိမှန် သေဆုံး ခဲ့သော ဆရာခင်စိုးသည် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကြီးကို စခန်းကြီးတပ်စခန်း တွင် ထားခဲ့၍ သူ၏ နာမ်ဝိညာဉ်သည် သေဆုံးသည့် ညဉ့်သန်းခေါင်ကျော် (၀၂း၄၅)နာရီတွင် စခန်းကြီးမှ သံဖြူ ဇရပ်သို့ ရောက်ရှိကာ...

ကျွန်ုပ် တာဝန်ကျသည့် ပြည်သူ့ ဆေးရုံ ကတုတ်ဘန်ကာထဲဝင်ပြီး အိမ်မက်လိုလို တကယ်လိုလို ကျွန်ုပ်၏ ခြေထောက်ကိုလှုပ်ကာ ကိုယ်ထင်ပြခဲ့ ၏။ စကားပြောခဲ့ခြင်းများကလည်း ဆန်းကြယ်လှပါ၏။

ထိုဆန်းကြယ်မှု၏ ရှေ့ပိုင်း ပုံရိပ် များကိုကြည့်ပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်း ကြီးသို့ စခန်းစစ်ဆေးရင်း လစာပေး သွားစဉ်က ဆရာခင်စိုး တိုက်ကင်း ထွက်နေသည်ဟု ရေးသားဖော်ပြခဲ့ပါ သည်။

ကင်းသမား ရဲဘော်ထွန်းရီ အချက် ပေး သေနတ်ပစ်ဖောက်လိုက်သော အခါ ဆရာခင်စိုးနှင့်အဖွဲ့ စခန်းတွင်း သို့ ပြန်ဝင်လာသည်။ ထိုစဉ်က ဆရာ ခင်စိုး၏ ဖြူစင်မြဲဖြစ်သော မျက်နှာမှာ ညိုမည်းအကျည်းတန်နေသည်။

ကျွန်ုပ် ပခုံးကို ပုတ်လိုက်စဉ်က နာကျင်သွားသည်ဟုသာ လျှော့ပေါ့ တင်ပြခဲ့သော်လည်း အမှန်စင်စစ် ဆရာခင်စိုးကို မြင်တွေ့လိုက်စဉ်က မျက်နှာမှာ ညိုမည်းပုပ်၍ တမင်းစား ပန်းကန်တစ်ချပ်ပမာ ဖြစ်နေပြီး သူ၏ လှမ်းနေသော ခြေလှမ်းများမှာ ခြေပြင် နှင့် မထိဘဲ လေထဲလျှောက်နေ သလို...

အထူးသဖြင့် ဆရာခင်စိုး မျက်လုံးများ ပြူးလျက် ဝင်းလက် သည်ကို အထင်အရှား မြင်ခဲ့ရသည် ကျွန်ုပ်၏ပခုံးကို ပုတ်လိုက်သော သူ လက်မှာ ကြမ်းတမ်းမာကျော လေ နေပါသည်။

ဤအမြင် ဤအသိ ကျွန်ုပ် တစ်ယောက်တည်း မြင်တွေ့ ထိသိရသည်ဟု ထင်မှတ်၍ ထိုစဉ် မည်သူ့ကိုမှ မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။ ဆရာခင် သေဆုံးပြီးနောက် ကျွန်ုပ်နှင့်အ စခန်းကြီးသို့ လိုက်ပါလာသည့် ဆေး ဇာတ်သား ကျော်စွာမြင့်က...

'အဖေ တိုက်ကင်းထွက်ပြီး ခေါ် ဝင်လာတော့ ကျွန်တော်တောင် ငါ့ ဘယ်မှာလဲလို့ ယုန်းရာကြည့်ရတော့ ရှေ့မှာ အဖေ ဝင်လာပေယ့် ကျွန်ုပ် အဖေနှင့် မဟုတ်ဘူး။ သဲတောရွာကြီးလို အ မျက်နှာ အဖေပျက်လုံးကို ကျွန်ုပ် မကြည့်ရဘူး။ ကျွန်တော်ဆံပင်တွေ ရှည် ပြီးပြီ ခေါ်ကို ကိုင်လိုက်တာ လက်ဖြင့် ကြီးနဲ့ အဖေ ဘာဖြစ်နေမှန်း မသိဘူး ဟု ပြန်ပြောမှ ကျွန်ုပ်၏ အထင် အမြင်နှင့် တူနေကြောင်း သိခဲ့ရသည် သို့ဆိုပါလျှင် ဆရာခင်စိုးကို မသေ မီကပင် ပရလောကသား ဝင်ပု ညာသည်မှာ သေချာ၏။ ထောက်ပြချက် ဆိုနိုင်ဖွယ် အချက်များကလည်း ရှိ သည်။

ထိုပရလောကသားမှာလည်း တစ် (၄) တပ်ခွဲမျိုး ဗိုလ်ကြီးစိုးအောင် ကိုယ်တိုင် အနန်းကွင်းရွာ အနန်းကွင်း တံတားပေါ်တွင် 9mmပစ္စုတိုဖြင့် သူ သင်ခဲ့သူ ပြည်ပြေးအဖွဲ့မှ ဗိုလ်စတင်း ဂန်း ဖြစ်ရမည်ဟု အခိုင်အမာ စွဲစွဲ ရသည်။

ထို ပြည်ပြေးသောင်းကျန်း ဗိုလ်စတင်းဂန်းမှာ ရက်စက်တတ်သော

အတေး အမုန်းအာယာတကြီး၍
ဆရာ ပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန
ဗ္ဗယာ ဘဝေါ” ဟူသည့် ပဋ္ဌာန်း
ဆရာတော်အရ မကောင်းသော
အဖွဲ့နှင့် တစ်မက်မှုတို့ကြောင့် သုဂတိ
အသို့ မရောက်ဘဲ မကောင်းသော
ဗြာဟ္မာတံ့စွေ ဒုဂ္ဂတိသဝဋ် ကျင်လည်
ရလိမ့်မည်။

တစ်နွယ်ငင် တံစဉ်ပါ။ ပဲလှော်ကြား
အညောင် ဖြစ်ခဲ့ရသူ ဆရာခင်စိုးကို
အကြီးစိုးအောင်အစား ပစ်မှတ်သား
အောင်အဖြစ် ပရလောကသားတို့၏
နှိပ်ပညာအစွမ်းနှင့် အိပ်မက်ဆိုးများ
အစကော ခွန်အား လျော့နည်းချိန်၌
အိပ်မက်ဆိုးသေနတ် ထိမှန်
ဆုံးရှုံးခြင်းကို ဖန်တီးခဲ့သည်ဟု ဆို
နိုင်ပါသည်။

ဘန်ကာ ကတုတ်ထဲရှိ ရဲဘော်များ
အတူရှိနေရာမှ အပြင်သို့ ထွက်
သွားသော ဆရာခင်စိုးကို မမြင်လိုက်
ဟု ထွက်ဆိုချက်များအရ ကိုယ်
အောက်နေ၍ မမြင်ကြသည်လား
အစားဖွယ်ရှိသည်။

အိမ်သာသို့ သွားမည်ဆိုပါကလည်း
ကင်းသမားကို မလွဲမသေ ပြောခဲ့ရ
မည်။ ကင်းသမား ကင်းစောင့်နေ
သည့် ကင်းစခန်းရှေ့မှ ဖြတ်ရမည်ဖြစ်
၍ အသိပေးထားသင့်၏။

လမ်းကြောင်းမှန်အတိုင်း သွားခဲ့
မည်။ မသွားခဲ့သည်ကိုတော့ သေဆုံး
သူ ဆရာခင်စိုးသာ သိပါလိမ့်မည်။
အိမ်လျှောက်ခဲ့ပါလျှင် ကင်းသမား
အကြောင့် မမြင်ရပါသနည်း။

ပရလောကသား ဝင်စီးနေ၍ မမြင်
နိုင်သည်လား။ အိမ်သာဘက်မှ ခြေသံ
ကြား၍ “ရပ် နီကောရော ဘယ်သူလဲ”
ဟု မေးသည်ကို ဘာကြောင့် တုံ့ပြန်
အသံ မပေးနိုင်ပါသနည်း။

မမြင်အပ်သော ပရလောကသားမှ
အသံမထွက်အောင် နှုတ်ပိတ်ထားခဲ့
သည်လား။ ဖြစ်ရပ်မှန်ကို မည်သူမျှ
အတိအကျ အဖြေမပေးနိုင်ခဲ့ကြပါ။

မှားယွင်းပစ်ခတ်ခဲ့သည့် ရဲဘော်
ထွန်းရီမှာလည်း ပြစ်မှုတစ်ခုကို ကျူး
လွန်လိုက်မိသည့်အတွက် အရိပ်တစ္ဆေ
ခြောက်လှန်ခြင်း ခံရပြီး ရူးသွပ်ခဲ့ရရှာ
လေပြီ။

သည်တွင် ကျွန်ုပ် တိုင်းသဘော
တရားရေးရာ နိုင်ငံရေးသင်တန်း တက်
ရောက်ခဲ့စဉ်က ကထိကဆရာဦးမြင့်သူ
၏ ဟောပြောချက်ထဲမှ စကားတစ်ရပ်
ကို ပြန်လည်ကြားယောင်မိပါသည်။

“ပြစ်မှုတစ်ခုကို ကျူးလွန်ပြီးသောသူ
သည် လိုက်သူမရှိဘဲ ပြေးနေရတတ်၏”
ရဲဘော်ထွန်းရီသည် ပြစ်မှုတစ်ခုကို
သိလျက်နှင့် ကျူးလွန်ခဲ့သည်လား။

သူ၏ စိတ်တစ္ဆေလိုက်၍ ပြေးရင်း
နှင့် ရူးခဲ့ရသည်လား။ လောကီအရှုပ်
လူတို့နှုတ်ကား မဟုတ်လည်းပြော၊
ဟုတ်လည်းပြောတတ်၏။ အတင်း
အဖျင်းစကား သံသယအကြည့်များ
နှင့် ရဲဘော်ထွန်းရီကို “ဆရာကို
ပစ်သတ်သူ”ဟု စွပ်စွဲပြောကြမည်မှာ
လောကသဘာဝပင်ဖြစ်၏။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်သို့ထင်၍ ပသို့

ပင် ပြောကြပါစေ။ ကျွန်ုပ် ယခု
ရေးသားသည့် “အိပ်မက်ဆန်းနှင့်
ကလဲ့စား” ဖြစ်ရပ်မှန်ဝတ္ထုကို ဖတ်မိ
သူများ ကျွန်ုပ်၏ အယူအဆ အတွေး
နှင့် ဆရာခင်စိုး၏ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
စာအုပ်ထဲမှ “အိပ်မက်ဆိုး”ကို
လက်ခံနိုင်ပါလျှင် သံသယတရားခံ
ဖြစ်ခဲ့ရရှာသော ရဲဘော်ထွန်းရီကို
စာနာ ခွင့်လွှတ်နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ပသို့ဆိုစေ စိတ်ဝေဒနာ ခံစားနေရ
ရှာသည့် ရဲဘော်ထွန်းရီသည် ဆရာ
ခင်စိုး သေဆုံးပြီး (၂)နှစ်အကြာတွင်
ဘဝတစ်ပါးသို့ ရွှေ့ပြောင်းသွားခဲ့ရှာ
လေပြီ။ အားလုံး၏ နားလည်ခွင့်လွှတ်
မှုကို မသိသွားခဲ့ရပါကလား။

ကောင်းဆိုးနှစ်တန် လောကခံကြား
ကံစီမံရာ လိုက်ပါနေကြသူ ကျွန်ုပ်
အပါအဝင် သံသရာခရီးသည်များ
သည် ကျွန်ုပ် ပါဝင်ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့်
ဤဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်ထက် ပို၍
ဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ်များကို ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရပါလျှင် (သို့မဟုတ်) ကြုံတွေ့ခဲ့
သော်.....အတွေးများရပ်၍...

တရံရောအခါက ပြည်ပြေးအဖွဲ့မှ
သောင်းကျန်းသူ(ရန်သူ) ဖြစ်ခဲ့ဖူးသော
ဗိုလ်စတင်ဂန်းနှင့်...

ငါ့နိုင်ငံသာ။ ငါ့တပ်မတော်အတွက်
အသက်နှင့်ခန္ဓာ ပေးဆပ်တာဝန်
ထမ်းရွက်ခဲ့ကြသော...

ဆရာခင်စိုးနှင့် ရဲဘော်ထွန်းရီတို့
ကောင်းရာသုဂတိ လားကြပါစေ
ကြောင်း ဆုတောင်းအမှုဝေခြင်းသည်
သာ သေသူများအတွက် အထောက်
အပံ့ကျေးဇူးပြုရာ ရောက်နိုင်ပေတော့
သည် မဟုတ်ပါလား။

သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာ ဟော၍
၎သုန်သက်လွင်
နဂ္ဂဗ္ဗာဓရာဇိခြဏ္ဍမဂ္ဂဇ် ၂၅၅

'အစ်ကိုအောက်နားက နှစ်လုံးပါ ခူးလိုက် အတော်ကြီးနေပြီ'

တစ်ဝက်ခြံမှ ဆုရသည့် အသံများ ကြောင့် ထွန်းကြည့်မိရာ မထွေးက ခဲဆိုခြင်းထက် လက်ညှိုးထိုး ခိုင်းစေနေ သည်ကို တွေ့ရ၏။

'ဘာတွေ အမိန့်ချနေတာလဲ'

'ဪ... အစ်ကိုကြီး ဒီမှာ သရက် သီးတွေလေ ရင့်ကုန်ပြီ။ သရက်သီးစိမ်း က တစ်လုံး တစ်ရာတောင် မရချင်ဘူး။ အုပ်ထားလိုက်ရင် သုံးလေးရက် အတွင်း မှည့်ပြီး တစ်လုံး ငါးရာရတယ်။ အစ်မက မလုပ်တတ်လို့ ကျွန်မ ရောက်တုန်း လုပ်ပေးရတယ်'

မထွေးသည် လယ်တဲတွင်သာ အနေများ၍ အိမ်ခြံမြေသို့ တစ်ခါတစ်ရံ မှ ရောက်လာတတ်သည်။ လယ်ယာ သုံး ကိရိယာများ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် စသည့် ရိက္ခာများ လာရောက် ဝယ်ယူ သည့်အခါမှပင် အိမ်ခြံသို့ ရောက်ရှိခြင်း ဖြစ်သည်။

သူက ခူးပြီးသော သရက်သီးရင့် များကို အဝတ်ခြောက်ဖြင့် ဖုန်း အစေး များ သန့်စင် သုတ်သင်ကာ ကောက်ရိုး ခင်းထားသော ခြင်းကျားတွင် စီ၍ ထည့်သည်။

'အညှာမှာ ဘာတွေပေးနေတာလဲ မထွေး'

'နွင်းတိုထားတာလေ တို့ဆေး (အသီး အနံ့များ ဝါဝင်သောအရောင် ဖြစ်ပေါ်စေရန် တိုသူတ်ရသော တတုဇေပစ္စည်း) တို့ထား ရင် သုံးလေးရက်အတွင်း အသီးမှည့်ပေ ယယ်လဲ တစ်လုံးလုံး ဝင်းဝါပွားပါတယ်။ ဒီပေယံ စားတဲ့အခါ အာဆီလ်နာတာ မျက်နှာ ဟောရောင်တာ၊ အုတ်အိတ်ပေါက် တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ နွင်းက အရောင် သိပ်ပျော့ပေယံ သဘာဝအတိုင်း စိမ်းဝါ ရောင်ရှိပြီး စားတဲ့သူကိုပဲ ဒုက္ခပေးတော့။

သရက်သီး

နှင့် ဒူးရင်းသီးမှည့်ဥစ္စာအောင်

နွင်းပေါက်လဲ သဘာဝအတိုင်း မှည့်တာပဲ လူတွေသိပြီး တန်ဖိုးထားကြပါတယ်'

သရက်သီးတစ်ထပ်၊ ကောက်ရိုး တစ်ထပ်စီဖြင့် သုံးလေးထပ်မျှ ရသော အခါ အထက်တွင် မြရာရွက်များကို ခြင်းအပြည့် ဖုံးအုပ်လျက် ခြောက်သွေ့ သောနေရာတွင် ထားရှိလေသည်။

သုံးလေးရက်မျှအကြာတွင် ဓာတု ပစ္စည်းများ မပါသော သဘာဝအတိုင်း ချိုမြိန်သည့် သရက်သီးမှည့်များ ဖြစ် လာကြလေသည်။

ဒူးရင်းသီးများကိုလည်း ရင့်မှည့်ချိန် တွင် မြေသို့ မကျအောင် (ဆွတ်ချ) ထိုး ယူ၍ သစ်သားကြမ်းပြင်တွင် စိထပ် လျက် မြရာရွက်များကို အသီး အားလုံး လုံးခြုံစေရန် ဖုံးအုပ်ထားပေးရသည်။ လေးရက်မှ ငါးရက်ခန့်အကြာတွင်

အနံ့မ့သော ဒူးရင်းသီးများကို ထိ ရောင်းချနိုင်ပြီဖြစ်သည်။ ဒူးရင်း သရက်အုပ်ရာတွင် ကောက်ရိုးမပါဝင် အသီးအချင်းချင်း အပူငွေ့ကူးစေ မြရာရွက်ကိုသာ ဖုံးအုပ်ပေးရသည့် အခါမှာ မကူးစက်သော်လည်း အနံ့များကူးစက်၍ မွှေးပျံ့သော ဒူး သီးများကို ရရှိနိုင်လေသည်။

(ပင်မှည့်အသီးမှာ ပို၍အရသာ ကောင်းသော်လည်း ကြွေကျသည့် ဒဏ်ကြောင့် ရက်ကြာရှည်ထား မရ၊ အချိန်တိုအတွင်း ကုန်အော့ ရောင်းရသဖြင့် ကြိုတင်ချွတ် မှည့်အောင် "အုပ်" ရခြင်း သည်။)

ခင်ထွန်း

လူကြားထဲ၌ အထင်ကရနေသော သို့တော်စုန်းမှ ပရလောကသား

မျိုးတင့်
(ညောင်လေးပင်)

သူ့နာမည်ကို စောမောင်လို့ ခေါ်
မိတယ်။
လူတွေကတော့ ဥစ္စာစောင့်
စောမောင်လို့ အထင်ကရ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်
ထူးကိုပါ တပ်ပြီး ပြောနေကြတာပါ။
ထွန်ခဲတဲ့ နှစ်ပေါင်း(၅၀)ကျော်က
အွန်တော် ပထမဆုံးအကြိမ် နိုင်ငံ
တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ဖူးတဲ့ ကျောက်
ကြီးမြို့ကလေးမှာ ကြုံခဲ့ရတာပါ။
ပရလောကသားတွေဆိုတာ အထင်
ကရ ကိုယ်ထင်ပြုပြီးနေကြတာ မဟုတ်
ဘူးဆိုတာ လူတိုင်းသိပါရဲ့။ ဒါပေမယ့်
စောမောင်က လူကြားထဲမှာ အထင်
ကရ နေထိုင်သွားလာခဲ့တာပါ။

နေ့ဦးကာလ
လသာညကလေးတွေမှာ
ကျောက်ကြီးမြို့ကလေးဟာ
တောပန်းတောင်ပန်းတွေနဲ့ သိပ်လှနေ
တာပါ။ ပန်းရနံ့တွေ သင်းနေတတ်ပြီး
ထူးထူးခြားခြား နွေကာလများမှာ ပန်း
ဝတ်မှိုခင်းပြီး မင်းမူတတ်တဲ့ ကဲ့ကော်
ပန်းတွေက စိုးမိုးနေလေ့ရှိပါတယ်။
ဇိုးမတောင်တန်းပြာကြီးဟာ လသာ
ညမှာ လဲလျောင်းအနားယူ တိတ်ဆိတ်
နေပြီဆိုရင်တော့ စောမောင် ပြင်ပကမ္ဘာ
လူတို့ရွာကို သူစံမြန်းရာ သိုက်နန်းက
ထွက်လာတတ်ပါတယ်။
သူ ဘယ်ကိုသွားသလဲ၊ ဘာလုပ်
သလဲလို့ လူတွေက သိချင်ကြတယ်။
တိတ်ကျကျ မသိရပေမယ့် သူ့
အကြောင်းက ဂမ္ဘီရဆန်လွန်းနေတော့

ဟိုမှာဒီမှာ ပြောကြ
ဆိုကြနဲ့ ပုံပြင်ဆန်
ဆန်သဘောထက်
သဘာဝရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းကောင်း
တစ်ပုဒ် ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။
ကျောက်ကြီးမြို့ဟာ ရှေးနှစ်ပေါင်း
များစွာကတည်းက တည်ရှိနေခဲ့တဲ့
မြို့သက်ရှည်တဲ့ မြို့ပါ။ 'ရွှေကျင်မြို့နဲ့
တစ်ဆက်တည်း လူသိများခဲ့ပါတယ်။
ကျွန်တော် ပညာရေးဌာနမှာ
ကျောင်းဆရာဘဝနဲ့ ရှိနေစဉ်က နယ်
မြေဒေသက မငြိမ်းချမ်းလှပါဘူး။
အနက်ရောင်ဇရိယာပေါ့။
တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း အားစမ်း
ပွဲတွေကြောင့် အပြစ်မဲ့ပြည်သူတွေ
အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ဖြစ်ကြရ သေကျေကြရနဲ့
ငိုချင်းရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ကို သိဆိုနေ
သလိုမျိုးကာလပါ။
အဲဒီလိုကာလမျိုးမှာ ညဉ့်နက်ပိုင်း
နတ္ထရေးဒ်မြစ်မလှမ်း ၂၅၇

ဆိုရင် လူတွေဟာ ငြိမ်သက်ပြီး အပြင်ကို သိပ်မထွက်ကြပါဘူး။ အချိန် ကန့်သတ်ပြီး မီးစက်ကြီးနဲ့ မီးပေးတတ်တဲ့ လျှပ်စစ်မီးကလဲ ည(၉)နာရီဆိုရင် မှိတ်ပြီပေါ့။

ဒီအချိန်မှာ သာမန်လူသားတစ်ယောက်လို ဝတ်စားဆင်ယင်ထားတဲ့ စောမောင်တစ်ယောက် လမ်းမကြီးပေါ်ကို ရောက်လာတတ်တယ်။ စောမောင်ဟာ အသွားအလာ အလှုပ်အရှားများတော့ လူတွေက ဒီလူဟာ စောမောင်ပဲလို့ သိနေခဲ့ကြတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံလဲ မျက်စိအောက်မှာ မျက်စိမှောက်သလိုလိုနဲ့ ပျောက်သွားတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါတော့လဲ အေးအေးလူလူပဲ မကွယ်မပျောက် သူလိုကိုယ်လို အေးအေးဆေးဆေးပါပဲ။

စောမောင်လာရင် ဂနာမငြိမ်တဲ့ ဆတ္တဝါတွေကတော့ ခွေးတွေပါပဲ။ ခွေးတွေ တစ်စီ ဟောင်ပြီဆိုရင်တော့ ထွက်ကြည့်၊ စောမောင်ဖြစ်ဖို့ များတယ်လို့ ကျောက်ကြီးမြို့သားတွေက ပြောကြတယ်လေ။

ကျောက်ကြီးမြို့မှာ ရှေးကာလများစွာကတည်းက တည်ထားကိုးကွယ်ထားတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လာဘ်အရာမှာ တေဒဂ်ရတဲ့ ရှင်သီဝလီရဟန္တာ မြတ်ကြီးရဲ့ ခြေတော်ရာစေတီ ရှိတယ်။ တကယ်ကို တန်ခိုးတော်အနန္တနဲ့ပြည့်စုံပြီး ကျောက်ကြီးမြို့သူမြို့သားတွေရဲ့ ဂုဏ်ယူစရာ တောင်တော်ပါ။

ဘုရားလောင်း ဝက်မင်းဘဝက ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ရာ ဝက်မင်းညီနောင်တောင်တော်၊ မင်းအိုကြီးဘုရား၊ ကျောက်လုံးကြီးဘုရား၊ ဆင်မယဉ်သာစေတီ၊ ရွှေဂူကြီးစေတီများဟာ ရှေ့သမိုင်းစဉ်များနဲ့ ထူးခြားတဲ့

စေတီများ ဖြစ်ပါတယ်။ ရေတံခွန်စိမ့်စမ်း၊ တောင်ကျချောင်းငယ်၊ မြောင်းငယ်များ၊ သစ်ကြီးဝါးကြီးများနှင့် ကျေးငှက်သာရကာသံစုံကျူးရင်မြူးထူးရာ သဘာဝပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းတွေကြောင့် ကျွန်တော့်ဘဝတစ်သက်တာမှာ မေ့နိုင်စရာမရှိတဲ့ မြို့ကလေးပေါ့။

ဒီမြို့ကလေးမှာ (၁၀)နှစ်တာကာလ အထက်တန်းပြ ဆရာဘဝနဲ့ ငယ်ရွယ်ပျိုမျစ်တဲ့ဘဝကို မြှုပ်နှံခဲ့တာကြောင့် ကျောက်ကြီးမြို့ကလေးဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ နှလုံးသားမြို့တော်လို့တောင် ပြောရမလားပါပဲ။

ဗမာ၊ ရှမ်း၊ ချင်း၊ ကရင်၊ မွန်၊ ပအိုဝ်း စတဲ့ တိုင်းရင်းသားစုံတဲ့ မြို့ကလေးမို့လဲ တိုင်းရင်းသားမြို့တော်လို့လဲ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ရိုးသားမှု၊ သစ္စာတရားမြတ်နိုးမှုတို့နဲ့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦးချစ်ကြည်ရင်းနှီးကြပါတယ်။ အာဏာစုံမက်၊ လက်နက်စိုးမိုး၊ စစ်လွှမ်းမိုးမှုကိုတော့ လူတိုင်းက ရွံ့မှန်းခဲ့ကြတာပါ။

ဒီမြို့ကလေးမှာ ပွင့်လင်းလွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ခဲ့ရင်း ကိုစောမောင်ခေါ် ပရလောကသား လူထူးဆန်းတစ်ယောက်အကြောင်းကို သိခွင့်ရခဲ့ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုစောမောင်ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်တော့ မမြင်ဖူးခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုစောမောင်ကို တရင်းတနီးနေထိုင်ဆက်ဆံခဲ့ဖူးတဲ့ ဘကြီးဦးထွန်းမောင်နဲ့တော့ ကျွန်တော် ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိခဲ့ပါတယ်။

ဘကြီး ဦးထွန်းမောင်ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ စာသင်ကြားရာ ဆင်မယဉ်သာ ဘုရားတောင်ခြေက ကုန်းစောင်းကလေးမှာ ကျောက်ကြီးမြို့ရဲ့ ပညာရေးဗိမာန်တော်ကြီးလို့

ပြောရမယ့် အထက်တန်းကျောင်းကြီးကို ဆောက်ခဲ့တဲ့ လက်သမားဆရာကြီးပါ။

ဘကြီးဦးထွန်းမောင်က ထိုစဉ်က အသက်(၆၀)လောက်ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ အသက်(၂၅)နှစ်အရွယ်ပဲ။ ကံ့ကော်တွေဝေနေတဲ့ နွေတစ်နေ့မှာ ပရလောကသား စောမောင်အကြောင်းကို ဘကြီးက ရေခွေးကြမ်းသောင်ရင်း ပြောပြခဲ့တာလေ။

* * *

ကျောက်ကြီးမြို့ကလေးမှာ ဥစ္စာစောင့်စောမောင်ဆိုရင် မသိတဲ့လူတွေကတော့ ဘကြီးကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ဆေးဆောင်နာမည်တို့၊ မြို့ကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌတို့ ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌတို့ တော့ သိချင်မှ သိကြမယ် (ထိုစဉ်က လမ်းစဉ်ပါတီခေတ် ဖြစ်သည်။)

စောမောင်ဟာ လူကိုယ်တိုင် ငယ်ငယ်ထွက်တယ်။ လူတောထဲမှာလဲ မသိလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့ လျှောက်သွားတတ်တယ်။ ကျောက်ကြီးမြို့မှာ အမြဲကုန်လေ့ရှိတဲ့ ရှင်ဥပဂုတ္တပွဲတော်မှာလဲ ကို တွေ့နေကြရတယ်လေ။

ဒီပွဲက ကျောက်ကြီးမြို့ရဲ့ နှစ်ပတ်များစွာကတည်းက ကျင်းပခဲ့တဲ့ ဖွဲ့ပွဲတော်ပေါ့။ ကုန်းပွဲ၊ ရေပွဲတွေနဲ့ အခါမှာ မြို့လယ်က ကျောက်ချောင်းထဲမှာ မီးကြာခွက်တွေ မှောက်ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမြတ်ကို ပူဇော်လေ။ အဲဒီပွဲချီးမှာလဲ သူ ပါဝင်ဆက်တတ်တယ်။

တွေ့ပါများတော့လဲ ရိုးနေကြပထမတော့ စောမောင်ကို ပရလောကသား ဥစ္စာစောင့်ကြီးဆိုပြီး လူတွေကြောက်လန့်ကြတယ်။ တွေ့နေတော့ ကြောက်ရမှန်း မသိတော့ဘူး။ သူကလဲ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မပြု

အာမလေးခွဲပါဘူး။ အေး... စောမောင်
ဘာ ကျုပ်ကိုတော့ တော်တော်လေး
ခင်မင်ပုံရတယ်။ မကြာမကြာ တောင်ငူ
ဆန်ရပ်ကွက်မှာ ရှိနေတဲ့ ကျုပ်တို့
အိမ်ကို ညဉ့်နက်ပိုင်းတွေမှာ ရောက်
ထားတတ်တယ်။

'မင်းက ငါ့အိမ်ကို ဘာကြောင့် ဒီ
လောက်လာနေရတာလဲ'

လို့ မေးတော့...

'အာရယ် အာကထာ့ ဘယ်ယီမလဲဗျာ
ကျွန်တော်လာရင်လို့ လာလည်တယ်လို့ပဲ
သဘောထားပါနော်'

လို့ စောမောင်က လေသံအေးအေး
တလေးနဲ့ သနားစရာကောင်းအောင်
ပြောတယ်။

စောမောင်လာရင်တော့ လက်ချည်း
ဆက်သက် မလာပါဘူး။ မုန့်ခြောက်၊
ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေး
ဆိုင်၊ ကိတ်မုန့် စတဲ့ စားစရာတွေ
ဖယ်ယူလာတတ်ပါတယ်။

'စားပါ အာရယ်... ကျွန်တော်က
အဘကို ခင်မင်လို့လာလည်တာပါ။
ဘယ်အိမ်ကိုမှလဲ မသွား။ ဘယ်သူ့ဆီ
တို့မှလဲ မဝင်ပါဘူး။ ကျွန်တော့်ကို
အုပ်ချုပ်တဲ့လူတွေက အဘအိမ်ကိုသာ
သွားခွင့်ပေးပြီး ဘယ်ကိုမှ သွားတာ
မကြိုက်ကြဘူးခင်ဗျ'

'မင်းလာတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။
တာလသားတွေက မင်းကို ချောင်း
မြောင်းရိုက်တာ၊ လောက်လေဆွနဲ့ ပစ်
တာတို့ လုပ်ကြရင် ကောင်းပါ့မလား
ဗွာ'

'ဟား...ဟား... ဟား'

စောမောင်က ရယ်မောပြီး ကျုပ်ကို
ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးမှ...

'ဒီမှာအဘ... အဘယားစောမောင်ဆိုတဲ့
ကောင်က အဋ္ဌာရသ(၁၈)ရပ်ကို တတ်
ပြောက်ထားတဲ့ မင်းသားလေးဗျာ လူတွေ

ဆိုတာက ကျွန်တော့်ကို ပြင်ပ ဒုက္ခပေးနိုင်
တာပါ။ ကျွန်တော်က သူတို့ ပြင်ပရဲဘဲ
သူတို့စိတ်က ကြံရွယ်လိုက်တာကို သိနေ
တာလေ တန်ခိုးသိခွင့်မဟုတ်ဘူးလေ အာ
ရဲ့'

စောမောင်ဟာ အသားညိုညို အရပ်
မနိမ့်မမြင့်နဲ့ အသက်(၃၀)အရွယ်
ကြည့်ကောင်းရှုကောင်း လူရွယ်
တစ်ယောက်ပါ။ လည်ကတုံးအင်္ကျီ
အဖြူနဲ့ ပလေကပ်လုံချည်ကို ဝတ်ထား
တယ်။

လခစား ပညာတတ်ပုံ ဖမ်းထားတဲ့
စောမောင်ဟာ လသာသာ ကွပ်ပျစ်
ပေါ် ထိုင်ရင်းက ကိုယ်ကို ယိမ်းထိုး
လှုပ်ရှား ရယ်မောပြောပြနေတာပါ။
စောမောင်ဟာ ရယ်မောနေရာက...

'ဟိုတလောက် ကျွန်တော် အဘ
ပြောတဲ့ကိစ္စမျိုး ကြုံခဲ့သေးတယ်ဗျ'

'ကျွန်တော့်ကို ဥစ္စာစောင့်
စောမောင်ဆိုတဲ့ကောင်ဟာ ဘာ
ကောင်လဲ နာနာဘာဝကောင်နဲ့ တစ်ပွဲ
တစ်လမ်း အကဲခမ်းလိုက်ချင်တယ်လို့
မျက်နှာချင်းဆိုင် တွဲကြီး အသားလွတ်
လာစိန်ခေါ်တယ်လေ။ ကျွန်တော်က
ဒီမောင်ကို သနားမိတယ်ခင်ဗျာ။ ဘယ်
ကောင်က ဝင်ရိုက်မှန်းမသိဘဲ
ကျွန်တော့် ရှေ့တင် ဒီမောင် မှောက်
သွားခဲ့တာဗျာ ဟား...ဟား... ဟား။

အဲဒီသတင်းဟာ ကာလသားလူရမ်း

ကားတွေကြားမှာ ရေပန်းစားသွားတာ
ပေါ့။ ခုတော့ ကျွန်တော့်ကို ဒီမောင်
တွေ လေးစားသွားကြပါပြီ အဘရယ်။
သူတို့ဘာသာနေ၊ စောမောင်လဲ
စောမောင်ဘာသာနေပေါ့။ ရှင်းနေ
တာပါ အဘဗျ'

စောမောင်ဟာ ဆေးပေါ့လိပ်ကို
ဖွာရှိုက်ရင်းက သူ့အတွေ့အကြုံကို
အားပါးတရ ပြောပြနေခဲ့ပါတယ်။

* * *

အဘဦးထွန်းမောင်က ရေနှေးကြမ်း
ကို မော့သောက်ရင်း ခြောက်သွေ့သွား
တဲ့ အာခေါင်ကို စိုစွတ်စေပါတယ်။
ပြီးမှ စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေတဲ့
ကျွန်တော့်မျက်နှာကို စူးစိုက်ကြည့်ရင်း
စကားဆက်ပြန်တယ်။

နွေသရုပ်ဖော် ဥသြငှက်ကလေး
တွေက ကျောင်းရှေ့က ကုံကော်ပင်
တန်းမှာ နားခိုရင်း လွမ်းမောဖွယ်ငှက်
ဝီတသံစဉ်ကို တွန်ကျူးနေပါတယ်။

လွမ်းမောဖွယ် အပြာရောင် တောင်
တန်းကြီးဟာ နွေရက်ကာလပို့ ပါနီစိမ်း
ကွက် ရွက်ခြောက်တောပန်းချီကားကြီး
ဖြစ်နေပါတယ်။

'တစ်နေ့တော့ ဆရာရေ... အိမ်မှာ
က ကျွန်တော့်ဖန်း အဘွားကြီးအတော်
နေမကောင်းဖြစ်နေတယ်။ သားသမီး
တွေလဲ အိပ်ဖျော်နေကြပါပြီ။
စောမောင် ရောက်လာပါရောလား။

ကျွန်တော်လဲ ခုတင်ပေါ်မှာ မှေးနံရံ
ပါသေးတယ်။ ပိတ်ထားတဲ့တံခါးကို
မဖွင့်ခိုင်းဘဲနဲ့ ကိုင်လှုပ်လိုက်တာ
ကျွန်တော် လန့်ပြီး နီသွားပါတယ်'
စောမောင်က သူ မဟုတ်သလိုပါပဲ။
ကျွန်တော့်ကိုတောင် အပြစ်တင်နေပါ
သေးရဲ့။

'အဆာ အာကထာ စောမောင် လာတာပဲ
မစောင့်ဘဲနဲ့ ဘာပြုလို့ အိပ်ရာထဲသွားရတာ

လဲဗျ။ စောမောင်ဆိုတဲ့လူဟာ ဘယ်နေရာ ကဖြစ်ဖြစ် အဘအိကို ထံလာလို့ ရတယ် လေ။ ပြီးတော့ အဘမှာ ဆေးလိပ်လဲ အဆင်သင့် မရှိပါလား' လို့ ပြောနေတယ်။

စောမောင်က ကျွန်တော့်ကို စိတ် ကောက်သလိုမျိုး လုပ်နေတယ်။ ကျွန်တော်လဲ စောမောင်ကို နားလည် အောင် ရှင်းပြပါတယ်။

'စောမောင်ရယ် မင်းတို့အဘွား ငါ့အမယ်ကြီး နေမကောင်းဘူးကွယံ။ နိုးပြီး လန့်သွားပါမယ်ကွာ။ မင်းကလဲ ဖြည်းဖြည်းလာလို့ ရသားနဲ့ကွာ။ အိမ်တစ်ခုလုံး သွက်သွက်ခါသွားတာ ပဲ။

ငါက လက်သမားလုပ်မှ ငွေရ၊ ငွေရမှ ထမင်းစားရတာလေ။ ငါ့ အသက်အရွယ်နဲ့ ပင်ပန်းလှပါတယ် ကွာ။ ညဉ့်နက်လို့ အိပ်ရေးပျက်နေရင် အလုပ်မဆင်းနိုင်ဘဲ ရှိမှာပေါ့ကွာ။ မင်း ကို ငါ အားနာလို့ မပြောတာကွာ။ မင်း ညဉ့်နက်ပိုင်းလာတော့ ငါ အိပ်ရေးပျက် တာပေါ့ကွာ'

ဒီလိုပြောပြတော့လဲ စောမောင်ဟာ ငြိမ်သက်သွားပြီး စိတ်မကောင်းတဲ့ ဟန်နဲ့ ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုလဲ သနားသွားပုံရပါတယ်။ ပြီးမှ...

'အဘရယ် ဒီလောက်လဲ ညည်းမနေပါနဲ့ ဗျာ၊ စောမောင်တစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေး တယ်။ အဘ လိုချင်တာ ဖြစ်ချင်တာကို ကျွန်တော်ကို ပြောပါ'

လို့ ဖွင့်ဟလာပါတယ်။ ကျွန်တော် က...

'ငါလိုချင်တာ ငွေကွာ၊ မင်းက ဘယ် လို ကူညီမှာလဲ'

ကျွန်တော်လဲ စောမောင်စိတ်ကို စမ်းကြည့်ချင်တာနဲ့ အဲဒီလို ပြော

လိုက်တာပါ။ စောမောင်ဟာ မခံချင် စိတ် ဝင်သွားပုံ ရပါတယ်။

'အဘ၊ အဘက ကျွန်တော့်အစွမ်း အစကို သိမှ မသိတာကိုး။ ကျွန်တော် အဘကို ယုံအောင်ပြမယ်။ အဘ မင်သားကလေးကို တွေ့ချင်လား၊ အဘိုးအိုကြီးကို တွေ့ချင်လား၊ ရွှေလို ချင်လား။ ငွေလိုချင်လား'

လို့ ပြောနေရင်းက...

'အဘဒီမှာ မင်းသားလေး စောမောင် ရယ်လေဗျာ'

လို ပြောလိုက်ရင်း လရောင်ဝါတွင် မင်းညီမင်းသားအသွင်နဲ့ လှပချောမော တဲ့စောမောင်ကို တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ ဟောဒီမှာ အဘိုးအိုကြီးတဲ့။

လား... လား... စောမောင်ဟာ သျှောင်တစောင်းထုံးထားတဲ့ ပိတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ် အသားအရေတွေ ရှုံ့တွ နေတဲ့ ပီဘီသား၊ အဘိုးအိုကြီး။

'ယုံပါတယ်ကွာ စောမောင်ရယ်လို့ သာ'

ကျွန်တော် ပြောနိုင်ခဲ့ပါတော့တယ်။

* * *

ဒီလိုနဲ့ စောမောင်ဟာ ကျွန်တော့်ဆီ ကို ခါတိုင်းထက် စောစောလာလည် ခဲ့တယ်။ သူလာရင် ဧည့်ခံဖို့ကတော့ ဆေးပေါ့လိပ်တွေပါပဲ။ ဒီကောင်ဟာ ဆေးပေါ့လိပ် တော်တော်ကြိုက်တယ်။ တကယ်ပါပဲ ဆေးလိပ်မီး တရဲရဲ ဖွာရင်းက ကျွန်တော့်ကို စကားပြောနေ

တတ်တာပါ။ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ဆင် နှဲပုံကိုလဲ သနားနေပုံရပါတယ်။ စောမောင်က...

'အားယနာနဲ့အဘ ကျွန်တော် ဘာလုပ် ရမလဲဆိုတာ အဘပြောပါ။ အဘ တောင်ဆိုတာ ကျွန်တော်က လုပ်ပေး ရှိတယ်လေ' လို့ ပြောပါတယ်။

ပြီးတော့ စောမောင်က လူထွေး တော့ ဒီလို ဆက်ပြောသေးတယ်။

'အဘပြောမှာ ကျွန်တော် ဘာ တယ်ဗျာ၊ အဘ ဖြစ်ချင်လို့ချင် စာစွအတွက် အဘဘက်က ထာ တော့ တည်ဖို့လိုတယ်။ အဘက ကျွန်တော် ရွှေဒဂီးပြား(၃)ပြားပေး မယ်။

ဒီဒဂီးတွေကို အဘ ပေါင်နဲ့ပြီး ခံ ပါ။ အဘလုပ်ငန်းမှာ ခေတ္တရင်းနှီး အဘလုပ်ငန်း အဆင်ပြေတဲ့အခါ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ရွေးပေးပါ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျွန်တော် တို့ဘဝက ကျွန်တော်တို့ကိုယ်ကို ကျွန်တော်တို့ မပိုင်ဘူး။ ငွေဒဂီး ရွှေဒဂီး စတဲ့ ရတနာတွေကို ကျွန်တော်တို့ ပိုင်ခွင့်မရှိဘူးဆို နာမည်ကိုက ဥစ္စာစောင့်လေ။

ဥစ္စာရတနာတွေကို စောင့်ရှောက် ကျွန်တော်တို့ကို အဆင့်ဆင့် အုပ်စု ထားတဲ့ လူကြီးတွေ ရှိနေပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ အဘနဲ့ ဘဝချင်း နီး လွန်းပြီး ခင်လွန်းလို့သာ အစွဲစွဲ ကူညီတာပါ။ အဘဘက်က ထာ တည်ဖို့တော့ လိုပါတယ် အဘ' စောမောင်ပေးတဲ့ ရွှေဒဂီး(၃) ပြား ဟာ ဝင်းအိန်ပေးတယ်။ ကျွန်တော် လုပ်ငန်းမှာလဲ လိုအပ်နေတယ်။ တော့ စောမောင် ဘာလုပ်မလဲဆို လဲ သိချင်တယ်။ ဒီတော့

ဆစ်ပြားကို ရောင်းချ သုံးစွဲခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ရောင်းတဲ့နေ့ရဲ့ ညဘက် နာတော့ စောမောင်တစ်ယောက် ချစ်ချစ်ရှားရှားနဲ့ ရောက်လာခဲ့တယ်။ စောမောင်ဟာ တော်တော်ဒေါသ ထွက်နေပုံရတယ်။

'အဘ အဘဟာ ကျွန်တော် ထင်သလို မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်က ခင်မင်လေးစား သလို အဘ ကျွန်တော်ပေါ်မှာ မခပ်မပ်ပါ ဘူး။ ကျွန်တော်က ရှေ့ညအတွက် အဘ ကို ကူညီဖို့ စဉ်းစားထားတာပါ။ ဒုတိယ အဘ ကတိသစ္စာ ပျက်သွားပြီလေ။ ကျွန်နေ့ တဲ့အဖွဲ့အစည်းကို ကျွန်တော်ကို ပြန်အပ်ပို့ ကျွန်တော်လဲ ကိုယ့်အပြုအမူ ကြောင့် စောမောင်ကို ဘာမှ မပြော နိုင်တော့ဘူး။ သူ့ကို ရွှေဒေါ်(၂)ပြား တို့ ပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်။

'အဘကို ကျွန်တော် ရွှေဒေါ်(၃)ပြားပေး လိုက်တဲ့အတွက် အထက်က အုပ်ချုပ်တဲ့ လူတွေက ကျွန်တော်ကို အော်ခတ်ကြတာ ယယ်။ ကျွန်တော် အဘဆီကို ပြန်လာခွင့် မရတော့ဘူး။

အဘ တစ်ခုပတ်ထားပါ။ ဥစ္စာစောင့် သိုက်နန်းရှင်တွေရဲ့ ဖွဲ့စည်းဆိုတာ အလိုမတူ တဲယုလိုပင်ပဲ။ အဘ ရောင်းစားထားတဲ့ ရွှေဒေါ်ပြားဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီ ပြန်ရောက် နေပါပြီ။ ကျွန်တော်ကို ခင်မင်မှုမရှိတဲ့ ကတိ ပျက်ခဲ့တဲ့အားနဲ့ ကျွန်တော်ဟာ ဒီထဲ ဒီပူပူပေးပေးနား။ နောက်လဲ အဘဆီ ကျွန်တော် လာခွင့်မရှိတော့ပါဘူး။ ကျွန်တော် ကလဲ မလာချင်တော့ပါဘူး။

'အေးကွာ အဘ တောင်းပန်ပါ တယ် စောမောင်ရယ်။ မင်း ဆေးပေါ့ ထိပ်ကလေးများလဲ သောက်ပါဦးကွာ။ ဦးတော့ ဒီဆေးလိပ်စည်းကိုလဲ မင်း တို့ ငါလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးလိုက်ပါ တယ်။ ယူသွားနော်' လို့ ကျွန်တော်လဲ စိတ်မကောင်းစွာ

ပြောမိပါတယ်။ ဆေးပေါ့လိပ်ကြိုက်တဲ့ စောမောင် ဟာ ဆေးလိပ်လဲမဖွာပါဘူး။ ကျွန်တော် ပေးတဲ့ ဆေးလိပ်စည်းကိုလဲ မယူတော့ ဘူးပျ။ ငိုတော့မလို မျက်နှာနဲ့ ပြုံးမယောင် မိုးနယ် အံ့ဆိုင်းရီဝေနေတဲ့ စောမောင် က...

'အဘကို ကျွန်တော် နောက်ဆုံး နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ် အဘ' ရှိုက်ငိုသံနဲ့ပြောရင်း လက်အုပ် ကလေးချီရင်း ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန်တော့ ရှာပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ "ကျန်းမာချမ်းသာပါ စေ၊ ဘဝဝဋ်ကြွေး ဒုက္ခဆိုးမှ လွတ် မြောက်ပါစေကွယ်" လို့ ဆိုနင့်ကြေကွဲ စွာ ဆုပေးနေမိတယ်။

စောမောင်ကတော့ ကျွန်တော်ကို ကျောခိုင်းပြီး လသာည ဟင်းလင်းပြင် ကြီးထဲကို တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာသွားပါ တော့တယ်။

* * *

ကျွန်တော်ဟာ စိတ်လှုပ်ရှားစွာနဲ့ ပြောပြနေတဲ့ အဘ ဦးထွန်းမောင်ကို

စိတ်မကောင်းစွာ ငေးကြည့်နေမိပါ တယ်။ နွေဦးလေပြည်သုတ်လို့ ရော်ရွက် ခိုပါတို့ ပရမ်းပတာ မြေမှာ လူးလွန် ပြေးလွှားဆန်ပေါက် ကြွေကျနေကြ တယ်။

'အင်း... အဘဇာတ်လမ်းကလဲ ဆန်စာလိုလို လွန်သလိုလိုကြီးပါလား ဗျာ'

လို့ မှတ်ချက်ပေးလိုက်မိပါတယ်။ ဦးတော့...

'စောမောင်က အိပ်မက်လေး ဘာလေးရော မပေးဘူးလား အဘ ရယ်'

လို့ မေးလိုက်မိပါတယ်။

'ဆရာက ဇာတ်လမ်းကို လက် တဆုံးရောက်အောင် နှိုက်တာကိုးဗျာ။ ကျွန်တော် မပြောတော့ဘူးလို့ စိတ်ကူး ထားတာဗျ။ စောမောင်က ကျွန်တော် ကို တစ်ညမှာ အိပ်မက်ပေးပါတယ်။ သူဟာ တစ်ခါက ကျွန်တော်နဲ့ တူတော်ခဲ့ဖူးတဲ့ လူငယ်ကလေးပါ။ လူ့ဘဝမှာကတည်းက ကျွန်တော်ကို ခင်ပြီး ကျွန်တော်နောက် တကောက် ကောက်လိုက်နေတဲ့ ကောင်ပေါ့။

ဒုတိယ မူလက သူနေခဲ့တဲ့ နေရာ ဟောင်း ခြေတော်ရာ တောင်တော် က ရတနာသိုက်နန်းကို ပြန်ရောက် နေခဲ့ပါသတဲ့။ ကျွန်တော်ကို ကုသိုလ် ကောင်းမှုပြုတိုင်း အမျှပေးဝေဖို့ တောင်းပန်ရှာပါတယ်ဗျာ'

'အင်း... သတ္တဝါတွေရဲ့ တပျားက ကံစီ မှာအစိုင်း စိတ်ထွက်ကင်းရာနောက်လိုက် ပါနေကြရတာကလား ဆရာရယ်။ အနိစ္စ အနိစ္စ အနိစ္စ'

ဟူ၍ အဆုံးသတ်လိုက်ပါတော့ တယ်။

မေတ္တာရည်ညွှန်း...
မျိုးထင်(ညောင်လေးနင်း)

ထေးဆို့၍ မအိပ်

ပရိတ်ပဋ္ဌာန်း စွတ်ပတ်ပွ

အိပ်ပျော်သည့် ကလေးတစ်ဦး

သံသရာခရီးသို့တစ်ခရီး

• ကအိတ်ထောက်ရွာသား ဦးတုန်းနှင့် ထိပ်ထောင်ဂျီ
မောင်မင်းသန့် (၇ နှစ်အရွယ်ကလေး) •

ကျွန်မ တခြားဘာသာ ကိုးကွယ်သူ
ပါ။ အိမ်ထောင်ကျပြီး ဆရာတော်တွေ
ဆွမ်းကပ်၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းကပ် လှူတဲ့
အခါ "ကဲ... နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုနော်"
လို့ ဆိုတဲ့စကား ကြားရတော့ နားထဲမှာ
စည်ကြီးတီးလိုက်သလို ဟိန်းထွက်
သွားတယ်။ မရပ်မနား ပဲ့တင်ထပ်နေ
သလိုပဲ ကြားနေရတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေကတော့ ကောင်း
လိုက်တာ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက ဒီလို
ပီတိတွေ ရကြမှာပဲလို့ တွေးပြီး စကား
လက်ဆုံကျတိုင်း မေးမိပေမယ့် နိဗ္ဗာန်
ဆိုတာကို ကျွန်မ နားလည်အောင်
သူတို့ မပြောပြတတ်ကြဘူး။

၁၃၅၁ ခုနှစ်မှာ ဆရာတော်ဦးသုန္ဒရ
ဖူးတွေ့ရတော့ မေးတယ်။

'ဒကာမ ဘာအလိုရှိသလဲ'
'တပည့်တော် နိဗ္ဗာန်ကို လိုချင်ပါ
တယ် ဘုရား'

'အေး... ရပါလိမ့်မယ်။ ဘယ်အရာ
မဆို လိုချင်မှရတယ်။ လိုချင်စိတ်မရှိရင်
မရနိုင်ဘူး'

ဒီလိုနဲ့ ကျွန်မလို ဘာသာခြားက
စပြီး လေ့လာခါစ နားလည်တဲ့ ဝေါဟာရ
စကားလုံးတွေနဲ့ မဂ်ဗိုလ်နိဗ္ဗာန်
အကြောင်း ဖြည်းဖြည်းချင်း ရှင်းပြ
တယ်။ ဝိပဿနာတရား ကမ္မဋ္ဌာန်း
ထိုင်ရတာကို အင်မတန် နှစ်သက်ပီတိ
ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် ကျွန်မတို့ဇနီးမောင်နှံ
အချိန်အားရတိုင်း ဆရာတော်ကျောင်း
ကို သွားပြီး လုပ်စရာရှိတာ ဝိုင်းကူလုပ်
ပေး ဆရာတော်ပြောတာ နားထောင်
ပြီး တရားမှတ်လေ့ရှိပါတယ်။

ကျွန်မကွယ်မြို့အနီး ကအိတ်
ထောက်ကျေးရွာနေ ရော်ဘာ
ထုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သည့် ဦးအုန်း
သွင်၊ ဒေါ်ခင်သောင်းတို့ထံ ရောက်

ရှိစဉ် ဇနီးဖြစ်သူက ပြောပြခြင်းဖြစ်
သည်။ ဆရာတော်ကား ကအိတ်
ထောက်ရွာအနီး ကမ်းခြေကုန်းထိပ်
တွင် ဝါးကျောင်းဖြင့် သီတင်ဆုံးတော်
မူသော အရှင်သုန္ဒရကို ရည်ညွှန်းခြင်း
ဖြစ်သည်။

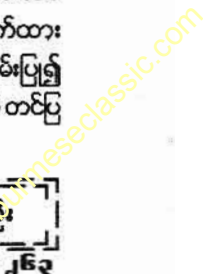
သူတို့သည် မေ့ပိတ်ကို နှစ်သက်စွာ
သုံးစွဲ၍ အလုပ်လုပ်စဉ်၊ ရော်ဘာ
ခြစ်စဉ်တွင်ပင် အမှတ်အသိ၊ သမား
ကို ထူထောင်ကြသည်။

ရော်ဘာစေး အဝယ်လိုက်တဲ့နှစ်က
ကျွန်မတို့တစ်တွေ စုဆောင်းထား
ရော်ဘာတွေ စုစည်းချိန်တွင် သယ်ယူ
ရတာနဲ့ အတော်ကလေး ပင်ပန်းသွား
လို့ ညနေထမင်းစားပြီးတာနဲ့ မှေးခန်း

ပျော်သွားတယ်။
 အဲဒီမှာ တစ်နေရာကို ရောက်သွား
 တယ်။ တွေ့သမျှလူတွေ၊ ဝတ်ဆင်
 ပုံက အမျိုးမျိုးပါပဲ။ ဇော်ဂျီလိုလူ၊
 ဇော်ဗြူစင်ကြယ်နဲ့ လူ၊ ရသေ့၊ ရဟန်း၊
 နို့သမီး။ အမျိုးသား လူအားလုံး
 ကျွန်ုပ်တို့အတွက်တစ် တစ်နေရာက
 တစ်နေရာကို ပျံ့ပြီး သွားကြတယ်။
 ကျွန်ုပ်တို့တစ်ယောက်တည်း ခြေထောက်
 ကျီးနဲ့ လျှောက်သွားနေရတာ
 ကို နှစ်ချင်ဆိုင်ကလူကိုမေးကြည့်တယ်။
 'ကျွန်မလဲ သည်လို ပျံ့ချင်တယ်။
 ခင်မေးပါလား'
 'ငါလဲ မပြောပြတတ်ဘူး။ တောင်
 သီတန်းကြီးဆို သွားတောင်းပါလား'
 ဒါနဲ့ တောင်ပေါ်ကို တက်တယ်။
 တော်ခဲရာခဲဆစ် တွယ်ကပ်တက်ပြီး
 တောင်ပေါ်ရောက်တော့ ဆရာတော်ဝဝ
 တစ်ပါး ထိုင်နေတာ တွေ့ရတယ်။
 'ဦးချတော့ လှမ်းကြည့်ပြီး...
 'ဘာလိုချင်လို့လဲ ဒကာမ'
 'တပည့်တော်မ သူတို့လိုပဲ လေမှာ
 ချင်လို့ပါ'
 'ဪ... ရာနဲ့ပျံတာဟာ အေးအေး
 ကလေးတစ်ယောက်ပွေ့စီးကွယ်'
 'အဲဒီမှာ လန့်နိုးလာတယ်။ သား
 ဆီးသုံးယောက်ရှိတာ အငယ်ဆုံး
 ကလေးတောင် (၁၄)နှစ်ရှိပြီ။ ဘယ်
 နည်းကလေးမွေးရဦးမတဲ့။ ဆရာတော်
 ဘာတဲ့ တရားတွေ နာပြီး စိတ်စွဲတာ
 စင်ပါရဲ့လို့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်
 သွားလိုက်ပါတယ်'
 နောက်ရက် နည်းနည်းကြာတော့
 ထိပ်မက်ထဲမှာ တရားထိုင်နေတုန်း
 သေတစ်ပါးက ရင်ဘတ်ကို တောင်
 သွေးတို့ပြီး 'သမီးကိုယ်ထဲမှာ ဂင်္ဂါမြစ်
 ပြောင်းပြန်စီးနေသကွယ်' လို့ ပြော
 သွားတယ်။
 ပြီးတော့ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ လေ
 ထဲ လွင့်လာပြီး ကျွန်မပါးစပ်ထဲ ဝင်

သွားတယ်လို့ ထပ်မက်တယ်။ အဲဒီ
 ရက်ပိုင်းမှာ နှုတ်ငုံရှိနေတာ သိရတယ်။
 အဲဒီကိုယ်ဝန်ကို ဆောင်ကတည်းက
 ကြမ်းပေါ် ကျောချအိပ်လို့ မပျော်ဘူး။
 အိပ်လို့မရဘူး။ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်ပြီး
 အိပ်ပျော်တာများတယ် ယုတ်စွအဆုံး
 ပက်လက်ကုလားထိုင်နဲ့ အိပ်မှ
 သက်သောင့်သက်သာဖြစ်တယ်။
 အရင်ကလေး သုံးယောက်တုန်း
 ကလို အော့အန်တာ၊ အစားအသောက်
 ပျက်တာ မရှိသလို မျက်နှာမြင်တော့လဲ
 နာကျင်မှုတွေ မခံစားရဘဲ ရော့ရှော့
 ရှူရှူ ဖွားမြင်ပါတယ်။
 ခေါင်းထောင်ပြီး ဟိုသည်ကြည့်
 တတ်စအရွယ်မှာ သီချင်းဆိုသီရင်
 မအိပ်ဘူး။ ဝါးကျောင်းက သံဃာတွေ
 ပဋ္ဌာန်းပူဇော် ရွတ်ဖတ်သံကြားတော့
 မျက်လုံးအပြူးသားနဲ့ စူးစိုက်နား
 ထောင်နေပုံနဲ့ တဖြည်းဖြည်း မျက်လုံး
 စင်းပြီး အိပ်ပျော်သွားတယ်။
**[ကဒါတ်ထောက် ဝါးကျောင်းတွင်
 တပေါင်းလဆန်း (၁၃)ရက်နေ့မှ
 လပြည့်နေ့အထိ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်
 ပူဇော်ပွဲကို နှစ်စဉ်ကျင်းပလေ့ ရှိ
 သည်။ ကျောင်းမှာ ဦးအုန်းသွင်
 နေအိမ်နှင့် မဝေးလှသဖြင့် အသံချဲ့
 စက်မှ ပဋ္ဌာန်းရွတ်သံကို ဝီမြင်စွာ
 ကြားနိုင်လေသည်။]**
 ထိုအချိန်မှစ၊ ကလေး အငိုတိတ်၊
 အိပ်ပျော်စေရန် သုတ်၊ ပရိတ်၊ ပဋ္ဌာန်း၊
 ဒေသနာတော်များ ရွတ်ဆိုပြရသည်
 ဆို၏။ ဦးအုန်းသွင်က ဤသို့ ပြောပြ
 သည်။
 'ကြာသပတေးသား ဖြူဖြူသန့်သန့်ကလေး
 ပို့မောင်မင်းသန့်ကို နာမည်ပျဉ်ထားတယ်။
 လှူပေးသလို ထပ်စားတတ်တဲ့ အရွယ်
 ရောက်တော့ သားမီးပစားဘူး။ သက်သတ်
 လွတ်ပဲ ကျွေးနာတယ်။ သား ဘယ်က
 လာသလဲလို့ မေးရင် နတ်ပြည်ကလို့ ဖြေ
 တတ်တယ်'

ကဒါတ်ထောက် ဆရာတော်နဲ့
 တခြား မွေကထိက ဆရာတော်တွေ
 ဟောတဲ့ အလုပ်ပေးတရားအကြောင်း
 ဆွေးနွေးနေရင် သူက ဝင်ထောက်ပေး
 တတ်တယ်။
 တစ်ခါတလေ ကျွန်တော်တို့ မသိ
 သေးဘူး။ ဝေါဟာရတွေကို သူ လွှတ်ခနဲ
 ပြောပြတတ်တယ်။ ဆရာတော်ကြီးတွေ
 တရားစစ်၊ တရား ရှင်းပြသလိုပဲ။
 သေသေချာချာ ထပ်မေးရင် မပြော
 တော့ဘူး'
 'ကျွန်တော် မောင်မင်းသန့်နဲ့ နည်း
 နည်းပါးပါး ပြောဆိုကြည့်ချင်ပါတယ်'
 'အခု သူ ဒီမှာ မရှိဘူးခင်ဗျာ။ သူ
 အစ်မ(ကျွန်တော်တူမဝမ်းကွဲ)က သူ့ကို
 အင်မတန်ချစ်တယ်။' ကျောင်းစဉ်တို့၊
 အဝတ်အစား အားလုံး တာဝန်ယူပြီး
 ကျောင်းထားပေးတယ်။ ရှစ်တမ်း ဖြေ
 ပြီးပြီ။ (၁၅)နှစ်ရှိပြီလေ။ အခုလို
 ကျောင်းပိတ်တုန်း သူ့အစ်မ အိမ်ဆိုင်
 မှာ ဝိုင်းကူလုပ်ပေးနေတယ်။ နှစ်ကိုင်း
 ကျေးရွာမှာပါ'
 မောင်မင်းသန့်သည် (၁၀)နှစ်သား
 အရွယ်ကပင်လျှင် တရားဟော ဓမ္မ
 ကထိက ဆရာတော်များ၏ (တိမ်ခွေမှ
 တစ်ဆင့်)အလုပ်ပေး တရားများကို
 နာယူပြီးနောက် မည်သည့် ဆရာ
 တော်က လွယ်ကူရိုးရှင်းသည်၊ မည်
 သည့်ဆရာတော်က အနုစိတ်သည်၊
 မည်သည့်နည်းက ခရီးရောက်မြန်
 ဆန်သည် စသဖြင့် ဝေဖန်ပြောကြား
 နိုင်သည်ဟု ဆိုလေသည်။
 သို့ဖြစ်လေရာ သူ(၇)နှစ်သား
 အရွယ် ပထမတန်း ကျောင်းသားဘဝ
 က အစ်ကို၊ အစ်မများနှင့် တွဲရိုက်ထား
 သော ဓာတ်ပုံကိုသာ မှတ်တမ်းပြု၍
 ပါရမီထူးသူကလေးတစ်ဦးအဖြစ် တင်ပြ
 လိုက်ရပါသည်။
 'သံသရာခရီးသည်တစ်ဦး'
 ၂၆၃

၅၅၀၀၀...

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

ကျန်းမာရေးအတွက်

အကြံပေးချက်

◆ **ဒီဃာရာသီဇွား**(ဇော်လ ၂၁ ရက်မှ ဧပြီလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာများကို အားပြုစားသုံး၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကျဉ်သင့်ပါသည်။

ပထဝီဓာတ်စာများ

ကြက်သား၊ ချိုးသား၊ ခါသား၊ ဆတ်သား၊ ဆိတ်သား၊ ချေသား၊ ဝက်ပေါင်သား၊ ဖွတ်၊ ပုတတ်အသား၊ နွားသား၊ ဆိတ်နို့၊ နွားနို့၊ ကျွဲနို့၊ မြွေသား၊ ငါး၊ ငါးကြင်း၊ ငါးစင်ရိုင်း၊ ငါးစင်စပ်၊ ပုစွန်၊ ငါးသလောက်၊ ငါးပတ်၊

ကဘီလူး၊ ကောက်ညှင်း၊ ရွှေပရုံသီး၊ မြေပဲ၊ ပဲလွန်၊ ဘဲဥ၊ ပဲကြီး၊ ကြက်ဥ၊ လိပ်ဥ၊ ငှက်ဥ၊ အုန်းသီး၊ သစ်ကြားသီး၊ စားတော်ပဲ၊ ဝါးစာသီး၊ မုန်လာ၊ ဒူးရင်သီး၊ မန်ကျည်းပုည့်၊

အာပေါဓာတ်စာများ

ကျွဲသား၊ ကြွဲသား၊ ရေကြက်သား၊ ဝက်သား၊ လိပ်သား၊ ဘဲသား၊ ချိုင်းသား၊ ငါးဖယ်၊ ငါးသိုင်း၊ ငါး၊ ငါးကျည်း၊ ငါးရံ၊ ဝါးဝက်၊ ငါးသင်းအုံ၊ ကကျရံ၊ ကဘီလူး၊ ကသပို၊ ကသပေါင်း၊ ငါးသလဲထို၊ ကဏန်း၊ ကနကမာ၊

ကြံရည်၊ ဆီ၊ စရိ၊ သပွတ်သီး၊ သခွားသီး၊ ကျောက်ဖန်၊ ကန်စွန်း၊ ဖရဲ၊ ကျောက်ပွင့်၊ ရေညှိ၊ ခဲ၊ ပဲလုံ၊ သင်္ဘောသီး၊ ဖိကြင်းငှက်ပျော၊ ကနဖော့၊ မန်ကျည်းသီး၊ စိမ်း၊ လယ်ပတူ၊ အောင်မဲညို၊ မင်းကွတ်သီး။

◆ **ပြီဃာရာသီဇွား** (ဧပြီလ ၂၁ရက်မှ မေလ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများ အားပြုစားသုံး၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကျဉ်သင့်ပါသည်။

တေဇောဓာတ်စာများ

အိမ်ကြက်၊ တောကြက်သား၊ မြင်းသား၊ ငါးပြေဖ၊ ငါးဖန်းဖ၊ ငါးတန်၊ ငါးကြင်း၊ ငါးသလောက်၊ ကကတစ်၊ ကြာဟင်း၊ ကုက္ကို၊ ကနရို၊ ကနရိုး၊ ငှက်၊ ဆီဖြူသီး၊ လဲလှ၊ ဝါရွက်၊ ပေါက်ပန်းနီ၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊

ပင်စိမ်း၊ ကြိတ်မှန်း၊ သပုစိသီး၊ တောင်သလဲ၊ ထန်းရည်၊ သံပရာ၊ ရှောက်၊

၂၆၄ နဂရတ္ထရာရင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ငရုတ်သီး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ချင်း၊ ပိတ်ချင်း၊ ပဒဲကော၊ ဒူးရင်း၊ ရဲယို၊ ရှားစောင်းကြီး၊ ရှားမျှစ်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ ချဉ်ပေါင်း၊ လက်လုပ်ချဉ်မျိုးစုံ။

ဝါယောဓာတ်စာများ

* ငါးမြင်း၊ ကကတစ်(တေဇော-ဝါယောနှစ်မျိုးပါဝင်သဖြင့် အတန်အသင့် စားသုံးရန် ဖြစ်သည်။)ကဘီလူး၊ ငါးရဲဖ၊ ငါးမြစ်ချင်း၊ ခွေးတောက်၊ ကြောင်လျှာ၊ ဆေးပုလဲ၊ ဆင်တုံးမနွယ်၊ သင်္ဘောသီးရင့်၊ တမာ၊ ခံတက်၊ ယင်းပြား၊ ရှားစောင်းခါး၊

လက်ဖက်၊ ကန်ကလာ၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ မဲဇာလီ၊ ဖန်ခါးသီး၊ မုန်လာဥ၊ သခွတ်၊ ဆူးပု၊ ကစော့ခါး၊ မုန်ညှင်း၊ ကြောင်ပန်း၊ စပါးလင်၊ ဟင်းနုနယ်၊ ထန်းလျက်။

◆ **မေထုန်ရာသီဇွား**(မေလ ၂၁ရက်မှ ဇွန်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာများကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကရကဋ်ရာသီဇွား**(ဇွန်လ ၂၁ ရက်မှ ဇူလိုင်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **သီဟရာသီဇွား**(ဇူလိုင်လ ၂၁ရက်မှ ဩဂုတ်လ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊

ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကန်ရာသီဇွား**(ဩဂုတ် ၂၁ရက်မှ စက်တင်ဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာကို အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **တုရာသီဇွား**(စက်တင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ အောက်တိုဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ဗြိတ္တရာသီဇွား**(အောက်တိုဘာ ၂၁ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၀ရက် အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ခေရာသီဇွား**(နိုဝင်ဘာ ၂၁ ရက်မှ ဒီဇင်ဘာ ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် ပထဝီဓာတ်စာကို အားပြု၍ ဝါယောဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **မကာရာသီဇွား**(ဒီဇင်ဘာ ၂၁ရက်မှ ဇန်နဝါရီ ၁၉ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် ဝါယောဓာတ်စာများကို အားပြု၍ ပထဝီဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **ကုရာသီဇွား** (ဇန်နဝါရီ ၂၀ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉ရက် အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် အာပေါဓာတ်စာကို အားပြု၍ တေဇောဓာတ်စာကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

◆ **မိန်ရာသီ**(ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၉ ရက်မှ မတ် ၂၀ရက်အတွင်း မွေးသူ)တို့သည် တေဇောဓာတ်စာကို အားပြု၍ အာပေါဓာတ်စာများကို လျှော့ပေါ့၊ ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ကျန်းမာရင်လန်းခြင်းအတွက်
ဆေးသုံးစာသိ

ကိုစိန်ဆိုင်၏ မိဘများနှင့်

အတူတော်၏

အကြောင်းသည်

အမျိုးရင်းချာများ

ကိုသို့ အလွန်ခင်မင်

ကြပါသည်။ သူ၏

အတိအကျကြီးသည်

အတူတော်တို့ရွာနှင့်

ပိုင်ခန့် ဝေးပါ

သည်။ မိဘများမှာ

အောင်သူလယ်သမား

ဖြစ်ကြသည်။

တောင်သူလယ်သမား

များ၏ သားဖြစ်သော

အကြောင့် လယ်ယာ

ထုပ်ငန်း၌ ကိုစိန်ဆိုင်

ကွမ်းကျင်ပါသည်။

အသက်(၂၀)ခန့်တွင်

အခြားရွာမှ အမျိုးသမီး

နှင့် အိမ်ထောင်

ကျခဲ့သည်။

သူဇနီး၏ ရွာကလေး

မှာ ရောဝတီမြစ်၏

အနောက်ဘက်ကမ်းတွင်

တပ်လျက် တည်ရှိပါ

သည်။ ဇနီးသည်၏ မိဘ

များသည် ကိုင်းမြေကို

ထုပ်ကိုင်သော ကိုင်း

တောင်သူများ ဖြစ်ကြပါသည်။

ကိုစိန်ဆိုင်သည် ဇနီး၏ရွာသို့ လိုက်

မိသွားပြီး ကိုင်းမြေများကို လုပ်ကိုင်

စားသောက်ပါသည်။ လယ်သမားဘဝ

မှ ကိုင်းသမားဘဝ ပြောင်းလဲခဲ့ပါ

သည်။

ကိုင်းမြေများကို မိသားစုဝမ်းရေ

အတွက် အဓိကထား လုပ်ကိုင်ရင်း

ထစ်ဖက်မှာလည်း မကျန်းမာသူများကို

ဆေးဝါးကုသပေးပါသည်။

ဝလင် ဦးကျော်

ဆရာကြီး ဦးစိန်ဆိုင်

နှင့် ထူးခြားသော အိုးကလေး (၁)

ကိုရင်ဘဝက ဆရာတော် ဘုန်းတော်ကြီး သင်ကြားပေးလိုက်သော ဗေဒင်ပညာဖြင့် သိလို၍ မေးမြန်းကြသောသူတို့အား စေတနာရှေ့ထား၍ ဟောကြားပေးပါသည်။

ကိုစိန်ဆိုင်၏ စေတနာနှင့် ကွမ်းကျင်သော အတတ်ပညာတို့ကြောင့် လူများ၏ ယုံကြည်ကိုးစားမှုကို ခံရပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်ဟု နာမည်တစ်လုံး ရလာပါသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် (...)ကိုးကော်ဝင် ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ စုန်းတိုက်၊ နတ်တိုက်၊ ပုဏ္ဏကတိုက်၊ ဥစ္စာစောင့်အစွဲများနှင့် အောက်လင်းပညာ စသည်တို့ဖြင့် ပြုစားခံရသူများကို ပကတိကျန်းမာသွားအောင် ကုသ

ပေးပါသည်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ(၂၈)ရက်နေ့ ညနေ(၃)နာရီခန့်တွင် ကျွန်တော်အိမ် ဝိုင်းထဲသို့ လူတစ်ယောက် ဆိုင်ကယ် စီးဝင်လာပါသည်။

အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လျှင် ဆိုင်ကယ် ကို ခဏရပ်လိုက်ပါသည်။ “ကိုကျော် ရှိလား” ဟု မေးသံကြားလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော် အိမ်ပေါ်မှ လှည့်ကြည့်လိုက် ရာ ကိုစိန်ဆိုင် ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ သည်။

‘ကိုစိန်ဆိုင် အိမ်ပေါ်တက်ခဲ့လေ’ ကျွန်တော်က ခရီးဦးကြိုဆိုလိုက် ပါသည်။

သို့နှင့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်းတွင် တစ်ဦး နှင့်တစ်ဦး သီလိုသည်များကို အပြန် အလှန် မေးဖြေနေကြပါသည်။

စာရေးသူက...

‘ဗိုလ်ဆိုင် မောင်ရင်နဲ့ အေးအေး ဆေးဆေး မတွေ့ရလို့ မမေးဖြစ်သေး တာ။ အခု အေးအေးဆေးဆေး စကား ပြောချိန်ရလို့ မေးရဦးမယ်’

‘မေးပါ သူငယ်ချင်း’

‘လွန်ခဲ့တဲ့ (၁၀)နှစ်ကျော်က မောင်ရင်ကို ပြင်အပ်တဲ့ပျိုလ်တွေက ဖျဉ်းပေးလို့ အလှူဒါနပြုလုပ်တယ်လို့ ကြားတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်လား’

‘အေး ဟုတ်သားပဲ’

‘ကိုယ် စိတ်ဝင်စားလို့ ပြောပြစမ်းပါ’ ကိုစိန်ဆိုင်က...

‘ဗိုလ်ကျော် မောင်ရင် ဘယ်တရား တွေ အားထုတ်နေသလဲ’

‘ဝိပဿနာတရား အားထုတ်နေပါ တယ်’

‘အဲသလိုဆို ပြောမပြောတော့ဘူး။ မောင်ရင် ကိုယ်ပြောတာ လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ကတော့ စီးပွားရေး

ကြိုးစားရှာတုန်းဆိုတော့ သမထကို ပိုပြီး ကျင့်ကြံအားထုတ်နေပါတယ်။ အထူးသဖြင့် ဘုရားဂုဏ်တော်တွေ အဓိဋ္ဌာန်နဲ့ ပွားများနေတယ်။ ဝိပဿနာ ကျင့်သူဟာ လောကီကို ယယ်တော့တာ မဟုတ်လား’

စာရေးသူမှ...

‘ဗုဒ္ဓက မဇ္ဈိမပဋိပဒါလို့ ဆိုထား တယ် မဟုတ်လား။ ကိုယ့်ရဲ့အယူအဆ တွေက အစွန်းမရောက်ပါဘူး။ အလယ် အလတ် တွေးခေါ်တာပါ။ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ (၂)မျိုး (၂)စား ခွဲခြား လက်ခံသူပါ။ ပြောသာပြောပါ။

ကိုစိန်ဆိုင်မှ...

‘ဒီလိုဆို ပြောပြမယ်’ ဆိုပြီး အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြ ပါသည်။

* * *

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ ၌ သားသမီးများ ထွန်းကားလာပါ သည်။ သားသမီးများ ကြီးပြင်းလာ သည်။ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများ ဖြစ်ကြသည်။ အိမ်အသုံးစရိတ်နှင့် ကျောင်းစရိတ်များ ပိုလာသည်။

တစ်ဖက်မှလည်း ဧရာဝတီမြစ်ရေ တိုက်စားမှုကြောင့် ကမ်းပါးများ ပြိုကျ နေသည်။ ကမ်းပါးပြိုရာတွင် ဆရာ ကြီး ဦးစိန်ဆိုင်တို့၏ ကိုင်းမြေများ

မြစ်ထဲသို့ပါနေသည်။

ဒီအတိုင်း ဆက်နေသွားလျှင် ကိုင်းမြေအားလုံး မြစ်ရေထဲပါကာ ထမ်းပိုးထောင်ဘဝ ရောက်သွားမှာ ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင် စဉ်းစားမိသည်။

စလင်းမြို့တောင်ဘက် ပြွန်သုံးလုံး (ကူတိုရွာ)မှာ ဝိုင်းဝယ်ပြီး အိမ်ဆောက် မည်။ ယင်းပြွန်သုံးလုံးနှင့် မနီးမဝေးနီ လယ်မြေများကိုဝယ်ပြီး လယ်လုပ်မည် ဟု စိတ်ကူးကြံမိသည်။

စိတ်ကူးအကြံကို ဇနီးအား တိုင်ပင် သည်။ ဇနီးက သဘောမတူ။ ဇာထိ ချက်ကြော့ မွေးရပ်မြေကလေးကို မခွဲထို ဟုပြောသည်။

သို့သော် ဧရာဝတီမြစ်ရေသည် ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်၏ ကိုင်းမြေများကို တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပို၍တိုက်စားလာ သည်။ ကိုင်းမြေများ မြစ်ထဲသို့ နှစ်စဉ် ပြိုကျနေသည်။

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် ကိုင်းမြေ တွင် စိုက်ပျိုးထားသော သီးနှံများ ရိတ်သိမ်းပြီးသောအခါ ပြွန်သုံးလုံး (ကူတိုရွာ)၏ အရှေ့တောင်ဘက် (၂) မိုင်ခန့်ဝေးသော အုတ်ကန်ရေထုတ် (ကြက်မောက်ချောင်းကလေးအနီး) အနီး ရှိ ယာမြေများနှင့် လယ်မြေများကို ဝယ်ယူလိုက်သည်။

ထိုနှစ် နွေကာလကုန်သုံးခဲ့၍ ဝိုဦး ပင်ကျခဲ့ပါပြီ။ ဆရာကြီး ဦးစိန်ဆိုင် သည် မိမိဝယ်ထားသော လယ်မြေ များနှင့် ယာမြေများကို လုပ်ကိုင်ရန် အုတ်ကန်ရေထုတ် မြောင်းအနီးရှိ ယာကွင်းထဲ၌ တစ်ယောက်တည်း လာခဲ့သည်။ ဇနီးနှင့် သားသမီးများကို ရွာမှာပဲ ထားခဲ့သည်။

ဆရာကြီးသည် မိမိယာကွင်းထဲမှာ ငါးပင်တဲကြီးတစ်လုံးထိုးသည်။ ရှေ့ ခေါင်းရင်း(၂)ခန်းကို ကွပ်ပျစ်ခုတ်

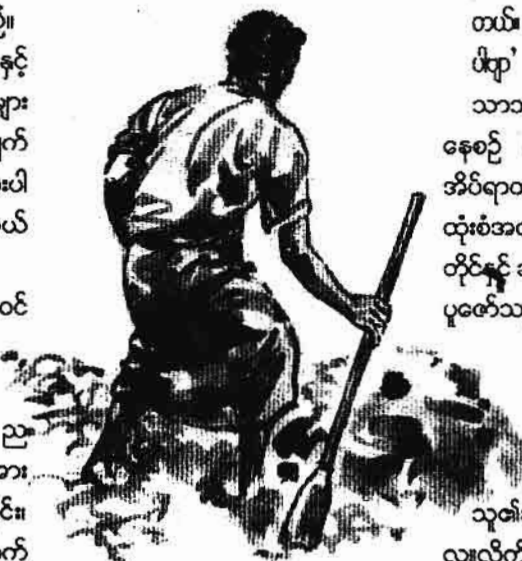
ထားသည်။ လူနေရန်ဖြစ်သည်။
တုန်အခန်းများကို နွားများနှင့်
သယ်ယာသုံး ထွန်ထယ်ကိရိယာများ
သည်။ တစ်ယောက်တည်း ချက်
ပြုတ်စားရန် စားနပ်ရိက္ခာများပါ
ပြည့်အစုံ အလုံအလောက် သယ်
သည်။

ဆရာကြီးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တစ်ယောက် ဂိုဏ်းတော်ဝင်
ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်သည်
တိုင်း နံနက် အိပ်ရာထ၊ ည
အိပ်ရာဝင်များမှာ ဘုရားရှင်အား
လင်းတိုင်ထွန်းညှိ ပူဇော်ခြင်း၊
အမွှေးတိုင်ထွန်း ပူဇော်ခြင်း၊ သောက်
ရေကပ်လှူခြင်းများ ပြုလုပ်သည်။

ငါးပါးသီလခံယူပြီး အနန္တငါးပါးကို
နိဗ္ဗာန်သည်။ ဂုဏ်တော်များကို အဓိဋ္ဌာန်
ဖြင့် ပုတီးစိပ်သည်။ သတ္တဝါအပေါင်း
ကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးပေးပါသည်။
ဤသည်မှာ ဆရာကြီး ဦးစိန်ဆိုင်၏
နေ့စဉ်ပြုလုပ်နေကျ အာစိတ္တကံပင်
ဖြစ်သည်။

ယနေ့ ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင် စလင်း
ဦး၊ မြို့မဈေးကြီးသို့သွားသည်။ အုန်း
သီး၊ ငှက်ပျောသီးများနှင့် ဖယောင်း
တိုင်ထုပ်၊ အမွှေးတိုင်ထုပ်များ ဝယ်ခဲ့
သည်။ ယာထဲသို့ရောက်လျှင် ဇေလုံ
ကြီး၊ အုန်းသီးနှင့် ငှက်ပျောသီးများကို
ရေစင်အောင် ဆေးကြောသည်။ ပြီး
လျှင် စားပွဲပေါ်၌ သာသနာပွဲ တည်ပါ
သည်။ ပါးစပ်မှလည်း...

'ကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်သော ကိုယ်စောင့်
နတ်များ၊ ရိုးရာနတ်စောင့်များ၊ ဆေးစောင့်
နတ်များ၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်
နတ်များ၊ ကျွန်ုပ်တို့ဆိုင်သော လယ်ယာမြေ
တို့ကို စောင့်ရှောက်သော ဝိုင်းဆိုင်သော
နယ်ဝိုင်းကွင်းဆိုင်များ၊ မြင်အပ်မမြင်အပ်
ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးများ...

ကျွန်ုပ်ပြုလုပ်သမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ
နှင့် ယခု သာသနာပွဲတည်၍ ရအပ်သော
ကုသိုလ်ကောင်းမှုများကို အသပ်တိုအား
အပူပေးပေးပါတယ်။ အပူ...အပူ...အပူ
ယူတော်မူကြပါဗျာ။

ကျွန်ုပ် ယခုနေသော ယာကွင်းအတွင်းရှိ
မြင်အပ်မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကျွန်ုပ်နှင့်
သင်တို့ဟာ ဘဝသံသရာ အဆက်ဆက်မှာ
မရေမတွက်နိုင်အောင် အစီ အဖွဲ့ ဆရာ
သား၊ ဆွေမျိုး မိတ်သဟာများ တော်စပ်
ခဲ့ကြပါတယ်။ ယခုလဲ ကျွန်ုပ်နဲ့ အသင်တို့
ဟာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိလို့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြ
ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာကို ခံယူကြပါ။ အသင်တို့
၏ မေတ္တာကိုလဲ အကျွန်ုပ် ခံယူပါတယ်။
ကျွန်ုပ်အား ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေး
အောင် ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြပါ။ စီးပွား
ဥစ္စာ တိုးတက်အောင် ကူညီကြပါ။ စီးပွား
ဥစ္စာများ ပေးကမ်းနိုင်လျှင်လဲ ပေးကမ်းကြ
ပါ။

ရရှိလာသော စီးပွားဥစ္စာတို့ကို အလှူဒါန
ပြုပြီး အပူပေးပေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ် နေ့စဉ်
ပြုလုပ်သမျှသော ဒါနကုသိုလ် သီလကုသိုလ်
တာဝန်ကုသိုလ်များကိုလဲ အပူပေးပေးပါ

တယ်။ အပူ...အပူ...အပူ ယူတော်မူကြ
ပါဗျာ'

သာသနာပွဲတည်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
နေစဉ် တစ်နေ့မှာ ဆရာကြီးသည်
အိပ်ရာထ မျက်နှာသစ်လိုက်သည်။
ထုံးစံအတိုင်း ဘုရားရှင်အား အမွှေး
တိုင်နှင့် ဆီမီးအလင်းတိုင်များ ထွန်းညှိ
ပူဇော်သည်။ မျက်နှာသစ်တော်ရေ
တစ်လှူကာ ငါးပါးသီလ
ခံယူဆောက်တည်ပါသည်။
အနန္တောအနန္တငါးပါးကို
ကန်တော့သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား ဘုရားရှင်ထံ
လှူလိုက်သည်။ ဘုရားရှေ့တော်၌
တင်ပျဉ်ခွေထိုင်လျက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်
များကို အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပုတီးစိပ်ပါသည်။
စက္ခုအာရုံ မပျံ့နှံ့စေရန် မျက်လွှာများ
ကို ချထားသည်။

ခဏကြာလျှင် မျက်စိများ မိတ်
ထားသော်လည်း ချောမောလှပသည့်
မိန်းမပျိုများကို မြင်နေရသည်။ ဆရာ
ကြီးသည် မျက်စိများကို ဖွင့်ကြည့်
လိုက်ရာ တကယ်ပင် မိန်းမပျိုများကို
တွေ့မြင်နေရသည်။ သူ့အား တစ်မက်
ဖွယ်သော အပြုံးများဖြင့် နှုတ်ဆက်နေ
သယောင်အနေအထားကို တွေ့ရ
သည်။

ငါ့ရဲ့အကျင့်သီလတို့ကို လာ၍ ဖျက်
ဆီးကြသော ဥစ္စာစောင့်မ(ဝေမာနိက)
ဗြိတ္တာများပင် ဖြစ်သည်။ ငါ မတင်မက်၊
ငါ့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်အား ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား
လှူဒါန်းပြီးပြီ။ သူတို့ သတ်လိုက်
သတ်ပါစေ။ သေစေလိုက် သေပါစေ။
ငါ့ရဲ့အဓိဋ္ဌာန်ကို မဖျက်ပြိုဟု ဆုံးဖြတ်
ကာ မျက်စိများကို ပြန်မှိတ်လိုက်သည်။
ရဲရင့်စွာဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်အောင်
ပုတီးစိပ်လိုက်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်
ပြီး၍ မျက်စိများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်

သောအခါ စောစောက မြင်ရသော
မိန်းမချောကလေးများ မရှိတော့ချေ။
သတ္တဝါအပေါင်းကို မေတ္တာပို့ အမျှ
ပေးဝေလိုက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့...

ဆရာကြီးဦးစိန်ဆိုင်သည် နံနက်
စောစော အိပ်ရာမှထ မျက်နှာသစ်
လိုက်သည်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား အမွှေး
တိုင်၊ အလင်းတိုင်များ ထွန်းညှိပူဇော်
ပါသည်။ မနောကအတိုင်း ဗုဒ္ဓဝေယျာ
ဝစ္စများ ဆောင်ရွက်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး
စိပ်ပါသည်။ အမြင်အာရုံကို ထိန်းချုပ်
သည့်အနေဖြင့် မျက်စိများကို မှိတ်
ထားသည်။

ခဏကြာလျှင် အာရုံထဲ၌ ကြောက်
မက်ဖွယ်သော ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ ရှိသော
သူများကို မြင်ရသည်။ ဆရာကြီးသည်
မျက်စိများကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။
တကယ်မြင်နေရပါသည်။

မျက်လုံးပြူးပြူး မျက်ဆန်ပြူးပြူး
များနှင့် ပါးစပ်များ ဟစ်ဟစ် ဖြစ်နေ
သည်။ သွားများမှာ မညီမညာ ရှိနေ
ပြီး အစွယ်များမှာ ပါးစပ်အပြင်ဘက်
သို့ ငေါထွက်နေသည်။ ကြောက်မက်
ဖွယ်ရာ အမူအရာများဖြင့် ခြောက်လှန့်
နေသည်။

ဆရာကြီးသည် မတုန်လှုပ်ပေ။
အဓိဋ္ဌာန်မပျက်အောင် ပုတီးစိပ်မည်
ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ မျက်စိများကို ပြန်
မှိတ်လိုက်သည်။ ဂုဏ်တော်များကို
အာရုံမိအောင် ပုတီးစိပ်လိုက်ပါသည်။

ပုတီးစိပ်ပြီး မျက်စိများ ဖွင့်လိုက်
သောအခါ စောစောက မြင်ရသော
ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကို မတွေ့ရတော့ချေ။

ဆရာကြီးသည် ကိုယ်စောင့်နတ်၊
နယ်စောင့်နတ်၊ ကွင်းစောင့်နတ်၊
ယာစောင့်နတ်၊ လယ်စောင့်နတ်၊

တောင်စောင့်နတ်၊ တောစောင့်နတ်
များနှင့် မြင်အပ်မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များ
ကို မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါသည်။
သုံးရက်မြောက်နေ့ ဆရာကြီး
အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ပြီးသောအခါ တံ
အပြင်တွင်လူ(ယောက်ျား)လေးယောက်
ရောက်လာပါသည်။ သူတို့က...

‘ဆရာကြီးကို ရတနာပစ္စည်းတွေ ပေးချင်
လို့ လိုက်ခဲ့ပါ’

ဟု ခေါ်သည်။

ဆရာကြီးသည် ထိုပုဂ္ဂိုလ်(၄)
ယောက်နောက်သို့ တူးရွင်းငန်းပြား
ကိုင်ကာ လိုက်သွားသည်။ ငါးပင်
တင်းကုပ်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးသို့ ရောက်
သောအခါ တစ်ယောက်သောသူက...

‘ဒီနေရာကို ငန်းပြားနဲ့တူးပြီး ရွှေငွေ
ရတနာဥစ္စာများကို ယူပါ’

ဟုလက်ညှိုးညွှန်၍ ပြောလိုက်သည်။

ဆရာကြီးသည် သူတို့ညွှန်ပြသော
နေရာကို ငန်းပြားနှင့်တူးကာ မြေစာ
ကို ကော်တင်လိုက်သည်။ အိုးတစ်လုံး
ပေါ်လာသည်။

တူးရွင်းငန်းပြားနှင့် တူးကာ မြေစာ
ကို နောက်တစ်ကြိမ် အပေါ်သို့ ကော်
တင်လိုက်သည်။ အိုးကလေးတစ်လုံး
ထပ်ပေါ်လာသည်။ တတိယအကြိမ်
တူးကော်လိုက်ပြန်ရာ နောက်ထပ်
အိုးကလေးတစ်လုံး ပေါ်လာပြန်သည်။

ထိုသို့ အိုးများ ပေါ်လာချိန်တွင်
ရတနာပစ္စည်းများ တူးယူရန်ပြော
သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နောက်မှ ဖိုးသူ

တော်အဝတ်ချီး ဝတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်။

ထိုဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ဆင်ထား
သော ဖိုးသူတော်ကြီးက...

‘သားတော် ဒီရွှေငွေရတနာတွေကို
မက်မောတွယ်တာမနေပါနဲ့။ သား
တော်ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ကိုသ
ဆက်လက်ကြိုးစားအားထုတ်ပါ’

‘ဘိုးတော် ယခုကိစ္စမှာ ကျွန်တော်
က လောဘဇောတိုက်ပြီး ရှာဖွေရာ
ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
တူးယူရန် နေရာပြလို တူးခြင်းဖြစ်
တယ်။ ရရှိတဲ့ပစ္စည်းများကိုလဲ အချို့
ကို လှူဒါန်းပြီး အချို့ကို သုံးစွဲ
ဖြစ်ပါတယ်’

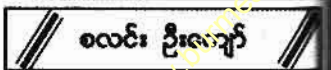
‘ဘယ်လိုပဲဟုတ်ဟုတ် ဒီရတနာ
ပစ္စည်းတွေကို မြေကြီးများနဲ့ ပြန်လည်
ဖွဲ့လိုက်ပါ’

ထိုကဲ့သို့ ပြောပြီးနောက် ဖိုးသူတော်
ကြီးနှင့် လူ(၄)ယောက် ချက်ချင်း
ပျောက်ကွယ်သွားပါသည်။ ဆရာကြီး
ဦးစိန်ဆိုင်သည် တင်းကုပ်ကြီးဆီသွား
ပြီး ခွားချေးကျုံးသော ခြင်းတောင်း
ကလေး သွားယူသည်။

ရတနာများ တူးဖော်ထားသော
ကျင်းနှင့် မနီးမဝေးနေရာမှ မြေကြီး
များ ခြင်းတောင်းထဲသို့ ငန်းပြားနှင့်
ကော်ထည့်သည်။ ထိုမြေကြီးများကို
ရတနာများရှိသော ကျင်းထဲသို့
လောင်းဖို့သည်။

နောက်တစ်ကြိမ် မြေကြီးများကို
ခြင်းတောင်းထဲသို့ ထည့်ပြီး ကျင်းထဲသို့
သွန်မည်ပြုလိုက်ရာ မြေကြီးဖြင့် ဖွဲ့ထား
သော ရတနာများ ပြန်ပေါ်နေသည်ကို
တွေ့ရသည်။

ရွှေလဆက်ဖတ်ပါရန်

စလင်း ဦးလျော်

ရှေးအခါက ရှေးလူကြီးများသည် အင်္ဂါရတ်ပညာကို အရေးပေး အလေးထားပုံရှိကြသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်မိပါသည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ် (၁၃)နှစ်၊ (၁၄)နှစ် အရွယ်ခန့်လောက်ကသော်မှ ကျွန်တော်နေသော ရွာတွင် ဆရာတော်ကြီးများ အပါအဝင် (၄)ဦး၊ (၅)ဦးမျှ တွေ့မိပါသေးသည်။ ယခု ကျွန်တော် မျက်မြင်၊ ယခုအချိန်မှာတော့ အင်္ဂါရတ် ဆိုခြင်းမှာ အလွန်နည်းပါးနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ရေးသားဖော်ပြချင်သည်မှာ...

ကျွန်တော်၏အဖေ ပြောပြခဲ့ဖူးသည့် လွန်ခဲ့သည့်နှစ် (၈၀)ခန့်လောက်က ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းကလေး ဖြစ်ပါသည်။

အဖေ၏ ဦးလေးတော်စပ်သူ ဦးမြဆိုသူတစ်ယောက်ရှိပါသည်။ ဦးမြသည် ရှေးလူကြီးများနည်းတူ အင်္ဂါရတ်ပညာကို ဝါသနာပါသူဖြစ်သည့် အလျောက် တစ်ကိုယ်တည်းဖြစ်၍ သူ၏ အိမ်ခေါင်းရင်းတွင် ယင်းအင်္ဂါရတ် ဖိုထိုးရန်အတွက် အိမ်နှင့် တွဲပြီး အဆောင်ကလေးတစ်ခု သီးသန့်လုပ်၍ ထားပါသည်။ နေ့ရှိသရွေ့ အင်္ဂါရတ်ထိုးသည့် အလုပ်၌သာ ပျော်မွေ့ နေတတ်ပါသည်။

ဦးမြနှင့် ဝါသနာတူ လူကြီးများ ဆုံမိကြသောအခါများတွင်လည်း ထိုအကြောင်းများသာ အပြန်ပြန်အလှန် ထုန် ဆွေးနွေးပြောဆိုလေ့ ရှိကြသည်။ ထစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မလိတာတွေမေး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်များကို ပြောကြဆိုကြဖြင့် ထိုလူကြီးများနှင့် အချိန်ကုန်တတ်ကြသည်။

ပြုလေးကျော်

ရွှေရောင်စာတမ်းလေး

၏ နောက်ဆုံးနေ့

တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော့်အဖေ၏ဦးလေး ဦးမြသည် အဖေဆီသို့ လာ၍ သူလက်ထဲတွင်ပါလာသော ကတ္တီပါအိတ်ကလေးဖြင့် အသေအချာ ထုပ်ထားသော အထုပ်ကလေးကို ဖြေ၍ သူ၏ လက်ဝါးထဲသို့ ဝင်းဝါနေသော အလုံးကလေးကို အဖေအား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့် ပြပါသည်။

'ဒီမှာကွ... ငါ့တူ၊ ငါတော့ လုပ်ရ ကျိုးနပ်ပါပြီကွာ၊ ဒီမှာကြည့်စမ်း၊ ရွှေတုံးရွှေခဲနဲ့ ဘာခြားလို့လဲ'

'ဟာ... ဟုတ်ပါရဲ့ ဦးလေးမြ၊ အဲဒါ ရွှေတုံးအစစ် မဟုတ်ဘူးလား'

'ဘယ်ကလာ ရွှေအစစ်ဟုတ်ရမှာလဲ၊ အဲဒါ ဓာတ်ပေါင်းစုံထည့်ပြီး ထိုးထားတဲ့ ဓာတ်လုံးကွ'

'ဦးလေးမြတော့ ဟန်ကျတာပဲ၊ ရွှေ

အစစ်ဆိုပြီး ရောင်းရင်တောင် မနည်းရမှာ ကျွန်တော်က တကယ်ရွှေတုံးလေးမှတ်နေတာ'

'ရွှေအစစ်မှ မဟုတ်ဘဲ ရောင်းလဲ မရောင်းရဲပါဘူး။ ဝယ်တဲ့သူရှိလဲ ငါ ဒီ ဓာတ်လုံးကလေးကို မရောင်းရက်ပါဘူးကွာ'

'ဟာ... ဒီလိုဖြင့် ဦးလေးမြက ဒီ ဓာတ်လုံးကို ဘာလုပ်မှာလဲ ဘာအသုံးချဖို့လဲ'

'ငါက အစကတည်းက ရွှေဖြစ်ထိုးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါ ဝါသနာပါတာရယ်၊ ပြီးတော့ ဟောဒီ ဓာတ်ပေါင်းစုံပါဝင်တာတဲ့ ဓာတ်လုံးဟာ အဆိပ်အတောက်ရှိတဲ့ သတ္တဝါတွေ ထိမိမိကိုင်မိရင် သုံးလို့ရတယ်။ ပယောဂအားလုံးကိုလဲ ပြီးစီးတယ်ကွ'

‘ဪ... ဟုတ်လား’

‘အေး... ဟုတ်တယ်။ ငါ့ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ဒါပါပဲကွာ။ ဒီဓာတ်လုံးကလေးကို နောက်ထပ် တစ်မီးပဲ ကျွေးတော့မယ်။ ဒီ တစ်မီးကျွေးပြီးရင်တော့ တော်ပါပြီကွာ’

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုဖြင့် ဦးမြသည် သူ၏ လက်ဝါးထဲမှ ဓာတ်လုံးကလေးကို ကတ္တီပါအိတ်ကလေးထဲသို့ တရိုတသေ ပြန်ထည့်ပြီး...

‘ကဲ... ငါပြန်လိုက်ဦးမယ်။ နောက်တစ်မီးကျွေးပြီးမှ တစ်ခါကြည့်ပေါ့ကွာ’
ဟု နှုတ်ဆက်ပြီး သူ၏အိမ်ရှိရာသို့ ပြုံးပျော်ရွှင်လန်းကာဖြင့် ပြန်သွားပါသည်။

နောက်ရက် အတန်ကြာသော်... ဦးမြသည် အဖေ့ဆီကို မရောက်တာကြာသဖြင့် ကျွန်တော်၏ အဖေသည် ဦးမြ၏အိမ်ဘက်သို့ လျှောက်လာခဲ့ပါသည်။

ဦးမြ၏ အိမ်ရှေ့ ရောက်သော်လည်း ဦးမြ၏ အသံမကြားရသဖြင့် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ကြည့်လိုက်သောအခါ ဦးမြသည် ပိန်လိုနေပြီး မလှုပ်မယှက် တူတူဝိုင်ဝိုင်ကြီး ဖြစ်နေတော့၏။

‘ဟာ... ဦးလေးမြ ဖျားနေတာလား။ တော်တော်ပိန်သွားတာပဲ။ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။ အခု ဘယ်လိုနေလို့လဲ’

ဟု အဖေမှ မေးခွန်းတွေ ဆက်တိုက် မေးနေသော်လည်း ဘာတစ်ခုမှ ပြန်မပြောဘဲ တွေ့တွေ့ဝေဝေကြီး ဖြစ်နေ၏။

‘ဒီမှာ ဦးလေးမြ၊ ဘာစားချင်လဲ။ ဝမ်းထဲက ဘယ်လိုနေလို့လဲ။ စားချင်တာ ပြောလေ။ နေမကောင်းတာများ တစ်ယောက်ယောက် ပြောခိုင်းလိုက်ရောပေါ့။ ကျွန်တော်လဲ အလုပ်တွေများနေလို့ ဒီဘက် မရောက်ဖြစ်တာ’

‘အေး... ဘယ်လိုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ငါ ပြောပြပါမယ်။ အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ပါဦး’

ဟု ပြောကာ အနားတွင် ထည့်ပြီး သားရဲနေသော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲမှ ခပ်အေးအေးဖြစ်နေသည့်လက်ဖက်ရည်ကို အားရှိပါးရှိ မော့ချလိုက်ရင်း သူပြောမည့် စကားကို အစပျိုးလိုက်ပါသည်။

‘ငါ အခုလို ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းက ဒီလိုကွ...’

ဟု သူ့ကိုယ်သူ မနည်းအား ယူ၍ ပြောနေရှာပါသည်။

‘ငါ မင်းတို့အိမ်က မင်းကို အဲဒီ ဓာတ်လုံးလေးပြုပြီး ပြန်လာလို့ ( ) ရက်လောက်မှာ ပေါ့ကွာ။ ငါ့ဓာတ်လုံးလေးကို အပြုတယ်ပဲ စိတ်ထဲမှာ ဖွဲ့လမ်းလမ်းဖြစ်ပြီး နောက်မှာလဲ ခဏခဏ ထုတ်ယူပြီး ကြည့် ညစာကိုမှာလဲ ခဏခဏ ကြည့်နေမိတယ်။ မျက်စိထဲမှာကို အမြဲ မြင်သောင်နေတယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ရေနှေးလေးကို အာစွတ်ရုံလောက် ငဲ့၍ သောက်လိုက်ပြီး စကားပြန်ဆက်၍...

‘အဲဒါနဲ့ ဒီဓာတ်လုံးလေးကို လက်ဝါးပေါ်တင်ကြည့်ပြီးတော့ ဒီတစ်မီးကျွေးပြီးရင် ငါ့ဓာတ်လုံးလေးကို

အမြတ်တနိုးထားမယ်လို့ စိတ်ထဲမှာ ရည်မှန်းထားတယ်ပေါ့ကွာ။

အဲ... တိုတိုပြောရရင်တော့ နောက်တစ်နေ့မှာပဲ ဒီဓာတ်လုံးကလေးလုံထဲ အကျအနထည့်ပိတ်ပြု ဖော်ခိုင်းပါ။ ဖားဖိုနားထိုင်ပြီး အလုပ်စတော့တာပဲ။

ဒီလိုနဲ့ မီးအားကလဲ တော်တော်လေး အရှိန်ရလာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် ဓာတ်လုံးကို မျက်စိအာရုံထဲရောက်ပြီး ဖားဖိုကို တရှူးရှူးခွဲနေတာပေါ့။ ဦးမြမှာ တံတွေးကို ကွဲခနဲ မျိုချလိုက်ပြီး စကားမဆက်ဘဲ နေပါသည်။

‘အဲဒါနဲ့ ဘာဖြစ်သွားလဲ ဦးလေး ဆက်ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု အဖေမှ စကားစကို ဆက်မေးလိုက်ပါသည်။

‘အေး... အဲဒီလို ရဲနေတဲ့ မီးစူးစိုက်စိုက် သတ်ထားကြည့်နေရုံမှ ခွဲခနဲမြည့်တဲ့ အသံကြားလိုက်တာပဲ။ ငါလဲ လန့်သွားတယ်။ အဲဒီအသံဟာ တခြားက အသံမဟုတ်ဘူး။ ငါ ဖားဆွဲနေတဲ့ မီးရဲရဲထဲက ဝင်းဝါတောင်တောက်ပြောင်နေတဲ့ အရောင်တစ်ကြိုးဟာ ငါ့ခေါင်းပေါ်က အမိုးဖောက်ထွက်သွားတယ်။

အဲဒါနဲ့ ငါလဲ မျက်စိတွေ ပြာသွားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမှန်းမသိဘဲ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ငိုငိုသွားတာပေါ့...

နောက် သတိပြန်ရလာပြီး ထိုင်ပြီး မီးရဲရဲထဲကို လိုက်ရှာလိုက်တော့ ငါ့ကလေး တွေ့တယ်။ နောက်လုံလေးကို အအေးခံပြီး ခွဲကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ...

“ဟာ”
ငါ့ဓာတ်လုံးလေးတော့ သွားပါပြီ။ ငါ့ဓာတ်လုံးလေးဆုံးပြီလို့လဲ ပြောမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိဖြစ်ပြီး

ဆင်စိုးမှာလဲ အပေါက် မတွေ့ရတော့
ဆင်စိုးများကပ်နေမလား ဆိုပြီး
အသေအချာကြည့်သေးတယ်။ မတွေ့
ဘူး။ လုံလဲ မကွဲဘဲ ဓာတ်လုံးထွက်
သွားတာ အံ့ဩစရာပဲ။

ဟိုနားသည်နား အနားပတ်ဝန်း
ဖျင် လိုက်ရှာတော့လဲ ဘာတစ်ခုမှ
မတွေ့ရတော့ဘူး။ အဲဒါနဲ့ ငါလဲ
စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ အိမ်ပေါ်ကို
ဆက်ပြီး ပစ်လဲနေလိုက်တော့တယ်။
အိမ်ပမယ့် ငါ့ရဲ့ ဓာတ်လုံးလေးကိုတော့
နက်စိတ်က မထွက်ဘူးကွာ။

အဲဒါနဲ့ ထမင်းဟင်းလဲ မစားဖြစ်တာ
ပြုရက်လောက်ရှိပြီ။ အိပ်တော့လဲ
နက်သလို မပျော်သလိုပါပဲကွာ’
အဖေမှ သူ့ဦးလေး၏စကားကို
အဆုံးသတ်အောင် နားထောင်နေရင်း
စိတ်မကောင်းစွာဖြင့်...

‘ဦးလေးမြရယ် ဘယ်ပစ္စည်းဖြစ်ဖြစ်
ဦးယုံနဲ့ထိုက်မှ ကိုယ်ရတာ၊ အခုဟာ
ထဲ ကိုယ်နဲ့ မထိုက်လို့သာ မှတ်ပါ
ဘူး။ ဘာမှလဲ စိတ်မကောင်းစရာ
တွေ တွေးမနေပါနဲ့တော့၊ နောက်
အချိန် ဓာတ်လုံးပြန်လုပ်လဲ ရဦးမယ့်
အားပဲ ဦးလေးမြရယ်’

‘တော်ပါပြီကွာ၊ နောက်လဲ ပြန်

မလုပ်တော့ပါဘူး။ ကြာရင် ငါ အခု
ဘဝကို ရောက်ရလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့ ဒီ
အချိန်ကစပြီး ဒီအလုပ်ကို မလုပ်တော့
ပါဘူးလို့ ငါ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ’

‘ကဲ...ဦးလေးမြ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
သာ နေကောင်းအောင်နေပါ။ ဘာတွေ
မှ တွေးတောမနေပါနဲ့တော့၊
ကျွန်တော် ဦးလေးမြစားဖို့ ထမင်းဟင်း
နဲ့ မုန့် လာပို့ခိုင်းလိုက်မယ်။ ကျွန်တော်
ပြန်လိုက်ဦးမယ်နော်’

ဟု အဖေလည်း နှုတ်ဆက်ပြောဆို
ပြီး အိမ်ကို ပြန်လာပါတော့သည်။
ထိုနောက်ပိုင်းမှာတော့ ဦးမြသည်
အဂ္ဂိရတ်လည်း မထိုးတော့၊ အဲဒီ
အကြောင်းလည်း မပြောတော့၊ ဖားဖို
ကြီးခမျာလည်း ပစ်ထားလိုက်သည့်
အတွက် မုန့်အလိမ်းလိမ်းဖြင့် လုံးဝ
မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေ
သောဘဝသို့ ရောက်သွားပါတော့
သည်။

ဦးမြသည်လည်း အဲသည်အချိန်မှ
စ၍ ဥပုသ်စောင့်၊ ပုတီးစိပ်၊ ဘုရားရှိခိုး
တရားထိုင်ခြင်းများကို အချိန်ရလျှင်
ရသလို စွဲစွဲမြဲမြဲ အားထုတ်ပါတော့
သည်။

တကယ်တော့ ဤမျှလောက်

မပြောပလောက်သော ဓာတ်လုံး
ကလေးကို မဆိုထားဘိ ကိုယ့်မယား၊
ကိုယ့်လင် ကိုယ့်သားသမီး၊ စိန်ရွှေ
ဓတာနာ တိုက်တာအိုးအိမ် ထည်များ
ခဲခဲမှ ခွဲခွာချိန် ကူးလာပါက တစ်နေ့
နေ့ ထူချိန်ချိန်မှာ တွဲတွဲ ခွဲခွာကြရ
မည်မှာ မလွဲကောက် ဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပါ
သည်။

သို့အတွက်ကြောင့် အနိစ္စ ဒုက္ခ၊
အနတ္တတည်းဟူသော လက္ခဏာရေး
သုံးပါးကို လက်ကိုင်ထား၍ ဆင်ခြင်
ရှုပွားကြမှသာလျှင် လောဘ၊ ဒေါသ၊
မောဟတည်းဟူသော မီးများကို ငြိမ်း
သတ်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါလား။

ဒါကြောင့် ဦးမြကို သင်ခန်းစာယူပြီး
သံဝေဂများ ရနိုင်ကြပါစေ။

(ကျွန်တော်၏အဖေ ပြောခဲ့သည့်
အတိုင်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို စာရှုသူ
အပေါင်းတို့အား ရေးသား ဖော်ပြ
လိုက်ရပါသည်။)

[ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ရမ်းသာ
ကြပါစေ။]

စာရှုသူ သူတောင်း နာခံရန်အတွက် မျှော်လင့်ချက်များ

ယခုဆောင်းပါးပါ ဖြစ်ရပ်ကဲ့သို့ ဓာတ်လုံးလေးမှာ ခေတ်စိမ်းလည်း ဖောက်မထွက်သွားဘဲ ပျောက်မြဲပေလှ
ပျောက်သွားသည့် ဖြစ်ရပ်မှန် အကြောင်းရင်းများ သိရှိသူအားစိတ်ပညာရရှိများက နက္ခတ္တရေးရာပညာရှင်တို့
ရေးသားဖော်ပြချက် မေတ္တာစုစိမ် ပန်ကြားအပ်ပါသည်။

သေစာအုပ်ဖြင့်...
ဦးလှိုင်စိန်စိန်
စာတည်းအဖွဲ့
နက္ခတ္တရေးရာပညာရှင်

ဤလတွင် တနင်္လာ၊ အင်္ဂါနှင့် သောကြာသားသမီးတို့ကထူးကဲကောင်း၍ ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။

ထိုလက်မှတ်များကို ရွေးချယ်ရာတွင် ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၉ ဂဏန်းခြေများကို ဦးစားပေး၍ ရွေးချယ်ပါ။

တွဲဖက်သင့်သော အက္ခရာများမှာ က၊ ဃ၊ ဗ၊ ဘ တို့ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့၏ မွေးလရာသီအရ ကံအခွင့်အလမ်းများကို အသုံးပြုလိုပါက အောက်တွင် ကြည့်ပါ။

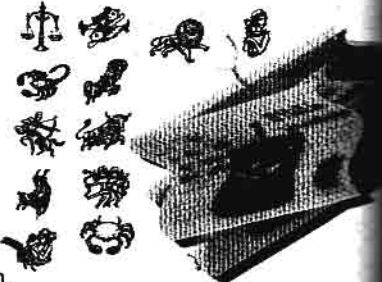
* * *

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလတွင်

ဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ဖို့

ထိုလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်၌ ကံစမ်းပါ။ စနေနေ့ ကံလာဘ်ကောင်းမွန် ပွင့်လင်းသည်။ ထိုမထိုးမီ ချဉ်သောအရသာ တစ်ခုခု စားသွားပါ။

ကောက်ချက်ချပါ။ နေရာသီဥဒ္ဓါအတွက် ပုပ်သိုးသောအရသာ ဟူသင့်ပါပေ။ ချဉ်ဖတ်ကဲ့သို့သော စားဖွယ် ဆိုလိုသည်။

မွေးလရာသီ	အရောင်	အရပ်	လာဘ်ပွင့်နေ့	အပြစ်	စစ်တူထိုးလျှင်	ရှောင်ရန်	
မိသတ် ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅	၆	ပြ	အရှုတောင်	စနေ	ခွဲ	အင်္ဂါသား	နေ့သား
ပြီသတ် ၂၅၊ ၂၆၊ ၂၇	၃	ဖန်	တောင်	တနင်္လာ	မိ	သောကြာသား	တနင်္ဂနွေသား
ဇူလိုင် ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀	၉	မိ	အရှုမြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခိုဏ်	တနင်္ဂနွေသား	တနင်္လာသား
ကရင် ၃၁၊ ၃၂၊ ၃၃	၇	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	ဗုဒ္ဓဟူးသား	သောကြာသား
သီဟိုဠ် ၃၄၊ ၃၅၊ ၃၆	၀	နက်	အနောက်	သောကြာ	ဖန်	ဗုဒ္ဓဟူးသား	သောကြာသား
ကန် ၃၇၊ ၃၈၊ ၃၉	၅	မိ	အရှုမြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	ခိုဏ်	တနင်္ဂနွေသား	တနင်္လာသား
တူ ၄၀၊ ၄၁၊ ၄၂	၃	ဖန်	တောင်	တနင်္လာ	မိ	သောကြာသား	တနင်္ဂနွေသား
ခြံ ၄၃၊ ၄၄၊ ၄၅	၆	ပြ	အရှုတောင်	စနေ	ခွဲ	အင်္ဂါသား	နေ့သား
မု ၄၆၊ ၄၇၊ ၄၈	၈	ပြောက်	အနောက်တောင်	ကြယ်တောင်	ပြီ	နေ့သား	ဗုဒ္ဓဟူးသား
မာ ၄၉၊ ၅၀၊ ၅၁	၂	မြ	အနောက်မြောက်	အင်္ဂါ	ဖန်	ဗုဒ္ဓဟူးသား	ကြယ်တောင်သား
ကံ ၅၂၊ ၅၃၊ ၅၄	၀	နီ	အရှု	ဗုဒ္ဓဟူး	မိ	ကြယ်တောင်သား	အင်္ဂါသား
ထိန် ၅၅၊ ၅၆၊ ၅၇	၄	ဖိ	မြောက်	တနင်္ဂနွေ	မု	တနင်္လာသား	ဗုဒ္ဓဟူးသား

ထိုလက်မှတ် အရောင်းဆိုင်အဖြစ် ဧည့်လျားဆိုင် (တွန်းထွက်စက်တီး၊ သုံးဘီး၊ ကား စသည်) ရောင်းချသောဆိုင်)များကို ရှောင်ပန်းခြံ၊ အပန်းဖြေဥယျာဉ် အထိ အဆောက်အအုံကြီးများ (ရေကန်များ၊ ဇာတိကန်ပေါင်၊ ဆောက်လုပ်အဆောက်အအုံ၊ အုတ်သံကျောင်း ဆောက်လုပ်ရေး ပစ္စည်းအရောင်း) မြေထည်စဉ်ထည် အရောင်းပန်းပင် ပျိုးပင်အရောင်းဆိုင် စသော တို့အနီး ဖွင့်လှစ်ရောင်းချသော များက ဆုငွေများစွာ ဆွတ်ခူးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ဆိုင်အပြင် အဆင်အစီမံရောင်းလွှမ်းမိုးအား ကောင်းပို၍ သင့်လျော်ပါသည်။

ထိုကံမြင့်ယတြာ ပြုလိုပါက အဝါရောင်အခင်းပေါ်ထိုင်၍ မိမိမွေးလရာသီနှင့် သင့်လျော်သည့် သာ တစ်ခုခု စားသုံးပါ။

ထီးထိုးသောအခါ အုန်းထူး (ရွက်) လက်တစ်ဆစ်ခန့်ဖြတ်၍ အထက်ပိုင်းတွင် ဆောင်သွားထိထိုးပြီးချိန်တွင် အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်သို့ စွန့်ပစ်ပါ။

ကံလာဘ်ပွင့်လင်း၍ ရဖွယ်သော ငွေကြေးနေ့ဥစ္စာများ လင့်တကူ ဝင်ရောက်လာပါလိမ့်မည်။

ထိဆုကြီးများ ဆွတ်ခူးနိုင်ကြပါစေ
ထက်မင်းကျော်စွာ

ဥပမာ ။ ခြံစွာရာသီဥဒ္ဓါ (အောက်တိုဘာလ ၂၃ ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ ၂၁ ရက်အတွင်း မွေးဖွားသူ)တို့သည် (၆) ဂဏန်း၊ အပြာရောင်တို့ လာဘ်ပွင့်စေသည်။ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်ရှိ

အင်္ဂါသားသမီးနှင့် စစ်တူ ထိုးနိုင်သည်။ စနေသားသမီးကို ရှောင်ရန် ဖြစ်သည်။ ထီးထိုးချိန်တွင် စနေသားသမီးရှိ မနေသင့်ပါ။ ကျန်ရာသီဥဒ္ဓါတို့လည်း ဤအတိုင်း

စောဗိသုန်
(ရန်ကင်း)

ရေကန်ကြီးမှ

ညွှာစောင့်ပျံ့အကြောင်း

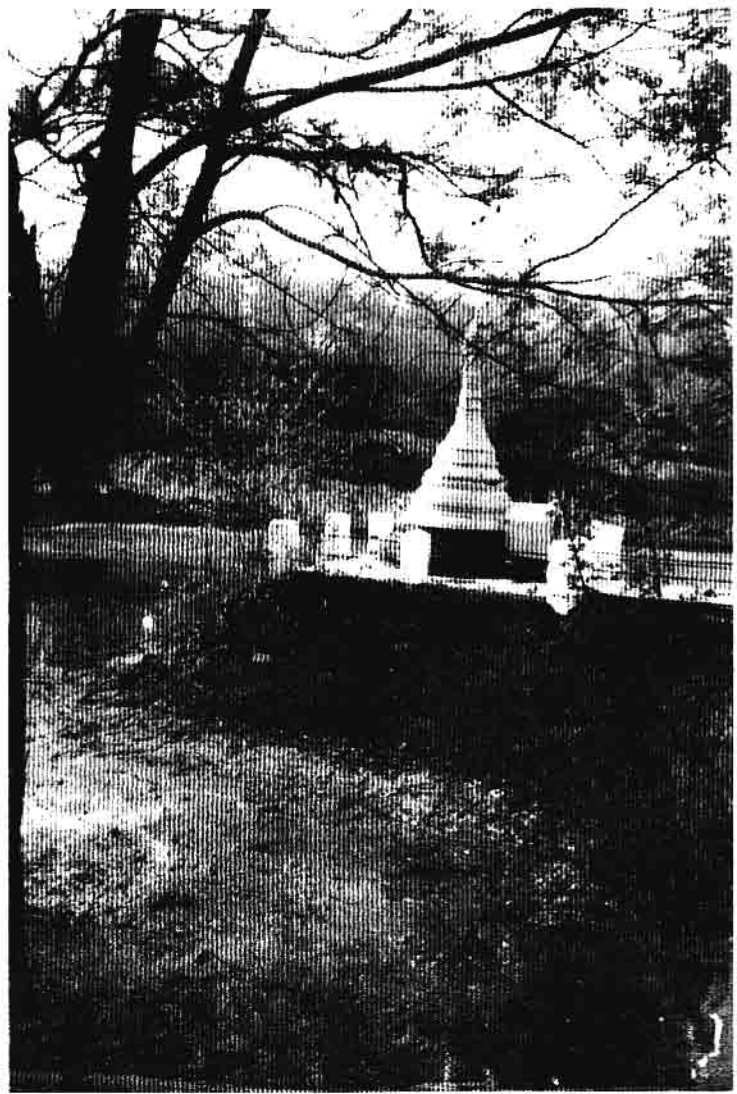
တောခေါင်ခေါင်ထဲက ရေကန်ကြီး။
ရေကန်ကြီးက ကြီးမားပြီး တောင်ကုန်း
ပေါ်တွင် တည်ရှိလေသည်။ ရေကန်
ကြီးသို့ရောက်ရန် ရေကန်ဘေး
အုတ်လှေကားထစ် အထစ်နှစ်ဆယ်
ကျော်ခန့် တက်ရသည်။ ရေကန်
အောက်ခြေမှ ဝါးလေးပြန် အကွာ
အဝေးတွင်တော့ သင်္ချိုင်းကုန်း ရှိလေ
သည်။

လွန်ခဲ့သော အနှစ်(၇၀)ကျော်ခန့်က
ထိုရေကန်ကြီးနှင့် မနီးမဝေးတွင်
ရွာကြီးတစ်ရွာရှိပြီး တစ်ရွာနှင့်တစ်ရွာ
ရွာဆက်လည်း ဝေးလေသည်။

မြင်းလှည်း၊ နွားလှည်းခေတ်လည်း
ဖြစ်ပြီး ကားလည်း ရှားပါးပါသည်။
မိုးဝင်းတောင်သို့ ဘုရားဖူးသွားသည့်
အခါ နွားလှည်းများဖြင့် သွားကြရပြီး
ကြေးစင်တောင်၊ စံပယ်တောင် လက်ပ
တောင်းတောင်တို့ပင် တောင်အတိုင်း
နို့နေပြီး တောင်ပုံ မပျက်သေးပါပေ။

ရွှေသမင်၊ ကျား၊ စပါးကြီးမြွေတို့
ကျက်စားသော အချိန်အခါပါပဲ။ ကျား
အောင်းသဖြင့် ကျားတွင်းတောင်ဟု
ခေါ်သော တောင်နေရာသည်ပင်
အထင်အရှား ရှိနေသေးသည်။

လက်ပတောင်းတောင်၊ ကြေးစင်
တောင်၊ စံပယ်တောင်တို့တွင် ရွာသူ
ရွာသားတို့အတွက် ဆူးပုပ်ရွက်၊
ဟင်းချိုရွက်တို့ကို ဘယ်တောင်တက်
အုန်း ရကြပြီး မိုးကောင်းသဖြင့် မိုးဝင်း
တောင်တွင် မျှစ်တို့လည်း အလွန်ပေါ့ပါ

ရေကန်ကြီးအနီးရှိ ထေတီတစ်ဆူ

သည်။ မျှစ်အရွက်က တစ်ထွာကျော်
ခန့် မျှစ်လုံးမတုတ်ဘဲ နု၍ ချိုသော
အရသာ ရှိလေသည်။

ထိုခေတ်အခါက ရွာသူရွာသားတို့
သည် ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို ကောင်
တွေပေါ်တက်ခူးကြ မိုးကြီးပြီးတောင်

ဖိုးဝင်းတောင်ဘက်ဆီသို့ မျှစ်ချိုးထွက်ကြ၊ ယုန်ထောင်ကြနှင့် သူတို့ဝမ်းစာအတွက် မပူရ။ ယုန်ထောင်ပိုက်ကာ တစ်ထွာကျော်ကျော် အမြင့်ရက်ထားသော ပိုက်အရှည်ကို တုတ်တွေနှင့် စိုက်ကာ ယုန်လာတတ်သော နေရာများတွင် ပိုက်တန်းပြီး ထောင်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

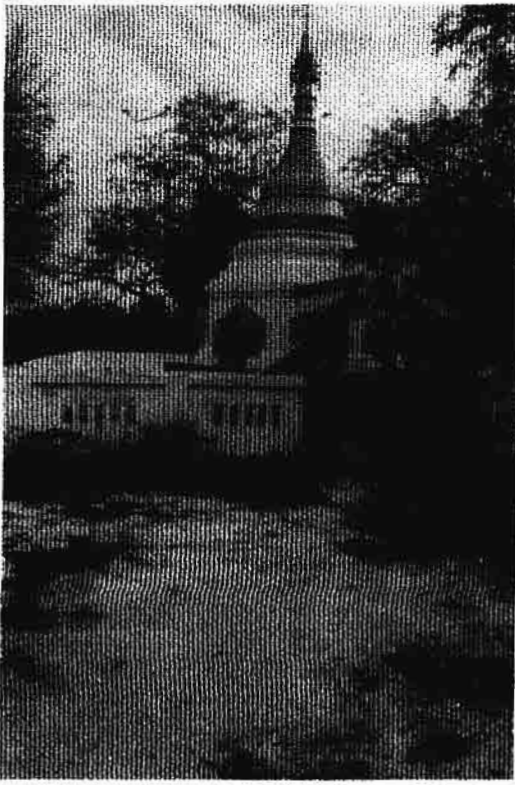
ယုန်လေးတွေက သင်္ဘောယုန်လို ဖြူဖြူဖွေးဖွေး မျက်လုံးနီနီလေးတွေ မဟုတ်ဘဲ မီးခိုးရောင်၊ အမည်းရောင် အရောင်မှိုနီမှိုနီလေးတွေဖြစ်ပြီး မြေသားနှင့် သူတို့ကိုယ်က ရောနေတတ်ပါသည်။

တောင်ယာ စိုက်ခင်းထဲတွင် မြေပဲ၊ နှမ်း၊ ဘူး၊ ဖရုံ၊ ကန်စွန်း၊ ချဉ်ပေါင်၊ ခရမ်းသီး၊ ခရမ်းချဉ်၊ ကုလားပဲခင်းတို့ စိုက်ပျိုးထား၍ သူတို့ တစ်ဝမ်းတခါးအတွက် ဝမ်းပါပဲ။

ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ ထွက်သော အရပ်လည်းဖြစ်၍ တောသူတောင်သားတို့ဘဝကား ရာသီအလိုက် သီးနှံပေါ်ချိန်များတွင် ပွဲရုံများသို့သွင်းကာ ငွေပေါ်သည်နှင့် စည်ကြောသံ တည်ညံ့ဖြင့် ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲများ ကျင်းပကြလေသည်။

ထိုအချိန်အခါက တောသူတောင်သားတို့ စိတ်နှလုံး ချမ်းသာသော အချိန်အခါလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ရေကန်ကြီးမှ ရေက ကြည်လင်အေးမြကာ ဖိုးတွင်းဆို ရေအပြည့်ရှိလေသည်။ နွေအခါပင် ရေမခန်းဘဲ ရေကန်တစ်ဝက်တော့ ကျန်သေး

◆ သိုက်နန်းနှင့် ဘုတ်ပိမာန်တန်ခိုးရှိ ထေဝီတော်

သည်။ ရေကန်ပတ်လည်တွင် ဟင်းငုတ်ပင်တို့က ပတ်ချာလည် ပေါက်နေကြသလို နံနက်စောစောတွင် အပင်အောက်၌ ဟင်းငုတ်ပွင့်တို့ ဖွေးဖွေးလှုပ်နေတတ်သည်။

အညာမှာ ဟင်းငုတ်ပွင့်ဟု ခေါ်သော်လည်း တခြားနေရာများတွင် သခွတ်ပွင့်ဟုလည်း ခေါ်ကြသည်။

‘သခွတ်ပြုပမ်း၊ ငွေအဆင်းပွင့်ချိန်မှာ အသုရာ ဒေါသထွက်လို နတ်ပြည်ထက်သို့ တက်လို စစ်ထွက်တဲ့အချိန်အခါ ဒုက္ခကလေး တဖွဲ့ ရှာလေတယ်။’

ဆိုသည့် သီချင်းအတိုင်း သိကြားမင်းနှင့် အသူရာမင်းတို့ စစ်ခင်းသည့် ဖိုးတွင်းကာလတွင် ဟင်းငုတ်ပွင့်တို့ လှိုင်လှိုင်ပွင့်သောကာလ ဖြစ်လေသည်။

သခွတ်ပွင့်ခေါ် ဟင်းငုတ်ပွင့်နှင့်

အရွက်တို့ကား ယခုခေတ်တွင် အများဆုံးကြားရသော ဘီပိုးစီပိုး အကောင် ရေလျှောစေသော အပွင့်အရွက်တို့ဖြစ်လေသည်။

အပွင့်ကို အခြောက်လှန်းပြီး ပြန်ပြုတ်၊ ဆီကျက်၊ ပဲမှုန့်အကြော်ခံ နှမ်းတို့ဖြင့်သုပ်စားအရွက်ကို အခြောက်ခံကာ ရေခွေးထဲတွင် လက်ဖက်ခြောက်ခတ်သလိုထည့်သောက်ကာ ဘီပိုးစီပိုး ရောဂါ သက်သာစေသည်ဆိုကာစားကြပါသည်။

ညနေအချိန်တွင် ရွာလူများ မိန်းမပျိုလေးများရောင်ဆင်းကြလေသည်။ ရေခိုကိုယ်စီဖြင့် ရေခပ်ကြသည့် မိန်းမပျိုလေးများထဲတွင် ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် ရေလာခပ်ကြသော နန်းမြတို့ ညီအစ်

နှစ်ယောက်လည်း ပါလေသည်။

ထိုခေတ်အခါက မိန်းကလေးကြီးကြီးငယ်ငယ် ဆံပင်အရှည်ထားသော ခေတ်အခါဖြစ်၍ ဆံပင်ရှည်သည်က မထူးဆန်းသော်လည်း ထူးဆန်းသည်က သူတို့ထားသော ဆံပင်အရှည်သည် မြေမျက်စိအင်္ဂါရောက်လုနီးပါးရှည်ကာ သူတို့အထံအစားက ဖျင်ကြမ်းမဟုတ်၊ အသားရောင်ကလည်း မညိုဘဲ ဝါဖန့်ဖန့်လေဖြစ်သည်။

ရွာသူအပျိုများက မျှစ်ချိုး အရွှေခူး လယ်ယာထဲဆင်းကာ စိုက်ပျိုးထုတ်ကိုင်၍ အသားရောင်က အညိုဘက်သို့ လှနေသည်။ ထိုညိုတို့ကို အဖိုးကြီးကြားတွင် အသားရောင် ကွဲပြီးသော နန်းမြတို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ထံပေါ်နေလေသည်။

'နမကြီးတို့က ဘယ်ရွာကလဲ မှောင်စပျိုမှ
ရေလာလာခပ်ကြတာ ထူးဆန်းလို့ပါ။ ရွာက
လူတွေ မှောင်စပျိုရင် ယာဘောပြန်တွေက
လွဲလို့ သိပ်နောက်ကျရင် ဒီကန်ကြီးကို
မလာကြတော့ဘူး။ လာလဲ မှောင်တွေ
အစ်ကိုတွေ အစောင့်အရှောက်နဲ့ လာကြ
တော့ ပိန်မတို့က ပိန်မယားချည်ပဲ အဖော်
လဲ မပါဘူး'

ဘုရားနားရင်ရှိ
ထောင့်ပြည့်သမား၏ တောင်များ

ရေအိုးကူပင့်ပေးရင်း ကိုသာလှက
မေးတော့ ဘာမှ မပြောဘဲ ရယ်နေ
တတ်ကြသည်။

'နှမတို့ဆီကို အလည်လိုက်ချင်လို့
မောင်ကြီးက မေးတာလား။ အဘိုးကို
အလည်ခေါ်ရမလား မေးပြီးမှ
အကြောင်းပြန်ပါ့မယ်။ နန်းလှတို့က
ဒီရေကန်ကြီးနားက ရွာမှာပဲ နေတာပါ။
သူတို့ ပြန်သွားကြတော့ ရေနှစ်ပုံကို
ထမ်းပိုးနှင့် ထမ်းလာရင်း စဉ်းစားနေမိ
သည်။ အနီးဆုံးရွာက တောင်ကြား
နေရာ အိမ်မရှိ။ တောရဆောက်တည်
သည့် ဘုန်းကြီးများနေသည့် ထန်း
လက်တဲများသာ ရှိသည်။

နောက်နေတော့ နန်းမြ၊ နန်းလှတို့
နောက်ကနေ သူတို့နေရာသို့အောင်
လိုက်ချောင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်မိသည်။ သူတို့
အချင်းချင်း နန်းလှရေ၊ နန်းမြရေ
ခေါ်ကြ၍သာ နာမည်သိရခြင်းဖြစ်၍
သူတို့တွေက ဘယ်သူလဲမသိ။

'မင်းလဲ ရေထမ်းရင် စောစော သွားထမ်း
ဒီရေကန်ကြီးနားမှာ ဥစ္စာစောင့်တွေ နေ
တယ်လို့ ငါတို့ အဘိုးအဘွားတွေ ပြောပြတာ
နားထောင်ဖူးတယ်။ မင်း တစ်ယောက်တည်း
စကားပြောပြနေတာ တွေ့တယ်လို့ ဖိုးတုတ်
က ပြောတယ်။ ဘယ်သူတွေနဲ့ ပြောနေတာ
လဲ'

'လူနဲ့ပြောရင် ကျွန်ုပ်လဲ မြင်ရမှာ။
ကိုကြီးသာလှက တစ်ခါတလေ
တစ်ခုခုကို ပင့်ပေးနေသလို ဟန်တွေ

လဲ လုပ်နေတတ်တာ တွေ့ရတယ်။
ရေကန်ကြီးဘေးက အဆင်းလှေကား
ဘက်ကိုလဲ မျှော်ငေး ကြည့်နေတတ်
တာ မရိုးဘူးထင်တယ် အဘရေ'
ဖိုးတုတ်က သူ ဘယ်သူ့ကိုမျှ မမြင်ရ
ဟု သေချာပြောသော်လည်း ကိုသာလှ
ကတော့ သူ့အဖေကို မိန်းကလေး
နှစ်ယောက်နှင့် ရေခပ်ရင်း ခင်၍ စကား
ပြောဖြစ် ရေအိုးပင့်ပေးရတတ်ကြောင်း
ပြောပြခဲ့သည်။

'မယ်ရုံ မင်းသားကို ရေမခပ်ခိုင်းနဲ့တော့၊
ဥစ္စာစောင့်နဲ့ တွေ့နေပြီထင်တယ် နည်း
နည်းလဲထိန်းဦး မတော် သိုက်ထဲ ပါသွားဦး
မယ်'

အိမ်အလုပ်များ တောင်ယာအလုပ်
များကို ကူလုပ်ပေးတတ်သော ကိုသာလှ
က အဖေတို့၊ အမေတို့က ရေမခပ်ရန်
ပြောလည်း အိမ်မှာ သူမှ ရေမခပ်လျှင်
ညီမတွေ သွားခပ်ရမည်ကို မကြိုက်။
အိမ်က လူတွေ ပင်ပန်းမည်စိုး၍
ကိုယ်တိုင်သာ ရေခပ်ပေးတတ်သည်။
လိမ္မာသော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါ
သည်။

'ကိုသာလှ မျက်နှာလဲ ပကောင်ပီထား
နန်းမြတို့ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာကို
သေချာမပြောလို့လား။ ကိုသာလှကို နန်းမြ
တို့က ခင်ပါတယ်။ ဒီပေမယ် ကိုယ်ကိုယ်
ကိုယ် မပိုင်ဘူးလေ နန်းမြတို့ကို အဘိုးက
အုပ်ချုပ်နေတာ။ အဘိုးကို အိမ်အလည်
ခေါ်ခင်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။

အဘိုးက ခဏလာလည်လို့ မရဘူး အမြဲ
နေ့ခင်းတယ်ဆိုရင်တော့ ခေါ်ခိုလို့ ပြောပါ
တယ်။ ကိုသာလှ နန်းမြတို့နဲ့ အတူလိုက်
နေနိုင်လားဟင်'

ကိုသာလှပခုံးကို နန်းမြက တို့ပြော
လိုက်စဉ် နန်းလှက ရယ်မောနေသည်
ကို ကြည့်ရင်း ခေါင်းတွေ ပတ်ချာ
လည်နေသည်။ နန်းမြနှင့် နန်းလှတို့
မျက်နှာနှစ်ခုက ပေါ်ချည်ပျောက်ချည်
ဖြစ်နေသည်။

ကိုသာလှတို့ အဘိုးက ကိုသာလှ
တို့ငယ်စဉ်ကတည်းက အပ်သေးသေး
လေးတစ်ချောင်းကို သွေးကြောထဲ
ထည့်ပေးကာ မန်းမှုတ်ပြီး အန္တရာယ်
ကင်းအောင်လုပ်ပေးတာဟုဆိုပါသည်။
သူများ အတိုက်အခိုက်များကို
လည်း မေတ္တာဖြင့် ရေမန်းအဖြစ်သာ
ကုသပေးတတ်သောသူလည်း ဖြစ်ပါ
သည်။ ကိုသာလှကိုရော ညီများကိုပါ
အပ်အသေးသေးလေး တစ်ချောင်းစီ
ထည့်ပေးထားသော်လည်း နာခြင်း
ကိုက်ခြင်းမရှိ။

ထိုအပ်တို့ ဘယ်ရောက်နေသည်
လဲလို့ တစ်ခါတစ်ရံ တွေးမိတတ်သည်။
ဘယ်လိုမှ မနေတော့လည်း မေ့မေ့
ပျောက်ပျောက် ထားခဲ့ပါသည်။

'ကိုသာလှရယ် နန်းမြတို့နဲ့ အတူတူလာ
နေပါနော် နန်းမြတို့ကို ခင်တယ်မဟုတ်လား
ကိုသာလှသာ လာနေမယ်ဆိုရင် ဒီအဖေ
တွေကို ကိုသာလှမိတာတွေ သုံးစွဲဖို့ လေးမပါ
ရှေး...ယူလိုက်ပါ။ ကိုသာလှရယ် နန်းမြတို့
နထွက်ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၅၅

ကတော့ ကိုသာလှနဲ့ ညနေအချိန်လေးပဲ
တွေ့ကြရတာကို စိတ်မကောင်းဘူး။
အတူတူနေကြရင် အပြုတွေ့ရယ်လေး
နောက်ပြီး ကိုသာလှ မိဘတွေလဲ ချစ်သာ
ကြပယ်လေ ကိုသာလှနဲ့ မိဘတွေကသာ
နန်းပြတို့ ဟူညူးတွေ ပေးတယ်ဆိုတာကို
လျှောက်ပပြောရင် နောက်ထပ်လဲ ပေးဦးမှာ
ပါ။ မြန်မြန်ယူပြီး အိမ်ကို ပြန်ပို့လိုက်နော်
ပြီးတော့ ပြန်လာခဲ့နော် နန်းပြတို့ ဘောင့်နေ
မယ်။

ရွှေဒဂါးပြားတို့ကို လက်ခုပ်ထဲ
အပြည့်ထည့်ကာ ပေးနေသော်လည်း
ကိုသာလှက လှမ်းမယူဖြစ်၊ ချောမော
လှပလွန်းသော နန်းမြဲမျက်နှာလေးကို
သာ ငေးကြည့်နေမိသည်။

သူ့နားထဲတွင်လည်း “မယူနဲ့
မယူနဲ့ ယူလို့မဖြစ်ဘူး အိမ်အမြန်
ပြန်တော့” ဆိုသည့် စကားကို ထပ်ခါ
တလဲလဲ ကြားနေမိသော်လည်း ထို
နေရာမှ မရွှေ့ဖြစ်။

ညနေဆည်းဆာချိန်တွင် တိမ်တို၏
အရောင်က နေမဝင်မီ အစွန်းကုန်
တောက်ပနေပြီး နန်းမြဲ၏ မျက်နှာလေး
သည်လည်း တိမ်တောက်ချိန်တွင်
ပိုလှနေသလို ခံစားနေမိသည်။

ရွှေဒဂါးပြားတို့ကား နန်းမြဲလက်ထဲ
တွင် ပိုမို ပြည့်မောက်လှုံ့ကျလာပြီး
လက်ကြားမှပင် မြေကြီးပေါ်သို့ ယို
ထွက်ကျနေတော့သည်။

ပေးတာကို မယူမိဘဲ ချောလွန်းတာ
ကိုပဲ ငေးကြည့်နေမိသည်။ နေ့စဉ်နီးပါး
ရေခဲခဲချိန်များတွင် တွေ့ခဲ့ဖူး စကား
ပြောခဲ့ဖူးကြသော်လည်း နန်းမြဲမျက်နှာ
လေးက ဒီနေ့လောက် လှသည်ကို
မမြင်ဘူးခဲ့ပါပေ။

ထိုစဉ် စက်ဘီးအိုကြီးကို တာရှောင်
ရှောင်နှင်းတက်လာသည့် အသံနှင့်
အတူ လူသံတို့ ဆူညံလာသည်။

● ရေကန်ကြီးအချိန် အိမ်မက်အာ
မြဲလုပ်ပေးတာသောအခါတိုက်ခိုက်ခါနီးလေးနက်
ဖန်ခွဲခဲ့တာသော သိုက်ခိုက်ခါနီးခိုက်

စက်ဘီးက တစ်စီးတည်းမက။ ကန်
တစ်ဖက် ကိုသာလှတို့ရွာမှနေ၍
ရေကန်ကြီးခြေရင်းအထိ စက်ဘီးနှင့်
လာ၍ရသည်။

လူသံ စက်ဘီးသံတို့ ဆူညံနေသော
အသံ၊ ‘သာလှရေ သာလှရေ’ ဟု
အော်ခေါ်နေသော အသံများကို ကြား
လိုက်ရသည့်အခါ ကိုသာလှ မျက်စိရှေ့
တွင်ပင် နန်းမြဲတို့ညီအစ်မ ပျောက်
ကွယ်သွားကာ နန်းမြဲလက်ထဲမှ ရွှေဒဂါး
တွေက မြေကြီးပေါ်သို့ အပုံလိုက်
ကျကျန်ခဲ့သည်။

ကိုသာလှက အထိတ်ထိတ်အလန့်
လန့်ဖြင့် ရွှေဒဂါးတွေကို ကောက်ယူရန်
ကြိုးစားစဉ် “မယူနဲ့ မကောက်နဲ့
မင်းကို လိပ်ပြာနုတ်လိမ့်မယ်” ဟု
အဖေ၏ အော်သံကို ကြားလိုက်၍
ရပ်တန့်လိုက်စဉ် အဖေ အဖေညီနှင့်
သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်တို့ ရှေ့မှာပင်
ရွှေဒဂါးပုံကြီးက မီးသွေးခဲဘဝသို့
ခဏချင်း ရောက်သွားခဲ့ပါသည်။
ကိုသာလှကို ရွာထိပ်ဘုန်းကြီး

ကျောင်းသို့ ခေါ်သွားကာ ဆရာထေ
ကြီးထံမှ ရေမန်းတောင်းတိုက်ရသည့်
စကားမပြောနိုင်ဘဲ ခဲတွဲတွေ့ကြီး
နေသော ကိုသာလှ၏ ခေါင်းကိုထိ
ကာ ဆရာတော်ကြီးမှ ပရိတ်တော်များ
မေတ္တာသုတ်များ ရွတ်ဆိုပေးကာ
ရေမန်းနှင့်လည်း တောက်ပေးသည့်
“ဒီနေ့ မောင်သာလှကို အိမ်ပြန်ပေးသွား
ကျောင်းမှာပဲ အိမ်ပိစေ မင်းလဲ မင်းသာ
စောင့်ရှောက်ဖို့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ
မောင်သာလှ တော်တော်ကံကောင်း
သူအတိုး ကိုယ်ထံသွင်းပေးထားတဲ့
လေးကြော့ပဲပဲ ယိုသွားတာ။
တော်တော်တော့ ကြာပါပြီ အစ်
အဲဒီရေကန်ကြီးမှာပဲ ရွာထဲက မောင်
ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ဝိန်းက
ချောချောလှလှလေးတွေနဲ့ တွေ့ပြီး ဆီ
ပါလေရော သူတို့ဆီ လိုက်နေဖို့ မောင်
ကို ခေါ်တာ။ လူလဲမယ်တဲ့ သူ လူထာ
ခဏနေချင်လို့ သူ့အစား လိုက်ခဲ့ပါတယ်
လူတာမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ရင်
သိုက်နန်းကိုပြန်ပြီး မောင်ရွှေမြဲကို
ကို ပြန်လွှတ်ပါမယ် သူ့အစား သိုက်
မှာ နေပေးပါ။ မိဘာစုအတွက် ရွှေထာ
တို့ ရွှေတံရွှေခဲတွေ ပေးပါမယ်ဆိုပြီး
တွေ့ပေးခေါ်တာ။
မောင်ရွှေမြဲက ဟူညူးလဲ ယလိုက်
လိုက်လဲယိုလိုက်ခင်ဘု ငြိမ်ပေမယ့်
လူလဲမှာပဲဆိုပြီး လိပ်ပြာနုတ်ဘူးထိုး
သွားရှာတာ။ မောင်ရွှေမြဲ မိဘတွေထာ
မောင်ရွှေမြဲအလောင်းနားမှာ တွေ့
ဟူညူးဆွဲတော့ တွေ့ပြီးလိုက်ပါ
တော့ သိုက်ထဲ ပါသွားရှာတယ်။
ကဲ ကျွန်တို့လူတွေ အိမ်ပြန်ပြီး
ရင် သူ့အဖွဲ့ထဲ သရဏဝံသံပါ
သွားကြ ပေါ့ပေါ့အဆ ပေးနေ
ဆရာတော် မိန့်ကြား၍
လူများပြန်သွားကြတော့ ဆရာ

ဆက်လက် မိန့်ကြားပါသည်။
 'မောင်သာလှကို ဒီရွာမှာ မထားနဲ့၊
 အကောင်အထည်နဲ့ပေးဖို့လို့ မင်းတို့
 အမျိုးတွေရှိတဲ့ မန္တလေးဖြစ်ဖြစ် ခဏ
 ထားလိုက်၊ ရေမြေခြားသွားရင်
 ထိုက်မနှောင့်ယှက်နိုင်တော့ဘူး'
 ထိုအကြောင်းများကတော့ လွန်ခဲ့
 သော နှစ်ပေါင်းများစွာက အဖြစ်
 အပျက်များပါပေ။ ယခု အဖြစ်အပျက်
 တော့ ထိုရေကန်ကြီးအနီးနားတွင်
 ဥစ္စာစောင့်မလေးများက သူတို့အတွက်
 ဇီဝာနိပြုလုပ်ပေးပါရန် အိပ်မက်ပေး
 သဖြင့် အိပ်မက်အရ ပြုလုပ်ပေးထား
 ဆုတ်တိုက် ဗိမာန်လေးနှင့် ပန်းချီဆွဲ
 ထားသောပုံရှိကြောင်း ရွာသူရွာသား
 များက ပြောပြသဖြင့် ရေကန်ကြီးကို
 ထည်း သွားကြည့်ရင်း ရောက်ခဲ့ရာ
 ဆံပင်အရှည်ဖားလျားချ မိန်းကလေး
 နှစ်ယောက်၏ ပန်းချီပုံကို လက်ရာ
 မြောက်စွာ ဆွဲထားသည်ကို မြင်တွေ့
 ခဲ့ရပါသည်။
 မှန်တစ်ချပ်ကိုလည်း ပန်းချီပုံ၏
 တစ်ဖက်တွင် ချိတ်ပေးထားပါသည်။
 ထိုနေရာသို့ သွားကြည့်နိုင်ရန် ရေကန်
 ကုန်းကျောင်း ဆရာတော်ကြီးအား
 ခွင့်တောင်းပြီးမှ သွားကြည့်ခွင့်ရခဲ့ပါ
 သည်။
 အုတ်ဗိမာန်အနီးတွင် ဘုရားတစ်ဆူ
 ကို ဖူးတွေ့ကြည့်ညိုခဲ့ရပြီး ဘုရားအနီး
 စရပ်တွင် ခုတင်အပျက်များကို တွေ့
 ရှိရ၍ ရွာခံလူများကို မေးကြည့်ရာတွင်
 လူများ အသက်ရှင်စဉ်က အိပ်သော
 ခုတင်ကို သေလွန်သည့်အခါ အသုဘ
 ချပြီးသည်နှင့် ထိုစရပ်တွင် လာစွန့်ထား
 တတ်ကြောင်း သိရပါသည်။
 ရှေးယခင်အခါက ထိုသို့ စွန့်ထား
 သော ခုတင်ပေါ်တွင် တက်အိပ်မိသော
 လူတစ်ယောက်သည် သူ အိပ်နေစဉ်

ခုတင်ကြီး ယိမ်းယိုင်နေ၍ လူးလဲထရာ
 ခုတင်ကို လူအများ ဝိုင်းမကာ လှုပ်
 ယမ်းနေ၍ ဆင်းပြေးရန် လုပ်သည့်
 အခါ လူသေခုတင်တွင် တက်အိပ်နေ
 ၍ သင်္ချိုင်းသို့ ခေါ်သွားရန် ခုတင်ကို
 မကြောင်း ပြောကြ၍ ခုတင်ကို ဝိုင်းမ
 နေသော သူများမှာလည်း လူမဟုတ်
 ဘဲ နာနာဘာဝများ ဖြစ်နေကြောင်း
 သိလိုက်ရပြီး ခုတင်ပေါ်မှ ခုန်ချကာ
 ထွက်ပြေးရှေးကြောင်းပြောပြကြပါသည်။
 ခေတ်တွင် ဘယ်လိုပြောင်းပြောင်း
 ဥစ္စာစောင့်အစွဲကတော့ မပြောင်းလဲ
 ကြပါပေ။ ညနေ နေအတော်စောင်း
 လျှင် ရေကန်ကြီးအနီးသို့ သိပ်မသွား
 ကြကြောင်း၊ ရေကန်ကြီးအနီးတွင်
 ဥစ္စာစောင့်များရှိကြောင်း ပြောပြကြ၍
 ရေကန်ကြီး၏ ပုံကိုလည်း အမှတ်တရ
 ဓာတ်ပုံရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။
 ရေကန်ကြီးကလည်း သစ်ပင်များ
 ပတ်လည်ဝိုင်းကာ သာယာလှပလှ
 သည်။ ရေကန်ကြီးဘေးနှင့် အနီး
 အနားတွင် သမားမုန်းခေါ် သမုန်းပင်
 များလည်း ရှိကြသည့်။
 သမုန်းပင် သမုန်းပွင့်နှင့် အရွက်နု
 တို့ကို ပြုတ်ပြီး ကြက်သွန်ဖြူကြော်၊
 ပဲမှုန့် ဆီကျက်၊ နှမ်း၊ မြေပဲထောင်းတို့
 ဖြင့် သုပ်စားပါက ဆေးဖက်ဝင်လေ
 သည်။ ရောဂါများပျောက်၍ သမား
 တောင်မုန်း၍ သမားမုန်း သမုန်းပင်
 ဟု ခေါ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။
 အညာဒေသ၏ အစားအစာ
 တစ်မျိုးဖြစ်ကာ မကြာခဏ သုပ်စား
 လေ့ ရှိကြပါသည်။ သမုန်းဖုကား
 သမုန်းပင်၏ အကိုင်းတို့တွင် အဖု
 အဖြစ် ကပ်ဖြစ်နေသော အလုံးအဖု
 လေးများ ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုအဖုလေးကို သမုန်းပင်၏အကိုင်း
 မှ ချိုးယူကာ ရေစင်အောင်ဆေးပြီး

ကျောက်ပျဉ်တွင် ရေနှင့်သွေးပြီး မျက်စိ
 တွင် ကွင်းလိမ်းပါက မျက်စိတိမ်စွဲ
 သည်များ အမြင်မကြည်လင်သည်များ
 ကြည်လင် ကြည့်ကောင်းလာသော
 အစွမ်းလည်း ရှိလေသည်။
 'မျက်စိတိမ်စွဲတို့ဖြင့်လျှင် မျက်စိ
 ကျန်းမာ ပိုက်ဆံပတ်ဆိုင်လို့ ယုံကြည်စာ
 သယံပုလေး သွေးလိပ်လိုက်တော့ ကြည်
 လင်လာပြီ ယွဲရတော့ဘူး'
 ဆိုသည့် ရွာခံလူများ ပြောလိုက်
 သည့် စကားကို မှတ်သားထားမိပါ
 သည်။
 သမုန်းဖုလေးများကို ခူးလာခဲ့ပြီး
 တိမ်ကြောင့် ကြည့်မကောင်းသူများကို
 ဆေးအဖြစ်ပေးရာ ကြည့်ကောင်းကြ
 ကြောင်း ပြောကြ၍ ဝမ်းသာရပါသည်။
 ရေကန်ကြီးဘေးတွင် ဆေးပင်များ
 စုံလင်စွာရှိ၍ သဘာဝကပေးသော
 လက်ဆောင်များပါပေ။
 ဥစ္စာစောင့်မလေး များကလည်း
 ချောမောလှပကာ ဆံပင်များရှည်လျား
 လှကြောင်း ပြောပြကြ၍ ရေကန်ကြီး
 ကို တစ်ပတ်ပတ်ကြည့်ကာ ဓာတ်ပုံ
 များ ရိုက်ယူခဲ့ပါသည်။ ဗိမာန်နံရံပေါ်မှ
 ပန်းချီလိုပဲ လှမည်ထင်ပါသည်။ ဥစ္စာ
 စောင့်မလေးတို့၏ အမည်နှင့် ပြောပြ
 သော ဇာတ်လမ်းကို အမည်များပြောင်း
 ၍ ရေးထားပါကြောင်း။
 ရှေးယခင်အခါက အဖြစ်အပျက်
 အကြောင်းကို ရှေးလူကြီး အဘိုး၊
 အဘွားများထံမှ တစ်ဆင့်စကား
 ကြားခဲ့သည်များကို ပြန်ပြောပြသော
 တောင်ပလ္လရွာခံ မိန်းကလေးနှင့် ယခု
 အဖြစ်အပျက်အကြောင်းတို့ကို ပြောပြ
 သော ရွာခံအစ်မအချို့ကိုလည်း ကျေးဇူး
 တင်ပါကြောင်း။
 ၄ = = = = = = = = = ၄
 စောမိသွင်(ရန်ကုန်)
 ၆ = = = = = = = = = ၆
 * ၂၅၅၅ ရောင်ခြည်မင်း ၂၅၅

မြို့သန်းစို
(ချောင်းနက်)

ပေကကြီးအထွင်ပွဲ

စာရေးသူတို့အဖွဲ့ တောထဲ
တစ်ခေါက်ရောက်ပြီး တစ်လခန့်
အကြာ မေလ လစာထုတ်ပြီး အိမ်ပြန်
လစာပို့ရင်း ရိက္ခာပြန်ယူကြတာပေါ့။
အိမ်မှာ (၂)ရက်မျှနေပြီး ဇွန်လ(၄)
ရက်နေ့မှာ တောပြန်တက်ခဲ့ပါသည်။
စာရေးသူတို့က ချောင်းနက်တစ်ရွာ
တည်းသားတွေဆိုတော့ အထူး
မစောင့်ဆိုင်းရပါ။ နံနက်စော မိုးရထား
ဖြင့် လယ်ဝေးသို့ စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့ပါ
သည်။ လယ်ဝေးသို့ (၁၁)နာရီခန့်
၂၃၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

အလင်းရောင်ထွက်နေသည့် ထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးများ

ရောက်ကာ ဈေးထဲရှိ ချစ်တီးထမင်း
ဆိုင်တွင် ထမင်းဝင်စားခဲ့ပါသည်။
ထမင်းစားပြီး ချက်ချင်း မြင်းလှည်း
ဖြင့် နောင်ချိုရွာသို့ သွားရောက်ကြ
ရပါသည်။ နောင်ချိုရွာ ဆင်ပိုင်ရှင်
ဒေါ်ငယ်၊ သား ဦးညိုလေးတို့အိမ်မှာ
ခေတ္တနားပြီး အောင်သာ မိန်းမရေးရွာ

ဘက်သို့ ခြေကျင်လှမ်းခဲ့ရပါသည်။
နွားလှည်းလမ်းအတိုင်း လယ်ကွဲ
များကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ရပါသည်။ နေ
လည်းပူလိုက်သမ လွန်ရေးအထိ
ချောင်းအုပ်ကြီးကတော့ ထမင်းစား
နီးတုန်းက ချခဲ့သည့်အပိုနှင့် ရေ
မှာ ရှိနေပါသည်။ မချွေးပြန်လို့ပါ။

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူတို့မှာလည်း မသောက်
 နှင့် ချွေးပြန်လို့ပါဗျာ။ ခိုနားစရာ
 နေရာများတွင် မိသားစုလိုက် ရွေ့
 ကြွင်းနေထိုင်သော လယ်တဲကြီး
 များ ရှိပါသည်။
 တဲတွေတိုင်း ချောင်းအုပ်
 ကျက် ရေဝင်သောက်ပါသည်။
 စာရေးသူတို့လည်း
 သောက်ပါသည်။
 ချောင်းအုပ်ကြီးက အရက်နာကျင်
 နှစ်ပါရဲ့။ ရေခဏခဏ သောက်ပါ
 သည်။ ကွင်းထဲတွင် သစ်ဖြတ်ပိုင်းပေး
 နှစ်လည်း ရေစမ်းတွေ့ပါက လက်ခုပ်
 နှင့် ရေတန်းသောက်ပါသည်။ စာရေး
 သူကတော့ ငှက်ဖျားကြောက်၍
 ကျွဲကရာရေ မသောက်ရဲပါ။
 ရေနီငှက်က အဆိုးသားဟု ကြားရ
 သည်။ စာရေးသူက ကွင်းထဲဆင်းပါ
 က ရေခွေးဘူး အမြဲပါပါသည်။ ရေဆာ
 နှိုင်းသောက်သပေ။ တစ်ခါတုန်းက
 ဆာ့ ရေခွေးကကုန်ပြီ။ ရေကဆာ
 ဆာ့ စမ်းရေကိုလည်း မသောက်ရဲမို့
 ဆာ့ခေါင်းဦးမောင်ကိုက ဝါးလုံးထဲမှ
 ဆာ့ဝရေကို ဖောက်တိုက်ပါရဲ့။
 သို့သော် ဝါးလုံးခွဲကြည့်လိုက်သော
 ဆာ့ခါ ရေထဲမှာ သန္ဓေဒဇ ပိုးလောက်
 ဆာ့အရှင်တွေနှင့်ပါ။
 စာရေးသူတို့လည်း နေပူထဲမှာ
 ဆာ့ကရင်း တစ်နေရာတွင် အရိပ်
 ဆာ့င်းလှသော ညောင်ပင်တစ်ပင်
 ဆာ့ပါသည်။ ညောင်ပင်ရိပ်ဝင်ကာ
 ဆာ့ကြပါသည်။ လေပြည်လေးက
 ဆာ့ဖြူးဖြူးပါ။ အေးသွားသမျှ ချွေးကို
 ဆာ့သွားတာပါပဲ။
 ညောင်ပင်ရိပ်က မြက်ခင်းကလေး
 ဆာ့ပါ။ ထိုမြက်ခင်းထက်တွင် စာရေး
 သူတို့အားလုံး လဲလျောင်း၍ နားကြရာ

အားလုံး အိပ်ပျော်သွားကြပါသည်။
 ခေတ္တခဏဟု ထင်ရသော်လည်း
 (၄)နာရီထိုးခါနီးသွားပါသည်။ ချောင်း
 အုပ်ကြီးက အရင်ဆုံး နိုးကာ...
 'ဟဲ့ကောင်တွေ ထကြဟ၊ မိုးချုပ်
 တော့မယ်'
 ဟု ဆိုသဖြင့် စာရေးသူတို့က
 ကပျာကသီ ထကြကာ ခရီးအမြန်
 ဆက်ကြပါသည်။
 ချောင်းအတန်တန် ဖြတ်ရကာ
 တောအစပ်သို့ ဝင်ခဲ့ပါသည်။ သို့နှင့်
အောင်သာရွာ ရောက်ပါသည်။
 အောင်သာရွာ ကျွဲခေါင်း ဦးပဏ္ဍိအိမ်
 မှာ ခေတ္တဝင် ရေသောက်၍ မိန်းရေး
 ရွာဘက်သို့ ထွက်ခဲ့ပါသည်။
 မိန်းရေးရောက်တော့ မိုးချုပ်ကာ
 မှောင်စပြုလာပါပြီ။ အောင်သာရွာနှင့်
 မိန်းရေးရွာက တောတွင်းမှာပါ။ သစ်
 တောကြီး ပတ်လည်ပိုင်းလို့ပါ။ လှည်း
 လမ်းဖြစ်သော်လည်း အတော် မှောင်
 နေပါသည်။
 စာရေးသူက ဓာတ်မီးလေးထုတ်
 မီးထိုး၍ သွားရပါပြီ။ အဲဒီတုန်းက
 အဲဟေးရယ်ဒီ နှစ်လုံးထိုးလေးပါ။ သို့
 သော် ဓာတ်ခဲအသစ်မို့ လင်းပါသည်။
 ချောင်းအုပ်ကြီးက...

'ဟဲ့ကောင် မီးမထိုးနဲ့၊ ငါမသွား
 တတ်ဘူးကွ'
 ဟု ဆိုသဖြင့် လင်းရှေ့ကို ဓာတ်မီး
 မထိုးတော့ဘဲ ကိုယ့်ရှေ့စိုက်ထိုခဲ့ပါ
 သည်။
 မိုးက တဖြောက်ဖြောက် ရွာလာပါ
 သည်။ စာရေးသူတို့အားလုံး
 မိုးကာများ ထုတ်ခြုံရပါသည်။
 စာရေးသူတို့က အတော်ပေါ့
 တောလမ်းအသွား
 ကျားကြောက်ရသည်အထဲ
 မိုးကာခြုံ သွားရတာကို။ မိုးကာက
 ပလတ်စတစ် အဖြူနှင့်အစိမ်းရောင်
 အကျားပါ။ ရုတ်တရက် ကျားမဆွဲနိုင်ဟု
 ယူဆကာ အကြောက်နည်းပါးပါသည်။
 သို့သော်လည်း စိတ်ထဲမှာတော့
 တထိတ်ထိတ်နှင့်ပေါ့။
 ဤသို့ဖြင့် မှောင်မှောင်ထဲမှာ
 ပတ်လည်ကြီးစခန်းဆီမှ စီးဆင်းလာ
 သော ချောင်းအတိုင်း ဆန်တက်ရပါ
 ပြီ။ အတော်ကလေး သွားမိတော့
 ချောင်းအုပ်ကြီးမှ...
 'ဟေကောင်တွေ တောထဲမှာ (၂)ပေ
 မီးချောင်းတွေ ထွန်းထားသကွ'
 ဟု ဆိုပါသည်။ စာရေးသူတို့က
 လန့်လို့ပါ။ အတော်ကလေး သွားမိ
 တော့ ချောင်းဘေးဝဲယာတွင် လင်းနေ
 သော အရာများကို တွေ့ရပါသည်။
 ဓာတ်မီးနှင့်ထိုး၍ ကိုင်ကြည့်ရာ ဝါးလုံး
အဆွေးများမှ မီးလင်းနေသည်ကို
တွေ့ရပါသည်။ ထိုမျှ မကသေးပါ။
ထိုဝါးအဆွေးကြား ကျောက်တုံး
ကျောက်ခဲများကလည်း ဖန်သီးကဲ့
သို့ မီးလင်းနေပါသည်။
 ချောင်းရေထဲက ကျောက်ခဲလုံးများ
 က မီးမလင်းပါ။ မီးလင်းနေသော
 ကျောက်ခဲများကို ဓာတ်မီးနှင့်
 ထိုးကြည့်သောအခါ ကျောက်ခဲပေါ်
 မှုတ်ရာရောင်ခြည်မလင်း ၂၄၉

တွင် ရေညှိများတက်နေ၍ မိုးပေါက်ကြောင့် စွတ်ပိုပြီး မီးလင်းနေတာပါ။

စာရေးသူနှင့် ကိုညာဏ်မောင်လေးတို့ကတော့ ကျောက်စုန်းများထင်၍ ထိတ်လန့်နေကြပါသည်။

ဓာတ်မီးထိုးလိုက်တော့ မလင်းတော့ပါ။ ဓာတ်မီးမိုတ်လိုက်တော့ ပို၍လင်းလာတာ တွေ့ရပါသည်။ ချောင်းအုပ်ကြီးက...

'အဲဒါ သာတာအတိုင်း အလင်းရောင် ဖြစ်နေတာကွ အဲဒါကို အတုလိုပြီး ညကြည့်နာရီတွေ့ရလဲ အလင်းရောင်ရအောင် ထည့်ပေးထားတာ'

ဟု ရှင်းပြပါသည်။ ဤသို့ ရှင်းလင်းပြကာမှ စာရေးသူတို့မှာ အကြောက် ဖြေရပါတော့သည်။

အဲဒီကျမှ ညအခါ အလင်းထွက်

သော ပိုးစိန်ထူးကောင်း၊ တိကောင်နှင့် ကင်း၊ ပိုးစုန်းကြူး၊ အခြားပိုးကောင်များ၏ ညအခါ အလင်းရှိပုံကို အမှတ်ရမိပါသည်။

ဟိုးတစ်ခါကလည်း နွားလှည်းဘီးဒေါက်စာက ပြုလုပ်သူများ တောထဲမှ အလင်းရောင်ထွက်နေသော ကျွန်းသားပိုင်းကို ရကြ၍ အိမ်ယူလာကာ ဘုရားစင်တွင် ထူးဆန်းသော သစ်သားဟု တင်ထားသည်ဟု ကြားဖူးပါသည်။

စာရေးသူတို့မှာ ချောင်းရေထဲတွင် ကျောက်ခဲများပေါ် နင်းလျှောက်ရကာ ချော်မလဲအောင် မနည်းသတိထားပြီး တံစခန်းဆီသို့ လျှောက်ကြရင်း "အင်း...ဒီမီးလင်းနေတဲ့ ကျောက်ခဲ ကျောက်တုံးများလဲ ချောင်းနံ့ဘေး

မှာရှိနေပါလား" ဟု တွေးထင်လျှင် တံစခန်းသို့ ညဉ့်သန်းခေါင်လောက် ပြန်ရောက်ကြပါရဲ့ဗျား။

ဤစာစုဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းမောင်၊ နောက်လိုက် ကိုညာဏ်မောင်လေးတို့ကို အမှတ်တရခေါ် ချောင်းအုပ်ကြီးကတော့ ဆုံးတာကြပါပြီ။

ကိုညာဏ်မောင်လေးကတော့ ထိရွာမှာ ဇနီးမယား သမီးသား များနှင့် အသက်ရှင် ပျော်ရွှင်ထွန်းပါလို့...။

အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ

ဦးသန်းစိုး(ချောင်းနက်)

ယခု စာရေးသူ ဖော်ပြမည့် ဆောင်းပါးမှာ ပါးကျိတ်ရောင်ရောဂါကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်နည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆေးနည်းသည် လက်တွေ့သုံးစွဲခဲ့သောကြောင့် စာရှုသူ ပရိသတ်အပေါင်းတို့သိရှိစေရန် ဤ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

အကျိတ်နှင့် ပါးကျိတ်ရောင်ရောဂါများကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်သော ဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများမှာ သစ်ညှု၊ သစ်မြစ်များမဟုတ်ဘဲ တောဝက်၏ အောက်မေးရိုးတစ်မျိုးတည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

တောဝက်ဆိုသော သတ္တဝါတို့သည် နေရာဒေသမရွေးဘဲ တောတောင်များတွင် ပေါက်ဖွားသွားလာ ကျက်စားကြသော သားကောင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ယခုဆိုလျှင်ဖြင့် တောဝက်၏

ပါးကျိတ်ရောင်

ရောဂါအတွက်ဆေး

အောက်မေးရိုးတို့ကို အလဟဿမဖြစ်ရစေတော့ဘဲ အကျိုးရှိသည့် ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆေးနည်း သုံးစွဲပုံမှာ...

အနာအရှိန်ကြောင့် အကျိတ်များ ဖြစ်ခဲ့ပါက တောဝက်၏ အောက်မေးရိုးကို ဆန်ဆေးရည်နှင့် ကျောက်ပျဉ်တွင်သွေး၍ အကျိတ်ဖြစ်သော နေရာကို လိမ်းပေးပါ။

ပါးကျိတ်ရောင်ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့ပါကလည်း အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း ဆန်ဆေးရည်နှင့်သာ သွေးလိမ်းပေးပါ။ အချိန်ဒေသနည်းငယ်အတွင်း သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ဤဆေးနည်းတို့သည် စာရေးသူတို့ ကိုယ်တွေ့ သုံးစွဲခဲ့သောကြောင့် စာရှုသူ ပရိသတ်အားလုံး သိရှိစေဆန္ဒဖြင့် တင်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ခုနှစ်ရက်သာသမီးအားလုံး စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေလို... မြဒင် (စင်းကျိတ်)

မြို့ (မတ္တရာ)

မှတ်တမ်းရော့ထွေ ဝတ်ချင်ဦး

ဒါကတော့ ကျွန်တော် ကံကောင်း၍ မသေခဲ့ရသည့် ဇာတ်ကြောင်းလေးပါ။ (၃)ယောက်သွားရာမှာ ကံနိမ့်သည် ကျွန်တော် ဖျားရသည့် အကြောင်း လေးပါပဲ။

ခေါင်ရည်သောက်ရာမှာ သက်န သည့်ခေါင်ရည်ကို သောက်မိ၍ မက်ကလောင်ဖျားဖြစ်ပြီး ကယောင် တတမ်းမြင်မိတာ ဖြစ်နိုင်ပါ၏။

အဖြစ်ကတော့ ဒီလိုပါ။ ကျွန်တော် သည် စစ်သားဘဝ လုပ်သက်တစ် လျှောက်လုံးတွင် ကချင်ပြည်နယ်တွင်

သာ အကြာဆုံး တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ ရ၏။

ပူတာအိုမြို့ အမှတ်(...)တပ်ရင်း တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်စဉ်က အဖြစ် အပျက် ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲ(၃) သည် လှုပ်ရှားတာဝန် ထမ်းဆောင်ပြီး ၍ စခန်းထိုင်တာဝန်ကျရာ ဆွမ်ပီယန် ရွာသို့ ဆွမ်ပရာဘွမ်မြို့မှ ချီတက်ခဲ့ကြ ၏။

လမ်းတွင် ဖုန်ချန်ခစခန်း၌ တစ်ည ရပ်နားခဲ့ပြီး နောက်နေ့နံနက်ပိုင်း (၀၆:၀၀)နာရီချိန် ဆက်လက် ထွက်ခွာ ခဲ့ရာ ဆွမ်ပီယန်ရွာသို့ ညနေ (၁၇:၀၀) နာရီချိန်ခန့်တွင် ရောက်ရှိအခြေပြုခဲ့ ကြ၏။

ထိုညက ကျွန်တော်တို့ တပ်ခွဲ(၃) သည် တပ်ခွဲမှူးအပါအဝင် တပ်ခွဲမှူး အားလုံး ဆွမ်ပီယန်ရွာထဲတွင် အခြေ ချ အိပ်စက်ခဲ့ကြ၏။

နောက်နေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော် ပါဝင်သော တပ်စိတ်အား ကြိုးတံတား လုံခြုံရေးတာဝန် ထမ်းဆောင်ရန် အတွက် တပ်ခွဲမှူးဦးစီးအဖွဲ့မှ လိုက်ပို့ ပါသည်။

ကြိုးတံတားသို့ ရောက်သောအခါ ယင်းတွင်းရှိသော တပ်ခွဲ(၁)မှ စစ်သည် များနှင့် တာဝန်လဲလှယ်ယူရပါသည်။

တာဝန်လဲလှယ်ပြီးသောအခါ တပ် ခွဲမှူးနှင့်အဖွဲ့သည် စခန်းထိုင်တာဝန် ကျသည့် ဆွစ်ဗီယန်ဘက်သို့ ပြန်လည် ချီတက်သွားကြ၏။

ကျွန်တော်တို့တပ်ခွဲ(၃)မှ စခန်းထိုင် တာဝန်ယူမည်ဖြစ်ပြီး အနားယူပြီးသွား သော တပ်ခွဲ(၁)မှ လှုပ်ရှားစစ်ဆင်ရေး တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမည် ဖြစ်၏။

စစ်သားဆိုတော့ စစ်သားတို့၏ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့မှာ စခန်းသို့ စရောက်သည်မှ အနားမနေ ကြဘဲ စခန်း၏ လုံခြုံရေးစနစ်ကို အရင်ဆုံး ပြုပြင်ကြရ၏။

ယခင် နေသွားသူများ လုပ်ထားခဲ့ သော စခန်းလုံခြုံရေးစနစ်မှ အဆင် မပြေဟု ထင်ရသည်များကို ပြန်လည် ပြုပြင်ကြရ၏။

စခန်းတွင် ကာရံထားသော ခြံစည်း ရိုးများ ပြုပြင်ခြင်း၊ စွန့်လွှတ်မိုင်းများ မည်သည့်နေရာတွင် ထောင်ထား ကြောင်း ပြသသည့် မြေပုံအား ကြည့် ရှုခြင်း၊ ခြံစည်းရိုက်ကျားလန်များ ပြုလုပ် ခြင်း၊ ဝါးညောင်များချွန်ခြင်း၊ ငြောင့် ထောင်ခြင်း၊ လိုက်ကျင်း ပြုပြင်ခြင်း၊ ပတ်လည်ခံစစ် နေရာယူခြင်းများ ပြုလုပ်ရ၏။

စခန်းတွင် အင်အားက ရှိသည်မှ တပ်စိတ်တစ်စိတ်တည်း၊ တစ်စိတ် တည်းတွင်လည်း လူဦးရေက (၇) ယောက်တည်း။

တပ်စိတ်မှူးက ဒုတပ်ကြပ်သောင်း ရွှေ ဒုတပ်စိတ်မှူးကတော့ ကျွန်တော် မြို့စားပါ။ ဤတပ်စိတ်တွင် စီနီယာလည်း ကျပြီ။ အတွေ့အကြုံကလေးက လည်းရှိတော့ ကျွန်တော့်ကို ဒုတပ်စိတ် မှူး ခန့်ထားတာပါ။

ကျန်သည် (၅)ယောက်ကလည်း သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ (၇)ယောက်မှာ လူသူမနီးသော တော ထဲတွင် နေစဉ် တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်သာ တွေ့နေကြရ၏။

ညနေပိုင်းတွင် ကျွန်တော်တို့နေရာ စခန်းကုန်းမှ ထိုင်ကြည့်နေသော် အိပ်တန်းရှိရာ မလိခမြစ်ကမ်းဘေးရှိ ကျူပင်၊ ဝါးပင်များပေါ်သို့ ပျံသန်း လာကြသော (သို့မဟုတ်) အိပ်တန်း တက်လာကြသော ကြက်တူရွေးအုပ် ကြီးကို လွမ်းမောစရာ တွေ့ရ၏။

နံနက်စောစော ကျပြန်တော့လည်း အစာရှာရန် ပျံသန်းသွားကြသော ယင်းကြက်တူရွေးများကို မြင်ရပြန်၏။ ကြက်တူရွေးအုပ်ကြီးမှာ အကောင် ပေါင်း နှစ်သောင်း၊ သုံးသောင်းခန့် ရှိပေမည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ လူသူမနီးသော နေရာတွင် နေကြရ၍ လက်ဝဲသူနွရ အမတ်ကြီး၏ “မိဇာတောင်ခြေရတု” ကို တေးဆိုညည်းရင်းဖြင့် လွမ်းရမလို ဖြစ်ခဲ့ရပါ၏။

ခက်တာက ကျွန်တော်တို့မှာ ရိက္ခာ ပြဿနာပါပဲ။ စခန်းမှာ စုပုံပေးထား သည့် ရိက္ခာတွေမှာ ဆန်တွေကလည်း ပိုးထိုး၊ ကုလားပဲတွေကလည်း ပိုးထိုး ပါပဲ။

စခန်းမှာ ဆန်အိတ်တွေ ဘယ် လောက်ပဲရှိနေစေ၊ သူ့စကေးနှင့်သူပဲ စားရပါသည်။ မဝ၍ ပိုစား၍ မရပါ။ ရဲဘော်(၇)ယောက်ကို ဆန်(၉)ဘူး

ပဲ ချက်မည်ဟု ဒန်အိုးထဲကို ထည့်ပြီး ဆန်ဆေးလိုက်သည့်အခါ ဆန်တွေ သည် ရေပေါ်မှာ တစ်ဝက်ပေါ်၊ နေ အောက်မှာ တစ်ဝက်မြုပ်နေတော့ တာပါပဲ။

ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေတာတွေကတော့ ဆန်ပိုးထိုးတာတွေပါပဲဗျာ။ ကုလားပဲ ဟင်းချက်မယ်ဆိုတော့လည်း (၆) ယောက်မှ တစ်နေ့ကို ကုလားပဲ နို့စီး ဘူး(၂)ဘူးကျော်ကျော်ပဲ ရပါသည်။ ကုလားပဲကို ရေဆေးလိုက်လျှင် လည်း ရေပေါ်တစ်ဝက် ရေအောက် တစ်ဝက်ပါပဲ။ အဲ ရေပေါ်မှာ ပေါ်နေတာ တွေကိုဖယ်ပြီး ချက်လိုက်လျှင် ထမင်း ကလည်းနည်း၊ ပဲဟင်းကလည်း နည်း ပေါ့ဗျာ။

ကျွန်တော်တို့ (၇)ယောက်ဟာ ထမင်းစားစားပွဲပေါ်မှာ တောငှက်ဖျော ဖက်ခင်းပြီး ထမင်းကို မှောက်ချကာ ခြေပြီးတော့ ထမင်းအေးသွားအောင် လုပ်ရသည်။ ပြီးတော့ ထမင်းကို (၇) ပုံပြီး ဟင်းကို မျှပြီးစားကြရပါသည်။ ထမင်းကတော့ မဝ၊ တဝပါပဲ။ ကြာ တော့ အဆင်မပြေတော့ပါ။ ဒီခန့် ရောက်ပြီး (၂)ပတ်လောက်အကြာမှာ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ စည်းဝေးပွဲထိုင်ကြာ တော့သည်။

စခန်းမှာ (၄)ယောက်နေ၊ (၃) ယောက်က ရိက္ခာရှာဖွေရေး၊ စစ်ဆင် ရေးပေါ့ဗျာ။ ဟင်းစားအဖြစ် အသီးအနှံ နှင့် အသားငါး ရှာဖွေရေးပေါ့ဗျာ။

ပထမနေ့မှာ ဆရာသောင်းရွှေဦး၊ ပြီး(၃)ယောက်က သေနတ်၊ အိက္ခာမင် ကျောပိုးအိတ်အလွတ်တွေနှင့် ဆန် သွားကြရာ ညနေပိုင်းမှာ ငါးကူးထဲ (၄/၅)ကောင်နှင့် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။ ဘာမှမတွေ့၍ ကင်းတစ်ယောက် စောင့်ခိုင်းကာ နှစ်ယောက်က ငါးဖူး

ကြသတဲ့ဗျာ။

နောက်နေ့နံနက်ပိုင်းမှာပဲ ဒုတိယစိတ်ပျိုး ကျွန်တော် ဦးစီးပြီး ခဲဘော်ဘဇံရယ်၊ ခဲဘော်သန်းတင်တို့ (၃)ဦးအဖွဲ့ ခိုကွာရှာဖွေရေး လုပ်ကြရပါသည်။ သေနတ်ကိုယ်စီ၊ အိကွင့်မင့်၊ ကျောပိုးအိတ်အလွတ်ကိုယ်စီ ကျောပိုးပြီး ကချင်တောင်ယာ အနံ့ ရိုကွာရှာဖွေရေး လုပ်ကြပါသည်။ မတော်တဆ တိုက်ပွဲဖြစ်လျှင်လည်း လူစုမကွဲဖွဲ့ ကြိုမှာထားရသည်။ စ၊ တွေ့ တာကတော့ ငရုတ်ခင်းပါပဲ။ မလိခမြစ် ရေတိုးပြီး ရေကျသွားသည့် နန်းတင် မြေနုမှာ စိုက်ထားတာဆိုတော့ ငရုတ် ပင်တွေသည် ကြီးထွားနေတာများ တစ်ပင်၊ တစ်ပင်ဆိုလျှင် လူတစ်ရပ် မြှုပ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် ငရုတ်ခင်းထဲကို စနစ်တကျနှင့် ဝင်သွားခဲ့ပါသည်။ ငရုတ်ခင်းအတွင်းပိုင်းမှာ တောင်ယာ တဲတစ်လုံးတွေရှိရပြီး ကချင်တိုင်းရင်း သူတစ်ယောက်ကိုလည်း တွေ့ရပါ သည်။ ကျွန်တော်မှ...

'အ၊ ရှောင် ခမ်းဂဏ္ဍာအီး'

(အစ်မ နေကောင်းလား)

'ဂဏ္ဍာအိုင် ဖျင်လာ'

(နေကောင်းတယ် စစ်သား)

'အ၊ ရှောင် ကျွန်တော်တို့ကို ငရုတ် သီးတို့၊ ရွှေဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီး နည်းနည်းလောက် ရောင်းပေးပါလား'

'အေး အေး ငရုတ်သီးကတော့ ခဲဘော်တို့ လိုသလောက် ခူးသွားလေ။ မင်းတို့ကို မပေးလဲ ကြက်တူရွေးတွေ က အများကြီး လာစားကြတယ်။ ကျောက်ဖရုံသီး၊ ရွှေဖရုံသီးတို့ကတော့ အ၊ ရှောင်ကို ပိုက်ဆံနည်းနည်းပေးပေါ့'

'ပေးပါ့မယ် အ၊ ရှောင်ရေ'

ထို့နောက် အ၊ ရှောင်(အစ်မ)မှ တောင်ယာထဲတွင်ခူးပြီး အသင့်ရှိနေ သော ရွှေဖရုံသီး၊ ကျောက်ဖရုံသီးများ အပြင် ပိန်းညများလည်း အလကားပေး ပြန်၏။

ကျွန်တော်မှ အ၊ ရှောင်တောင်း သည့်အတိုင်း ပိုက်ဆံပေးပြီး စားစရာ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ ကျောပိုး အိတ်များတွင် ဖျာထည့်ပြီး...

'ဪ အ၊ ရှောင်ရေ "အင်ဂူ" ရှိရင် နည်းနည်းကူညီပါဦး။ "ကွန် ဖရော်" ပေးပါ့မယ်'

'အေး အေး ကော့ရှိုလောက်တော့ ရပါလိမ့်မယ်'

ဟု ပြောကာ တောင်ယာဆန် (၁၀)ဘူး ထည့်ပေးပါသည်။ ကျွန်တော် မှ ပိုက်ဆံပေးပါသည်။

ပြီးနောက် အပြန်လမ်းတွင် ငရုတ် သီးပါသော ကိုင်းသေးသေးများချိုးပြီး ကျောပိုးအိတ်ထဲ ထိုးထည့်ကြပါ၏။ ကျွန်တော်တို့မှာ ရန်သူကိုလည်း ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်ကြရ သေး၏။

'မြစိုးရေ ငါတို့ လာလမ်းအတိုင်း မပြန်ဘဲ တခြားလမ်းက သားကောင် ပစ်ရင်း ပြန်ကြရအောင်လား'

'အေးကွာ ကောင်းတယ် ဘဇံရေ ဒါမှ ရန်သူရှိရင်လဲ အပြန်မှာ ရောင်းမတိုက်နိုင်မှာ။ မလိခမြစ်ကမ်းသောတာ ပတ်ပြန်မယ် ဘယ်နှယ်ဆိုတော့ သန်းတင်'

'ကောင်းတယ်။ အဲဒီလို ပြန်ကြတာပေါ့'

ဟု သန်းတင်ကလည်း ပြော၏။ ဒီနောက် ကျွန်တော်တို့ (၃)ယောက်လည်း အခြား

လမ်းမှလှည့်ပြီး စခန်းသို့ ပြန်ရန် တောင်ယာမှ ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။

သားကောင်တွေနီးနီးဖြင့် လာခဲ့ကြ ရာ မလိခမြစ်ကမ်းဘေးတွင် တောဝက် (၁၅)ပိသာခန့်တစ်ကောင်ကို တွေ့၍ ကျွန်တော်မှ ကျိုးဖြင့် ပစ်ခတ်ရရှိခဲ့၏။ သေနတ်သံ ထွက်သွားပြီဖြစ်သဖြင့် ရန်သူလည်း ရောက်လာနိုင်၏။ ကျွန်တော်တို့မှာက (၃)ယောက်တည်း။

ထို့ကြောင့် တောဝက်ကို နောက်မှ သန်းတင်အား ထမ်းစေပြီး ဘဇံက ရှေ့မှ သူ့နောက်က ကျွန်တော် သွားကြ ၏။ သွားရင်းဖြင့် ကြိုးတံတား စခန်း ဘက်သို့သွားသော လူသွားလမ်းပေါ် ရောက်လာကြ၏။

ထိုမှ စခန်းဘက်သို့ ဆက်လာခဲ့ရာ မကြာမီတွင် သင်္ချိုင်းတစ်ခုကို ဖြတ် ကျော်ကြ၏။ ရှေ့ဆုံးမှသွားသော ဘဇံမှ...

'ဟေ့ မြစိုးရေ ဒီမှာ ခေါင်ရည်တွေ ကွ'

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်လည်းသွား ကြည့်လိုက်ရာ ခေါင်းရည်ဘူး(၃)ဘူး ကို တွေ့ရ၏။ ခေါင်းရည်များကို ဝါးဆစ် ဘူးများနှင့် အပြည့်ထည့်ထားသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

'နတ်ဂျော့'ခေါ် နတ်ကိုးဖွယ်သူ

မိသားစုများမှ သေဆုံးသူကိုလာ၍
ခေါင်ရည်တိုက်ကျွေးပုံရ၏။ ခေါင်ရည်
များကိုမြင်ပြီး ကျွန်တော်တို့(၃)ယောက်
မှာ သွားရည်များပင် ကျမတတ်
သောက်ချင်လာ၏။ ကျွန်တော်မှ...

'ဟေ့ ဘဝံနဲ့ သန်းတင် ဘယ်လို
သဘောရလဲကွ'

'သောက်ချင်တာပေါ့ကွာ'

ဟု သူတို့နှစ်ယောက်မှ ပြိုင်တူ
ပြောလိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်
မှ မြေပုံဘေးများတွင် ချထားသော
ခေါင်ရည်ဘူးများဆီသို့သွားပြီး...

'ကဲ ကဲ ဘာ ခပ်ပျော့ပျော့သောက်ပြီလွှာနှင့်
ကျွန်တားလေးတော့ ကျွန်တော်တို့ သောက်
ပါရစေ၊ ခွင့်ပြုပါ စိတ်ပျော်ပါနဲ့'

ဟု ပြောပြီး ဘဝံနှင့် သန်းတင်တို့
အား တစ်ဘူးစီပေးပြီး ကျွန်တော်မှ
လည်း တစ်ဘူးသောက်ပါသည်။

ခေါင်ရည်ကို အမြန်ဆုံးသောက်ကြ
ပြီး (၃)ယောက်သား စခန်းသို့ ပြန်ခဲ့
ကြ၏။

ခေါင်ရည်ကပဲ သောက်ကောင်းလို့
လားမသိ ကျွန်တော်မှာ ခေါင်ရည်
သောက်ပြီး ခေါင်းထဲတွင် အုံတုံတုံနှင့်
ကြက်သီးများလည်း တဖြနိုးဖြနိုး
ထနေခဲ့ပါ၏။

စခန်းသို့ရောက်ပြီး စားစရာရိက္ခာ
များလည်း ပါလာသဖြင့် ကျန်ရဲဘော်
များမှာ ဝမ်းသာနေခဲ့ကြ၏။ ကင်းသမား
မှလွဲလျှင် အားလုံးတို့က ဝက်ဖျက်သူ
ကဖျက်၊ ထမင်းချက်သူကချက်၊ ဝါးရေ
ဘူးရှည်များဖြင့် ရေခပ်သူက ခပ်နှင့်
အလုပ်ရှုပ်နေကြချိန်တွင် ကျွန်တော်မှာ
အတော်ပင် ခေါင်းကိုက်၍ ချမ်းဖျား
ဖျားပါတော့၏။

ချက်ပြုတ်ပြီး၍ ထမင်းစားရန်လာ
နီးသော အချိန်မှသာ အိပ်ရာမှထပြီး
ထမင်းစားရ၏။

ဖျားချင်နေသဖြင့် ဝက်သားဟင်း
နှင့်ပင် ထမင်းကောင်းကောင်း မစား
နိုင်ပါ။ ရဲဘော်များအားလုံး အားရပါးရ
စားနေတာမြင်ပြီး ကျေနပ်ခဲ့ရ၏။

ညပိုင်းတွင် ဆေးသောက်ပြီးအိပ်
သော်လည်း အဖျားမကျပါ။ အိပ်မက်
ဆိုးများသာ မက်၏။

အိပ်မက်ထဲ၌ ကျွန်တော်ကို မျက်နှာ
လေးထောင့်နှင့် ရုပ်ဆိုးဆိုးလူများမှ
လက်ကိုလာဆွဲမလို ခေါ်နေကြ၏။
ကျွန်တော်မှာ ကယောင်ကတမ်းဖြင့်...

'ဆရာသောင်းရွှေ ကျွန်တော်ကို ဆွဲနေပြီ
လုပ်ပါဦး၊ လုပ်ပါဦး'

နှင့် အော်နေရ၏။ ဆရာသောင်း
ရွှေမှလည်း မနေသာ...

'ငါ့ရိုတယ် မြစိုး ဘာမှ မကြောက်
နဲ့၊ မကြောက်နဲ့'

ဟု ပြောကာ ဘုရားစာများ ကျယ်
ကျယ်ရွတ်ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင်
စခန်းပတ်လည်မှ ငှက်ဆိုးတစ်ကောင်
ပတ်ပျံပြီး...

"ဂစ်...ဂစ်...ဂစ်" နှင့် အော်နေ၏။

'ဆရာသောင်းရွှေ ငှက်ဆိုးကလဲ
အော်နေပြန်ပြီ လုပ်ပါဦး'

'မကြောက်ပါနဲ့ မြစိုးရာ၊ တို့မှာ
ကင်းကလဲ ရှေ့ကင်း၊ နောက်ကင်း
(၂)ကင်း ရှိတယ်။ မင်းကို ဘယ်သူမှ
ဘာမှ မလုပ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ အခု အော်
တာကလဲ ငှက်ဆိုးမဟုတ်ဘူးကွ။ ရှူးပျံ
ပါ ငါမောင်းထုတ်လိုက်မယ် နားထောင်
နေ'

ဟု ပြောကာ ကျွန်တော်၏ ဂျီဗီ
သေနတ်ကို ယူပြီး ကင်းသမားများကို
သေနတ်ပစ်မည့်အကြောင်း ပြောကာ
ငှက်အော်သံကြားသည့်ဘက်သို့ ဂျီဗီ
ဖြင့် တဒိုင်းဒိုင်း ပစ်လေ၏။

ရှူးပျံလား ငှက်ဆိုးလားတော့မသိ
ပါ။ ဂျီဗီဖြင့် (၁၀)ချက်ခန့် ပစ်ပြီးသွား

သောအခါ စခန်းပတ်လည်တွင် ငှက်
ဆိုးသံလည်း မကြားတော့၊ ပုရစ်သံ
မှ မကြားရတော့ပါချေ။

ယင်းနောက် ကျွန်တော်မှာ ဖျား
သည့်ကြားမှ သရဏာ(၃)ပါးကို အ
မပျော်မချင်း ရွတ်ဆိုပါသည်။ ရွတ်
နှင့်ပင် အိပ်ပျော်သွားလေ၏။ နံန
လင်းတော့ အတော်နေကောင်းပြီ
၏။ တပ်စိတ်မှ ရဲဘော် ငွန်နောက်
'မက်ကလောင်ဖျားတာလို ခေါ်
သက်နတ်ခေါင်ရည် သောက်ဖိရုံထဲ
တတ်တယ်'

ဟု ဆိုကာ ကျွန်တော်၏ လည်
နှင့် နဖူးတို့အား မက်ကလောင် ဆွဲ
ပါ၏။

လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်
လည်ပင်းမှ အသားများကို ညှစ်
ဆွဲခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ လည်ထိပ်
မက်ကလောင်ဆွဲပြီး ကြည့်လိုက်
အင်္ဂုလိမာလ လည်ပင်းမှာ လက်
များ ဆွဲထားသကဲ့သို့ပါပဲ။

ချင်းရဲဘော် ငွန်နောက် ခေါ်
လက်ထိပ်များပါသွေးဖောက်ပြီး
မက်ကလောင်ကုပေးပါ၏။ ကျွန်တော်
(၃)ရက်လောက်ကြာမှ နာလန်ဆွဲ
ပါ၏။

နေကောင်းပြီးနောက် ကျွန်
စဉ်းစားမိ၏။ ခေါင်ရည်သစ်
သောက်၍ ဖျားခြင်းလား...၊ ခေါင်
ယူသောက်၍ ဖျားခြင်းလား...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကိုယ်က
ချင်မိတာကိုးဟု ဖြေသိမ့်ရင်ဖြင့်
ဇာတ်လမ်းခေါင်းစဉ်အား "မှတ်တမ်း
လတ်ချင်ဦး" ဟု အမည်ပေး
ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပေသကဲ့သို့

ဦးစိုး (မဂ္ဂဇာ)

မကြာသေးမီ
အချိန်ကာလက
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်
ဇာတ်လမ်းတစ်ခု
ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ရွာဘက်မှ
ရုန်းတိုင်းရင်းသား
လူအများစုတို့မှာ နတ်
ကိုးကွယ်မှုများ ရှိကြ
ပါသည်။ မိမိတို့
ယုံကြည်ရာ နတ်များကို
ကိုးကွယ်ကြခြင်းဖြစ်၏။

ထိုသို့ နတ်ကိုးကွယ်မှု
များ ရှိကြသော်လည်း
အားလုံးမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာ
စင်များ ဖြစ်ကြပြီး
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား
ကိုးကွယ်သူများ ဖြစ်ကြ
ပါသည်။ ထို့ပြင်
ဘာသာတရား လွန်စွာ
တိုင်းရှိုင်းကြသည့်

တိုင်းရင်းသားများလည်း ဖြစ်ကြပါ၏။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားအား ယုံကြည်စွာ
ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ကြသည့်အပြင်
တစ်ဖက်မှလည်း မိမိတို့ ယုံကြည်ရာ
နတ်များအား ကိုးကွယ်ကြခြင်းဖြစ်
လေသည်။ တချို့အိမ်များတွင် ဗုဒ္ဓ
ဘုရားစင်၏ဘေး၌ စင်တစ်ခုပြု၍
နတ်များအား ကိုးကွယ်လေ့ ရှိကြပါ
သည်။

ထိုသို့ နေအိမ်များ၌ စင်တစ်ခုပြု၍
ပူဇော်ကိုးကွယ်ခြင်းများ အိမ်တိုင်းတွင်
မရှိကြသော်လည်း ရွာတစ်ရွာလုံး
ကိုးကွယ်ကြသည့် နတ်စင်ကိုမူ
တစ်ရွာတွင် တစ်ခုထားရှိလေ့ ရှိကြပါ
သည်။

ထိုနတ်စင်ကို နတ်တို့ စံမြန်းပျော်ရွှင်

ဦးလေးလယ်
(ပယ်တော်)

ရွာကို စောင့်ရှောက်သော

ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်

ဖွယ်ရာ နေရာဖြစ်သည့် အရိပ်အာဝါသ
ကောင်းသော ညောင်ပင်ကြီးများနှင့်
တောအုပ်ကြီးတို့တွင် တည်ဆောက်
လေ့ရှိကြသည်။

ထိုသို့ တည်ဆောက်ရာ၌လည်း
ရွာနတ်စင်အား ရွာနှင့် သီးခြားရှိသည့်
ရွာအစွန်ပိုင်းများတွင်သာ တည်

ဆောက်လေ့ ရှိကြပါသည်။ ထို့ပြင်
နတ်အတွက် မြေနေရာများကို ကန့်
သတ်ကာ သတ်မှတ်ပေးပြီး ထိုမြေ
နေရာကို နတ်မြေဟုခေါ်၍ မည်သူမျှ
လုပ်ကိုင်စားသောက်ခွင့် မရှိပါချေ။

ထိုသို့ ရွာနတ်စင်နှင့် မြေနေရာများ
သတ်မှတ်ပြီးသော် ရွာလောင်းအရှင်

ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသကြပါသည်။ ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်က ကျေးရွာအား စောင့်ရှောက်သည်ဟုလည်း ရွာရှိ လူများအားလုံးက ခံယူလေ့ ရှိကြပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ စာရေးသူတို့ ရွာဘက်မှ ရွာတိုင်း ရွာတိုင်းတွင် ထိုသို့ ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်စင်ကိုယ်စီ ရှိကြပါသည်။

ရွာတော်အရှင်ကြီးအား ပူဇော်ပသကြသည့် ပွဲတော်အကြောင်းကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အမှတ်(၂၃၅)၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါရှိသော "ကြည့်နိဗ္ဗာသော ရှင်သီဝီ" ဟူသော ဆောင်းပါးတွင် စာရေးသူထည့်သွင်းရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါ၏။

သို့ပါသော်လည်း ယခု ဆောင်းပါးတွင် စာရွာသူများ ဖတ်ရှု၍ အဆင်ပြေစေရန် အနည်းငယ် ထပ်မံရေးသားလိုပါသည်။

ထိုသို့ စာရေးသူတို့ရွာဘက်မှ ကျေးရွာတိုင်းတွင် ရွာနတ်စင်များ ရှိကြသည်နှင့်အညီ ရွာ၏ နတ်စင်အား စောင့်ရှောက်ရန်အတွက် လူတစ်ယောက် ထားရှိရ၏။

ထိုသူအား ကျေးရွာအခေါ် နတ်ထိန်း (နတ်စင်အားစောင့်ရှောက်သူ)ဟု ခေါ်ပြီး ထိုသူမှ ရွာနတ်စင်အား သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ခြင်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်းများ ပူဇော်ပသခြင်းတို့ကို တာဝန်ယူလုပ်ဆောင်ရပါသည်။ ထိုသို့ နတ်ထိန်းအား တစ်ရွာလျှင် တစ်ယောက်သာ ထားရှိကြ၏။

ထိုသူအတွက် ရပ်ရွာတွင် ရရှိသော အခွင့်အရေးမှာ ရပ်ကြေး၊ ရွာကြေးများအား ထည့်ဝင်ရန် မလိုပေ။ ထိုသူသည် ရွာနတ်စင်အား စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ယူထားရသည့်အတွက်

ရပ်ကြေး၊ ရွာကြေးတွင် ထိုသူအား ကောက်ခံမှု မပြုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ နတ်ထိန်းမိသားစုအား ရပ်ကြေး၊ ရွာကြေးများ မကောက်ခံခြင်းကို ကျေးရွာနေ လူများအားလုံးက သဘောတူညီစွာ ခွင့်ပြုကြပါသည်။ ဤသည်ကား ကျေးရွာနတ်ထိန်းများ ရရှိသော အခွင့်အရေးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသသည့် ပွဲများကိုမူ နှစ်စဉ် ဝါမဝင်မီ နယုန်လဆုတ်ပိုင်း၌ တစ်ရွာလျှင် တစ်ရက် သတ်မှတ်ပြီး ပွဲတော်ကျင်းပဆင်နွှဲကြပါသည်။ ထိုပွဲတော်ကို ကျေးရွာအခေါ် နတ်တက်ပွဲဟု ခေါ်ပါသည်။

ထိုနတ်တက်ပွဲ ပြုလုပ်ရန်အတွက် အလှူငွေကို ကျေးရွာနေလူများအား လုံး တတ်နိုင်သလောက် စုပေါင်းထည့်ဝင်လေ့ ရှိကြပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုနတ်တက်ပွဲသို့ ကျေးရွာမှ ကလေး၊ လူကြီးမကျန် တက်ရောက်ဆင်နွှဲလေ့ ရှိကြပါသည်။

နတ်တက်ပွဲတွင် ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်အား အဓိက ပူဇော်ပသကြသည့်

ဟင်းလျာတစ်မျိုးမှာ ငါးကင် ဖြစ်ပါသည်။ ငါးများကို ဝါးတံစိုဖြင့် သီကာကင်ကြပြီး ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသည့် ငါးကင်မှ ဝါးတံများကို ကျေးရွာစပါးရင်းများတွင် မြှုပ်နှံထားပါက စပါးခင်း ပိုးမကျတယူဆကြပါသည်။

ထိုပိုးခင်းပိုးကင်းမှု ကာကွယ်ပေးသော ဝါးတံသည်ကား ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်က ပေးသော ဝါးတံပင်များကို လက်ထောက်ပျိုးပေး ခံယူလေ့ ရှိကြပါသည်။

ထို့ပြင် ထိုနတ်တက်ပွဲ၌ ဆန်မှုန့်များဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ရောင်စုံမှုန့်များ ငှက်ပျောသီးမုည့်များနှင့် ခြံတွင် သစ်သီးများလည်း ပူဇော်လေ့ ရှိကြပါသည်။

ထိုမှုန့်နှင့် သစ်သီးများကို ကျေးရွာရှိ နတ်ဆရာတစ်ဦးက ရွာတော်အရှင်ကြီးထံ ပူဇော်ပသပြီးမှ ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်က စွန့်ကြဲသည့် အနေဖြင့် ပွဲတော်တက်ရောက်သူများအား ပေးလေ့ရှိပါသည်။

ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသပြီးနောက် မှန်နှင့် သစ်သီးများအား ကလေးငယ်များကို ကျွေးပါက သူ့သန်စေသည်ဟုလည်း ခံယူကြပါသည်။

ထို့နောက် ပွဲတော်လာရောက်ကြသော ရွာသူရွာသားများအားထံ နတ်စင်ကျောင်းတလင်း၌ပင် ထမင်းဟင်းလျာများကို ဝိုင်းပွဲစားသောက်ကြပြီး ရွာနတ်စင်ပတ်ဝန်းကျင်အား သန့်ရှင်းရေး ဝိုင်းလုပ်ပြီးမှ နေအိမ်သို့ပြန်လေ့ ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့ ရွာတော်အရှင်ကြီးအား ပူဇော်ပသသည့် ပွဲတော်မှာ စာရေးသူတို့ရွာဘက်မှ လူများအဖို့ အရေးသော ပွဲတော်တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါပေသည်။ ရွာတော်အရှင်ကြီး နတ်မှာလည်း ရွာတစ်ရွာအတွက် ဖြစ်မနေပူဇော်

သော နတ်တစ်ပါးပင်ဖြစ်၍ နေပါ
 ညည်း။
 ဤသို့လျှင် များမကြာမီ အချိန်
 အလက ဖြစ်ပါသည်။
 စာရေးသူတို့ရွာ၏ ဘေးရွာမှ ကိုဖိုး
 အောင်ဟူသော လူတစ်ဦးမှာ အသက်
 (၁၀)ကျော် အရွယ်ရှိပြီး လွန်စွာ
 နက်တတ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုသူ၏ စနောက် ကျီစားတတ်သည့်
 အကျင့်မှာ လူများအား လန့်အောင်
 ခြောက်လှန့်တတ်ခြင်း ဖြစ်ပါပေ၏။
 ထိုသို့ စနောက်ခြင်းကို ဝါသနာပါပြီး
 ထိုသို့ မစနောက်ရတ်လည်း မနေနိုင်
 သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
 ကိုဖိုးအောင်မှာ ညအခါ၌ သူ့ကိုယ်
 သူ တစ္ဆေ သရဲ သဏ္ဍာန် ဖန်ဆင်းပြီး
 ဤ လူများအား ကြောက်အောင်
 ခြောက်လှန့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုသို့ ခြောက်လှန့်တတ်ခြင်း
 ကြောင့် အခြောက်ခံရသည့်သူများ
 ကိုဖိုးအောင် တိုင်ကြားကြသောကြောင့်
 ကိုဖိုးအောင် သူကြီးအိမ်တွင် ခဏခဏ
 အပြစ်ပေးခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။
 သူကြီးက ဆုံးမအပြစ်ပေးသည့်
 အခါ ခံယူပြီး ခဏကြာပါက သူ၏
 ဝါသနာအတိုင်း ပြန်လည်ခြောက်လှန့်
 အကျ ဖြစ်လေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်
 အစ္ဆေ သရဲများကို မကြောက်တတ်
 သည်အတွက် ညအခါ၌လည်း ထိုသို့

လူများအား သွားလာခြောက်လှန့်ရဲ
 ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။
 ဤသို့ဖြင့် အချိန်ကြာလာသော
 အခါ ထိုရွာရှိ လူများမှာ အကြောင်း
 သိသွားကြပြီး ကိုဖိုးအောင် ခြောက်
 လှန့်ခြင်းအား မကြောက်လန့်ကြတော့
 ပေ။ ထို့ကြောင့် ကိုဖိုးအောင်မှာ သူ၏
 ရွာတွင် ထိုသို့ ခြောက်လှန့်ခြင်းမျိုး
 မပြုတော့ဘဲ တခြားရွာသို့ သွားရောက်
 ခြောက်လှန့်ရန် စိတ်ကူးမိ၏။
 ဤသို့လျှင် လသာသော ညတစ်ည
 ၌ ကိုဖိုးအောင်သည် တစ္ဆေ သရဲ
 ကဲ့သို့ အသံပေး၍ ခြောက်လှန့်ရန်
 စာရေးသူတို့ရွာဘက်သို့ ရောက်ရှိလာ
 ခဲ့ပါသည်။
 ကိုဖိုးအောင် နေထိုင်သော ရွာနှင့်
 စာရေးသူတို့ရွာမှာ နယ်နိမိတ်ချင်း
 ထိစပ်နေပြီး ကျေးရွာလယ်ကွက်များ
 သာ ခြားပါသည်။
 အချိန်ကား ည (၁၁)နာရီကျော်
 ကျော် ကျေးရွာနေ လူများ အိပ်စက်ကြ
 သည့် လူခြေတိတ်ချိန် ဖြစ်ပါသည်။
 ထိုအချိန်၌ ကိုဖိုးအောင်မှာ မကြောက်
 တတ်သူပီပီ စာရေးသူတို့ရွာ နတ်စင်
 တောအုပ်ထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း
 ဝင်ခဲ့လေသည်။ ရွာနတ်စင်မှာ စာရေး
 သူတို့ရွာနှင့် သီးခြားရှိသော်လည်း
 တစ်ခေါ်စာလောက်သာ ဝေးပါသည်။
 ထိုကြောင့် ကိုဖိုးအောင်သည် သူ

အသံပေး၍ ခြောက်လှန့်ပါက စာရေး
 သူတို့တစ်ရွာလုံး ကြောက်လန့်တုန်
 တော့မည့်အရေးကို တွေးရင်း စိတ်ကူး
 ထဲ အပျော်ကြီး ပျော်နေမိလေသည်။
 ထိုသို့တွေးရင်း စာရေးသူတို့ ရွာ
 နတ်စင် တောအုပ်ထဲ ဝင်ခဲ့ရာ ရွာ
 နတ်စင်ရှေ့သို့ ရောက်သောအခါ
 သာမန်လူ နှစ်ကိုယ်စာလောက်ရှိသော
 အရပ်ရှည်ရှည် ထောင်ထောင်မောင်း
 မောင်း လူတစ်ဦးမှာ အဖြူရောင်ဝတ်စုံ
 ဖြင့် နတ်စင်ရှေ့တွင် ခါးထောက်လျက်
 ကိုဖိုးအောင်အား ရပ်ကြည့်နေ၏။
 ကိုဖိုးအောင်မှာ အယုံအကြည်
 မရှိသူပီပီ မျက်စိများသည် အထင်ဖြင့်
 မျက်လုံးအား ပွတ်သပ်ကာ အသေ
 အချာ ကြည့်လိုက်၏။
 သစ်ပင်ကြီးများ အုံ့ဆိုင်နေသော
 အမှောင်အောက်ဝယ် ထိုသူ၏ မျက်နှာ
 အား သဲကွဲစွာ မမြင်ရသော်လည်း
 ထိုသူမှာ နတ်စင်ရှေ့တွင် အမှန်
 တကယ်ရပ်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 ထို့နောက် ထိုသူမှာ ကိုဖိုးအောင်
 အား တစ်ခုခုလုပ်မည့်ဟန်ဖြင့်
 ကိုဖိုးအောင်ထံ ခြေလှမ်းကျကြီးများ
 ဖြင့် လျှောက်လာခဲ့သည်။
 ထို့ကြောင့် ကိုဖိုးအောင်မှာ ရွာတော်
 အရှင်ကြီးနတ် ကိုယ်ထင်ပြု ခြောက်
 လှန့်ခြင်းဖြစ်မည်ကို တွေးမိပြီး အလိုလို
 ကြောက်လန့်ကာ လာလမ်းအတိုင်း
 အိမ်သို့ အပြေးပြန်ခဲ့၏။
 ထိုလူကြီးမှာ ကိုဖိုးအောင် နောက်မှ
 ထက်ကြပ်မကွာ လိုက်လာခဲ့သော
 ကြောင့် ကိုဖိုးအောင်မှာ ကြောက်ရွံ့
 စိတ်ဖြင့် မောပန်းစွာ ပြေးလွှားခဲ့ရာ
 အိမ်ရောက်သည့်အခါမှ ထိုလူကြီး
 ပျောက်ကွယ်သွားလေတော့သည်။
 ကိုဖိုးအောင်မှာ တဆတ်ဆတ်တုန်
 ရွာဖြင့် နောက်လူများအထိ

အကြောက်မပြေခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် ရွာရှိ လူကြီးများက ကိုဖိုးအောင်အား အသေအချာ မေးကြည့်ကြပါသည်။

ထိုအခါ ကိုဖိုးအောင်သည် အထက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်အောင် ပြောပြပြီး သော် စာရေးသူတို့ရွာမှ ရွာတော် အရှင်ကြီးနတ်က သူ့အား ခြောက်လှန့် နှင်ထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် စာရေး သူတို့ရွာမှ ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်အား သွားရောက် တောင်းပန်လိုကြောင်း ပြောလေသည်။

ဤသို့လျှင် နောက်နေ့၌ ကိုဖိုး အောင် အပါအဝင် ထိုရွာမှ လူကြီးများ စာရေးသူတို့ရွာသို့ ရောက်ရှိကြပြီး

စာရေးသူတို့ ရွာနတ်စင်မှ ရွာတော် အရှင်ကြီးနတ်အား ပူဇော်ပသကာ တောင်းပန်ခဲ့ကြပါသည်။

ထို့ပြင် ကိုဖိုးအောင်သည် ထိုအချိန် မှစ၍ လူတွေအား ခြောက်လှန့်တတ် သော သူ၏ အကျင့်ဆိုးကြီးအား စွန့် လွှတ်ခဲ့ပါတော့သည်။

ထိုည ကိုဖိုးအောင်အား ခြောက် လှန့်နှင်ထုတ်ခဲ့သူမှာ စာရေးသူတို့ တစ်ရွာလုံး ကိုးကွယ်ကြသည့် ရွာတော် အရှင်ကြီးနတ်သာ ဖြစ်လေသည်။

ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်မှ စာရေးသူ တို့ ရွာသူရွာသားများအား ကြောက် လန့်ခြင်းမှ ကင်းဝေးစေရန် မကောင်း ကြသည့်သူအား နှင်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်

ပေမည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူတို့ ကိုးကွယ် ကြသည့် ရွာတော်အရှင်ကြီးနတ်ထံ ကား စာရေးသူတို့ရွာအား ခေတ် ရှောက်နေသည်ကို စာရေးသူနှင့်အ ရွာသူရွာသားများအားလုံး လက်ထဲ သိမြင် အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ခဲ့ကြ တော့သည်။

[ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ကာယကံရှင် အမည်သာ လွှဲပြောင်းရေးခဲ့ သည်။]

စာရှုသူများအား အစဉ်ထမ်း လျက်...

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ် ပရိသတ်များ အလှပန်းပင်လေးတွေ စိုက်ပျိုးရန် ဝါသနာပါလျှင် တစ်ပင် တည်းမှ ရောင်စုံပွင့်နိုင်သော နှင်းဆီ စိုက်ပျိုးနည်းကို စေတနာဖြင့် ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

စုဆောင်းရန် အသုံးပြုပစ္စည်းများ

- ၁။ ကျွန်းမီးသွေးအမှုန့်
- ၂။ နက္ခယ်အုံအမှုန့် (နက္ခယ်ကောင်အိမ်ပွဲပြီး မြေပွန့်)
- ၃။ မြေဆွေး(ကြိုက်နှစ်သက်ရာ မြေဆွေး)

စိုက်ပျိုးနည်း

ကျွန်းမီးသွေးနှင့် နက္ခယ်အုံအမှုန့်ကို ဆတူရောပြီး ညက်အောင်ထောင်းပါ။ ယင်းအမှုန့်(၁)ဆ၊ မြေဆွေး(၂)ဆ သမအောင် ရောမွှေပါ။ ထို့နောက် မိမိစိုက်လို သော ပန်းအိုးအတွင်းသို့ မြေဆွေးအနေတော်ထည့်ပါ။ ထိုမြေဆွေးအထက်မှ နှင်းဆီပင်ကို ထောင်စိုက်ပါ။ နှင်းဆီပင် အမြစ်မြုပ်သည်အထိ သုံးမျိုးရောထား သည့် အမှုန့်များ ထပ်ထည့်ပါ။ ပြီး မြေဆွေးထပ် ဖြည့်ထည့်ပါ။ ပြီး လက်နှင့်ဖိ ပေးပါ။ ရေလောင်းပါ။

မကြာသော ရက်အတွင်းမှာ ရောင်စုံနှင်းဆီပွင့်လေးတွေ လှပဝေဆာစွာပွင့်လာ ပါလိမ့်မည်။

နှင်းဆီစိုက်ပျိုးနည်း ပြောပြသော ဦးမျိုးလွင်အား ဤစာစုဖြင့် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါ သည်။

ဒိုးကျော်ကျော် (ရတနာမြေ-ချောင်းကြီး)

ကျောက်စုံပွင့်ပညာ နှင်းဆီပင်ဇာ

စိုက်ကြည့်ပါ

ထူးထွေးဆန်းပြားသော ဝင်လယ်သမ္မတများ ကျွန်းနံ့သာ

မောင်လင်းခိုင်

ရခိုင်ပြည်နယ်၊ သံတွဲမြို့တွင် ကျွန်းနံ့သာဟူသော ကျွန်းတစ်ကျွန်း ရှိသည်။ သံတွဲမြို့တွင် ရှိသည်ဟု ဆိုသော်လည်း ကမ်းခြေတွင် ရှိနေခြင်း ကား မဟုတ်ပါ။ သံတွဲမြို့(ငပလီ ကမ်းခြေ လင်းသာရွာနှင့် မိုင်(၃၀) ခန့် ဝေးသည့် အကွာအဝေးတွင် ရှိနေသော ကျွန်းတစ်ကျွန်း ဖြစ်ပါ သည်။

လူတွေနှင့် သီးခြားရှိနေခြင်း အတွက် သွားရောက်သူများ နည်းပါး ကြသည်။ လှိုင်းနှင့်လေနှင့်ဖြစ်၍ သွားရေးလာရေး မလွယ်ကူသဖြင့် အသွားအလာ နည်းကြသည်။ လှိုင်းမူးတတ်သူများ သွားရောက် ရန် မလွယ်ပါ။ ထိုကဲ့သို့ သီးသန့်ရှိနေ သော ကျွန်းကလေးဖြစ်၍ လူ အရောက်အပေါက် နည်းပါးသဖြင့်

ငါးအလွန်ပေါသည်။ သားငါးရှာဖွေသူ တံငါများ သာ သွားလာကြသည်။ သီးသန့် သွားလာရေးခရီး သွား ရောက်သူများကား အလွန်နည်းသည်။ ထိုရေပေါ်ကျွန်းသည် မည်သည့် ခေတ် မည်သည့်အခါမှစ၍ တည်ရှိ နေသည်ကို မည်သူမှ တပ်အပ်မပြော နိုင်ကြပါ။ ထိုကျွန်းနံ့သာကို သွားမည်ဆိုပါက ကမ်းခြေမှ နံနက်(၅)နာရီလောက် လှော်ခတ်သွားလျှင် ဆွမ်းခံလင်ခိုန် လောက် ရောက်သည်ဟု ပြောကြ

သည်။

တချို့ကလည်း ညဉ့်ဦး(၁၁)နာရီ လောက် လှော်ခတ်သွားပါက မိုးလင်း ရောက်သည်ဟု ဆိုကြပြန်သည်။

သို့သော် ရွက်လွှင့်၍ လေမိပါက (၂)နာရီ၊ (၃)နာရီနှင့် ရောက်သည်ဟု ဆိုပြန်သည်။ ကျွန်းနံ့သာသည် ကမ်းခြေမှ မျှော်ကြည့်လျှင် မှုန်မှုန် ရေးရေးသာ မြင်ရသည်။

ပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲတွင် အထီးထီး ရပ်တည်နေသော ကျွန်းတစ်ကျွန်းဖြစ် သည်။ ကျွန်းနံ့သာသည် ကျွန်းနံ့သာ ဟု ခေါ်ဆိုသည့်အတိုင်း ရနံ့တသင်း သင်း မွှေးနံ့ကြိုင်ကြိုင်ဖြင့် အလွန် သာယာသည်။ ပင်လယ်ပြင်ထဲမှ နေချင်ဖွယ်ရာ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်း ဟု ဆိုကြပါသည်။

ထိုကျွန်းကို လေ့လာရေးအတွက် သော်လည်းကောင်း၊ အလည်သဘော ဖြင့်သော် လည်းကောင်း ရောက်ဖူးရုံ သွားကြသူများလည်းရှိသည်။ အများ အားဖြင့် ငါးဖမ်း ငါးရှာ သွားရောက် ကြသူများသာ များကြပါသည်။

ကျွန်းနံ့သာကို ရောက်ဖူးရုံ လေ့လာ ရေးသက်သက် သွားကြသူများက လည်း အုပ်စုဖွဲ့၍ (၅)ယောက်တစ်ဖွဲ့၊ (၆)ယောက်တစ်ဖွဲ့ သွားရောက်ကြ သည်။

နေ့ချင်းပြန် သွားရောက်ဖို့ရာ မလွယ်လှပါ။ အလွန်ပင်ပန်းလှသည်။ နံနက်(၅)နာရီသွား၊ ညနေ (၃)နာရီ၊ (၄)နာရီမှ ရောက်သည်အတွက် လေ့လာသူများအတွက် နေ့ချင်းပြန်၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။

တစ်ညအိပ်ခရီးတွက် စားစရာ၊ သောက်စရာ၊ အိုးခွက်ပန်းကန်၊ ဆား၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် အစုံ ယူသွားရ သည်။

ဒီနေ့အတွက်နှင့် နက်ဖြန်စာ အတွက်ပါ ယူသွားကြရသည်။ ရောက်ပြီး ကျွန်းကိုပတ်ပြီး လေ့လာ၊ နောက်နေ့ နံနက်စောစောမှ ပြန်ကြရ သည်။

ငါးဖမ်း၊ ငါးရှာသူကလည်း သူ့အုပ်စု နှင့်သူ့အဖွဲ့လိုက် (၂)ပတ်နေလျှင် (၂)ပတ်စာ၊ တစ်လနေမည် ဆိုပါက တစ်လစာ ယူသွားကြရသည်။ ကျွန်းနံ့သာမှ တစ်ခါတစ်ခါ မီးတောက် ကြီးတွေ ထတောက်တာ မြင်ရသည်။ ရေနံကြောကြောင့်လား။ ဂတ်(စ်)တွေ ရှိ၍ မီးထတောက်လေသလားကို အဝေးကသာ မှန်းဆ၍ ပြောကြဆိုကြ ဝေဖန်ကြရသည်။

ထိုကျွန်းအကြောင်းကို သိချင်၍ မေးမြန်းစုံစမ်းရသည်။ ရောက်ဖူးသူများ ကို မေးရသည်။ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ဖြစ်သော မီးလောင်(နာမည်ရင်း ညီညီ)ကို မေးကြည့်ရသည်။

သူကိုယ်တိုင်သွား၍ ငါးရှာခဲ့ဖူး ကြောင်း၊ သူနှင့် အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရိက္ခာ အပြည့်အစုံဖြင့် သွားရောက်ခဲ့ကြောင်း အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြပါသည်။

* * *

မီးလောင်သည် ကျွန်းနံ့သာကို ငါးရှာသွားဖို့ ပထမ လူရှာရသည်။ ဝါသနာပါသူ၊ သွားလိုသူ စိတ်တူ ကိုယ်တူ တူသူတွေကို ရှာရသည်။ သူတို့အဖွဲ့ လူ(၅)ဦး စုမိကြသည်။

ရိက္ခာအတွက် ဆန်တစ်အိတ်၊ ဆီတစ်ပိဿာ၊ ကြက်သွန်တစ်ပိဿာ၊ ငရုတ်သီးခြောက်ငါးဆယ်သာ၊ ဆား၊ ငရုတ်သီးကြိတ်ရန် စလောင်း(ရေခိုင် တွင် ငရုတ်သီးကို စလောင်းထဲ ထည့်၍ ကျောက်လုံးအပိုင်းဖြင့် ဖိနှိပ်ကြိတ်ကြသည်။)

ခုတ်ရန်ထစ်ရန်စား၊ အသုံး

အဆောင်ပစ္စည်းများ အစုံအထင် ဆေးလိပ် သောက်တတ်သူများ ဆေးလိပ်စည်း ငါးဆယ်စည်း ရာစည်းများ ယူကြသည်။ ဥတုသုံးခင်း နတ်သမီး မီးခြစ် စသည်တို့ ယူကြ သည်။

သူတို့အုပ်စု လူစုံတော့ ည(၁၀)နာရီ လောက် စ၍ ထွက်ကြသည်။ လေ သောအခါ လေ့ဦးက ရွက်ထောင့် တိုက်ကြသည်။ တက်မကိုင့်သူ၊ နောက်မှ ထိန်းပေးရသည်။

ငါးများဖို့အတွက်လည်း ကြား ငါးများချိတ် အပြည့်အစုံ ယူရသည် တစ်ချောင်းပြတ်သွား၊ ကျိုးသွားထွက် နောက်တစ်ချောင်းလဲရန် ဖြစ်သည်။ ရွာနှင့် အလှမ်းဝေးလွန်းသဖြင့် အပြည့်အစုံ တစ်ခါတည်း ယူကြ သည်။ သူတို့အဖွဲ့ ည(၁၀)နာရီလောက် လှော်ခတ်သွားကြရာ နောက်မှ နေ့တစ်ဝက်ကျိုးမှ ကျွန်းကို ရောက် သည်။ ရောက်ရောက်ချင်း နေဖို့ထိုက် နေရာ ပြုပြင်ရ ရှာရဖွေရသည်။

အိုးခွက်ပန်းကန်၊ စားစရာ၊ သောက်စရာများ နေရာချရသည် ကြုံအကြောင်းကို နဂိုကတည်းက ကြားဖူးနားဝ ရှိနေကြသည်ဖြစ်၍ အတည်းအခို မမှားကြရန်လည်း သိ သည်။

ထိုကျွန်းတွင် နဂိုတစ်ခင်း နတ်တစ်ဝက် သီးခြားစည်ခြင်း မရှိကြရသည်။ တည်းခိုကြရာမှ နတ်အနည်း ဘက်ခြားတွင်း မှာသည်။

သူတို့ ကျွန်းကို အလှူခံ လေ့လာသည်။ သစ်၊ ငါးတွေ အလှူ ပေါသည်။ အထူးသဖြင့် သစ်၊ ငါး ငါးကြီးတွေ အလွန်ပေါသည်။ လူတွေနှင့် ဝေးနေသဖြင့် သစ်၊ ငါး ခုတ်ရန် အခက်အခဲမကြာင့် ပထမ

ရောက်နိုင်ကြပေ။ ဝါးလုံးများမှာ လူဝဝ
လက်မောင်းမျှ ကြီးထွားနေကြ
သည်။ သစ်ပင်ကြီးတွေဆို
လူတစ်ဖက်စာမျှ ရှိကြသည်။
သစ်ပင်မျိုးစုံ စားသောက်ပင်တွေ
ကလည်း ပေါသည်။

ရှေ့က ရောက်သွားကြသူများ
စားသောက်ပြီး စွန့်ထားခဲ့ကြသည့်
ငရုတ်သီးမှ အစေ့များပေါက်၍ အသီး
များ သီးနေကြသည်မှာ
တောထနေသည်။

ငရုတ်ပင်သည် လူတက်၍
ရအောင် ကြီးမားလှသည်။
သူတို့သည် ကျွန်းကို
အရင်လေ့လာသည်။

ကျွန်းသည် တောင်ကြီးတစ်တောင်မျှ
မြင့်မားခြင်း မရှိသော်လည်း အမော
ကလေး တမောလောက် မောအောင်
တက်ရသည်ထိ မြင့်လှသည်။

ကျွန်းတွင် ကျောက်တုံးကျောက်ခဲ
တို့ဖြင့် ပြည့်လှုံနေသည်။ ကျွန်းသည်
အလွန်ကျယ်ပြောလှသည်။ ထိုကျယ်
သောကျွန်းကို နှစ်ပိုင်းမျှခွဲ၍ နယ်မြေ
ခြားထားသည်။

အရှေ့နှင့်အနောက်၊ အနောက်
ဘက်က နဂါးဘက်ခြမ်း၊ အရှေ့
ဘက်နတ်ဘက်အခြမ်း၊ သစ်ပင်တွေ
တန်းစီပေါက်နေကြသည်။

သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် မြောင်းတူး
ထားသလို လမ်းက ပြောင်ချောကြီး
ရှင်းသန့်နေသည်။ လေကလည်း
တဖြူးဖြူးနှင့် အရွက်တွေ ကြွေကျ
သည်။

နဂါးဘက်အခြမ်းမှ ကြွေသော
အရွက်သည် နတ်ဘက်အခြမ်းသို့
တစ်ချက်မျှ မကျရောက်၊ တဝေဝေဝဲ
ပြီး ဆင်းလာသည့် အရွက်တွေ
အောက်ရောက်ခါနီး သူ့အဘက်ခြမ်း

သူ့ကျသွားသည်။
မီးလောင် အုံ့သြနေသည်။ နတ်
ဘက်က သစ်ရွက်ခြောက်ကလည်း
တဝဲဝဲ ကြွေကျလာသည်။ အောက်
ရောက်ခါနီး သူ့ဘက်ခြမ်း သူ့ကျသွား
သည်။

မီးလောင်တို့ ငါးရှာအဖွဲ့ ထူးဆန်း
နေသဖြင့် အချိန်တော်ကြာ ကြည့်နေ
ကြသည်။ နှစ်ဖက်စလုံးက ကြွေသည့်
အရွက်တွေ သူ့ဘက်အခြမ်းသို့ ကြွေ
ကျသွားကြသည်။ တစ်ဖက်နှင့်
တစ်ဖက် ကူးခြင်းမရှိ။ သူတို့အဖွဲ့
အုံ့သြခြင်းမက အုံ့သြနေကြသည်။

သူတို့ စားစရာ သောက်စရာများ
နေရာချကြသည်။ ပါလာသည့် အသီး
အရွက်၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် ဖူးဒီးထားကြ
သည်။ အုပ်ဆိုင်းထားကြသည်။

ဆန်အိတ်ကို သစ်ပင်မှာတွဲ၍ ချိတ်
ထားလိုက်ကြသည်။ တောက ကြီး
သည်။ သစ်ကြီး ဝါးကြီးတွေနှင့် ကြွက်
အန္တရာယ် ကြောက်ရွံ့ အုပ်ဆိုင်းပြီး
တွဲပြီးထားကြသည်။

မိုးလင်းတော့ အုပ်ဆိုင်းထားသော
အသီးအရွက်တွေ တစ်ခုမှမရှိ တွဲထား
သည် ဆန်အိတ် အောက်ကိုပြုတ်ကျ
၍ ဆန်တွေ ကျောက်တွေ
ကြားမှာ ပြန်ကြနေလေသည်။
သူတို့ စားစရာ သောက်စရာ
တွေ အားလုံး ကုန်သွားကြ၍
ငေးမောနေကြစဉ် တခြားရွာမှ
ငါးများသူများ ရောက်လာပြီး
သူတို့၏ အဖြစ်တွေကို
မေးမြန်းကြသည်။

'ဘာဖြစ်ကြတာလဲဗျ'
'စားစရာတွေ ကုန်ပြီဗျာ၊ ညက
ကြွက်စားမှာစားလို့ အသီး
အရွက်တွေ အုပ်ဆိုင်းထားတာ။
ဆန်အိတ်ကို သစ်ပင်မှာ တွဲထားတာ
ဆန်အိတ်က ကြီးပြတ်ကြပြီး အသီး
ရွက်တွေလဲ အားလုံးကုန်ပြီ ဘာဖြစ်တာ
လဲ မသိဘူး'

'ခင်ဗျားတို့ ယဉ်ကျလို့ဗျာ ဒီကျွန်းကို ရောက်
ရင် အစားအသောက်တွေ အုပ်ဆိုင်းပထား
ရတာ ဒီအတိုင်း ပြောင်လာထား၊ ဘာမှ
မဖြစ်ဘူး၊ တစ်လုံးတစ်ဖုံ ဆန်တစ်ပွေ
မပျောက်ဘူး၊ အေး...အုပ်တော့ ပထား
လေနဲ့ ကုန်ပြီသာ ပုတ်ပေတော့'

'ကျွန်တော်တို့က သိမှ မသိဘဲဗျာ၊
ဆန်တွေ ကျောက်ကြား ဝင်ကုန်လို့
တစ်ဝက်လောက်ပဲ ရတော့တယ်'

'ကျွန်တော်တို့မှာ ဆန် တော်တော်
များများပါ၊ ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဆီ
ကယူ၊ နောက်ပြန်တဲ့ လှေနဲ့မှာလိုက်
ပေါ့ဗျာ'

အားလုံး သက်ပြင်းချကြသည်။
သည်ကျွန်း ခုမှ ရောက်ပူးစဆိုတော့
ကျွန်းအကြောင်း မသိပါ။ တောဘက်
လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ တောက
ပိုင်းညို၍ သစ်ကြီး ဝါးကြီးတွေနှင့်
ဖွတ်ကြီးတွေဆို လူတစ်ကိုယ်စာ

လောက်ရှိမည် ထင်ရသည်။ သွားလာ နေသည်။

သူတို့အဖွဲ့ ငါးမများမိ ကျွန်း၏ အခြေအနေကို လေ့လာကြသည်။ နတ်နှင့်နဂါးတို့၏ အခြေအနေကို သိချင်ကြသဖြင့် လျှောက်ကြည့်ကြ သည်။

နဂါးနှင့်နတ် သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် အလယ်စည်း ခြားထားသကဲ့သို့ ကျောက်မြောင်းကြီးတစ်ခု ရှိသည်။ လူလုပ်ထားသော လမ်းကဲ့သို့ ချော ပြောင်နေသည်။

အမှိုက်တစ်ရွက်မရှိ သန့်ရှင်းနေ သည်။ ကြွေလာသည့် သစ်ရွက် ခြောက်တွေ သူ့ဘက်ကအရွက် သူ့ ဘက်ကြော့ ကိုယ့်ဘက်ကအရွက် ကိုယ့်ဘက်ကြော့ ပြန်ကြမနေ လေနှင့် အတူပါပြီး ပင်လယ်ထိ ရောက်ကုန် ကြသည်။

နဂါးဘက်အခြမ်းကို ကြည့်ပြန် သည်။ နဂါးဘက်အခြမ်းက သစ်ပင် တွေမှာ လူကြီးခြေသလုံး တစ်ဖက်မျှ သာရှိပြီး အားလုံးစာစိပိုင်းပြတ် ငုံးတိ ကြီးတွေ ဖြစ်နေသည်။

အပင်ရှည်လာလျှင် အပင်ကျိုး၍ တခြားအပင်များကဲ့သို့ တရွယ်တည်း ပုံစံတည်း ကျိုးကျသွားသည်။ နဂါးပွက် ချေးတွေကလည်း တပုံတပင်။ ရေက လည်း ဆူပွက်၍ အမြဲစီးဆင်းနေ သည်။

သို့သော် ချော်ရည်တွေနှင့် ညစ်ပတ် ၍ကား မနေပေ။ မြေအောက်မှလွတ် ၍ ဆူတက်လာသော လှိုင်းလုံးကြီးက ဝန်းခနဲ ရိုက်ချိုးကာ ထိုရွှံ့ညွှန်တို့ကို ဆေးကြောပစ်လိုက်သည်။

နဂါးဘက်အခြမ်း ပင်လယ်စပ်တွင် ရေသည် အမြဲတမ်း နောက်ကျီနေ သည်။ နှစ်ဖာလုံလောက်ထိ နောက်ကျီ

နေသည်။ နဂါးပွက်တွင်းမှ စီးဆင်းလာ သည့် ရွှံ့ရေတွေက အမြဲစီးဆင်းနေ သဖြင့် နောက်ကျီနေသည်။

တစ်ခါမှ ရေကြည်လင်ခြင်း မရှိဟု ဆိုသည်။ သို့သော် နဂါးဘက်ခြမ်း တောင်ပေါ်တွင် ရေချိုတွင်းရှိသည်။ လေးလေးပင်ပင် သောက်၍ ကောန့်မှ သည်။

သောက်ရေအိုးကိုယူပြီး တောင်ထိပ် တက်၍ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်စာ ခပ်ယူ ထားကြသည်။ နတ်ဘက်အခြမ်းတွင် ရေချိုတွင်းရှိသော်လည်း သောက်ရေ ပေါ့သဖြင့် ချက်ပြုတ်ချိုးဖို့လောက်သာ အသုံးပြုကြသည်။

သူတို့အဖွဲ့သည် ငါးမများမိ ငါးမရှာမိ ကျွန်းကို အရင်ပတ်ကြည့် ချင်ကြသည်။ ကျွန်းက ကျွန်းပိုင်းကြီး။ သူတို့အဖွဲ့ တိုင်ပင်၍ စိတ်တူကိုယ်တူ နံနက်စောစော လျှောက်ကြသည်။

ယောက်ျားခြေဖြင့် ခပ်ကဲ့ကဲ့ လှမ်း ကြသည်။ ဝါးတွေ၊ ကြိမ်ပင်တွေ၊ စားပင်သောက်ပင်တွေ တောထပြီး ကြီးချင်တိုင်းကြီး သန်ချင်တိုင်း သန်နေ ကြသည်။

ကြိမ်တောကြီးဆို မည်မျှ ကျယ်ပြန့် သည်ကို ခန့်မှန်း၍မရ။ ကြိမ်၏ အလျားကို မည်မျှရှိသည်ဟု ခန့်မှန်းရ မလွယ်။ ကြိမ်ပင်သည် သဘာဝ အလျောက်ပေါက်ပြီး ကြိုးခွေသလို ခွေနေသည်။

ပြီးမှ ရှေ့ဆက်သွားကာ တစ်ခွေ ထပ်ခွေပြန်သည်။ အခွေပေါင်း မည်မျှ ဟု ခန့်မှန်း၍ မရအောင် များပြားလှ သည်။ ကြိမ်တောကြီးက မှော်မဆုံး၊ ကြည့်မဆုံး။ သူတို့အဖွဲ့မှာ အံ့ဩစရာ တွေချည်းပဲ ဖြစ်နေသဖြင့် အံ့ဩငေး ဖောရင်း လျှောက်ကြသည်။

သစ်ပင်ကြီးတွေဆို လူတစ်ဖက်စာ

မျှ ရှိသည်။ မိုးထိ မြင့်မားနေကြသည့် စားရသည့် အသီးအရွက်တွေ အကုန်နူးစား ဘာမှ မဖြစ်ပေ။ သူ သည် ခြေလှမ်းခပ်ကဲ့ကဲ့ လှမ်း၍ လျှောက်ကြရာ ကျွန်းကို နေ့ထူး (၁၂)နာရီခွဲမှ တစ်ပတ် ပတ်မိသည့် အကျယ်ဝန်း (၁၀)ပိုင်မျှ ရှိလိမ့်မည်။ ခန့်မှန်းရသည်။

သူတို့ ပြန်ရောက်ပြီး စား သောက်ဖို့ ပြင်ကြဆင်ကြ ချက်ပြုတ်ကြသည်။ ဟင်းစားဖို့အတွက် ငါးများသည်။ ငါးချက်ဖို့ ငရုတ်ပင်၊ ငရုတ်သီးစူးသည်။ အချဉ်အတွက် မန်းကျည်းသီးလိုသည်။

နတ်ဘက်အခြမ်းတွင် လူနှစ်စာ စာမျှ ကြီးမားသော မန်ကျည်းပင် တစ်ပင်ရှိသည်။ မော်ကြည့်သည့် အသီးစာစိတောင့်မှ မတွေ့။ ထို မော်ကြည့်နေစဉ် တခြား ငါးရှာအဖွဲ့ လှမ်းပြီး ပြောသည်။

‘အထီးပြတ်လဲ တက်သာတက်ပဲ အ ရလိမ့်ပယ်’

ဟု လှမ်းပြီးပြောသည်။

မီးလောင်သည် မန်ကျည်းပင် သို့ ခုန်တက်သွားသည်။ မန်ကျည်း ပေါ်ရောက်တော့ မန်ကျည်းသီး (၆) တောင့်ရသည်။

သူတို့အဖွဲ့တွင် လူ(၅)ယောက် ရှိသဖြင့် (၅)တောင့်ရသည်။ သူ အဖွဲ့ပြီးတော့ နောက်တစ်ဖွဲ့ တက် နေသည်။ သူတို့အဖွဲ့တွင်လည်း သူ သလောက် မန်ကျည်းသီးရသည်။

‘အထီးပြတ်ပင်က မော်ကြည့်လို့ တစ်တောင့်မှ မမြင်ဘူး အပင်ပေါ်က အထီးစုတ်ပယ်လို့ လှိုသလော့ အ ဂုဏ်အောင်ပေးပေး အထီးစုတ်ပယ် လို့ အထီးစုတ်ပယ်လို့ အထီးစုတ်ပယ်လို့’

စားသောက်ကြပြီး သူတို့

မျိုးဖိုး ပြင်ကြသည်။ ငါးတွေက
ကြည့်လိုက်လျှင် ငါးအုပ်ကြီးတွေမှာ
ကြည့်၍မဆုံး။ ရောမ ငါးအုပ်ကြီးတွေ
ပြင်တူ ငါးမျိုးကြသည်။

ငါးမျိုးတံတွင် အစာတစ် ရေထဲချ
ချက်ချင်းငါးမိသည်။ အစာတစ်သာ
ကြာသည်။ ဆွဲသည့် ငါးတွေမှာလည်း
ဆေးသေးမွှားမွှား မဟုတ်။ ပိသာ
ကျော်သည့် ငါးကြီးတွေ။ ငါးဆွဲတင်ရ
တာ လက်ညောင်းပြီး၊ လက်အန်သေ
လာသည်။

ငါးအုပ်ကြီးက ရေထဲမှာ အနေ
ပျက်။ ဤမျှ ငါးဆွဲ ငါးရနေသည်ကို
အားမရသူတစ်ဦးက ငါးမျိုးသုံးဆွင်
အစာတစ်၍ ရေထဲချလိုက်သည်။
ချသည်နှင့် ငါးသုံးကောင် ဟပ်တော့
သည်။ ဟပ်သည့် ငါးမျိုးမှာ အကောင်
သေးသေးမဟုတ်။ (၅)ပိသာလောက်
နို့မည့် ငါးမျိုးဖြစ်သည်။

ဒုက္ခရောက်ပြီ။ ငါးက ရေထဲက
ဆွဲအားနှင့်ဖြစ်၍ ငါးဆွဲအားကိုမနိုင်။
ငါးသုံးကောင်က တောင်မြောက် ပြေး
သည့်ငါးနှင့် ရှေ့တည့်တည့်ပြေးသည့်
ငါးမျိုးမို့ ငါးသုံးကောင်နှင့် တစ်နေ
ကုန် သွားတော့သည်။

သူများတွေ ငါးအကောင်(၄,၅)
ဆယ် ရသော်လည်း သူ့မှာ ငါးသုံး
ကောင်နှင့် တစ်နေကုန်သည်မို့ ငါးတွေ
မောမှ ဆွဲတင်၍ ရတော့သည်။

ရသည့်ငါးတွေ ခွဲပြီး လှန်းကြသည်။
ထိုသူမှာ ငါးသုံးကောင်နှင့် တစ်နေကုန်
မို့ နောင်တရမဆုံး ရှိတော့သည်။

သူတို့ ငါးမျိုးပြီးတော့ နဂါးဘက်
အခြမ်းကူးကြပြန်သည်။ နဂါးဘက်
အခြမ်းတွင် နဂါးချေးကျောက်တွေဖြင့်
လူသေမြှုပ်ထားသလို ကျောက်ပုံကြီး
တွေရှိသည်။ အပုံကြီး အပုံလေးတွေ
တစ်ကုန်းလုံးပြည့်နေသည်။ ကိုသန်း

မောင်ဆိုသူက ပွတ်သပ်ကြည့်နေ
သည်။

ကိုသန်းမောင်သည် သူတို့အဖွဲ့တွင်
အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။ ရယ်စရာ
မောစရာ ပြောတတ်သည်။ နောက်
တတ်ပြောင်တတ်သည်။ အသာညိုညို
ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း အနောက်
အပြောင်ကြမ်းသည်။

တစ်ခါက ငါးမျိုးထွက်နေရင်း
အပြောကြမ်းသဖြင့် ပါးတစ်ခြမ်းရွဲ
သွားဖူးပြီး ဆိုင်ရာပိုင်ရာတို့ကို
တောင်းပန်လိုက်မှ ပျောက်သွားသည်။
ယခုတစ်ခါ အရွတ်အနောက် ပြောဖို့
စပြန်ပြီ။

'ကိုသန်းမောင် ခင်များ စကား
ပြောတာ ဆင်ခြင်ပြောနော်၊ ပင်လယ်
ပြင်ထဲမှာ ပြောမှားဆိုမှား မဖြစ်စေနဲ့၊
ဟိုတစ်ခါလို ပါးရွဲနေဦးမယ်'

သတိပေးသော်လည်း ကိုသန်း
မောင်က ဂရုမစိုက်။ အကြီးဆုံး နဂါး
ချေးကျောက်ပုံကြီးကို လက်ဝါးနှင့်
အုပ်ပြီး ရိုက်လိုက်သည်။

'နဂါးကြီး အထဲမှာနဂါးကြီး ရှိတယ်ဆိုရင်
အသံပေးပါ၊ ရှိကြောင်းပြပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။ အဖော်တွေက
ကိုသန်းမောင်ကိုကြည့်ပြီး...

'ဒီလူ မဟုတ်တာ လုပ်ပြန်ပြီ'

ဟု ညည်းကြသည်။ ကိုသန်းမောင်
သည် ပထမအကြိမ်ပြောပြီး ဒုတိယ

အကြိမ် လက်ဝါးနှင့် ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်
လိုက်ကာ ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'နဂါးကြီး အထဲမှာ ရှိနေတယ်ဆို
ရင် အသံပေးပါ'

ကိုသန်းမောင် နှစ်ကြိမ်မျှ ရိုက်ပြီး
ပြောနေသော်လည်း ဘာသံမှ မကြား
ရသဖြင့် မကျေနပ်ဖြစ်ကာ တတိယ
အကြိမ် လက်ဝါးနှင့် ခပ်ပြင်းပြင်းရိုက်
ပြီး အသံခပ်ကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်
ပြောလိုက်ပြန်သည်။

'နဂါးကြီး တွင်းထဲမှာ နဂါးကြီးရှိနေ
တယ်ဆိုရင် ရှိကြောင်း အသံပေးပါ'

ဟု အော်ပြောလိုက်သည်။ ကိုသန်း
မောင် တတိယအကြိမ်ပြောပြီး မကြာမီ
မှာပင် နဂါးချေးကျောက်ပုံထဲမှ ကျယ်
လောင်သော အသံကြီး ကြားရလေ
တော့သည်။

မိုးခြိမ်းသံဟု ပြောရမလောက်
ကျယ်ဝန်းသော အသံကြီးဖြင့် "ဂျိန်း၊
ဝုန်း၊ ဂျိန်း၊ ဂျိန်း" ဟူသော အသံကြီး
ကြားရလေတော့သည်။

လူ(၅)ယောက်စလုံး ကြောက်လန့်
ပြီး ဘယ်သူမှ အဖော်ညီမနေရဘဲ
နဂါးဘက်အခြမ်းမှ နတ်ဘက်အခြမ်း
သို့ သုတ်ခြေတင် ပြေးခဲ့ကြရလေ
တော့သည်။

'ကဲ လုပ်ချင်ဦး'

ဟု ဝိုင်းပြီး ပြောကြသည်။

နလုံးတုန်ရင်တုန် ဖြစ်ကာ

တစ်ခါရာ

သိလ
(ရေတံခွန်တောင်)

[၁]

မွေးရပ်မြေ ပခုက္ကူအနောက်တွက်ရင် တော့ ပုပ္ပါးတောင်က တောင်အရပ်မှာ ကျတယ်။ စိမ်းပြာပြာတောင်ကြီးက ထီးထီးကြီး။ ပြောရရင်တော့ ရောဝတီ မြစ်ကြီးရဲ့ မြောက်ဘက်နဲ့ တောင်ဘက် ပေါ့။

အဲဒါ နေကျကျ ပူနေရင်တော့ တောင်မကြီးသဏ္ဍာန်မှာ တောင် ကလပ် ပွေးပွေးလေးက ရေးရေးပေါ့။ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး။ ငယ်ရွယ်သူတို့ သဘာဝ ပုပ္ပါးတောင်ကြီး လှမ်းမျှော်

ကြည့်ရတာကိုကပဲ လွမ်းချင်စရာ ဖြစ် နေတော့တာပါ။

အရပ်ထဲက ချမ်းသာသူတချို့ဆိုရင် နွေရာသီကျ အဲဒီ ပုပ္ပါးဆိုတာဆိုကို သွားနေကြတာကလား။

မိုးလေး တဖြိုက်နှစ်ဖြိုက်ကျပြီး ရာသီဥတုအေးလာပြီဆိုမှသာ ဖြိုမှာ ကျန်ရစ်တဲ့ သားသမီး၊ တူသား နောင်မယ်က သွားပြန်ခေါ်ကြရတာ။

အဲဒီမှာ ပြန်လာတဲ့သူတွေဆိုကနေ ဒဏ္ဍာရီတွေ ကြားရတော့တာပါပဲ။ အဝတ်တန်ဆာတွေနဲ့ နတ်ဆိုတာ

ကို ရိုးတိုးရိပ်တိပ် မြင်ခဲ့ရသလိုပဲ တီးသံမှုတ်သံ သဲ့သဲ့ကြားခဲ့ရသလိုပဲ ဟိုလိုလိုဒီလိုလို ဆိုတာတွေပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ပဲ ပုပ္ပါးဆိုတာ အရမ်းကာမ ပြောမရ၊ လုပ်မရတဲ့ သတိထားရမ နေရာတစ်ခုကို ငယ်သူတွေရဲ့ စိတ်က စွဲကုန်တော့တာပါ။

ဒီကြားထဲမှာ ပုပ္ပါးတောင်ကြီး ငါတွေ ဖုံးကုန်ပြီဆိုရင် မကြာခင်ပခုက္ကူဘက်ကမ်း မိုးရွာတတ်တာကို ပြောပြနေတော့ "ပုပ္ပါးတံခွန်မြို့ အိမ်ထိုင်လား" ဆိုတာကလဲ ပါးစပ်ဖျားမှာ ငေါ့လွယ်ဆိုလွယ် သီလွယ်နေပြန်ပါတော့တယ်။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ကတော့ ငွေဆိုတာက အရင်းအနှီးရှိခဲ့ဖူးတာလား ရှိတော့မှာလားဆိုတာ မသိမတတ်ခံစားနေရပါတော့တယ်။

[၂]

ကျွန်တော် အရွယ်ရောက်လာသီ လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာဘွဲ့ ရခဲ့သီ ပုပ္ပါးဘက်က ရွာသူတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါပြီ။

အဲဒီမှာ မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး အင်ဂျင်နီယာ တစ်ယောက်အနေနဲ့ ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့နယ်၊ ဖွဲ့တောင်ကလပ်အတွက် မီးလင်းဓာတ်အားလိုင်းဆွဲ၊ ထရန်စဖော်မာ ထိုင်နဲ့ လုပ်ငန်းတွေဆီလဲ သွားရော စစ်ဆေးခဲ့ရပါပြီ။

ဝန်ထမ်းငယ်တွေ လုပ်နေကိုင်ကြတဲ့ကြားမှာ နေပူပူ ရပ်နေ ကျွန်တော့်ကို...

'လာပါဗျ အရိပ်ထဲလာထိုင် ရေခွေးကြမ်းသောက်ပါဦးဗျ'

အသားလတ်လတ် အရပ်ပုပုနဲ့ သူ့အသားတစ်ယောက် ဖြစ်ဟန်တူသူက လာခေါ်တယ်။ သူ လက်ညှိုးညှိုးတုံ့ဆို ကြည့်လိုက်ပြန်တော့လဲ သူ့ခေါ်မယ့်အိမ်က လုပ်ငန်းခွင်နဲ့ မလှမ်းတောင်း လှမ်းပြင်နိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်နေတယ်။ မြို့နယ် လျှပ်စစ်အင်ဂျင်နီယာတလဲ...

'ပြီးတော့မှာပါ၊ ပြီးရင် ကျွန်တော် အကြောင်းကြားပါမယ်။ ခဏလိုက်ဆိုင်လိုက်ပါဦး'

ဆိုလာတာနဲ့ အရပ်သားတွေနဲ့လဲ ရင်းနှီးချင်တာနဲ့ သူခေါ်တဲ့ဆီ ကျွန်တော် လိုက်သွားလိုက်တယ်။

သူ့အိမ်ထဲရောက်တော့ စားပွဲနဲ့ ဆန်းလျားနှစ်လုံး ခင်းထားတာနဲ့မှာ ကျွန်တော် ဝင်ထိုင်လိုက်တယ်။

ကျွန်တော့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆန်းလျားမှာ လာခေါ်တဲ့သူက ဝင်ထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်အတွက် ရေခွေးကြမ်း တစ်ခွက် ငွဲပေးတယ်။

'ကျွန်တော်နာမည် စံဖေပါ' နာမည်အတိအကျကို ကျွန်တော် မမှတ်မိတော့ပါ။

သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်တယ်။ အဲဒီမှာ မြန်းဆို လူတစ်ယောက် အိမ်ထဲ ဝင်လာပြန်တယ်။

အဲဒီခေတ် ပါတီကောင်စီက လူတွေ ဆောင်းတတ်တဲ့ ဦးထုပ်မျိုး ဆောင်းထားပြီး ရုံးသမားတွေ ဆွဲတတ်တဲ့ လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးနဲ့လူပါ။ သူက အိမ်ထဲဝင်လာပြီး ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့ ပြီးမှ ဦးစံဖေနား ကပ်ပြီး...

'သူ့ သူ့ကို ကျွန်တော် ဟိုပေါ်ခေါ်ပါရစေ'

ဒီလိုပြောတယ်။ အပြောခံရတဲ့

အိမ်ရှင်ဦးစံဖေက ရုတ်တရက် ကြောင်သွားသလိုနဲ့ ပြီးတော့ ချက်ချင်းမှပဲ...

'ဟာ ခေါ်သွားပါ ခေါ်သွားပါ'

ပြောပြောဆိုဆို လှေကားအတက်ဆီကလဲ သူကပဲ ဦးဆောင်ခေါ်သွားတယ်။ ဘာရယ်မသိဘူး။ ကျွန်တော်လဲ ထလိုက်၊ လိုက်တယ်။ လှေကားတစ်ဝက်လောက်ရောက်တော့သာ...

'ဟာ'

ကျွန်တော့်ပါးစပ်က လွှတ်ခနဲ အသံထွက်သွားတယ်။ အိမ်အပေါ်ထပ်မှာက လူလောက်ရှိတဲ့ ဘဘိုးမင်းခေါင် ရုပ်တုကြီးက ကျွန်တော့်ကို ရပ်ကြည့်နေသလိုဖြစ်နေတာ မဟုတ်ပါလား။

'ဟုတ်... ဟုတ်တယ် ခင်ဗျား အိမ်ထဲ ထိုင်နေတာကို ပြပြီး သူ့ကို အပေါ်ခေါ်လို့ အဘကပြောလို့ ဘုမိတ်တယ်နဲ့ အိမ်ထဲ ဝင်လာပြီ ခင်ဗျားကို ခေါ်တာ။ ကျုပ်က ကျောက်ပန်းတောင်က တစ်ဝန်ထမ်းဟောင်းတစ်ယောက်ပါ။ ဒီကို ပုတီး လာလာ စိတ်တယ်'

ဦးစံဖေအိမ်ထဲ ကျွန်တော် ထိုင်နေတုန်းမှာ ဝင်လာခေါ်တဲ့သူက ဒီခါမှ ရှင်းပြတယ်။

အဲဒီမှာ ဦးစံဖေထဲ သူ့ထဘိုးမင်းခေါင် တောက်ယူပြီး ထမိန်ညှိုးနဲ့ နို့တိုက်မွေးခဲ့တဲ့ ဘိုးမင်းခေါင် ရဲ့သားဆိုတာကို ပြောလာတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် လုပ်ငန်းခွင်ထဲ ရှိနေတုန်းမှာ...

'သူ့ကို ခေါ်လိုက်'

လို့ ဘရဲ ပြောသံကြားလို့ ကျွန်တော်ကို လာခေါ်ရကြောင်း ရှင်းပြပြန် တယ်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ အံ့သြမှုနဲ့အတူ အကယ်ဒမီ ကောလိပ်ဂျင်နေဝင်း မိသားစု လှူဒါန်းထားတာတွေနဲ့ ဘရဲဂျင်က အသုံးပြုခဲ့တဲ့ ရေခွေးကြမ်းအိမ်ကွဲနေလို့ ဖာထေးထားတဲ့ အကြမ်းပန်းကန်လုံး စတာတွေကို တွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။

စိတ်ထဲမှာကတော့ အကျိုးအကြောင်းက ဘာပါလိမ့်၊ သူ့ရှိနေကြောင်း အသိပေးတာလား စတာတွေက လွှမ်းမိုးသွားပါတော့တယ်။

[၃]

ဒီအကျိုးအကြောင်းကို ရေတံခွန်တောင် ဆရာတော်ကြီးဆီ ပြန်လျှောက်တင်မိတော့...

'အဘိုးကြီးက လက်ဝဲပေါက်ကြီးကွဲ ပြန်တယ် ထက်တယ်။ ဝါမှာ သူ့ကို ခဏခဏ အကျအညီတွေ တောင်းနေတာ'

ဒီလို မိန့်တယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်ရဲ့ လက်ရင်းတပည့်ကြီး ခေါ်ဒေါ်စိက...

'ဟုတ်ပါပေါ့ လာလိုက်မှပြန် တိုက်ဖောက်ပြီး ပုဆိုးအိမ်အနက် ကွက်ထောက်ကြိမ်နဲ့ လွယ်အိတ်နှစ်လုံး သိုင်းလွယ်လို့ အဲ... ကျုပ်ကို တွေ့လို့ကတော့ လွယ်အိတ်ထဲက ဆေးထုပ်ပြီး တိုက်တော့တာပဲ။ လူက လှုပ်ချောကြိမ်ကွယ်'

ဒီလို ဝင်ပြောပြတယ်။

အဲဒီမှာ ဆရာတော်က...

'ဟဲ့ ပီထီ သူတို့က သူတို့ လာချင်တဲ့ပုံနဲ့ လာတာဟဲ့ ရုပ်ပြောင်းလို့ရတယ်။ အဲ... မှတ်ထားနာမက အဆံ့ အဆံ့ကိုဟော့ ပြောင်းလို့ မရဘူးဟဲ့' အမိနဲ့ရှိတယ်။

ဒီလိုတွေကြောင့်လဲ ကျွန်တော့်မှာ ပိစွာ ထွက်ရင်ပေါက်ဆိုတာတွေကို သိရ ကြားလာရပါတော့တယ်။

[၄]

အချိန်တွေ ကြာလာခဲ့ပါပြီ။

ဆရာတော်တောင်မှလဲ ထွက်ရင် မြန်းသွားခဲ့ပါပြီ။

အဲဒီမှာ ကျွန်တော်လဲ မကွေးတိုင်း ဒေသကြီး ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေပါပြီ။

ဒီမနက် စောစောမှာတော့ ညအိပ် ပုတီးစိပ်ထွက်ရာ လယ်ကိုင်ကျောင်း တော်ရာကနေ မင်းဘူးကို စောစော ထွက်လာခဲ့ပြီး အဲဒီကမှ မကွေးကို စက်လှေနဲ့ မြစ်ဖြတ်ကူးလိုက်ရတယ်။ ရုံးချိန်မီဖို့လို့ စိတ်ကလဲ ခပ်စောစော ရယ်။

မကွေးဘက်ကမ်း ရောက်တော့ စက်လှေပေါ်က ဆင်းလိုက်တယ်။ လာကြိုတဲ့ တပည့်တွေကလဲ အပြေး လာလို့။ အဲဒီမှာ...

'ဆ ဆရာ'

တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ပြူးတူးပြုတ်ကြည့်ပြီး ခေါ်တယ်။ ကျွန်တော် သူ့အကြည့်ကြောင့် နောက် လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ယောဂီဝတ်စုံနဲ့ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ အသားအရေ ဝင်းဝင်း စိုစို နှာတံစင်းစင်း ဘာဘိုးမင်းခေါင်က နောက်ကနေ ကျွန်တော်ညာဘက်ပန်း ကို ဆုပ်ကိုင်လာတယ်။

သန်မာလိုက်တာက ကျွန်တော် ရုန်းလို့ မရဘူး။ ဒါနဲ့ ခပ်ကုပ်ကုပ်ပဲ ၂၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပုဂ္ဂလင်း

စက်လှေပေါ်ကနေ ဖြည်းဖြည်းထိန်း ဆင်းရင်း ဘကို ခေါ်လာခဲ့ရတယ်။

ကမ်းစပ်ပေါ်ရောက်တော့ ဘက ကျွန်တော်ပန်းကို လွှတ်ပေးပြီး ကမ်းပါး အမြင့်ပေါ် ဆက်တက်သွားတော့ တယ်။

'ဘယ်က ဘကြီးလဲ မသိဘူး။ ဆရာ ကို ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်တာမှ တောင် လို့'

သန်မာမှုကို သတိထားမိတဲ့ တပည့် တစ်ယောက်က ဆိုတယ်။

ကျွန်တော် စက်လှေပေါ်မှာရှိစဉ်က အာမေဩတ်ပြုခဲ့တဲ့ တပည့်လေးမြင့် ကတော့...

'ဆ ဆရာ အဲ အဲဒါ ဟို ဟို ဘိုးမင်းခေါင် ယုတ်လား'

လမ်းကြောင်းတဲ့စကား ပြောတယ်။ ဒီခါမှ ဘယ်က ဘကြီးလဲ မသိဘူးလို့ ဆိုတဲ့ တပည့်က ဘ ထွက်သွားရာ နောက်က ပြေးလိုက်သွားတော့တယ်။

မမီလိုက်တော့ပါဘူး။ ကမ်းပါးပေါ် က ကားလမ်းပေါ်ရောက်တော့ ဘာမှ မမြင်မတွေ့ရတော့ဘူးပါတဲ့။

ကျွန်တော်ကတော့ ပခုံးပေါ်က လက်ညှစ်အားဒဏ်ကို ခံရင်း ဒီစက် လှေ ကျဉ်းကျဉ်းပေါ်မှာ မြစ်ဖြတ်ကူးနေ စဉ်က ဘာလို့များ ဘကို မမြင်မတွေ့ ရတာပါလိမ့်လို့သာ စဉ်းစားနေမိပါ တော့တယ်။

အဲဒီကစပြီး အခု အသက်အရွယ် ရလာတဲ့အထိ နောက်ထပ် မမြင်မတွေ့ ရတော့လို့လဲ ဘနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ ဆက် သွယ်မှုက ဒီဘဝ ဒီမျှသာလို့ပဲ အောက်မေ့ရတော့မှာလေလား။

သီလ
(ရေတံခွန်တောင်)

စာချက်နာ (၂၃၄)မှ အဆက်

အဲဒီကတော့... ခြောက်ခုကိုလေ သည့် သူတို့သည် စာပိုဒ်လောက် ရှာကြည့် ငါးတွေကလေး တစ်ယောက် ကို အချိန်(၁၀)ကောက်ခံကြည့် ပြန်ကြရန် စီမံကြစော့သည်။

တစ်လခါသော အချိန်သည်သူတို့ ကျွန်၏ အမေအဖား အခြေအနေ သိရှိကြပြီး နားတက်အခြေခံမှ အမေ အနေ နတ်ဘက်ခြမ်း အခြေအနေ လည်း အကြောင်းမဲ့ သိကြည့်ဖြင့်လည်း လူတွေ တည်ရှိကြလျှင် နားတက် အခြေတွင် ပတ်ညီရှိကြသိ နတ်ဘက် အခြေမှသာ တည်ရှိကြသည်။ နား မှက်တောင်း အကြောင်းသိပါလေ့ သည်ကို ပြောကြားကြရသော စာအကြမ်း မှုနည်းသို့ ပညာတစ်ဦးမှ နားတက် အခြေတွင် ပတ်ညီမရှိပေ။

တည်ရှိကြလျှင် မခေါ်ဝင်တောင်လျာ ဘာကြောင့်မှန်းမသိ ပညာသည် မှ နားတက်အခြေတွင် ပတ်ညီရှိသူ သူတို့အချိန်တွင် ငါးခြောက်ခု သန်မာထွားခြင်းသော ငါးများရက် တောင်ပလိုက်ရက် ခန့်တံ သစ်ထု သစ်ပွား သယ်ယူကြသဖြင့် အိမ်အ အပြုပန်း လှကြပေတော့သည်။

တစ်ကျွန်လို့မှာ ဆပ်သွားမူဝင် တောက်ကြီးထထောင် ပေါက်နေသဖြင့် ရှေ့ပေါ်ကို မရောက်မီကပင် ခြေကြိုခွင့် ရှေ့ သည်။

ကျွန်နုသာကို ဘယ်အချိန်တွင် အလွန်နေလို့ထိုင်လို့ ကောင်းတယ်။ ဘဝ ပါး ရှာတွေ့လို့လဲ ကောင်းတယ်။ အပတ်ခန်း ကျင့်စွာတွေက ကျွန်နုသာ အားကိုးပြီး စားလောက်နေကြတာ ခုတော့ မသွားကြတော့ဘူးဟဲ့

'ဟင်... ဘာဖြစ်လို့လဲ ကျွန်နုသာ က အခြေအနေ ပြောင်းလဲသွားလို့ ငါးတွေ မရှိတော့လို့လား'

မေကြည့်ရာ... 'မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ ခုခါ ကျွန်နုသာ တစ်ပတ်က စခန်းရ နေရာမှာ ကြံတော့ ငါနတ်လူတွေ မသွားကြဘူး ဘူးကွာ'

ဟဲ့ ငါးလောင်က သူ့အဖေအဖေ ပြောပြပါသည်။
တော်လင်းနိုင်

မိုးမင်းစိန်

နာနာဘာဝသို့တာ

ကြောက်စရာလား၊ ခိုင်းစရာလား

ပရလောကသားဟု ခေါ်သည့် နာနာဘာဝများ ရှိသည်ကို ယုံသူများ ရှိကြသလို၊ မယုံသူများလည်း ရှိကြပါသည်။ ယုံတော့ ဘာထူးသလဲ၊ မယုံတော့လဲ ဘာဖြစ်သလဲဟု မေးခဲ့သော် စာရေးသူ ဘာမှ မပြောလိုတော့ပါ။

သို့သော် လောကီရေးရာ ကိစ္စတွေသည် စာရေးသူတို့ လက်လှမ်းမမီသော ဖြစ်ရပ်ကိစ္စတွေ အများကြီး ဤလောက၌ ရှိနေသည်ကိုတော့ လက်ခံသင့်သော ကိစ္စတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဟို...လွန်ခဲ့သော အနှစ် နှစ်ဆယ် F.38A. September, 2015.

ကျော်ခန့်က စာရေးသူ စန္ဒာမဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်ဖူးပါသည်။ နိုင်ငံကျော် ရုပ်ရှင် မင်းသားကိုဝင်းဦး တည်ထောင်ခဲ့သောမဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမဂ္ဂဇင်းထဲ၌ လန်ဒန်မြို့ ဘုရင်မကြီး၏ ဝင်ဆာရဲတိုက်နှင့် တော်ဝင်နန်းတော်ထဲ၌ စာရင်းကောက်ယူထားသော နာနာဘာဝတစ္ဆေ သရဲပေါင်း (၂၅)ဦး ရှိသည်ဟု ဖတ်ဖူးပါသည်။ နန်းတွင်း

က လူတော်တော်များများ တွေ့ကြုံခဲ့ဖူးသည်။

တစ်ဖူးထူးခြားဖွယ်မှာ ထိုတွေ့ကြုံခဲ့သူတို့သည် ထိုဝိညာဉ်ခေါ် နာနာဘာဝတို့ကို မြင်ရသောအခါ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းမရှိကြ။

နန်းတော်မှ မာဂရက်မင်းသမီး (အမည်လွဲလျှင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ မမှတ်မိတော့၍ ဖြစ်ပါသည်။)ဆိုလျှင် တစ္ဆေ

ခြောက်တာကို ခံစားဖူးချင်၍ မှောင်
မိုက်သည့်အခန်းထဲ တစ်ဦးတည်း
နေကြည့်သည်ဟု ဖတ်ဖူးပါသည်။
တချို့ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ကြသည်
လည်း ရှိပါသည်။ မှတ်မိသမျှ အနည်း
ငယ် ဖော်ပြပါရစေ။

ဝင်ဆာရဲတိုက်ကို စောင့်ရသော
အစောင့် လက်နက်ကိုင်တစ်ဦးသည်
တစ်နေ့သောအခါ ရဲတိုက်အခန်း
ပြတင်းပေါက်အနားတွင် ကျောဘုရင်
မင်းမြတ် ရပ်နေသည်ကို မြင်တွေ့ရရာ
ချက်ချင်း အလေးပြုလိုက်သည်။

နောက်မှ သူ သတိရမိသည်မှာ
ကျောဘုရင်သည် ဟိုလွန်ခဲ့သော နှစ်
များစွာက ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပြီး ဖြစ်
သည်ကို တွေးမိ၏။ သူ ချက်ချင်း
သတိလစ် မေ့မြောသွားခဲ့သည်တဲ့။

ယခု စာရေးသူ တင်ပြသော နာနာ
ဘာဝ၊ ပရလောကသားတို့ကိုလည်း
လိုရာခိုင်းနိုင်ရာ၊ စေခိုင်းသူ ပုဂ္ဂိုလ်
အပေါ်မှာ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုး ဖြစ်နိုင်
ပါသည်။ သို့သော် ပရလောကသားတို့
ကို လူသားအားလုံးအား ဒုက္ခပေးနိုင်
အောင်တော့ မည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကမှ
မလုပ်နိုင်၊ လုပ်လည်းလုပ်လိမ့်မည်ဟု
စာရေးသူ မထင်မိပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လူတို့တွင်
သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာစွမ်းအား ရှိကြ၍
ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဘုန်းကံ
ကြီးမားသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဤလောက၌
ရှိနေကြပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို
အဆင့်နိမ့်လူ့အပိုင်းခံ ပရလောက
သားတို့က အနားသို့ပင် မသိဝံ့ကြ
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်
ကြီးမားပြည့်စုံသော ဆရာတော်ကြီး
များလည်း ရှိကြရာ ထိုဆရာတော်ကြီး
များ၏ ပရိတ်ရေနှင့် မေတ္တာတော်တို့

ကို နာနာဘာဝများ အလွန်ကြောက်ရွံ့
ကြသည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။

နာနာဘာဝ ပရလောကသားများ
နှင့် ပတ်သက်၍ အတွေ့အကြုံတစ်ခု
ကို တင်ပြလိုပါသည်။ **၁၉၈၈ ခုနှစ်၊
ဩဂုတ်လ နောက်ဆုံးပတ်အချိန်**
မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး အရေးအခင်း
ကာလအခါက **စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ
ကြီးရွှေဘိုခရိုင်အတွင်းမြို့ငယ်လေး
တစ်ခုက အဖြစ်အပျက် အမှန်ပါ။**
အားလုံးသိရှိထားကြသည့်အတိုင်း
မြို့ကြီး၊ မြို့ငယ်တို့တွင် မဆလအစိုးရ
ကို ဆန္ဒပြချီတက်လျက် ဆန့်ကျင်နေ
ကြသည့်ကာလ ဖြစ်ပါသည်။ သပိတ်
စခန်း အသီးသီးဖွင့်ထား၍ နေ့စဉ်လိုလို
လူစုလူဝေး လူအုပ်ကြီးများနှင့် လှည့်
လည် ကြွေးကြော်၍ ဆန္ဒထုတ်ဖော်နေ
ကြချိန် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချိန်က စာရေးသူလည်း
ဝန်ထမ်းတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သာမန်
ဝန်ထမ်းမဟုတ်ပါ။ စာရေးသူ၏
အထက်လူကြီး မြို့နယ်အရာရှိမှာ
ဩဂုတ်လဆန်းပိုင်းမှာ မန္တလေးမြို့သို့
ပြောင်းရွှေ့ခွင့် ရထား၍ ပြောင်းသွား
ပါသည်။

အထက်တိုင်းအရာရှိ၏ တယ်လီ
ဖုန်းမှတစ်ဆင့် ညွှန်ကြားချက်ဖြင့်
စာရေးသူအား မြို့နယ်တာဝန်အားလုံး
ရုံးကိစ္စအရပ်ရပ်ကို လွှဲအပ်ခဲ့ကာ သူ
တာဝန်ကျရာ မန္တလေးသို့ ထွက်ခွာ
သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်၌ စာရေးသူ
မှာ စိုးရိမ်သောက စိတ်များစွာနှင့်
ရုံးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်နေပါ
သည်။

ထိုအထဲတွင် တစ်ခုသော ဌာနမှ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှ သူ၏ လက်အောက်
ဝန်ထမ်းများ တစ်ဦးတလေမှ ဆန္ဒပြပွဲ
တွင် မပါဝင်ပါ။ ထို့အတွက် သပိတ်

စခန်း ဦးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဘာ
ပြဿနာမှ ပေါ်သည်မကြားမိပါ။

ထိုဌာနနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးမှာ ကျန်းမာ
ရေးဌာနဆရာဝန်ကြီးနှင့် လက်
အောက်ဝန်ထမ်း သူနာပြု စသည်များ
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဌာနက မည်သူတစ်ဦး
တစ်ယောက်မျှ ဆန္ဒပြပွဲ မပါပါ။

၁၉၈၈ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
(၁၈)ရက်နေ့မှစ၍ နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်
ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ကြီး
ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ စာရေးသူတို့
မြို့သို့လည်း ရွှေဘိုခရိုင်ရတပ်ရင်း(၄၀)
မှ ဗိုလ်ကြီးတစ်ဦး ရောက်လာပြီး
မြို့နယ်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်
ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ထူ
အပ်ချုပ်ပိတော့သည်။

ကာဖြူးအမိန့် ထုတ်ထား၍ ညနေ
(၆)နာရီမှ နောက်တစ်နေ့ နံနက်
(၆)နာရီအတွင်း ဖြတ်သန်းသွားလာ
ခွင့်မပြုရအမိန့်ကိုလှည့်၍ တစ်မြို့လုံး
ကြေညာထားပါသည်။

ညနေ(၆)နာရီကျော်မှ ဖြတ်သန်း
သွားလာမှုတွေ့လျှင် ပစ်ခတ်နှိမ်နင်း
ရလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း ကြေညာထား
ပါသည်။ မည်သူမျှ အပြင်မထွက်ခွဲ
တော့ပါ။

အဖြစ်အပျက်က စပါပြီ။ ညပိုင်း
နေဝင်လာလျှင် မြို့နယ်ဆရာဝန်ကြီး
နေအိမ်ပေါ်သို့ ခဲလုံးများ တဖြုတ်ဖြုတ်
ကျလာပါသည်။ ဆရာဝန်ကြီးကို
အနှောင့်အယှက် လုပ်လာပါသည်။

ထို့ကြောင့် သက်ဆိုင်ရာ ငြိမ်ဝပ်
ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ
ဗိုလ်ကြီးထံ နံနက်လင်းသောအခါ
သွား၍ ဆရာဝန်ကြီးမှ သတင်း
တိုင်ကြားပါတော့သည်။

ဆရာဝန်ကြီး စိတ်ထဲတွင် အရေး
အခင်းကာလ သူနှင့် သူဌာနဝန်ထမ်း

များက ဆန္ဒပြတန်းစီ လှည့်လည်သည် အထဲ မပါ၍ မကျေနပ်သော သပိတ်စခန်းအဖွဲ့ဝင်များက ပစ်သည်ဟု ဆိုဆထားပါသည်။

ထိုအချိန်၌ သပိတ်စခန်း လုံးဝ ချိတော့ပါ။ အဖွဲ့ဝင်ဆိုသူတွေလည်း ကြောက်လန့်၍ ကြက်ပျောက် ငှက်ပျောက် ပြေးကုန်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ကြီးမှာလည်း တပ်ကြပ်ကြီးနှင့် တပ်သားအချို့ ပါလာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညပိုင်း ကင်းပန်းဝပ်၍ ဆရာဝန်ကြီးအိမ်ကို စောင့်ကြပါသည်။ ခဲများက ကျွန်ကျလာပါသည်။ မကြာမီ "ဟောင်း ဟောင်း" ဟူသော သေနတ်သံများ ကြားလာရပါသည်။

နောက်ရက်များမှာလည်း ယခင်ရက်များအတူ ကင်းပန်းဝပ်ပါသည်။ ခဲများ ကျမြဲအတိုင်း ကျလာပါသည်။ ဤအချိန်တွင် ကင်းပန်းဝပ်သူ စစ်သားများက ဆရာဝန်ကြီးနေအိမ် အနောက်ဘက် ကိုက်(၅၀)ခန့်မှ ဝပ်၍ စောင့်ကြပါသည်။

ထို ဆရာဝန်ကြီးအိမ်အနောက်ဘက် ကိုက်(၅၀)ခန့်အကွာတွင် မန္တလေး- စစ်ကိုင်း-မြစ်ကြီးနားသွား မီးရထားလမ်း ရှိပါသည်။ ထိုမီးရထားသံလမ်း အနောက်ဘက် ကပ်လျက် လောက်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း ဝင်း၊ ဘုရားနှင့် ရေကန်တစ်ခု ရှိပါသည်။

ကံဆိုးချင်တော့ ယခင် သပိတ်အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးနှင့် လူငယ်လေးသုံး လေးဦး တို့က ကန်ထဲဆင်း၍ တိတ်တဆိတ် ငါးဆီးဖမ်းနေချိန်နှင့် ဆုံနေပါသည်။ သံလမ်းနားဝပ်နေသော စစ်သားများကလည်း ဆရာဝန်ကြီးအိမ် ခဲကျသံကြားသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် "ဟောင်း

ဟောင်း ဟောင်း" သေနတ်များဖြင့် ပစ်ပါသည်။

ထိုအချိန် ကန်ထဲ ငါးဆီးဖမ်းနေသော သကောင့်သားများလည်း မိမိတို့ကို ပစ်ဖမ်းသည် အထင်နှင့် ဇွတ်ပြေးကြရာ စစ်သားများ၏ ဖမ်းဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရပါသည်။

သို့သော် ထိုသူတို့ကို ဖမ်းဆီးထားစဉ်မှာပင် ညပိုင်းရောက်လျှင် မြို့နယ် ဆရာဝန်ကြီးအိမ်ပေါ်သို့ ခဲများ ဆက်တိုက်ကျမြဲပင်။ ဆရာဝန်ကြီးအိမ် ခဲပေါက်မှုနှင့် ယခု ဖမ်းဆီးထားသူများလုံးဝ မပတ်သက်ကြောင်း သိရသောအခါ အားလုံး လွတ်လာကြသည်။

ဆရာဝန်ကြီးအိမ် ညအခါ ခဲပေါက်ခံရသည်ကို တစ်မြို့လုံး ကြားသိကြသည်။ သို့သော် မည်သူက ပေါက်သည် ကို ရှာမရ ဖမ်းမိ ဖြစ်နေပါသည်။ ခဲများက ညစဉ် ကျမြဲ။

ဆရာဝန်ကြီးအနေနှင့် သူ့အိမ်ပေါ် ခဲကျသည်ကိစ္စသည် မကျေနပ်သူ သပိတ်အဖွဲ့သားတစ်ဦးဦးက တစ်နေရာရာကနေ ပစ်သည်ဟု စိတ်ထဲစွဲနေသည်။ ဆရာဝန်ဆိုသော သိပ္ပံသမားကိုး။

စစ်ဗိုလ်ကြီးကလည်း သူ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု အုပ်ချုပ်ရေးကို လာရောင့်ယှက်သည် ကိစ္စဖြစ်၍ စိတ်ထဲမှာ မခံချိမခံသာ ဖြစ်နေရသည်။ တစ်နည်းခဲနှင့် အဆက်မပြတ် ညတိုင်းပေါက်နေခြင်းသည် သူ့ကို အန်တုတာလား ဤသို့ တွေးစရာပင်။

နောက်တော့ အရပ်ထဲမှ ပြောသံကို စာရေးသူ ကြားလာရပါသည်။ အဖြစ်က ဒီလိုပါတဲ့...။ ဆရာဝန်ကြီး၏ ဆေးရုံဝင်းထဲ ဝန်ထမ်းအိမ်ရာတွင် အနီးအနားရွာတစ်ရွာမှ ဝန်ထမ်းမဟုတ်သူ တစ်ဦးသည် လာရောက်နေထိုင်သည်။ ထိုသူ၏ အသက်မှာ (၅၀)ကျော်ခန့်ရှိပြီဟု ဆိုသည်။

ထိုလူကြီးနှင့် ဆေးရုံဝန်ထမ်းများအကြား ပြဿနာရှိရာမှ ဆရာဝန်ကြီးက ထိုသူ့ကို သူ့ဆေးရုံဝင်းမှ နှင်ထုတ်လိုက်၏။ ထိုအချက်ကို ထိုဖော်ပြပါ အသက်(၅၀)ကျော်လူကြီးက မကျေနပ်၍ သူ တတ်သည် ပညာအစွမ်းကို ပြခဲ့သည်။

ခဲလုံးများ ပုံထားခဲ့ပြီး ဆရာဝန်ကြီးအိမ်သို့ပေါက်ရန် နာနာဘာဝခေါ်မလား၊ တစ္ဆေကောင်ခေါ်မလားကို အဲဒီလိုလုပ်ဖို့ မှာထားခဲ့ပြီး သူ့ရွာပြန်သွားသည်တဲ့။

နောက်ပိုင်း သူ လုပ်ထားတာကို ဝန်ထမ်းများနှင့် ဘေးက လူများက ရိပ်မိပြီး သူ့ဆီ သွားတောင်းပန်သောအခါ ခဲပေါက်မှုကိစ္စ ပြီးသွားပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် လုပ်သည် မလုပ်သည်ကို တော့ စာရေးသူ တပ်အပ်သေချာ မပြောနိုင်ပါ။

သို့သော် မြို့နယ် ဆရာဝန်ကြီးအိမ်ပေါ် ညအခါ ခဲကျလာမှု အမှန်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုစဉ် ကြားသိခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ယခုထက်ထိ ဤမြို့လေး

၌ သက်ရှိထင်ရှားရှိနေဆဲပါ။
နာနာဘာဝနှင့် ပတ်သက်၍
စာရေးသူပိတ်ဆွေ ကွယ်လွန်သွားသူ
ဘူတာရုံပိုင်တစ်ဦးက ပြောပြသည်ကို
သတိရ၍ ဖော်ပြလိုပါသေးသည်။

တစ်ခါတုန်းက ရွှေဘိုဘူတာနားမှာ
ဆိုက်ကာသမားတစ်ဦးက သူ့ကို
ပြောပါသည်တဲ့။ သူ့ဆိုက်ကားကို အခ
ကြေးငွေ ကောင်းကောင်းပေးပြီး လူ
တစ်ဦးက ညနေစောင်းတွင် ရွှေဘို
မြောက်၊ မဟာနန္ဒာကန်ပေါင်ရိုး ကား
လမ်းအတိုင်း လိုက်ပို့ခိုင်းသည်တဲ့။

(၄) ဝိုင်လောက် ဆိုက်ကားနင်းသွား
ရာ တစ်နေရာအရောက် ရပ်ခိုင်း၍
ရပ်ပေးလိုက်သည်တဲ့။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က
သစ်ပင်တစ်ပင်နား သွားရပ်ပြီး ပါးစပ်
က တိုးတိုးဆီပြီး သူ့ဆိုက်ကားဆီသို့
ပြန်လာသည်တဲ့။

ပြီးတော့ ဆိုက်ကားကို ရွှေဘိုဘက်
ပြန်လှည့်နင်းခိုင်းသတဲ့။ ဒါနှင့် ဆိုက်
ကားဆရာက...

‘ခင်ဗျားဟာကလဲ ဘာမှလဲ မဟုတ်ဘဲ
ပြန်လာရတာပါလား’
ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆိုက်ကား
နင်းရသည်လည်း နည်းနည်းပိုလေး
လာသလို ထင်သည်တဲ့။

အဲဒီ ဆိုက်ကားငှားစီးသည့်လူက
“မင်း ကြောက်တတ်သလား” ဟု မေး
သည်။ “မကြောက်တတ်ပါဘူး” ဟု
ဆိုတော့ “ငါ ဟိုအင်က အကောင်
ကြီးကို ခေါ်ခဲ့တာ” ဟု ပြောသည်တဲ့။

“အင်း... ဒါကြောင့် နည်းနည်းဆို
လေးလာတယ် ထင်တာပဲ။ ခင်ဗျား
ကောင်ကို ဆင်းတွန်းခိုင်းရင် ရမလား
ခိုင်းစမ်းဗျာ” ဟု ပြောလိုက်၍ ဆိုက်
ကားကို ရွှေဘိုအရောက် တွန်းလိုက်
လာတာ လုံးဝ နင်းစရာမလိုဘူးတဲ့။
ချိုင့်တွေ ကျင်းတွေ တွေ့သည့်အခါ
ဟကောင်ရ ဖြည်းဖြည်းလုပ်ပါဟဟ
ပြောရသည်တဲ့။

ဒါကတော့ နာနာဘာဝကို ခိုင်း၍ရ
သည့် အဖြစ်အပျက်ပါ။ ဆေးရုံက

အဖြစ်အပျက်လို ကိုယ်နှင့် အဆင်
မပြေသည်ကြောင့် တစ်ဖက်သား
နစ်နာအောင် လုပ်ခိုင်းတာမျိုး
မကောင်းပါ။ ဒီလို လုပ်ခိုင်း၍ထည့်
ရသကဲ့သို့ စာရေးသူပိတ်ဆွေ
အောက်မေ့မိပါသည်။

ပယောဂကု မြန်မာဆေးဆရာကြီး
တစ်ဦးက ပြောဖူးပါသည်။ ဧရာ
သုတ်နှင့် အာဇာနည်ယသုတ်တို့
အမြဲရွတ်ပါ။ နာနာဘာဝတွေ
အလွန်ကြောက်ရွံ့ကြသည်တဲ့။
စာရေးသူ၏ ဆောင်းပါးကို နှိပ်ချိ
ရသော် နာနာဘာဝဆိုတာ ကြောက်
စရာမလိုသလို၊ ခိုင်းစရာလည်း မလို
ပါ။ သူတို့ကို မေတ္တာပို့အမှု
အကျွတ်အလွတ် ဖြစ်စေချင်သော
စိတ်စေတနာ ထားဖို့သာဟု...။

စာမျက်နှာ (၂၅၇)မှ အဆက်

အိမ်မက် မက်သတဲ့။ အဖေနှင့် အစ်ကိုဝမ်းကွဲတစ်ယောက်က
သူ့ကို စောင့်ပုခက်ထဲထည့်ပြီး သင်္ချိုင်းသွားနေသတဲ့။
သင်္ချိုင်းမှာ အရင်က ကွယ်လွန် သွားခဲ့တဲ့ အသီး အသွား
တွေနဲ့တွေ့တယ်။

တွေ့တော့ မှီခိုက မလာဘူး၊ မလာဘူး အဘွားတို့ဆီ
မလာဘူးလို့ ဆော်သတဲ့။ အဲဒီမှာ အဘွားတစ်ယောက်က
ဆင်း မလာချင်ရင် သင်္ဘောသီးစားလို့ ပြောသတဲ့။ ဒီ
အိမ်မက်အကြောင်းကို အဖေ တွန်းကြိုးကောင်းတ ပြန်လာ
တော့ ပြန်ပြောပြခဲ့တယ်။ အဖေက အံ့ဩတာပေါ့။

ဒါနဲ့ အဖေက လုပ်ကွက်ထဲက သင်္ဘောကြီးအောက်
သွားပြီး တောင်မနံနံ ငြိုငြင်ဆင်တောတာပါပဲ။ အိမ်မက်လို
ရွာထဲက သင်္ဘောသီးနဲ့ပဲ ဝယ်တော့တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့
အစ်မနဲ့ ရောဂါဟာ သက်သာသွားခဲ့တာပါပဲ။

ထိုအခါ ကျွန်တော်က...
ရှစ်လကြာအောင်ကို ဒုက္ခခံနေရတာပဲနော်၊ တော်အေး
တာပေါ့။ နားလည်တဲ့ ဆရာတော်နဲ့ တွေ့ဆုံလိုပေါ့။

အဖေက နည်းနဲ့နား လုပ်ပေးတာပဲ။ ခပ်နားကြီးအထိပါ
ကန်တော့နဲ့ပဲ ခပ်နားကြီးအထိပါ။ ကန်တော့ခိုင်းတာပဲ။
မိဘသမားနဲ့ ခပ်နားကြီး အထိပါ။ ခြစ်မီးခပ်နား
ဒီလိုဖြစ် သဘောလို့ပေါ့။ ဒါပေမယ့် မရပါဘူး အိမ်မက်
ကင်းတာပဲ။

သူက အဲဒီလိုဖြစ်တော့ ခုတ်ဝန်ကြီးနဲ့ အဲဒီယားသစ်နဲ့
ဖြစ်နေရင် ဆေးရုံမှာ သီးစားရသေးတာပဲ။ ကလေးနို့တိုက်
ကလေးနို့တိုက်ခန်းတွေပါ ကုသတာလို့ ဆရာဝန်ကြီးက နို့မတို့
နို့ ပြောတာနဲ့ ကလေးတို့ နို့မတိုက်ရဘူး။

သူ့လက်တွေ့ဆို ကော်ပယ်ရစ် အရပ်မလက်တွေ့လို့
လုပ်မရတော့ဘူး၊ ခြောက်ကပ်နေတယ်။ သူ့ဟာသူ ဘာ
မလုပ်ခိုင်းဘူး၊ အစားစားရင်တောင် သူ့မျှက ခွဲကွဲရတာပဲ။
အဖေကတော့ ခိုင်ခံ့ပြုစုတာပေါ့။

အင်း ငါ့ပေတ္တာကတော့ အဲဒါ လက်တွေ့ပဲ
ဟုတ်တယ် အဖေသာ မရှိရင် အိမ်မော့ဖိုက ကု
မလွယ်ပါဘူး။ ရွှေလုပ်ကွက်က ရာသီလဲ ဆေးကုလို့ ကုန်
ပဲ။ ထောင်မှတ်တဲ့ အများလေး လုပ်ပိတာ ခွဲကွဲရလွန်း
သွားခဲ့တာပါပဲ။ စာရေးကြည့်ဖူးသိက တောတောင်ဆရာ
သွားလာထပ်ကိုင်းရင် ပေါ့ပေါ့ဆရာတော်အလုပ်ဆင်
ကျွန်တို့ ငါ့ယားရကတော့ ကိုယ်တွေ့ခံခဲ့ရတဲ့ သင်္ဘော
ရနေပြီ။

ဟာ... ဒီဆင်ခန်းစာက တောထဲ တောင်ထဲ သွား
လစ်ကိုင်းနေသူတိုင်း အတိတ်ကလေးပါတာပဲ။ ကျွန်တော်
တော့ “ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရင်ဆင်ကြည့်” ဟုတ်သိမဟုတ်
ကို တွေ့တောင်မရှိဘူးနော်။ စားဖိုဝင်ထဲထပ်ကြည့်
ပုံစံဆရာတော်နဲ့။

ကောင်းမြင့်မြတ်စိန်

ကျောက်ကဏန်း

မျိုးစုံ (၈၆)

ဂန္ထီရ ကျောက်ကဏန်း

သဘာဝက ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကျောက် ကဏန်းများကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ တကယ် တော့ ဒီကျောက်ကဏန်းဟာ သက်ရှိ ကဏန်းကောင်မှပဲဖြစ်တဲ့ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်း တွေ ပုံသဏ္ဍာန်ပီ တူညီနေတာကို တူးထူး ခြားခြား တွေ့ရပါတယ်။

သဘာဝရဲ့ ဆန်းကြယ်ဖြစ်ရပ်လို့ ဆိုနိုင် တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သေဆုံးသွားတဲ့ ကဏန်းကောင်တွေရဲ့ သဘာဝကျောက်ဖြစ် ရုပ်ကြွင်းလို့လဲ သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။

ဘယ်လို ယူဆယူဆပါ။ သဘာဝ အရ ထူးဆန်းစွာ ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ကျောက် ကဏန်းဟာ ဂန္ထီရဆက်နွယ် ပစ္စည်းဖြစ် လို့ ဆေးဖက်အသုံးမှ ဂန္ထီရအသုံးတွေ မှာ လက်တွေ့ အသုံးဝင်တာ တွေ့ရပါ

တယ်။

ဒီတော့ ကျောက်ကဏန်း ရခဲ့ရင် အသုံးချတတ်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။

ဂန္ထီရဆက်နွယ်မှု

ငါးရံ၊ ပုစွန်၊ လှဝံ၊ ဥဒေါင်းတွေမှာ “စ၊ ဓ၊ ဗ၊ ဝ” စမအက္ခရာတွေ ပါတယ်။

ဒီစမအက္ခရာတွေဟာ အစွမ်းထက် သိဒ္ဓိဝင် စမတွေအဖြစ်နဲ့ အစွမ်းထက် ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒီမှာ ပုစွန်ဆိုတာ လယ်ပုစွန် လုံးကို ဆိုလိုပြီး ကဏန်းပါပဲ။ အခု ဒီကျောက်ကဏန်းရဲ့ ကျောမှာ စမ အက္ခရာတစ်လုံး ပါတယ်။

ဒီတော့ ဒီကျောက်ကဏန်းဟာ ဂန္ထီရသိဒ္ဓိဝင် ပစ္စည်းတစ်မျိုးပါပဲ။

ကျောက်ကဏန်းဟာ နဝင်းပစ္စည်းပါ။ ဒီတော့ ပိုအစွမ်းထက်ပါတယ်။

က=၂၊ ထန်း=ရပါ ဒီတော့ (၉) ဂဏန်းရတဲ့ ပစ္စည်းပါပဲ။ ကျောက်= ၂၊ က= ၂၊ ထန်း=ရ ဆိုတော့ (၁၁)ရတယ်။

ကျောက်ကဏန်းကို ဆောင်ထားမှု အရ အတိုက်အခံ အောင်မြင်မယ်။ လုပ်ငန်းအဆင်ပြေမယ်။ စီးပွားတက် တယ်လို့ ဂန္ထီရပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဂန္ထီရ သုတေသီတွေ လက်ခံယုံကြည်ကြ တယ်။

တချို့ဆို ရွှေချပြီး အဆောင်အပြင် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ထားရှိကြတယ်။ တချို့က ကျောက်ကဏန်းဟာ

(၁၁)ဂဏန်းရလို့ (၁၁)မီးငြိမ်းစေတဲ့ ပစ္စည်းဆိုပြီး တန်ဖိုးထားကြတယ်။

ရေလှေသန်သန်ထဲမှာ ရေသန်သန်နဲ့ စိမ်ထားတယ်။ ရေစိမ်ထားတဲ့အခါ ရေသောက်တယ်။ ရေပလုံစိတွေထတယ်။

ရေစိမ်ထားတဲ့ ကျောက်ဂဏန်းဟာ ရေလှေသန်ထဲမှာထားရင် ရွှေလျားသွားလာတာ သက်ရှိဂဏန်းလို သွားလာမှုပြုတာ တွေကြုံရတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

ပကတိ အသက်ဝင်လှုပ်ရှားမှု မဖြစ်ဘဲ ရေလှေသန်မှာ နေရာရွှေလျားသွားလာနေတာပါ။ ကျောက်ဂဏန်း

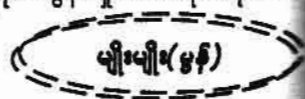

နဲ့ ရေဟာ အညှီနဲ့ ရရှိတတ်တယ်။ ဒီလို သွားလာမှု အသက်ဝင်လှုပ်ရှားရင် အဲဒီပစ္စည်းဆောင်တဲ့သူ စီးပွားတက်မယ်။ လုပ်ငန်းအောင်မြင်မယ်လို့ လက်ခံယုံကြည်ကြတယ်။ ယုံကြည်သလိုပဲ အောင်မြင်ကြတယ်။ ကျောက်ဂဏန်းဟာ သက်မဲ့ရုပ်ကြွင်းလို့ ဆိုပေမယ့် ဂန္တိရသဘောအရ

အသက်ဝင်ညာဉ် ရှိနေပါတယ်။ တစ်ပိုင်ရှင်တွေ အိပ်မက် ထူးထူးခြားခြား ရရှိတတ်ကြတယ်။

ဂန္တိရ ဟိတ်သဘောတရားတွေ စိုးမိုးမှု သတ္တိတူးတွေပါပဲ။ ဇနီး သုတေသီ၊ မြတ်နိုးယုံကြည်သူတွေ အမြတ်တန်း ထိန်းသိမ်းဆောင်ယူကြပါတယ်။

ဂန္တိရသုတေသီများနဲ့ ဆေးသုတေသီအပေါင်းက လေ့လာသိရှိမှုများထပ်ဆင့် ရေးသားဖော်ပြပေးကြတာတိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရပါတယ်။

၂၀၀၅ ခုနှစ် စက်တင်ဘာလ(၁)ရက် နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေ ထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက်ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အကြိမ် ၃၂၀
စက်တင်ဘာလ + ၉
ခုနှစ် ၂၀၀၅

$၂၃၄၄ = ၁၃ = ၄$

အကြိမ်၊ လ၊ ခုနှစ် များအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၄)ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁၊ ၂၊ ၄၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အထူးသဖြင့် ၁၊ ၄၊ ၈ ဂဏန်းများ ဦးစားပေးပါ။

ဥပမာ

၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး	၈...ဆုံး
၁...၁	၂...၁	၄...၁	၈...၁
၁...၂	၂...၂	၄...၂	၈...၂
၁...၄	၂...၄	၄...၄	၈...၄
၁...၈	၂...၈	၄...၈	၈...၈
၁...၀	၂...၀	၄...၀	၈...၀

မှတ်ချက် ။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

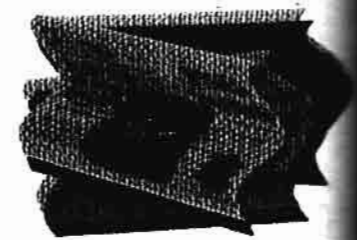
တွင် ၁၊ ၂၊ ၄ ဂဏန်းများများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။

“အကြိမ်” ဂဏန်းမပါဘဲ “လ” ဂဏန်းနှင့် “နှစ်” ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက $(၉ + ၂ + ၀ + ၁ + ၅) = ၁၇ = ၈$ ရသည်။ သို့ဖြစ်၍ “၈” ဂဏန်းမှာ ပို၍ အားကောင်းပါသည်။

၈... ဆုံး

၁... ၁	၂	၄	၈	၀
၂... ၂	၄	၈	၀	၁
၄... ၄	၈	၀	၁	၂
၈... ၈	၀	၁	၂	၄

ဤလတွင် မုဒ္ဒဟူးသားသမီးများ ထိက် အထူးပွင့်နေပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့အိမ်ရှိ ဘုရားတွင်

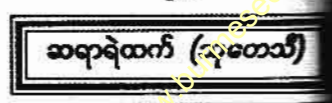

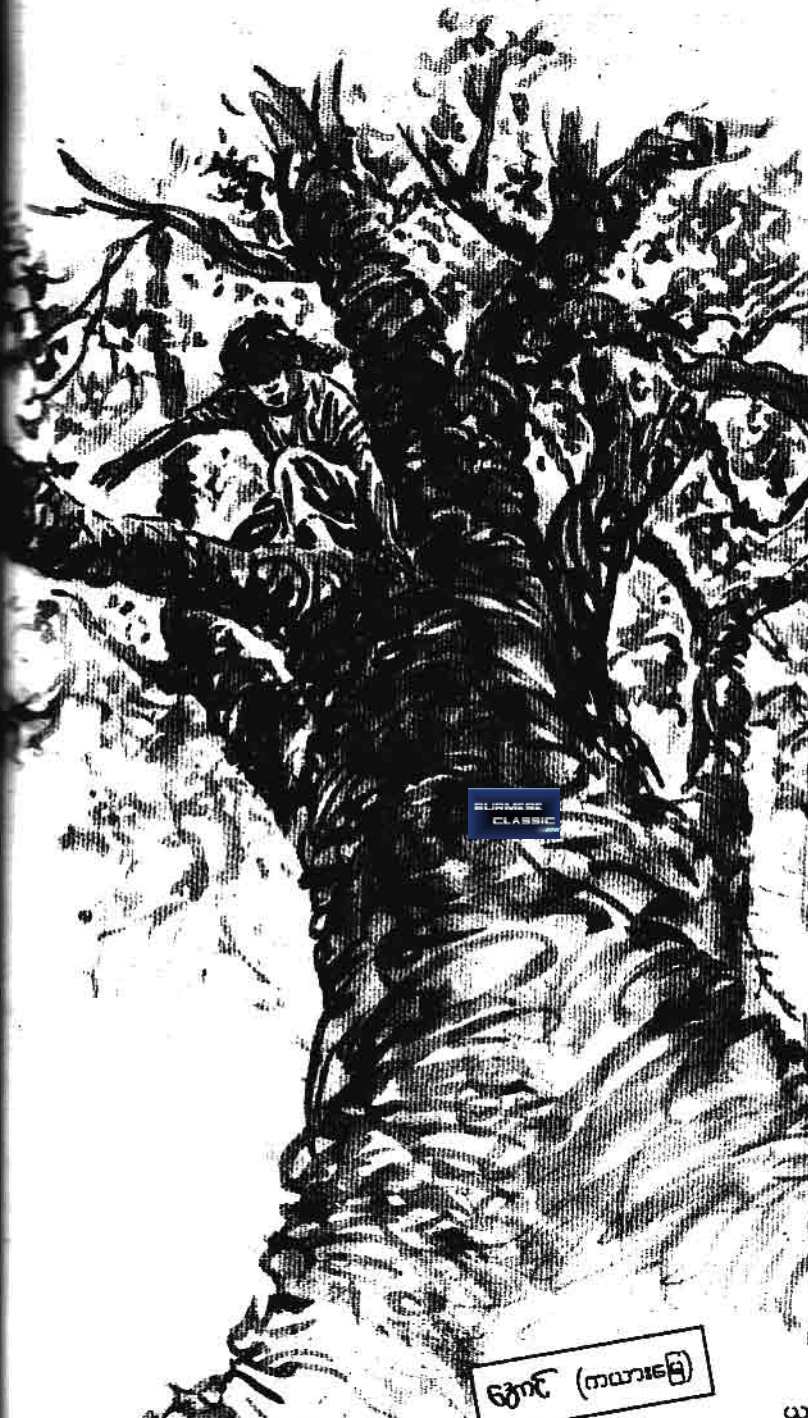
သစ်သီး(၅)မျိုးနှင့် ဆွမ်းတော်တော် ကပ်လှူပြီး ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသနိဒ္ဓေသ ပါဠိတော်ကြီးကို တစ်တစ်ချိန် ရွတ်ပြီး အရဟံဂုဏ်တော် (၁၀၈)လုံး ပူတီးကုံးဖြင့် သက်စိပ်ပွား ပူဇော်ပေးပါ။

အထက်ပါ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်က ကျောင်းသားကျောင်းသူ(၅) အား ခဲတံ၊ ဗလာစာအုပ်များ တတ်သမျှ လှူဒါန်းပေးပြီး ထိက်စစ်မဖြစ်ပါသည်။

အထူးဂဏန်း
 † ၈၄၄၀၂၄ † ၄၂၈၁၂၄ † ၄၄၄၀၀

ထိက် ပွင့်ပါစေ

BURMESE CLASSIC

ကျေးလက် တောရွာများတွင် ရှေးခေတ် ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက် ကတည်းက နတ်ဟူသော ယုံကြည်မှုကို ဝေလေ့ထုံးစံများကို ယနေ့အချိန်အထိ လက်ခံလွက်ရှိကြပါသည်။

ကျေးလက် တောရွာများတွင် လူကြီးမိဘ အကြီးအကဲတို့က သားသမီး၊ မြေးမြစ်၊ တူတူမတွေကို သွန်သင် ဆုံးမစာတတ်ကြသည့် စကားတွေထဲမှာ...

'သစ်ပင်ကြီးတွေ အနားမှာ သစ်ပင်ကြီးတွေ အောက်မှာ အပေါ့အလေး ပသွားကြစို့ ကြမ်းတမ်းသောစကား ပပြောမဆိုကြစို့'

ကို ဆုံးမလေ့ ရှိကြပါသည်။ ထိုသို့ ပြုမိကြလျှင် နတ်ဝှက်တာတို့၊ နတ်ဖမ်းစားတာတို့ ဖြစ်တတ်ကြပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်ကြလျှင် နတ်တင်၍ တောင်းပန်ရသည်။

နတ်ကို မရိုမသေပြု၍ ဒုက္ခရောက်ရသည့် ဖြစ်ရပ်တွေကို ကိုယ်တွေ့ သိခဲ့ရသလို ကြားဖူးခဲ့သည့် ဖြစ်ရပ်တွေလည်း မနည်းတော့ချေ။

ယခု ဖြစ်ရပ်သည်လည်း အတိတ်ကာလတစ်ခုဖြစ်သော လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၈၀)ဝန်းကျင်ခန့်က ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခု။

ဖော့ဂ် (ကယားမြေ)

နတ်ဝှက်ခံခဲ့ရသည့်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

* * *

www.burmeseclassic.com

မတင်မေ (၁၄, ၁၅)နှစ်သမီး အရွယ် ခန့်က ဖြစ်သည်။ မတင်မေက နွား ကျောင်းရသည်။ နေ့လယ်(၁၁)နာရီ (၁၂)နာရီဆိုလျှင် နွားကျောင်းထွက်ရ သည်။ ညနေ (၄)နာရီလောက်ဆိုလျှင် နွားသွင်းရသည်။

တစ်နေ့သော ညနေပိုင်းချုပ်အချိန် တွင် ဖြစ်သည်။ ထိုနေ့က မတင်မေ နွားအုပ်သွင်းလာချိန် (နွားအုပ်ပြန် မောင်းလာချိန်)တွင် နွားတစ်ကောင် မှာ ပါမလာပါ။ တောထဲတွင် ကျန်နေခဲ့ သည်။

သို့ဖြစ်၍ မိခင်ဖြစ်သူ ဒေါ်စောခင် က မတင်မေအား နွားတွေကို ဂရုစိုက် ရကောင်းလားဟု ဆိုကာ ညစ်ညစ် ပတ်ပတ် ဆဲဆိုလေသည်။

ဆဲဆိုနေရင်းဖြင့် မတင်မေမှာ ဘယ်ပျောက်သွားသည်မသိ။ ဘယ် အိမ်မှာမှလည်း ရှာမတွေ့။ နေက လည်း ဝင်နေပြီ။

* * *

မတင်မေတို့ အိမ်ခြံဝင်း အတွင်းမှာ မန်ကျည်းပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိသည်။ မန်ကျည်းပင်ကြီးအပေါ်မှာ မတင်မေ စိတ်ဆိုးပြီး တက်၍နေလို့နေငြားဟု ဆိုကာ လူအများက ဝိုင်း၍ ကြည့်ကြ သည်။

မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှာလည်း လုံးဝ မရှိ။ မတွေ့မမြင်ကြ။

သည်တော့ အိမ်အနားက ဒေါ်မယ် သိုက်၊ ဒေါ်မယ်ထိုက်တို့ ညီအစ်မနှစ် ယောက်က နတ်ဝှက်ထားသည် ထင် ကြ၍ ဦးဖိုးမြိုင်ဆိုသူအား အကြံပြု လိုက်သည်။

‘က...ဟော့မြိုင် ဒီမန်ကျည်းပင်ကို နတ်ဝှက်ကြည့်ပါဦး’

ဦးဖိုးမြိုင်ကလည်း ထမင်းဖြူ

လက်ဖက်တို့ဖြင့် မတင်မေအတွက် နတ်တင်လိုက်သည်။

‘အရှင်ရုက္ခစိုးမင်းကြီး ရှိသေ့စွာ တင် ပြောက်ပါသည်။ ဤမန်ကျည်းပင်ကြီးအနား မှာ တစ်စုံတစ်ခု အမှားများလုပ်မိပါက ခွင့်လွှတ်ကျေးအေးပါ။ တင်ပေးလေးကို ဝှက် ထားခဲ့ရင်လဲ အပြန်ဆုံး လွှတ်ပေးပါ’ ဦးဖိုးမြိုင်က ထိုကဲ့သို့ တောင်းပန် တင်မြှောက်ခဲ့ပြီး သူ့အိမ်ဘက်သို့ ပြန်သွားလေသည်။

* * *

ဦးဖိုးမြိုင်တစ်ယောက် မတင်မေ အတွက် နတ်တင်ပေးခဲ့ပြီး နာရီဝက် ကျော်ကျော်တွင် မတင်မေတို့ အိမ် ဘက်ကို ပြန်လာသည်။

လဆန်းရက် ဖြစ်သည်မို့ လရောင် က ထိန်လင်းနေသည်။ ဦးဖိုးမြိုင်သည် မန်ကျည်းပင်နား အရောက်တွင် အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ မတင် မေကို မြင်တွေ့လိုက်သည်။

မတင်မေက မန်ကျည်းကိုင်း တစ်ကိုင်းပေါ်မှာ ထိုင်နေသည်။

သည်တော့ ဦးဖိုးမြိုင်က ဝမ်းသာ အားရဖြင့် မတင်မေခေါ်ခေါ် ဒေါ်စောခင်အား လှမ်းပြောလိုက် သည်။

‘မစာခင်ရေ တင်ပေးလေး ဒီမန်ကျည်းပင် ပေါ်မှာရှိတယ်၊ ဟော... ဟို မန်ကျည်းပင် ပေါ်မှာ ထိုင်နေတယ်လေ’

ဦးဖိုးမြိုင်ဆိုသူက လက်ညှိုးထိုး၍ ပြလိုက်သည်။

အိမ်နီးနားချင်းတွေလည်း ချက်ချင်း ရောက်လာကြပြီး မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှာ ရှိနေသည့် မတင်မေလေးကို ဝိုင်း၍ ကြည့် ကြသည်။

မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှ လိင်ကုလည် စိုး၍ အောက်ကို ပြန်ဆင်းဖို့ အားထု က လှမ်း၍ ပြောကြရသည်။

ထိုအချိန်မှ မတင်မေလည်း မန်ကျည်းပင်ပေါ်မှ အောက်သို့ ခြံ ဆင်းလာသည်။

အတော်စောက မန်ကျည်းပင်ပေါ် မှာ မရှိသည့်အကြောင်း ဝိုင်းပြောကြ သည့်အခါ မတင်မေက...

‘တော်တို့ကသာ ကျုပ်ကို ပတွေ့တာ ကျုပ်က တော်တို့ကို မြင်နေတာပဲ။ ကျုပ်က လှမ်းပြောချင်ပေမယ့် ပြောထွက်လို့ မရဘူး လေ’

ဤဖြစ်ရပ်သည် နတ်ဝှက်ထားထာ မှန်ကန်နေကြောင်း ပြဆိုထားသည့် ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုပင် မဟုတ်ပါလား။

ဝန်ခံချက် ဖော်ပြပါ ဖြစ်ရပ်အား မွေးမိခင်မိ ပြောပြချက်ကို ဖြည့်စွက်၍ ရေးသား ထားပါသည်။

အောင်(ကုသုရေး)

www.burmeseclassic.com

နဝင်းရွှေ ပြာသထွို ရသာယနအားထေး

ညွှာကိုယ်ငွေကောင်းထေး

နဝင်း

နာ၊ ဘင်း၊ ဘော်၊ ဂွတ်၊ ဒန၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ရွှေ၊ ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးကို နဝင်းဟု ဆိုလိုပါသည်။

ရွှေပြာ

ရုပ်ဓာတ်(၉)ပါးတွင် နာ၊ ဘင်း၊ ဘော်၊ ဂွတ်၊ ဒန၊ သွပ်၊ သံ၊ ပြဒါး၊ ဓာတ်(၈)ပါး ပြာကျမှ ရွှေပြာကျပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယင်းရွှေပြာသည် ဓာတ်(၉)ပါးလုံး ပြာကျသဖြင့် နဝင်းရွှေပြာဖြစ်သည်။

သတ္တိ

ထိုရွှေပြာသည် ပါဓကတေဇောရောက်ပါက လူသား၏ကျန်းမာရေးကို အကျိုးကျေးဇူးပြုနိုင်သဖြင့် သတ္တိရှိသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။ ပါဓကတေဇောရောက်ပါက ဆိုးကျိုးပေးမည်ဖြစ်သည်။ သံဓာတ်၊ သွပ်ဓာတ်များကို နူးညံ့သိမ်မွေ့စားလို့ရအောင် ပြုပြင်ပြီး အနောက်တိုင်းဆေးများ တိုင်းရင်းဆေးများတွင် ထည့်သွင်းဖော်စပ်ကြသည်။ သို့သော် ထိုဓာတ်များကို ဓာတ်စင်ဖြစ်အောင် နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ဖြစ်လာရပေသည်။

ပါဓကတေဇောရောက်သည်ဆိုသည်မှာ ပြာကွမ်းရိုးတစ်တို့ ကြေးတွင်ထောက်ပြီး မီးပေးလိုက်ပါက ငွေ/ရွှေအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ ကြေးဟူသောအခြေအနေမှ ဘော်ဟူသော ရွှေဟူသော အခြေအနေအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပြီး ဓာတ်စင်ဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုရပါမည်။ နိဗ္ဗာနဓာတ်ဆိုက်ရောက်ပါက အလွန်သန့်သဖြင့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမရှိနိုင်ပါ။ ကြေးကို ပါဓကတေဇောဖြင့်ချက်ကာ ဓာတ်ကျက်သွားသောအခါ ငွေ/ရွှေဖြစ်သွားသကဲ့သို့ စားသမျှ အစာအာဟာရများကို ပါဓကတေဇောဖြင့် ကျက်အောင်ချက်သောအခါ ရသာရည် အသွေးအသားအဆီ အရိုးချဉ်ဆီ သက်များစသည့် ဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ထိုဓာတ်သန့်ဓာတ်ကောင်းများ ရှိနေ၍ မည်သည့်ရောဂါမျှမဝင်နိုင်ပါ။ ကျန်းမာနေမည်ဖြစ်ပါသည်။ (ရောဂါမှလွတ် အစ်ဂျစ် ဟုဆိုရပါမည်။) ထိုရွှေပြာသည် မကြေကျက်ခြင်းမှ စသည်ဟု အဆိုရှိပါသည်။

ညွှာကိုယ်ငွေ

ထိုသို့ ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများ ဖြစ်လာပါက ဓာတ်စင်ဓာတ်ကောင်းများတွင် ကိန်းနေသော ပါဓကတေဇော၏အရှိန် ညွှာတေဇောရရှိနေမည်ဖြစ်သဖြင့် အဆုံးငါးပါးသည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်သည်။

ညွှာအားကောင်းပါက အဆုံးငါးပါး နဖူး လက်နှစ်ဖက် ခြေနှစ်ဖက်သည် နွေးထွေးနေမည်ဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေမည်။ ညွှာအားနည်းပါက အဆုံးငါးပါး နွေးထွေးမှုမရှိ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူနေမည်ဖြစ်ပြီး ရောဂါဝင်လာနိုင်ပါသည်။ ညွှာ ချွတ်ယွင်းပါက ခုခံအား ခံနိုင်ရည်အား ကိုယ်ခံစွမ်းအားကျပြီး ကင်ဆာနှင့် ခုခံစွမ်းအားကျဆင်းမှု(HIV)ရောဂါများ ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ညွှာကောင်းလျှင် ကျန်းမာမည်။ ညွှာအားနည်းလျှင် ရောဂါရမည်။ ညွှာချွတ်ယွင်းလျှင် ခုခံအားကျမည်။ ညွှာပျက်လျှင်သေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ညွှာ အားနည်းကာ ခြေအေး လက်ဖဝါးပူကြမ်း ကတည်းက ညွှာကိုယ်ငွေကောင်းဆေးကို စားသုံးပါ။
(၁၅)ရက်စာ တစ်သုံး ၃၀၀၀၇]

ဆေးသုံးစွဲရန်

- နံနက်ပျက်နာသစ်သောအခါ ရေထည့်ထားသောဖလားတွင် ညွှာအရည် (၄)စက်ချပါ။ မွှေပြီး မျက်နှာသစ်ပါး ပါးစပ်တွင် ငုံထားပါ။ မျက်စိကို ဆေးရည်ဖြင့်စိမ်ထားပါ။
- ရေချိုးသောအခါ ရေချိုးရန် ရေထည့်ထားသောလှေတွင် (၄)စက်ချပြီးမှ ရေချိုးပါ။ (ညွှာတေဇောအငွေကို ပြင်ပမှ လွှမ်းခြုံထားရန်ဖြစ်သည်။)
- ရေကျက်နွေးနွေး အကြမ်းပန်းကန်တစ်ခွက်တွင် (၄)စက်ချပြီး တစ်နေ့ (၁-၂)ကြိမ် သောက်ပါ။ (ညွှာတေဇောအငွေကို အတွင်းရှိ ဝမ်းမီးအား အထောက်အကူပေးပြီး အစာများကို ခြေချက်ရန်ဖြစ်သည်။)

(ဦးထွန်းလင်း - သိမ်ဖြူစာရတော် အရှင်နာဂသေဓာတ်ဝိသုဒ္ဓါတပည့်)

သောတော်ဦးရွှေပြာသတ္တိ ဦးတော်မြင့်(၁၁/၈၂၀၂ B.A. C.T.M.P)စေတီဝင်းအထူးတုဆေးရန်
၅၂၄(၈)၊ စေတီဝင်းဆုံ၊ ခြောက်ညွှာလာပိဋ္ဌရမ်း - ၀၉ ၅၁၅၆၀၃၊ ၀၉ ၉၆၉၇၇၉